DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

stoł. król.

MIASTA KRAKOWA.

XLIV. ROCZNIK — 1923.

NAKŁADEM GMINY MIASTA KRAKOWA.

W KRAKOWIE.
CZCIONKAMI DRUKARNI ZWIĄZKOWEJ, POD ZARZĄDEM JÓZEFA DZIUBANOWSKIEGO.
1924.

Dziennik Rozporządzeń stoł. król. miasta Krakowa

redagowany na zasadzie uchwał Rady miejskiej z dnia 4 marca 1880 r. i dnia 26 czerwca 1888 r., wychodzi raz na miesiąc w pierwszych dziesięciu dniach każdego miesiąca.

Od 1. stycznia 1880 do 31. grudnia 1923 roku wydano roczników 44.

XLIV. Rocznik — 1923 obejmuje Nrów 12 str. tekstu 221 str. spisu IX.

Redakcję „Dziennika“ prowadzi Franciszek Strasik, sekretarz prezydjalny Magistratu.

Przedtem redagowali „Dziennik“: Przez 4 lata (od r. 1880 do r. 1883) Dr. Michał Schmidt II-gi wiceprezydent (dyrektor Magistratu). Przez rok (1884 r.) Bolesław Trębolewski, Sekretarz Magistratu. Przez 20 lat (od r. 1885 do końca kwietnia 1905 r.) Piotr Banaś, radca Magistratu. Przez 4½ lat (od 1 maja 1905 do 30 października 1909 r.) Bolesław Gwidon Baranowski, wicesekretarz Mgtu. Od 30 października 1909 do 1 września 1922 Dr. Kannenberg, radca Mgtu.

SPIS SPRAW

zamieszczonych w Dzienniku rozporządzeń stoł. król. miasta Krakowa

z roku 1923.

(Liczby końcowe oznaczają stronice).

Sprostowania.

W Nrze 1. **na str. 9 w „Schematyzmie Magistratu“** w kolumnie II. **brakuje:**

Archiwum Magtu: kierownik Władysław Twaróg.

Nr. 1. Kraków, dnia 31 stycznia 1923 r. Rocznik XLIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń", która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz Mkp. 800, zaś z opłatą pocztową o 50 Mkp. więcej.

OD WYDAWNICTWA!

Niniejszy numer Dziennika urzędowego Magistratu Krakowskiego jest pierwszym, w którym prócz rozporządzeń i obwieszczeń urzędowych, uwzględniono sprawy półoficjalne, tyczące się administracji miejskiej w poszczególnych resortach i zakładach użyteczności publicznej.

Wprowadzając tę innowację do Redakcji Dziennika urzędowego, Prezydjum miasta powodowało się chęcią poinformowania, szczególniej Obywatelstwa o działalności Magistratu we wszystkich dziedzinach życia społecznego na gruncie krakowskim.

Prezydjum miasta wyszło również z założenia, że zdawanie niejako sprawozdania czy to z finansowej polityki gminnej, czy też z filantropijnej, szkolnej, przemysłowej, zdrowotnej, aprowizacyjnej, lub też akcji rozbudowy Krakowa — w formie półurzędowych komunikatów, uświadomi ludność co do wielkich i odpowiedzialnych zadań jakie ciążą na Zarządzie miasta i przyniesie żywe odbicie produkcji pracy, włożonej w wielką machinę gospodarki gminnej.

Prezydjum miasta rozpoczynając wydawnictwo Dziennika urzędowego Magistratu krakowskiego w r. 1923 w nowej formie redakcyjnej, zaprasza Obywatelstwo Krakowa jakoteż Urzędy publiczne i Instytucje, do żywego zainteresowania się Dziennikiem urzędowym.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

TADEUSZ PRZEORSKI,
radca Magistratu.

Ustawa o rozbudowie miast.

I.

Na jednem z ostatnich posiedzeń we wrześniu 1922 r. uchwalił Sejm ustawodawczy zapowiadaną od kilku miesięcy ustawę o rozbudowie miast. Ustawa ta opiera sanację stosunków mieszkaniowych i budowlanych w miastach na następujących zasadach:

W miastach cierpiących na brak mieszkań, lub stagnację ruchu budowlanego utworzone zostają dla spraw mieszkaniowo-budowlanych, a także ewentualnie i innych spraw dotyczących kwestji mieszkaniowej komitety rozbudowy miasta złożone z 5—12 członków wybieranych na wniosek Magistratu przez Radę miejską, a to jako osobne przez Prezydenta miasta kierowane, Magistratowi podległe urzędy miejskie. Członkiem komitetu rozbudowy wybranym być może każdy stały i mający odpowiednie kwalifikacje mieszkaniec miasta. W mniejszych miastach i miasteczkach czynności komitetu rozbudowy przekazać może Rada miejska Magistratowi. Funkcje członków

komitetu rozbudowy są bezpłatne. Rząd, w szczególności Ministerstwa robót publicznych, spraw wewnętrznych i zdrowia wysyłają swych przedstawicieli do komitetu rozbudowy w Warszawie, wojewoda ma prawo wysłać delegata swego do komitetów zawiązanych w miastach wydzielonych z powiatów, starosta w miastach z powiatów, starosta w miastach z powiatów niewydzielonych. Delegaci rządowi mają głos doradczy, a głos stanowczy jedynie w miastach, w których skarb państwa przyjdzie miastu z pomocą finansową — w ostatnim wypadku jednak delegaci rządowi mogą mieć co najwyżej prawo do 2 głosów w komitecie. Co do ziem b. zaboru austrjackiego ustawa odstępuje od powyższych norm organizacyjnych — pozostawiając radom miejskim decyzję co do sposobu utworzenia komitetu jego składu i zakresu działania — rzecz naturalna — w granicach przepisów omawianej ustawy.

Ustawa nakłada w dziedzinie poprawy stosunków mieszkaniowych na miasta prócz budzenia i popierania prywatnej inicjatywy budowlanej, obowiązek samodzielnej akcji budowlanej celem pomnożenia liczby lokali mieszkalnych w mieście. Jest to wynik przyjętej u nas zasady, że sprawy mieszkaniowe należą do t. zw. własnego zakresu działania gmin. Z założenia powyższego wypływa ustawowy obowiązek miasta niesienia czynnej pomocy przy budowie domów mieszkalnych dla współdzielni mieszkaniowych, instytucji społecznych, a nawet osób prywatnych, a to zarówno przez dostarczanie potrzebnych gruntów pod budowę drogą sprzedaży wieczystej, czy czasowej dzierżawy, lub wreszcie na prawie budowy, jak przez dostarczanie materjałów budowlanych, co najważniejsza jednak przez możliwe pokrywanie do lat 20 niedoborów z dochodów domów, gdy budowa ich i użytkowanie odpowiada warunkom ustalonym przez komitet, wreszcie udzielanie gwarancji pokrycia annuitetów, pożyczek zaciągniętych na budowę domów przez czas amortyzacji.

Dla przeprowadzenia zadań ustawą wskazanych, miasta, o ile nie mają własnych, lub odpowiednich terenów, nabywają w obrębie miasta potrzebne niezbędnie grunty drogą bądź umów dobrowolnych, bądź też przymusowego wywłaszczenia, obejmują grunty leżące w sferze interesów miasta, które po myśli ustawy o wykonaniu reformy rolnej będą im przekazane, budują domy mieszkalne, nabywają drogą dobrowolnej umowy, lub wywłaszczenia domy niewykończone, zapuszczone, grożące zawaleniem i urzędownie uznane za pustkę, jeżeli właściciele ich nie chcą, lub nie mogą podjąć robót w terminie przez Magistrat oznaczonym, wreszcie gromadzą materjały budowlane bądź drogą zakupna, bądź własnej produkcji, w tym też celu miasta mogą żądać wywłaszczenia stałego, lub czasowego przedsiębiorstw i wytwórni materjałów budowlanych, isniejących nie tylko w obrębie miasta, ale w obrębie dochodzącym aż do 10 klm., jeżeli ich właściciele nie chcą, bądź nie mogą uruchomić, lub prowadzić zakładów tych, mimo ofiarowanej pomocy ze strony miasta.

Dla spełnienia powyższych zadań ustawa postanawia dalej, że grunty państwowe położone w obrębie miasta, a przeznaczone przez Radę miasta w zatwierdzonym przez władzę programie rozbudowy na potrzeby ogólne miasta, jak ulice, skwery, place, parki, cmentarze, budowle i zakłady gminne użyteczności publicznej, dalej na urządzenia wodociągowe, kanalizacyjne, oświetlenia publicznego, komunikacyjne, dezynfekcyjne, kąpielowe, szkoły, szpitale, przytułki, teatry, targowiska i rzeźnie itp. mają być bezpłatnie odstąpione Gminie, przyczem, o ile rozchodzi się o grunty położone poza obrębem miasta w tak nazwanej sferze interesów miasta, potrzebny jest wniosek prezesa Gł. Urzędu ziemskiego.

O przekazaniu miastom powyższych gruntów, decyduje w poszczególnych wypadkach Rada Ministrów. Odstąpienie miastom gruntów państwowych na inne cele może nastąpić tylko drogą osobnej ustawy.

Wspomniane poprzednio wywłaszczenie zarówno gruntów, jak budynków i przedsiębiorstw, musi się opierać na uchwale Rady miejskiej. Przy wywłaszczeniu gruntów w mieście i budynków bądź niedokończonych, bądź z powodu grozy zawalenia uznanych za pustkę — środek ten może być stosowany dopiero po uprzedniem bezskutecznem zawezwaniu właściciela, by w oznaczonym przez Magistrat terminie przystąpił, zależnie od wypadku, do dokonania budowy, do przeprowadzenia wskazanych napraw, do zburzenia domu i wystawienia nowego, lub zabudowania placu niezabudowanego i zarządzoną robotę w dalszym terminie, oznaczonym przez Magistrat, ukończył. Ustawa przepisując przy tem do rozpoczęcia robót około dokończenia budowy termin sześciomiesięczny, do dokonania budowy termin dwuletni, daje wskazówki co do terminów w innych wypadkach.

Wywłaszczenie przeprowadza właściwy terytorjalnie sąd powiatowy, w Kongresówce sąd pokoju, który po przeprowadzeniu rozprawy orzeka o dopuszczalności wywłaszczenia i wysokości odszkodowania. Wywłaszczenie może być w drodze sądowej uchylone, o ile gmina nie zapłaci ustalonego odszkodowania w ciągu 3-ch miesięcy po prawomocności orzeczenia, nie rozpocznie zabudowania gruntu wywłaszczonego w ciągu jednego roku, a nie zabuduje go w ciągu 3-ch lat, nie dokończy rozpoczętej budowy objektu wywłaszczonego w ciągu roku od chwili objęcia go w fizyczne posiadanie, lub nie rozpocznie w tymże czasie naprawy budynku uznanego za pustkę, względnie nie rozpocznie jego burzenia, a następnie w ciągu następnego roku nowej budowy.

Wobec tego, że znaczna część lokali mieszkalnych zajęta została w ostatnich latach przez banki, instytucje finansowe, przedsiębiorstwa zabawowe i kinoteatry, ustawa nakłada na te z nich, które powstały po dniu 1 stycznia 1918 r., a po tym terminie nie wybudowały własnych pomieszczeń na swe potrzeby, obowiązek rozpoczęcia w ciągu dwóch lat od wejścia w życie ustawy, a w przeciągu dalszych dwóch lat ukończenia budowy conajmniej jednego domu mieszkalnego takich rozmiarów, w jakich zajmuje pomieszczenie w danej miejscowości. Gdy ilość zajmowanych przez którekolwiek ze wspomnianych instytucji lokali mieszkalnych jest zbyt mała, mogą się dwie, lub więcej z nich złączyć dla budowy wspólnego domu mieszkalnego o rozmiarze odpowiadają-

cym sumie zajętych przez nie łącznie ubikacji mieszkalnych. Przy budowie omawianych domów korzystają rzeczone przedsiębiorstwa z kredytów ustawą przewidzianych, nie mają jednak prawa do ulg, w szczególności do zniżki stopy procentowej. Instytucje, które obowiązkowi poprzednio omówionemu w podanym czasokresie zadosyć nie uczynią, narażają się na znaczną, bo aż stokrotną podwyżkę opłat komornianych, o czem mowa poniżej.

II.

Dla uzyskania środków finansowych potrzebnych do realizacji zamierzeń ustawy o rozbudowie miast, przewidzianą jest emisja obligacji mieszkaniowych i komunalnych, a nadto wprowadzenie opłat komornianych i gruntowych.

Obligacje mieszkaniowe wydawać będą banki: Komunalny w Warszawie, Zakład kredytowy miast Małopolskich w Krakowie i Polski Bank krajowy. Pozatem miasta Warszawa, Poznań, Łódź, Kraków, Lwów i Wilno mają za zezwoleniem Władz nadzorczych prawo wydawania własnych obligacji komunalnych na cele mieszkaniowe. Zarówno obligacje mieszkaniowe jak i obligacje komunalne gwarantowane są przez Państwo tak co do spłaty kapitału, jak oprocentowania i mają pupilarne bezpieczeństwo. Gwarancji takiej prócz wspomnianych banków i gmin miejskich udzielić może Państwo także i innym innym instytucjom, któreby otrzymały później prawo wydawania obligacji mieszkaniowych. Łączna suma gwarancji państwowej nie może jednak przekroczyć sumy 20 miljardów marek polskich.

Banki poprzednio wymienione udzielać będą pożyczek amortyzacyjnych w obligacjach mieszkaniowych, obniżając stopę procentową do 3% rocznie, zaś dla współdzielni mieszkaniowych i gmin miejskich do 2%, a to na okres do lat 20. Polska Kraj. Kasa pożyczkowa obowiązana jest do udzielania pożyczek na zastaw obligacji mieszkaniowych i komunalnych do wysokości 80% wartości nominalnej, a to na warunkach najkorzystniejszych, przepisanych dla pożyczek państwowych.

Pożyczki udzielane będą za zabezpieczeniem hipotecznem prywatnym osobom najwyżej do 80% wartości nieruchomości, gminom i instytucjom użyteczności publicznej do 90% wartości nieruchomości, jednak tylko na budowę domów z małym mieszkaniami, lub na remont takich domów. Gminy miejskie otrzymać mogą pożyczki do 90% kosztów budowy nawet bez hipotecznego zabezpieczenia. Pożyczki wypłacane będą w pełnej sumie (al pari). Wartość nieruchomości nie może być przyjęta wyżej rzeczywistych kosztów, przyczem wartość zajętego pod budowę gruntu, przyjętą może być co najwyżej w wysokości 20% wartości całej realności.

Prócz funduszów uzyskanych z obligacyj mieszkaniowych i komunalnych, miasta mają prawo na pokrycie niedoborów połączonych z akcją rozbudowy miast ustanawiać i pobierać za upoważnieniem władzy nadzorczej osobne opłaty komorniane, w wysokości jednak nie przenoszącej 300% czynszów płaconych w roku 1914 i podatek od niezabudowanych gruntów w wysokości 10% oszacowanej każdorocznie wartości gruntów, przyczem na koszty administracyjne może gmina zatrzymać co najwyżej 10% uzyskanych kwot, reszta musi być przeznaczoną w całości na cele mieszkaniowe.

Miasta Warszawa, Łódź, Lwów, Kraków, Wilno i Poznań mają prawo wydawania obligacyj również i na pokrycie kosztów budowy mieszkań względnie ich remontu w swoich własnych budynkach przyczem mogą także korzystać z kredytów bankowych.

Zarówno gminy, współdzielnie, instytucje społeczne jak i osoby prywatne korzystające z omawianej pomocy finansowej, zobowiązać się muszą do ustanowienia w domach wystawionych przy pomocy funduszów z ustawy o rozbudowie miast czynszów najmu w ten sposób, by dochód od własnych w budowę włożonych kapitałów nie przekraczał o 2% stopy pobieranej przez Polską Krajową Kasę pożyczkową od weksli.

Niedobór jaki wyniknie z różnicy pobieranych i opłacanych procentów, a który przy potrąceniu 10% policzonych na administrację będą miały instytucje i miasta emitujące obligacje mieszkaniowe, względnie komunalne, pokrywać będzie Skarb Państwa w 80%, a miasta w 20%. Dla umożliwienia wypłaty pożyczek w pełnych kwotach, dla umożliwienia obniżenia stopy procentowej do 3% względnie 2%, wreszcie dla umożliwienia udzielenia zaliczek gotówkowych w tych wypadkach, w których pożyczki nie mogą być udzielone w obligacjach czy to z powodu przejściowej niemożności zabezpieczenia, czy trudności w umieszczeniu obligacji, wreszcie dla umożliwienia wypłaty kuponów od obligacji i wypłaty gotówki za obligacje, Rząd udzieli bankom emitującym odpowiednich bezprocentowych zaliczek, których kwota będzie perjodycznie ustalaną. Rząd może jednak zwolnić się od gwarancji i wszelkich zobowiązań w ustawie przewidzianych przez jednorazową wypłatę 20 miljardów marek instytucjom uprawnionym do emisji obligacji mieszkaniowych i komunalnych.

III.

Wybudowane na zasadzie postanowień ustawy o rozbudowie miast domy, a na równi z nimi stawia ustawa wszelkie dobudowy, nadbudowy, wykończenia domów rozpoczętych a z powodu nieukończenia niezamieszkanych, wreszcie przebudowy, o ile stwarzają nowe lokale mieszkalne, korzystają z ulg podatkowych z ustawy dla nowowznoszonych budowli (15-letniego uwolnienia).

Wszelkie pisma, dokumenty, akty prawne, wpisy hipoteczne, obligacje mieszkaniowe i komunalne wolne są od należności prawnych i stemplowych a także od podatku od kapitału i rent. Z przywileju uwolnienia od opłat i należytości prawnych i stemplowych korzysta również lombard obligacji i akty prawnego przeniesienia własności. Poza tem korzystający z pożyczek na cele mieszkaniowe wolni są od odpowiedzialności osobistej za zaciągnięte pożyczki, a odpowiedzialność ich ogranicza się tylko do hipoteki realności, na której dług został zaintabulowany.

IV.

Postanowienia ustawy o rozbudowie miast nie naruszają przepisów ustaw dozwalających wywła-

szczenia na pewne specjalne cele, jak na cele budowli kolejowych, wojskowych, wodnych, drogowych itp., natomiast uchylają przepisy ustawy o wykonaniu ustawy o reformie rolnej, o ile te ostatnie odnoszą się do gruntów w obrębie miast położonych, których ogólny obszar nie przekracza 23 ha. Ustawa o rozbudowie miast nie narusza w obrębie miast swobody dobrowolnego prawno-prywatnego obrotu ziemią z tem jednak ograniczeniem, że zezwolenie na parcelacyjny podział gruntów w obrębie miast nie będzie udzielanem, jeżeli projekt parcelacyjny nie jest uzgodnionym z planem regulacyjnym miasta, lub jeżeli obciążające grunty służebności prawomocnie zlikwidowane nie zostały.

Ustawa o rozbudowie miast przewiduje wreszcie możliwość rozszerzenia drogą uchwały Rady Ministrów (powziętej na wniosek zarządu miasta, oparty na uchwale Rady miejskiej granic administracyjnych miasta na pewne terytorja, położone w obrębie jego sfery interesów, określonej w myśl przepisów ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

Moc ustawy gaśnie z upływem 10 lat, może być jednak na lata dalsze przedłużona. Mimo ewentualnego wygaśnięcia mocy prawnej ustawy, zachowują swą moc prawną nabyte prawa i zaciągnięte zobowiązania. Również pozostają w mocy uprawnienia miast do poboru opłat komornianych i gruntowych, o ile one są potrzebne do pokrycia zobowiązań zaciągniętych z ustawy o rozbudowie miast. Nadzór nad działalnością gmin w zakresie ustawy o rozbudowie miast, należy do zakresu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

V.

Jak z powyższego przedstawienia wynika, ustawa o rozbudowie miast zawiera tylko ogólne ramy działalności gmin miejskich w tej dziedzinie, które w szczegółach formalnych wypełni zapowiedziane rozporządzenie wykonawcze, w istocie zaś rzeczy życie, jego potrzeby i wymagania. Ustawa w ogólnych zarysach zdąża do rozwiązania nie tyle kwestji zabudowy miast w właściwem tego słowa znaczeniu, ile do rozwiązania problemu terytorjalnego, zagadnień gruntowych przy rozbudowie — kwestję zaś mieszkaniową traktuje ubocznie jako jeden z czynników samej rozbudowy.

Ustawa przekazuje całą politykę gruntową w obrębie miast i najbliższej ich okolicy zarządom gmin miejskich. Granice, w których to czyni i plenipotencje, jakie miastom w tym kierunku daje, są bardzo szerokie — wymagające przy olbrzymich zadaniach wszechstronnego ujęcia sprawy i daleko posuniętej przedmiotowości w ocenie czynników, składających całokształt zagadnień i środków zmierzających do ich rozwiązania. W przepisach swych wkracza ustawa o rozbudowie miast w sferę postanowień ustawy o reformie rolnej, która stara się zmodyfikować i sprecyzować stosownie do potrzeb miast, wkracza również w sferę postanowień ustawy gminnej przepisami o rozszerzeniu okręgu administracyjnego miejskiego, wreszcie podnosząc sprawę mieszkaniową do rzędu zagadnień ogólnego publicznego znaczenia zmienia, względnie rozszerza postanowienia prawa cywilnego.

Przechodząc do omówienia praktycznego znaczenia ustawy — to ona w swych postanowieniach dotyczących rozbudowy miast w obecnych czasach niezwykle ciężkiego przełomu gospodarczego nie ma tej wartości, jaką miałaby w warunkach normalnych i jaką niewątpliwie kiedyś w przyszłości mieć będzie — na pierwsze miejsce wybijają się też w danej chwili jej postanowienia dotyczące sprawy mieszkaniowej, jako obecnie najaktualniejsze.

Do rozwiązania kwestji mieszkaniowej, jak zresztą i do rozwiązania kwestji rozbudowy — potrzeba dwóch czynników t. j. odpowiednich terenów, gruntów i odpowiednich funduszów — terenów na tworzenie nowych dzielnic, gdzie tego zachodzi potrzeba — i funduszów na rozbudowę tych terenów w dzielnice mieszkaniowe t. j. na zakładanie dróg, ulic, placów, budowę linji tramwajowych, budowę kanałów, oświetlenie i t. d., oraz kapitałów na budowę domów. Z dwóch powyższych czynników drugi jest obecnie prawie że wyłącznie decydującym — terenów bowiem na rozbudowę, gruntów pod budowę mają przeważnie wszystkie miasta dosyć.

Przykładowo biorąc Kraków — na 4885 ha obszaru — ma rozbudowanej i zabudowanej przestrzeni zaledwie 894 ha., podczas gdy prawie cały obszar dzielnic przyłączonych stanowi po dziś dzień teren przyszłej rozbudowy, starczący na dziesiątki, jeżeli nie setki lat. W podobnem położeniu znajdują się i liczne inne miasta. Terenów tych miasta dla braku funduszów rozbudować nie są w stanie. Dla miast też, jak Kraków — uprawnienie z dziedziny polityki gruntowej przewidziane w ustawie o rozbudowie miast mogą być aktualne w pewnych rzadkich sporadycznych wypadkach, mają na razie czysto teoretyczne znaczenie, uprawnienia zaś takie, jak n. p. prawo do otrzymania gruntów państwowych bezpłatnie, prawo do wywłaszczenia zawarunkowane są zresztą w ustawie zaistnieniem momentu użyteczności publicznej z jednej, a brakiem gruntów. z drugiej strony — ustawa wyklucza bowiem wywłaszczenie dla powiększenia zapasu gruntów miejskich.

W dziedzinie czysto mieszkaniowej ustawa nakłada na miasta obowiązek popierania inicjatywy budowlanej, spółdzielni mieszkaniowych, instytucji społecznych i osób prywatnych przez dostarczenie potrzebnych gruntów, kredytów i materjałów budowlanych, dalej obowiązek budowania na własny rachunek domów mieszkalnych, przyznając miastom równocześnie chociaż zawarunkowane szeregiem zastrzeżeń i terminów bardzo doniosłe uprawnienia w kierunku wywłaszczenia objektów, których właściciele nie chcą, lub nie mogą zabudować względnie dokończyć budowy, przeprowadzić remontu i t. d. To samo prawo przyznaje ustawa gminom odnośnie do właścicieli wytwórni materjałów budowlanych, którzy we wskazanych ustawą wypadkach nie chcą lub nie mogą ich uruchomić, względnie prowadzić.

Zastanowić się wypada, czy środki, jakie daje ustawa na spełnienie powyższych bardzo rozległych a tak piekących w dziedzinie mieszkaniowej zadań są bodaj w przybliżeniu wystarczające. Na pytanie to odpowiedzieć należy przecząco.

Funduszów na cele ustawą określone, powiedzmy w danych warunkach na rozwiązanie samego zagadnienia mieszkaniowego dostarczyć mają w zasadzie

obligacje mieszkaniowe i komunalne, gwarantowane przez Państwo do wysokości 20 miljardów. W jakim stosunku gwarancja ta obejmie obligacje mieszkaniowe, a w jakim komunalne określi dopiero rozporządzenie wykonawcze. Kwota powyższa 20 miljardów przeznaczona jest dla wszystkich miast Rzeczypospolitej, przyczem prawdopodobnie sześć miast uprawnionych do emisji obligacji komunalnych ograniczone być powinny w zasadzie do funduszów z pożyczek na lombard tychże uzyskanych, obligacje mieszkaniowe przeznaczone będą na pożyczki dla instytucji społecznych, kooperatyw mieszkaniowych, miast nie mających prawa emisji i osób prywatnych. Wobec wielkiej wątpliwości, czy miasta będą mogły wydane poza kontyngentem gwarantowanym przez Państwo obligacje komunalne ulokować gdzieindziej, tej ewentualności powiększenia funduszów rozbudowy nie można brać na razie w rachubę i ograniczyć się trzeba do operowania tylko funduszem 20 miljardowym. Fundusz ten przy dzisiejszych kosztach budowy, wynoszących przeciętnie 4—5 miljonów za jedną ubikację mieszkalną wystarczyć może na 4000 takich ubikacji t. j. około 100 do 150 domów, średniej wielkości na całą Polskę — podczas, gdy n. p. w Krakowie, w którym przed wojną budowano normalnie co rok 60—80 domów trzechpiętrowych, sam ubytek w normalnym przyroście wynosi w ciągu ubiegłych 8 lat stagnacji około 500 domów. Rozdzieliwszy powyższe 20 miljardów na całą Polskę, przypadnie wedle klucza ludności na Małopolskę około 7 miljardów, na Kongresówkę 10 miljardów, reszta na były zabór pruski. Są to kwoty w stosunku do zapotrzebowania wprost nic nie znaczące, wobec czego cała akcja może być rozpoczętą w bardzo skromnych rozmiarach i prowadzoną w nader wolnem tempie. Nie można się bowiem spodziewać, by inne przewidziane w ustawie źródła dochodów mogły stworzyć fundusze zdolne zapoczątkować sanację stosunków mieszkaniowych w szerszych rozmiarach. Dotyczy to w pierwszej linji opłat komornianych, które opłacać mają lokatorzy starych domów. Opłaty te, przyjmując n. p. w Krakowie sumę czynszów z roku 1914 na kwotę przy 25 mil. Koron wyniosą w najlepszym razie 75 miljonów Mkp. a po potrąceniu 10% na koszty administracji 67 mil. Mk. Większe sumy przyniosłyby opłaty od gruntów niezabudowanych, gdyby można przyjąć, że wszelkie niezabudowane grunty na obszarze miasta tej opłacie podlegają — ponieważ jednakże trudno obowiązek ten odnieść do gruntów rolnych n. p. w dzielnicach przyłączonych miasta Krakowa — ograniczone do niezabudowanych parcel budowlanych przyniosą minimalny dochód.

W tych warunkach fundusze uzyskane przez miasta z emisji obligacji komunalnych, z opłat komornianych i gruntowych uwzględniając oprocentowanie obligacji koszty lombardu, konieczność pokrycia 20% różnic procentowych, koszty druku, administracji w normach przewidzianych ustawą, nie pokryją nawet remontu własnych budynków mieszkalnych i nie mówiąc już o kosztach urządzenia nowych dróg, ulic, rozszerzenia sieci tramwajowych, oświetlenia, słowem najkonieczniejszych inwestycjach w dziedzinie rozbudowy miasta.

Cały ciężar akcji mieszkaniowej w ścisłem tego słowa znaczeniu t. j. budowanie domów mieszkalnych spadnie w przeważającej części na banki emitujące obligacje mieszkaniowe. Przy szczupłości funduszów i znacznem zapotrzebowaniu kapitału przez miasta, kooperatywy mieszkaniowe, instytucje społeczne i osoby prywatne i konieczności obdzielenia kredytami wszystkich zainteresowanych — akcja budowlana objąć będzie mogła tylko remont domów zniszczonych i nadbudowę pięter. Ten zaś ostatni sposób pomnażania ilości ubikacji mieszkaniowych, praktykowany w Krakowie w ostatnich latach coraz częściej uważać należy za zjawisko bardzo niepożądane. Kraków należący do miast niezdrowych o wąskich ciasnych bez należytego światła i powietrza ulicach i domach starych, nienadających się do przebudowy i remontu w myśl wymagań nowoczesnej hygieny — zdążać powinien do rozwijania i zabudowywania dzielnic przyłączonych. Polityka ta zmierzająca do stworzenia szerokich przestronych, należycie przewietrzanych i oświetlanych ulic, budowanie przy nich domow hygienicznie urządzonych, powinna być wytyczną przy wykonaniu ustawy o rozbudowie miast.

Rozpatrując znaczenie omawianej ustawy nie należy się również łudzić, by nałożony w ustawie na banki, instytucje finansowe, przedsiębiorstwa zabawowe obowiązek budowania domów mieszkalnych, stanowił poważniejszy środek powiększenia ilości domów mieszkalnych w miastach. Już zastrzeżenia, że obowiązek ten ciąży jedynie na tych przedsiębiorstwach, które powstały po dniu 1 stycznia 1918 r. i w tym terminie własnych lokali na pomieszczenie swych przedsiębiorstw nie wybudowały, ogranicza znacznie możliwość praktycznego zastosowania. Szkoda prawdziwa, że ustawa nie rozciągnęła tego obowiązku na czas od 1 stycznia 1915 roku i nie objęła nim wszystkich przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, nie rozszerzyła go również na zajęte przez wspomniane instytucje hotele, dalej na wypadki wykupienia przez te instytucje prywatnych domow mieszkalnych, wreszcie nie objęła obowiązkiem tym i Państwa co do zajęcia prywatnych domów mieszkalnych na pomieszczenie biur, urzędów i szkół.

Streszczając powyższe wywody, zaznaczyć należy, że ustawa o rozbudowie miast spodziewanego rozwiązania problemu mieszkaniowego a tem bardziej rozbudowy nie przyniesie. Pominąwszy już nieszczęśliwe połączenie spraw rozbudowy z kwestją mieszkaniową — dwóch zagadnień i w treści i w czasie niewspółmiernych — środki, jakie ustawa przewiduje zarówno przy przewlekłym toku postępowania, jak niedostatecznych funduszach są połowiczne i niewystarczające. Kwestję mieszkaniową rozwiązać mogą w obecnym czasie jedynie znaczne fundusze budowlane. Funduszów tych dzisiaj, gdy kapitał prywatny w budowie domów w miastach, mających przeważnie ludność wojną zubożoną kalkulacji odpowiedniej nie znajduje, dostarczyć powinno Państwo w formie długoterminowych nisko oprocentowanych pożyczek budowlanych. W tej też mierze ustawa o funduszu mieszkaniowym była o wiele realniejszą i przy zaistnieniu przesłanek, na których była oparta, t. j. przy stałem odpowiednio do potrzeb dotowaniu funduszu

tego przez państwo prowadziła prędzej i racjonalniej do celu, niż nstawa o rozbudowie miast.

Ustawa o rozbudowie miast stanowi nie mniej jednakże pierwszy poważniejszy krok Rządu w sprawie rozwiązania kwestji mieszkaniowej. Niewątpliwie jest to dopiero początek i dzisiaj już, o ile rzecz ma być traktowaną poważnie, Rząd powinien podnieść fundusz 20 miljardów przynajmniej dwudziestokrotnie. Rząd przekonawszy się o zbawienności i skuteczności akcji nie będzie prawdopodobnie szczędził dalszych funduszów na cele ustawą objęte, tembardziej, że kredyty na rozbudowę i zabudowę miast użyte, mają lokatę najpewniejszą i ryzyka żadnego Państwo nie ponosi.

Reprezentacja stoł. król. m. Krakowa.

Prezydjum miasta:

Prezydent miasta Jan Kanty Federowicz (telefon Nr. 1264—2551).

Wiceprezydent miasta Dr Emil Bobrowski, Poseł na Sejm (telefon 2352—1550).

Wiceprezydent miasta Inż. Karol Rolle (telefon Nr. 3137).

Wiceprezydent miasta Inż. Józef Sare (telefon Nr. 3136—96).

Wiceprezydent miasta Dr Piotr Wielgus (telefon Nr. 3135).

Prezydent oraz Wiceprezydenci miasta **przyjmują** prócz niedziel, świąt, środy i soboty **od 12—2 popołudniu.**

Sekretarjat Prezydjalny:

Sekretarz prezydjalny Franciszek Strasik (telefon Nr. 46).

Pomocnica kancelaryjna Marja Tyrlikówna.

Rada miejska:

Inż. Adelman Aleleksander, Stolarska 5, tel. 1506.
Dr Aronsohn Jakób, Dz. XXII., Krakowska 2 tel. 2573.
Dr Bajda Andrzej, Krowoderska 19, tel. 1284.
Batko Józef, Dz. XXII, Twardowskiego 40.
Beringer Wandalin, Dz. IV, Łobzowska 2.
Bialik Józef, Dz. III, Smoleńsk 20.
Dr Emil Bobrowski, Dz. IV, Karmelicka 8, tel. 2352, (mieszk. 1550).
Breuer Karol, Dz. XXII, Krakusa 15.
X. Dr Józef Caputa, Dz. I, św. Anny 11.
Cezar Władysław, Dz. IV, Dunajewskiego 5.
Chwastek Jan, Dz. XVII, Mazowiecka 182.
Czubryt Piotr, Dz. I, św. Marka 22.
Czunko Adam, Dz. XV, Urzędnicza 32, tel. 2357.
Dr Damski Wacław, Dz. VI, Potockiego 1, tel. 209.
Daszyński Ignacy, Dz. IV, Kremerowska 6.
Dr Adam Doboszyński, Dz. I, św. Anny 3 tel. 241
Inż. Franciszek Drobniak, Dz. XIII, Kościuszki 40, tel. 488
Drozdowski Stanisław, Dz. V, Długa 7.
Dudek Walenty, Dz. XII, Kościuszki 44.
Dutkiewicz Marjan Dz. XVII, Mazowiecka 11.
Ehrenpreis Ignacy, Dz. VI, Potockiego 12, tel. 56.
Dr Emilewicz Józef, Dz. XXII, Rynek 11, tel. 1412.
Dr Ehrenpreis Zygmunt, Dz. IV, Dunajewskiego 6, tel. 1222.
Englisch Jan, Dz. V, Krótka 6, tel. 182.
Epstein Tadeusz, Dz. IV, Straszewskiegó 21, tel. 353.
Federowicz Jan Kanty, Dz. IV, Studencka 1, tel. 1264—2551.
Dr Ferber Edward, Dz. XXII, Lwowska 3, tel. 1367.
Dr Frühling Rudolf, Dz. III, Zwierzyniecka 11, tel. 333—2123.
Dr Fierich Ksawery, Dz. IV, Batorego 21, tel. 2150.
Godzicki Jan, Dz. I, Grodzka 47, tel. 1054.
Dr Gross Adolf, Dz. I, św. Anny 9, tel. 269.
Gumprich Łazarz, Dz. XXII, Celna 6.
Guzikowski Andrzej, Dz. V, Kleparz 8, tel 264.
Haecker Emil, Dz. III, Bożego Miłosierdzia 4.
Heuman Herman, Dz. VII, św. Gertrudy 13, tel. 1529.
Holeksa Karol, Dz. V, Pędzichów 13, tel. 3070.
Jaroszewski Bolesław, Dz. V, Krowoderska 62/II.,
Jasiński Jan, Dz. V, Długa 32/II.
Judkiewicz Jakób, Dz. IV, Michałowskiego 3, tel. 556.
Dr Kaplicki Mieczysław, Dz. VI, Potockiego 2, tel. 1536.
Ks. Kasprzyk Ludwik, Dz. I, plac Marjacki 3.
Dr Kepler Paweł, Dz. XXII, 3 Maja 12, tel. 2031.
Kęsek Jan, Dz. XXI, Płaszów 45.
Dr Klimecki Stanisław, Dz. I, św. Anny 9.
Kluczka Teodor, Dz. VI, Bosacka 11, tel. 2203.
Konopiński Michał, Dz. I, Jagiellońska 10, tel. 41.
Kosobudzki Piotr, Dz. V, Szlak 18.
Dr Kostanecki Kazimierz, Dz. VI. Potockiego 10, tel. 214.
Inż. Krzepowski Wacław, Dz. XI, Dębniki, Rynek 2, tel. 114.
Dr Krzetuski Karol, Dz. IV, Łobzowska 47, tel. 87.
Dr Kuźniar Wiktor, Dz. VI, Arjańska 6.
Dr Landau Ignacy, Dz. I. Św. Jana 3, tel 1232.
Dr Landau Rafał, Dz. VII, Gertrudy 9, tel. 334.
Dr Lang Marjan, Dz. IV, Siemiradzkiego 23, tel. 1179.
Dr Lauer Ignacy, Dz. I, Grodzka 33, tel. 172.
Liebling Władysław, Dz. VII, Zielona 21, tel. 1258.
Łapiński Kazimierz, Dz. IV, Łobzowska 6.
Łuczko Karol. Dz. XXII, Józefińska 18, tel. 3441—2180.
Marjewski Franciszek, Dz. XXII, Józefińska 31, tel. 1133.
Ks. Masny Jan. Dz. IV, Garbarska 24.
Matejko Adam, Dz. V, Długa 80.
Matula Dyonizy, Dz. XXII. Wolska 9.
Inż. Maywalt Zygmunt, Dz. XV, Urzędnicza 32, tel. 407.
Dr Meisels Adolf, Dz. VI, Potockiego 7, tel. 501.
Dr Merz Ludwik, Dz. VII, Gertrudy 8, tel. 1287.
Inż. Mianowski Henryk, pl. Matejki 5.
Miedniak August, Dz. III, Powiśle 3, tel. 2394.
Miklasiński Józef, Dz. XVII, Mazowiecka 11.
Mikucki Ksawery, Dz. I, Rynek 22.
Mitasiński Józef, Dz IV, Szlak 41, tel. 2210.
Dr Muczkowski Józef, Dz. IV, Karmelicka 3.
Muranyi Roman, Dz. XIX, Wincentego Pola 75.
Dr Mussil Franciszek, Dz. IV, Karmelicka 15, tel 1340.
Dr Müller Adam, Dz. III, Podzamcze 30, tel. 472.
Inż. Nitsch Leonard, Dz. VI, Potockiego 18, tel. 385.
Dr Nowak Juljan, Dz. XV, Łęczycka 1, tel. 2510.
Nowak Stanisław. Dz. III, Powiśle 4.
Oplustil Jan, Dz. XXII, Przemysłowa 14.
Ostrowski Witold, Dz. III, Smoleńsk 11, tel. 582.

Packan Jan, Dz. XXII, Rękawka 10.
Inż. Peltz Jan, Dz. IV, Siemiradzkiego 4.
Peroś Jan, Dz. IV, Kochanowskiego 15, tel. 1215.
Popiel Florjan, Dz. I, Szczepańska 1, tel. 3372.
Potuczek Wacław, Dz. I, Florjańska 9.
Puchałka Jan, Dz. I, plac Marjacki 2/II.
Rakisz Szczepan, Dz. VI, Zygm. Augusta 6, tel. 2094.
Rock Łazarz, Dz. VII, św. Sebastjana 26, tel. 2504.
Inż. Rolle Karol, Dz. IV, Biskupia 8, tel. 3137.
Romanowski Artur, Dz. XVIII, Prądnik Czerwony 56.
Dr Rosenzweig Józef, Dz. V, Długa 15/II, tel. 1296.
Dr Rowiński Stanisław, Dz. I, Studencka 21, tel. 546.
Rymar Stanisław, Dz. VI, Topolowa 52, tel. 1227.
Inż. Sare Józef, Dz. III, Zwierzyniecka 27, tel. 3136,96.
Schechter Samuel, Dz. VI, Dietla 81.
Schenker Henryk, Dz. I, Rynek główny 15, tel. 2399.
Dr Schneider Ludwik, Dz. I, Florjańska 34, tel. 177.
Dr Schreiber Henryk, Dz. I, Florjańska 23, tel. 1152.
Siemek Zygmunt, Dz. I, Sławkowska 16.
Inż. Sperro Wilhelm, Dz. XXII, Słowackiego 7.
Srokowski Konstanty, Dz. III, Grobie 3, tel. 41.
Dr Starzewski Tadeusz, Dz. I, Sławkowska 10, tel. 535.
Staszczak Marcin, Dz. XXII, Józefińska 37.
Suski Wiktor, Dz. I, Grodzka 26, tel. 165.
Szarek Stanisław, Dz. XXII, Dąbie.
Szatkowski Henryk, Dz. V, Basztowa 4, tel. 548.
Szklarski Ludwik, Dz. XXII, Rękawka 5.
Szulc Ignacy, Dz. IV, Kapucyńska 4.
Tabaczyński Tadeusz, Dz. VI, Blich 3.
Dr Tilles Samuel, Dz. I, Grodzka 43, tel. 348.
Inż. Turski Władysław, Dz. III, Aleja Krasińskiego 19, tel. 1485.
Inż. Uderski Edward, Dz. III, Aleja Krasińskiego 14, tel. 1268.
Wachtel Bernard, Dz. IV, Straszewskiego 25.
Wajda Wincenty, Dz. I św. Tomasza 6, tel. 2063.
Wasserberg Norbert, Dz. VIII, Krakowska 31.
Dr Wasung Władysław, Dz. IV, Garncarska 4.
Dr Wielgus Piotr, Dz. I, św. Jana 15, tel. 3135.
Wilczyński Józef, Dz. XII, Senatorska 12.
Wójcik Józef, Dz. VI, Bosacka 11.
Zawojski Władysław, Dz. II, Kremerowska 8, tel. 74.
Ziffer Henryk, Dz. VIII, św. Wawrzyńca 13, tel. 3401.
Dr Zoll Fryderyk, Dz. IV, Studencka 25.

Skład Sekcyj i Komisyj Rady miasta.

Sekcja I. (Ekonomiczna).

Adelman, Beringer, Breuer, Czunko, Damski, Daszyński, Drobniak, Drozdowski, Dudek, Emilewicz, Guzikowski, Haecker, Holeksa, Judkiewicz, Kluczka, Kosobudzki, Krzepowski, Kuźmiar, Landau Ignacy, Liebling, Marjewski, Ks. Masny, Maywalt, Merz, Mitasiński, Muczkowski, Nitsch, Pelz, Peroś, Rock, Romanowski, Schenker, Schreiber, Tabaczyński, Turski, Uderski, Szklarski.

Sekcja II. (Skarbowa).

Bajda, Batko, Bialik, Cezar, Doboszyński, Epstein, Ehrenpreis Zygmunt, Gross, Heuman, Jasiński, Krzetuski Lang, Matula, Mikucki, Mianowski, Müller, Packan, Puchałka, Sperro, Srokowski, Szatkowski, Wachtel, Wajda.

Sekcja III. (prawnicza).

Emilewicz, Ferber, Fierich, Frühling, Lauer, Klimecki, Meisels, Muczkowski, Mussil, Popiel, Rosenzweig, Rowiński, Siemek, Starzewski, Staszczak, Tilles, Ziffer, Zoll.

Sekcja IV. (szkolna).

Ks. Caputa, Ehrenpreis Ignacy, Ks. Kasprzyk, Konopiński, Kostanecki, Matejko, Muranyi, Nowak Stanisław, Oplustil, Rakisz, Rymar, Schneider, Nowak Juljan, Suski, Szarski, Tilles, Szulc, Szarek, Wasung, Wilczyński.

Sekcja V. i VI. (wojskowa i dobroczynna)

Chwastek, Czubryt, Dutkiewicz, Godzicki, Gumprich, Jaroszewski Kaplicki, Kepler, Kęsek, Landau Rafał, Łapiński, Łuczko, Miedniak, Ostrowski, Potuczek, Schechter, Wasserberg, Zawojski.

Sekcja VII. (Opieka społeczna).

Aronsohn, Damski, Englisch, Godzicki, Jasiński, Kasprzyk, Kepler, Landau Rafał, Łuczko, Mianowski, Masny, Muczkowski, Ostrowski, Rowiński, Schneider, Wajda, Wasung.

Komisja aprowizacyjna:

Członkowie: Adelman, Bialik, Ehrenpreis Ignacy, Ferber, Gross, Kluczka, Kosobudzki, Landau Ignacy, Lang, Ks. Masny, Miedniak, Nowak Juljan, Nowak Stanisław, Łuczko, Schneider, Wajda, Ziffer.

Zastępcy: Breuer, Damski, Mussil, Krzepowski, Schechter, Siemek, Uderski, Wójcik.

Komisja administracyjna:

Bajda, Beringer, Bialik, Doboszyński, Drobner, Judkiewicz, Landau Rafał, Łuczko, Meisels, Müller, Nowak Juljan, Puchałka, Romanowski, Rymar, Siemek, Tabaczyński, Wachtel, Wajda, Wassung.

Komisja archiwalna:

Ks. Caputa, Drobner, Haecker, Fierich, Kostanecki, Matejko, Muczkowski, Zoll.

Z poza Rady:

Dr Bąkowski, ks. Fijałek, Dr Semkowicz.

Komisja budżetowa:

Prezydent J. K. Federowicz, wiceprez.: Dr Bobrowski, inż. Rolle, inż. Sare, Dr Wielgus, Radcy m.: Aronsohn, Bajda, Batko, Breuer, Cezar, Doboszyński, Drozdowski, Epstein, Ehrenpreis, Frühling, Godzicki, Gross, Haecker, Heumann, Holeksa, Jasiński, Judkiewicz, ks. Kasprzyk, Kosobudzki, Krzetuski, Landau Rafał, Landau Ignacy, Lang, Łuczko, ks. Masny, Matula, Meisels, Mianowski, Miedniak, Mikucki, Müller, Nowak Stanisław, Ostrowski, Oplustil, Packan, Puchałka, Peroś, Rosenzweig, Rymar, Schneider, Sperro, Srokowski, Starzewski, Staszczak, Szatkowski, Tilles, Turski, Wachtel, Wajda.

Komisja drogowo-kanałowa:

Beringer, Czunko, Damski, Dutkiewicz, Ehrenpreis, Epstein, Godzicki, Heuman, Jaroszewski, Jud-

kiewicz, Kosobudzki, Krzepowski, Kuźniar, Łapiński, Maywalt, Merz, Mianowski, Mitasiński, Muranyi, Peltz, Peroś, Rakisz, Rock, Romanowski, Schneider, Sperro, Suski, Turski, Uderski, Wilczyński, Zawojski.

Komisja gruntowa:

Beringer, Breuer, ks. Caputa, Emilewicz, Englisch, Ferber, Gross, Guzikowski, Holeksa, Judkiewicz, Kaplicki, Kluczka, Kosobudzki, Kuźniar, Landau Ignacy, Liebling, Maywalt, Meisels, ks. Masny, Merz, Mianowski, Müller, Nowak Juljan, Peroś, Rock, Rosenzweig, Rymar, Schneider, Suski, Szatkowski, Turski, Wassung.

Komisja dyscyplinarna:

Członkowie: Krzetuski, Muczkowski, Rowiński, Staszczak, Turski.
Zastępcy: Adelman, Ferber, Müller, Tilles, Wielgus.

Komisja emerytalna:

Englisch, Matula, Szatkowski.

Komisja gazowo-elektryczna:

Adelmann, Beringer, Cezar, Doboszyński, Emilewicz, Epstein, Ehrenpreis Z., Drobniak, Godzicki, Jaroszewski, Judkiewicz, Kosobudzki, Krzepowski, Krzetuski, Klimecki, Lauer, Łapiński, Maywalt, Mussil, Nitsch, Ostrowski, Peroś, Popiel, Potuczek, Puchałka, Mitasiński, Rakisz, Rosenzweig, Schneider, Szatkowski, Turski, Uderski, Wachtel, Zawojski.

Komisja gospodnio-szynkarska:

Beringer, Bialik, ks. Caputa, Godzicki, Gumprich, Heumann, Holeksa, Jasiński, Landau Rafał, Miedniak, Oplustil, Tabaczyński, Wasung, Zawojski.

Komisja mieszkaniowa:

Ks. Caputa, Damski, Drobniak, Frühling, ks. Kasprzyk, Kosobudzki, Merz, Miklasiński, Müller, Mussil, Popiel, Potuczek, Rosenzweig, Rymar, Schenker, Schreiber, Srokowski, Suski, Szatkowski, Tabaczyński.

Komisja Muzeum przem. im. Baranieckiego:

Beringer, Judkiewicz, Kosobudzki, Muczkowski, Ostrowski.

Komisja plantacyjna:

Chwastek, Czubryt, Fierich, Haecker, Jasiński, Judkiewicz, Kęsek, Konopiński, Kuźniar, Merz, Matula, Miedniak, Muczkowski, Nowak Stanisław, Rock, Schneider, Suski, Szarek, Wassung.

Komisja dla popierania przemysłu fabr. i rękodzielniczego:

Adelmann, Batko, Bialik, Chwastek, Czubryt, Damski, Daszyński, Drobniak, Dutkiewicz, Judkiewicz, Kosobudzki, Krzepowski, Krzetuski, Liebling, Maywalt, Merz, Mianowski, Mitasiński, Muranyi, Nitsch, Ostrowski, Peltz, Romanowski, Rowiński, Siemek, Szklarski, Wajda, Zawojski, Ziffer.

Komisja sanitarna:

Damski, Kostanecki, Łuczko, Mikucki, Nowak Juljan, Scheider.

Z poza Rady m.:

Dr Browicz, Dr Bujwid, Dr Momidłowski, Dr Piltz, Dr Rosner.

Komisja statystyczna:

Damski, Doboszyński, Fierich, Krzetuski, Matejko, Muczkowski, Staszczak.

Komisja tramwajowa:

Beringer, Cezar, Drobniak, Englisch, Heuman, Klimecki, Krzepowski, Landau Ign., Marjewski, Maywalt, Meisels, Merz, Mussil, Müller, Peltz, Popiel, Puchałka, Rakisz, Schneider, Sperro, Szatkowski, Turski, Wójcik.

Komisja wodociągowa:

Batko, Beringer, Breuer, Cezar, Czunko, Doboszyński, Drobniak, Dutkiewicz, Ehrenpreis Ignacy, Epstein, Godzicki, Kaplicki, Kepler, Kosobudzki, Krzepowski, Kuźniar, Maywalt, Meisels, Mianowski, Miedniak, Mitasiński, Mussil, Müller, Nitsch, Rakisz, Schneider, Turski, Uderski, Wasserberg, Ziffer.

Komisja dla dróg wodnych:

Aronsohn, Beringer, ks. Caputa, Doboszyński, Ehrenpreis Ignacy, Epstein, Krzepowski, Marjewski, Maywalt, Merz, Mitasiński, Pelz, Peros, Potuczek, Szatkowski, Tilles Turski, Wachtel.

Komisja dla przem. koncesjonowanych:

Aronsohn, Bialik, Damski, Doboszyński, Emilewicz, Englisch, Gumprich, Godzicki, Heumann, Holeksa, Jasiński, Kosobudzki, Krzetuski, Landau Ign., Lauer, Mikucki, Muranyi, Mussil, Oplustil, Schechter, Schneider, Schenker, Staszczak, Suski, Wajda, Wassung.

Komisja teatralna:

Haecker, Holeksa, Potuczek, Szatkowski, Dr Beupre, Dr Rostworowski.

Komisja podpisywania kontraktów:

Damski, ks. Caputa, Judkiewicz, Kosobudzki, Krzetuski, Mitasiński, Merz, Turski, Wassung.

Komisja lasu Wolskiego:

Ks. Caputa, Doboszyński, Drozdowski, Dudek, Judkiewicz, Kosobudzki, Krzepowski, Kuźniar, Marjewski, Maywalt, Meisels, Miedniak, Muczkowski, Oplustil, Ostrowski, Schneider, Szarek, Tilles, Turski, Szatkowski z Wielkiego Wydziału Kasy oszczędności, Onyszkiewicz, Dr. Federowicz z Dyrekcji Kasy oszczędności.

Komisja awansowa:

Holeksa, Kosobucki, Marjewski, Rosenzweig, Szatkowski, Tabaczyński.

Komisja dla nadzoru Zakładów sanitarn.:

Adelman, Bobrowski, Damski, Kostanecki, Kosobucki, ks. Masny, Nowak Juljan, Ostrowski, Pelz, Peros, Romanowski, Schneider, Sare.

Komisja ceramiczna:

Adelman, Breuer, Dudek, Epstein, Maywalt, Rakisz, Romanowski, Szatkowski.

Sąd honorowy Rady miejskiej:

Breuer, Damski, Englisch, ks. Kasprzyk, Krzetuski, Lang, Muczkowski, Ostrowski, Potuczek, Rosenzweig, Rowiński, Schneider, Tilles.

Zastępcy: Adelman, Caputa, Frühling, Landau Rafał, Szatkowski.

Rada artystyczna:

Beringer, Haecker, Maywalt, Romanowski, Muczkowski, Peroś, z poza Rady miejskiej: konserw. Szydłowski.

Kuratorja Parku Dra Jordana:

Matejko, Muczkowski, Rowiński, Schneider, Szarek, Turski.

Wydział miejscowy dla przem. szkół uzup.:

Kosobudzki, Nowak Stanisław, Schneider, Siemek.

Komisja rekursowa:

Beringer, Czunko, Damski, Drozdowski, Ehrenpreis I., Ehrenpreis Z., Fierich, Frühling, Guzikowski, Jaroszewski, Krzetuski, Lauer, Maywalt, Meisels, Merz, Mitasinski, Muczkowski, Müller, Pelz, Peroś, Rakisz, Romanowski, Rosenzweig, Rowiński, Schneider, Sperro, Staszczak, Tilles, Turski, Uderski, Wasung, Wilczyński, Zoll.

Komisja statutowa:

Adelman, ks. Caputa, Daszyński, Doboszyński, Drozdowski, Dudek, Ehrenpreis Z., Emilewicz, Fierich, Godzicki, Gross, Holeksa, Klimecki, Kosobudzki, Landau I, Łandau R., Łuczko, Maywalt, Merz, Muczkowski, Müller, Peroś, Rosenzweig, Rowiński, Schneider, Schreiber, Starzewski, Tilles, Turski, Wajda, Ziffer.

Skład Magistratu, Zakładów miejskich i ich zakres działania:

Dyrekcja Magistratu: Dyrektor Władysław Grodyński, kancelarja Dyrekcji, Ignacy Zadęcki adjunkt Magistratu, tel 3384.

Biuro prezydyalne: Naczelnik biura Tadeusz Przeorski radca Magistratu. Sprawy statutu miejskiego, wybory do Sejmu, Senatu, Rady miasta, sprawy personalne urzędników miejskich, sprawy granic miasta, organizacja Magistratu, Zakładów m., tel. 2505.

Sekretarjat prezydjalny: Sekretarz prezydjalny Franciszek Strasik, informacje stron zgłaszających się do Prezydjum miasta, redakcja „Dziennika rozporządzeń“ m. Krakowa (tel. 46)

Wydział I. a (ekonomiczny): Naczelnik st. radca Dr. Ryszard Reiner, tel. 527.

Wydział I. b: Policja budowlana, porządkowa i ogniowa, Naczelnik sekretarz Stanisław Herget, tel. 216.

Wydział II. a i b: Sprawy skarbowo-podatkowe, Naczelnik starszy radca Dr. Jan Wydro, tel. 2175.

Wydział III. a Magistratu: Sprawy przemysłu wolnego, apteki, Naczelnik st. radca Adolf Buczkowki, tel. 222.

Wydział III. b: Sprawy policji targowej, polowej, rybołostwa, sanitarnej dla lokali spożywczych, sprawy karne weterynaryjne, Naczelnik radca Marjan Hajdukiewicz, tel. 3592.

Wydział III. c: Sprawy przemysłu rękodzielniczego koncesjonowanego oraz stowarzyszenia przemysłowe, Naczelnik st. radca Edward Kubalski, tel. 222.

Wydział IV.: Sprawy szkolne, wyznania, metrykalne i muzealne, Naczelnik st. radca Wincenty Sawiński, tel. 1192.

Wydział V. a i b: Sprawy wojskowe i przynależności, Naczelnik st. radca Józef Błotnicki, tel. 1192.

Wydział VI: Sprawy ubezpieczeń i kasy chorych, Naczelnik st. radca Dr. Jan Nowicki, tel. 1341.

Wydział VII: Sprawy dobroczynne i opieki społecznej, Naczelnik radca Jan Dusza, tel. 421.

M. Urząd mieszkaniowy: Naczelnik radca Kasper Nowak, tel. 2338.

Bud. m. Oddz. A: Sprawy policji budowlanej, budowle gminne, cmentarz miejski, Naczelnik st. radca Bud. m. Józef Kryłowski, tel. 319.

Bud. m. Oddz. B.: Sprawy gruntowe, drogowe, brukowe, kanalizacji i regulacji miasta, pomiar miasta, Naczelnik st. radca Bud. inż. Andrzej Kłeczek, tel. 382.

Miejska Izba obrachunkowa i główna Kasa miejska: Sprawy finansowe gminy m. Krakowa, opracowanie budżetów m., zestawienia zamknięć rachunkowych funduszów miejskich i funduszów pod zarządem gminy pozostających, kontrola majątku gminnego etc., dyrektor Jan Krzyżanowski, tel. 1279.

Miejski Urząd Zdrowia: sprawy sanitarne, księgi zmarłych, ekshumacje, otwarcia grobów, fizyk Doc. Dr. Tomasz Janiszewski, tel. 373.

M. Biuro statystyczne: statystyka miasta Krakowa, naczelnik sekretarz Kazimierz Sarnecki, tel. 3245.

Dziennik podawczy: kierownik Marjan Cieślicki.

Ekspedyt Mgtu: kierownik Ign. Sroczyński.

Komisarjat targowy: inspektor Stefan Paleczny, tel. 3059.

Komisarjat Obw.: I. Kierownik komisarz Rudolf Goellner.

Komisarjat Obw. II.: naczelnik kanc. Władysław Müller.

Komisarjat Obw. III.: Kierownik komisarz Stanisław Woźniak.

Komisarjat Obw. IV.: dla Dz. X, XI, kierownik Jan Tulius. Tel. 1156.

Komisarjat Obw. IV.: dla Dz. XII i XIII, Adolf Roter. Tel. 1157.

Komisarjat Obw. IV.: dla Dz. XIV, XV i XVI, kierownik Adam Lachowicz. Tel. 1158.

Komisarjat Obw. IV.: dla Dz XVII i XVIII, kierownik Kazimierz Kozakiewicz. Tel. 1159.

Komisarjat Obw. IV.: dla Dz. XIX i XX, kierownik Janusz Dymek. Tel. 1160.

Komisarjat Obw. V.: Dz. XXII. Kierownik Bolesław Dembowski. Tel. 2054.

Miejskie Biuro aprowizacyjne: naczelnik sekretarz Magistratu Marjan Ćwiertniewicz. Tel. 463.

Miejski Urząd weterynaryjny: inspektor Ludwik Röhrenschef, Tel. 3550.

Miejska pracownia chemiczna: kierownik Dr Włodzimierz Nowak.

Biuro Rady szkolnej okręgowej miejskiej: kierownik Stefan Szymkiewicz. Tel. 217.

Zarząd M. Kuchen wojennych: kierownik sekretarz Marjan Ćwiertniewicz. Tel. 2353.

Archiwum Aktów dawnych: dyrektor Adam Chmiel.

Muzeum Narodowe: dyrektor Dr Feliks Kopera. Tel. 168.

Miejskie Muzeum przemysłowe: dyrektor inż. Eugenjusz Tor. Tel. 1339.

Zakład czyszczenia miasta: Naczelnik inż. Stanisław Stahl. Tel: 1400.

Administracja akcyzy: podatki spożywcze, opłaty od trunków. zarząd rzeźni i targowicy oraz chłodniami, fabryką lodu i mydła, Naczelnik st. radca Magistratu Dr. Marceli Zawadzki. Tel. 313.

Zarząd Wodociągów m.: Dyrektor inż. Tadeusz Jaszczurowski. Tel. 325.

Gazownia miejska: Dyrektor inż. Mieczysław Seifert. Tel. 2112.

Elektrownia miejska: Dyrektor inż. Stanisław Bieliński. Tel. 567.

Miejskie Zakłady ceramiczne: dyrekt. inż. Ignacy Menasche. Tel. 1472.

Stan zestawienia z dniem 31 grudnia 1922.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

L. 192/1923 fiz. Kraków, dnia 26 stycznia 1923 r.

Przepisy ochronne przeciw zapaleniu mózgowia (śpiączki).

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie Art. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 roku w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych zarządza Naczelny Lekarz miejski w porozumieniu z Magistratem obowiązek zgłaszania w Miej. Urzędzie Zdrowia, pl. WW Świętych, Magistrat parter (telef. 373), także każdego przypadku nagminnego zapalenia mózgowia (śpiączki) encephalitis lethargica lub podejrzenia o tą chorobę.

Obowiązek donoszenia rozpoczyna się z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w Dzienniku rozporządzeń dla miasta Krakowa.

Obowiązek zgłoszenia obciąża:

1) lekarza ordynującego, 2) kierownika zakładu leczniczego, 3) desinfektora, 4) pielęgniarza względnie pielęgniarkę, 5) głowę rodziny, 6) gospodarza mieszkania względnie jego zastępcę administratora domu, 7) przełożonego zakładu naukowego, albo wychowawczego, albo dobroczynnego, 8) kierownika zakładu przemysłowego, handlowego, fabryki, warsztatu, tratwy i t. p., jak również hotelu, pokoji umeblowanych, zajazdów, kierownika robót gromadnych (rolnych, lasowych, ziemnych i t. p.), 9) urzędnika względnie funkcjonarjusza urzędu bezpieczeństwa publicznego, 10) osobę, która z urzędu wykonuje oględziny zwłok lub sekcję, 11) wreszcie każdego, kto wie, że o chorobie nie doniesiono władzy.

Niestosujący się do niniejszego rozporządzenia ulega karze przewidzianej w Art. 25 wyżej wymienionej ustawy.

Miejski Urząd Zdrowia.

L. 123/1923 fiz. Kraków, dnia 26 stycznia 1923 r.

Zarządzenia ochronne przeciw epidemji grypy.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie Art. 4 ustawy z 25 lipca 1919 r. Dz. p. p. Nr. 67, poz. 402, w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych zarządza Naczelny Lekarz miejski w porozumieniu z Magistratem obowiązek zgłaszania w Miej. Urzędzie w Krakowie pl. WW. Świętych, Magistrat, parter (telef. 373), każdego przypadku grypy, tudzież choroby podejrzanej o grypę.

Obowiązek donoszenia rozpoczyna się z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w Dzienniku rozporządzeń dla miasta Krakowa i obciąża:

1) lekarza ordynującego, 2) kierownika zakładu leczniczego, 3) dezynfektora, 4) pielęgniarza względnie pielęgniarkę, 5) głowę rodziny, 6) gospodarza mieszkania względnie jego zastępcę, administratora domu. 7) przełożonego zakładu naukowego, albo wychowawczego, albo dobroczynnego, 8) kierownika zakładu przemysłowego, handlowego, fabryki, warsztatu, tratwy i t. p., jak również hotelu, pokoji umeblowanych, zajazdów, kierownika robót gromadnych (rolnych, lasowych, ziemnych i t. p.), 9) urzędnika, względnie funkcjonarjusza urzędu bezpieczeństwa publicznego, 10) osobę, która z urzędu wykonuje oględziny zwłok lub sekcję, wreszcie 11) każdego, kto wie, że o chorobie nie doniesiono władzy.

Nie stosujący się do niniejszego rozporządzenia, ulega karze przewidzianej w Art. 25 wyżej wymienionej ustawy.

Pracownia bakterjologiczna miejska przy ulicy Czystej 16 w Krakowie, przeprowadza bezpłatnie badania bakterjologiczne plwocin tych ubogich osób, które zachorowały na grypę, albo na chorobę, podejrzaną o grypę.

Miejski Urząd Zdrowia.

L. 9089/1922 r. akc. Kraków, dnia 8 stycznia 1923 r.

Podwyższenie opłat mytniczych.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na zasadzie ust. z dnia 24 października 1919 r. Dz. Ustaw Nr. 88, poz. 479 rozporządzeniem z dnia 5 stycznia 1923 r. N. S. M. 6781/1922 zatwierdziło uchwałę Rady m. z dnia 22 listopada 1922 r., dotyczącą podwyższenia opłat mytniczych, pobieranych w mieście Krakowie na mocy dekretu nadwornego z dnia 25-go września 1800 r.

Według powyższej uchwały Rady m. opłaty mytnicze wynosić będą odtąd za każde przekroczenie rogatki, tak w kierunku do miasta, jak z miasta następujące kwoty:

1) od każdego zwierzęcia domowego w zaprzęgu . . . . 50 Mk.
2) od każdego zwierzęcia domowego idącego luzem . . . . 10 „
3) od automobilu osobowego . . . . . . 200 „
4) „ „ ciężarowego . . . . . . 300 „
5) „ wozów, doczepionych do automobilów ciężarowych, od każdej doczepki . . . 200 „

Pobór wymienionych opłat odbywać się będzie w myśl obowiązujących przepisów tylko przy przekroczeniu rogatki w stronę miasta w p o d w ó j n e j w y s o k o ś c i.

Przepisy, dotyczące uwolnienia od opłaty mytniczej pozostają niezmienione.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 139/1923 r. akc. Kraków, dnia 8 stycznia 1923 r.

Podwyższenie stopy procentowej podatku spożywczego.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na zasadzie ustawy z dnia 24 października 1919 r. Dz. Ustaw Nr. 88, poz. 479, zatwierdziło reskryptem z dnia 5-go stycznia 1923 r. L. S. M. 57, uchwałę Rady m. z dnia 22 listopada 1922 r. dotyczącą podwyższenia stawek procentowych podatku spożywczego, od niektórych opodatkowanych artykułów spożywczych z tem zastrzeżeniem, że podatek spoż. od mięsa, przywożonego do Krakowa (poz. 3) obniżony ma być do 2%.

Na mocy powyższej uchwały Rady m. i reskryptu ministerjalnego podatek spoż. od dotyczących artykułów wymierzony i pobierany będzie począwszy od dnia 10 stycznia br. według podwyższonych stawek procentowych, a mianowicie:

poz. 1) od bydła rogatego 4%
poz. 2) od nierogacizny 4%
poz. 3) od mięsa 2%
poz. 4) od drobiu 6%
poz. 5) od dziczyzny 6%
poz. 6) od dziczyzny rozrąbanej 6%
poz. 7) od dzikiego ptactwa 10%
poz. 8) od ryb i skorupiaków 5%
poz. 9) od owoców 4%
poz. 11) *a)* od mydełek toaletowych 6%
poz. 12) od owsa 4%
poz. 13) od siana i słomy 4%

od każdoczesnej ceny targowej tych artykułów.

Stawki procentowe przy artykułach wymienionych pod poz. 10) (tłuszcze i oleje), 11) a) mydło zwykłe, świece) i poz. 14) (węgiel kamienny) pozostały niezmienione.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 3531/22. I. a. Kraków, dnia 11 stycznia 1923 r.

Miejski Cmentarz podgórski przekopanie II. kwatery.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat zawiadamia interesowanych, że w najbliższym czasie będzie przekopana na Miejskim Cmentarzu podgórskim kwatera II., a wszystkie nagrobki na tej kwaterze będą usunięte.

Zamieszczając poniżej wykaz pomników i krzyżów znajdujących się na powyższej kwaterze wzywa się strony interesowane, aby do dni 14-tu zgłosiły w Magistracie ustnie prośbę o pozostawienie w nienaruszalnym stanie odnośnego grobu na dalszy przeciąg lat i uiściły przepisaną należytość względnie, o ileby zamierzały wydobywać szczątki zmarłych i na inne stałe miejsce je przenieść, aby w powyższym terminie wniosły do Magistratu podanie o zakupno gruntu na groby stałe i ekshumację zwłok.

Po upływie zakreślonego terminu pomniki i krzyże będą bezwarunkowo usunięte a groby przekopane. Śp.

1,	Marja Zadak,	pomnik kamienny
2.	Antont Jellonek,	krzyż żelazny
3.	Marja Ryzec,	krzyż drewniany
4.	Eleonora Trojnarska,	krzyż żelazny
5.	Józef Szram,	„
6.	Zofja Sargowa,	„
7.	Marja Krysta,	„
8.	Marja Lasoń,	„
9.	Aleksander Rogalski,	krzyż drewniany
10.	Marja Kamińska,	„
11.	Bartł. Świszczowski,	krzyż żelazny
12.	Wład. Pawlikowski,	„
13.	Katarzyna Maluszkowa,	„
14.	Kazimiera Andrysikówna,	„
15.	Jerzy Szymański,	krzyż drewniany
16.	Karol Guszlewicz,	„
17.	Maciej Maciejarz,	„
18.	Juljan Bar,	„
19.	Józef Anderle,	„
20.	Franciszek Lambert,	krzyż żelazny
21.	Antoni Domański,	„
22.	Józefa Petulska,	krzyż drewniany
23.	Amalja Cyps,	„

ś. p.	
24. Józef Stanach,	krzyż drewniany
25. Wiktorja Myczkowa,	„
26. Wojciech Kocoł,	krzyż żelazny
27. Franciszka Lukas,	krzyż drewniany
28. Jakób Zięba,	„
29. Tekla Chrostek,	„
30. Tekla Brylińska	„
31. Helena Zielińska,	krzyż żelazny
32. Stanisław Uchacz,	krzyż żelazny
33. Józef Kleszcz,	„
34. Filomena Richter	„
35. Franciszka Gronus,	krzyż drewniany
36. Elżbieta Jarek,	„
37. Józef Zralski,	krzyż żelazny
38. Adolf Kwiatkowski,	„
39. Anna Parda,	„
40. Jan Brylski	„
41. Rudolf Tomaszek,	krzyż drewniany
42. Anna Bilska.	krzyż blaszany
43. Julja Iglicka,	krzyż drewniany
44. Katarzyna Stawecka,	„
45. Wiktorja Drzewiecka,	krzyż żelazny
46. Marja Filipowicz,	„
47. Józef Nowak,	„
48. Jan Wiktor,	„
49. Michał Klęczek,	„
50. Szczepan Pieniążek,	„
51. Franciszek Siłkowski,	„
52. Wojciech Zieliński,	krzyż drewniany
53. Józef Stankowicz,	„
54. Józef Federowicz,	„
55. Franciszek Ożóg,	„
56. Zofja Frączek,	„
57. Cecylja Chmurzyńska,	„
58. Aniela Gronus,	„
59. Stefanja Banikówna,	„
60. Karolina Szklarska,	„
61. Józefa Wyrobisz,	krzyż żelazny
62. Katarzyna Żakowa	„
63. Bronisława Woźnik,	krzyż kam.
64. Marja Matuszewska,	krzyż żelazny
65. Piotr Wencel	„
66. Edward Konkol,	„
67. Modest Jelonek,	płyta kamienna
68. Krzysztof Rzątca,	krzyż
69. Józef Sito,	„
70. Marja Świątkowska	krzyż dębowy
71. Franciszek Królikowski,	„
72. Kamila Najder,	„
73. Regina Wąchała,	„
74. Bronisław Dyrek,	„
75. Marja Sasorska,	„
76. Marja Pieniążek,	krzyż żelazny
77. Franciszek Hausner,	„
78. Franciszek Ryszka,	krzyż drewniany
79. Jan Szczurowski,	obr. betonowe
80. Julja Kamińska,	krzyż żelazny
81. Michał Nowak,	krzyż drewniany
82. Emilja Sowińska,	pomnik kamienny
83. Teofila Ofiarska,	„
84. Walerla Walewska,	krzyż drewniany
85. Karol Kozłowski,	krzyż żelazny
86. Piotr Chmura,	„
87. Apolonja Skorodyńska,	krzyż blaszany
88. Antoni Jagło,	krzyż żelazny
89. Henryk Stwerka,	krzyż drewniany
90. Feliks Kluska,	„
91. Karolina Błazowska,	„
92. Jakób Jania,	krzyż żelazny.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 141/913
III b.

Kraków, dnia 12 stycznia 1923 r.

Taryfa opłat od koni i wozów.

OBWIESZCZENIE.

Województwo Krakowskie reskryptem z dnia 30 grudnia 1922 r. L. 80783/VI / 7756 ex 1922 zatwierdziło po myśli § 70 ust. przemysł. z 5 lutego 1907 r. Dz. u. p. Nr. 28 zmianę § 14 regulaminu targów na konie w Krakowie, według której opłata od każdego konia przyprowadzonego na targ będzie wynosiła odtąd po 5000 Mk, zaś od każdego wozu ustawionego na targowicy miejskiej na Groblach po 500 Mk, zamiast dotychczasowych opłat w kwocie 300 Mk i 60 Mk.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 r.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 312/1923
I. b.

Kraków, dnia 15 stycznia 1923 r.

Dostęp do wodomierzy.

ROZPORZĄDZENIE.

Na zasadzie § 44 przepisów wykonawczych do ustawy wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. ust. i rozp. kraj., Magistrat wydaje następujące zarządzenia:

Celem umożliwienia organom wodociągu miejskiego dostępu do wodomierzy, ich odczytania, wymknięcia instalacji w razie jakiegokolwiek wypadku wodociągowego, jak pęknięcie rury rozprowadzającej wodę, zalania sufitów przez pozostawienie otwartych odpływów i tp., zakazuje się jaknajsurowiej zakładania i zasypywania dostępu do wodomierzy drzewem, węglem, śmieciami i t. p., odpadkami. Dostęp do wodomierzy i wentyli, zamykających dopływ wody do realności musi być każdego czasu wolny.

Niestosujący się do niniejszego rozporządzenia karani będą w myśl § 4 przepisów wykonawczych do ustawy wodociągowej.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 442/23.
III. c.

Kraków, dnia 17 stycznia 1923 r.

Taryfa kominiarska.

OBWIESZCZENIE.

Dowództwo Krakowskie reskryptem z d. 18 stycznia 1923 r., L. 84/VI ex 1923 po wysłuchaniu Reprezentacji miasta Krakowa i po porozumieniu się z Izbą

handlową i przemysłową tudzież z właściwemi stowarzyszeniami, uwzględniając zachodzące stosunki ustanowiła na podstawie § 51 ustawy przemysłowej z dnia 5 lutego 1907 r. Dz. u. p. Nr. 26, dla wszystkich dzielnic miasta Krakowa:

Taryfę kominiarską:

1.	Od komina w domach piętrowych	200	Mk
2.	„ „ „ I. „	275	„
3.	„ „ „ II. „	335	„
4.	„ „ „ III. „	400	„
5.	„ szelągów do 3 metrów	300	„
	„ „ ponad 3 metry	500	„
6.	„ komina fabrycznego wolno stojącego bez względu na wysokość	6,850	„
7.	„ komina używanego do centralnego ogrzewania (kaloryforów) bez wzgl. na wysokość	2,930	„
8.	„ kominów piekarskich i masarskich	1,000	„
9.	„ kominów kuchennych w Zakładach publicznych, restauracjach, kawiarniach, pralniach zawodowych, koszarach wojskowych, bez względu na wysokość	670	„
10.	„ kominów służących do ognisk stolarzy, bednarzy, kowali bez względu na wysokość	500	„
11.	„ kominów, które na żądanie właściciela specjalnie w oznaczonym czasie mają być czyszczone bez względu na wysokość	750	„

Taryfa ta wchodzi w życie z dniem dzisiejszym i obowiązywać będzie aż do odwołania.

Powyższą taryfę kominiarską dla miasta Krakowa podaje się niniejszem do publicznej wiadomości z nadmienieniem, że ogłoszeniem powyższej taryfy traci moc obowiązująca taryfa kominiarska zatwierdzona reskryptem Województwa z dnia 20 listopada 1922 r. L. $\frac{70,792\ VI}{0,716}$ ex 1922 a podana do publicznej wiadomości obwieszczeniem Magistratu z dnia 28 listopada 1922 r. L. $\frac{7528/1922}{III.\ c.}$.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

Wykaz konsensów budowlanych.

Rok 1922.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący
	Dz. I.		
R. Jahoda	mieszkanie na poddaszu.	Gołębia 4	B. Biasion
E. Korczyńska	bud. I. piętra i przebudowa.	Św. Krzyża 3	Orłowski
Żyd. Stow. Dobrych dążn.	przebudowa II. piętra, nadb. III. piętra na oficynie.	Szpitalna 24	H. Lammensdorf
T. Oświecimski	wystawa sklepowa.	Grodzka 15	Z. Skawiński
R. Grünwald	nadbudowa III. piętra.	Rynek gł. 22	Surkiewicz
W. Grünwald	przebud. i nadbud. II. i III. p.	Mikołajska 9	A. Biborski
O. Guschinow	przeróbka okien na gablotki.	Senacka 8	S. Ostrowski
J. Epstein	pisoary i wystawy.	Rynek gł. 12	J. Bujas
A. Jugendfein	portal sklepowy.	Sławkowska 11	J. Struszkiewicz
Fritschowa	portal sklepowy.	Św. Marka 23	A. Kramarski
J. Kendel	wystawa sklepowa.	Florjańska 38	Z. Prokesz
Z. Skalski	schody piwniczne.	Rynek gł. 7	Zabłocki
Bank Małopolski	magazyn na poddaszu.	Rynek gł. 25	T. Hoffmann
Ks. R. Sanguszko	klozety i przeróbki.	Franciszkańska 1	J. Zarzecki
M. Goebel i R. Pawlikowski	wybicie drzwi w miejsce okna.	Św. Krzyża 1	M. Tlachna
Z. Tarnowski	wybicie drzwi i urządzenie okna wystawowego.	Sławkowska 15	S. Golec
M. Kasa Oszczędności	treser na I. piętrze	Szpitalna 15	Ronka
O. O. Dominikanie wł. sklepu Jastrzębska	wystawa sklepowa.	Sienna 9	Jurkiewicz
R. Grünwald	nadbudowa III. piętra.	Mikołajska 12	Brzeziński

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący
Kr. Związek przemysłowy	nadbudowa poddasza.	Florjańska 32	Mączyński
M. Brzezicka	oszalowanie i oszklenie ganków.	Florjańska 14	Dostal
Gusta Sprung	podwyższenie gzymsu głównego.	Grodzka 6	Torbe
A. Suchecka	galerje ze schodami w sklep.	Mikołajska 13	
Sz. Manne	tymczasowe składy mebli na gankach I. i II. piętra.	Szpitalna 6	Fr. Peterek
P. T. H.	przeróbka parteru w Hotelu Saskim.	Św. Tomasza 11	J. Zarzecki
Wł. Szołajska	okno wystawowe.	Pl. Szczepański 9	M. Stanek
Dr. A. Meisels	przebudowa parteru i nadbudowa III. piętra.	Szewska 9	S. Loewenkron
Pol.-Am. bank. bud. S. A.	2 portale murowane.	Florjańska 18	A. Dostal
A. Hr. Potocki	przebicie drzwi w miejsce okien.	Rynek gł. 27	K. Brzeziński
Gusta Sprung	nadbudowa IV. piętra.	Grodzka 6	D. Torbe
„Gródek" S. A.	5 dom na pomieszczenie Banku przemysłowego.	Mikołajska 32	Fr. Mączyński
Kamila Zarzycka	nadbudowa III. piętra.	Mikołajska 11	J. Zarzycki
Bank komercjal.	3-ch piętrowa oficyna i poddasze na III. p. domu front.	Rynek gł 15	H. Lammensdorf
Ant. Sierotwiński za X. X. spow. kość. P. M.	przebud. portal.	Sienna 12	St. Czechowicz
O. O. Dominikanie	budowa kiosku.	Stolarska 10	W. Dudek
Bank hipoteczny	tresor i schody kręcone.	Bracka 1	T. Kadula
H. Jachimska	zamiana kotłowni na izb służbową.	Pijarska 21	T. Gliński
Ziem. Bank kredytowy	sala parterowa w podwórzu.	Florjańska 32	Mączyński
K. Zarzycka	nadbud. III. i IV. p. na tylnej części.	Mikołajska 11	Zarzycki
Związek rob. Głosu Narodu	drukarnia w parterze.	Tomasza 37	W. Dudek
F. Barberowski	zmiana wejścia do sklepu.	Mały Rynek 3	L. Rock
„Biuro Handlowe"	4-ro piętrowy dom.	Mikołajska 6	Mączyński
I. A. Poser	wystawa sklepowa.	Grodzka 32	Ł. Rock
K. Dudziak	parterowa oficyna, nadbubudowa II. piętra oficyny.	Sienna 3 Florjańska 47	E. Skawiński J. Zarzeki
E. Stielowa	wystawa sklepowa.	Poselska 17	H. Lammensdorf
J. Wachtel	kuchnia i pokój na poddaszu.	Grodzka 4	Fr. Zwoźniak
Dz. III.			
Józef Niedziałkowski	kiosk prowizoryczny.	Zwierzyniecka 35	J. Niedziałkowski
Ludwik Lazar	nadbudowa III. piętra.	Smoleńska 22	K. Brzeziński
Ludwik Lazar	2 klatki schodowe boczne.	"	"
M. Cybulska	atellier na IV. piętrze.	Zwierzyniecka 15	J. Karwat
M. Kossak	nadbudowa I. p. skrzydła.	Pl. J. Kossaka 5	F. Mączyńki
F. „Labor"	podstrysze.	Pl. Groble 21	W. Pawlik
„Polski Glob"	zbiornik benz. M. Höneka.	Wolska 20	J. Mayer
Perlberger i Schenker	podstrysze, oficyna.	Retoryka 10	

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący
Inż. Juljusz Luft	II. piętrowy dom.	Retoryka lk. 84	
Szymon Lewkowicz	I. pięrowy dom.	Smoleńska, róg Retoryka	A. Siódmak
Dr. Wł. Medyński	nadbudowa II. piętra.	Pl. Kossaka 8	
Eleonora Weindling	nadbudowa III. piętra.	Podzamcze 20	
C. i J. Peissner	detto	Podzamcze 22	Singer
Adolf Eder	detto	Tarłowska 11	
	Dz. IV.		
Inż. Majer Nanowski	budowa dwu piętr. oficyn. z suterynami.	Czysta 5	H. Lammensdorf
	izba stróża i mag.	Garbarska 18	E. Bigaj
O. O. Zmartwychwstańcy	I. piętrowa oficyna.	Łobzowska 10	J. Zarzecki
J. K. Federowicz	magazyn flaszek.	Podwale 6	Peterek
A. Biborski	3-ch piętrowa oficyna.	Piotra Michał. 15	
Prof. Weiss	parterowa willa z poddaszem.	Krupnicza lwh. 535	Fr. Mączyński
Dr. Adolf Szwarz	nadbudowa izby of. I. p.	Wolska 3	H. Rittermann
Związ. młodz. rękodz. katol.	dom 4-o piętrowy.	Czysta 6	K. Brzeziński
Marja Fränkel	wystawa sklepowa.	Dunajewskiego 7	Fr. Zwoźniak
J. i A. Janowscy	nadbudowa III. piętra.	Lenartowicza 12	J. Orłowski
Dorota Armer	2-u piętrowa dobudowa.	Krowoderska 60	Liebling i Oberleder
H. Ziemiańska	nadbudowa III. piętra.	Krupnicza 20	K. Brzeziński
	Dz. V.		
J. Miszczyńska	okno na drzwi sklepowe	Pl. Matejki 10	Rock
Grelowski	nadbudowa I. p. na ofic.	Helclów 7	J. Zarzycki
M. Burzyńska	I-o piętrowy dom.	Krowoderska 69	J. Burzyński
Akad. Sztuk Pięknych	pracownia malarska w III. p.	Pl. Matejki 2	Jan Biasion
Kluger ad Kempler	parterowa dobudówka.	Warszawska 9	Inż. Lamensdorf
S. Wiener	nadbudówka II. i III. p.	Krowoderska 73	S. Singer
Wanda Syc	przebudowa składu.	Długa 4	L. Lisowski
L. Schleichkorn	nadbudowa III. piętra.	Długa 15	A. Siódmak
Dr. Z. Braunfeld	nadbudowa III. piętra.	Krowoderska 47	J. Pokutyński
S. A. Lemiesz	rozszerzenie hali motor.	Krowoderska 65	Peterek
Teof. Lisowski	kiosk.	Długa	Biasion i Słupnicki
	Dz. VI.		
Z. Franzmann	magazyn.	Starowiślna 16	K. Szpondrowski
Z. Monasterska	kiosk.	Lubicz, podkop	D. Skawiński
Majer Jonkler	popiwniczenie podwórza.	Zyblikiewicza 16	S. Jonkler
Kino „Uciecha“	przebudowa.	Starowiślna 16	K. Szpondrowski
Weindling i Finder	nadbudowa IV. piętra.	Radziwiłłowska 9	Ł. Rock
Jakób Steger	nadbudowa III piętra.	Pańska, róg Radziwiłłowskiej 16	Oberleder
„Bazar Polski“	IV-o piętrowy dom i winda.	Wielopole 3	T. Stryjeński

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący
Zakł. Sierót im. Serca Jez.	adaptacje.	Kopernika 32	J. Biasion
J. Oremus	rozszerzenie warstatu ślusar.	Rakowicka 15	Piotr Jurkiewicz
Z. i E. Franzmann	plan dodatk. III. p. oficyny.	Starowiślna 16	K. Szpondrowski
Goldstein i Ska	3-ch p. dom i dobud. III. p.	Gen. Dwernickiego	J. Feldmann
Pocztowa Kasa Oszczędności	IV-o piętrowy dom.	Wielopole-Dietlowska	Szyszko Bohusz
Fr. Kopaczyński i Z. Stecki	nadb. I. p. ofic. i parterowa budowa.	Sołtyka 15	Burkiewicz
Józef Dobrzański	I-o piętrowa nadbudowa.	Św. Łazarza 9	T. Bujas
J. Zawistowski	I-o p. nadbudowa izby ofic.	Zygm. Augusta 9	Fr. Zwoźniak
Ant. Pogorzelski	dobud. i nadb. of. ślusarskiej.	Św. Łazarza 19	Bereta Lisowski
Ant. Tochowicz	powiększenie prac. masarsk.	G. Dwernickiego 7	E. Skawiński
Fr. Weingrün	I. p. of. part. kanc. i mag.	Starowiślna lk. 369/5	H. Lammensdorf
Stara bożnica zbór izr.	dom stróża.	Dajwór 15	Z. Prokesz
O. Grossbard	wewnętrzne przeróbki.	Józefa 5	J. Zieliński
L. Thorn	parterowy magazyn papieru.	Gazowa 8	J. Kolesiński
J. Mensik	part. kram	Ul. Mostowa	
Z. Schrager	mansard. mieszkanie III. p.	Krakowska 39	R. Weindling
Al. Landau	budka gazetowa.	Starowiślna 57	E. Bigaj
L. Siódmak	sklep w sieni.	Krakowska 4	S. Singer
M. B. Fränkel	III. piętrowy dom.	Rab. Meiselsa lwh 122	S. Singer
M. Rubin i Ska	sklep w podw. i przebudowa klozetów.	Krakowska 3	E. Skawiński
M. Brand	nadbudowa III. piętra.	Podbrzezie 2	„
Z. Horn	I o. p. ofic.	Bożego Ciała 21	„
D. Landau	magazyn w piwnicy.	Krakowska 12	J. Oberleder
L. Fremd	I. p. d. i parterowe oficyny.	Dajwór 10	H. Lammensdorf
M. Rosenstein	parterowy magazyn.	Krakowska 14	R. Weindling
J. i J. Zuckermann	dobud. I. p. i wych.	Miodowa 10	E. Gutmann
R. Dukler	part. magazyn i sklepy.	Krakowska 5	F. Liebling
J. Langrok	klozety.	Krakowska 46	R. Weindling
Stow. Malbisz Arumin	nadbudowa III. piętra.	Augusta 30	„
B. Dukler	poddasze.	Augusta 4	„
Stefanja Sachs	nadbudowa III. piętra.	Krakowska 24	H. Lammensdorf
M. Brauner	przebudowa sieni i sklepu.	Miodowa 8	Oberleder
Pinkus Landau	nadbudowa III. piętra.	Bożego Ciała 25	„
M. Schwarz	detto	Krakowska 24	Ł. Rock
M. Zopoth	dobudowa I piętra	Miodowa 45	J. Mayer
E. Glaser	nadbudowa III. piętra.	Bożego Ciała 10	H. Lammensdorf
Izaak Gross	magazyn parterowy.	Kordeckiego lwh 584	Z. Prokesz
Reg. Laska	nadbudowa III. piętra.	Dietla 59	E. Skawiński
Z. Bosak	detto.	Św. Sebastjana 32	„
I. W. Spatz	portale.	Bożego Ciała 6	J. Galiszkiewicz
I. Gross	III. piętrowy dom.	Kordeckiego lwh 584	Z. Prokesz
I. Feingold	piwnica na magazyn.	Miodowa 18	T. Bujas
„	część nadbud. III. piętra.	Miodowa 18	L. Gutmann
Sch. Guschinow	kiosk.	Dietla, planty	A. Biborski
L. Poznański	wyrób tasiemek z fabryki czekolady.	Kopernika 32	A. Kramarski

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący
Adm. Akc. miej.	nadbud. I. p. ofic.	Kopernika 1	Rzymkowski
A. Romańska	stajnia i kom.	Dwernickiego 7	Mitasiński
Dawid Tilles	wyrobnia wódek.	Pawia 20	Czunko
Wiktor Scheur	nadb. I. p. i magazynu.	Sołtyka 19	
Jaworz. kopalnia węgla	budowa garażu samochod.	Pawia 5	Werner Adolf
	Dz. VII.		
Juljan Friedlein	przyziemny sklep.	Starowiślna 23	Fr. Zwożniak
S. Gemeiner i H. Goldberger	prow. sklep, prac. fotogr., przebudowa owocarni.	Starowiślna 25	-
J. Friedlein	kiosk cukierniczy.	Zielona 38	St. Zakulski
Dom modłów	przybudowa parteru.	Św. Agnieszki 5	Ł. Rock
S. i R. Kempler	nadbudowa III. piętra.	Dietlowska 48	S. Jonkler
E. Wolfgang	schody płw.	Św. Agnieszki 1	L. Jasiński
M. Schönberg	urządzenie sklepu.	Stradom 1	E. Skawiński
Dr. Landau	nadbudowa III. piętra.	Św. Gertrudy 9	A. Siódmak
S. M. Wohl	nadb. III. p., I-no p. ofic.	Św. Gertrudy 11	H. Lamensdorf
L. Schermant	parterowy skład skór.	Stradomska 15	S. Feldmann
Pinkus Klein	nadbudowa III. piętra.	Koletek 5	R. Weindling
O. Raab	mag. żel.	Św. Gertrudy 15	H. Lamensdorf
Jezue Gafur	mag. i śmietnik.	Św. Sebastjana 4	Ł. Rock
Feivel Stempel	balkon.	Stradom 17	"
S. Kempler	portal sklepowy.	Dietlowska 48	S. Jonkler
Al. Kamsler	przebudowa dachu łaźni.	Św. Gertrudy 11	
M. Tigner	mag. part. i przeróbka szopy.	Zielona 8	Jonkler i Rock
— —	nadbudowa I. piętra.	Dietlowska 48	Ł. Rock
Wolf Rittermann	poszerz. mag.	Dietlowska 32	Z. Prokesz
	Dz. VIII.		
W. H. Feil	3-ch piętrowy dom.	Paulińska lwh. 967	E. Skawiński
Talmud Thora	nadbudowa II. p.	Estery 6	Oberleder
S. S. Miłosierdzia	prac. ślus. part.	Skawińska 7	E. Skawiński
A. Landau	przeb. na magazyn.	Józefa 5	"
J. Nattel	parterowy magazyn.	Paulińska 22	Oberleder
C. Grünberg	izba na sklep.	Dajwór 26	
M. Sch. Sternhell	nadbudowa III. piętra.	Św. Wawrzyńca 7	Ł. Rock
C. Klipper	część strychu na mieszk.	Wrzesińska 4	"
M. Leib Twerski	przebud. 2 p. wych.	Wolnica 9	A. Kramarski
J. Nattel	podstrysze.	Paulińska 26	Liebl. Oberleder
J. Rosenzweig	nadb. III. p. dodatk. plany.	Bożego Ciała 3	"
Brenner, Picherski, Friedmann	I. p. ofic. i przeb.	Podbrzezie 3.	"
L. Steiner	drewniana szopa.	Św. Wawrzyńca 16	Ł. Rock
L. Gutmann	I. p. dom i magazyn.	Jakóba 17, 19	L. Guttmann
M. Abrahamer	nad. kanc. I. p. ofic.	Dietlowska 77	S. Singer
S. Schlaglied	drewniana gablotka.	Krakowska 4	Z. Prokesz

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący
Ch. Teitelbaum	wewn. przeróbka i wych.	Krakowska 36	L. Gutmann
N. C. Findler	II. piętro ofic.	Dietlowska 29	E. Skawiński
Pinkus Gold	nadb. 2 izb w II. p	Miodowa 28	J. Oberleder
M. J. Himmelblau	part. mag. żel.	Starowiślna 79	H. Lamensdorf
J. Dreifuss	drewn. kawiarnia z poddasz.	Dietlowska	
M. Schechter	parterowy mag.	Dietlowska 81	E. Skawiński
T. T. Handl.	pl. dod. nadb. III. p.	Mostowa 12 12	J. Zarzecki
S. i D. Klein	nadb. III. p.	Dietla 83	R. Hand
Ch. Waldberg	nadb. III. p., 3-ch p. ofic.	Szeroka 38	L. Gutmann
Katarzyna Borelowska	wejście do sklepu.	Starowiślna	
A. Berisch	przeb. piwnicy na magaz.	Rab. Meiselsa 40	L. Gutmann
M. Lipschütz	piwnica na magazyn.	Miodowa 20	Z. Prokesz
L. S. Schenker	żaluzje sklepowe.	Dietla 57	E. Skawiński
O. Weinfeld	I. p. dom.	Miodowa 12, 14	Liebling i Oberleder
T. Gemeiner	nadb. I. p. ofic.	Dietla 61	Ł. Rock
Chime Schenker	dobud. I. p. ofic.	Starowiślna 71	A. Dostal
L. Siódmak		Krakowska 6	S. Singer
A. Pfeffer	nadb. II. p. of.	Piekarska 3	H. Lanensdorf
J. Schiffeld	jatki.	Wolnica	J. Bujas
Sz. Stamberger	ścianka w sklepie.	Brzozowa 13	Liebling i Oberleder
Dz. IX.			
	magazyn parterowy.	Czackiego 20	
Jan Kaczor	I. p. dom.	Walgierza 2	A. Dostal
Kr. fabr. grzebieni i guz.	stajnia.	Swoboda	J. Zarzecki
Polski Zakład garb.	nadb. I. p. prow. mieszk.		
Fr. Drzerga	oficyna i komórka.	A. Skrzyneckiego	
Polski Zakład garb.	betonowe doły garbarnie.	Barska 85	A. Kramarski
Dz. X.			
Ant. Heinrich	przebudowa parteru.	Kapelanka sp. 13	P. Królikowski
Sz. i D. Wilk	part. dom, stajnia i kom.	Twardowskiego 209	L. Lisowski
Ks. Bugiel	part. ofic.	św. Jacka 16	M. Dudek
A. Markiewicz i J. Blavele	poddasze.	Na Ustroniu 7	J. Kolesiński
St. Kowalik	I. p. willa.	Zielna 103/14	J. Karwat
Dz. XI.			
Dr. L. Sawicki	magazyn na książki.	Barska 41	J. Burzyński
„Automotor“	Fabryka samochodów.	Barska 12	Liebling i Oberleder
Andrzej Adamski	I. p. stolarnia i portjerka.	Puławskiego 115/3 i 119	Brzeziński
E. i L. Skawińscy	II. p. dom.	Madalińskiego 10	E. Skawiński
I. R. i M. Bazes	part. ofic. i prac. kuśnier.	Zagrody 250	S. Mehl
P. Polek	part. ofic. masars.	Różana 10	P. Królikowski
St. Węgrzyn	magaz. malar.	Konfederacka 141/48	Imielski, Bigaj

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący
Ziarko Ripper „Neon“	part. dom z poddaszem.	Zagrody	A. Siódmak
Witołd Nider	I. p. willa.	Polna	Burkiewicz
Wł. Orlik	part. ofic. cuk.	Różana 6	Brzeziński
K. i Z. Szpondrowscy	I. p. oficyna.	Konopnickiej 64/2	K. Szpondrowski
Z. Szyszkowa	barak drew. szopa.	Barska 122/18 róg Puławskiego	J. Zarzecki
J. Szląsko	szopa na automobil.	Szwedzka 12	
	Dz. XII.		
J. Kaczmarczyk	prow. bud. z ust. i ogrodzeniem.	Syrokomli 2961	J. Kaczmarczyk
„Cracovia“	przebud trybuny.	Błonie 1 karb.	L. Karolla
Paweł Podgórski	dobud. młyna el. kanc. i mag.	Tatarska 3	Wieżyński
Zw. rob. przem. górn.	II. p. dom z przer.	Al. Krasińskiego	J. Zarzecki
Wojciech Głuszyński	part. domek.	Smoleńska 617	J. Kolesiński
M. Małaszkowa	plan poddasza I. p.	T. Kościuszki 50	W. Dudek
J. Waniek	szopa na piłę.	T. Kościuszki 15	Fr. Kosiński
Fr. Kaliciński	barak i ogrodzenie.	Al. Zyg. Krasińskiego 4	
M. Jaroszowa	warst. masar.	Kraszewskiego 13	Fr. Zwożniak
Oddział wioślarski „Sokoła“	I. p. hala i magaz. łodzi.	T. Kościuszki 2	Karol Karwat
Srebrny D.	I. p. dobud. proj.	Tatarska 7	Z. Weindling W. Dudek
Gmina miasta	Stacja transform.	Al. Krasińskiego i Zwierzyniecka	Elektr. miejsk.
Z. Wiener	dwie szopy.	Kasztelańska	Z. Prokesz
	Dz. XIII.		
Jarnuszkiewicz	nadb. I p.	Kr. Jadwigi 24	J. Oberleder
Kazimierz Roman	part dom.	Ks. Józefa	K. Gliński
Elektr. miej. dla F. „Opud“	Stacją trans.	Ks. Józefa 135	E. Uderski
W. Oprocha	part. dom.	Lasoty 4	W. Dudek
Kazimierz Panek	part. domek i poddasze.	Ks. Józefa 49	T. Gliński
Al. Glińska	part. dom.	Ks. Józefa 53	"
K. i A. Pyzłowscy	part. domek.	Król. Jadw. lwh 484	L. Jasiński
St. Rusek	detto.	Ks. Józefa lk. 1061	T. Gliński
T. Worytkiewicz	detto prow.	Król. Jadw. 1511	S. Mehl
Hoffmann	part. of. izba ogrod.	Lasoty 14	A. Czunko
A. i K. Boba	part. dobudowa.	Król. Jadw. 6	W. Dudek
Szczepan Łojek	nadb. I. p. na stajni.	Król. Jadw. 29	J. Orłowski
L. Steinberger, Sz. Stamberger	powiększenie garbarni.	Król. Jadw. 91	Oberleder
Sawicki	prow. dom i szopa.	Emaus lwh. 41	
	Dz. XIV.		
Józef Szeliński	I. p. willa z poddaszem.	Płuczki lk. 34/4	R. Weindling
Andrzej Sarnecki	przyż. ofic.	Czarnowiejska 18	T. Bujas
J. Filipowska	stajnie i szopa.	Konarskiego 5	Jacek Kalita

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący
Ludwik Chowaniec	part. dom, stodoła.	Droga polna do Mydlnik l. wh. 11	A. Dostal
Klub sportowy „Wisła“	trybuny ustęp.	Plac sport. lk. 375	St. Zakulski
Jan Wolny	braki, podnieść dachu stajni.	Czarnowiej. 34, 38	J. Karwat
Leon Daniek	nadbud. II. p.	Czarnowiejska 30	
St. Polewka	przyziemny dom.	Kawiory 230/1	
J. i S. Sowa	komórki.	Czarnowiejska 83	
	Dz. XV.		
S. Tychanowiczowa	dom. part. z poddaszem.	Królewska	T. Bujas
Prof. Kostanecki	dom I. piętr.	Grunt pofort.	Mączyński
H. i K. Seelieger	willa I. p. z poddaszem.	Łęczycka	R. Hand
Gmina miasta Krakowa	dom 3-ch piętrowy.	Łobzowska	Budown. miejskie
	Dz. XVI.		
J. i Z. Woźniakowie	dom parterowy.	Królewska 99	Merenda
St. Walz	dom parter. z poddaszem.	Kazimierza W. 120	Walz
	Dz. XVII.		
Z. Rodakowski	fabryka kotłów.	Składowa	Wilczyński
W. Michniak	oficyna parterowa.	Cieszyńska	T. Bujas
A. Piasecki	dobud. kotłowni.	Wrocławska 17	Mączyński
K. Śmieszkowicz	dom parterowy	Wrocławska 17	J. Bujas
Spółka mieszkaniowa	dom 3-ch piętrowy.	Lubelska	Bereta
„Jajo“ Ska	dom jednopiętrowy.	Łokietka	Miarczyński
	Dz. XXII.		
Ch. Preiss	nadbud. III. p.	Rynek gł. 8	Feldmann
N. Gelber	nadbud. I. p. i I. p. ofic.	Józefińska 38	J. Orłowski
M. Merenda	I. p. ofic. dodat.	Robotnicza 7	J. Merenda
Ofen	prow. ofic. z murow. prus.	J. Tarnowskiego 5	P. Królikowski
St. Kaczor	I. p. dom.	Waigierza	A. Dostal
N. Wald	nadb. II. p. of.	Rynek 13	S. Singer
	part. sklep w podwórzu.	„	detto
St. Gejsza	warst. mech. z mur. prus.	Janowa Wola 450/91	T. Hoffmann
Fr. Mareszka	dom mieszk.		F. Fischer inż. cyw.
P. Piszczek	dom miesz.	Czyżówka 718/7	„
B. Kolender	nadbud piętra z mansardem.	Kalwaryjska 39	A. Dostal
	dobud. ofic.	„	„
Br. Alberci	hala żel. bet. skł. soli.	Podgórze Wisła	J. Burzyński
Wł. Jankowski	budowa stolarni.	Podgórze-Zabłocie	Jan Biasion
Wetstein	part. sklepy prow.	Salinarna 18	A. Dostal
„	prac. rymarska.	Salinarna 13	J. Kaczmarczyk
K. Wetstein	prow. sklep.	Salinarna 18	A. Dostal

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący
Dr. Liebting	fabr. trykotarzy.	Zamknięta	J. Jonkler
Kucharski i Ska	3 domy robotnicze.	Lipowa	A. Dostal
Gmina miasta	dokończenie bud. filji Straży pożarnej.	Zamojskiego	Bereta
Fabryka „Krakus"	fabr. wódek.	Przemysłowa	Inż. Goldschmieder
S. Wetstein	dom mieszk. i warst. ślus. przyb. part.	Zamojskiego	Koczurkiewicz
F. „Karpaty"	dom mieszk. mag. mat. ropn.	Przemysłowa	W. Pawlik
A. Karwat, dzierżawca	drew. baraki.	Nadwiślańska	
M. Rzepkowa	drew. dom i stodoła.	Płaszowska	A. Dostal
F. Ehrenpreiss Liban	I. p. dom.	Swoszowicka	Singer
Budziaszek	dom mieszk. bud. masz.	Przemysłowa	A. Dostal
Fabryka „Ziarno"	stajnia wozownia	Fabryczna	Skawiński
A. Zawistowska	I. p. dom.	Smolki	P. Królikowski
A. Pułczyński	part. prac. stol.	Łagiewnicka	„
Drobner i Ska	prow. magazyn.	Wałowa	„
Dr. St. Weiss	II. p. ofic. fabr. trykot.	Kącik	„
F. „Karpaty" i Ska	składy przetworów ot. min.	Przemysłowa	Pawlik
Fr. Michalski	ofic. i warst. ślus.	św. Kingi	A. Dostal
Liban Ehrenpreiss	I. p. dom.	Parkowa	Singer
A. Rutkowski	dod. nadbud. III. p.	Janowa Wola	
S. Graber	I. p. składy.	Zamojskiego 7	H. Lammensdorf
Morgenbesser, Mückenbrun	skład sukna part. of. z napr.	Sw. Kingi	Gutmann
	dom mieszkalny. dom noclegowy. domek stróża.	Płaszowska	
S. Fränkel	łaźnia i wych.	Józefińska	Hausner
L. Wetstein	prow sklep.	Salinarna	Dostal

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

Nominacja.

P. **Emilja Włoczkowska,** mianowana z dniem 1-go grudnia 1922 r. kancelistą Magistratu w XI. stopniu służbowym. (Lprez. 1859/922).

Emerytura.

P. **Jan Gołowski,** kancelista Magistratu w myśl art. 7 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy miasta Krakowa (uchwała Rady m. z dnia 31 stycznia 1922 r.) przeniesiony z powodu stwierdzonej przez lekarza miejskiego trwałej niezdolności do służby z dniem 1 stycznia 1923 r. w stały stan spoczynku. (Lprez. 3656/922).

Sprawozdanie z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady miasta.

Komisja gazowo-elektryczna.

W dniu 15 stycznia 1923 r., odbyło się posiedzenie Komisji gazowo elektrycznej pod przewodnictwem p. Prezydenta Federowicza.

Komija gazowo-elektryczna po wysłuchaniu referatu Dyrektora Gazowni, który wykazał że cena węgla gazowego podniosła się od 8 stycznia z kwoty Mk. 30.960·— na Mk. 41.600 — za 1 tonę t. j. o 33·4 % zaś cena przewoźnego od 1 stycznia o 50 %, oraz znacznego podniesienia płac personalu, uregulowała cenę gazu począwszy od odczytów styczniowych na 760 Mk. za 1 m^3.

Równocześnie Dyrektor Gazowni przedstawił obliczenie, że mimo tej na pozór wysokiej ceny, jest ona znacznie niższą od podrożenia ceny węgla, bo gdy cena węgla przekroczyła znacznie parytet złota, to cena gazu do parytetu tego jeszcze nie dosięga. Wobec tego gotowanie na gazie jest stosunkowo przy wyżej wykazanej cenie gazu tańsze, jak gotowanie na węglu.

Dyrektor Gazowni przedstawił smutne położenie Gazowni z powodu braku węgla: koncerny dzierżawione kopalnie rządowe t. zw. Skarbofermy nie dotrzymują zobowiązania, dostarczajac w najlepszym razie 50% zakontraktowanej ilości węgla, mimo, że

w koncernie tym, nadpłaty za węgiel w tej chwili wynoszą kwotę przeszło 22.000.000·— Mk. Dyrektor Gazowni zawiadomił Komisję gazowo-elektryczną, że z powodu braku węgla ruch Gazowni jest znowu ograniczony, sprowadzając na zakład wielomiljonowe straty a dla mieszkańców, szpitali, uczelni i laboratorjów nową klęskę.

W tej sprawie odniosła się Dyrekcja Gazowni do Ministerstwa przemysłu i handlu z uzasadnionym zażaleniem.

W końcu załatwiono parę spraw bieżących.

Połączone sekcje ekonomiczna i prawnicza.

W dniu 19 stycznia 1923 r. pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Sarego odbyło się wspólne posiedzenie Sekcji ekonomicznej i prawniczej Rady miasta, na którem uchwalono projekt rozporządzenia o przepisach ulgowych w dziedzinie budownictwa dla miasta Krakowa, który to projekt ma być przedłożony Ministerstwu Robót Publicznych.

Następnie odbyło się wspólne posiedzenie Sekcji ekonomicznej i podgórskiej Rady miasta, na którem uchwalono sprzedaż skrawków gruntu m. przy ul. Czyżówki i Krzemionki w Podgórzu oraz zatwierdzono otwarcie z urzędu i linje regulacyjne skrzyżowania ulicy Szkolnej z ulicą na Zbóju w Podgórzu.

Uchwalono dalej przedstawić Radzie m. wnioski o upoważnienie Sekcji ekonomicznej jako komisji samodzielnej do zatwierdzania przedstawionych przez Magistrat linji regulacyjnych istniejących ulic i dróg, zatwierdzono linje regulacyjne i otwarcie z urzędu nowej ulicy w miejsce drogi polnej na Krowodrzy koło firmy: „Jajo“ oraz otwarcie drogi skwerowej na Dębnikach między Wisłą a ul. Zagrody i ustalono linje regulacyjne dla parcel obok ul. Składowej, Obóźnej i Łokietka.

W końcu przyznano kilka kredytów dodatkowo do poszczególnych działów budżetu na rok 1922.

Sekcja ekonomiczna z komisją plantacyjną.

W dniu 24 stycznia 1923 r. odbyło się posiedzenie Sekcji Ekonomicznej Rady miasta wspólnie z Komisją plantacyjną pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Sarego. na którem obradowano nad sprawą budowy Gmachu Spółki akcyjnej „Gródek“ tak co do ostatecznego ustalenia wysokości budowy jak i odstąpienia skrawka gruntu plantacyjnego pod ryzalit.

W dalszym ciągu Sekcja I-sza uchwaliła sprzedaż gruntu pod budowę domu w Podgórzu przy ulicy Czyżówka, oraz sprzedaż grutu dla celów regulacji przedłużonej ulicy Krupniczej.

W końcu Sekcja Ekonomiczna wspólnie z Sekcją prawniczą po myśli ustawy o rozbudowie miast uchwaliła wnioski w sprawie utworzenia Komitetu rozbudowy dla miasta Krakowa, oraz w sprawie regulaminu dla tego komitetu.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.

Nr. 2. Kraków, dnia 28 lutego 1923 r. Rocznik XLIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń", która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz Mkp. 1500, wraz z opłatą pocztową.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

TADEUSZ PRZEORSKI,
radca Magistratu.

Redukcja urzędników, a sanacja finansów Państwa i miast.

I.

Redukcja urzędników jako problem administracyjny zaistniała i stała się aktualną z chwilą ukończenia wojny światowej. Wśród wielu zjawisk towarzyszących przeżytej co dopiero epoce wojennej, wzrost personalu urzędniczego zarówno we władzach i instytucjach państwowych, jak samorządowych, był niemal objawem powszechnym. Przyczyną tegoż było powstanie całego szeregu urzędów, władz i instytucji ściśle i wyłącznie wojennych — nadto znaczne rozwinięcie się pewnych dziedzin agend administracji dotyczących sprawności obronnej państwa. Dość wspomnieć sprawy mobilizacyjne, kwaterunkowe, rekwizycyjne, ewakuacyjne — wszystkie wymagały bardzo znacznego. bo bezustannie funkcjonującego aparatu urzędniczego; poza nimi wojna postawiła na porządku dziennym problem aprowizacji, racjonowanie środków, karty żywnościowe, zabiegi o mąkę, chleb, węgiel, cukier i inne artykuły codziennego zapotrzebowania, prowadzenie kuchni wojennych, tworząc z nich nowy dział administracji, zatrudniający w każdem mieście setki osób — wreszcie opieka społeczna nad rodzinami powołanych do służby wojskowej, nad rannymi, inwalidami, zniszczonymi przez wojnę, uchodźcami, repatryantami, wymagała również stworzenia osobnych biur i urzędów i zaangażowania znacznej ilości osób. Jeżeli się doda do tego, że znaczna część urzędników i funkcjonarjuszy zarówno państwowych, jak miejskich, sił kwalifikowanych i rutynowanych powołaną została do służby w szeregach wojskowych, że na ich miejsce trzeba było przyjąć innych i to ze względu na brak kwalifikacji w ilości stosunkowo znacznie większej, to nic dziwnego, że ilość personalu urzędowego w czasie wojny wzrosła wszędzie przeciętnie o 50% w stosunku do lat przedwojennych i że po ukończeniu wojny tak Państwo jak samorządy miejskie starały się bezzwłocznie zbędne wojenne urzędy i instytucje zwinąć, a niepotrzebny personal zwolnić.

Redukcja urzędników, którą postanawiają zapadające od czasu do czasu uchwały Sejmu co do personalu państwowego, analogicznie zalecają go uchwały Rad miejskich co do personalu gminnego, ma jednak zupełnie inne podłoże. Jest niem niebywały wzrost kosztów administracji i dążenie do oszczędności, jako jedna z dróg zmierzających do sanacji finansów państwowych, czy miejskich. Zastanowić się wypada czy droga ta jest zarówno w Państwie jak w miastach właściwą, czy istotnie potrzebną, pożądaną i możliwą, czy wreszcie rezultaty spodziewane przyniesie i w jakich granicach.

Z góry zaznaczyć należy, że najdalej posunięta redukcja personalu — jako samoistny środek naprawy finansów sanacji tychże spowodować nie może. Olbrzymie wydatki administracyj e mają zwłaszcza w miastach swą przyczynę nie tyle w znacznej ilości personalu urzędowego, która przeważnie wszędzie zeszła mimo wzrostu agend poniżej cyfry przedwojennej, ale w olbrzymich, choć wartościowo nie wiele znaczących kwotach płac i uposażeń spowodowanych niebywałymi u nas stosunkami drożyźnianymi.

Inaczej trochę rzecz się przedstawia w Państwie. Dokładnych cyfr statystycznych obecnych stosunków nie mam — ale przed paru miesiącami obliczano pracowników państwowych wszelkich kategorji na około 400.000 osób. Licząc obecnie przeciętne uposażenie pracownika państwowego tylko na 200.000 Mk. miesięcznie — otrzymamy zawrotną wprost kwotę 80 miljardów miesięcznie, które płaciło Państwo w ubiegłych miesiącach tytułem wynagrodzeń służbowych. A cyfra ta nie obejmuje płac i żołdu wojska, nie obejmuje samorządu miejskiego i powiatowego, których ilość personalu i wydatki liczyć należy przynajmniej 75% cyfr powyższych.

Cyfra bez mała 800.000 pracowników publicznych w Polsce nie stoi w żadnym stosunku do ilości ludności i obszaru Rzeczypospolitej.

Małopolska przed wojną przy niespełna 9 miljonach ludności posiadała ogółem, licząc w to urzędników państwowych, samorządowych, nauczycielstwo, rozmaite instytucje krajowe i powiatowe, oficerów i urzędników wojskowych, niespełna 50.000 osób zatrudnionych w administracji publicznej tj. jeden urzędnik przypadał mniejwięcej na 180 mieszkańców. Rzeczpospolita Polska, licząca około 28 miljonów ludności, liczy ich przeszło 700 tysięcy — 1 funkcjonarjusz publiczny przypada zatem na około 40 mieszkańców. Przyczyna tej anomalii, leży wyłącznie w przyjętym w zarządzie państwa systemie administracyjnym i braku rutynowanych wyszkolonych urzędników. Państwo przy zakładaniu podstaw administracji przyjęło fatalną dla skarbu zasadę odrębnych w każdym resorcie władz powiatowych i wojewódzkich. Był czas, w którym każde z 16 ministerstw miało własne osobne organa po powiatach, był czas, że w samym Krakowie było przeszło 60 urzędów państwowych. Na taki luksus nie każde państwo może sobie pozwolić, a Polska może najmniej. Pozatem Rzeczpospolita nasza w chwili odrodzenia jej państwowej niepodległości prócz wyszkolonego personalu administracyjnego Małopolski, urzędników rutynowanych prawie że nie miala — zarówno Kongresówka jak i zabór pruski kadr urzędniczych własnych prawie że zupełnie nie posiadały. Tymczasem stworzyć trzeba było 17 województw — około 260 starostw powiatowych, stokilkadziesiąt sądów, kilkanaście izb skarbowych, 260 urzędów skarbowych pierwszej instancji itd. Pragnąc wszystkie posterunki urzędowe obsadzić, przyjmowano wszystkich kto się zgłaszał, kto jakie takie kwalifikacje posiadał i chęć pracy wykazywał. Nie dysponując dostateczną ilością kwalifikowanego materjału urzędniczego, zwłaszcza, że zupełnie niepotrzebnie bardzo wiele osób zdolnych do pełnienia służby przeniesiono bez widocznej potrzeby w stan spoczynku, musiano przyjąć kilkakrotnie większe ilości, niżby to w normalnych warunkach było potrzebnem i koniecznem, byle tylko administracja jakoś szła. Stosunki te były przyczyną, że Rzeczpospolita nasza zamiast mieć, najhojniej licząc na 150 mieszkańców 1 urzędnika, ma ich zamiast najwyżej 200 tysięcy przeszło 700 tysięcy.

Czy redukcja jest w naszych stosunkach państwowych możliwa. Oczywiście, że tak — przedewszystkiem w formie redukcji urzędów państwowych, — zwłaszcza urzędów powiatowych i wojewódzkich, w których poszczególne osobno dotychczas prowadzone resorty administracji należałoby skupić w jednym urzędzie powiatowym czy wojewódzkim. Wyjątek może trzeba uczynić co do sądów, zwłaszcza zaś kas skarbowych ściągających podatki, które rozsiane być winny możliwie najgęściej, by sprawność zapłaty i ściąganie podatków ułatwić. Pozatem zdążaćby należało sukcesywnie do normy 1 urzędnika na 200 ludności tj. by ogólna liczba urzędników Rzeczypospolitej nie przekraczała 150.000 osób. (Czechosłowacja ma 80 tysięcy). Terytorjalnie przypadałby w tych warunkach jeden urzędnik przeciętnie na 3 klm.^{2} obszaru administracyjnego, a odliczywszy władze centralne i wojewódzkie około 300 urzędników na powiat. Rzecz prosta, że redukcja taka możliwa jest bez szkody dla normalnego toku czynności tylko przy odpowiednio ukwalifikowanym personalu urzędowym, przy jednolitym uproszczonym systemie administracyjnym. Rzeczpospolita w dzisiejszym stanie rzeczy posiada na pewno przeszło 100.000 osób mających wystarczające kwalifikacje do zajmowania posad w administracji państwowej, reszta nabierze przy odpowiednim kierunku i kształceniu rutyny w najbliższym czasie. W tych warunkach personalne wydatki na administrację wynoszące z początkiem lutego b. r. 150 miljardów miesięcznie, zmalałyby blisko do $^1/_3$ części obecnych.

W programie obecnego Rządu leży jednak również coś innego, a to przerzucenie całej administracji państwowej w miastach na lokalne czynniki samorządowe. Jest to najłatwiejszy sposób zmniejszenia własnego zakresu działania, w następstwie redukcji organów administracyjnych — przerzucając ciężary z tem połączone na inne organizacje prawnopubliczne. Ten sposób nie stanowi właściwego załatwienia sprawy — mimo, że zgodny jest z nowoczesną teorją administracyjną i teorją samorządu. Państwo zdobędzie wprawdzie możność redukcji personalu własnego, możność oszczędności, ale miasta będą musiały zwiększyć personal urzędowy Magistratów, co w obciążaniu ludności na rzecz administracji publicznej faktycznie na jedno wyjdzie. A i gdy Państwo oddając zakres administracji politycznej miastom, będzie zmuszone zrzec się na ich rzecz poważnych źródeł swoich dochodów podatkowych — temsamem i oszczędność względnie zysk tego przerzutu będzie minimalny.

Inaczej sprawa przedstawia się w miastach. Jak wspomniałem na wstępie, — miasta, zwłaszcza Małopolski, nie były w tem przymusowem położeniu co Państwo Polskie Z ukończeniem wojny zlikwidowały z możliwym pośpiechem swoje urzędy i instytucje wojenne — rozpuściły zakontraktowany na czas potrzeby personal i wróciły do normalnego przedwojennego stanu osobowego. Stan ten w wielu miastach zeszedł przeważnie poniżej cyfry z roku 1914. Dalszą też możliwość redukcji ze względu na wykonywaną policję miejscową wymagającą znacznego personalu, należy uważać za wykluczoną.

(Ciąg dalszy w nast. numerze).

Doc. Dr. TOMASZ JANISZEWSKI.

Ogólny program rządowy*) w sprawie osiedleńczo-mieszkaniowej w r. 1919.

Podobnie jak zdrowia i życia ludzkiego nie można uważać wyłącznie za dobro indywidualne, lecz za sprawę pierwszorzędnego znaczenia dla Państwa, tak samo sprawy mieszkaniowej nie możemy traktować wyłącznie ze stanowiska jakiejś partji lub warstwy społecznej, lecz pamiętać o tem musimy, że jestto zagadnienie pierwszorzędnego znaczenia dla Państwa.

Mało jest czynników, któreby wywierały tak znaczny wpływ na życie i zdrowie ludzkie jak mieszkanie. W mieszkaniach, szczególniej po miastach spędzamy przeważną część życia. Nieznaczne nawet wpływy złego mieszkania trwając przez czas dłuższy, sumując się, wywierają wkońcu niekorzystny wpływ na zdrowie i skracają życie.

W ścisłym związku ze złem mieszkaniem i nieodpowiedniem osiedlem stoją te kolosalne straty, jakie ponosimy rok rocznie wskutek gruźlicy. Szczególniej wzmogła się ta śmiertelność podczas wojny. W niektórych miastach dochodzi śmiertelność z gruźlicy do kolosalnych cyfr. W Łodzi naprzykład zmarło na gruźlicę w roku 1917 109,9 osób na 10.000 ludności. Jeżeli w złem mieszkaniu zdarzy się chory z otwartą formą gruźlicy, to zaraża całe swoje otoczenie, szczególniej dzieci i w ten sposób szerzy się ta straszna choroba.

Wzmożona śmiertelność niemowląt w miesiącach letnich stoi w ścisłym związku ze złem, trudno dającem się przewietrzać mieszkaniem.

W złych, przepełnionych mieszkaniach, wskutek bliskiego, stałego stykania się ludzi i panującego brudu, choroby zakaźne szerzą się łatwiej i zabierają więcej ofiar (odra). Chorobami wenerycznemi zarażamy się łatwiej w nieodpowiednich, przepełnionych mieszkaniach. Udowodniono, że istnieje związek pomiędzy chorobą angielską, a złymi warunkami mieszkania. Nieodpowiednie mieszkanie wywierać może ujemny wpływ etyczny, sprzyja prostytucji i alkoholizmowi. Wiemy, że w ścisłym związku ze sprawą mieszkaniową stoi rozrodczość. Największe trudności z wynalezieniem mieszkania mają rodziny obarczone licznem potomstwem. Jednem słowem sprawa mieszkaniowa wywiera wielki wpływ na ilość i jakość ludności, na te dwie główne podstawy bytu i przyszłości każdego narodu.

Gdy wskutek wojny wzmogła się znacznie śmiertelność, gdy straciliśmy tyle najcenniejszego materjału ludzkiego, gdy jednocześnie spadła znacznie rozrodczość, gdy w wielu powiatach b. Królestwa Kongresowego śmiertelność znacznie przewyższyła i przewyższa ilość urodzin, wtedy znaczenie zdrowia i życia ludzkiego dla istnienia państwa staje się dla najmniej orjentujących się i przewidujących ludzi jasne. Należy chwycić się energicznych środków zaradczych. Zrozumiałą jest tedy dla każdego rzeczą, że Ministerstwo zdrowia publicznego było przedewszystkiem powołane do zajęcia się sprawą wywierającą, jak widzieliśmy wyżej tak znaczny wpływ na zdrowie i życie ludzi. Ministerstwo zdrowia publicznego uważa należyte postawienie i przeprowadzenie sprawy mieszkaniowej za jedno z najważniejszych swych zadań, za jeden z ważnych obowiązków Państwa.

Przysłuchując się przemówieniom przedstawicieli Związku miast muszę stwierdzić z zadowoleniem, że życzenia wypowiedziane w nich i stawiane przez tak licznych mowców wnioski, mieszczą się całkowicie i bez wyjątku w opracowanym już dawno przez Ministerstwo zdrowia publicznego programie akcji mieszkaniowej i są już po części nawet urzeczywistnione. Dzisiejsza dyskusja przekonała mnie także o tem, jak potrzebne jest takie zbliżenie się Rządu do przedstawicieli samorządów, a to w celu bliższego zaznajomienia się z uchwalonymi już przez Sejm na wniosek Ministerstwa zdrowia publicznego ustawami mieszkaniowemi, oraz dla zapoznania się z programem rządowym i dotychczasową jego działalnością na polu polityki osiedleńczo mieszkaniowej.

Dla lepszego zorjentowania się w tej trudnej i zawiłej sprawie, należy zdaniem mojem odróżnić w dzisiejszej akcji mieszkaniowej dwa momenty. Jeden nagły — to zapobieganie ostremu głodowi mieszkaniowemu, dotykającemu głównie urzędników, profesorów Uniwersytetu, sądowników, ambasady wraz z ich biurami, jeżeli chodzi o stolicę Państwa, wreszcie wojskowych. Według przeprowadzonej ankiety przez Ministerstwo zdrowia publicznego z liczby 6765 urzędników rządowych w Warszawie. 1757 niema własnego mieszkania. Potrzeby tych sfer wymagają natychmiastowego zaspokojenia, bo wszelka dalsza zwłoka grozi dezorganizacją życia państwowego.

Drugi moment, to niejako chroniczny głód mieszkaniowy, brak dobrych hygjenicznych, tanich, mniejszych mieszkań dla ubogiej i średnio zamożnej ludności pracującej. To ta część sprawy mieszkaniowej, którą już przed wojną zajmowały się rządy i społeczeństwa cywilizowane, nad jej rozwiązaniem pracowano już od dawna, a wskutek wojny doznała ona jeszcze zaostrzenia.

Dla utrzymania spekulacji mieszkaniowej w pewnych przynajmniej karbach i dla zaspokojenia pierwszej potrzeby t. j. ostrego głodu mieszkaniowego uchwalił Sejm na wniosek Ministra zdrowia publicznego cały szereg ustaw, jak: O ochronie lokatorów, o zapobieganiu brakowi mieszkań, o dostarczaniu mieszkań na rzecz wojska i ostatnio ustawę o obowiązku gmin miejskich dostarczania mieszkań dla ludności cywilnej. Wszystkie te ustawy są ustawami wyjątkowemi, tymczasowemi, są paljatywami, czyniącymi zadość nagłej potrzebie, ale wielkiej i trudnej sprawy mieszkaniowej nie rozwiązują. Wszystkie one jako ustawy wyjątkowe są dla wielu z nas mało sympatyczne, posiadają nawet sporo wad, niektóre z nich Sejm poprawił, ale wszystkie te ustawy są w obecnych stosunkach, w naszem społeczeństwie niezbędne i dopóki obecne anormalne stosunki miesz-

*) Przemówienie Ministra zdrowia publicznego Doc. Dra T. Janiszewskiego na zjeździe przedstawicieli Związku miast w dniu 7 grudnia 1919 r. w Warszawie. Przytaczając obecnie to przemówienie z r. 1919 widzimy, że ten program rządowy nic nie stracił na aktualności i dziś może i powinien być dosłownie zastosowany.

kaniowe istnieć będą, Rząd sprzeciwiać się będzie zniesieniu tych ustaw. Natomiast zmianę ustawy o ochronie lokatorów w tym kierunku, aby stopniowe podwyższanie czynszów w miarę wzmagającej się drożyzny było możliwe, uważam za wskazane. Nie będę wchodził w szczegółową krytykę wymienionych ustaw, ustawy te umożliwiają utrzymanie spekulacji mieszkaniowej w pewnych przynajmniej węższych granicach i zastosowania tych wszystkich środków zaradczych o których to wspominali Szanowni mówcy.

Paragraf 28 ustawy o zapobieganiu brakowi mieszkań daje prawo zarządom komunalnym za zgodą Ministerstwa zdrowia publicznego zakazu rozbierania domów drewnianych i murowanych, które odpowiadają warunkom technicznym i sanitarnym, nakazu właścicielowi lub dzierżawcy domu podziału czteropokojowych i większych lokali niezajętych, na mieszkania mniejsze; ustalania normy, obliczania liczby pomieszczeń niezbędnych dla rodzin lub osób samotnych i nakazu stosowania tych norm przy najmowaniu lokalu. Jeżeli rodzina lub osoba samotna zajmuje liczbę pomieszczeń ponad normę, to zarząd komunalny może nakazać odnajęcie części lokalu. Lokale próżne, stojące dłużej niż kwartał, mogą być zajęte przez gminę i przez nią odnajęte na rachunek właściciela domu, to samo stosuje się do lokalów wprawdzie wynajętych, ale dłużej niż trzy miesiące niezamieszkałych, jeżeli odnajmujący nie zdoła przytoczyć dostatecznych powodów zwłoki w zajęciu mieszkania. W miastach lub osadach, które gruntów własnych odpowiednich do budowy mieszkań czasowych nie posiadają, zarząd komunalny ma prawo dla tych celów zająć grunta prywatne na czasokres nie dłuższy niż lat pięć, za wynagrodzeniem oznaczonem przez zarząd komunalny. Zarząd komunalny może nakazać właścicielom domów zniszczonych i niezamieszkałych, lecz do mieszkania zdatnych, naprawę i doprowadzenie ich do stanu mieszkalnego, dalej nakazać im przebudowanie poddaszy, suteren i budowli gospodarczych na pomieszczenia mieszkalne. W razie niewykonania przebudowy, naprawy lub odnowienia mieszkania przez właściciela lub dzierżawcę domu w czasokresie przez zarząd komunalny oznaczonym, Zarząd komunalny wykona to sam, lub powierzy wykonanie osobie trzeciej na koszt właściciela lub dzierżawcy. Parcele budowlane prywatne uledz mogą wywłaszczeniu przez gminę, jeżeli w ciągu trzech lat nie rozpoczęto na nich budowy domu mieszkalnego i jeżeli uzasadnienie innego przeznaczenia parceli nie będzie uwzględnione przez zarząd komunalny. Zakazuje się wynajmowania przez jedną osobę równocześnie więcej niż jednego lokalu mieszkaniowego i wynajmowanie tych lokalów innym.

To jest mniej więcej streszczenie artykułu 28, wyżej cytowanej ustawy.

Ministerstwo zdrowia publicznego otrzymawszy w końcu września 1919 r. sprawę polityki mieszkaniowej całkowicie w swoje ręce, zwróciło uwagę na fakt, że możnaby zaspokoić doraźnie ostry głód mieszkaniowy przez wydalenie z miast cudzoziemców, należących do państw, z którerni prowadzimy wojnę. Dalej Ministerstwo zdrowia publicznego wpływa w tym kierunku, żeby na biura rządowe nie zabierano kamienic zamieszkałych, lecz brać niewykończone domy i te wykończać, dalej, że należy zastanowić się nad usunięciem na prowincję pewnych instytucji publicznych, które niekoniecznie mieścić się muszą w większych miastach, że należy zbadać większe pałace, które dałyby się zużytkować chociaż częściowo na mieszkania lub na pomieszczenia ambasad, należałoby wydać zakaz zamiany mieszkań na inne cele, np. na kina, teatry, dać ułatwienia i uwolnienie czasowe od podatków przy przebudowie lokali o innem przeznaczeniu na pomieszczenia mieszkalne. Ministerstwo zdrowia publicznego zwróciło też uwagę gmin, na znaczenie rozwoju środków komunikacyjnych dla sprawy mieszkaniowej.

Ostatnia ustawa uchwalona przez Sejm o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń, daje prawo gminom zajęcia mieszkań i pomieszczeń niezamieszkanych, niedostatecznie zużytkowanych, zajętych przez instytucje lub przedsiębiorstwa przeznaczone do zabawy, gry, lub dla celów zbytkownych, zajętych przez cudzoziemców, którzy niekoniecznie mieszkać muszą w danej gminie, opróżnionych przez osoby wydalone z gminy, rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych, zajętych przez urzędników państwowych lub komunalnych niemieckich, opuszczających granicę Państwa polskiego, wynajętych, podnajętych lub odstąpionych po dniu 1-go października 1919 r. w oczywistym zamiarze obejścia niniejszej ustawy. Ustawa ta reguluje także sprawę rekwizycji mieszkań, oddając to prawo wyłącznie w ręce gmin, względnie gminnych urzędów mieszkaniowych, przez co wprowadza się ład. Rekwizycja mieszkań wykonywana dotąd przez siedm różnych urzędów, dawała powód do licznych nieporozumień i nadużyć. Prawo rekwizycji mieszkań do czasu objęcia sprawy osiedleńczo mieszkaniowej całkowicie przez Ministerstwo zdrowia publicznego (25 września 1919 r.) posiadały następujące urzędy: 1) Urząd zwalczania lichwy i spekulacji, 2) Ministerstwo rolnictwa, 3) Ministerstwo wojny, (Komenda miasta), 4) Komisarz rządowy (Warszawa), 5) Magistrat, 6) Budownictwo wojskowe. 7) Komisje obchodowe dla dozorców domowych (Warszawa)

Dziesięć miast b. Król. Kongresowego wniosło do Ministerstwa zdrowia publicznego podania o zezwolenie stosowania par. 28 dekretu o zapobieganiu brakowi mieszkań. Z tych miast 8 otrzymało już zezwolenie, dwa pozostałe podania będą też przychylnie załatwiane.

Rada Ministrów wyznaczyła $4^1/_2$ miljona marek polskich do dyspozycji Ministerstwa robót publicznych na remont zniszczonych mieszkań w Warszawie.

(Ciąg dalszy w nast. num.).

Dr RYSZARD REINER
st. Radca Magistratu.

Podstawy rozbudowy miast.

Miasta są organizmami społecznymi, muszą się zatem rozwijać, aby żyć. Rozwój jest istotną cechą każdego życia, a jego zatamowanie naraża życie na

zagładę. Warunki rozwoju miast są, rzecz zrozumiała, bardzo rozmaite. Uwagi obecne ograniczają się do rozpatrzenia zasadniczych podstaw rozbudowy miast, tj. problemu gruntowego.

Z punktu widzenia ogólnych zagadnień miejskich, kwestja rozbudowy miast, (a przez nią rozumieć należy nietylko zapewnienie sobie potrzebnych terenów, ale regulację tychże, przystosowanie sieci dróg do istniejących arterji komunikacyjnych miasta, uzbrojenie tychże, przekształcenie gruntów rolnych na działki budowlane przy przewidzeniu zaspokojenia potrzeb publicznych, gospodarczych właściwości i lokalnych tendencji rozwoju) — inaczej przedstawia się w czasach normalnych a zupełnie inaczej w czasach nadzwyczajnych, jak obecne. W czasach normalnych starają się miasta o zdobycie nowych terytorjów dla rozszerzenia swych granic wedle z góry ułożonego planu, a choćby programu rozbudowy — aby zabudowanie postępowało racjonalnie.

W czasach anormalnych jak obecne, wypadki idą często ponad linją pewnych norm ogólnie przyjętych, powodując konieczność uregulowania prawnego ex post pewnych stosunków faktycznych, spowodowanych rozwojem życia i jego potrzeb.

W zasadzie starają się miasta zarówno o powiększenie terytorjum dla rozszerzenia swego obszaru administracyjnego, jak o zwiększenie własnego kompleksu gruntów przez zakup pewnych obszarów na własność gminy, przyczem granic interesu publicznego i prywatnego nie zawsze łatwo można określić, gdyż w zasadzie każda działalność gminy jako takiej, ma pośrednio lub bezpośrednio cel prawnopubliczny.

Zakres działalności miast w tej dziedzinie mieści w sobie tyle zagadnień prawno-publicznej i prawno prywatnej natury, że uporządkowanie ich potrwa niewątpliwie lat kilka. Zadaniem administracji publicznej jest jednak zdać sobie przedewszystkiem sprawę z istniejącego stanu faktycznego i rozwój dalszy pokierować drogami, wskazanemi doświadczeniem już nabytem przy uwzględnieniu warunków i potrzeb miejscowych.

Kwestję powiększenia obszaru rozwiązały miasta, którym brakło miejsca dla rozbudowy, przyłączając do siebie gminy podmiejskie, jak np. Warszawa, Kraków, Rzeszów, niedawno Lublin itd.

Dalszą możność rozwoju uzyskały miasta na podstawie postanowień art. 26, ust. o wykonaniu reformy rolnej, przewidującego pozostawienie wszystkich gruntów, położonych w pewnym promieniu od centrum miasta gminom miejskim na ich rozszerzenie i budowę kolonji mieszkalnych.

Artykuł ten w związku z art. 30 ustawy o rozbudowie miast (Dz. Ust Rzp. Pol. Nr. 89 z r. 1922) daje możność łatwego przyłączenia, bo drogą uchwały Rady Ministrów do miasta obszarów, położonych w sferze interesów miast.

Mimo to gotowych pod rozbudowę gruntów nie będzie wiele — miasta bowiem polskie nie miały, ani dotychczas przeważnie nie mają planów rozbudowy swych terytorjów z wyjątkiem miast w województwach: poznańskiem, pomorskiem i śląskiem. W województwach tych przygotowano z góry po miastach wedle praktyki niemieckiej, przyjętej na całym zresztą Zachodzie Europy, ulice pod przyszłe zabudowanie w przeciwieństwie do miast reszty województw polskich, gdzie z reguły naprzód budowano domy, a potem ulice, najczęściej nienależycie uzbrojone.

O znaczeniu celowo opracowanego planu regulacji przy rozbudowie miasta niema potrzeby dłużej się rozwodzić.

O rozszerzeniu miasta nieda się poprostu ani myśleć bez uchwalenia takiego planu, będącego podstawą całej polityki gruntowej i budowlanej gminy, podstawą systemu i linji wytycznej rozwoju miasta na przyszłość.

Brak planu regulacyjnego sprowadzić musi dla miasta nieobliczalne wprost skutki, a to wymieniając po krótce:

1) Możliwość, że stare miasto z nowemi dzielnicami nie będzie miało pod względem komunikacyjnym odpowiednich połączeń i nawiązań.

2) Nieodpowiednio zabudowane terytorjum nieda się później racjonalnie uregulować, chyba tylko z pomocą ogromnych ofiar ze strony gminy.

3) Nowe dzielnice miasta mogą się zabudować w sposób zupełnie przeciwny z interesami komunikacyjnymi i sanitarnymi, a nawet prywatnymi większości właścicieli realności.

4) Bez planu rozbudowy nie można przygotować miejsca pod ogrody, parki i skwery, oraz budynki publiczne, ten też brak naraża później gminy na olbrzymie wydatki.

5) Wskutek braku planu zatraca się widoczność wielu zabytków architektonicznych.

6) Bez planu rozbudowy nie można przeznaczyć pewnych części miasta na pomieszczenie zakładów przemysłowych, uciążliwych dla otoczenia z powodu huku i niezdrowych wyziewów.

Ułożenie planu rozbudowy jest przeto pracą konieczną, pracą przytem nadzwyczaj trudną i wymagającą głębokiej wiedzy ekonomicznej technicznej, artystycznej i hygienicznej, a obecnie niezwykle aktualną, ze względu na przepis art. 26 ust. o wykonaniu reformy rolnej.

Uchwalenie jednak choćby najlepszego planu rozbudowy nie będzie miało skutków, jeżeli przestrzeganie zasad planu nie znajdzie sankcji w przepisach ustawy.

O ile bowiem taki plan stwarza tylko warunki zabudowania miasta, to jedynie odpowiednia ustawa skierować może przymusowo zabudowanie na tory, wyznaczone przez plan i w ramach tegoż strzedz wymogów zdrowotności publicznej, bezpieczeństwa ogniowego i komunikacji. Również jeżeli plan rozbudowy wyznacza pewne obszary np. na zabudowanie sposobem otwartym, na dzielnice fabryczne itd., to ustawa budownicza zmusi właścicieli do zabudowania gruntów w sposób, wskazany przez plan i zapobiegnie zabudowaniu, nieodpowiadającemu interesom danego miasta.

Widoczne zatem, że plan rozbudowy i ustawa budownicza powinny być owiane tym samym duchem i wzajemnie się uzupełniać i wspierać.

Dobrze obmyślany i opracowany plan rozbudowy, uzupełniony odpowiednią ustawą, może bardzo skutecznie zwalczać niezdrową spekulację gruntową.

Wskutek bowiem zakreślenia linji wytycznych na przyszłość, zwraca plan rozbudowy uwagę interesowanych na dostateczną ilość gruntów, odpowiednich do zabudowania i w ten sposób odbiera spekulantom gruntowym monopol dostarczania gruntów pod budowę.

Plan rozbudowy ma przewidzieć, które przestrzenie powinny być zabudowane, gdzie należy urządzić plantacje i wybudować gmachy publiczne, gdzie mają stać domy w szeregu zwartym, gdzie zaś oddzielnie, jaką szerokość mają mieć ulice, jak przeprowadzić linję tramwajową i kanalizacje, gdzie mają być założone ogródki przed domami i t. p., jak ma być przeprowadzona w ogólnych zarysach parcelacja prywatna.

Poparty ustawą budowniczą i należycie zatwierdzony plan rozbudowy staje się sam przez się obowiązującą normą prawną, obowiązującą tak władze jak i interesowanych i dlatego zezwolenie na budowy i parcelacje uzyskać można tylko pod warunkiem ścisłego zastosowania się do sposobu budowy i linji regulacyjnych, wskazanych planem rozbudowy.

Doniosłość planów regulacyjnych podkreśla w sposób niewątpliwy art. 31 ust. o rozbudowie miast z 26 września 1922 r., Nr. 89 p. 811 Dz. Ust. Rzp. Pol. postanawiając, że zezwolenie na parcelacyjny podział wszelkich nieruchomości udzielone nie będzie, jeżeli projekt parcelacyjny nie jest uzgodniony z planem regulacyjnym miasta.

Postanowienie to wiąże także Sądy hipoteczne przy intabulacji podziałów gruntowych.

Co do ustawodawstwa obowiązującego w Polsce w sprawie planów regulacyjnych dla miast, należy zaznaczyć, że najbardziej wyczerpująco unormowaną jest ta sprawa w b. zaborze pruskim, bo jedną z najważniejszych ustaw niemieckich, tj. ustawą pruską z 2 lipca 1875 r. (Baufluchtliniengesetz) uzupełnioną ustawą mieszkaniową z 28 marca 1918 r.

Znaczenie tej ustawy jest dla budowy miast ogromnie ważne. Wywarła ona decydujący wpływ na inne ustawodawstwa, wprowadzając zasadę autonomji miast w sprawach regulacyjnych. Odtąd nie władze państwowe, lecz autonomiczne wzięły w swe ręce inicjatywę tych spraw.

W b. zaborze austrjackim zawierają przepisy o planie regulacyjnym:

dla Lwowa § 3 ust. bud. z 21 kwietnia 1885 Nr. 31 Dz. u. kr.;

dla miast mniejszych małopolskich § 14, 17 noweli do ustawy budowlanej (1889) z 15 maja 1907 Nr. 57;

dla 29 miast małopolskich § 62, 63 noweli do ust. bud. (1882) z 15 maja 1907 r. Nr. 55, Dz. u. kr.;

dla 130 miast małopolskich § 19 i 20 noweli do ust. bud. (1889) z 15 maja 1907, Nr. 56 Dz. u. kr.

Tenor przepisów o planach regulacyjnych w ustawach małopolskich jest mniejwięcej tensam.

Niektóre jednak ustawy traktują ten przedmiot obszerniej, a inne ograniczają się tylko do wskazówki, że plan regulacyjny ma być wykonany w razie pewnej katastrofy np. po spaleniu się miasta, inne wreszcie wspominają tylko mimochodem przy innych sprawach o planie regulacyjnym, jak np. ustawa lwowska, która w § 3 żąda, aby budujący przed wniesieniem podania o koncesję budowlaną zapewnił się, czy linja regulacyjna i poziom nie ulegną zmianie według ogólnego planu regulacyjnego całego miasta, który to plan w urzędzie bud. do użytku stron interesowanych, stale będzie wyłożony.

Inne wzmianki o planie regulacyjnym w ustawie lwowskiej niema.

Ustawa krakowska z r. 1883 jest unikatem swojego rodzaju, bo w niej ani słówkiem nie wspomniano o planie regulacyjnym. Krakowska ustawa budownicza z r. 1883 ignoruje bowiem jak wiadomo budowę miasta, a uznaje jedynie budowę domów.

Dopiero nowela z r. 1910 postanawia, że parcelacja gruntów ma się odbywać zgodnie z planem regulacyjnym miasta.

W b. zaborze rosyjskim sprawa planów regulacyjnych jest rozrzucona po różnych ustawach i również nie jest należycie unormowana.

W ustawodawstwie polskiem widać już tendencję do należytego uregulowania omawianego zagadnienia.

I tak ustawa o organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót publicznych z 29 kwietnia 1919 Dz. Ust. Rzp. Nr. 39, postanawia w art. 1 ust. 4, że do zakresu tego należy „osadnictwo ludzkie, a w szczególności regulacja i zabudowanie miast". Sprawy te wedle rozp. Ministerstwa Robót publicznych z 19-go kwietnia 1920 Nr. 36 Dz. Ust. Rzp. Pol., należą do kompetencji Okręgowych Dyrekcji Robót publicznych.

Bardziej szczegółowo zajmuje się tą sprawą ustawa z 2 marca 1920 r. Nr. 24 Dz. Ust. Rzp. Pol., o organizacji odbudowy miast. Art. 9 tej ustawy wprowadza zasadę, że w zniszczonych przez wojnę miastach, można przystąpić do wzniesienia stałych budowli tylko na podstawie zatwierdzonego planu regulacyjnego.

Plan taki ma przedłożyć zarząd miasta, a w razie zwłoki tegoż, może Ministerstwo Spraw wewnętrznych na wniosek Ministerstwa Robót publicznych, polecić sporządzenie takiego planu na koszt właściwej gminy.

Wykonawcze przepisy do tego art. ustawy o odbudowie znajdujemy w §§ 18, 19 i 20 rozp. Ministerstwa Robót publicznych z 17 maja 1920 Nr. 43 Dz. Ust. Pol.

Jak widać z tego, unormowano dotychczas sprawę przymusu należytej regulacji miast tylko w razie odbudowy miast zniszczonych przez wojnę.

Rząd myśli jednak o zasadniczem załatwieniu tej tak dla rozwoju miast doniosłej kwestji.

Ministerstwo Robót publicznych wypracowało we wrześniu 1921 projekt powszechnej ustawy budowlanej, której miałyby podlegać na obszarze Rzeczypospolitej wszelkie sprawy budowlane w szczególności także sprawy zabudowania całych terenów, oraz związanych z tem urządzeń technicznych użyteczności publicznej. Projekt przeznacza dla sprawy planów

zabudowania miast 26 pierwszych artykułów. Projekt rozróżnia ogólne i szczegółowe plany zabudowania. Pierwsze mają określać całokształt gospodarki komunikacyjnej, gruntowej i techniczno-budowlanej gmin miejskich. W łączności z ogólnym planem zabudowania obowiązane są gminy miejskie ustanowić miejscowe przepisy budowlane. Szczegółowe zaś plany zabudowania winny być wykonane w myśl głównych zasad — ogólnego projektu, a to dla dzielnic w okresie zabudowania, lub już zabudowanych ale wymagających regulacji, dalej dla nowych terenów budowlanych i w razie zakładania nowych ulic.

W tymsamym mniej więcej czasie uchwalono również we Lwowie projekt ustawy budowniczej. W projekcie tym 16 pierwszych §§ ów odnosi się do planu zabudowy.

W porównaniu z projektem rządowym, projekt miasta Lwowa jest więcej szczegółowym. Dzieli on podobnie jak projekt rządowy plan zabudowania na ogólny i szczegółowy.

Plany zabudowania ustanawia Rada miejska. Podkreślić tu należy, że w przeciwieństwie do projektu rządowego, Rada miejska występuje tu zupełnie samodzielnie. Projekt lwowski nie przewiduje zatwierdzenia rządowego, co ściśle odpowiada dotychczasowym przepisom o autonomji miasta Lwowa.

Plan zabudowania ogólny ma między innymi zawierać podział miasta na strefy budowlane i oznaczenie przestrzeni potrzebnych na cele publiczne. Plany zaś szczegółowe powinny obejmować linje regulacyjne i budowlane (tak frontowe jak i wewnętrzne) ulic i placów, przekroje ulic i placów.

Projekt lwowski zawiera dobrze zebrane przepisy o skutkach prawnych planu zabudowania.

Przepisy te projekt lwowski ujmuje bardziej przejrzyście niż projekt rządowy.

Również i miasto Kraków przygotowało projekt ustawy o planie regulacyjnym. Rzecz ujęta jest zwięźle w 9 §§-ach. Zasadniczem postanowieniem projektu jest przepis, że podstawę dla zabudowania miasta stanowi plan regulacyjny, który powinien mieć na względzie stosunki zdrowotne, komunikacyjne i estetyczne miasta.

Z przytoczonych tu przepisów ustaw już obowiązujących i projektów widoczne, że tak władze rządowe, jak i samorządowe, zdają sobie sprawę z doniosłości planów rozbudowy dla rozwoju miast.

(Ciąg dalszy w nast. numerze).

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

L. 743/1923 I. b. Kraków, dnia 25 stycznia 1923 r.

Koszta asystencji straży pożarnej przy wypalaniu kominów.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie przepisu § 33 ustęp 2 regulaminu ogniowego dla miasta Krakowa, oznacza Magistrat wysokość kosztów asystencji Miejskiej Straży pożarnej przy wypalaniu kominów w sposób następujący:

Właściciele realności, względnie majster kominiarski opłacać mają z tego tytułu za ogniomistrza (komendanta) . . . . Mkp. 1000
za trzech strażaków po 700 Mk. . . . „ 2100
czyli razem . . . Mkp. 3100

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a tem samem traci moc obowiązującą taryfa ogłoszona rozporządzeniem Magistratu z dnia 4 grudnia 1922 L. 17860/922. I. b.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 315/1923 I. a. Kraków, dnia 27 stycznia 1923 r.

Opłaty za festyny w parkach miejskich.

ROZPORZĄDZENIE.

W myśl uchwały Magistratu z 27 b. m., podwyższono ustanowione uchwałą Magistratu z 16 kwietnia 1921 r. opłaty festynowe w następujący sposób:

1) opłatę za zezwolenie na odbycie festynu do kwoty . . . . Mkp. 100.000
2) taksę za komisyjne oddanie parku do kwoty . . . . „ 5.000
3) taksę za czynności manipucyjne do kwoty . . . . „ 5.000
4) kaucję na zabezpieczenie dopełnienia warunków zezwolenia oraz zwrotn szkód do kwoty . . . . . „ 100.000

Równocześnie postanowiono, że strony wnoszące podanie o odbycie festynu w Parkach miejskich (Park Krakowski i Park na Krzemionkach w Dz. XXII.) winni uiścić bezzwłocznie tytułem zadatku 50 000 Mkp. Zadatek ten zwraca się po strąceniu 5.000 Mkp. na koszta kancelaryjne, jeżeli festyn z powodu niepogody nie mógł się odbyć; w innym wypadku cały zadatek przepada.

Strony, które zadatku tego nie uiszczą, nie będą mogły liczyć na rezerwowanie żądanego dnia.

Inne postanowienia reskryptu z dnia 4 maja 1921 L. 181/21 pozostają niezmienione. I. a.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 801/1923 r. I. b. Kraków, dnia 29 stycznia 1923 r.

Opłaty za służbę bezpieczeństwa publicznego w lokalach widowiskowych.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie przepisu § 64 Regulaminu ogniowego dla miasta Krakowa, normuje Magistrat w następujący sposób wysokość należytości, opłacanych

przez przedsiębiorców za służbę bezpieczeństwa ogniowego, pełnioną przez Miejską straż pożarną w lokalach widowiskowych, zabawowych, salach koncertowych i t. p.

Właściciele tych lokali opłacać mają mianowicie aż do dalszego zarządzenia:

A. W dni powszednie:

1) za sierżanta, względnie ogniomistrza (komendanta) za każdą godzinę . . . . Mkp. 480
2) za pompiera za każdą godzinę . . . . „ 360
3) za urzędnika za każde przedstawienie „ 600

B. W niedziele i święta:

1) za sierżanta, względnie ogniomistrza (komendanta) za każdą godzinę . . . . Mkp. 600
2) za pompiera za każdą godzinę . . . . „ 480
3) za urzędnika za każde przedstawienie „ 1200

Jeżeli przedstawienie trwa poza godzinę 12-tą w nocy, należytości powyższe liczy się podwójnie.

Należytości opłacać należy w Komendzie Miejskiej Straży pożarnej codziennie przed przedstawieniem.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1923 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 397/1923 r. Kraków, dnia 29 stycznia 1923 r.
I. b.

Taryfa należytości za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 r. L. 7912/918/I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości, za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta.

1) Za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:
a) od 1 m³ w dzień . . . . Mkp. 11.000
b) od 1 m³ w nocy . . . . „ 16.500
2) Za pompowanie wody z piwnic przez 1 godzinę . . . . „ 33.000
3) Za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:
a) za 1 dzień pracy robotnika w dniu powszednim . . . . „ 4.000
b) za 1 noc pracy robotnika w dniu powszednim . . . . „ 6.000
c) za 1 dzień pracy robotnika w dniu świątecznym . . . . „ 9.000
d) za użycie narzędzi, światła — 25% kosztów robocizny;
e) za furmankę przez cały dzień . . „ 30.000
f) za furmankę przez całą noc . . „ 45.000
g) za furmankę przez cały dzień świąteczny . . . . „ 60.000
h) za wiązkę siana lub słomy . . . Mkp. 1.750
i) za 100 klgr. koksu . . . . „ 12.000
k) za użycie pieca koksowego . . . „ 2.000

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa, taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1923 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 888/923. Kraków, dnia 1 lutego 1923 r.
III. c.

Taryfa kominiarska.

OBWIESZCZENIE.

Decyzją z dnia 20 listopada 1922 r. L. 70792/6716/VI. ex 1922 zatwierdziło Województwo uchwaloną na posiedzeniu Rady miejskiej z dnia 7. XI. 1922 r. taryfę kominiarską (podwyższoną o 130%) i orzekło zarazem, że taryfa ta obowiązuje od dnia 1 grudnia 1922 r. aż do odwołania.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu reskryptem z dnia 16 stycznia 1923 r. Nr. P. A. 150 nie uwzględniło odnośnego odwołania Stowarzyszenia Przemysłowego Kominiarzy w Krakowie i zatwierdziło wyżej zaznaczoną decyzję, jako zgodną z przepisami § 51. ustawy przemysłowej.

Powyższą decyzię Ministerstwa Przemysłu i Handlu podaje się niniejszem do publicznej wiadomości wskutek reskryptu Województwa w Krakowie z dnia 24 stycznia 1923 r. L. VI. 620 ex 1923.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 575/1923 Kraków, dnia 7 lutego 1923 r.
I. a.

Opłaty w sprawie kupna i sprzedaży nieruchomości.

OBWIESZCZENIE.

Zmienia się rozporządzenie Magistratu z dnia 27 października 1922 L. 4246/1923/I. a. w tym kierunku, że dodatkowa opłata od każdego podania w sprawie kupna lub sprzedaży nieruchomości i ustanowienia prawa budowli ma wynosić 5.000 (pięć tysięcy) Mkp. a od każdego podania w sprawie dzierżawy gruntów 2.000 (dwa tysiące) Mkp. z wyjątkiem podań zawierających wyraźną prośbę o wydzierżawienie gruntu nieprzekraczającego 500 sążni kwadr. na cele uprawy ogrodowej.

Pozostałe przepisy powołanego rozporządzenia pozostają nadal w mocy, w szczególności od powyższych podań mają być uiszczane zasadnicze opłaty przewidziane w rozporządzeniu Magistratu z dnia 22 czerwca 1922 L. 5152/22/II. a.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7968/22. akc. Kraków, dnia 14 lutego 1923 r.

Podwyższenie opłat na centralnej targowicy m. na bydło.

OBWIESZCZENIE

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że z powodu zwiększonych kosztów utrzymania Centralnej Targowicy bydlęcej, Komisja administracyjna Rady m. uchwaliła na posiedzeniu dnia 10 lutego 1923 podnieść opłaty pobierane na Targowicy m. w następujący sposób:

1) Opłatę targową od zwierząt, wprowadzanych na Targowicę m. z 30 fen. na 1 Mk. od każdego kilograma żywej wagi zwierzęcia;

2) Opłatę stajenną z 50 Mk. na 200 Mk. od każdego zwierzęcia na dobę;

3) Opłatę wagową z 20 Mk. na 100 Mk. od każdego zwierzęcia.

Podwyższone opłaty wchodzą w życie z dniem 16 lutego 1923 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 2817/23 II. a. Kraków, 19 lutego 1923 r.

OGŁOSZENIE

w sprawie podwyższenia podatku od pokoi, wynajmowanych w hotelach, pensjonatach i domach noclegowych.

Ministerstwo Spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu reskryptem z dnia 31 stycznia 1923 r. S. M. 6604 zezwoliło Gminie miasta Krakowa na uchwalone przez Radę miasta w dniu 22 listopada 1922 r. podwyższenie podatku od pokoi wynajmowanych w hotelach, pensjonatach i domach noclegowych, a to osobom tutejszo-krajowym do wysokości 30%, a od pokoi wynajmowanych obcokrajowym do wysokości 100% ceny pokoi wraz z wszystkiemi świadczeniami ubocznemi.

Podatek w powyższej wysokości 30% względnie 100% pobierać będzie Gmina miasta Krakowa począwszy od dnia 1 marca 1923 r. w sposób dotychczasowy.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 2588/23 II. a. Kraków, dnia 22 lutego 1923 r.

OGŁOSZENIE

o poborze podwyższonego podatku tramwajowego.

Ministerstwo Spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, rozporządzeniem z dnia 27 stycznia 1923 r. Nr. S. M. 422/23 zezwoliło Gminie miasta Krakowa na pobór podwyższonego uchwałą Rady miejskiej z 22 listopada 1922 r. podatku od biletów i kart wolnej jazdy tramwajami w obrębie miasta t. j. w wysokości 10% od ceny biletu jazdy i kart abonamentowych oraz 2000 Mk. od kart wolnej jazdy. Od tego podatku są wolne bilety i karty jazdy dla dzieci i młodzieży szkolnej.

Podatek tramwajowy w powyższej wysokości pobierać będzie Gmina miasta Krakowa od dnia 2 marca 1923 r.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 1352/23. akc. Kraków, dnia 26 lutego 1923.

Podwyższenie opłat za użycie stajni i wagi w rzeźni m.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy uchwały Komisji administracyjnej Rady m. z dnia 10 lutego 1923 podnosi Magistrat pobierane dotychczas opłaty stajenne i wagowe w Rzeźni m. w następujący sposób:

A. Opłaty stajenne:

Od każdej sztuki zwierzęcia bez względu na wagę z 50 na 200 Mk. na dobę.

B. Opłaty wagowe:

a) za ważenie zwierząt żywych bez względu na wagę z 20 na 100 Mk. od sztuki;

b) za ważenie mięsa i innych produktów od każdych 50 kg. lub mniejszej ilości z 20 na 100 Mk.

O tem zawiadamia się strony interesowane z tem, że podwyższone opłaty wchodzą w życie zaraz.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 2388/23 I. b. Kraków, dnia 26 lutego 1923.

Taryfa za wywów nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 r. L. 7912/919/I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta:

1) Za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:
   a) od 1 m³ w dzień . . . . Mkp. 25.000
   b) od 1 m³ w nocy . . . . „ 37.500

2) Za pompowanie wody z piwnic przez 1 godzinę . . . . „ 75.000

3) Za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:
   a) za 1 dzień pracy robotnika w dniu powszednim . . . . „ 10.000
   b) za 1 noc pracy robotnika w dniu powszednim . . . . „ 15.000
   c) za 1 dzień pracy robotnika w dniu świątecznym . . . . „ 20.000
   d) za użycie narzędzi, światła — 26% kosztów robocizny.

e) za furmankę przez cały dzień . . Mkp. 56.250
f) za furmankę przez całą noc . . . „ 84.375
g) za furmankę przez cały dzień świąteczny . . . . „ 112.500
h) za wiązkę siana lub słomy . . . „ 3.125
i) za 100 kigr. koksu . . . . „ 25.000
k) za użycie pieca koksowego . . . „ 6.250

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 marca 1923 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 396/23 Kraków, dnia 26 lutego 1923 r.
I. b.

Taryfa opłat za wywóz popiołu etc.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2 stycznia 1920 r. L. 193/920/I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat za wywóz popiołu i zmiotków domowych.

1) Za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu . . . . Mkp. 500
2) Za wywóz jednego wozu popiołu . . . „ 15.000
3) Za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu, lub wydobywania z dołów, dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 marca 1923 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 3384/23 Kraków, dnia 28 lutego 1923 r.
II. a.

OGŁOSZENIE

o podwyższeniu opłat gminnych od widowisk i zabaw.

Magistrat podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zatwierdziło rozporządzeniem z dnia 12 lutego 1923 S. M. 526/23 uchwałę Rady miasta z dnia 22 listopada 1922 w sprawie podwyższenia opłat gminnych od widowisk i zabaw, przewidzianych ustawą z dnia 11 lipca 1914 Dz. u. kr. Nr. 3 z roku 1915.

Na tej podstawie gmina miasta Krakowa pobierać będzie począwszy od 5 marca 1923 opłaty gminne w formie dodatku komunalnego do opłat pobieranych za wstęp:

1) na kabarety, przedstawienia w teatrach świetlnych (kinematografach) i na inne przedstawienia, wymienione w art. III. ust. 3 powyższej ustawy w wysokości 80% ceny biletu wstępu;

2) na przedstawienia teatralne w ścisłem tego słowa znaczeniu (art. III. ust. 3 ustawy), tudzież na koncerty i produkcje gimnastyczno-sportowe, w wysokości 25% wstępu;

3) na bale, rauty, zabawy, festyny i inne widowiska i produkcje wymienione w art. III. ust. 3 powyższej ustawy, w wysokości 40% wstępu.

Opłaty od wszystkich innych widowisk i zabaw niewzmiankowanych wyżej, a podlegających opłacie w myśl przepisów rzeczonej ustawy pozostają na razie niezmienione, jak również nie ulegają zmianie inne przepisy tejże ustawy, a w szczególności przepisy, regulujące sposób poboru opłat od widowisk i zabaw.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie jawne (141 w kad. XVII.) **z dnia 21 lutego 1923 r.**

Obecni:

Przewodniczący: Prezydent m. Jan Kanty Federowicz.
Wiceprezydent m.: Dr. Emil Bobrowski.
„ „ Inż. Karol Rolle.
„ „ Inż. Józef Sare.
„ „ Dr. Piotr Wielgns.
Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.
Radców miejskich obecnych **80**.
Początek posiedzenia o godzinie 5¾ popołudniu.

Przed porządkiem dziennym.

Wspomnienie żałobne.

Prezydent m. Federowicz poświęcił żałobne wspomnienie zmarłym radcom m. ś. p. inż. Edwardowi Uderskiemu i ś. p. Wiktorowi Suskiemu.

Przemówienia Prezydenta m. wysłuchała Rada m. stojąc.

Interpelacje.

Sekretarz odczytał następujące interpelacje, które dołączono w oryginale do protokołu:

1) Klubu radzieckiego Chrześcijań. demokracji w sprawie urządzania demonstracji ulicznych w Krakowie przez Polską Partję socjalistyczną.

W odpowiedzi na powyższą interpelację, Prezydent m. Federowicz zaznaczył, że udzieli wyjaśnienia na najbliższem posiedzeniu Rady m.

2) Rm. Dra Müllera i tow. w sprawie rzekom. wzięcia udziału urzędników miejsk. w demonstracjach.

3) Rm. Dra Müllera w sprawie rozpisania konkursu na naczelnika straży pożarnej.

Prezydent m. Federowicz odpowiedział, że Prezydjum m. czyni starania w wyszukaniu odpowiedniego kandydata.

4) Rm. Packana w sprawie ustawy o stróżach domowych.

5) Rm. Dudka i tow. w sprawie drogi prowadzącej do kopca Tadeusza Kościuszki.

6) Rm. Szulca w sprawie wstrzymania wypłaty nauczycielom w szkołach dokształcających.

Wnioski nagłe.

Sekretarz odczytał wnioski nagłe:

1) Rm. Dra Krzetuskiego i tow. w sprawie wymiaru podatku dochodowego.

(Oryginalny wniosek dołączono do protokołu).

Nagłość wniosku Rada m poparła.

Rm. Dr Krzetuski motywuje swój wniosek.

W głosowaniu wniosek rm. Krzetuskiego odrzucono.

2) Rm. Adelmanna i tow. w sprawie wybudowania przez p. Dreyfusa budynku na plantach Dietlowskich.

(Oryginalny wniosek dołączono do protokołu).

Nagłości wniosku rm. Adelmanna Rada m. nie udzieliła.

Pisma.

Sekretarz odczytał pismo wdów po urzędnikach miejskiej Kasy Oszczędności.

(Pismo to skierowała Rada m. do Wielkiego Wydziału Kasy Oszczędności).

Urlop.

Rada m. udzieliła 6-tygodniowego urlopu dla poratowania zdrowia rm. ks. Masnemu.

Uposażenie dla Kapelana cmentarnego.

Imieniem Sekcji II. i IV. wieceprez. m. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zmieniając swą uchwałę z dnia 31 stycznia 1922 r. Rada miasta przyznaje Kapelanowi cmentarnemu uposażenie odpowiadające każdorazowej płacy zasadniczej z każdorazowym dodatkiem drożyźnianym urzędnika państwowego X. stopnia płacy (dla osoby samotnej) jednak bez dodatku za wysługę lat i za studja oraz bez prawa do emerytury.

Ponadto otrzyma Kapelan cmentarny 30 ctm. węgla rocznie oraz na mocy aktu fundacyjnego przysługujące mu wolne mieszkanie w domu cmentarnym i dochód z odsetek fundacji im. Helclow.

Uchwalono. (LMag. 89/923 IV.)

Dar p. Heleny Dąbczańskiej dla Gminy m. Krakowa.

Imieniem Sekcji II. i IV., wiceprez. m. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Rada miasta przyjmuje z wdzięcznością ofiarowane przez p. Helenę Dąbczańską:

a) 25 sztuk (dwadzieścia pięć) akcyj „Galicyjskie akc. Zakłady górnicze“ nr. 25851 – 25858, 30468—30484, wart. nomin. po 200 kor. za akcję wraz z kuponem na rok 1922.

b) 25 sztuk (dwadzieścia pięć) akcyj „Polska Spółka Akc. Pharma“ nr. 36935—36940, 37238—37240, 37406—37415, 38204—38207, 17286 – 17287 nominalnej wartości po 700 Mkp. za akcję wraz z kuponem z r. 1922 — łącznej kursowej wartości około 2,000.000 Mkp. — jako wieczysty fundusz jej nazwiska dla Muzeum Przemysłowego w Krakowie, z którego dochody mają być corocznie użyte na powiększenie i utrzymanie bibljoteki tegoż Muzeum w szczególności zaś księgozbioru przez nią ofiarowanego.

2) Rada miasta wyraża p. Helenie Dąbczańskiej za ten hojny dar podziękowanie.

3) Rada miasta upoważnia p. Prezydenta m. aby w porozumieniu z Sekcją skarbową obmyślił odpowiedni sposób ulokowania i zabezpieczenia tego kapitału. (LMagtu 1133/923 IV.)

Uchwalono jednomyślnie wśród oklasków.

Odpowiedź na interpelacje.

Wiceprez. m. Dr Wielgus udzielił następującego wyjaśnienia:

W dniu 31 października 1919 r. wniósł Dr Müller i towarzysze interpelację przeciwko sekretarzowi tut. Magtu Władysławowi Dziewońskiemu, podnosząc szereg zarzutów odnośnie do urzędowania p. Dziewońskiego jako referenta węglowego. W odpowiedzi na tę interpelację podnieść muszę, że na skutek tej interpelacji, tudzież artykułów „Przeglądu poniedziałkowego“ i „Wolnego głosu“ wdrożono przeciw p. Władysławowi Dziewońskiemu dochodzeniu dyscyplinarne. Po przeprowadzenie tych dochodzeń przedłożono akta Komisji dyscyplinarnej, a ta na posiedzeniu niejawnem odbytem dnia 28 września 1922 r. zgodnie z wnioskiem Prokuratora dyscyplinarnego uchwaliła jednomyślnie, że nie należy przeciw p. Dziewońskiemu wdrażać postępowania dyscyplinarnego, a wdrożone dochodzeniu należy zaniechać dla jakiejkolwiek faktycznej czy prawnej podstawy, gdyż z dochodzeń okazało się, że wszystkie przeciw Dziewońskiemu podniesione zarzuty nie mają uzasadnienia.

Komisja dyscyplinarna wyraziła przytem zapatrywanie, że p. Dziewońskiemu stała się niczem nieuzasadniona krzywda. (Lprez. 40/922)

Oświadczenie p. wiceprez. Wielgusa przyjęła Rada m. do zatwierdzającej wiadomości.

Porządek dzienny.

Odstąpienie gruntu miejskiego pod budowę bibljoteki Jagiellońskiej.

Imieniem Sekcji I. i Komisji gruntowej, wiceprez. m. inż. Józef Sare wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Zatwierdza się linje regulacyjne oznaczone na planie Budownictwa m. Oddział B. z dnia 12 lutego 1923 r.

1) literami a-b dla Alei Mickiewicza,

2) literami b-c dla przedłużonej ul. Krupniczej przy jej szerokości 24 metrów,

3) literami c-d-e-a dla dwóch ulic t. j. zachodniej i południowej mającej się otworzyć około gruntu przeznaczonego pod budowę Bibljoteki Jagiellońskiej.

II. Reasumuje się ustęp B. z wyjątkiem punktu 3 (trzeciego) uchwały Rady miejskiej z dnia 20 września 1920 r. w sprawie sprzedaży Uniwersytetowi Jagiell. parceli lk. 582/1 lwh. 387. Dz. IV. ks. gr. g. Kraków.

III. Sprzedaje się Uniwersytetowi Jagiellońsk. względnie Skarbowi Państwa na cele budowy gmachu Bibljoteki Jagiellońskiej grunt oznaczony kolorem czerwonym na planie Budownictwa m. Oddział B. z dnia 12 lutego 1923 r. t. j. część parceli lkat. 74/I. oznaczoną nową lkat. 74/5 lwh. 2. ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. IV. o powierzchni około 17.352 m. kw. czyli około 4823·86 sążni², a to pod następującymi warunkami:

1) Zobowiązanie Gminy miasta Krakowa i Uniwersytetu Jagiell. co do kupna sprzedaży parceli lkat. 582/1 lwh. 387 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. IV. gaśnie z tem jednak ograniczeniem, że obowiązek Uniwersytetu Jagiell. określony w ustępie B. punkt 3 uchwały Rady miejskiej z dnia 20 września 1920 r. odnośnie do parkanu, pozostaje nadal w mocy.

2) Cena kupna ma być zapłaconą w następujący sposób:

Gmina miasta Krakowa zatrzymuje kwotę 500.000 Mkp., którą Uniwersytet Jagielloński zapłacił tytułem zaliczki za powyższą parcelę lkat. 582/I Dz IV. Oprócz kupujący Uniwersytet Jagiell., wzgl. Skarb Państwa zapłaci resztującą kwotę za tę parcelę lk. 582/I. w kwocie 113.620 Mkp. a nadto za nadwyżkę powierzchni ponad 1753 2 sążni kw. t. j. ponad rozmiar wspomnianej parceli lkat. 582/1 po 40.000 (czterdzieści tysięcy) marek polskich za jeden sążeń kwadratowy.

3) Uniwersytet Jagielloński względnie Skarb Państwa zwróci Gminie m. Krakowa połowę kosztów urządzenia ulic wzdłuż sprzedanego gruntu, a mianowicie:

a) kosztów gruntów gminnych użytych na ulice,
b) kosztów doprowadzenia ulic do wskazanego przez Komisję drogowo-kanałową Rady miejskiej poziomu,
c) kosztów toru jezdnego, krawężników i chodników,
d) koszta budowy kanałów.

4) Wszelkie materjały budowlane jak kamienie ciosowe i t. p., które znajdują się na gruncie, który ma być sprzedany, usunie Gmina m. Krakowa na własny koszt i zabierze dla siebie przed oddaniem gruntu w posiadanie.

5) Grunt powyższy sprzedaje Gmina w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów z ograniczeniami, oznaczonymi w punkcie 6 i 7.

6) Grunt powyższy ma być użyty jedynie i wyłącznie na cele budowy nowego gmachu Bibljoteki Jagiell. i bez zgody Gminy m. Krakowa nie może być przeznaczony na inny cel ani też nikomu odstąpiony.

7) Na powyższym gruncie ma być w ciągu trzech lat od dnia podpisania kontraktu rozpoczęta budowa gmachu Bibljoteki Jagiellońskiej. Przedłużenie tego czasokresu w razie nieprzewidzianych przeszkód zastrzega się Radzie miejskiej.

8) Warunki objęte punktami 6 i 7 mają charakter warunków rozwiązujących t. j., że w razie niedotrzymania któregokolwiek z nich, kupno się rozwiązuje, a grunt powraca temsamem na własność Gminy miasta Krakowa, która zwróci w takim przypadku cenę kupna bez odsetek.

9) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, należytość skarbową, koszta wydzielenia gruntu, koszta planów i pomiarów, koszta manipulacyjne i wogóle wszelkie koszta połączone z przeniesieniem względnie odebraniem prawa własności powyższego gruntu, poniesie wyłącznie kupujący Uniwersytet, względnie Skarb Państwa bez żadnego regresu do Gminy.

IV. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy pp. Radców miejskich inż. Adelmana Aleksandra i Dra Muczkowskiego Józefa, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich pp. Radców miejskich Dra Kuźniara Wiktora lub Dra Merza Ludwika. (L. 2288/922 I a)

Wniosek Sekcji I. i Komisji gruntowej jednomyślnie uchwalono.

Imieniem Uniwersytetu Jagiellońskiego w gorących słowach podziękował za jednomyślną uchwałę oddania tychże gruntów rm. Prof. Dr Juljan Nowak.

Zamiana gruntów w Dz. IV. między gminą m. Krakowa a Skarbem państwa.

Imieniem Sekcji I. i Komisji gruntowej, st. radca Magtu Dr Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

Odstąpić Skarbowi Państwa część parceli gm. lkat. 602/1 wchodzącej w skład ciała hipotecznego L. 397. Dz. IV. o obszarze około 59 m.² oznaczonej na planie sytuacyjnym Budownictwa m. B. z dnia 7 lutego 1923 r. kolorem zielonym i część parceli gm. lk. 746/4. wchodzącej w skład ciała hipotecznego L. 521. Dz. IV. o obszarze około 406 m.² oznaczonej na powyższym planie kolorem zielonym — czyli razem o obsarze około 129·3 sążni kw. w drodze zamiany za część parceli Skarbu Państwa lk. 610 wchodzącej w skład ciała hipotecznego L. 398. Dz. IV. o powierzchni około 600 m.² czyli około 166·7 sążni kw. oznaczonej na planie sytuacyjnym Bud. m. B. z dnia 7 lutego 1923 r. kolorem żółtym a to pod następującymi warunkami:

1) Wartość gruntów gminnych oznacza się na 80.000 Mkp. za jeden sążeń kw., zaś gruntów Skarbu Państwa na 40.000 Mkp. za jeden sążeń kw.

2) Różnicę cen powstałych z pomnożenia powierzchni obydwóch gruntów i ich oszacowanych wartości zapłaci Skarb Państwa.

3) Cena wpłacona oraz nabyty grunt mają stanowić dotację funduszu gruntowego.

4) Gmina zastrzega sobie do chwili zbycia gruntów nabytych od Skarbu Państwa dostęp przez parcelę odstąpioną w zamian Skarbowi Państwa.

5) Grunty odstępują sobie kontrahenci w stanie wolnym od długów i ciężarów.

6) Koszta kontraktu, intabulacji, stempli, pomiarów, planów, oraz należytość przenośną, ponoszą obie strony po połowie.

7) Do podpisania kontraktu obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia pp. radców m. Dra Józefa Muczkowskiego i Dra Witolda Ostrowskiego, a w razie przeszkody u jednego z nich pp. radców m. Dra Wacława Damskiego i Dra Ludwika Merza. (L. 4514/922 I a)

Uchwalono.

Podwyższenie taryfy tramwajowej.

Imieniem Komisji tramwajowej wiceprez. m. inż. Józef Sare wnosi:

Rada miasta uchwali:

a) dla osób dorosłych . . . . Mk 300

b) „ urzędników państwowych, robotników i żołnierzy do sierżanta włącznie . . . . „ 150

c) dla dzieci do lat 10-ciu i młodzieży szkolnej . . . . „ 60

d) cena bloku, obejmującego 50 biletów „ 14500

Po godzinie 10-tej wieczór obowiązują ceny podwójne.

e) Cena karty miesięcznej . . . . . . Mk 30000

Od wszystkich biletów (z wyjątkiem pod *c)* wymienionych) tudzież od kart miesięcznych należy przy kupnie uiścić podatek gminny.

Posiadacze bloków, zakupionych przed 2 marca 1923 r. będą od tego dnia oddawali konduktorom po 2 bilety za każdą jazdę do godziny 9 wieczór, a po tej godzinie po 4 bilety.

Osoby, któreby z bloków swych w podany wyżej sposób korzystać nie chciały, mają się w myśl § 3 regulaminu jazdy zgłosić w terminie do dnia 10 marca 1923 r. w Dyrekcji Tramwaju, gdzie otrzymają zwrot ceny kupna za niezużyte do 2 marca b. r. bilety.

Rm. Dr Müller żąda przedłożenia planu inwestycyjnego tramwaju.

Rm. Łuczko jest zdania, żeby znieść opłaty za pakunki — natomiast zabronić transportowania tychże w wozach tramwajowych.

Rm. Holeksa prosi, by przy każdorazowem podwyższeniu taryfy tramwajowej, podwyższano automatycznie procentowo pobory pracowników tramwajowych.

W dyskusji zabierali głos rm. Jasiński, ks. Kasprzyk i Zawojski, który zgłosił następujący wniosek:

1) Ceny jazdy mają wynosić:

bilet zwykły	500	Mkp.
dla urzędników, robotników	200	„
dla dzieci	75	„
blok 50 biletów	21·750	„
karty miesięczne + podatek	45.000	„

Znosi się opłaty od pakunków, których przewozić nie wolno.

O ileby wniosek ten nie uzyskał większości należy uważać go jako upoważnienie dla Zarządu tramwaju z ważnością od 1 kwietnia br.

Szczegółowych wyjaśnień udzielił wiceprez. m. inż. Józef Sare.

W głosowaniu wniosek rm. Zawojskiego odrzucono.

Wniosek Komisji tramwajowej uchwalono.

Przeznaczenie gruntu pod pomnik bohaterów z pod Rokitny.

Imieniem Sekcji I. rm. inż. Adelmann wnosi:

Rada miasta uchwali:

Przeznaczyć pod budowę grobowca dla 16 bohaterów szarży pod Rokitną grunt na Cmentarzu m., wyznaczony przez Komisję w dniu 18 stycznia b. r. o powierzchni 37½ m.² z tą zmianą, że grobowiec będzie ustawiony w temsamem miejscu lecz równolegle do ul. Warszawskiej a nie prostopadle.

(LM. 64/23 I. a)

Wniosek jednomyślnie wśród oklasków uchwalono.

Podwyższenie opłat od wina, miodu i piwa.

Imieniem Komisji administracyjnej. Naczelnik Adm. akc. st. radca Mgtu Dr M. Zawadzki wnosi:

Rada miasta uchwali:

Obecnie pobierane na podstawie § 1 ustawy z dnia 15-go kwietnia 1910 r. Nro 122. Dz. u. k. i uchwały Rady miasta z 15 października 1921 r. zatwierdzonej przez Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu rozporządzeniem z dnia 25 listopada 1921 r. N. S. M. 3616 odnośnie do wina i moszczu, zaś przez Tymczasowy Wydział Samorządowy reskryptem z dnia 15 listopada 1921 r. L. W. 33619/I. odnośnie do miodu opłaty pod wyższa się, a mianowicie:

I. *a)* od wina

1) beczkowego . . .	z	50 na	500	Mk.
2) flaszkowego	„	100 „	800	„
3) musującego:				
krajowego	„	300 „	2000	„
zagranicznego . .	„	500 „	4000	„
4) moszczu winnego .	„	25 „	300	„
5) „ owocowego	„	20 „	200	„

od litra;

b) od miodu do picia:

1) przy wprowadzeniu . . z 15 na . . . . . 200 „ od litra;

2) przy produkcji . . . „ 20 „ . . . . . 250 „ od 1 kg. miodu względnie cukru użytego do produkcji;

c) od piwa:

1) jakiegokolwiek gatunku z wyjątkiem porteru i piwa angielskiego z 20 na . . . 40 „

2) porteru i piwa angielskiego z 50 na . . 100 „

II. Poleca się Magistratowi, względnie Administracji akcyzy, by się postarała o ustawowo wymagane zatwierdzenie tych opłat.

Rm. Liebling wnosi: aby od wina beczkowego podnieść opłatę z 500 mkp. na 1000 mkp., zaś od flaszkowego z 800 na 1500 mkp. od 1 litra.

Rm. Kluczka proponuje aby od wina musującego krajowego, pobierać zamiast 2000 mkp. kwotę 5000 mkp., zaś od zagranicznego zamiast 4000 kwotę 10.000 mk. od 1 litra.

Wnioski Komisji administracyjnej z poprawkami rm. Lieblinga i Kluczki uchwalono.

Kredyt wekslowy dla krakowskiej Kasy targowej.

Imieniem Komisji administracyjnej st. radca Mgtu Dr Zawadzki wnosi:

Rada miasta uchwali:

Celem ułatwienia Bankowi Małopolskiemu i Kasie Oszczędności miasta Krakowa prowadzenia Kasy targowej na Miejskiej centralnej targowicy na bydło w Krakowie wnieść pismo do Polskiej Krajowej Kasy

Pożyczkowej o udzielenie Bankowi Małopolskiemu za żyrem Gminy m. Krakowa specjalnego ree-kontu dla kredytów wekslowych Krakowskiej Kasy targowej do wysokości 200 miljonów marek.

Wniosek Komisji administracyjnej uchwalono.

Nabycie gruntu na cele cmentarza miejskiego w Dz. XVIII

Imieniem Sekcji I. i Komisji gruntowej, wicepr. m. Dr. Piotr Wielgus wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Nabyć na rzecz funduszu gruntowego na cele cmentarne od p. Marji Sierakowskiej parcele gruntowe lk. 18, 21, 23 i parcele budowlane lkat. 19 i 20 wchodzące w skład ciała hipotecznego L. 19 Dz. XVIII Warszawskie — wszystkie parcele o łącznej powierzchni 6201 sążni kw. czyli 3 morgi 1401 sążni kw. a mianowicie grunt przytykający do ulicy Rakowickiej frontem 146 m. długim o głębokości 40 m. o powierzchni 1600 sążni kw. za cenę po 30.000 Mkp. za 1 sążeń kw., budynek murowany o powierzchni zabudowanej około 150 m^2 za cenę 17,500.000 Mkp. i grunt tylny o powierzchni 4601 sążni kw. za cenę 11.300 Mkp. za 1 sążeń kw. czyli za całą realność oznaczoną na planie sporządzonym przez inż. Wiktora Skołyszewskiego z dnia 2 stycznia 1923 kolorem czerwonym za łączną sumę 117,500.000 Mkp. (wyraźnie sto siedmnaście miljonów pięćset tysięcy marek.

2) Znajdujące się na powyższych parcelach baraki drewniane postawione przez władze wojskowe mają być przez sprzedającą usunięte do sześciu miesięcy od dnia podpisania kontraktu.

3) Wobec dotychczasowego dzierżawcy budynku murowanego (karczmy) Gmina przejmuje prawa i obowiązki z kontraktu dzierżawy wynikające.

4) Łączna cena kupna w kwocie 117,500.000 Mkp. będzie wypłacona przy podpisaniu kontraktu z funduszu gruntowego.

5) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, mapek i pomiarów, należytość przenośną oraz 4% należytość gminną — poniesie Gmina m. Krakowa.

5) Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia się PP. Rm. Dra Józefa Muczkowskiego i Dra Witolda Ostrowskiego a w razie przeszkody jednego z nich Dra Wacława Damskiego i Dra Ludwika Merza. — (L. 174/923 I. a)

Uchwalono.

Konserwacja dróg przez które biegnie kolej elektryczna.

Imieniem Komisji drogowo-kanałowej, st. radca budownictwa m. Kłeczek wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Zmienia się punkt 4 uchwały Rady miasta z dnia 4 XI. 1919 do L. 263/19/Bb. normującej stosunek „Krakowskiej Spółki tramwajowej — kolej elektryczna“ — do funduszów drogowych w sprawie konserwacji ulic, w których istnieją jeszcze stare linje tramwajowe wązkotorowe i mimo brzmienia kontraktu z roku 1900 nakłada się na Krakowską Spółkę tramwajową obowiązek do ponoszenia rzeczywistych kosztów przy konserwacji ulic, w których istnieją stare linje wązkotorowe w stosunku do szerokości 40 cm po obu stronach każdej szyny i z tem, że oprócz tego datku do kosztów konserwacji ulic ma Spółka tramwajowa za wszelkie anormalne roboty nawierzchniowe przy szynach zwracać funduszowi drogowemu poniesione rzeczywiste koszta.

2) Uchwała ta wchodzi w życie na rok budżetowy 1922. (L. 790/922 Bb.).

Uchwalono.

Odstąpienie skrawka gruntu Spółce „Gródek“.

Imieniem Sekcji I. i Komisji plantacyjnej st. radca Mgtu Dr. Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Odstąpić Spółce „Gródek“ skrawek gruntu miejskiego pod ryzalit z parceli gm. lkat. 698 (planty) o powierzchni 6·07 m. kw. czyli 1·69 sążni kw. za wynagrodzeniem po 500.000 za 1 sążeń kw.

2) Wynagrodzenie to zapłaci Spółka do dni 8, licząc od dnia zawiadomienia o uchwale Rady miasta zezwalającej na odstąpienie powyższego skrawka gruntu.

3) Koszta przeprowadzenia przez ewidencję katastru tej regulacji granicy plant koszta mapek i pomiarów, wogóle wszelkie koszta z tą sprawą połączone, poniesie Spółka.

Do podpisania oświadczenia Gminy w ten sposób obok P. Prezydenta względnie jego zastępcy, upoważnia się PP. Rm. Dra Wacława Damskiego i Józefa Mitasińskiego a w razie przeszkody jednego z nich P. Rm. Dr. Ludwika Merza. (L. 1617/922 I. a).

Rm. ks. Kasprzyk wnosi, aby cenę wynagrodzenia podnieść do kwoty 2,000 000 Mkp.

Wniosek Sekcji I i Komisji plantac. z poprawką rm. ks. Kasprzyka uchwalono

Sprawa budowy domu „Gródek“.

Imieniem Sekcji I i Komisji plantacyjnej rm. inż. Drobniak wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zmienia się ustęp 1 uchwały Rady miasta z dnia 30 grudnia 1921 w ten sposób, że ustęp ten ma brzmieć jak następuje:

Zgodzić się imieniem Gminy miasta Krakowa, jako właścicielki plant, na budowę domu na parceli lsp. 448 Dz. I. narożnej ul Mikołajskiej, ul św. Tomasza i plant ponad wysokość poprzedniego budynku, a nie wyżej jak do 23·74 m. wedle planów przedłożonych przez „Gródek“ S. A. z dnia 28 listopada 1922 r. (L. 5016/922 I a.).

W dyskusji zabierali głos rm. ks. Kasprzyk, Łapiński, Muczkowski i Romanowski, który wnosi, aby nad sprawą tą przejść do porządku dziennego.

Wniosek rm. Romanowskiego odrzucono.

Wniosek Sekcji I. i Komisji plantac. uchwalono.

Otwarcie linji regulacyjnej przedłużenia ulicy Lubelskiej w Dz. XVII.

Imieniem Sekcji I st. radca Mgtu Dr. Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

Nawiązując do uchwały Rady miasta z dnia 20 XII. 1911 L. 130764/911 B. b. zatwierdzającej otwarcie z urzędu i linje regulacyjne przedłużenia ulicy św. Ducha obecnie Lubelskiej, w Dz. XVII, zatwierdza się:

1) Linję regulacyiną narożnika ul. Lubelskiej i Wrocławskiej według planu Budownictwa miejsk. Oddz. B z dnia 29 XI. 1922 i linji czerwonej oznaczonej głoskami k — l.

2) Uporządkowanie przedłużenia ul. Lubelskiej na gruntach pofortyfikacyjnych z tem, że w myśl uchwały Rady miasta z dnia 20 XII. 1911 do L. 130764/911 B. b. Skarb wojskowy poniesie połowę kosztów urządzenia tej ulicy w myśl § 16 a noweli do ust. bud. Nr. 89.

3) Zatwierdza się w myśl § 16 d. i § 16 g. otwarcie dalszego ciągu bocznego przedłużenia ulicy Długiej aż do zbiegu ulicy Cieszyńskiej i Wrocławskiej, z tem, że Skarb wojąkowy odstąpi bezpłatnie Gminie grunt pod ulicę odcięty powyższemi linjami regulacyjnemi oraz poniesie całkowite koszta wykonania kanału i drogi jezdnej z krawężnikami.

4) Zatwierdza się linje regulacyjne otwartej ulicy ad 3) oznaczone na planie Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 29 XI. 1922, kolorem czerwonym i głoskami g — a — b — c — d od strony południowej, zaś głoskami e — f — i — j od strony północnej.

5) Zatwierdza się linję regulacyjną z południowej strony ul. Wrocławskiej na długości między wylotem ul Cieszyńskiej a ul. Prądnicką według linji oznaczonej na powyższym planie kolorem czerwonym i głoskami j — k w odstępie 18 m. od muru szpitala wojskowego, z tem, ze w myśl § 16 g. grunta przypadłe pod rozszerzenie ulicy Wrocławskiej Skarb wojskowy grunta potrzebne odda Gminie bezpłatnie.

Uchwalono.

Unormowanie godzin otwierania i zamykania sklepów etc.

Imieniem Sekcji I i III wiceprezydent m. Dr. P. Wielgus wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie art. 1. ustawy z dnia 28/12 1919 Dz. u. Rz. P. Nr. 2 z r. 1920 o czasie pracy w przemyśle i handlu oraz na podstawie § 12 rozporządzenia Ministerstwa pracy i opieki społecznej z dnia 1/4 1922 Dz. u. Rz. P. Nr. 27, Rada miasta Krakowa po wysłuchaniu stron interesowanych, postanawia co następuje:

W dnie powszednie mają być otwarte:

a) sklepy z drobną sprzedażą artykułów spożywczych, w których sprzedaje się mleko i pieczywo, sklepy rzeźnicze, w których wyrębuje się mięso celem sprzedaży detailicznej oraz sklepy masarskie od godziny 7 rano do 1 w południe i od 3 do 7 popołudniu.

b) sklepy rzeźnicze, w których wyrębuje się mięso koszerne — od godziny 7 do 1 z południa i od 3 do 7 popołudniu a w sobotę od 5 do 8 popołudniu.

c) Wszystkie inne sklepy i zakłady handlowe w porze zimowej t. j. od 1 października do 1 kwietnia od godziny 9 rano do 1 z południa i od 3 do 7 popołudniu, zaś w porze letniej t. j. od 1 kwietnia do 1 października od godziny 8 rano do 1 z południa i od 3 do 6 popołudniu. Sklepy te mogą być otwarte także w porze obiadowej.

d) Sklepy żydowskie spożywcze, i mieszane z artykułami spożywczemi, położone w Dz. VII, VIII i XXII, o tle są w sobotę zamknięte, mogą być w sobotę otwarte od godziny 5 do 8 popołudniu.

e) Sklepy, kioski i budki, w których sprzedaje się wyłącznie do spożycia na miejscu wodę sodową, wody mineralne, napoje chłodzące, słodycze i owoce, w czasie od 1 października do 1 kwietnia od godz. 9 rano do 1 z południa i od godziny 3 do 9 popołudniu, w czasie zaś od 1 kwietnia do 1 października tak jak jadłodajnie.

f) Fryzjernie — od godziny 8 rano do 1 z południa i od 3 do 8 popołudniu.

Handle korzenne i kolonialne połączone z bufetem (handle śniadankowe) i restauracją winny się stosować ściśle do ustalonych pod c) godzin otwierania i zamykania sklepów.

Praca pomocników handlowych w powyższych zakładach nie może trwać dłużej jak 8 godzin dziennie. (L. 14246/922 III a.).

Rm. Holeksa wnosi, aby punkt „d" wniosków skreślić.

Wniosek rm. Holeksy odrzucono.

Wniosek Sekcji I i III uchwalono.

Taryfa opłat za używania wody.

Imieniem Komisji wodociągowej, Dyrektor Zarządu wodociągu m. inż. Jaszczurowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

A) Za używanie wody i świadczenia wodociągowe obowiązuje następująca

Taryfa:

I. Opłaty za wodę pobieraną bez wodomierza:

1) Od sztuki konia 36.000 Mkp. rocznie.

2) Od powozu lub wózka 24.000 Mkp. rocznie.

3) Ogródki do 100 m^2 powierzchni są wolne od opłaty, Ogrody większe płacą za każde 100 m^2 nadwyżki po 20.000 Mkp. rocznie. Powierzchnia większa niż 25 m^2, nie dochodząca jednak do 100 m^2 liczoną będzie za całe 100 m^2.

4) Od metra kwadratowego zabudowanej wewnętrznej powierzchni oranżerji po 2000 Mkp. rocznie.

II. Opłaty za wodę pobieraną zapomocą wodomierzy:

1) Za wodę na potrzeby domowe w budynkach opłacających podatek gminny wodociągowy, przekraczający maksymalną ilość 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę, za każdy m^3 nadwyżki 300 Mkp.

2) Za wodę na potrzeby domowe w budynkach, do których się § 6 ustawy krajowej z dnia 12 sierpnia 1899 roku Nr. 94 Dz. ust. i rozp. kraj. nie stosuje (nie opłacających podatku wodociągowego) za każdy m^3 zużytej wody po 600 Mkp.
3) Za wodę na cele przemysłowe, określone w § 6 przepisów wykonawczych, za m^3 po 400 Mkp., na cele przemysłu spożywczego 600 Mkp.
4) Za 1 m^3 wody, użytej do budowy po 500 Mkp.
5) Za 1 m^3 wody, użytej do skrapiania ogrodów, oranżerji po 400 Mkp.
6) Za 1 m^3 wody do prywatnych wodotrysków po 1000 Mkp.

III. Opłaty za nadobowiązkowe połączenia domowe, tudzież za nadobowiązkowe próby i rewizje wewnętrznych instalacji:

1) Za nadobowiązkowe połączenia, otworzenia, lub zamknięcia głównego miejskiego kurka przed realnością, za próby i rewizje wewnętrznej instalacji, pobierane będą opłaty w wysokości własnych kosztów z 200% dodatkiem na koszta administracyjne.
2) Za używanie miejskiego wodomierza, ustawionego w realnościach do których odnosi się § 6 ustawy wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. ust. i rozp. kraj. nie stosuje, w zakładach przemysłowych, wodotryskach prywatnych itp. pobierać się będzie czynsz roczny w ratach kwartalnych z góry w miarę średnicy wodomierza, a to:

za wodom. o średn. w świetle do	13 mm	10.000 Mkp.
„ „ „ „	„ 15 „	12.000 „
„ „ „ „	„ 20 „	16.000 „
„ „ „ „	„ 25 „	20 000 „
„ „ „ „	„ 30 „	24.000 „
„ „ „ „	„ 40 „	30.000 „
„ „ „ „	„ 50 „	44.000 „
„ „ „ „	„ 60 „	50.000 „
„ „ „ „	„ 80 „	70.000 „
„ „ „ „	„100 „	80.000 „

3) Koszta wstawienia wodomierza i potrzebnych do niego zabezpieczeń liczone będą według rzeczywistych wydatków.

B) Stawki powyższej taryfy obowiązują od 1. stycznia 1923 r.

C) Radzie miasta przysługuje prawo zniżać stawki powyższej taryfy.

D) Na pokrycie kosztów dostarczania wody uiścić mają konsumenci zaliczki w wysokości jednorazowego przeciętnego wymiaru należytości w roku za jeden okres wymiarowy.

W celu ułatwienia właścicielom realności rozliczanie opłat na poszczególnych lokatorów, będzie Zarząd wodociągu miejskiego wydawać właścicielom na ich żądanie, za zwrotem własnych kosztów Zarządu, przed upływem kwartału, względnie roku, tym zasowe zestawienia taryfowe należytości za wodę, względnie świadczenia.

Rm. Dr. Mussil zgłasza wniosek:

Na pokrycie kosztów dostarczania uiścić mają konsumenci wody przemysłowej i na cele zbytkowe na opłacenie podatku wodociągowego uiścić mają konsumenci zaliczki w wysokości jednorazowego przeciętnego wymiaru należytości w roku za pierwszy okres wymiarowy.

Wniosek rm. Musila uchwalono.

Wniosek Komisji wodociąg. uchwalono.

Sprzedaż parceli gminnej pp. Brzozowskim w Dz. IV.

Imieniem Sekcji I st. radca Mgtu Dr. Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Sprzedać pp. Tadeuszowi i Władysławowi Brzozowskim część parceli gminnej lk. 602/1 oznaczonej na planie Bud. B. z 23 października 1922 r. kolorem niebieskim o powierzchni około 150 m^2 czyli około 41 sążni kw., wchodzącej w skład realności lwh. 397 Dz. IV. w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 60.000 Mkp. za jeden sążeń kw.

2) Całą cenę kupna zapłacą kupujący do dni 8 licząc od dnia zawiadomienia ich o uchwale Rady m. zezwalającej na sprzedaż tego gruntu.

3) Nabywcy zobowiążą się postawić nowy parkan od strony ulicy Krupniczej do roku, licząc od dnia podpisania kontraktu.

4) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji oraz należytości przenośnej, poniosą w całości kupujący.

5) Cena wpływa do funduszu gruntów pofortecznych.

6) Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia się pp. rm. inż. Leonarda Nitscha i inż. Aleks. Adelmana, a w razie przeszkody jednego z nich pp. rm. Dra Ludwika Merza i Józefa Mitasińskiego. (L. 1161/22 I a.)

Uchwalono.

Ustanowienie stopy podatku od nieruchomości na r. 1923.

Imieniem Sekcji II. st. radca Mgtu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Ustanawia się stopę podatku od nieruchomości na rok 1923 w wysokości 30% podatkowego dochodu netto od nieruchomości.

Uchwalono.

Na wniosek rm. Dr. Langa następujące sprawy uchwaliła Rada m. „**en bloc**“.

I. Zaprotokołowanie w rejestrze handlowym „Miejskich Zakładów Ceramicznych“.

Wniosek Komisji ceramicznej:

Rada miasta uchwali:

Rada miasta upoważnia Prezydjum miasta do poczynienia potrzebnych kroków celem zaprotokołowania w rejestrze handlowym Sądu okręgowego jako handlowego w Krakowie, firmy:

„Miejskie Zakłady Ceramiczne w Krakowie“.

Firmę podpisywać będą: Prezydent miasta Jan Kanty Federowicz, wiceprezydenci: Dr. Emil Bobrowski, inż. Józef Sare, inż. Karol Rolle, Dr. Piotr Wielgus oraz dyrektor M. Z. cer. inż. Ignacy Mena sché kolektywnie w ten sposób, że pod wyciśniętą pieczęcią lub wypisaną słowami firmą: Miejskie Za-

kłady Ceramiczne w Krakowie, położy swój podpis firmowy: 1) Dyrektor inż. Ignacy Menasché, z 2) Janem Kantym Federowiczem, lub z 3) Drem Emilem Bobrowskim, lub z 4) inż. Karolem Rollem, lub z 5) inż. Józefem Sarem, lub z 6) Drem Piotrem Wielgusem. W razie przeszkody w urzędowaniu dyrektora inż. Ignacego Menaschégo podpisywać może firmę st. radca Bud. m. inż. Andrzej Kłeczek kolektywnie z jednym z członków Prezydjum miasta Krakowa.

Zwyczajną korespondencję kupiecką podpisuje Dyrektor M. Z. Cer. inż. Ignacy Menasché bez kontrasygnatury.

II. Sprzedaż gruntu p. J. Nowakowi w Borku Fałęckim.

Wniosek Sekcji ekonomicznej:

Rada miasta uchwali:

1) Sprzedać p. **Janowi Nowakowi** parcelę gmin. lkat. 872/6 o powierzchni 30 m² czyli 8·34 sążni² wchodzącego w skład ciała hipotecznego lwh. 657 Borek Fałęcki oznaczoną na planie sytuacyjnym Budownictwa m. z dnia 21 grudnia 1922 kolorem czerwonym — w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 4000 Mkp. za jeden sążeń kw.

2) Całą cenę kupna zapłaci nabywca do 8 dni licząc od zawiadomienia go o uchwale Rady m. zezwalającej na sprzedaż tego skrawka gruntu.

3) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji oraz należytość przenośną poniesie kupujący.

4) Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia się PP. rm. Piotra Czubryta i Karola Breuera, a w razie przeszkody u jednego z nich pp. rm. Dra Wacława Damskiego i Józefa Mitasińskiego. (L. 4562/22 I a.).

III. Sprzedaż parceli gminnej w Dz. Dębniki.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

Sprzedać 1) **Władysławowi Pędziwiatrowi** i 2) **Hermanowi Wasserlaufowi** część parceli gminnej lk. 121/28 wchodzącej w skład ciała hipotecznego L. 1. Dz. XI. Dębniki.

ad 1) o powierzchni 10 m² czyli 2·8 sążni kw. oznaczonej na planie sytuacyjnym Budownictwa m. B. z dnia 6 lutego 1914 kolorem fioletowym,

ad 2) o powierzchni 29 m² czyli 8·10 sążni kw. oznaczonej na planie sytuacyjnym Budownictwa m. B. z dnia 6 lutego 1914 kolorem różowym i żółtym,

ad 1—2) w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 2.800 Mkp za 1 jeden sążeń².

2) Całą cenę kupna zapłacą nabywcy do 8 dni, licząc od zawiadomienia ich o uchwale Rady m. zezwalającej na sprzedaż powyższego gruntu.

3) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji oraz należytość od przeniesienia własności poniosą kupujący.

4) Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy upoważnia się pp. rm. Piotra Czubryta i inż. Wacława Krzepowskiego, a w razie przeszkody u jednego z nich pp. rm. Dra Wacł. Damskiego i Józefa Mitasińskiego. (L.106/23 I a.).

IV. Sprzedaż parceli gminnej w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

Sprzedać **Władysławowi Dubielowi** część parceli gm. lk. 1074/1 w Dz. XXII lwh 1 oznaczonej na planie sytuacyjnym Budownictwa m. B z dnia 13 kwietnia 1921 nową lkat. 1074/7 o powierzchni około 220 m² czyli około 61 sążni kw w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 4000 Mkp. za 1 sążeń kw. pod następującemi warunkami:

1) Nabywca ma rozpocząć budowę domu na nabytym gruncie w przeciągu 2 lat od dnia podpisania kontraktu, w przeciwnym razie Gminie m. Krakowa przysługiwać będzie prawo odkupu parceli za kwotę zapłaconą przez nabywcę tytułem ceny kupna bez policzenia procentów.

To prawo odkupu będzie hipotecznie zabezpieczone.

2) Nabywcy nie wolno pozbywać całej uzupełnionej przez grunt gminny parceli wraz z mającym się wybudować domem, aktem między żyjącymi aż do chwili uzyskania konsensu na zamieszkanie.

3) Konfiguracja parceli lk. 1059/4 będącej własnością Władysława i Marji Dubielów ma być o tyle zmienioną, że jej południowa granica ma biegnąć po linji czerwono kreskowanej, oznaczonej na planie Budownictwa m. z dnia 13 kwietnia 1921 literami A—B. Odnośny akt prawny wykazujący, że warunek ten został wypełniony, ma być przedłożony Magistratowi przed podpisaniem kontraktu.

4) Kupujący ma cofnąć się ze swoją budową od granicy parceli gminnej lk 1709 stanowiącej ulicę Czyżówki tyle, ile mu Magistrat w konsensie na budowę wskaże.

5) Głębokość podwórza ma wynosić od nowej granicy gruntu miejskiego najmniej 12 metrów.

6) Całą cenę kupna zapłaci kupujący do dni 8, licząc od dnia zawiadomienia o uchwale Rady m. zezwalającej na sprzedaż gruntu. Gdyby cena nie została w tym terminie zapłacona — Gmina odstąpi od sprzedaży gruntu.

7) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji oraz należytość przenośną, poniesie strona kupująca.

8) Do podpisania kontraktu obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia się pp. Rm. Józefa Mitasińskiego i Dra Wacława Damskiego a w razie przeszkody jednego z nich pp. Rm. Ignacego Ehrenpreisa i Jana Kęska. (L. 4912/22 I a.).

V. Sprzedaż parceli gminnej w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

Sprzedać p. **Franciszce Tobolowej** część parceli gm. lk. 1074/1 lwh. 1 Dz. XXII oznaczonej na planie sytuacyjnym Budownictwa m B. z dnia 13 kwietnia 1921 nową liczbą kat. 1074/3 o powierzchni około 156 m² czyli około 46 sążni kw. w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 40.000 Mkp. za 1 sążeń kw. pod następującemi warunkami:

1) Nabywczyni ma rozpocząć budowę domu na nabytym gruncie w przeciągu 2 lat od dnia podpisania kontraktu, w przeciwnym razie Gminie miasta

Krakowa przysługuje prawo odkupu parceli za kwotę zapłaconą przez nabywcę tytułem ceny kupna bez policzenia procentów.

To prawo odkupu będzie hipotecznie zabezpieczone.

2) Nabywczyni nie wolno pozbywać całej uzupełnionej przez grunt granicy parceli wraz z mającym się wybudować domem aktem między żyjącymi aż do chwili uzyskania konsensu na zamieszkanie.

3) Kupująca ma cofnąć się ze swoją budową od granicy parceli gminnej lk. 1709 stanowiącej ulicę Czyżówkę tyle, ile jej Magistrat w konsensie na budowę wskaże.

4) Głębokosć podwórza ma wynosić od nowej granicy gruntu miejskiego najmniej 12 metrów.

5) Całą cenę kupna zapłaci kupująca do dni 8-miu, licząc od dnia zawiadomienia o uchwale Rady miasta zezwalającej na sprzedaż gruntu. Gdyby cena nie została w tym terminie zapłacona, Gmina odstąpi od sprzedaży gruntu.

6) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji oraz należytość przenośną poniesie strona kupująca.

7) Do podpisania kontraktu obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy upoważnia się pp. Rm. Józefa Mitasińskiego i Dra Wacława Damskiego, a w razie przeszkody jednego z nich pp. Rm. Ignacego Ehrenpreisa i Jana Kęska. (L. 4912/923 I a.).

VI. Sprzedaż parceli gminnej w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

Sprzedać p. **Franciszkowi Maroszkowi** część parceli gm. lk. 1074/1 lwh. 1 Dz. XXII oznaczonej na planie sytuacyjnym Budownictwa m. B. z dnia 13 kwietnia 1921 nową liczbą katastralną 1074/6 o powierzchni około 306 m^2 czyli około 85 sążni kw. w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 2100 Mkp. za 1 sążeń kw. pod następującymi warunkami:

1) Nabywca obowiązany będzie rozpocząć budowę domu na nabytym gruncie w przeciągu 2 lat od dnia podpisania kontraktu, w przeciwnym razie Gminie miasta Krakowa przysługiwać będzie prawo odkupu parceli za kwotę zapłaconą przez nabywcę tytułem ceny kupna bez policzenia procentów, przyczem wszystkie koszta przeniesienia jakoteż i ewentualne inne koszta poniesie nabywca.

To prawo odkupu ma być hipotecznie zabezpieczone.

2) W kontrakcie kupna-sprzedaży ma być umieszczony zakaz pozbycia całej uzupełnionej przez grunt gminny parceli wraz z mającym się wybudować domem przez nabywcę, aktem między żyjącymi na rzecz osoby trzeciej aż do chwili uzyskania konsensu na zamieszkanie.

3) Konfiguracja parceli lkat. 1059/3 będącej własnością Maroszka ma być o tyle zmieniona, że jej północna granica ma biegnąć po linji czerwono kreskowanej, oznaczonej na planie Budownictwa m. z dnia 13 kwietnia 1921 literami A—B. Odnośny akt prawny wykazujący, że warunek ten został wypełniony, ma być przedłożony Magistratowi przed podpisaniem kontraktu.

4) Kupujący ma cofnąć się ze swoją budową od granicy parceli gm. lkat. 1009 stanowiącej ulicę Czyżówkę o tyle, ile mu Magistrat w konsensie na budowę wskaże.

5) Głębokość podwórza ma wynosić od nowej granicy gruntu miejskiego najmniej 12 m.

6) Całą cenę kupna zapłaci kupujący do 8-miu dni, licząc od dnia zawiadomienia o uchwale Rady miasta zezwalającej na sprzedaż gruntu.

7) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, oraz należytość przenośną poniesie strona kupująca.

8) Do podpisania kontraktu obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia się pp. Rm. Józefa Mitasińskiego i Dra Wacława Damskiego, a w razie przeszkody u jednego z nich pp. Rm. Ignacego Ehrenpreisa i Jana Kęska. (L. 4912/922 I a.).

VIII. Sprzedaż parceli gminnej p. Piotrowi Kiełkowskiemu w Dz. XXII.

Wnioski Sekcji I. i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

W wykonaniu uchwały Rady miasta Podgórza z dnia 17 marca 1914 r. zaakceptowanej oświadczeniem Prezydjum m. Krakowa z dnia 4 maja 1914 r. i zatwierdzonej reskryptem Wydziału powiatowego w Wieliczce z dnia 27 czerwca 1914 L. 4136/14 — sprzedać Piotrowi **Kiełkowskiemu** parcelę gminną lk. 1087/5 przy ulicy Krzemionki, objętą wykazem hipotecznym L. 1. Dz. XXII. Podgórze, o powierzchni 73·50 sążni^2 po cenie zamiast po 6 koron po 2.000 Mkp. za jeden sążeń^2 pod następującymi warunkami:

1) Całą cenę kupna zapłaci nabywca do dni 8, licząc od dnia zawiadomienia o uchwale Rady m. zezwalającej na sprzedaż tego gruntu.

2) Gmina m. Krakowa nie przyjmuje na siebie żadnych zobowiązań co do wykonania ulicy, ani też co do udzielenia konsensu na zabudowanie parceli, mimo to w żadnym razie kupującemu nie wolno pozbywać tej parceli aktem między żyjącymi tak długo, dopóki parcela ta łącznie z nabytą już od Gminy parcelą lk. 1087/15 nie zostanie zabudowaną.

II. Celem sprostowania pomyłki zaszłej w oznaczeniu parceli oznaczonej poprzednio lkat. 719/43 a w rzeczywistości oznaczonej lkat. 1087/15 o powierzchni 84 sążni^2 sprzedanej na zasadzie uchwały Rady m. w Podgórzu z dnia 23 marca 1911 L. 3521, zatwierdzonej reskryptem Wydziału pow. w Wieliczce do L. 7466/11, a następnie uzupełnionej uchwałą Rady miejskiej w Podgórzu z dnia 28 marca 1912 r. L. 6135/12, zatwierdzonej reskryptem Wydziału pow. w Wieliczce do L. 36014/12 kontraktem kupna—sprzedaży z daty Podgórze, dnia 10 maja 1913 roku Piotrowi Kiełkowskiemu, upoważnia się Pana Prezydenta miasta oraz PP. Radców miejskich Karola Łuczkę i Karola Breyera a w razie przeszkody u któregokolwiek z nich, PP. Radców miejskich Władysława Zawojskiego do zeznania i podpisania dodatkowej deklaracji z dolnej, do intabulacji której by pomyłka ta usuniętą i sprostowaną została.

Koszta kontraktu ad I, deklaracji ad II, stempli intabulacji oraz należytość od przeniesienia własności tudzież koszta pomiaru i mapek, poniesie strona kupująca.

Do podpisania kontraktu ad I, upoważnia się obok Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. Radców miejskich Karola Łuczkę i Karola Breuera, a w razie przeszkody u którego z nich, Radcę miejsk. Władysława Zawojskiego. (L. 677/922 I a).

IX. Nabycie części parceli pod regulecję ulicy Wiślisko i Maserskiej od Berischa i Sary Weinbergów w Dz. XIX.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

I. Zatwierdzić plan parcelacyjny parceli gruntowej lkat. 428/1 lwh. 33 Dz. XIX., pod następującymi zastrzeżeniami:

1) Wnoszący prośbę p. Berisch i Sara Weinbergowie, właść. realn. lwh. 33 Dz. XIX., odstąpią Gminie m. Krakowa po myśli § 16 g noweli do ust. budowl. m. Krakowa z 28 marca 1910 r. Nr. 89 Dz. u. kr. bezpłatnie i w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych grunt potrzebny z parceli lk. 428/1 pod uregulowanie ulic Masarskiej i Wiślisko, do ustalonej przez Radę miasta z dnia 18 lipca 1912 r. (L. 98819/11 B. b.) resp. z dnia 9 listodada 1911 (L. 4513/12 B. b.) linji regulacyjnych z tem, że wartość odstąpionego gruntu oszacowana przez magistrat zostanie strąconą z kosztów przyszłego urządzenia powyższych ulic, przypadających na nich po myśli § 16 g powyż wspomnianej noweli.

2) Na parceli projektowanej oznaczonej na przedłożonym planie Nr. 1, zostanie hipotecznie zastrzeżona niezabudowalność 5-metrowego pasa gruntu wzdłuż granicy parceli 419/6.

3) Warunki ad 1) i 2) mają być spełnionemi przed wydaniem orzeczenia.

II. 1) Nabyć pod regulację ulicy Wiślisko i Masarskiej od B e r i s c h a i S a r y **Weinbergów** z realności lwh. 33 Dz. XIX. Grzegórzki, część parceli lk. 428/1 o powierzchni około 359·1 sążni ² pod następującymi warunkami:

1) Właściciele odstąpić się mającego gruntu oddadzą tenże Gminie m. Krakowa bezpłatnie w stanie wolnym od długów i ciężarów.

2) Dotychczasowi właściciele poniosą przypadające na nich koszta urządzenia ulicy Wiślisko i Masarskiej, w myśl ustaw budowlanych z tem, że do kosztów urządzenia tych ulic będzie wliczona wartość powyższego gruntu.

3) Od kosztów urządzenia tych ulic przypadających na nich i ich prawonabywców po myśli § 16 g noweli, potrąci Gmina m. Krakowa właścicielom realności lwh. 33 Dz. XIX. wartość odstąpionego pod te ulice gruntu, którą oznaczy Magistrat w chwili przystąpienia do robót regulacyjnych tych ulic.

4) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, ponoszą strony po połowie, a ewentualną należytość od przeniesienia własności Gmina m. Krakowa.

5) Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia się PP. Rm. Jana Godzickiego i Józefa Mitasińskiego a w razie przeszkody u jednego z nich PP. Rm. Dra Wacława Damskiego i Dra Ludwika Merza. (L. 658/23 I a).

X. Nabycie parceli pod regulację ulicy Rzeźniczej i Masarskiej w Dz. XIX. od Józefa Laxa.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Nabyć pod regulację ulicy Rzeźniczej i Masarskiej od Spółki jawnej J ó z e f **Lax** i S y n z realności lwh. 421 Dz. XIX. część parceli lk. 428/3 o powierzchni 1220 m ² czyli 339·16 sążni kw. oznaczonej na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 19 stycznia 1923 r. nową liczbą kat. 428/4 i kolorem żółtym, pod następującymi warunkami:

1) Właściciele odstąpić się mającego gruntu oddadzą tenże Gminie m. Krakowa bezpłatnie w stanie wolnym od długów i ciężarów.

2) Właściciele dotychczasowi poniosą przypadające na nich koszta urządzenia ulicy Rzeźniczej i Masarskiej w myśl ustaw budowlanych z tem, że do kosztów urządzenia tych ulic będzie wliczona wartość powyższych gruntów.

3) Od kosztów urządzenia tych ulic przypadających na nich i ich prawonabywców po myśli § 16 g noweli, potrąci Gmina właścicielom realności lwh. 421 Dz. XIX. wartość odstąpionego pod te ulice gruntu, którą oznaczy Magistrat w chwili przystąpienia do robót regulacyjnych tych ulic.

4) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, ponoszą strony po połowie a ewentualną należytość od przeniesienia własności Gmina m. Krakowa w całości.

Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy upoważnia się PP. rm. Jana Godzickiego i Józefa Mitasińskiego a w razie przeszkody u jednego z nich PP. rm. Dra Wacława Damskiego i Dra Ludwika Merza. (L. 3726/22 I a).

XI. Nabycie gruntu pod projektowaną ulicę Zamkniętą w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I. i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

Nabyć pod projektowaną ulicę Zamkniętą z realności lwh. 830 Dz. XXII. Podgórze, będącej własnością S a l o m o n a **Lichtiga**, Dra S a m u e l a **Lichtiga** oraz A b r a h a m a **Lichtiga** obszar 1100·29 m ² czyli 305·88 sążni ², a mianowicie:

z parceli lk.	875/1	części	o powierzchni	około		454·15 m²
„	„ 875/2	„	„	„	„	166·59 m²
„	„ 875/3	„	„	„	„	77·00 m²
„	„ 875/4	„	„	„	„	91·30 m²
„	„ 876/3	„	„	„	„	1·75 m²
„	„ 876/4	„	„	„	„	11·09 m²
„	„ 876/5	„	„	„	„	4·28 m²
„	„ 876/6	„	„	„	„	294·13 m²

pod następującymi warunkami:

a) właściciele odstąpić się mającego gruntu oddadzą tenże Gminie m. Krakowa bezpłatnie w stanie wolnym od długów i ciężarów;

b) właściciele dotychczasowi tegoż gruntu poniosą koszta urządzenia ulicy Zamkniętej w myśl ustaw budowlanych z tem, że do kosztów urządzenia tej ulicy wliczona będzie wartość tego gruntu;

c) od kosztów urządzenia tej ulicy potrąci Gmina m. Krakowa właścicielom realności lwh. 830 w Dz. XXII. Podgórze wartość darowanego pod tę ulicę gruntu, oszacowaną przez Budownictwo miejskie w chwili przystąpienia do robót regulacyjnych tej ulicy;

d) właściciele realności lwh. 830 w Dz. XXII. zapiszą na rzecz Gminy m. Krakowa kaucję do wysokości 3,600.000 (trzy miljony sześćset tysięcy) Mkp. na zabezpieczenie pokrycia przez nich kosztów urządzenia ulicy i zezwolą na intabulację prawa zastawu dla tej kaucji na realności lwh. 830 Dz. XXII., z której jednak przedtem wyłączą hipotecznie na rzecz swoją grunt pod budynki zamierzonej fabryki przeznaczony;

e) właścicielom realności lwh. 830 Dz. XXII. wolno używać gruntu oddanego pod urządzenie ulicy na skład materjałów do budowy fabryki i pod uprawę jarzyn aż do chwili rozpoczęcia robót koło urządzenia ulicy, a to tytułem dzierżawy za czynszem uznawczym 1000 Mkp. rocznie;

f) koszta kontraktu, stempli i intabulacji ponoszą strony po połowie, a ewentualną należytość od przeniesienia własności, Gmina miasta Krakowa w całości.

Do podpisania kontraktu obok Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcy — upoważnia się pp. radców miejsk. Karola Łuczkę i Karola Breuera a w razie przeszkody u jednego z nich pp. rm. Dra Edwarda Ferbera i Djonizego Matulę. (2720/22 I a).

XII. Zatwierdzenie linij regulacyjnej dla południ. strony ulicy Składowej.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się dalszy ciąg linii regulacyjnej dla południowej strony ulicy Składowej, otwartej na mocy uchwały Rady m. z dnia 31 lipca 1911 r. do L. 12153/1912 B. b. i z dnia 30 czerwca 1922 r. do L 460/922 B. b. według linii niebieskiej oznaczonej na planie Bud. miej. B. z dnia 20 grudnia 1922 r. literami: a—b, a to w odległości 3'0 m. od osi toru bocznego, wiodącego do parku wojskowego.

2) Zatwierdza się z mocy § 16 a noweli do ustawy budowl. Nr. 89 otwarcie ulicy „Obożnej" wzdłuż granicy gruntów Składu kolejek polnych pułku kolejowego według planu Budownictwa miej. Oddz. B. z dnia 19 grudnia 1922 r. o szerokości 14, a linjami regulacyjnemi wzdłuż linii niebieskich, oznaczonych na planie pod literami:

b—c—d—e od strony wschodniej,
zaś h—i—j—k od strony zachodniej.

3) Zatwierdza się linję regulacyjną ul. Łokietka dla parcel 918, 927 i 951 wzdłuż linii czerwonej, oznaczonej na planie Bud. m. B. literami f—g wraz z linją budowlaną f'—g' — w odległości 5 m. od linii regulacyjnej, z przeznaczeniem gruntu między linją regul. a budowlaną na urządzenie ogródków.

4) Linie regulacyjne podane we wnioskach od 1 do 3 nabierają mocy prawnej w momencie odstąpienia bezpłatnie i w stanie od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych gruntów potrzebnych pod powyższą regulację ul. Składowej i ul. Łokietka oraz otwarcie ulicy Obożnej, wzdłuż gruntów zajętych przez wojskowy pułk kolejowy, przyczem wartość odstąpionych gruntów zostanie strąconą z kosztów przyszłego urządzenia powyższych ulic po myśli § 16 a noweli do ust. budowl. m. Krakowa.

5) Zatwierdza się podział realności lwh. 704, 516 i 378, stanowiących parcele 918, 927 i 951 Dz. XVII. na dwa odrębne ciała hipoteczne według wniesionego planu przez petentów do L. 2932/1922 B. a. z tem, że do chwili urządzenia ulicy Obożnej i ulicy Składowej te oba ewentualnie powstać mające ciała hipoteczne a to: jedno. które składać się będzie z parcel 918/1, 927/1, 951/1 i drugie, które będzie się składać z parcel 918/2, 927/2, 952/2 (951/2) muszą oba mieć na razie zabezpieczony dostęp tylko od istniejącej i urządzonej ulicy Łokietka, czyli realność północna musi posiadać serwitut przejazdu i dostępu do istniejącej i urządzonej ulicy Łokietka na realności południowej.

W wypadku dążenia ze strony właściciela realności do otwarcia bramy dla parcel 918/1, 927/1 i 951/1 od strony projektowanej ulicy Składowej, względnie projektowanej ulicy Obożnej — musi tenże przedewszystkiem przed otwarciem bramy postarać się o należyte urządzenie tychże obu ulic. (L. 48/923 Bb).

XIII. Zatwierdzenie linii regulacyjnej ulicy Rzeźniczej w Dz. XIX.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) W myśl § 16 d noweli do ustawy bud. krakowskiej zatwierdza się linje regulacyjne ul. Rzeźniczej w Dz. XIX. Grzegórzki, na długości między ulicami Prochową i Masarską według linii wkreślonych w planie Budownictwa m. Oddział B. z dnia 3 sierpnia 1920 r. kolorem czerwonym i oznaczonych głoskami a-b-c, od strony wschodniej, oraz głoskami e-f od strony zachodniej, z tem, że właściciele parceli 428/1 Józef i Bernard Lax po myśli § 16 g powyższej noweli odstępują Gminie bezpłatnie i w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych przestrzenie między granicami istniejącemi a linjami regulacyjnemi Rzeźniczej, oraz Masarskiej otwartej uchwałą Rady m. z dnia 18 lipca 1912 r. L. 98819/11 B. b. z tem, że przy rozliczeniu kosztów urządzenia wartość odstąpionego gruntu oszacowaną przez Magistrat, będzie strącona z należytości na urządzenie ulicy obliczonej stosownie do brzmienia § 16 a noweli do ustawy bud. Nr 84.

(L. 1275/922 Bb)

XIV. Otwarcie ulicy Podwałowej w Dz. VIII.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Na podstawie § 16 a. noweli do ustawy bud. Nr 89, zatwierdza się otwarcie ul. Podwałowej wzdłuż zachodniej stopy wału kolejowego na przestrzeni między ulicami Grzegórzecką a Miodową w Dz. VIII w Krakowie o szerokości średnic 12 m.

2) Zatwierdza się linje regulacyjne powyższej ulicy według linji czerwonych oznaczonych na planie Budownictwa miejskiego Oddział B. z dnia 29 kwietnia 1913 r. literami:

a-b-c-d-e-f-g-h_1-b_4-h od strony wschodniej zaś
i-j-k-l_1-m-n-o-p-r-s-t u od strony zachodniej

z ominięciem istniejących zabudowań fabryki Jarry według linji niebieskich oznaczonych czerwono literami:

h_1-h_2-h_3-h_4

od strony wschodniej do której zastosuje się mur wsporczy nasypu kolejowego w miejsce ściętej jego stopy oraz

l_1-l_2-l_3-l_4- od strony zachodniej.

(L. 117/923 Bb)

XV. Przedłużenie ulicy Kawiory w Dz. XIV.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Odnośnie do podania z dnia 14 lipca 1922 r. do L. 2557/922 Bb. otwiera się w myśl § 16 g. noweli Nr 89 do ustawy bud. krakowskiej przedłużenia ulicy Kawiory wzdłuż granicy gruntów Spółki gruntowej „Esge“ w Dz. XIV. i XV. i gruntów Jana i Barbary Mikulskich w Dz. XIV., według planu Budownictwa miejskiego Oddział B. z dnia 10 stycznia 1923 r.

2) Zatwierdza się linje regulacyjne tejże ulicy oznaczone na powyższym planie głoskami

a-b-c-d-e-

od strony południowej, zaś głoskami

f-g-h-i j-

od strony północnej, oraz linję budow. z północnej strony ulicy oznaczoną głoskami

k-l-m-n-o-

w odstępie 6 metrów od linji regul., przyczem pas gruntu zawarty między linją regul. a linją bud. pozostający jako rezerwa pod przyszłe rozszerzenie ulicy, przeznacza się na ogródki.

3) Udzielanie konsensów bud. na stawianie budynków przy powyższej ulicy będzie mogło nastąpić, skoro właściciele przytykających do ulicy gruntów wniosą w dalszym rozwoju sprawy w myśl tegoż § 16 g. noweli Nr 89 plany na podział gruntów i spełnią warunki objęte tym paragrafem.

(L. 2557/922 Bb)

XVI. Zmiana linji budowlanej przy ul. Dąbrowskiego w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I. i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

W dalszym skutku uchwały swej z dnia 30. czerwca 1922 r., znoszącej otwarcie 6-cio metrowej uliczki dla pieszych przez grunta Jędrzejowskiego w Dz. XXII. zatwierdza się zmianę linji budowlanej dla południowej i zachodniej strony skweru przy ul. Dąbrowskiego, ustalonej uchwałą Rady miasta z 4 listopada 1921 według planu Budownictwa m. Oddział B. z dnia 20 września 1921 w obrębie liter ł-m-m'-n na linję niebieską, wkreśloną w powyższym planie i oznaczoną literami: ł-m"-n.

(L. 2771/922 Bb)

XVII. Zatwierdzenie linji regulacyjnej dla zach. strony ul. Zamoyskiego w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I. i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się linję regulacyjną dla zachodniej strony ul. Zamoyskiego naprzeciw kościoła OO. Redemptorystów w Podgórzu XXII. według planu Budownictwa m. Oddział B. z dnia 8 listopada 1922 wzdłuż linji czerwonej, oznaczonej literami:

a-b-c-d.

2) Poleca się Magistratowi przystąpić do sprzedaży części parceli lk. 1132 do pow. linji regulacyjnej pod warunkiem zastrzeżenia hipotecznego niepodzielności realności Wettsteinów i zabezpieczeniem zabudowania tegoż gruntu w jak najkrótszym terminie. (L. 2995/922 Bb)

XVIII. Zatwierdzenie linji regulacyjnej ul. Głębokiej w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I. i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się linję regulacyjną ul. Głębokiej na Podgórzu Dz. XXII. wzdłuż starego cmentarza podgórskiego w przedłużeniu zaprojektowanej przy l. 907/22 Bb, a według planu Bb z 12 czerwca 1922 r. linji regulacyjnej tejże ulicy w prostej u-w do punktu w', oznaczonego na dołączonym planie Budownictwa m. Oddział B. z dnia 26 października 1922 r. kolorem czerwonym i dalej wzdłuż linij prostej 15$^1/_2$ m. od parkanu kolejowego odległej, a na dołączonym planie Bb oznaczonej linją czerwoną i literami w'-v.

2. Poleca się Magistratowi wszcząć pertraktacje z probostwem podgórskim celem odstąpienia pod regulację ul. Głębokiej potrzebnego gruntu ze starego cmentarza. (L. 3016/922 Bb)

XIX. Otwarcie polnej drogi w Krowodrzy.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się otwarcie z urzędu po myśli § 16 a noweli przedłużenia drogi polnej w Krowodrzy oznaczonej lk. 1707 aż do ul. Składowej.

2) Zatwierdza się linje regulacyjne powyższej drogi polnej lk. 1707 Krowodrza, nawiązując do uchwalonej 22 listopada 1922 r. przez Radę miasta linji regulacyjnej gruntów narożnych Spółki „Jajo“ wzdłuż linji czerwonych, oznaczonych na planie Budownictwa m. Oddział B. literami:

a-b c d-e-f-

od strony zachodniej zaś

g-h-i-j-k-l-ł m-n-

od strony wschodniej oraz z linją bud. od strony zachodniej oznaczoną czerwono literami:

a'-b'-c'-d_1-d_1'-d_2-d'$_2$-f'.

przyczem 4 metrowy pas gruntu między tą linją a linją regulacyjną, stanowiąc rezerwę na przyszłe rozszerzenie ulicy — ma być na razie użyty pod ogródki.

3) Uchwały ad 1. i ad 2. nabierają mocy prawnej skoro właściciele przyległych parcel odstąpią bezpłatnie w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych gminie m Krakowa grunta do linji re-

gulacyjnej — z tem, że wartość odstąpionego gruntu oszacowanego przez Magistrat zostanie strąconą z kosztów przyszłego urządzenia ulicy, przypadających na poszczególne parcele budowlane po myśli § 16 a. ust. bud. m. Krakowa, 2. parcele budowlane mające powstać przy niniejszej ulicy będą co do kształtu i wymiaru zadosyć czynić § 16 d. noweli Nr 89 do ust. bud. (L. 2761/921 Bb)

XX. Otwarcie drogi skwerowej w Dz. XI

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Odnośnie do uchwały Sekcji I. z dnia 9 października 1912 r. do l. 99330/922 l. prot. 275, zatwierdza się otwarcie z urzędu po myśli § 16 a. noweli do ust. bud. m. Krakowa drogi skwerowej wzdłuż prywatnej drogi lk. 355. Dz. XI. Dębniki, między ulicami Tyniecką a ul. Polną podług przedłożonego planu Budownictwa m. Oddział B. z dnia 15 grudnia 1922 r. z linjami regulacyjnemi: wzdłuż linji czerwonych oznaczonych na powyższym planie Bud. m. B. literami: a-b c-d-e; f-g. i linją bud. f'-g' od strony zachodniej, zaś h-i-j-k k', l-m-n-o- od strony wschodniej.

2) Postanawia się dla tejże ulicy sposób zabudowania zwarty bez skrzydeł, oficyn oraz suteryn z ograniczeniem wysokości zabudowania dla zachodniej strony t. j. dla linji regul. b-g do I. piętra względnie 10 metrów, dozwalając jednak ponadto na budowę powyżej 10 m. tylko mieszkania z jednym pokojem frontowym we facjatce.

3) Magistrat udzieli konsensu bud. tylko dla tych parcel budowlanych, które tak kształtem jak wymiarami będą zadość czynić § 16 do noweli Nr 89 do ust. bud. m. Krakowa. (L. 919/921 Bb)

XXI. Otwarcie ulicy „Na Zbóju" w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się otwarcie z urzędu na podstawie § 16 a. noweli do ust. bud. m. Krakowa z 28 III. 1910 skrzyżowania ulicy Szkolnej z istniejącą w części ulicą „Na Zbóju" w Dz. XXII i linje regulacyjne tego skrzyżowania według planu Budownictwa m. B. z dnia 26 stycznia 1923. opracowanego w myśl wskazówek Sekcji I i Komisji Podgórskiej objętych uchwałą tychże z dnia 19 I. 1923 — według linji czerwonych oznaczonych literami:

a — b — ć; j — k

od strony południowo zachodniej zaś literami:

l — m — n — o — p

od strony północno-wschodniej.

2) Zatwierdza się linję regulacyjną dla wschodniej strony ulicy „Na Zbóju" według linji czerwonej, oznaczonej na powyższym planie literami:

l — r.

3) Zatwierdza się otwarcie z urzędu na podstawie § 16 a. noweli do ust. bud. uliczki dla pieszych w przedłużeniu ulicy „Na Zbóju" aż do placu Lasoty o szerokości 5 metrów według powyższego planu z linjami regulacyjnemi wzdłuż linji czerwonych, oznaczonych literami:

ć — f od strony zachodniej
zaś j — g od strony wschodniej

oraz z linjami budowlanemi oznaczonemi literami:

c — d — e od strony zachodniej
zaś i — h od strony wschodniej,

przyczem 4-ro metrowy pas gruntu między linjami regulacyjnemi a budowlanemi zawarty, ma być użyty na ogródki.

4) Dla ulicy otwartej ad 3) między punktami linji regulacyjnych ć — j i f — g ustanawia się w myśl § 16 d. noweli do ustawy bud. willowy sposób zabudowania. (L. 2438/922 Bb.).

XXII. Ryczałty na żywność w Zakładach humanitarnych.

Wniosek Sekcji II i VI.

Rada miasta uchwali:

I. Zgodnie z postanowieniem § 60 ust. 9. statutu gminnego ustanawia się dla Miejskich Zakładów humanitarnych, a mianowicie:

1) dla Miejskiego Domu kalek, 2) dla Miejskiego Zakładu wychowawczego dla bezdomnych chłopców, 3) dla Miejskiego Zakładu wychowawczego dla bezdomnych dziewcząt i 4) dla Miejskiego Żłóbka taksę dzienną za utrzymanie jednej osoby dziennie:

	od 1/X 1922	od 1/I 1923
1) dla gminy przynależności	1.100 Mk.	2.400 Mk.
2) dla osób prywatnych:		
a) przynależn. do Krakowa	1.200 „	2.500 „
b) nieprzynal. „ „	1.300 „	2.600 „

z tym dodatkiem, że gminy płacą 1.100 wzgl. 2 400 Mk. tylko w wypadkach § 28 ust. o przynależności, w innych zaś wypadkach jak osoby prywatne, do Gminy miasta Krakowa nieprzynależne.

II. Gminy i osoby prywatne, które w przeciągu 14 dni, licząc od dnia doręczenia wezwania o zwrot kosztów utrzymania, nie uiszczą tychże kosztów, obowiązane będą płacić odsetki zwłoki w wysokości 5% od sta (§ 1334 k. c.) a to od dnia następującego po dniu doręczenia wezwania o zapłatę aż do dnia rzeczywistej zapłaty. (L. 8623/922 VI a, 8624/922 VI a, 8625/922 VI a, 8622/922 VI a).

XXIII. Kredyty dodatkowe.

A) Wniosek Sekcji II i VI.

Rada miasta uchwali:

Przyznaje się następujące kredyty dodatkowe do budżetu na rok 1922:

1) dla Dz. X p. 8 lit. p) wydatków zwyczajnych (żywność dla Miejskiego Żłóbka) 3,750.560 Mkp.

2) dla Dz. X p. 9 lit. n) wydatków zwyczajnych (żywność dla Miejskiego Zakładu dla bezdomnych chłopców) 2,093 390 Mkp.

3) dla Dz. X 12 lit. n) wydatków zwyczajnych (żywność dla Miejskiego Domu kalek 11,155.110 Mkp. (L. 9762/922 VI a, 9828/922 VI a, 87/923 VII).

B) Wniosek Sekcji I i II.

Rada miasta uchwali:

Przyznaje się dla Dz. I. poz. 9 lit. l) (utrzymanie czystości i porządku w biurach) budżetu na rok 1922 kredyt dodatkowy w kwocie 2,000.000 Mkp. (L. 4325/22 I a).

Przyznaje się dla Dz. I. poz. 9 lit. g) (roboty introligatorskie) budżetu na r. 1922 kredyt dodatkowy w kwocie 1,270.000 Mkp. (L. 4324/22 I a).

Przyznaje się dla Dz. I. poz. 9 lit. f) (druki) budżetu na rok 1922 kredyt dodatkowy w kwocie 3,000.000 Mkp. (L. 4323/22 I a).

XXIV. Zaopatrzenia.

Wniosek Prezydenta m. oraz Sekcji II. i III.

Rada miasta uchwali:

Katarzynie Robakowej, żonie wydalonego ze służby Jana Robaka, etat. tercjana, przyznaje się od dnia 1 sierpnia 1922 r. nadzwyczajne zaopatrzenie w kwocie 502 Mkp. miesięcznie. (L. 3410/922 prez.).

XXV. Vaniam aetatis.

A) Wniosek Prezydenta m. oraz Sekcji II. i III.

Rada miasta uchwali:

Celem uzyskania stałej posady dozorcy Zakładu czyszczenia miasta udziela się veniam aetatis **Czesławowi Cedzińskiemu**, urodzon. r. 1881, a służącemu w Gminie od 9 maja 1915 r. (L. 1704/922 prez.).

B) Celem uzyskania stałej posady udziela się „veniam aetatis“ następującym pomocniczym woźnym Magistratu:

1) **Stanisławowi Chmurze**, urodz. 6/1 1870, służ. w Gminie od 15.6 1908.

2) **Wojciechowi Trojańskiemu**, ur. 22/4 1882, służ. w Gminie od 1/10 1910.

3) **Janowi Kurzawie**, urodzon. 17/12 1882, służ. w Gminie od 1/2 1912.

4) **Błażejowi Kuśnierzowi**, ur. 25/1 1879, służ. w Gminie od 12/12 1915.

5) **Janowi Salawie**, urodzonemu 8/1 1880, służ. w Gminie od 23/11 1915.

6) **Franciszkowi Piechowi**, ur. 23/3 1876, służ. w Gminie od 2/11 1916.

7) **Józefowi Pietrzyckiemu**, ur. 23/2 1880, służ. w Gminie od 8/1 1917.

8) **Janowi Nowakowi**, urodzon. 24/1 1880, służ. w Gminie od 10/9 1917. (L. prez. 2368/922).

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 10 w nocy.

Wykaz konsensów budowlanych

za miesiąc styczeń 1923.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. I.				
Florjan Woźniak	przebudowa piekarni	Św. Tomasza 5	Florjan Woźniak	3591/22
Dz. IV.				
A. Schneider i Jałbrzykowska	nadbudowa III. piętra	Karmelicka 14	Roman Weindling	3472/22
Karol Wołkowski	pl.^e dod. do proj. willi	Podwale 7		3482/22
Zjedn. fabryka tutek	opark. parc. l. 77, 78	Grunta poforteczne	Józef Pokutyński	3311/22
Dz. V.				
Jan Chlipalski	nadbudowa II. piętra.	Rynek klep. 14	Józef Mitasiński	1926/22
Dz. VI.				
Józef Zawistowski	nadb. izby w I. p. ofic.	Zygm. Augusta 9	Fel. Zwoźniak	3080/22
Zastępstwo szk. koszykarskiej	szopa.	Rakowicka 33	Franc. Peterek	3355/22
Artur Liebeskind	szopa drewn. w podw.	Lubicz 40	Stanisł. Starnawski	3360/22

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. VII.		
N. Stołkowski	okno piwniczne.	Podgórska 11		3004/22
Salomon Kempler	nadb. I. p. i adaptacje.	Dietla 48	S. Jenkler	3601/22
		Dz. VIII.		
Izaak Schifferdrim	budowa jatki.	Pl. Wolnica	Józef Bujas	3035/22
Michał Brand	nadbudowa III. piętra.	Podbrzezie 3	Karol Skawiński	3189/22
Mojżesz Schechter	magazyn w poddaszu.	Dietla 81	Edward Skawiński	3318/22
Jakób Dreifuss	tymcz. kaw. z mieszk.	Dietlowska	Roman Weindling	3410/22
Ks. Michał Wojtaszek	ofic. przyziemna.	Bożego Ciała 24-26	Franc. Peterek	2206/22
Abraham Pfeifer	nadb. II. p. w of. i adapt.	Piekarska 3	Henryk Lamensdorf	2651/22
Izaak Rosenfeld	oficyna piętrowa.	Estery 5	Józef Bersta	3032/22
Chuna Schönker	II-piętrowa oficyna.	Starowiślna 71	Antoni Dostal	3033/22
Szymon Stamberger	podział lokalu na sklepy.	Brzozowa 13	Liebling i Oberleder	3482/22
Mojżesz Dawid Fränkel	pl. dod. bud. III. p. domu.	Rabina Meiselsa	S. Singer	3581/22
Izrael Frosiewicz	kiosk i szopa tymcz.	Miodowa-Starowiśl.	Izrael Fresiewicz	3618/22
		Dz. XI.		
Teofil Lisowski	prowizoryczny kiosk.	Dębniki	Stupnicki	2337/22
		Dz. XII.		
Józef Rozdzeński	pl. ogrodzenie parceli.	Syrokomli 4		3573/22
		Dz. XIII.		
Tow. mieszk. „Chram“	bud. I. p. dom. z sut. i podd.	Księcia Józefa	W. Krzyżanowski	3427/22
		Dz. XIV.		
Wojciech Powroźnik	komórka.	Miechowska 12	Józef Wiczyński	3197/22
Leon Daniek	nadb. mieszk. mansard.	Czarnowiejska 30	Walery Szulman	1369/22
Stanisław Polewka	budowa part. domu.	Kawiory	Franc. Kosiński	2862/22
J. i W. Sowa	prowiz. szopa.	Czarnowiejska 83	L. Lisowski	2022/22
		Dz. XV.		
Janina Ohly	zmiany domu parter.	Kujawska	W. Warczewski	3172/22
Józef Szeliński.	ogrodzenie parceli.	Płuczki 3	Roman Weindling	3442/22
Dorota Chwastek	plan wychodka	Kazim. Wielk. 140	Inż. Warczewski	3767/22
Stan. Ścigalski	dom I-go piętra	Kujawska	W. Warczewski	3198/22
		Dz. XVII.		
Stan. i Tekla Krupowie	nadbudowa I-go piętra	Wojtowska	Lisowski	2937/22
Mojżesz i Ida Lemler	szopa	Świętokrzyska 75	Inż. Tad. Gliński	3048/22

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. XIX.		
Stanisław Serczyk	szopa	Pasterska 16		3047/22
Dyrekcja kol. Państw.	szopa, waga, oparkan.	Kraków Grzegórzki		3304/22
		Dz. XXII.		
Chaim Wertheimer	I-piętr. bud. prawej ofic.	Plac Zgody 3	Antoni Dostal	1394/22
Chaim Halberstein	dobud. 2 izb z kuchnią nadbudowa III. piętra	Twardowskiego 9	Antoni Dostal	1805/22
S. Mehl	pl. oparkan. parceli			2719/22
Jan Rypalski	przeniesienie stodoły, drewutni i klozetu	Gromadzka lwh. 295	A. Sołtys	2962/22
Związ. żyd. of. woj. Dawid Jungman	kiosk	Kalwaryjska, róg Legjonów	Feliks Zwoźniak	3708/22
Michał Stec	nadbud. II. piętra	Rękawka 8	H. Tislowitz	3713/22
Kasper Nowak	wozownia	Twardowskiego	Leopold Karolla	112/23

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Wykaz konsensów budowlanych
za miesiąc luty 1923.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. I.		
Roman Grünwald	bud. IV. piętra	Mikołajska l. 12	Kazimierz Brzeziński	3674/22
F-ma Berson-Kauczuk	magazyn part. mur. na skrzynie	Straszewskiego l. 2	S. Singer	30/23
Zenon i Marja Skalscy	budowa schodów do piwnicy	Rynek gł. l. 22	Sylwester Zabłocki	22/23
Roman Grünwald	nadb. III. p. na fr. i ofic. IV. p. w tyle bud. i podd.	Rynek gł. l. 7	Piotr Jurkiewicz	232/23
Juljan Kwieciński	przebud. przyziem. tylnej oficyny	Florjańska l. 38	Zygmunt Prokesz	362/23
		Dz. III.		
Adolf Eder	nadbudowa III. piętra	Tarłowska l. 11	Henryk Lamensdorf	3704/22
		Dz. IV.		
Eljasz i Leon Teichler	nadb. IV. p. mansardu	Rajska l. 20	Tomasz Bujas	80/23
Okręgowy Związek Kas chorych	nadbudowa III. piętra	Batorego l. 5	Roman Weindling	3677/22

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. IV.				
August Turowicz	nadb. III. p. i dobud. part. skrzydła	Garbarska l. 4	Józef Mitasiński	2886/22
Bolesław Górski	nadbudowa III. piętra	Łobzowska l. 27	Łazarz Rock	3757/22
Dr. Samuel Müller	adapt. lokalu na sklep	róg ul. Michałowskiego i Karmelickiej l. 42	Zygmunt Hendler	3553/22
Dz. VI.				
Piotr Kozłowski	bud. sklepu i składu prow. drewnianego	Starowiślna l. 10	Piotr Kozłowski	3698/22
Wytwórnia mebli klubowych	komórka na podwórzu	Radziwiłłowska 13	Franc. Stankiewicz	3419/22
Dz. VII.				
Wolf Ritterman	rozszerzenie magazynu, przenies. wychodków	Dietlowska l. 10	Zygmunt Prokesz	36/23
Markus Tigner	przebudowa magazynu	ul. Zamknięta obok Wielickiej	Alfred Kramarski	3654/22
Zgromadzenie OO. Bernardynów	ogrodzenie parceli	Bernardyńska 2-46	Józef Kotas	3661/22
Józef Bober	prowizoryczna szopa na magazyn papieru	Stradomska l. 25	Edward Skawiński	3768/22
Dz. VIII.				
Izrael Feingold	częściowa nadbud. domu	Miodowa l. 18	Edward Skawiński	3652/22
Leon Schneider	dobud. 2-o p. ofic. bud. drew. szopy i murow. ogrodzenie	Dietla l. 105	Łazarz Rock	3700/22
Józef Eljasz Steif	plac dodatk. budowa mieszk. mansardowych	Krakowska l. 35	Liebling i Oberleder	3765/22
Dz. X.				
Michalina Zalasiewicz	przyziemny dom	Zielna	Józef Galiszkiewicz	132/23
Dz. XI.				
Inżynier Ksawery Stankiewicz	barak stróża, ustęp, linja ogrodzenia	Konfederacka i Wasilewskiego	Józef Kaczmarczyk	3548/22
Edward i Lucyna Skawińscy	jednotraktowe poddasze nad II. p.	Madalińskiego	Edward Skawiński	3717/22
Dz. XIII.				
Związek młodz. rękodz. i przemysłowej	prowizor. stróżówka i magazyn	na błoniach przy przekopie Rudawy		3596/22

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. XIV.		
Józef Szeliński	plan dod. I. p. domu z mezzaninem i podd.	Płuczki parc. 34/4-37/3.	Inż. Roman Weindling	314/23
		Dz. XV.		
Gmina m. Krakowa Wydział I a.	dom dla stróża na parc. przedłuż. ul. Łobzowskiej	przedłużenie ulicy Łobzowskiej	Jan Rzymkowski	3417/22
		Dz. XVI.		
Stanisław Walz	dom drewniany parter z poddaszem	Kazimierza Wielk. l. 120	Stanisław Walz	3486/22
		Dz. XIX.		
Tow. przemysłu bud. „Unia“ S. A.	budowa drewn. szopy	Fabryczna		3604/22
		Dz. XXI.		
F-ma Płaszowska fabr. dachówek i cegieł	I-o p. dom mieszkalny	Płaszów	S. Singer	3272/22
Wojciech Rybka	drewn. przyziemny dom	Lasówka	Antoni Dostal	2401/22
Gerichter i Beigelman	nadbudowa I-o piętra	Nadwiślańska i Józefińska l. 1	Edward Skawiński	2933/22
		Dz. XXII.		
Józef i Ludwika Kulawikowie	stajnia, wozownia i sionka	Zamknięta obok Wielickiej	Alfred Kramarski	2540/22
Stanisław Pawłowski	plac dodatkowy domu przyziemnego	Lipowa	Inż. Fischer	928/23
Adolf Dębski	pl. bud. mag. na powozy	Kalwaryjska 34	Józef Kaczmarczyk	3169/22
Leon Wetstein	prowizoryczny sklepik	Salinarna 18	Antoni Dostal	3289/22
F-ma „Krakus“ S. A.	oparkanienie	Zabłocie, Przemysł.	Oberleder	974/23
Dr Ignacy Drobner	prowizoryczna stajnia i wozownia	Wita Stwosza l. 21, 22	Alfred Kramarski	3139 3391/22
Rubin Symche Fränkel	łazienki i klozety	Józefińska 3	Z. Hausner	2380/22
Dawid Epstein	nadbud. II. p. we froncie	Pl. Serkowskiego 5	Ignacy Tislowitz	75/23
Bernard Glas i Leon Brenner	waga pomostowa	prawa strona toru Podgórze—Wisła	Ludwik Struzik	3769/22
Antoni i Magdalena Hausner	I-o piętrowa oficyna	Salinarna l. 11	Józef Kaczmarczyk	241/23

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Nominacje.

1. P. **Czesław Chwałek**, dotychczas pomocnik kancl. Magtu. mianowany z dniem 1 lutego 1923 r. kancelistą Magtu w XI. stopniu służbowym.

(Lprez. 194/23)

2. P. **Zygmunt Bezdek**, dotychczas pomocnik kanc. mianowany z dniem 1 stycznia 1923 r. kancelistą Zarządu Wodociągu m. w XI. stopniu służbowym.

(Lprez. 140/23)

3. P. **Jan Salawa**, (Lprez. 3384/922), **Błażej Kuśnierz**, (Lprez. 3354/922), **Jan Kurzawa**, (Lprez. 3214/922), **Jan Nowak**, (L. 3872/922 prez.), **Wojciech Trojanowski**, (Lprez. 3353/922), **Stanisław Chmura**, (L. 3357/922 prez.), **Franciszek Piech**, (Lprez. 3351/922), mianowani woźnymi miejskimi.

Sprawozdanie z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady miasta.

Konferencja w sprawie połączeń kolejowych.

25 stycznia 1923 r. odbyła się pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta Sarego, konferencja delegatów Gminy m. Krakowa z przedstawicielami Województwa i Starostwa krakowskiego oraz Izby handl. i przem. i Dyr. Kol. Państw. Krak. w sprawie postulatów kolejowych Gminy miasta Krakowa.

Referent rm. Inż. Potuczek przedłożył sprawozdanie z dotychczasowej działalności Gminy w kierunku zrealizowania postulatów kolejowych Gminy, zwłaszcza co do lepszego bezpośredniego połączenia Krakowa z Górnym Śląskiem i Zagłębiem węglowem krakowskiem.

Po wyjaśnieniach udzielonych przez delegatów Krak. Dyr. Kol. Państw. sprawozdanie przyjęto do wiadomości.

Następnie przedstawił rm. Inż. Potuczek sprawę połączenia Krakowa z Zagłębiem węglowem linją tramwajową, podając dwa projekty, jeden Krak. Dyr. Tramw. zmierzający do wybudowania linji tramwajowej istniejącymi drogami (gościńcem), drugi projekt zaś Izby handl. i przem. proponujący poprowadzenie linji tramwajowej na gruntach, wzdłuż toru kolejowego położonych. Reprezentant Izby handl. i przem p. Józef Bund omówił szczegółowo projekt Izby broniąc go i wykazując jego racjonalność.

W sprawie tej zabierali głos zarówno delegaci Dyr. Kol. Krak., jak i delegaci Gminy, wyrażając swoje zapatrywania, w końcu zaś rm. Inż. Drobniak rzucił myśl, aby linję tramwajową wybudować na gruntach, umyślnie na ten cel zakupionych, gdyż zdaniem jego koszta wykupna gruntów prywatnych, wobec wysokich kosztów samej budowy tramwaju, są prawie bez znaczenia.

Wiceprezydent Inż. Rolle, reasumując wywody i zdania poszczególnych delegatów, oświadcza, że można przy budowie tej linji tramwajowej zużytkować wszelkie poruszone tu kombinacje, a więc budowę tramwaju i drogami istniejącymi i wzdłuż toru i przez grunta zakupione, stosownie do potrzeby, którą mogą ustalić i wykazać studja nad tą sprawą, na przeprowadzenie których Izba handlowo-przem. oraz Gmina m. Krakowa udzielą odpowiedniej pomocy.

W końcu referent Inż. Potuczek odpowiedział na interpelacje wniesione na Radzie miejskiej przez niektórych radców m. co do spraw Gminy na polu kolejnictwa, przyczem stwierdził, że obawy jakoby pewna część agend, miała być uszczuploną Krak Dyr. Kol. na rzecz Dyr. Kol. Katowickiej są zupełnie nieuzasadnione.

Na tem przewodniczący wiceprezydent miasta Sare zamknął obrady konferencji.

Sekcja opieki społecznej.

W dniu 26 stycznia 1923 r. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta m. Rollego, posiedzenie Sekcji VII. Rady miasta, na którym po przedstawieniu sprawozdania rachunkowego i statystycznego z działalności Miejskich Kuchni Obywatelskich, za czas od założenia t. j. od dnia 21 października 1916 r. do 31 grudnia 1921 r. uchwalono przekazać to sprawozdanie Komisji złożonej z radców miejskich: Dra Aronsohna, Ks. Kasprzyka, Dra Müllera i Dra Schneidra, celem przedstawienia z wnioskami na najbliższem posiedzeniu Rady miasta.

Komisja dla walki z alkoholizmem.

W dniu 31 stycznia b. r. odbyło się posiedzenie miejskiej Komisji do walki z alkoholizmem pod przewodnictwem prezydenta miasta Jana Kantego Federowicza, na którem zakwalifikowano 62 koncesyj szynkarskich do cofnięcia, co łącznie z koncesjami cofniętemi na poprzedniem posiedzeniu (82) wynosi 144 koncesyj.

Komisja tramwajowa.

W dniu 12 lutego b. r. odbyło się pod przewodnictwem prezydenta miasta Federowicza posiedzenie Komisji tramwajowej, na którem uchwalono podwyższyć taryfę tramwajową o 100% począwszy od dnia następującego po zapadłej w tej sprawie uchwale Rady m.

W dalszym ciągu polecono odnieść się do Rady nadzorczej, by przy pomocy ewentualnych znawców zastanowiła się nad planem inwestycyjnym i konserwacyjnym linji tramwajowych celem usunięcia istniejących dotychczas niedomagań tramwajowych.

Sekcja ekonomiczna.

W dniu 14 lutego b. r. odbyło się pod przewodnictwem prezydenta miasta Federowicza posiedzenie Sekcji ekonomicznej Rady miasta wspólnie z Komisją gruntową.

Po referacie st. radcy Mgtu Dra Reinera uchwalono przedstawić Radzie miejskiej wnioski na sprzedaż gruntów Uniwersytetowi Jagiellońskiemu pod budowę bibljoteki Jagiell. naprzeciw szkoły przemysłowej w miejsce gruntu odstąpionego przed dwoma laty w przedłużeniu ul. Krupniczej a który okazał się za szczupły. W dyskusji nad tą sprawą zabrał głos były premjer Prof. Dr Nowak i w dłuższem przemówieniu wykazał potrzebę natychmiastowego

przystąpienia do budowy nowego gmachu dla Bibljoteki Jagiell. Po uchwaleniu wniosków referenta złożył imieniem Senatu Uniwersytetu Jagiell. Prof. Dr Kostanecki podziękowanie Komisjom za życzliwe traktowanie spraw Uniwersytetu Jagiell. i umożliwienie rychłego załatwienia tak doniosłej sprawy dla miasta jak budowa Bibljoteki Jagiell.

Następnie na podstawie referatu rm. inż. Adelmana wyznaczono na cmentarzu m. grunt pod budowę grobu honorowego dla bohaterów szarży pod Rokitną.

Uchwalono dalej nabycie gruntu w Dz. XVIII. od p. Sierakowskiego na cele cmentarne — sprzedaż skrawka gruntu przy ul. Czyżówka w Podgórzu — zamianę gruntu z Uniwersytetem Jagiell. przy ul. Krupniczej — nabycie gruntu w Dz. XIX. pod regulację ul. Rzeźniczej i Masarskiej — parcelację gruntów prywatnych w Dz. XIX. — sprzedaż parceli gminnej pogranicznej w Borku Fałęckim oraz skrawków gruntów m. w Dębnikach.

W dalszym ciągu przyznano kredyt dodatkowy na ogrodzenie plant. Zatwierdzono w końcu projekt przedłużenia ulicy Kawiory — projekt otwarcia ulicy wzdłuż kolei państwowej między ul. Miodową a wiaduktem przy ul. Grzegórzeckiej oraz rozpatrzono sprawę linji regulacyjnej dla części ul. Królowej Jadwigi na Zwierzyńcu.

Sekcja skarbowa ze szkolną.

Dnia 17 lutego b. r. odbyło się pod przewodnictwem wiceprez. miasta p. Rollego posiedzenie połączonych Sekcyj skarbowej i szkolnej Rady miasta, na którem uchwalono przedłożyć Radzie miasta wnioski w sprawie uposażenia kapelana cmentarnego oraz przyznano kredyty dodatkowe na pokrycie niedoboru w Działach XI. „Sztuka i zabytki“ i XII. „Oświata i Wyznanie“ budżetu 1922 roku. Nadto uchwalono przedłożyć Radzie miasta wnioski w sprawie przyjęcia przez Gminę miasta Krakowa dwóch darów ofiarowanych przez 1) p. Helenę Dąbczańską w wysokości około 2,000.000 Mkp. na powiększenie i utrzymanie bibljoteki Muzeum przem. w Krakowie, 2) przez p. wiceprez. miasta Rollego w wysokości 165.000 Mkp. na cele Bibljoteki publ. im. Dra Ernesta Bandrowskiego. Następnie odbyło się posiedzenie Sekcji szkolnej Rady miasta, na którem przyjęto projekt statutu i planu naukowego m. szkoły gospodarstwa domowego.

Komisja dla przemysłów koncesjonowanych.

W dniu 19-go lutego odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta Dra Wielgusa posiedzenie Komisji dla przemysłów koncesjonowanych. Komisja wydała opinje co do 2-ch podań na prowadzenie zakładu graficznego reprodukcji artystycznych, jednego podania na wydawnictwo i sprzedaż ilustrowanych książek, jednego podania na handel książek do nabożeństwa, obrazków świętych i kalendarzy, jednego podania na handel hebrajskich książek do nabożeństwa, jednego podania na powielanie pism i druków zapomocą maszyn do pisania, jednego podania na antykwarnię i wypożyczalnię książek, 2-ch podań o koncesję na księgarnie, jednego podania na hurtowną sprzedaż przetworów chemiczno-farmaceutycznych przeznaczonych do użytku leczniczego opatrunków chirurgicznych i trucizn, 3-ch podań na wykonanie przemysłu techniczno-dentystycznego, 3-ch podań na wykonywanie instalacji elektryczności, jednego podania na ajencję prywatną do pośrednictwa w kupnie sprzedaży nieruchomości w Dz. XXI. i XXII., co do jednego podania na fabrykację wody sodowej, co do jednego podania na sprzedaż starych mebli i oraz co do jednego podania o koncesję na dorożkę.

Połączone Sekcje: skarbowa, dobroczynna i wojskowa.

W dniu 20 lutego b. r. odbyło się pod przewodnictwem wiceprez. m. Rollego wspólne posiedznnie połączonych Sekcji II., V. i VI. Rady m. Na posiedzeniu Sekcji V. załatwiono szereg spraw przyjęć do Gminy. Na posiedzeniu Sekcji II. i V. uchwalono przedłożyć Radzie miasta wniosek o podwyższenie taksy za przyjęcia do Gminy. Na posiedzeniu Sekcji II. i VI. uchwalono przedłożyć Radzie m. wnioski o kredyt dodatkowy na żywność w M. Zakładach humanitarnych oraz wnioski w sprawie podwyższenia taksy za utrzymanie w tychże Zakładach.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.

Nr. 3. Kraków, dnia 31 marca 1923 r. Rocznik XLIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń", która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz Mkp. 3000, wraz z opłatą pocztową.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

TADEUSZ PRZEORSKI,
radca Magistratu.

Redukcja urzędników, a sanacja finansów Państwa i miast.

(Dalszy ciąg).

II.

Przechodząc do omówienia zagadnienia redukcji personalu w Gminie miasta Krakowa zaznaczyć należy, że tu sprawa personalu łączy się u nas ściśle ze sprawą zakresu działania Magistratu. Terytorjalnie zakres ten osiągnął swe maksymalne granice z chwilą przyłączenia Podgórza do Krakowa tj. w roku 1915, w którym miasto Kraków przejęło cały personal urzędowy podgórski w liczbie kilkudziesięciu osób na swoj etat.

Przedmiotowo zakres ten — w przeciwieństwie do obowiązującego w b. zaborze rosyjskim dekretu o samorządzie miejskim z 19 lutego 1919 przekazującego miastom tamtejszej dzielnicy tylko samorząd gospodarczy — obejmuje

a) samorząd gospodarczy t. j. zarząd majątkiem i dobrem gminnem i troskę o wszystko, co w tych granicach służyć może do wygody i do dobrobytu ogólnego,

b) tak zw. własny zakres działania ustalony dla wszystkich miast Małopolski ustawami gminnemi z r. 1862, 1866, 1889 i 1896,

c) zakres administracyjny władzy politycznej I. instancji.

Ten stan prawny i faktyczny, trwający od r. 1861 tj. przeszło 60 lat, jest przyczyną organicznego zlania się i zespolenia wzajemnego agend wymienionych powyżej trzech zakresów działania, tak, że dzisiaj faktycznie trudno byłoby określić granice między jednym a drugim i oznaczyć w wielu wypadkach, co należy do własnego, a co do poruczonego zakresu działania. — Fakt ten jest zresztą dowodem celowości i właściwości systemu prawno-administracyjnego, będącego podstawą ustroju samorządowego w Małopolsce, w szczególności zaś samorządu miast o własnym statucie, zgodnego z teorją samorządową, że samorząd jest sprawowaniem pełnej administracyjnej władzy państwowej przez miejscowe czynniki obywatelskie.

Zdać sobie trzeba sprawę, że zakres działania samorządu miejskiego wogóle, a w Krakowie w szczególności, ciągle się zwiększa. Pomijając terytorjalny wzrost miast — zwiększają się wymagania i potrzeby czasu — podyktowane wzrostem ludności, wyższą jej kulturą, zdobyczami wiedzy, w dziedzinie hygjeny, wygody, bezpieczeństwa publicznego, komunikacji, wyglądu estetycznego, wogóle wszystkimi temi przejawami życia społecznego, w których najlepsze urządzenie należy do własnego zakresu działania w najściślejszym tego słowa znaczeniu.

Równolegle wzrasta i t. zw. własny zakres działania w zrozumieniu przyjętem przez ustawy gminne z roku 1862 i 1866 stanowiące właściwie część zakresu poruczonego — agendy bowiem ustawami temu samorządowi przekazane, a to cała policja miejscowa stanowi bezsprzecznie część ogólnej pracy administracyjnej Państw.

W ostatnich latach szereg ustaw choćby wspomnieć tylko ustawę mieszkaniową, o rozbudowie miast, sanitarną, o policji weterynaryjnej, szkolną,

wszystkie ustawy wyborcze, ustawa o zasileniu finansów, ustawa o ubezpieczeniu od ognia, ubezpieczeniu pensyjnem i wiele innych rozszerzają ciągle t. zw. własny zakres działania samorządu miejskiego, zmierzając powoli ale stale do przelania całej administracji państwowej w obrębie miasta na Magistraty.

W debatach nad sanacją finansów miasta Krakowa, poruszano niejednokrotnie w pewnych sferach, konieczność ograniczenia zakresu działania, w szczególności oddania Rządowi politycznego zakresu działania, tj. zakresu działania państwowej władzy administracyjnej I. instancji.

Rozpatrując szczegółowo zakres działania Magistratu krakowskiego na podstawie obowiązujących przepisów, przeważna część agend Biura prezydjalnego, Wydziału I a, II a, III b, IV, V, VI a, VI b, VII, wszystkie agendy Budownictwa Oddział A i B, Biura statystycznego, Urzędu mieszkaniowego, Biura aprowizacyjnego, przeważna część agend miejsk. Urzędu Zdrowia i Urzędu weterynaryjnego — należą do własnego zakresu działania, zakres polityczny stanowią tylko:

we Wydziale I a — sprawy wodne, kolejowe, budowy w rejonach fortecznych i niektóre cmentarne,

we Wydziale I b — sprawy porządku na drogach publicznych, regulaminy drogowe, przekroczenie ruchu kolejowego,

we Wydziale II b — egzekucya podatków i należytości państwowych,

we Wydziałach III a i III c wszystkie sprawy przemysłowe,

we Wydziale III b sprawy z ustawy o rybołostwie, łowieckiej, ochrony pożytecznych ptaków, niszczenia szkodników, przewozu środków żywności, wywozu,

we Wydziale IV sprawy wyznaniowe, przymusu szkolnego i nadzoru nad szkolnictwem prywatnem,

we Wydziale V sprawy obywatelstwa państwowego, zmiany nazwisk, metrykalne, małżeńskie i wojskowe,

we Wydziale VI sprawy kas chorych, ubezpieczeń od wypadków, ubezpieczeń pensyjnych, sprawy szpitalne i sanitarno-karne.

Wszystkie inne sprawy należą do tak zwanego własnego zakresu działania.

Jak z powyższego zestawienia wynika, poruszona myśl oddania zakresu politycznego państwowego, sprzeczna zresztą z teorją samorządu a motywowana koniecznością zredukowania wydatków administracyjnych wobec pozostawienia gminie wykonywania nadal całej policji miejscowej, stanowiącej gros czynności urzędowych Magistratu, — rozwiązania spodziewanego, to jest znacznego zmniejszenia tych wydatków nie spowoduje.

Myśl ta powinna być zresztą i z innych powodów raz na zawsze usuniętą z porządku dziennego miarodajnych czynników Gminy miasta Krakowa. Rezygnacja z administracji politycznej jest cofnięciem się we własnym rozwoju na 60 lat wstecz, jest zrezygnowaniem z praw niezwykle doniosłych, z praw, o które samorząd walczył w świecie setki lat, które w dzisiejszym zwłaszcza układzie stosunków w Rzeczypospolitej stanowią bodaj czy nie najważniejszy i najzdrowszy przywilej miasta, o którego uzyskanie walczą od lat 4 miasta b. zaboru rosyjskiego, a od lat 30 średnie miasta Małopolski.

Łączność administracji politycznej z interesami Gminy jest tak wielka, że rozdział ich musiałby się najfatalniej na tych ostatnich odbić.

Przejęcie administracji politycznej przez Rząd wprowadziłoby nową instancję w mieście dla postępowania i decyzji — Magistratowi zaś nie oszczędziłoby pracy przygotowawczej, zarówno formalnej, tj. spełnianej na zlecenie starostwa, jak i merytorycznej, koniecznej do zajęcia stanowiska w imieniu gminy jak i obrony interesów miasta i jego mieszkańców.

Przejęcie zakresu administracji politycznej postawiłoby pozatem zarówno gminę, jak jej ludność, we wszystkich sprawach w ogromną zależność od starostwa grodzkiego, co rzecz naturalna, musiałoby mieć na liczne interesy i zadania gminy, z administracją polityczną ściśle związane, wpływ bardzo niekorzystny, nie mówiąc już o faktycznem uszczupleniu władzy prezydenta i obniżeniu powagi i prestige'u Magistratu w mieście.

W tym stanie rzeczy, gmina musiałaby nadal utrzymywać liczny sztab urzędników, a ewentualna, zresztą w minimalnych rozmiarach możliwa redukcja personalu, nie stałaby w żadnym stosunku do szkód, jakie utrata politycznego zakresu działania gminie i ludności by przyniosła.

Dowodów cyfrowych nie trzeba daleko szukać, wystarczy powołać się na daty dotyczące personalu urzędowego miasta Warszawy, mającego tylko gospodarczy samorząd a przewyższającego znacznie liczbą pracowników wszystkie ministerstwa razem, oraz przypatrzeć się stosunkom w magistratach średnich miast, liczących zwykle dwa razy tyle personalu, co mają odnośne starostwa. I te bowiem magistraty załatwiają lwią część agend administracji państwowej w poruczonym zakresie działania na zlecenie starostw.

Wracając do szczegółów omawianego problemu zaznaczyć należy, że liczba personalu urzędniczego i pomocniczego wynosiła w Magistracie przed wojną w r. 1914 — 425 osób, po przyłączeniu Podgórza przybyło 25 — razem 450 osób. Ilość ta w ciągu wojny wskutek konieczności tworzenia licznych biur wojennych doszła do maksymalnej wysokości 677 w roku 1918 - w latach następnych obniżyła się i wynosi obecnie 428 tj. bezwzględnie mniej niż w roku 1914. Jeżeli uwzględni się wzrost terytorjum i rozszerzenie zakresu działania — redukcja ta jest bardzo znaczna. Bardzo też wątpliwem jest, czy dalsza redukcja personalu w Magistracie miasta Krakowa jest możliwa do przeprowadzenia.

W wymienionej poprzednio cyfrze urzędników obejmuje etat konceptowy urzędników z akademickiem wykształceniem 152 posad, w tem prawniczych 74, lekarskich 30, chemików 2, weterynarzy 7, techników 39 — etat urzędników z wykształceniem szkół średnich 206 posad, w tem rachunkowych 63, technicznych 18, targowych 7, kancelaryjnych 118 — etat urzędników z niższem wykształceniem 70 posad — razem 428 posad.

Z powyższych posad obsadzonych jest w dziale prawniczym 58, w dziale służby lekarskiej 24, chemików 2, weterynarzy 6, techników 26, rachunkowych 60, — techników ze średniem wykształceniem 13, targowych 5, kancelaryjnych 111, urzędników kancelaryjnych z niższem wykształceniem 55, razem 352, zatem 76 posad jest nieobsadzonych. Resztę personalu w ogólnej cyfrze 428 stanowią nieetatowi pomocnicy kancelaryjni.

Przeprowadzona przed paru miesiącami ankieta wykazała minimalne zapotrzebowanie samego referatu prawno-administracyjnego na 191 osób, w tem 58 referentów prawniczych, 47 referentów ze średniem wykształceniem, 52 urzędników kancelaryjnych oraz 37 sił pomocniczych — gdy dotychczas w dziale tym pracuje łącznie zaledwie 169 osób. Zważywszy, że szereg osób w dziale tym zatrudnionych przekroczyło dawno 60 rok życia i 35 lat służby — redukcja personalu w tym najważniejszym dziale administracji miejskiej posunięta została chyba bardzo daleko.

Nie lepiej przedstawiają się stosunki w etacie technicznym, gdzie brakuje do pełnej etatowej obsady 18 urzędników, który to stan możliwy jest jedynie obecnie przy stagnacji budowlanej i braku środków na remont dróg, chodników i rozbudowę miasta, w etacie lekarskim, gdzie wakuje 6 posad, i w etacie kancelaryjnym, w którym nieobsadzonych jest 22 posad, rachunkowym 3, targowym 2.

Obecne warunki gospodarcze nie będą jednak trwać wiecznie, i prędzej czy później przy nastaniu normalnych stosunków administracyjnych zajść musi konieczność wypełnienia luk w istniejącym obecnie zespole urzędników.

Nadmienić przytem należy, że powyższą liczbą urzędników obsadza Magistrat swoje urzędy pomocnicze centralne jak dziennik podawczy, ekspedyt, kancelarję doręczycielską, archiwum, dalej urzędy zewnętrzne, jak 9 biur komisarjatów obwodowych, wreszcie częściowo zakłady i instytucje miejskie jak Radę szkolną, zakład czyszczenia miasta, archiwum akt dawnych, Muzeum przemysłowe, Zarząd cmentarza, Zarząd ogrodów miejskich, Areszty miejskie, Zakłady ceramiczne i kuchnie wojenne. W tym stanie rzeczy cyfra 428 sił urzędniczych, jaką Magistrat obecnie zatrudnia, jest faktycznie minimum tego, co dla sprawności administracyjnej niezbędnie jest koniecznem.

Uwzględniwszy choroby, urlopy, nadzwyczajne czynności, ewentualny wzrost agend w przyszłości, przejścia w stan spoczynku, konieczność wychowania i wykształcenia przyszłych szeregów urzędników, należy cyfry powyższe podwyższyć

w referacie prawniczym . do liczby 65
„ pomocniczym „ 55
„ w dziale kancelar. „ 60

normalny przeto stan dla samego referatu administracyjno-prawnego wynosić winien ogółem 210 osób.

Z tych samych przyczyn należałoby dążyć do uzupełnienia personalu technicznego, lekarskiego i weterynaryjnego. Kraków należy do miast niezwykle rozległych, wymagających ze względu na nierozwiniętą sieć komunikacyjną, niehygieniczne położenie, wiejsko-miejski skład ludności i olbrzymie zadania przemiany tego miasta na miasto nowoczesne, szczegółowej pieczołowitości i dozoru administracyjnego, a co zatem idzie, wystarczającego i dobrze ukwalifikowanego personalu urzędowego.

W tych warunkach o dalszej redukcji personalu niepodobna myśleć.

Doc. Dr. TOMASZ JANISZEWSKI.

Ogólny program rządowy w sprawie osiedleńczo-mieszkaniowej w r. 1919.

(Dalszy ciąg).

Przechodzę do drugiej sprawy, właściwej sprawy mieszkaniowej, odziedziczonej jeszcze z czasów przedwojennych, którą wojna i pięć lat trwający zastój ruchu budowlanego jeszcze pogorszyły. Niema jednej jakiejś recepty, którąby zastosowana mogła rozstrzygnąć zawiłą sprawę mieszkaniową i takiego jednego sposobu jej rozstrzygnięcia ani rząd, ani Wy Panowie wskazać nie jesteście w stanie. Całkiem zadawalająco i ostatecznie sprawa mieszkaniowa da się rozstrzygnąć tylko stopniowo, po latach, w miarę wzrostu oświaty i ogólnej kultury, a co zatem idzie większego zrozumienia znaczenia zdrowia i życia ludzkiego dla narodu i zrozumienia wpływu, jaki wywiera mieszkanie na zdrowie i życie ludzkie. Mogę jedynie przedstawić Panom, jaki jest program rządu, na najbliższy czas, jaką drogą należy kroczyć, żeby sprawa nie zeszła na manowce i nie stała się łupem szkodliwej, karygodnej, bezwzględnej spekulacji, jak to widzimy w wielu innych dziedzinach naszego życia ekonomicznego i społecznego.

Ministerstwo zdrowia publicznego zajęło się przedewszystkiem opracowaniem i wprowadzeniem w życie dekretu z dnia 11 stycznia 1919 r. o ustanowieniu państwowego nadzoru mieszkaniowego. Powołano dotąd urzędy mieszkaniowe w 15 miejscowościach. Fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych istnieją w 25 miejscowościach. 194 miejscowości posiada inspekcje mieszkaniowe. Urzędów rozjemczych utworzono dotąd 9.

Celem każdej akcji mieszkaniowej rządowej lub samorządowej, powinno być dostarczenie dostatecznej ilości, tanich, wygodnych, higjenicznych, małych mieszkań dla niezamożnej i średnio zamożnej pracującej ludności. Żeby módz tanio i higjenicznie budować, trzeba mieć tani grunt, tani kredyt budowlany, tanie materjały budowlane i tanią robociznę. Widzimy zaraz, jak te warunki w obecnych czasach trudne są do urzeczywistnienia. Rząd dbać musi i będzie dbał o to, by grunta budowlane, domy i czynsze nie stały się źródłem bezwzględnej i karygodnej spekulacji, jak to było przed wojną i jak to stać się mogło tem łatwiej w obecnych czasach. Uchwałą sejmową z dnia 10 lipca 1919 r. wszystkie grunta podmiejskie rządowe mają przejść na własność gmin miejskich. Sprawa ta jest w toku. W celu uzyskania taniego gruntu pod budowę, Ministerstwo zdrowia publicznego, opracowało projekt ustawy dla byłego Królestwa Kongresowego. „O pra-

wie budowy“. Takie prawo posiada już zabór austrjacki. Prawo budowy będzie można nabyć taniej niż sam grunt, bo właściciel nie pozbywa się przytem własności gruntu. Do obniżenia cen gruntów budowlanych w miastach, przyczynić się też może odpowiednie ustawodawstwo podatkowe, jak podatek od przyrostu wartości gruntu, opodatkowanie parcel budowlanych według istotnej ich wartości, a nie zwykłym podatkiem gruntowym, odpowiednie ustawy komasacyjne, wogóle odpowiednia polityka gruntowa miejska.

Żeby dostarczyć taniego kredytu na budowę tanich, higjenicznych domów, na zakup terenów materjałów budowlanych lub ich wytworzenie, Sejm uchwalił już przed ferjami na wniosek Ministerstwa zdrowia publicznego ustawę o „Funduszu mieszkaniowym“, wzorowaną na podobnych ustawach zagranicznych, a zmodyfikowaną przezemnie stosownie do naszych potrzeb i stosunków. Fundusz mieszkaniowy ma być zasilany rok rocznie na każdy okres budżetowy. Na pierwsze półrocze obecnego roku fundusz mieszkaniowy rozporządza 12 miljonami, przeznaczonemi na pożyczki i ma prawo poręki do wysokości 150 miljonów marek. Rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy wyjdzie w najbliższym czasie *).

Ministerstwo zdrowia publicznego zainicjowało opracowanie ustawy o ulgach budowlanych przy budowie domów o tanich i higjenicznych mieszkaniach. Bez tych ulg budowa tanich domów byłaby niemożliwa, przepisy ustawy budowlanej, szczególniej w Małopolsce, są ostre, a niektóre z nich przy budowie tanich, małych domów są zbyteczne, natomiast zastosowane podrażałyby znacznie budowę, że wyliczę tylko wysokość pokoji, szerokość sieni, jakość i szerokość schodów, ogniotrwałe zabezpieczenie strychów. Ustawę tę o ulgach budowlanych opracowuje Ministerstwo robót publicznych.

Ministerstwo zdrowia publicznego opracowało też ustawę o przymusowem lokowaniu kapitałów żelaznych towarzystw asekuracyjnych, funduszów sierocych i innych na hipotece tanich, małych domków, dalej ustawę o utworzeniu państwowego instytutu wydawania listów zastawnych mieszkaniowych. Wyż wymienione ustawy dają możność otrzymania taniego kredytu kooperatywom, gminom i innym instytucjom społecznym. Wszystko to jednak nie wystarcza, trzebaby zaangażować i kapitał prywatny, któryby mógł być użyty na budowę domów, pałaców i wil dla ludzi zamożnych, ustawa bowiem o ochronie lokatorów nie tyczy się nowo wybudowanych domów. Przeniesienie się ludzi zamożnych do wygodniejszych mieszkań, lub własnych domów, spowodowałoby opróżnienie pewnej ilości mieszkań w starych domach, podlegających ustawie o ochronie lokatorów, co wpłynęłoby do pewnego stopnia na złagodzenie ostrego głodu mieszkaniowego. Ale kapitał prywatny miejscowy przyzwyczajony już w czasach przedwojennych, szczególniej w b. Kongresówce, do wysokich procentów, a obecnie ciągnąc bez trudu szalone zyski z rozmaitych spekulacji, nie widzi dla siebie interesu w przedsiębiorstwach budowlanych, bardziej kłopotliwych i mniej zyskownych. I to jest jednym z powodów, dlaczego prywatny ruch budowlany nie ożywił się po wojnie. Nie mają racji ci, którzy twierdzą, że ustawa o ochronie lokatorów zabija przedsiębiorczość budowlaną prywatną, ustawa ta bowiem nigdy nie tyczyła się i nie tyczy się nowo wybudowanych domów. Trzeba zatem starać się o kapitał zagraniczny. Być może, że słuszny jest wniosek P. Prezydenta miasta Warszawy, który proponuje zaciągnięcie zagranicą dużej pożyczki, długoterminowej w walucie zagranicznej, spłacalnej przez długi szereg lat, wraz z procentami w tejże walucie. Ze względu na obecny stan naszej waluty i na uzasadnioną nadzieję, jej poprawy, kombinacja ta wydaje się korzystna. Grupa dzielnych ludzi, stojących poza Ministerstwem zdrowia publicznego, zawiązała już taką spółkę polsko-amerykańską. Biorąc czynny udział w dyskusjach z Amerykanami, którzy taką spółkę proponowali, wiem jednak, że z tego źródła pieniędzy prędko spodziewać się nie możemy. Wiem z całą pewnością, że na ten kredyt zagraniczny możemy liczyć jedynie dopiero po uchwaleniu konstytucji przez Sejm, ustaleniu się naszych granic politycznych i zaprowadzeniu wewnętrznego ładu w państwie.

Na razie więc liczyć musimy na własne siły.

W razie nawet uzyskania taniego gruntu pod budowę i taniego kredytu, to jeszcze koszta budowy wypadną drogo, tak że czynsz będzie stosunkowo wysoki, bo robocizna jest droga. Żeby można było zniżyć do możliwych granic wysokość czynszu, możnaby liczyć na udzielanie taniego materjału budowlanego np. drzewnego przez rząd i na obniżenie taryf przewozowych w celu zwiezienia tego materjału.

Żeby obniżyć koszta robocizny, należałoby użyć funduszów wypłacanych obecnie bezrobotnym, na częściowe pokrycie kosztów robocizny przy budowie. W końcu domy budowane w tych czasach możnaby zwolnić częściowo lub całkowicie na pewien czas od podatków. Możnaby też zaprowadzić ogólny podatek mieszkaniowy. Nad ujęciem prawnem tych wszystkich spraw pracuje ministerstwo zdrowia publicznego i niezadługo wystąpi z odpowiedniemi wnioskami.

Co do polityki osiedleńczo-mieszkaniowej, jaką należy prowadzić, to jestem zdania, że w razie ujęcia tej sprawy przez gminy, rząd lub instytucje społeczne, najodpowiedniejszym i najracjonalniejszym sposobem jej rozwiązania jest dążenie do decentralizacji osiedli miejskich przez budowę miast-ogrodów lub dzielnic podmiejskich.

Oto są wszystko sposoby i środki dążące do ułatwienia budowy tanich, higjenicznych domów i do obniżenia czynszu. Niezależnie jednak od tego wszystkiego, co powyżej powiedziałem, należy uwzględnić i uprzytomnić sobie jeden niezbity fakt zasadniczy, bezwzględny imperatyw chwili obecnej, że jesteśmy w przymusowem położeniu i że przystąpić do budowy domów jesteśmy wprost zmuszeni. Jesteśmy

*) Niestety rząd w następnych latach nie dotował odpowiednio tego funduszu, natomiast udzielił dużych kredytów rozmaitym bankom, przez co sam pchnął sprawę kredytu budowlanego na drogę spekulacji.

w podobnem położeniu, jak gdyby zagrażał nam istotny głód. Żeby uniknąć śmierci głodowej, nabywamy środki żywności skądbądź i za każdą cenę. Podobnie przedstawia się sytuacja mieszkaniowa w obecnej chwili. Każdy miesiąc pogarsza sprawę mieszkaniową u nas, z każdym miesiącem głód mieszkaniowy stanie się ogólniejszym i groźniejszym. Dlatego budowę domów rozpocząć musimy, czy to będzie rząd, czy gminy, czy kooperatywy, czy kapitał prywatny. Nic nie pomogą dyskusje i teoretyczne wywody, po przygotowaniu koniecznych, odpowiednich ustaw, do budowy przystąpić trzeba. W pierwszym rzędzie do budowy przystąpić powinien rząd i gminy. Niektóre miasta, jak Kalisz, już do budowy przystąpiły i zorganizowały tę sprawę w sposób godny naśladowania.

Ministerstwo zdrowia publicznego brało żywy udział w utworzeniu i bierze udział w pracach kooperatywy mieszkaniowej urzędniczej. Kooperatywa ta liczy około 1000 członków. Robotnicy powinni tworzyć takie kooperatywy mieszkaniowe i korzystać z funduszu mieszkaniowego. Wszelkie podobne usiłowania popierać będzie rząd wedle możności skutecznie.

Parę słów jeszcze w sprawie stosunku rządu do samorządów, o którym tu była mowa w dyskusji. Identyfikowanie stosunków naszych obecnych, z tymi, które panowały w byłych zaborach, jest niewłaściwe i szkodliwe. W niewoli istniało przeciwieństwo pomiędzy obcym, wrogim rządem, a samorządem krajowym. Kto u nas przez nieświadomość wprowadza te same pojęcia, działa ze szkodą naszych stosunków wewnętrznych. Pomiędzy rządem, a samorządem niema i nie może być u nas w państwie polskiem sprzeczności. Rząd jest u nas w pewnych sprawach niejako wyższą instancją samorządów. Wszystkie ustawy projektowane przez Ministerstwo zdrowia publicznego dają samorządom całkowitą inicjatywę działania i całe bezpośrednie wykonawstwo. W sprawie mieszkaniowej w art. 3 ustęp 3 zasadniczej ustawy sanitarnej z 19 lipca 1919 roku nałożono na gminy „pieczę nad należytem pomieszczeniem ludności w mieszkaniach i nadzór nad stanem zdrowotnym mieszkań“. Ostatnia ustawa o obowiązkach gmin miejskich dostarczania mieszkań, ułożona na podstawie dokładnej znajomości rzeczywistych stosunków panujących w dużych i małych naszych gminach, tak w Małopolsce, jak i w b. Królestwie Kongresowem, daje gminnym urzędom mieszkaniowym daleko idące prawa.

Z drugiej jednak strony nasze ustawy muszą jednocześnie zapewnić rządowi jako wyższej instancji i organowi nadzorczemu możność kontroli, a w razie potrzeby możność zmuszenia samorządów do wypełniania obowiązków wynikających z obowiązujących ustaw. Jestem przekonany, że nasze samorządy spełnią należycie swoje zadanie, ale zapewniam, że gdyby znalazły się gminy, któreby nie chciały lub nie mogły z powodu braku środków finansowych pełnić obowiązków nałożonych przez ustawy, to rząd potrafi pierwsze na mocy ustaw do tego zmusić, drugim, postara się wedle możności dopomódz. Należy dobrze zrozumieć ten wzajemny stosunek, który jest jasny i prosty: rząd i samorząd muszą się wzajemnie wspierać i dopełniać. Mam nadzieję, że dzisiejsza dyskusja przyczyni się choć w części do wzajemnego zrozumienia się, poznania i sparaliżowania wichrzenia tych nieuświadomionych społecznie jednostek, które chciałyby zamącić ten dobry wzajemny stosunek.

W związku z tą sprawą muszę wspomnieć o wniosku warszawskiego urzędu mieszkaniowego. Przeciwko temu wnioskowi muszę powiedzieć parę słów. Wniosek jest pozbawiony rzeczowych motywów. Wniosek ten proponuje, aby załatwianie spraw osiedleńczo-mieszkaniowych przenieść z Ministerstwa zdrowia publicznego do Ministerstwa spraw wewnętrznych*), a jedynym motywem ma być ten, że ponieważ władza nadzorcza nad samorządami należy do Ministerstwa spraw wewnętrznych przeto, żeby nadzór nad działalnością gmin w dziedzinie mieszkaniowej mógł być przez Ministerstwo spraw wewnętrznych sprawowany, należy tam przenieść sprawę mieszkaniową. Rozumując w ten sposób, można również dobrze żądać, by do Ministerstwa spraw wewnętrznych przenieść załatwianie spraw szkolnych, komunikacyjnych, skarbowych i td. Takie ujęcie sprawy polega na nieznajomości istoty ustroju administracyjnego, niestety z tym mylnym poglądem spotykamy się dość często.

Trzeba sobie raz dobrze uprzytomnić fakt, że z chwilą kiedy wskutek ogromnego rozrostu agend sanitarnych sprawy te zostały wydzielone z Ministerstwa spraw wewnętrznych, które było dotąd prawie wyłącznym organem nadzorczym samorządów, to logicznie i konsekwentnie wraz z wydzieleniem tych agent sanitarnych wydzielił się z Ministerstwa spraw wewnętrznych również i nadzór nad działalnością gmin w dziedzinie spraw sanitarnych. W przeciwnym bowiem razie Ministerstwo zdrowia publicznego działałoby w oderwaniu od samorządów, a Ministerstwo spraw wewnętrznych, żeby módz nadal spełniać nadzór nad gminami w dziedzinie spraw sanitarnych musiałoby mieć u siebie te same organa sanitarne, które już są w Ministerstwie zdrowia publicznego. Takie podwajanie organów nadzorczych sanitarnych byłoby dziwolągiem administracyjnym. Jedyny argument, motywujący wspomniany wyżej wniosek nie wytrzymuje krytyki, upaść powinien przeto i sam wniosek. Gdyby wnioskodawca mógł udowodnić, że Ministerstwo zdrowia publicznego niema w sprawie mieszkaniowej programu działania, że działa mało energicznie, to byłby to motyw dostateczny, do oddania tych spraw w inne ręce. Ale cała dzisiejsza dyskusja świadczy zupełnie o czem innem. Ministerstwo zdrowia publicznego ma jasny i wyraźnie wytknięty program działania. Ten program wprowadza w życie konsekwentnie i systematycznie, a stanowczość swoją co do kontroli stosowania się gmin do obowiązujących ustaw miało już sposobność zadokumentować. Zresztą rozgraniczenie działalności poszczególnych Ministerstw nie należy do kompetencji dzisiejszego zebrania, jest to wewnętrzna sprawa rządu.

*) Po mojem ustąpieniu w grudniu 1919 roku sprawy mieszkaniowe przeszły po części do Ministerstwa spraw wewnętrznych i trzeba skonstatować, że przez 3 lata sprawa ta nie ruszyła się z miejsca. Stracono z wielką szkodą dla państwa najcenniejszy czas.

Kończąc uważam, że dzisiejsze zetknięcie się rządu z przedstawicielami samorządów przyczyni się do lepszego poznania potrzeb gminnych, a z drugiej strony do zapoznania się z programem rządowym i z jego dotychczasową działalnością na polu mieszkanionem, co będzie z korzyścią dla sprawy.

Dr. RYSZARD REINER
st. Radca Magistratu.

Podstawy rozbudowy miast.

(Dalszy ciąg).

Dla przeprowadzenia jednak budowy miasta sam plan rozbudowy jeszcze nie wystarcza.

Jeżeli bowiem Zarząd miasta czy to drogą dobrowolnej umowy z właścicielami gruntu, czy też przez wywłaszczenie uzyskał grunt pod ulice i ulicę otworzył, to mimo to przyległe do ulic działki budowlne nie zawsze nadają się pod budowę, a przynajmniej nie zawsze w takim stopniu, jakby tego wymagać należało ze względów gospodarczych, zdrowotnych i estetycznych. Choćby bowiem plan rozbudowy starał się przez stosowny podział bloków budowlanych, przez odstąpienie od prostego kierunku ulic zastosować się do działek budowlanych, to działki te częstokroć nie otrzymają mimo to takiego kształtu, żeby je można było stosownie do przepisów ustawy budowniczej zabudować.

Niejednokrotnie okaże się potrzeba sprostowania granic, zmiany kształtu lub połączenie działek.

Konieczność zastosowania nawet przymusu regulacyjnego i komasacyjnego występuje jaskrawo w następujących przypadkach:

a) Gdy dane granice parcel zbiegają się pod kątem ostrym lub rozwartym z linją regulacyjną ulicy. W Krakowie były nawet z tego powodu pomysły, by urządzać ulicę o linjach zębatych. Ulica np. Płuczki, gdzie ten przypadek zachodzi, miała być dlatego nazwaną „Zębatą“. Jak fatalnie takie ulice wyglądają, można widzieć przy ul. Salinarnej (Dz. XXII) w Krakowie.

b) Gdy działki mają nieodpowiedni kształt lub ze sobą się zazębiają (np. w Krakowie grunty prywatne przy ul. Starowiślnej z gruntami kolejowymi lub grunty prywatne i grunty gminne między młynówką a ul. Czarnowiejską i Aleją Mickiewicza).

c) Gdy działki są wąskie a długie. (Np. w Krakowie w dz. Krowodrzy grunty mają przeważnie kształt zagonów o niewielkiej szerokosci a kilkuset metrowej długości).

d) Gdy nowo zaprojektowana ulica zabiera całą parcelę lub zostawia nieznaczne skrawki. Jeden zatem właściciel traci całą swą nieruchomość lub otrzymuje niezabudowalny skrawek, a sąsiadowi z tyłu nie tylko zostawia się całą parcelę ale nadto daje mu się dla niej front. Tę niesprawiedliwość usuwa przeprowadzona na czas regulacja granic.

Licząc się z tem zarządy miast niechętnie przystępują do rozszerzania ulic kosztem płytkich parcel, na czem cierpią stosunki komunikacyjne. Przykład: Rensumpcja uchwał Rady miejskiej w Krakowie co do szerokości ulic Nowowiejskiej i Racławickiej.

e) Gdy wzdłuż ulicy są płytkie parcele, które tylko po skomasowaniu z tylnymi gruntami dadzą się zabudować (nowo otwarta ulica w Dz. XVII przy parceli 1707).

Tworzenie zatem działek racjonalnych polegać może na regulowaniu kształtu poszczególnych działek, na zwiększaniu działek przez wcielenie do nich działek mniejszych, lub ich części, wreszcie na łączeniu kilku działek.

Jeżeli w danym bloku gruntów leży kilka takich nie dających się zabudować działek, to właściciele ich mogą w drodze wzajemnych rokowań przeprowadzić ich uregulowanie. W ten sposób jednak dałoby się to przeprowadzić tylko wtedy, gdyby wszyscy ludzie byli należycie uświadomieni i skłonni do zgodnego załatwienia sprawy. Warunki te jednak rzadko zachodzą. A ponieważ przy regulacji granic każda prawie działka musi uledz zmianie, wystarczy nieraz brak zgody właściciela jednej parceli, ażeby starania wszystkich spełzły na niczem, a regulacja odwlokła się na wiele lat.

Doświadczenia zaś poczynione we wszystkich prawie miastach wskazują, że przez zaniedbanie we właściwym czasie stworzenia działek racjonalnych, rozwój budowlany miasta może być zagrożony, bo w razie wzmożenia się ruchu budowlanego można stanąć wobec braku zdatnych pod budowę parcel pomimo olbrzymich niezabudowanych obszarów miast i ich sfer interesów, przewidzianych ustawą o reformie rolnej.

Jeżeli wskutek oporu właścicieli nie dojdzie do utworzenia racjonalnych działek, to stanowisko władz może być dwojakie, zależnie od tego, czy grunt graniczy z istniejącą już ulicą, czy też leży w otwartem polu i dopiero przez założenie ulic stanie się zdatnym pod budowę.

W pierwszym przypadku nie mogą władze budowlane stale sprzeciwiać się zabudowaniu nieuregulowanych gruntów, o ile parcele odpowiadają mniej więcej przepisom ustawy. Przez zabudowanie jednak tych gruntów przed uregulowaniem granic reszta parcel jest dla budowy z reguły straconą, a conajmniej zepsutą.

Takich spraw było wiele w Krakowie. Np. ostatnio w Dzielnicy Podgórze zatwierdzono plany na dom na parceli nieforemnej i przez zaniechanie regulacji granic, uniemożliwiono sąsiadowi racjonalne zabudowanie parceli.

Jeżeli zaś właściciele z własnej inicjatywy nie przystąpią do założenia ulicy, potrzebnej do zabudowania ich gruntów, to i Gmina wstrzyma się z urządzeniem ulicy z urzędu możliwie najdłużej, ponieważ utworzenie ulicy nie zawsze przyczyni się do powstania działek, nadających się do zabudowania.

W obydwóch przypadkach wynikają szkody tak dla osób prywatnych jak i dla ogółu.

Właściciele gruntów ponoszą ekonomiczne straty, a interes publiczny cierpi pod względem hygienicznym i estetycznym.

Zabudowanie ostrokątnych albo niekształtnych gruntów przy istniejącej już ulicy, o ile wogóle jest możliwe, pociąga za sobą stale straty materjalne dla właścicieli. Przez nieforemność parceli wzrastają koszta

budowy, zmniejsza się wartość mieszkań, psuje się rozkład ubikacji, utrudniony jest dostęp światła i powietrza.

Literatura fachowa i praktyka miast zagranicznych wykazują natomiast szereg korzyści, które wynikają z akcji, zmierzającej do racjonalnego tworzenia działek budowlanych nawet w drodze przymusowej.

Działalność bowiem taka:

1) Umożliwia celowe zużytkowanie działek budowlanych nawet wbrew woli i nieuzasadnionemu oporowi jednostek.

2) Polepsza stosunki materjalne wszystkich interesowanych.

3) Zapobiega szkodliwemu pod względem gospodarczym i zdrowotnym sposobowi zabudowania.

4) Zabezpiecza ogół właścicieli danego kompleksu gruntowego przed uporem złośliwych jednostek. Sprawy majątkowe uboższych chroni przed przewagą zamożniejszych, a więc silniejszych ekonomicznie właścicieli.

5) Chroni mieszkańców poszczególnych dzielnic od długoletnich niedogodności komunikacyjnych i zwalnia od sąsiedztwa zanieczyszczonych i odłogiem leżących parcel.

6) Umożliwia uporządkowane zabudowanie miasta.

7) Ukróca spekulację gruntową, podbijającą w górę ceny parcel, a wzmaga podaż gotowych do zabudowania gruntów.

8) Obniża ceny gruntów, co jest (oczywiście znów w czasach normalnych) jednym ze środków do zwalczania nędzy mieszkaniowej w miastach.

9) Zwalnia gminę, a więc wszystkich opłacających podatki od niepotrzebnych kosztów wywłaszczania.

Zanim sprawę przymusu komasacyjnego unormowano w drodze ustawodawczej, była ona przedmiotem ostrej krytyki. Twierdzono, że przymusowa zamiana parcel jest jaskrawym zamachem na prawo własności.

Zarzut to niesłuszny.

W wielu państwach, także w Polsce obowiązują ustawy, odnoszące się do przymusowej komasacji gruntów rolnych.

Jeżeli ustawowy przymus usprawiedliwiony jest na wsi, gdzie ludność jest o wiele więcej przywiązana do ziemi, to tembardziej może być dopuszczony w mieście. Przy komasacji gruntów miejskich otrzymuje każdy właściciel swą własność wprawdzie w innej postaci, ale conajmniej o tej samej wartości co poprzednia, a najczęściej nawet większej, bo na miejsce nienadającego się do zabudowania obszaru, zyskuje gotową do budowy parcelę. Własność podlega we wszystkich państwach wywłaszczeniu, a to w tym celu, aby mimo opozycji jednostek możebne było przeprowadzenie kolei, dróg wodnych i innych urządzeń, przynoszących pożytek ogółowi. Wywłaszczony otrzymuje zamiast kawałka gruntu odszkodowanie pieniężne. Przy komasacji gruntów prawo własności jest mniej ograniczone, bo tu zamiast jednego gruntu, otrzymuje się inny lepszy, a i interes publiczny jak wyżej wykazano zyskuje na tem.

Zresztą prawo własności gruntu nie jest nieograniczone, co podkreśla wyraźnie art. 98 konstytucji polskiej.

Każda ustawa budowlana nie jest niczem innem, jak ograniczeniem prawa własności w interesie dobra publicznego.

Nie dziwią nikogo na przykład zakazy ustaw bud., że wolno zabudować tylko $^4/_5$ parceli i tylko do pewnej wysokości. W niektórych częściach miasta zakazane jest urządzanie zakładów przemysłowych itd. Takie rozporządzenie gruntem, stanowiącym własność prywatną, jest uznane wszędzie za potrzebne dla dobra powszechnego. Są to ograniczenia większe niż przymus komasacyjny. Rozczulanie się nad losem właścicieli, którym się przymusowo grunty ureguluje, byłoby wprost rzeczą śmieszną u nas w Polsce, gdzie mamy ustawę o reformie rolnej, która zezwala najmniejszy nawet obszar gruntu wywłaszczyć na podstawie kauczukowego przepisu o nieprawidłowem zagospodarowaniu.

Tu zaznaczyć należy, że mimo wprowadzenia w życie ustawy, normującej regulację gruntów budowlanych, rzadko tylko przychodzi do przymusowego zastosowania przepisów takiej ustawy.

Wystarcza zazwyczaj możność zastosowania przymusowych środków, aby opornych skłonić do zgody.

Co do ustawodawstwa w sprawie komasacji podnieść należy, że sprawę tę unormowano kilkoma ustawami. Najważniejszą dla nas jest ustawa specjalna dla m. Frankfurtu n. M. z 28 lipca 1902, bo ustawa od 28 lipca 1911 obowiązuje w Poznaniu, a w innych miastach b. zaboru pruskiego od r. 1918 (od wprowadzenia ustawy mieszkaniowej). W b. zaborze austr. i rosyjskim dotychczas ustawy komasacyjnej dla miast nie wydano.

W b. zaborze rosyjskim po raz pierwszy zajęto się regulacją działek budowlanych w r. 1916. Mianowicie rozporządzeniem Generał-Gubernatorstwa warszawskiego z dnia 1 listopada 1916 (Dz. Rozp. Gen.-Gub. Nr. 56, poz. 211) unormowano sprawę komasacji gruntów dla m. Kalisza, zburzonego przez niemców. Rozporządzenie to pozostawił w mocy art. 38 ustawy polskiej z dnia 2 marca 1920, Nr. 24, poz. 143 o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek. Ustawa ta obowiązuje w b. zaborze rosyjskim i austrjackim i normuje w art. 18—34 już zasadniczo sprawę tworzenia racjonalnych działek budowlanych jednak tylko w niektórych miejscowościach, zniszczonych przez wojnę. Miejscowości te wymienione są szczegółowo w § 18 rozp. Ministerstwa robót publ. z 17 maja 1920, Nr. 43, poz. 264.

Przepisy o tworzeniu racjonalnych działek przedstawiają się w skróceniu następująco:

Przy odbudowie wsi, miast i miasteczek (osad) i zdrojowisk należy dążyć do racjonalnego zabudowania.

Działalność ta obejmuje:

a) racjonalne uregulowanie kształtu poszczególnych działek bez zmiany ich obszaru i wartości.

b) tworzenie działek powiększonych przez wcielenie do nich działek mniejszych lub części działek, gdy odrębne zabudowanie jednych i drugich nie od-

powiadałoby wymaganiom zdrowotności, bezpieczeństwa albo względom gospodarczym i estetycznym, lub gdy tego wymagają względy sanacji bloków budowlanych, realizacja planów regulacyjnych lub inny interes publiczny.

c) łączenie kilku działek, należących do jednego właściciela. Środki te w razie potrzeby mogą być stosowane łącznie, przyczem działki mogą uledz przełożeniu. O tem komu ma przypaść własność działki powiększonej decyduje kolejno: ugoda stron, wzgląd na zabezpieczenie możności odbudowania się w tym samym bloku, oraz na stosunki gospodarcze, wreszcie los.

Przy łączeniu działek ciężary hipoteczne, obciążające działki poszczególne jednego właściciela przenosi się z urzędu na nowo powstałą działkę, jeżeli poprzednie działki, z których powstała nowa działka, były jednakowo obciążone; w razie niejednakowego obciążenia porządek ciężarów ustala się w drodze dobrowolnego porozumienia się wierzycieli i właściciela; w braku porozumienia muszą wierzyciele przyjąć bez wypowiedzenia i bez odszkodowania spłatę wierzytelności w każdej chwili, poczynając od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o złączeniu.

Jeżeli w miejsce jednej działki przydzielono właścicielowi inną działkę, prawa, na działkach tych ciążące, przechodzą z dawnej działki na nową. Jeżeli działki te są różnej wartości, płaci ten, kto na zamianie zyskuje, wynagrodzenie, które przeznaczone jest w pierwszej linji na zaspokojenie wierzycieli danej działki.

We wszystkich powyższych przypadkach służebności, które stały się bezprzedmiotowe, gasną bez wynagrodzenia.

Służebności, potrzebne dla racjonalnego zabudowania, winny być ustanowione z urzędu za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia.

Właściciele nieruchomości, życzący sobie przeprowadzenia regulacji, winni wnieść prośbę pisemnie lub ustnie do Biura Odbudowy i wyłuszczyć w niej przyczynę i potrzebę żądanej czynności.

Województwo zatwierdza przedłożoną mu ugodę stron; w razie, gdy uzna ugodę za nieodpowiadającą celom odbudowy, lub w barku ugody, wydaje orzeczenie o potrzebie, przedmiocie i rozmiarze zmian w działkach budowlanych, orzeka zarazem o zniesieniu i ustanowieniu służebności, o wysokości wynagrodzenia za odjęte działki lub ich części i za zlikwidowane i ustanowione prawa, oraz o wysokości i rozkładzie kosztów dochodzenia komisyjnego".

Przez wydanie tych przepisów rzeczy samej jeszcze nie załatwiono wyczerpująco, bo ograniczono ją tylko do miejscowości, zniszczonych przez wojnę. To też tak ze strony Rządu jak i poszczególnych gmin przygotowano projekty ustaw o przymusie tworzenia racjonalnych działek budowlanych.

Dla miasta Krakowa opracowano projekt takiej ustawy jeszcze przed wojną. Projekt ten o 17 §§-ach dozwala przeprowadzić przymusowo uregulowanie granic, komasację i nowy podział, jeżeli parcele budowlane, położone w kompleksie gruntów objętych planem regulacyjnym, lub uchwalonemi linjami regulacyjnemi i budowlanemi ulic i placów z powodu swego położenia, kształtu, lub rozmiarów nie nadają się z osobna pod budowę. Uregulowanie granic względnie komasację przeprowadza Magistrat albo:

a) z urzędu na podstawie uchwały Rady miejskiej albo

b) na wniosek większości interesowanych do których należy więcej, niż połowa powierzchni gruntów, mających uledz komasacji.

Projekt ustawy budowniczej dla Lwowa z r. 1921 zajmuje się omawianą w niniejszym artykule sprawą w § 18 pod tytułem „Komasacja". Rzecz przedstawiona jest krótko w jednym §-fie. Projekt nie zawiera przepisów proceduralnych. Brak ten powinien być uzupełniony. Tenor reszty przepisów jest zgodny z projektem krakowskim.

Rządowy projekt powszechnej ustawy budowlanej z r. 1921 załatwia trafnie i celowo sprawę tu rozpatrywaną w art. 27—39. Postępowania jednak nie określa, pozostawiając to rozporządzeniu wykonawczemu.

Ten przepis należałoby zmienić w tym kierunku, że sposób rozporządzenia regulacji działek ma być szczegółowo ustalony miejscowymi przepisami budowlanemi.

Dodać należy, że w projekcie krakowskim jak i lwowskim przestrzega się ściśle zasady autonomji miast. Ta rzecz nie jest w projekcie rządowym ściśle postawiona i dlatego miasta powinnyby postarać się o taką stylizację przepisów projektu rządowego, aby autonomja miast, wyłączonych z powiatów, w niczem nie była uszczuploną.

Jakkolwiek same ustawy o regulacji miast, jeszcze miast tych nie rozbudują, stanowią jednak podstawę dla prac regulacyjnych, bez których o rozbudowie miast mowy być nie może.

W ten sposób byłaby przedstawiona sprawa planów rozbudowy i przekształcenia parcel budowlanych. Dalsze kwestje, dotyczące rozbudowy miast, tj. sprawy nabywania gruntów przez gminy i budowa domów gminnych będą przedmiotem osobnego artykułu.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

L. 1796/1923
I. b.

Kraków, dnia 15 marca 1928 r.

Komunikacja w Aleji 3-go Maja.

ROZPORZĄDZENIE.

W myśl rozporządzenia Magistratu z dnia 4 kwietnia 1912 L. 20421, zakazaną jest w czasie od 1 marca do 1 listopada jazda wszelkiemi wozami motorowemi (samochody, motocykle itp.) na całej Aleji 3-go Maja na błoniach wzdłuż Parku Dra Jordana i toru wyścigowego, począwszy od Aleji Zygmunta Krasińskiego, aż do punktu skrzyżowania się Aleji 3-go Maja z drogą prowadzącą do Zwierzyńca i Łobzowa.

Przypominając powyższy zakaz, Magistrat wzywa niniejszem do ścisłego jego przestrzegania i zawiadamia, że przekroczenie powyższego rozporządzenia karane będą w myśl obowiązujących przepisów.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 3748/1923
I. b.

Kraków, dnia 26 marca 1923.

Opłaty za składanie materjałów budowlanych na ulicach i plantach.

ROZPORZĄDZENIE.

Na zasadzie postanowienia § 15 ustawy budowniczej dla miasta Krakowa z dnia 18 lipca 1883 L. 63 Dz. ust. i rozp. kraj. Magistrat podwyższa w myśl uchwały Rady miasta z dnia 6 maja 1921 z dniem 1 kwietnia 1923 opłaty za składanie materjałów budowlanych na ulicach i placach miasta następująco:

Za zajęcie 1 m^2 powierzchni placu lub ulicy opłacać należy:

a) za każdy tydzień w starych dzielnicach miasta, tj. w dzielnicy I. do VII. . . . . . . Mk. 60

b) za każdy tydzień w gminach przyłącz. Mk. 30

Inne postanowienia rozporządzenia Magistratu z dnia 29 kwietnia 1889 L. 4048 pozostają nadal w mocy.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 3716/1923
I. b.

Kraków, dnia 26 marca 1923.

Regulamin utrzymania czystości i porządku.

ROZPORZĄDZENIE.

Magistrat przypomina przepisy objęte rozporządzeniem z dnia 30 marca 1922 L. 4056/1922/I. b., wydane na podstawie przepisów Regulaminu utrzymania porządku i czystości w mieście Krakowie z dnia 24 sierpnia 1884 L. 5874, oraz postanowień Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z dnia 10 czerwca 1921 r. Dz. ust. Nr. 55 poz. 346, a dotyczące utrzymania czystości i porządku w mieście, które w streszczeniu opiewają:

1) Każdy właściciel realności jest obowiązany zarządzić i dopilnować, aby w porze letniej, t. j. w czasie od 1 kwietnia do 30 września, codziennie do godziny 5 rano chodniki i ścieki obficie zlewano wodą, a następnie dokładnie je oczyszczano; zamiatanie chodników bez uprzedniego pokropienia wodą jest zakazane.

Śmieci należy składać na kupkę obok ścieku, po stronie ulicy, skąd je uprzątną wozy miejskie.

W czasie posuchy należy chodniki zlewać po raz drugi po południu, a podczas upałów po raz trzeci o godz. 5 po południu. Zamiatanie chodników wieczorami jest zakazane.

W czasie ulewnych deszczów obowiązani są stróże realności podnosić kratki ściekowe uliczne, celem szybkiego spływania wody i zapobieżenia zalewaniu ulic i chodników.

2) Sienie, schody, korytarze i ganki, podwórza zejścia do suteryn i piwnic należy codziennie do godziny 9 rano starannie zamiatać, a przynajmniej raz na tydzień dokładnie wymyć.

3) Obejścia domów, parcele, ogrody utrzymywać należy w należytym porządku, a nagromadzone tam śmieci, błoto, rumowisko itp. odpadki bezzwłocznie wywieść na miejsca przez Magistrat oznaczone.

4) Wychodki, pisoiry, należy starannie oczyszczać i doły kloaczne często opróżniać.

Równocześnie przypomina Magistrat przepisy obwieszczenia z dnia 28 lutego 1922 L. 3410/922/I. b. dotyczące utrzymania urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych w stanie zdatnym do użytku i obowiązku umożliwienia korzystania z tych urządzeń osobom, dla których urządzenia te są przeznaczone.

Wszelkie przekroczenia postanowień objętych rozporządzeniem niniejszem, jakoteż wszelkich innych postanowień dotyczących utrzymania czystości i porządku w mieście, karane będą surowo w myśl obowiązujących przepisów.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 2065/923.
akc.

Kraków, dnia 17 marca 1923 r.

Podwyższenie opłat mytniczych.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na zasadzie ustawy z dnia 24 października 1919 r. Dz. ustaw Nr. 88 poz. 479, rozporządzeniem z dnia 15 marca 1923 M. S. W. 1695 zatwierdziło uchwałę Komisji administracyjnej Rady miasta z dnia 6 marca 1923, dotyczącą podwyższenia opłat mytniczych, pobieranych w mieście Krakowie na mocy dekretu nadwornego z dnia 25 września 1860.

Według powyższej uchwały opłaty mytnicze wynosić będą począwszy od dnia 20 marca 1923 r. za każde przekroczenie rogatki tak w kierunku do miasta jak i z miasta następujące kwoty:

1) od każdego zwierzęcia domowego w zaprzęgu . . . . 250 Mk.
2) od każdego zwierzęcia domowego idącego luzem . . . . 100 „
3) od automobilu osobowego . . . . . . 1500 „
4) od automobilu ciężarowego . . . . . 1500 „
5) od wozów, doczepionych do automobilów ciężarowych, od każdej doczepki 1500 „

Pobór wymienionych opłat odbywać się będzie w myśl obowiązujących przepisów tylko przy przekroczeniu rogatki w stronę miasta w podwójnej wysokości.

Przepisy, dotyczące uwolnienia od opłaty mytniczej, pozostają niezmienione.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 1988/923 akc. Kraków, dnia 19 marca 1923

Przedłużenie prawa poboru opłaty gminnej od spirytuozów.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Tymczasowy Wydział Samorządowy w porozumieniu z Województwem Krakowskiem zezwolił Gminie m. Krakowa rozporządzeniem z dnia 12 lutego 1923 L. W. 3647/I na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 6 grudnia 1922 L. 6338/D.O /IV. na przedłużenie prawa poboru opłat gminnych od napojów spirytusowych w wysokości zatwierdzonej reskryptem z dnia 18 maja 1922 r. L. W. 14194 do końca roku 1923.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 1320/923 wet. Kraków, dnia 10 lutego 1923.

Rozwóz mięsa i wędlin po mieście.

OBWIESZCZENIE.

Utrzymując w mocy roporządzenie Magistratu z dnia 23 lutego 1883 r. L. 2781 Magistrat wydaje ze względów policyjno-sanitarnych następujące rozporządzenie odnośnie do rozwożenia mięsa w Krakowie:

1) W obrębie miasta Krakowa wolno rozwozić mięso z bitych zwierząt, skóry, trzewia, łój, kości w większej ilości i dziczyznę w wozach zaprzęgowych względnie wózkach ręcznych, skonstruowanych w następujący sposób:

a) wewnątrz wyłożonych blachą cynkową;

b) z wierzchu na czerwono lakierowanych, zaopatrzonych pokrywą wypukłą z blachy pomalowanej na kolor czerwony;

c) zaopatrzonych na tylnej ścianie wozu: liczbą wozu i nazwiskiem właściciela;

d) zawsze wzorowo czystych wewnątrz i zewnątrz i stale w stanie wyżej opisanym utrzymanych.

Do zarządzenia wyszczególnionego pod *b)* zastosować się muszą interesowani najpóźniej do końca lipca b. r. Do tego czasu zaś zezwala Magistrat na użycie wozów szczelnie zamkniętych, krytych należycie czystą płachtą w ten sposób, by mięso i t. p. było w całości przykryte.

2) Wędliny, wyroby pochodzenia zwierzęcego, tłuszcze, podrób, kości, odnóża i drób bity mogą być przewożone w powyżej opisanych wozach, jednak ułożone w koszach plecionych, względnie w małych ilościach mogą być przenoszone, jednak zapakowane lub w przykrytych koszach.

Wyżej podanych artykułów spożywczych niewolno przenosić ręcznie nieopakowanych lub nienakrytych.

3) Przemysłowcy, którzy trudnią się rozwozem mięsa w wozach zwykłych, nie wyłożonych dotąd blachą, winni najdalej do dnia 1 maja b. r. urządzić wozy według powyższych przepisów wyszczególnionych pod *a), c), d),* do tego zaś czasu winni mieć zawsze czyste, wyprać się dające płachty, któremi będą wozy te wyścielać i okrywać mięso w ten sposób, aby było zupełnie zakryte przed okiem przechodniów i dokładnie zabezpieczone od zanieczyszczenia błotem lub pyłem ulicznym.

4) Przy przewozie mięsa nie wolno nikomu siadać na mięsie lub na okryciach mięsa, ani też dotykać nogami.

5) Przy ładowaniu mięsa na wóz lub przy wyładowaniu do jatki względnie na stragany i stanowiska targowe, niewolno nikomu dotykać mięsa nieczystemi rękami, brudnem ubraniem lub głową.

6) Osoby, cierpiące na jakąkolwiek chorobę zakaźną lub skórną, oraz brudno ubrane, muszą być od wszelkich czynności przy ładowaniu lub przewożeniu mięsa usunięte.

7) Zwierząt rzeźnych lub hodowlanych, jak również drób żywy nie wolno transportować wozem lub wózkiem przeznaczonym do rozwozu mięsa.

8) Niniejsze rozporządzenie obowiązuje także przemysłowców zamiejscowych, dowożących do Krakowa mięso, drób i t. p. wyroby pochodzenia zwierzęcego.

9) Wzywa się więc wszystkich pp. rzeźników, masarzy i przedsiębiorców, którzy trudnią się przywożeniem do miasta i rozwożeniem po mieście mięsa, aby się do niniejszego rozporządzenia ściśle stosowali, gdyż w przeciwnym razie narażą się na dotkliwe grzywny i usunięcie z ulicy wozów nieodpowiadających postanowieniom niniejszego rozporządzenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

OGŁOSZENIE

Taryfa tramwajowa.

Kraków, dnia 4 marca 1923 r.

Magistrat miasta Krakowa na zasadzie ust. 3 regulaminu tramwajowego wydaje następujące ogłoszenie taryfy tramwajowej zatwierdzonej uchwałą Rady miasta z dnia 21 lutego 1923 r. a mianowicie:

Ceny biletów jazdy na wszystkich linjach prowadzonych przez Krakowską Spółkę tramwajową, wynoszą począwszy od dnia 2 marca 1923 r.:

a) dla osób dorosłych	300 Mkp.
b) dla urzędników państwowych, robotników i żołnierzy do sierżanta włącznie	150 „
c) dla dzieci do lat 10 i młodzieży szkolnej	60 „
d) bloku obejmującego 50 biletów .	14.500 „
e) karty miesięcznej	30.000 „

Po godzinie 10-tej wieczór obowiązują ceny podwójne odnośnie do biletów pod *a, b, c, d,* wymienionych. Od wszystkich biletów, z wyjątkiem pod *c)* wymienionych, tudzież od kart miesięcznych, należy przy kupnie uiścić podatek gminny.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

OGŁOSZENIE

Taryfa trąmwajowa.

Uchwałą Rady miasta z dnia 22 marca 1923 r. zatwierdzono następującą taryfę jazdy tramwajem z dniem 1 kwietnia 1923 r. w życie wejść mająca, wedle której ceny biletów jazdy wynosić mają:

1) dla osób dorosłych	500	Mkp.
2) dla urzędników państwowych, robotników, oficerów i żołnierzy . .	300	„
3) dla dzieci do lat 10 i młodzieży szk	100	„
4) za pakunki	500	„
5) za kartę miesięczną	55.000	„
6) za blok obejmujący 50 biletów . .	24.500	„

Po godzinie 10-tej wieczór obowiązują ceny podwójne. Wyrażonemi pod 1, 2, 3, 4, 5, 6 cenami objęty jest już podatek gminny od biletów tramwajowych.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 1342/923
I. b.

Kraków, dnia 9 marca 1923 r.

Ochronne zarządzenia mieszkaniowe.

OBWIESZCZENIE.

Stwierdzono, że przepisy rozporządzenia ministerjalnego z dnia 28 marca 1918 r. Nr. 144 Dz. u. p. rozciągniętego na miasto Kraków reskryptem b. Namiestnictwa Galicji z dnia 23 października 1918 r. L. 19646/pr. o ochronnych zarządzeniach mieszkaniowych nie są należycie przestrzegane.

Z uwagi na panujący w mieście nadzwyczajny brak mieszkań, Magistrat przypomina i wzywa do przestrzegania postanowień powyższego rozporządzenia, po myśli których:

1) ubikacje, które służą celom mieszkaniowym wolno tylko z ważnych powodów przeznaczyć na inne cele. Za ważny powód należy w szczególności uważać, jeżeli nowy cel użycia leży w interesie publicznym i nie można postarać się o inne ubikacje, jak tylko takie, które dotychczas przeznaczone były na cele mieszkaniowe;
2) Kilka (dwa lub więcej) dotychczas oddzielnie wynajmowanych mieszkań, wolno połączyć w jedno mieszkanie tylko z ważnych powodów. Jako ważny powód należy w szczególności uznać, jeżeli to połączenie umożliwia kilku gospodarstwom domowym wspólne prowadzenie gospodarstwa;
3) O dopuszczalności zmiany w myśl punktu 1 i 2 rozstrzyga Magistrat na wniosek najmobiorcy lub właściciela domu, po wysłuchaniu innych stron kontraktujących.
4) Władza budowlana może dozwolić na budowlane urządzenia w celu zmian w myśl punktu 1 i 2 tylko za potwierdzeniem dopuszczalności tych zmian (punkt 3).

Zarazem Magistrat wzywa wszystkie osoby, które w czasie mocy obowiązującej powyższego rozporządzenia t. j. od 7 listopada 1918 r. do obecnej chwili przeprowadziły zmiany określone w punkcie 1 i 2 niniejszego obwieszczenia, a w szczególności zamieniły ubikacje mieszkalne na inne cele, względnie osoby które są obecnie w posiadaniu tych zamienionych ubikacji, aby w terminach do dni 14 wykazały się w Wydziale I. b. Magistratu III. p. ofic. drzwi Nr. 35 w godzinach urzędowych zezwoleniem, na podstawie którego zamianę tę przeprowadzono, względnie o ile zmian tych dokonano bez zezwolenia, aby w tymże terminie wniosły dodatkowo podania o udzielenie dotyczącego zezwolenia.

Magistrat przeprowadzi ścisłą rewizję lokali i w każdym poszczególnym przypadku dokonania zmian bez zezwolenia wyda zarządzenie przywrócenia do stanu pierwotnego niezależnie od pociągnięcia winnego do odpowiedzialności karnej.

Przekroczenia przepisów niniejszego obwieszczenia karane będą po myśli § 8 przytoczonego wyżej rozporządzenia ministerjalnego grzywnami albo aresztem do 6 tygodni.

Grzywny i karę aresztu można nałożyć równocześnie.

Kto do takiego przekroczenia podżega, albo przy jego popełnieniu współdziała, będzie w ten sam sposób karany.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 2979/23.
V.

Kraków, dnia 9 marca 1923 r.

Wykaz rzeczy znalezionych.

OBWIESZCZENIE.

A) Wykaz rzeczy znalezionych za miesiąc styczeń i luty 1923 r.

Art. 166/22 — pugilares z 20 Mkp.
„ 726/22 — legitymacja Heleny Szaczek.
„ 727/22 — portfel z 75 Mkp.
„ 728/22 — śruba od auta.
„ 1/23 — plecak z bielizną.
„ 3/23 — kurek od wodociągu i kluczyk.
„ 4 — broszka z perłami.
„ 5 — sweater czarny.
Art. 6 — portfel skórzany.
„ 9 — czapka męska.
„ 10 — etui z przyborami do pisania.
„ 13 — dwie pary majtek i 1 pielucha ze znakiem N. O.
„ 15 — cwikier
„ 16 — kufer próżny.
„ 17 — szal jedwabny.
„ 20 — łańcuch, 2 szczotki ryżowe i worek.
„ 11 — szpilka do włosów.
„ 22 — legitymacja Wiktora Żalińskiego.
„ 25 — damska torebka czarna.
„ 27 — lorgnon damskie.
„ 35 — cwikier.
„ 36 — torebka czarna.
„ 37 — 2 klucze.

Art. 43 — zegarek srebrny.
„ 45 — 20 arkuszy zielonego papieru.
„ 47 — 4 klucze.
„ 49 — 4 pierścionki tombakowe.
„ 50 — szalik dziecinny.
„ 52 — 1 sznur kamienny korali.
„ 56 — 2 klucze.
„ 73 — 2 zeszyty nut.
„ 231 — 43.000 Mkp.
„ 526 — 500 Mkp.
„ 1081 — 10.000 Mkp.
„ 1082 — 400 Mkp.
„ 1083 — 20.200 Mkp.
„ 1243 — 9 000 Mkp.
„13455 — 2.500 Mkp.
„ 201 — 418.000 Mkp.

B) Przedmioty pozostawione u znalazcy:

1) pies chart.
2) pies doberman.
3) pies wilczur.

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby, o ile mogą dowieść ich prawa własności, zechcieli zgłosić się po odbiór tych rzeczy do biura Wydziału V. Mgtu (oficyny I. p. Nr. drzwi 16 w godzinach urzędowych między 8 a 10 rano codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt,

W razie przeciwnym przedmioty te wydane będą znalazcom i po upływie trzech lat przejdą na ich wyłączną własność lub też sprzedane będą w drodze licytacji w tym samym terminie, zaś przedmioty ulegające łatwo zniszczeniu jak np. części odzieży, zostaną sprzedane w trzy miesiące po niniejszem ogłoszeniu.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 1965/23. akc. Kraków, dnia 14 marca 1923.

Podwyższenie opłaty gminnej od miodu i piwa.

OBWIESZCZENIE.

Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie w porozumieniu z Województwem Krakowskiem na podstawie ustawy z dnia 28 września 1910 r. Nr. 208 Dz. u. kr. zezwolił Gminie m. Krakowa na podwyższenie dotychczasowych stawek opłat od piwa i miodu do wysokości uchwalonej przez Radę miasta na posiedzeniu w dniu 21 lutego 1923 r.

Podwyższone opłaty wchodzą w życie w dniu 16 marca b. r. i będą odtąd wynosiły:

a) od piwa

1) jakiegokolwiek gatunku z wyjątkiem porteru i piwa angielskiego 40 Mk. od litra.
2) od porteru i piwa angielskiego 100 Mk. od litra.

b) od miodu

1) przy wprowadzeniu 200 Mk. od litra.
2) przy produkcji 250 Mk. od 1 kilograma miodu lub cukru użytego do produkcji.

Podwyższonej opłacie podlegają wszystkie zapasy piwa i miodu, dlatego wszystkie osoby posiadające zapasy wymienionych trunków obowiązane są zgłosić je pisemnie, w terminie dni 3, w Administracji akcyzy, ulica Kopernika 1, podając ich ilość i miejsce przechowania, a to celem przeprowadzenia kontroli przez organa akcyzowe, którym mają dozwolić wstępu do odnośnego lokalu i udzielić potrzebnej pomocy przy badaniu.

Od zgłoszonych i sprzedanych zapasów wymierzy administracja akcyzy dodatkową opłatę, którą uiścić należy w kasie Administracji akcyzy w terminie dni 8.

Potrzebnych do zgłoszenia druków dostarczy Administracja akcyzy. Zaniedbanie zgłoszenia lub podanie fałszywych dat pociągać za sobą będzie karę przepisaną w ustawie z dnia 15 kwietnia 1910 Nr. 122 Dz. u. kr., przedłużonej uchwałą P. K. L. z dnia 16 grudnia 1918 r.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 2918/23 III. a. Kraków, dnia 15 marca 1923 r.

Normy otwierania i zamykania sklepów etc.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie art. 1. ustawy z dnia 14 lutego 1922 Dz. u. Rz. P. Nr. 14 zmieniającej ustawę z dnia 18 grudnia 1919 Dz. u. Rz. P. Nr. 2 z roku 1920 o czasie pracy w przemyśle i handlu oraz na podstawie § 12 rozporządzenia Ministerstwa Pracy i Opieki społecznej z dnia 1 kwietnia 1922 Dz. u. Rz. P. Nr. 27, Rada miasta Krakowa po wysłuchaniu stron interesowanych, uchwałą z dnia 21 lutego 1923 roku postanowiła co następuje:

W dnie powszednie mają być otwarte:

a) Sklepy z drobną sprzedażą artykułów spożywczych, w których sprzedaje się mleko i pieczywo, sklepy rzeźnicze, w których wyrębuje się mięso celem sprzedaży detailicznej oraz sklepy masarskie od godziny 7 rano do 1 w południe i od 3 do 7 popołudniu.

b) Sklepy rzeźnicze, w których wyrębuje się mięso koszerne — od godziny 7 do 1 z południa i od 3 do 7 popołudniu a w sobotę od godziny 5 do 8 popołudniu.

c) Wszystkie inne sklepy i zakłady handlowe w porze zimowej t. j. od 1 października do 1 kwietnia od godziny 9 rano do 1 z południa i od 3 do 7 popołudniu, zaś w porze letniej t. j. od 1 kwietnia do 1 października od godziny 8 rano do 1 z południa i od 3 do 6 popołudniu. Sklepy te mogą być otwarte także w porze obiadowej.

d) Sklepy żydowskie spożywcze, i mieszane z artykułami spożywczemi, położone w Dz. VII, VIII i XXII, o ile są w sobotę zamknięte, mogą być w sobotę otwarte od godziny 5 do 8 popołudniu.

c) Sklepy, kioski i budki, w których sprzedaje się wyłącznie do spożycia na miejscu wodę sodową, wody mineralne, napoje chłodzące, słodycze i owoce, w czasie od 1 października do 1 kwietnia od godz. 9 rano do 1 z południa i od godziny 3 do 9 popołudniu, w czasie zaś od 1 kwietnia do 1 października tak jak jadłodajnie.

f) Fryzjernie — od godziny 8 rano do 1 z południa i od 3 do 8 popołudniu.

Handle korzenne i kolonialne połączone z bufetem (handle śniadańkowe) i restauracją winny się stosować ściśle do ustalonych pod *c)* godzin otwierania i zamykania sklepów.

Praca pomocników handlowych w powyższych zakładach nie może trwać dłużej jak 8 godz. dziennie.

Nad wykonaniem niniejszego obwieszczenia czuwać będą organa Policji i Magistratu.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 2027/23
III. c. Kraków, dnia 13 marca 1923 r.

Regulamin przemysłu kominiarskiego.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat jako władza przemysłowa I. instancji na podstawie § 54, ustęp 2 ustawy przemysłowej, stosownie do uchwały swej z dnia 12 marca 1923 r. zmienia, względnie uzupełnia postanowienia regulaminu dla trudniących się przemysłem kominiarskim w Krakowie, wydanego rozporządzeniem tut. z dnia 30 listopada 1915 r. L. 112101/915, a uzupełnionego, względnie zmienionego stosownie do reskryptu byłego Namiestnictwa galicyjskiego we Lwowie, z dnia 18 maja 1920 r. L. XV. a $\frac{101719/1920}{1284}$ który obowiązywać będzie odtąd w brzmieniu następującem:

Regulamin dla trudniących się przemysłem kominiarskim w mieście Krakowie.

§ 1. Wszelkie roboty około czyszczenia przewodów kominowych, oraz połączone z tem usuwanie sadzy uskuteczniać mają uprawnieni majstrowie kominiarscy, którzy obowiązani są w okręgach im przydzielonych stale mieszkać, nad mieszkaniem swem, stosownie do przepisu § 44 ustawy przemysłowej, odpowiedni znak na zewnątrz umieścić i o tem Magistrat zawiadomić. Również są majstrowie kominiarscy obowiązani urządzić swoim kosztem w swem mieszkaniu stację telefonu pożarnego lub stację telefoniczną.

§ 2. Majster kominiarski jest odpowiedzialny za czyszczenie kominów w czasokresach oznaczonych w § 24 regulaminu ogniowego dla miasta Krakowa i to tak często, aby zapobiedz zadymianiu izb i domów i zapalaniu się sadzy w kominie. O ileby określona § 24 regulaminu ogniowego dla m. Krakowa ilość czyszczeń okazała się niewystarczająca, winien majster kominiarski zawiadomić o tem Magistrat, który na jego wniosek po zbadaniu stanu kominów, oznaczy częstsze terminy czyszczenia tychże.

§ 3. Majster kominiarski obowiązany jest na podstawie oznaczonych w § 24 regulaminu ogniowego terminów, porozumieć się z właścicielem domu, względnie zakładem przemysłowym i oznaczyć ściśle na cały rok dni, w których czyszczenie kominów przeprowadzać będzie. — O robotach wyjątkowych, które mają być wykonane nie w stale oznaczonych dniach, winien majster kominiarski zawiadomić właściciela, a w razie potrzeby także mieszkańców domu przynajmniej dzień naprzód.

Bez ważnych przyczyn i zgody właściciela i lokatorów nie wolno wykonywać czyszczenia przed godziną 5 rano i po godzinie 6 wieczorem.

§ 4. W razie sprzeciwienia się właściciela domu lub zakładu przemysłowego czyszczeniu kominów, przewodów kominowych, ognisk itp. — obowiązany jest majster kominiarski donieść o tem bezzwłocznie Magistratowi, który zarządzi ewentualnie wyczyszczenie z urzędu na koszt i niebezpieczeństwo opornych, przy współudziale organów miejskiej straży pożarnej.

O wszelkiego rodzaju trwałych przeszkodach w czyszczeniu kominów, obowiązany jest majster kominiarski bezwłocznie zawiadomić Magistrat.

§ 5. Majstrowie kominiarscy obowiązani są przestrzegać, aby przy czyszczeniu unikać zatykakania ciągów dymowych ognisk, nie powodować wydostawania się sadzy z otworów kominowych do ubikacji mieszkalnych, nie przeszkadzać w czasie czyszczenia w używaniu ognisk, wreszcie nie powodować wyrządzenia przez czyszczenie jakichkolwiek szkód. W szczególności winien majster kominiarski pouczyć swych pomocników, ażeby przy czyszczeniu nie uszkadzano dachów, kominów, wyciorów i t. p. Za wszelkie tego rodzaju szkody odpowiada majster kominiarski.

Dodatkowe roboty, powstałe z trwałych przeszkód w czyszczeniu kominów ze strony właściciela lub mieszkańców domu, mają być osobno wynagradzane, o ile roboty dodatkowe nie są objęte umową, zawartą między właścicielem domu, a majstrem kominiarskim.

§ 6. Po uskutecznionem czyszczeniu obowiązany jest majster kominiarski zamknąć starannie otwory, wynieść sadze i złożyć je w naczyniach blaszanych. Wymienionej sadzy nie wolno kominiarzowi pozostawiać w budynku.

§ 7. Podczas wykonywania robót obowiązany jest kominiarz zwracać baczną uwagę na wszelkie wady i błędy kominów, palenisk, drzwiczek wyciorowych, przewodów i o każdej usterce zawiadomić natychmiast Magistrat.

§ 8. Wypalanie kominów, których z powodu osady sadzy wyczyścić się nie da, zarządzi Magistrat po zawiadomieniu przez majstra kominiarskiego w asystencji miejskiej straży pożarnej.

Za wypalanie komina nie należy się majstrowi kominiarskiemu osobne wynagrodzenie, a właściciel obowiązany jest dostarczyć tylko materjału, potrzebnego do wypalania i podnieść koszta asystencji miejskiej Straży pożarnej, wedle taryfy, oznaczonej przez Magistrat.

W razie stwierdzenia, że wypalanie komina nastąpiło bez potrzeby z winy majstra kominiarskiego, koszta asystencji straży pożarnej obowiązany jest pokryć majster kominiarski.

W czasie silnych wiatrów, swkarów letnich lub ostrych mrozów, wypalanie kominów jest zakazane.

§ 9. Na żądanie Komendy Straży pożarnej obowiązany jest majster kominiarski danego rewiru stawić się na miejsce pożaru wraz ze swymi czeladnikami.

Przybyli na miejsce pomocnicy kominiarscy mają poddać się rozkazom naczelnika Straży pożarnej, udzielać potrzebnych wyjaśnień i wypełniać wskazane im czynności.

§ 10. Majstrowie kominiarscy obowiązani są czuwać nad tem, aby ich czeladnicy i uczniowie wykonywali powierzone im roboty sumiennie i w myśl istniejących przepisów, oraz, aby podczas wykonywania swych czynności zachowywali się trzeźwo i taktownie.

Uczniowie mają pracować tylko pod kierownictwem i nadzorem majstra lub czeladnika.

§ 11. Przybory do czyszczenia obowiązani są majstrowie kominiarscy utrzymywać w dobrym stanie zapewniającym dokładne wykonanie robót.

§ 12. Każdy czeladnik i uczeń kominiarski jest obowiązany nosić podczas służby jako oznakę zewnętrzną metalową tabliczkę, na której oznaczony ma być okręg i numer porządkowy. Oznak tych dostarczać winni majstrowie kominiarscy.

§ 13. Każdy majster kominiarski obowiązany jest prowadzić wykaz zatrudnionych u siebie czeladników i uczniów, wykaz ten przedkładać Magistratowi dwa razy do roku t. j. 1-go stycznia i 1-go lipca każdego roku i donosić Magistratowi o każdej zmianie w stanie swego personalu robotniczego. Również obowiązany jest majster kominiarski przedłożyć Magistratowi w tychże samych terminach wykaz domów w jego okręgu z wyszczególnieniem ilości kominów, szuflad i rodzaju kominów, przeznaczonych do czyszczenia, oraz z wyjaśnieniem jak często kominy te się czyści.

§ 14. Celem należytej ewidencji i kontroli obowiązani są majstrowie kominiarscy utrzymywać księgę obejmującą wykaz wszystkich domów należących do jego okręgu, względnie co do okręgów, dla których więcej majstrów kominiarskich zostało ustanowionych, wykaz domów, co do których zawarto umowy o czyszczenie kominów. W księdze tej należy wyszczególnić roczną liczbę czyszczeń kominów co do każdego domu z osobna i daty terminów w jakich rzeczywiście czyszczenia dokonano.

W osobnej rubryce „uwaga“ przy każdej realności należy wpisać powstałe w realności pożary, notatki co do bruków kominów, przedstawione właścicielom żądania napraw, terminy ich uskutecznienia, oraz wszelkie doniesienia do Magistratu i inne spostrzeżenia.

Księgę tę winni majstrowie kominiarscy starannie przechowywać i przedłożyć na każde żądanie Magistratowi, Naczelnikowi Miejskiej Straży pożarnej, właściwemu komisarzowi obwodowemu, lub ich zastępcom.

§ 15. Prócz tej księgi winni majstrowie kominiarscy prowadzić dla każdego domu osobną książeczkę, w której uwidocznić należy ulicę, liczbę domu, nazwisko właściciela, ilość i jakość kominów i szuflad, dokładny ich wymiar, wysokość należytości, dzień uiszczenia należytości, liczbę i datę czyszczenia kominów, tudzież poświadczenia właściciela względnie zarządcy domu z każdorazowego czyszczenia z podaniem lat.

§ 13. Majstrowie kominiarscy obowiązani są kontrolować roboty wykonywane przez swoich czeladników i w tym celu mają być obecni w każdym domu swego okręgu podczas wykonywania robót przynajmniej dwa razy w roku. — Datę kontroli winien majster kominiarski uwidocznić w książeczce kontrolnej i stwierdzić podpisem właściciela względnie zarządcy domu.

§ 17. Wynagrodzenie za czynności kominiarskie unormowane jest osobno ustanowioną przez Województwo Krakowskie taryfą maksymalną.

Przekroczenie tej taryfy podlega ukaraniu według § 478, powszechnej ustawy karnej.

§ 18. Majster kominiarski może także zawrzeć z właścicielem domu dobrowolną ugodę, co do wysokości wynagrodzenia za czyszczenie kominów, wynagrodzenie to jednak nie może przekraczać ustanowionej taryfy. Ugodę przez obydwie strony podpisaną należy zanotować w krótkości w osobnej rubryce książeczki wspomnianej w § 15.

§ 19. W granicach każdego z okręgów wyznaczonych poszczególnym majstrom kominiarskim tylko ci majstrowie kominiarscy mają prawo wykonywać roboty, którzy w danym okręgu mają swoje stanowisko zarobkowe. W wypadku nagłej potrzeby mają być jednak pociągnięci kominiarze do robót także poza granicami swego okręgu.

W okręgach XIII, XIV i XV, dla których więcej majstrów kominiarskich zostało ustanowionych, może właściciel realności zawrzeć umowę o czyszczenie kominów, z którymkolwiek z tych, dla dotyczącego okręgu ustanowionych majstrów, z wyłączeniem wszelkich innych przedsiębiorców.

§ 20. Majstrowie kominiarscy i ich czeladnicy mają ponadto ściśle przestrzegać postanowień regulaminu ogniowego wydanego dla miasta Krakowa, a to pod rygorami w niniejszym regulaminie przytoczonemi.

§ 21. Przekroczenia tego regulaminu karane będą według postanowień § 131, ustawy przemysłowej z dnia 5 lutego 1907 r. Nr. 23, Dz. u. p. 26

§ 22. Powyższe postanowienia wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

Powyższy regulamin dla trudniących się przemysłem kominiarskim w Krakowie podaje się niniejszem do publicznej wiadomości.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 122/922 Z. W. 1922. Kraków, dnia 29 marca 1923.

Podatek wodociągowy.

OGŁOSZENIE.

1) Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku 1923, poczynając od 1 kwietnia 1923 podatek wodociągowy w wysokości 60-krotnego czynszu z r. 1914 od lokali handlowych i przemysłowych, 30 krotnego tegoż czynszu od lokali mieszkalnych do dwóch ubikacji, zaś 40-krotnego tegoż czynszu od wszelkich innych lokali.

Stawki te wchodzą w miejsce stawki podatku wodociągowego, przewidzianej w § 6 ustawy wodociągowej dla miasta Krakowa z dnia 12 sierpnia 1899 r. Dz. U. kr. Nr. 94.

2) Zmieniając § 18 przepisów do ustawy wodociągowej, postanawia się, iż powyższy podatek wodociągowy ma być ściągany w sposób przewidziany w art. 25 ustawy z 17 grudnia 1921 Dz. U. Nr. 2 poz. 6 ex 1922, tj. jak podatek od lokali.

Zarząd wodociągu miejskiego.

L. 122/23 Z. W. 1923. Kraków, dnia 29 marca 1923.

Taryfa opłat za używanie wody.

OGŁOSZENIE.

Rada miasta uchwaliła na posiedzeniu w dniu 29 marca 1923 r. następującą taryfę opłat za używanie wody i świadczenia wodociągowe.

A) Za używanie wody i świadczenia wodociągowe obowiązuje następująca taryfa:

I. Opłaty za wodę pobieraną bez wodomierza:

1) Od sztuki konia 64.000 Mkp. rocznie;

2) Od powozu lub wózka 64.000 Mk. rocznie;

3) Ogródki do 100 m² powierzchni są wolne od opłaty; ogrody większe płacą za każde 100 m² nadwyżki po 3.200 Mk. rocznie; powierzchnia większa niż 25 m² nie dochodząca jednak do 100 m² liczoną będzie za całą 100 m²;

4) Od metra kwadratowego zabudowanej wewnętrznej powierzchni oranżerji po 2.000 Mk. rocznie.

II. Opłaty za wodę pobieraną zapomocą wodomierzy:

1) Za wodę na potrzeby domowe w budynkach opłacających podatek gminny wodociągowy przekraczającą maksymalną ilość 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę za każdy m³ nadwyżki 1.600 Mkp.;

2) Za wodę na potrzeby domowe w budynkach, do których się § 6 ustawy kraj. z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. U. i rozp. kraj. niestosuje (nie opłacających podatku wodociągowego) za każdy m³ zużytej wody po 2.400 Mkp.;

3) Za wodę na cele przemysłowe, określone w § 6 przep. wykonawczych za m³ po 2.000 Mkp, na cele przemysłu spożywczego po 2.400 Mkp.;

4) Za 1 m³ wody użytej do budowy po 2000 Mk.;

5) Za 1 m³ wody użytej do skrapiania ogrodów, oranżerji po 2.400 Mkp.;

6) Za 1 m³ do prywatnych wodotrysków po 4.000 Mkp.

III. Opłaty za nadobowiązkowe połączenia domowe, tudzież za nadobowiązkowe próby wewnętrznych instalacji:

1) Za nadobowiązkowe połączenie, otworzenie lub zamknięcie głównego miejskiego kurka przed realnością, za próby i rewizje wewnętrznej instalacji, pobierane będą opłaty w wysokości własnych kosztów z 200% dodatkiem na koszta administracyjne;

2) Za używanie miejskiego wodomierza, ustawionego w realnościach, do których się § 6 ust. wodociągowej z 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. ust. i rozp. kraj. nie stosuje, w zakładach przemysłowych, przy wodotryskach prywatnych i t. p. pobierać się będzie czynsz roczny w ratach kwartalnych z góry w miarę średnicy wodomierza, a to:

za wodom. o śred. w świetle do	13	mm	92.000	Mk.
„ „ „ „	15	„	120.000	„
„ „ „ „	20	„	160.000	„
„ „ „ „	25	„	192.000	„
„ „ „ „	30	„	224.000	„
„ „ „ „	40	„	280.000	„
„ „ „ „	50	„	440.000	„
za wodom. o śred. w świetle do	60	mm	520.000	„
„ „ „ „	80	„	680.000	„
„ „ „ „	100	„	800.000	„

3) Koszta wstawienia wodomierza i potrzebnych do niego zabezpieczeń, liczone będą według rzeczywistych wydatków.

B) Stawki powyższej taryfy obowiązują od 1 kwietnia 1923 r.

C) Na pokrycie kosztów dostarczania wody uiścić mają konsumenci wody przemysłowej, zbytkowej i nie opłacający podatku wodociągowego zaliczki, w wysokości jednorazowego przeciętnego wymiaru należytości w roku, za 1 okres wymiarowy.

W celu ułatwienia właścicielom realności rozliczania opłat na poszczególnych lokatorów, będzie Zarząd wodociągu miejskiego wydawać właścicielom na ich żądanie za zwrotem własnych kosztów Zarządu, przed upływem kwartału, względnie roku, tymczasowe zestawienia taryfowych należytości za wodę, względnie świadczenia.

Opłaty pobierane za wodę w budynkach opłacających podatek gminny wodociągowy mają być ściągane w sposób przewidziany w art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 Dz. U. Nr. 2 poz. 6 ex 1922 tj. w ten sam sposób jak podatek od lokali.

Zarząd wodociągu miejskiego.

Wykaz konsensów budowlanych
za miesiąc marzec 1923.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. I.				
Marja Loeffler	kram w sieni	Szewska 5	Roman Weindling	506/23
Biuro handlowe S. A.	budowa domu o 7-miu kondygnacjach	Mikołajska 6	Spójnia budowlana	470/23
Bronisław Postawka	nadbudowa IV. piętra	Rynek główny 8	Jerzy Struszkiewicz	3540 3750/22
„Gródek“ Sp. Akc. ter. bud.	nadbud. 2 kond. najw. i budki nad dachem	Mikołajka 32	Wojtyczko	673/23
Władysław Bochnak	przebudowa port. sklep.	Florjańska 43	Siódmak	671/23
Teodor Dembitzer	pisoir	Pl. Dominikański 2	S. Feldmann	616/23
Dz. III.				
Tomasz Kapałka	nadbudowa III. piętra	Zwierzyniecka 9	S. Jonkler	139/23
Dz. IV.				
Okręgowy Związek Kas chorych	przeróbka schodów w parterze	Batorego 5	Roman Weindling	388/23
Dr. Edmund Rosenbach	powiększenie okienek piwnicznych	Garbarska 10	Piotr Jurkiewicz	53/23
Dz. V.				
Dr. K. Walterowa	przebud. portali sklepowych	Rynek Kleparski 6	Kar. Szpondrowski	549/23
Dz. VI.				
Kr. Browar Jana Götza	wybudowanie lodowni	ul. Lubicz	Adam Czunko	374/23
Dz. VII.				
Róża Rookowa	przebud. zakł. wychowawczego sier. izrael.	Dietlowska 64	Łazarz Rook	344/23
Salomon Lamm	prow. szałas w dziedzińcu	Zielona 26	Salomon Lamm	286/23
Mendel Abeles	nadbudowa III. p. part. mag. str.	św. Agnieszki 9	Łazarz Rook	405/23
Dz. VIII.				
Meiloch Eisenthal	nadbudowa II. p. nad częścią oficyn.	Miodowa 8	Edward Skawiński	42/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. VIII.		
Jakób Better	bud. part. str.	Krakowska 49	Zygmunt Prokesz	519/23
Saul Schenker	nadbud. izby w I. i II. p. oficyny	Szeroka 35	Zygmunt Prokesz	598/23
Juda Dym	dobud. I. p. magazynu	Węgłowa 3	Edward Skawiński	516/23
Jetty Grossbard	bud. part. magazynu	Józefa 15	Liebling Oberleder	3709/22
Łazarz Friedmann	izba z klozetem w podd.	Miodowa 16	Edward Skawiński	26/23
Markus Schönberg	nadbudowa III. p. domu front. i oficyn.	Sebastjana 29	Edward Skawiński	92/23
Salomon Beigel	mieszkanie w poddaszu	Rab. Meiselsa 38	Edward Skawiński	345/23
Samuel Rożenek	nadbudowa III. p.	Ber. Joselewicza 12	Łazarz Rook	343/23
		Dz. XI.		
Anna Kowalska	ogrodzenie real.	Polna 9	Szczepan Golec	409/23
Stanisław Ungeheuer	przeb. i dob. przyziem. domku	Polna 13	Piotr Kozłowski	387/23
		Dz. XII.		
Józef Rozdzeński	bud. part. of. drewnian.	Syrokomli 4	Jan Koiesiński	284/23
		Dz. XIII.		
Stanisław Sawicki	przyziem. dom magaz. i szopa	ul. Emaus	Jan Zarzycki	3707/22 402/23
		Dz. XV.		
Katarzyna Żychowska	wozownia	Płuczki 6	Edm. Oraczewski	2048/22
Tadeusz Czaplicki	powiększenie ubikacji w suterynach	ul. Urzędnicza	Jan Orłowski	393/23
Tow. Osiedli urzędn.	dom 3-piętrowy	Aleja Słowackiego	Wiktor Miarczyński	113/23
		Dz. XVI.		
Bolesław Lipanowicz	budowa domu parter.	ul. Obopólna	Józef Karwat	3110/22
		Dz. XIX.		
Elektrownia miejska	budowa transformatora	ul. Grzegórzecka	H. Dubeltowicz	357/23
Karol Orlecki	oparkanienie parceli	lk. 133/2		3020/22
Karolina Madejowa	tymcz. kiosk uliczny	plac od Gm. m. ul. Grzegórzecka		3575/22
Franciszek Stankiewicz	dobud. tylna i przebud. przyziem. magazynu	Lwowska 36	Józef Trojanowski	278/23

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie jawne (142 w kad. XVII.) **z dnia 1 marca 1923 r.**

Obecni:

Przewodniczący: Prezydent m. Jan Kanty Federowicz.

Wiceprezydent m.: Inż. Karol Rolle.

„ „ Dr. Piotr Wielgus.

Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.

Radców miejskich obecnych **53**.

Początek posiedzenia o godzinie $5^1/_2$ popołudniu.

Przed porządkiem dziennym.

Interpelacja.

Sekretarz odczytał interpelację rm. Karola Łuczki w sprawie oddania sali b. Rady miejskiej w Podgórzu dla Uniwersytetu ludowego.

(Oryginalną interpelację załączono do protokołu).

W odpowiedzi na powyższą interpelację wiceprez. m. Rolle udzielił wyjaśnienia.

Pisma.

Sekretarz odczytał pismo Rektora Uniw. Jagiell., wyrażające podziękowanie Radzie miej., oraz członkom Prezydjum miasta za oddanie gruntów pod budowę bibljoteki Jagiellońskiej.

(Pismo dołączono do protokołu).

Porządek dzienny.

I. Obrady nad budżetem r. 1923.

Przemówienie generalnego referenta budżetowego.

Rm. Dr. Krzetuski przemówił:

Świetna Rado!

Z przedłożonych Radzie dwóch budżetów za rok ubiegły i bieżący dyskusji i krytyce podlegać może jedynie plan gospodarczy na rok administracyjny 1923. Budżet za rok ubiegły przyjąć może Rada jedynie do zatwierdzającej wiadomości.

Pod względem liczbowym, a więc czysto formalnym, budżet na rok 1923 jest zrównoważony.

Wydatki i dochody zrównoważone sięgają do wysokości sumy 5 miljonów koron. Jeżeli z sumy wydatków i równej mniej więcej dochodów, skreślimy ostatnie trzy miejsca, czyli zredukujemy miljardy marek do miljonów koron, to uderzy niemal zupełna zgodność. Sumy roku 1923 o 7% są wyższe od sum roku 1913. Dla dokładności muszę zwrócić uwagę, że budżet z przed lat dziesięciu nie zawiera jeszcze dat podgórskich, które o mniej więcej 10% zwiększają sumę wydatków.

Porównanie wyników pojedynczych działów okazuje w całej pełni wewnętrzną zmianę naszej gospodarki w okresie powojennym. A mianowicie w dziale pierwszym i trzecim uderza wielkie podobieństwo wzrostu względnego 68% w dziale pierwszym, 70% w dziale trzecim. Mniej więcej identyczny ubytek okazuje się w dziale drugim i czwartym, 76 i 81%.

To znaczy administracja miasta zubożała, względnie do rozkładu wydatków na pojedyncze działy o tyle, o ile zwiększył się ciężar podatkowy ludności. Zaś o ile mniej wydatnie korzysta miasto z dochodów domanialnych, o tyle ulżył mu się ciężar oprocentowania i spłaty długów.

Można zatem wywnioskować, że o ile ceny wewnętrzne dojdą w ciągu roku do równi światowej, niedobór wynosić musi conajmniej tyle, ile koszta Zarządu musiałyby czynić według parytetu złotego, biorąc pod uwagę tylko poziom cen przedwojenny, a więc nie zważając na ogólne podniesienie się na całym świecie cyfr indeksowych. Zarząd główny miał według budżetu za czas od 1 stycznia 1914 do 30 czerwca 1915 kosztować okrągło 1,977.000 K, czyli za jeden rok okrągło 1,300.000 K. Biorąc koronę złotą za równą frankowi szwajcarskiemu, dochodzimy do wniosku, że dział pierwszy w warunkach wyżej wskazanych, pochłonąć winien 4.000 razy 1,300.000, czyli przeszło 5 miljardów marek, nie licząc już dalszej marki polskiej dewaluacji. Grożący tedy z niepowstrzymanego pochodu cen ku równi światowej niedobór, możemy obliczyć na jakie 3 miljardy marek z tem, że dalszy spadek marki wobec walut mniej więcej stałych, niedobór ten stosunkowo powiększy. Jeżeli miasto nie zdoła w miarę zwiększyć także swoich dochodów, cierpieć na tem będą musiały działy inne, bo sam mechanizm administracyjny utrzymany być musi bezwarunkowo. Co więcej, niezależnie od położenia gospodarczego zadania samorządu miast większych, coraz dalsze obejmują kręgi, co za sobą pociąga wzrost urzędów miejskich i wydatków na nie łożonych.

W dziedzinie skarbowości nieznacznie tylko przechyla się szala na korzyść podatków pośrednich. Konieczna reforma ustawodawstwa w przedmiocie ochrony lokatorów powinna dać miastu możność powrócenia do zdrowszego stosunku między podatkami pośredniemi i bezpośredniemi.

Dążność do odbudowy przedwojennej gospodarki niewątpliwie po raz pierwszy od czasu powrotu pokoju w budżecie niniejszym na jaw występuje. Niestety wszelkie usiłowania spełznąć, wszelkie zamiary w niwecz obrócić się muszą, póki trwać będzie zamęt walutowy, który dziś zagraża poważnie bytowi państwa. Z miast wyjść powinien odzew za poprawą, a raczej zupełną przebudową naszego obecnego systemu pieniężnego. Bowiem istnienie zdrowego pieniądza stanowi podstawowy warunek wszelakiego planowego gospodarowania ciał zbiorowych nie mniej jak jednostek.

Przemówienie przyjęła Rada m. oklaskami.

Przewodnictwo obejmuje wiceprez. m. Rolle.

Przemówienie Prezydenta m. J. K. Federowicza.

Zgodnie z oświadczeniem poprzedniego mówcy Prezydent stwierdza, że nad przedłożonym budżetem niepodobna toczyć rozprawy realnej, niema bowiem warunków, któreby go przy życiu utrzymać mogły. Przedkłada się go Radzie raczej ze względów for-

malnych, ponieważ statut tak nakazuje. Wydatki wzrastają z miesiąca na miesiąc o 50—60 procent i w dalszej konsekwencji na tej drodze budżet zostanie zamknięty nie 7-ma miljardami,. ale sumami w trylionach.

Sprawa sanacji.

Z ust ministra Skarbu dowiedział się Prezydent, że od dnia 1 kwietnia br. zostanie wprowadzonym do wszystkich samorządów miernik złoty (nie waluta złota), a to na wzór budżetu państwowego. Miernik ten ma być zdaniem p. ministra Skarbu radykalnym środkiem zapobiegającym inflacji i drożyźnie. P. Grabski bowiem wychodzi z założenia, że wszystkie artykuły handlu na rynku wewnętrznym zostały już przerachowane na walutę złota. Przeliczeniu temu nie uległy jedynie dochody państwowe, praca ludzka i dochody właścicieli realności. Niektóre natomiast artykuły — zdaniem p. ministra — przekroczyły i to w b. znacznym stopniu parytet złota, w szczególności: bawełna, tłuszcze, węgiel i pszenica. — Jak niepokojące są rezultaty takiego stanu rzeczy, dowodem to, że Poznańskie i Pomorze nie sprowadzają już węgla z Górnego Śląska, ale węgiel angielski, który mimo kosztów transportu jest nie równie tańszy od węgla krajowego. Dla polskiej produkcji może to pociągnąć skutki wprost nieobliczalne.

Jest również faktem stwierdzonym, że zboże, którego brak i drożyzna daje się tak silnie odczuwać, jest w wielkich ilościach magazynowane przez producentów rolnych.

Gorszem jednak jest to, co dzieje się na wewnętrznym rynku walutowym. Notowania giełdowe wykazują, że giełdy w Berlinie i Zurychu wyżej cenią markę polską od giełdy warszawskiej. Jak długo nie zostanie wprowadzoną waluta złota, nie zapobiegnie się spekulacjom bankowym.

Z wprowadzeniem jednak powyższego postulatu w życie, nasuwają się z konieczności pewne zastrzeżenia i pytania:

1) Czy wprowadzenie choćby tylko teoretycznego miernika złotego przy pozostawieniu marki nie wywoła dalszej jej deprecyacji? Stanie się ona bowiem walutą bez żadnej przyszłości, a zarazem i bez teraźniejszości.

2) Czy przejście do obliczenia cen w złotych nie przyspieszy tempa drożyzny? Podwyżka płac urzędniczych i robocizny może bowiem łatwo sprowadzić kryzys przemysłowy i bezrobocie. Przemysł polski jest oparty na kruchych podstawach. I wiemy, że nasza zdolność eksportowa zmniejszy się z chwilą, gdy pod względem cen towarów zrównamy się z zagranicą. Powstaną całe falangi bezrobotnych, których utrzymanie będzie obowiązkiem Państwa. Na to państwo musi być przygotowane.

Pomoc rządu dla miast.

W zasadzie rząd zgodził się udzielać miastom pewnych zaliczek na podatki i ułatwiać wprowadzenie racjonalnego systemu podatkowego. Z drugiej jednak strony minister skarbu odbiera miastom jedno z głównych źródeł dochodu, a mianowicie podatki pośrednie. Wyłączył z pod akcyzy miejskiej wszystkie wyroby alkoholowe. W zamian za to wyjdzie tymczasowa ustawa o podatkach gminnych, wprowadzająca nowe, problematycznej wartości dla miast źródła dochodów, a mianowicie tylko do 2-procentowego podatku obrotowego zezwala się miastom doliczać pół procent, tudzież 3 procent podatku mieszkaniowego.

Drożyzna.

Rząd, wprowadzając miernik złoty, liczy się z możliwością, że wywoła to silny wzrost drożyzny. Dla częściowego zabezpieczenia miast przed katastrofą aprowizacyjną przyrzekł udzielać od czasu do czasu pożyczki w kwocie 30 tysięcy marek na głowę, co dla Krakowa wyniesie około 2 miljardów marek. Równocześnie p. Hartleb, komisarz do walki z drożyzną, wprowadza na nowo przymusowy wykup zboża na rzecz gmin, po cenach targowych, tudzież rozpoczął akcję w kierunku zwalczania granicznego szmuglu artykułów pierwszej potrzeby. O dodatnich rezultatach tej akcji świadczy fakt, że z samego Gdańska cofnięto około 600 wagonów zboża bezprawnie wywiezionego.

Rozbudowa miast.

Jeszcze we wrześniu ub. r. została uchwalona przez Sejm ustawa o asygnowaniu przez rząd na rozbudowę miast kwoty 20 miljardów marek. Dziś kwota ta nie przedstawia wartości. To też w związku ze sprawą zatrudnienia bezrobotnych minister Skarbu zgodził się na wyasygnowanie 25 miljonów złotych polskich, czyli około 200 miljardów marek na cele budownictwa miejskiego, z czego na Kraków przypadnie 20 miljardów marek. Z kredytu tego będzie można korzystać także na remont domów.

Przemówienie Prezydenta Federowicza przyjęto oklaskami

II. Komitet rozbudowy miasta Krakowa.

Imieniem Sekcji I. i III. wiceprez. m. Dr. Wielgus wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ustawy z dnia 26 września 1922 Nr. 89 poz. 811 Dz. Ust. Rzp. Pol. o rozbudowie miast uchwali Rada miejska co następuje:

I. Ustanawia się Komitet rozbudowy stoł. król. miasta Krakowa.

II. Postanawia się, że Gmina m. Krakowa zamierza korzystać z pomocy kredytowej Skarbu Państwa po myśli art. 16 i następnych pow. ust. i poddaje się wszystkim przepisom, będącym w związku z tą pomocą w szczególności co do obowiązków Gminy wynikających z postanowień art. 23 pow. ustawy.

III Wydaje się następujący regulamin (statut) Komitetu rozbudowy stoł. król. miasta Krakowa.

Zakres działania Komitetu.

§ 1.

Do zakresu działania Komitetu rozbudowy m. Krakowa należą sprawy objęte art. 4 o ust. rozbudowie miast w szczególności:

1) Starania o fundusze na budowę domów mieszkalnych w Krakowie.

2) Budowa domów mieszkalnych w Krakowie.

3) Nabywanie gruntów pod budowę domów.

4) Nabywanie domów zniszczonych lub niedokończonych i doprowadzenie ich do stanu używalności.

O ile jednak według statutu gminnego dla m. Krakowa wymagana jest uchwała Rady miejskiej, ma Komitet przedkładać Jej za pośrednictwem Magistratu swoje wnioski do zatwierdzenia. To samo dotyczy decyzji innych władz. Rada miejska może jednak w myśl postanowień § 82 statutu miejskiego przekazać Komitetowi rozbudowy sprawy do jej zakresu należące.

Skład Komitetu.

§ 2.

W skład Komitetu wchodzi:

1) Przewodniczący i jego zastępca.

2) Członkowie Komitetu w liczbie 12.

3) Zastępcy członków w tej samej liczbie — jednak tylko o tyle, o ile wstępują w miejsce członka w myśl następujących przepisów.

§ 3.

Przewodniczącym Komitetu jest każdorazowy Prezydent miasta. Zastępcą przewodniczącego jest ten Wiceprezydent miasta do którego zakresu należy sprawa rozbudowy miasta. O ile sprawy te należały do Prezydenta miasta, to tenże sam wyznaczy swego zastępcę z pośród członków Prezydjum miasta.

§ 4.

Wybór członków Komitetu następuje w następujący sposób: 6 ciu członków wyznacza Rada miejska ze swego grona, 4-rech członków z liczby osób, stale w mieście zamieszkałych i świadomych potrzeb miasta i do spełnienia powyższego zadania odpowiednich, nienależących atoli do składu Rady lub Magistratu.

2-ch członków wyznacza Prezydjum miasta z grona Naczelników Wydziałów Magistratu

W podobny sposób wyznacza się w tymsamym składzie zastępców członków Komitetu.

Zastępców powołuje Prezydent miasta do obrad Komitetu w razie dłuższej przeszkody u członka Komitetu.

Oprócz tego może Wojewoda delegować do Komitetu przedstawiciela z głosem doradczym.

Jeżeli Skarb Państwa przyjdzie miastu z pomocą w myśl art. 16 ust. o rozbudowie — delegat rządowy ma głos stanowczy.

Postępowanie komitetu.

§ 5.

Urzędowanie Komitetu odbywa się.

1) przez wypracowanie referatów przez członków,

2) przez wykonywanie przez członka innych powierzonych mu czynności n. p. nadzór nad budową domu i tp.,

3) przez obrady i uchwały na posiedzeniach Komitetu.

§ 6.

Komitet odbywa albo posiedzenia ogólne albo posiedzenie poszczególnych oddziałów (sekcji).

§ 7.

Komitet dzieli się na 3 oddziały (sekcje).

1) oddział skarbowy,

2) oddział budowlany,

3) oddział administracyjno-prawny.

Oddział skarbowy zajmuje się uzyskaniem funduszów na kupno gruntów i budowę względnie naprawę domów.

Oddział budowlany zajmuje się budową względnie naprawą domów mieszkalnych ze stanowiska technicznego.

Do oddziału administracyjno-prawniczego należą wszystkie inne sprawy Komitetu.

§ 8.

Każdy oddział ma składać się z 4—5 członków wybranych bezwzględną większością na ogólnem posiedzeniu Komitetu. Gdyby większości takiej uzyskać nie można było, mianuje członków oddziałów przewodniczący Komitetu na wniosek Magistratu.

§ 9

W posiedzeniu poszczególnych oddziałów biorą udział oprócz przewodniczącego Komitetu także członkowie dotyczących oddziałów, w posiedzeniu ogólnem wszyscy członkowie Komitetu.

§ 10.

Do ważności uchwał posiedzenia ogólnego lub poszczególnych oddziałów potrzeba oprócz przewodniczącego obecności więcej niż połowy członków. Jeżeli dla pewnych spraw zwołane będzie wpólne posiedzenie 2 oddziałów, musi być obecnych więcej niż połowa z każdego oddziału.

§ 11.

Posiedzenie oddziałów i ogólne posiedzenia zwołuje przewodniczący Komitetu względnie tegoż zastępca okólnikiem, który ma zawierać oprócz czasu i miejsca posiedzenia — także porządek dzienny

Na posiedzeniach ogólnem i poszczególnych oddziałów przewodniczy przewodniczący Komitetu względnie tegoż zastępca. Na posiedzeniach oddziałów może przewodniczący Komitetu poruczyć przewodnictwo jednemu z członków.

Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów członków obecnych. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Posiedzenia Komitetu i jego oddziałów nie są publiczne.

§ 12.

Z obrad posiedzenia spisuje się protokół, który podpisuje przewodniczący i protokolant.

Protokolant ma na referatach (aktach) zaznaczyć zapadłą uchwałę ewent. na żądanie zapisać zdanie odmienne.

§ 13.

Posiedzenia Komitetu rozbudowy mają się odbywać w miarę potrzeby najmniej jednak raz w miesiącu.

§ 14.

Upoważnia się Komitet rozbudowy do wydania szczegółowych przepisów regulaminowych w granicach niniejszego statutu. (L: 4256/922 I. a).

Rm. Dr. Rozenzweig zgłasza wniosek:

„Wzywa się Prezydjum, aby na następnem posiedzeniu Rady miasta przedłożyło projekt ustawy w przedmiocie poboru przez Gminę Kraków przymusowej pożyczki bezprocentowej na budowę domów o małych mieszkaniach z tem, że pożyczka do wysokości 10 miljardów Mkp. ma być pobieraną na zasadzie ustawy o daninie przy wielokrotnych równomiernych stawkach, mających w sumie dać kwotę 10 miljardów Mkp.

Pożyczka ma być spłacalną w drodze losowania przez lat 25 — zabezpieczenie stanowią wybudowane realności.

Rm. Adelmann wita przedłożenie wniosków, widzi w tem rozwiązanie rozbudowy miasta.

Wnioski Sekcji I. i III. uchwalono.

Wniosek Rm. Rozenzweiga uchwalono.

IV. Upoważnienie Sekcji ekonomicznej do samodzielnego zatwierdzania linji regulacyjnej ulic.

Imieniem Sekcji I. st. radca budown. m. inż. Kłeczek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Rada miasta nadaje w myśl przepisu § 83 statutu gminnego Sekcji ekonomicznej atrybucję Komisji samodzielnej do zatwierdzenia linii regulacyjnych istniejących ulic i dróg przedstawionych przez Magistrat po myśli ustawy budowniczej krak. z tem jednak, że do ważności takich uchwał Sekcji potrzebną jest obecność 5-ciu członków Komisji nie wliczając Przewodniczącego. (L: 520/921 Bb).

Rm. Dr. Klimecki zgłasza wniosek:

Na żądanie 3 członków Sekcji ekonomicznej należy zatwierdzenie linji regulacyjnej ulicy przedłożyć Radzie miejskiej.

Wniosek Sekcji uchwalono.

Wniosek rm. Klimeckiego uchwalono.

V. Relutum na obuwie dla służby miejskiej.

Imieniem Sekcji I. i II. radca Mgtu Dr. Kolkiewicz wnosi:

Rada miasta uchwali:

Przyznane woźnym miejskim relutum na obuwie podwyższa się od 1 stycznia 1923 r. do kwoty 50.000 Mkp. płatnej jednorazowo z góry. (L: 4256/22 I. a.)

Rm. ks. Kasprzyk wnosi aby kwotę tę podnieść do wysokości 100.000 Mkp.

Wniosek rm. Kasprzyka odrzucono.

Wniosek Sekcji I. i II. uchwalono.

VI. Opłaty za przyjęcia do gminy m. Krakowa.

Imieniem Sekcji II. i V. st. radca Mgtu Błotnicki wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Pobierane w myśl § 8 statutu m. Krakowa opłaty za przyjęcie do gminy w kwocie od 20—600 Kor. austr., podwyższone ostatnio uchwałą Rady miasta z dnia 14 marca 1921 r. do wysokości od 100 — 50.000 Mkp. podwyższa się, ze względu na dewaluację, oraz konieczność polepszenia finansów gminnych, do wysokości od 1000 do 1 miljona Marek.

2) Wzywa się Magistrat do przedłożenia uchwały Rady miasta Rządowi do zatwierdzenia. (L: 1697/923 V. b.)

Uchwalono.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie wpół do 9-tej wieczór.

Posiedzenie jawne (143 w kadencji XVII) **w dniu 12 marca 1923 r.**

Obecni:

Przewodniczący: Prezydent m. J. K. Federowicz.
Wiceprezydent m.: Dr. Emil Bobrowski,
" " Inż. Karol Rolle,
" " Inż. Józef Sare,
" " Dr. Piotr Wielgus.
Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.
Radców miejskich obecnych: 72.
Początek posiedzenia o godzinie $5^1/_2$ po południu

Przed porządkiem dziennym.

Interpelacja.

Sekretarz odczytał interpelację r. m. Dr. Müllera i tow. w sprawie pomocy dla inwalidów wojennych, wdów i sierot.

(Oryginalną interpelację dołączono do protokołu).

1) Wnioski nagłe.

Sekretarz odczytał wniosek nagły rm. Dr. Müllera i tow. w sprawie przyznania subwencji „Tygodn. Akademika", na pokrycie podatku od widowisk od przedstawienia teatralnego.

(Wniosek oryginalny dołączono do protokołu).

Wniosek uchwalono traktować regulaminowo.

Podwyższenie opłat od trunków i towarów przywożonych do Krakowa.

Imieniem Sekcji II. (skarbowej) i komisji administracyjnej st. r. m. Dr. M. Zawadzki wnosi:

Rada m. uchwali:

I. Obecnie pobierane na podstawie § 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 1910 Nr. 122 Dz. u. k. i uchwały

Rady miasta z dnia 31 stycznia 1922 opłaty podwyższa się, a mianowicie:

a) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu da się oznaczyć zapomocą studzielnego alkoholomierza przy temperaturze + 12° R., a zawierających:

1) nie więcej niż 30° ze 300 na . . . . 600 Mk.
2) „ „ „ 40° „ 400 „ . . . . 800 „
3) „ „ „ 50° „ 500 „ . . . . 1000 „
4) „ „ „ 70° „ 700 „ . . . . 1400 „
5) „ „ „ 90° „ 900 „ . . . . 1800 „
6) „ „ „ 90° „ 1000 „ . . . . 2000 „

b) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się przepisanym alkoholomierzem oznaczyć ze 450 Mk. na 1000 Mk. od jednego litra, a to bez względu na zawartość alkoholu;

c) od piwa (ostatnia uchwała Rady miasta z dnia 21 lutego 1923):

1) jakiegokolwiek gatunku z wyjątkiem porteru i piwa angielskiego z 40 na 100 Mk. od litra;

2) od porteru i piwa angielskiego ze 100 na 200 Mk. od litra.

Podwyższonej opłacie podlegają wszystkie zapasy wymienionych trunków, dlatego posiadający te zapasy winni zgłosić je w Administracji akcyzy, celem wymiaru dodatkowej opłaty.

II. Obecnie pobierany na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 20 października 1921, zatwierdzonej reskryptem Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 25 listopada 1921 N. S. M. 3691, a przedłużonej reskryptem z dnia 21 listopada 1922 N. S. M. 6129 oznaczony w § 1 podatek od towarów dowożonych do Krakowa kolejami żelaznemi i drogami wodnemi podwyższa się:

1) w poz. a) z 10 na . . . . 100 Mk.
2) „ „ b) „ 50 „ . . . . 600 „
3) „ „ c) „ 200 „ . . . . 1000 „

III. Poleca się Administracji akcyzy, aby postarała się o zatwierdzenie powyższych opłat i podatków przez odpowiednie władze.

W dyskusji zabierali głos r. m. Godzicki i Kosobudzki, poczem wniosek Komisji administracyjnej i Sekcji skarb. uchwalono:

Kredyt na cele aprowizacji miasta Krakowa w wysokości trzech miljardów marek polskich.

Imieniem Sekcji skarbowej, wiceprezydent m. Dr. Bobrowski wnosi:

Rada m. uchwali:

1) Podwyższyć kredyt aprowizacyjny do wysokości 3 (trzech) miljardów marek polsk. i upoważnić Prezydjum miasta do zaciągnięcia w ramach tego kredytu pożyczek w miarę koniecznej potrzeby u Rządu polskiego.

2) Udzielony kredyt użyty zostanie w całości i wyłącznie na akcję aprowizacji miasta Krakowa i nie zostanie obrócony na pokrywanie innych wydatków Magistratu, ani też przelany bezpośrednio czy pośrednio do Kasy miejskiej.

3) Do podpisania wszelkich dokumentów pożyczkowych upoważnia się Prezydjum miasta.

4) Kredyt osiągnięty spłacony być ma z funduszu obrotowego miejskiego Biura aprowizacyjnego w terminach płatności pożyczek. (L. 347/1923 aprow.).

Uchwalono.

Urlop.

Rada m. udzieliła r. m. Rakiszowi urlopu sześciotygodniowego celem wyjazdu za granicę w sprawach rodzinnych.

Porządek dzienny.

I. Kredyty dodatkowe na roboty budowlane i t. p. budżetu 1922 r.

A. Imieniem Komisji drogowo-kanałowej i Sekcji II. st. r. m. budown. m. inż. Kłeczek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Przyznaje się kredyty dodatkowe:

1) w dz. VI. 2 a budżetu 1922 r. . . 178.000 Mk.
2) „ VI. 2 b „ „ . . 4,420.000 „
3) „ VI. 2 d „ „ . . 9,210.000 „

Przekroczenie nastąpiło z powodu podrożenia robocizny i materjałów budowlanych.

(L. 2836/921 Bb, 1830/922 Bb, 1828/922 Bb).

Uchwalono.

Rada miasta uchwali:

B. Przyznaje się dla działu drogowego (Dz. VI. p. 4 A wydatków zwyczajnych budżetu 1922 dodatkowy kredyt w łącznej kwocie Mk. 79,000.000 dla następujących pozycji:

Dz. VI. p. 4 A	a konserwa na szosy	Mk.	25,000.000
„ „	b piasek	„	2,500.000
„ „	c robocizna	„	4,400.000
„ „	e narzędzia	„	600.000
„ „	f ruch walców drog.	„	2,500.000
Dz. VI. p. 4. B	utrzymanie bruków i chodników . . .	„	25,000.000
Dz. VI. p. 4 U	utrzymanie magaz. woda, światło . .	„	1,000.000
Dz. VI. p. 5 c	czyszcz. dróg dniówka	„	3,000.000
„ „ g	„ koszta wyw.	„	4,000.000
„ „ h	„ robocizna .	„	7,000.000
Dz. VI. p. 4 T	utrzym. zaprzęgów .	„	4,000.000
	Zgodnie	Mk.	79,000.000

(L. 1825, 1824, 1823, 1822, 1821, 1820, 1819 1922 Bb).

Uchwalono.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się linję regulac. północnej strony placu Lasoty w Dz. XXII. według linji czerwonej oznaczonej na planie Bud. m. B. z dnia 28 lutego 1923 literami a—b—c z linją budowlaną a' — b' — c' w odstępie 5 metrów.

2) Zatwierdza się linję regulacyjną północno-wschodniej strony alei Dembowskiego Dz. XXII. dla parcel 960/6 i 960/4 wzdłuż linji czerwonej oznaczonej na pow. planie Bud. m. B. literami d — e z linją budowlaną d' — e' w odstępie 5 metrów.

3) Odnośnie do podania petentów i brzmienia § 16 g. noweli Nr. 83 zatwierdza się zapoczątkowanie otwarcia nowej od placu Lasoty w kierunku północno wschodnim, a liniami regulacyjnemi oznaczo

nemi na pow. planie Bud. m. Oddz. B. czerwono literami: c — f — g od strony północno-zachodniej zaś d — h — i — j od strony południowo-wschodniej z linjami budowlanemi c' — f' — g' względnie d' — h' — i' — j' w odstępie 5 metrów.

4) Zatwierdza się uregulowanie granic poszczególnych parcel, petentów w myśl referatu i planu Bud. m. B. z dnia 28 lutego 1923.

5) Zatwierdza się dla ustalonych powyższym planem parcel budowlanych sposób zabudowania willowy, dopuszczając zabudowanie grupowe po 2 domy dla parcel Zalipskich i Kabelika względnie Sosenki i Rzący.

6) Uchwały powyższe nabierają mocy prawnej, skoro petenci:

a) odstąpią po myśli § 16 g. now. do ust. b. m. Kr. bezpłatnie i w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych oraz opłat etc. grunta potrzebne pod ulice do ustalonych powyżej ad 1, 2, 3, linij regulacyjnych;

b) dla zabezpieczenia pokrycia kosztów urządzenia ulic w myśl § 16 g. ust. 9 i 11 pow. noweli do ust. b. m. Kr. dozwolą petenci na instabulację na swych realnościach prawa zastawu dla kaucji we wysokości obecnych kosztów, jakieby podług § 16 a noweli na każdą szczegółową realność przypadły z tem, że koszta te po wykonaniu ulic zostaną wedle rzeczywistych wydatków ustalone. (L. 181/923 Bb, 2921/922 Bb).

Uchwalono.

II. Zatwierdzenie linji regulacyjnej ulicy Szerokiej.

Imieniem Sekcji I. st. r. bud. m. inż. Kłeczek wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się linję regulacyjną dla południowo-wschodniej strony ulicy Szerokiej według planu Bud. m., Oddział B, z dnia 9 marca 1923 r.: oznaczoną liczbami 0, 1, 2, 3, 4 zgodnie z planem sytuacyjnym p. architektury Hendla z roku 1923 dołączonym do podania konsensowego do L. 198/Ba ex 19/I. 1923.

2) Upoważnia się Magistrat do wdrożenia pertraktacji ze Zborami dotyczących Synagog o kupno gruntu gminnego do powyższej linji regulacyjnej według czerwonej linji podziału 3 — 5 w planie Bud. m. b. z dnia 9 marca 1923 r.

3) Sprzedaż gruntu obu Synagogom ma być uwarunkowaną niezabudowalnością powyższego gruntu hipotecznie zastrzeżoną. (L. 2270, 2438/922 Bb).

Uchwalono.

III. Upoważnienie Prezydenta miasta do samodzielnego nabywania dla gminy gruntów pod regulację ulic.

Imieniem Sekcji I, i II. i Komisji podgórskiej st. r. m. Dr. Reiner wnosi:

Rada m. uchwali:

Dla przyspieszenia i uproszczenia wydawania konsensów na budowę domów i parcelację gruntów Rada m. na podstawie § 82 statutu (ustawa z dnia 12 kwietnia 1905 Dz. u. kr. Nr. 70) przekazuje Prezydentowi m. do samodzielnego załatwiania sprawy nabywania dla gminy gruntów pod regulację względnie rozszerzenie ulic czy to w drodze nieograniczonej darowizny, czy też w drodze bezpłatnego oddania na własność, połączonego z tym warunkiem, że wartość odstąpiona gruntu oszacowania przez Magistrat w chwili przystąpienia do robót regulacyjnych ulicy zostanie potrącona od kosztów urządzenia tej ulicy, przypadających na pozbywcę względnie także na jego prawonastępców.

Do podpisywania dokumentów w tych sprawach obok p. Prezydenta lub jego zastępcy upoważnia się pp.: r. m. inż. A. Adelmanna, J. Mitasińskiego, a w razie przeszkody u którego z nich Dr. W. Damskiego i Dr. L. Merza. (L. 852/923 I. a).

Uchwalono.

IV. Kredyty dodatkowe.

Imieniem Sekcji I. i II. st. radca Mgtu Dr. Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Przyznaje się kredyt dodatkowy do budżetu na r. 1922:

a) dla Dz. VII. poz. 3. lit. l. w kwocie 537005 Mk (Konserw. urządz. ogrod.)

b) dla Dz. VII. poz. 6 lit. f w kwocie 576.209 Mk. (Park Dr. Jordana, trawniki, robocizna).

c) dla Dz. XI. poz. 6 lit. e w kwocie 55.620 Mk. (Cmentarz, utrzymanie inspektów).

d) dla Dz. XI. poz. 6 B lit. b w kwocie 475.892 Mk. (Cmentarz, robocizna ogrodowa).

e) dla Dz. VII. poz. 1 lit K. w kwocie 408.040 Mk. (Naprawa uprzęży i wozów).

f) dla Dz. VII. poz. 14 nadzw. w kwocie 150000 Mk. (Zakupno węży do krop.).

g) dla Dz. VII. poz. 6 r nadzw. w kwocie 48.500 Mk. (Park Dra Jordana, utrzymanie ogrodzeń).

h) dla Dz. VII. poz. 8 c nadzw. w kw. 204.974 Mk. (Park na Krzemionkach, utrzymanie ogrodzeń).

i) dla Dz. VII. poz. 5 n nadzw. w kw. 128.936 Mk. (Ubez. rob. plant. w Kasie chorych).

j) dla Dz. VII. poz. 6 g w kwocie 167.100 Mk. (Park Dra Jordana, ławki).

k) dla Dz. IX. poz. 6 C a w kwocie 1.829,900 Mk. (Cmentarz, 2 ogrodników i 2 pomocn. przy przyozdabianiu mogił i grobowców).

2. Przyznaje się kredyt dodatkowy do budżetu na rok 1922:

a) dla Dz. I. poz. 9 b w kwocie 30.360 Mk. (Sala Rady m., światło).

b) dla Dz. II. poz. 3 g w kwocie 377.327 Mk. (Budynki m. porządek i wywóz śniegu).

c) dla Dz. II. poz. 4 j w kwocie 18.512 Mk. (Sukiennice, czystość i dezynfekcja).

d) dla Dz. II. poz. 5 c w kwocie 7.671 Mk. (Stary Teatr, czyszcz. komin.).

e) dla Dz. VII. poz. 6 l w kwocie 56.860 Mk. (Park Dra Jordana, obsługa wychodków).

f) dla Dz. IX. poz. 3 d w kwocie 3.633 Mk. (Labor. chem., światło elektr.).

g) dla Dz. IX. poz. 3 e w kwocie 29.316 Mk. (Stacja ratunk., światło elektr.),

h) dla Dz. IX. poz. 10 a w kwocie 30 Mk. (wychodki m., wynagrodzenie stróżów).

i) dla Dz. IX. pdz. 10 b w kwocie 71.912 Mk. (Wychodki m., przybory).

j) dla Dz. XII. poz. A 1 g w kwocie 33.611 Mk. (Szkoły m., czyszcz. kominów).

k) dla Dz. XII. poz. 3 B e w kwocie 59.240 Mk. (Akad. handl., światło elektr.).

3. Przyznaje się kredyt dodatkowy do budżetu na rok 1923:

a) dla Dz. VII. poz. 3 l w kwocie 1,000.000 Mk. (Konserw. urządz. ogrod.);

b) dla Dz. VII. poz. 9 nadzw. w kw. 1,440.000 Mk. (Naprawa ogrodzeń plant.).

(L. Magtu: 493/23/I. a).

Uchwalono.

V. Dalsza dyskusja nad budżetem roku 1922 i 1923.

R. m. Dr. Müller podkreślił konieczność zapewnienia samorządom nowych źródeł podatkowych i przyspieszenia reformy wyborczej, poczem zgłasza wnioski:

Rada miasta Krakowa wzywa Prezydjum m. i posłów krakowskich do poczynienia energicznych starań w sprawie przyspieszenia uchwalenia:

1. Ustawy o samorządzie miejskim dla większych miast (Warszawy, Krakowa i t. d.).
2. Ustawy o samorządzie wojewódzkim.
3. Ustawy o zniesieniu tymczasowego wydziału samorządowego we Lwowie, względnie o ograniczeniu jego działalności wyłącznie tylko do czynności likwidacyjnych byłego wydziału krajowego.
4. Nowej ustawy o zasileniu finansów samorządowych, którąby zapewniła nowe źródła podatkowe samorządom oraz większą samodzielność ich uchwałom w sprawach finansowych.

Ze względu na szerzące się bezrobocie Rada miasta Krakowa wzywa Prezydjum miasta i posłów krakowskich do energicznej interwencji u władz centralnych:

1) w sprawie przyspieszenia budowy projektowanych gmachów publicznych jak Akademji górniczej, Izby skarbowej, budynków uniwersyteckich itd.

2) w sprawie wydania rozporządzenia do ustawy o rozbudowie miast i bezzwłocznego wyasygnowania odpowiednich funduszów dla miasta Krakowa,

3) w sprawie uzyskania z 200-miljardowego kredytu, przeznaczonego na roboty publiczne, odpowiedniej kwoty na roboty konserwacyjne i inwestycyjne dla Gminy miasta Krakowa, przyczem Prezydjum miasta Krakowa na najbliższem posiedzeniu Rady miasta przedłoży plan i kosztorysy tychże robót.

Rm. Holeksa skreślił całokształt dotychczasowej gospodarki Rady miasta i przedstawił zadania jakie czekają przyszłą Radę m. zarówno w dziedzinie ekonomicznej, jak i politycznej przyszłości miasta. Przemówienie zakończył apelem do wszystkich klubów radzieckich, by do pracy tej przystąpiły zgodnie, bez względu na dzielące je różnice partyjne.

Rm. Dr. Gross stwierdza, że budżet jest nierealny i choć kończy się cyfrową równowagą, to jednak w rzeczywistości Gmina nie ma na pokrycie płac personalu swych funkcjonarjuszów. Ustawa o finansach miejskich przekazuje gminom na 3 lata podatek czynszowy. Podatek ten kończy się z końcem roku 1923, a u nas podatku tego wcale jeszcze nie wymierzono, bo ustawa jest niejasna i zawikłana.

Mowca podkreśla konieczność zapewnienia miastom kredytu inwestycyjnego i administracyjnego na ulgowych warunkach.

Rm. Adelmann jest zdania, że sprawa budżetowania Gminy nie jest należycie ujętą, bo jeżeli przeglądnąć budżety od lat 10, to będzie można łatwo sprawdzić, że pozycje budżetowe są niezmienione, tylko cyfry są wstawione inne, a przecież budżet miasta ma dać wyraz o całokształcie gospodarki miejskiej i ma wskazać, jakie inwestycje będą przeprowadzone dla dobra Gminy.

Z tych wymienionych powodów uważa za koniecznie potrzebne by utworzyć Departament budżetowy, któryby miał na celu zaprowadzenie pewnego ładu i oszczędności w Gminie. Celem przeprowadzenia zmiany w ustroju Magistratu przedkłada następujące rezolucje:

„Wzywa się Magistrat, by dzisiejszy Wydział skarbowy złożony z dwóch Oddziałów dla komunalnych i państwowych podatków złączył w jeden Oddział, a drugi zamienił na Departament budżetowy".

Po przemówieniu referenta generalnego Rm. Dr. Krzetuskiego zakończono dyskusję ogólną.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 9 wieczór.

Posiedzenie jawne (144 w kadencji XVII) **w dniu 22 marca 1923 r.**

Obecni:

Przewodniczący: Prezydent m.: J. K. Federowicz.

Wiceprezydent m.: Dr. Emil Bobrowski.
„ „ Inż. Karol Rolle.
„ „ Inż. Józef Sare.
„ „ Dr. Piotr Wielgus.

Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.

Radców m. obecnych 63.

Początek posiedzenia o godz. 6½ po południu.

Przed porządkiem dziennym.

Wniosek nagły.

Sekretarz odczytał wniosek nagły rm. Dr. Müllera i tow. w sprawie udzielenia subwencji dla teatru „Opera i Operetka" w Krakowie.

Nagłość wniosku poparto.

Rm. Dr. Müller motywuje swój wniosek wskazując, że opera znalazła się wobec ciężkich obecnych czasów w krytycznem położeniu, wykazując obecnie dwadzieścia kilka miljonów miesięcznie deficytu. Ze względu na doniosłość tej placówki kultury muzycznej i narodowej, bowiem Opera wyjeżdża na kresy do Bielska i Cieszyna, rząd powinien dbać w interesie dobra narodowego i przyznać Operze subwencję jak to czyni w Katowicach, Lwowie i Warszawie.

Wiceprez. m. inż. Rolle popierając wniosek rm. Müllera wskazał, że rząd wprost po macoszemu traktuje interesy kulturalne Krakowa i przytoczył

fakt, że rząd nie płaci od dwóch lat za lożę rządową w teatrze m. im. Słowackiego.

Wniosek poparł rm. Potuczek, poczem Prezydent Federowicz reasumując przemówienia poprzednich mowców, stwierdził, że jako poseł sejmowy interweinował w Minist. skarbu oraz kultury i sztuki w sprawie przyznania subwencji dla teatru „Opera i Operetka“, jednak bezskutecznie — obecnie przy najbliższej sposobności pobytu w Warszawie będzie powtórnie interweniował za udzieleniem subwencji.

Oryginalny wniosek dołącza się do protokołu.

Wniosek rm. Müllera jednomyślnie uchwalono.

Interpelacja.

Sekretarz odczytał interpelację rm. Ostrowskiego i tow. w sprawie uruchomienia fundacji Eust. Jaxy Chronowskiego.

(Interpelację dołącza się do protokołu).

Wiceprez. m. Dr. Wielgus wyjaśnił, że zmarły w r. 1917 Eustachy Chronowski zapisał Grand Hotel i przyległą realność na stypendja dla młodzieży rękodzielniczej, przyczem zamianował kuratorami pp. dr. Skąpskiego, dr. Bąkowskiego i inż. Pakiesa oraz gminę m. Krakowa. Na skutek ustawicznych żądań ze strony kuratorów sprzedała gmina Grand Hotel obecnemu min. spraw zagranicznych Skrzyńskiemu oraz Zamoyskiemu i jego żonie za miljon trzysta tysięcy koron w maju 1918 r. Nabywcy pozostali dłużni resztę ceny kupna 500 tys. koron płatną 1 maja 1923 r. W grudniu 1922 r. złożyli nabywcy 500.000 marek za wspomniane 500.000 koron i zażądali wyekstabulowania reszty ceny kupna. Gmina odmówiła przyjęcia 500.000 tys. i zażądała od nabywców zapłaty za kwotę 500 tysięcy koron przedstawiającą swego czasu jednę trzecią wartości Grand Hotelu, zapłaty kwoty odpowiadającej dzisiejszej jednej trzeciej wartości Grand Hotelu. Nabywcy po dłuższych pertraktacjach zaofiarowali kwotę 50 mil. marek, na co ani gmina, ani kuratorowie się nie zgodzili.

Rm. Ostrowski motywuje ważność wniesionej interpelacji, domaga się ze strony Prezydjum miasta, by sprawy bacznie pilnowało.

Rm. Dr. Klimecki jest zdania, by pertraktować z nabywcami a ci zgodzą się na polubowne załatwienie sprawy.

Rm. Dr. Rosenzweig zgłasza wniosek, by sprawę skierować do Sekcji prawniczej.

W głosowaniu wniosek rm. Rosenzweiga uchwalono.

Porządek dzienny.

Podwyższenie taryfy tramwajowej.

Imieniem Komisji tramwajowej wiceprez. m. inż. Sare wnosi:

Rada m. uchwali:

Ceny biletów jazdy tramwajem mają od 1 kwietnia b. r. wynosić:

1) dla osób dorosłych . . . . 500 Mk.
2) dla urzędników państwowych, oficerów i żołnierzy oraz robotników . 300 „
3) dla dzieci do lat 10 i dla młodzieży szkolnej . . . . 100 „
4) za pakunki . . . . 500 „
5) karta miesięczna . . . . 55.000 „
6) blok obejmujący 50 biletów . . . . 24.500 „

Po godz. 10 wieczór obowiązują ceny podwójne.

Wyrażonemi pod 1, 2, 3, 4, 5, 6 cenami, objęty jest już podatek gminny od biletów tramwajowych.

Nowa taryfa winna być ogłoszoną wedle ust. 3 regulaminu na 8 dni przed wejściem w życie.

Rm. Ziffer zaznaczył, że zwykle przy podwyższaniu taryfy tramwajowej podnoszono cenę biletów dla robotników, urzędników i żołnierzy o 50% — obecnie od tej zasady odstąpiono — wnosi poprawkę, by bilety te wynosiły 250 mkp.

W dyskusji zabierali głos rm. ks. Kasprzyk, Łuczko i Potuczek, poczem wnioski komisji tramwajowej uchwalono. Wniosek rm. Ziffera odrzucono.

Prezydent Federowicz zawiadamia członków Rady m., że drugi punkt porządku dziennego obejmujący wnioski Komisji administracyjnej w sprawie budowy kafilerni nie podda dziś pod obrady Rady m. z tego powodu, że w przyszłym tygodniu odbędzie się posiedzenie Rady m., na którem przedłoży wniosek ten wraz z innymi wnioskami natury finansowej.

Rm. Miedniak wnosi by dyskusję szczegółową nad budżetem odroczyć z tego powodu, że nowe rozporządzenia podatkowe rządu, dotyczące gminy, łączą się bezpośrednio z budżetem.

Wniosek rm. Miedniaka uchwalono.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 8 wieczorem.

Posiedzenie jawne (145 w kad. XVII.) **z dnia 29 marca 1923 r.**

Obecni:

Przewodniczący: Prezydent m.: Jan Kanty Federowicz.

Wiceprezydent m.: Dr. Emil Bobrowski.
„ „ Inż. Karol Rolle.
„ „ Inż. Józef Sare.
„ „ Dr. Piotr. Wielgus.

Sekretarz rady m.: Franciszek Strasik.

Radców miejskich obecnych **96**.

Początek posiedzenia o godzinie 7 wieczór.

Przed porządkiem dziennym.

Protest przeciw skazaniu arcybiskupa Cieplaka.

Prezydent Federowicz przemówił:

Świetna Rado!

Rząd bolszewicki popełnił nową zbrodnię, pokrywając ją pozorami prawa. Sąd moskiewski skazał arcybiskupa Cieplaka i księdza Butkiewicza na śmierć, a 13 kapłanów na srogie kary.

Wyrok ten w całym świecie wywołał gorący protest, a społeczeństwo polskie poruszył do głębi, wywołując boleść i oburzenie.

Pozwólcie Panowie, że w imieniu mieszkańców miasta i Świetnej Rady prześlę na ręce P. Prezydenta Ministrów i Ministra spraw zagranicznych wyrazy solidarności z całem społeczeństwem i energicznego protestu przeciw spełnionej zbrodni.

Przemówienia Prezydenta m. wysłuchała Rada m. stojąc, uchwalając wniosek Prezydenta.

Wniosek nagły.

Wywłaszczenie gruntu na cele regulacji ulicy Sołtyka w Dz. VI.

Imieniem Prezydjum m. st. radca Mgtu Dr Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

Rada miejska upoważnia pp. Radców miejskich inż. Andrzeja Bajdę i inż. Władysława Turskiego oraz st. radcę Andrzeja Kłeczka do zastępstwa Gminy m. Krakowa na rozprawie komisyjnej, która ma się odbyć dnia 28 kwietnia 1923 r. o godzinie 10 rano w sprawie wywłaszczenia gruntu Zakładu dla ubogich starych kobiet na cele regulacji ulicy Sołtyka Dz. VI. — oraz do składania imieniem Gminy wiążących oświadczeń i do pertraktacji ugodowych w tej sprawie.

W razie nagłej przeszkody któregokolwiek z powyższych pp. radców m. upoważnia Rada m. do powyższych czynności pp. radców: Dra Fr. Mussila i inż. Wacława Potuczka. (L. 1565/23 I a.

Uchwalono.

Interpelacje.

Sekretarz odczytał następujące interpelacje:

1) Rm. Oplustila i tow. w sprawie otwarcia łaźni w Podgórzu oraz przy ulicy Karmelickiej.

2) Rm. Rosenzweiga i tow. w sprawie nieporządków, panujących na ulicach, placach itp.

3) Rm. Dra Müllera w sprawie przedłużenia zezwolenia na przedstawienia cyrkowi „Olympia“ w Krakowie.

4) Rm. Dra Müllera i tow. w sprawie 15 wagonów cukru zajętych przez Sąd.

5) Rm. Dra Müllera i tow. w sprawie kredytu na cele mieszkaniowe.

6) Rm. Dra Müllera i tow. w sprawie ściągnięcia kwoty 12 miljonów od Związku chrześć. spółdzielni spożywczej.

7) Rm. Ziffera w sprawie Kasy oszczędności w Podgórzu.

8) Rm. Tabaczyńskiego i tow. w sprawie niewypłacenia dodatku drożyźnianego urzędnikom miejskim.

9) Rm. Tabaczyńskiego i tow. w sprawie urzędowania w Wielką Sobotę.

(Interpelacje dołączono do protokołu).

Prezydent Federowicz oświadczył, że na zgłoszone interpelacje odpowie na najbliższem posiedzeniu Rady miejskiej.

Wniosek nagły.

Sekretarz odczytał wniosek nagły rm. Ziffera w sprawie drożyzny.

(Wniosek dołączono do protokołu).

Porządek dzienny.

I. Podatek od lokali.

Imieniem Sekcji II. i III., st. radca Magistratu Dr Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zmienia się stopę podatku od lokali, ustanowioną uchwałą Rady miejskiej z dnia 2 listopada 1922 r. na rok 1923 w tym kierunku, że począwszy od dnia, od którego wejdzie w życie nowa, uchwalić się mająca przez Sejm ustawa o ochronie lokatorów, będzie Gmina m. Krakowa pobierać przez resztę roku 1923 podatek lokatorski w wysokości 120-krotnego czynszu z roku 1914 od lokali handlowych i przemysłowych, zaś 40 krotnego tegoż czynszu od wszystkich innych lokali.

Termin wprowadzenia w życie niniejszej uchwały odpowiada postanowieniom art. 25 ust. z dnia 17 grudnia 1921 Dz. u. p. Nr. 2 ex 1922.

Mieszkania suterynowe zostają zwolnione.

Po wejściu w życie ustawy o ochronie lokatorów nastąpi rezwizja stawek podatkowych

Uchwalono. (L. 747/923 II a).

II. Opłaty gminne od widowisk.

Imieniem Sekcji ekonomicznej st. radca Magtu Dr Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Zmienia się przepisy art. III., IV., VII i IX. ustawy z dnia 11 lipca 1914 Dz. u. kr. Nr. 3 z roku 1915 r. o opłatach gminnych od widowisk i zabaw w Krakowie w następujący sposób:

1) Art. III. ust. 4 w punkcie b) po słowach: „wokalne itp.“ należy dodać „oraz bilardy, karty do gry, domina itp.“

2) W Art. IV. po punkcie b) należy dodać jako punkt c) zdanie „jeśli zabawy i przedstawienia są urządzane we własnych lokalach stowarzyszeń“.

3) W art. VII. po pierwszym zdaniu należy umieścić ustęp: „Od opłat niezapłaconych w terminach płatności liczyć się będzie odsetki zwłoki w wysokości 10% miesięcznej należnej opłaty od dnia następującego po upływie terminu płatności.

4) Art. IX. otrzymuje brzmienie tej treści: „Za przekroczenia niniejszych przepisów, o ile nie podpadają pod postanowienia powszechnej ustawy karnej, karać będzie Magistrat m. Krakowa grzywną do 200 złp., — a w razie nieściągalności aresztem do 20 dni. Orzeczone grzywny mają być płatne aż do emisji złotych polskich w markach polskich, według kursu złotego polskiego, na podstawie ustalań Ministerstwa Skarbu.

II. Ustanawia się opłaty ryczałtowe:

1) Od bezpłatnych koncertów w restauracjach i kawiarniach oraz od innych widowisk lub produkcji w zmiankowanych w art. III. ustęp 4 a-b w kwo-

cie do 20 złp. za każdy dzień koncertu, widowiska lub gry.

2) Od każdego karuzelu lub huśtawki — w kwocie do 15 złp. miesięcznie za czas prowadzenia przedsiębiorstwa.

Powyższe opłaty ryczałtowe pobierać będzie gmina m. Krakowa aż do emisji złotych polskich według kursu złotego polskiego na podstawie ustalań Ministerstwa Skarbu. (L. 2022/23 II a.)

Uchwalono.

III. Podatek wodociągowy.

Imieniem Komisji wodociągowej i Sekcji skarbowej wiceprezydent m. inż. Sare wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku 1923 poczynając od 1 kwietnia 1923 podatek wodociągowy w wysokości 60-krotnego czynszu z r. 1914 od lokali handlowych i przemysłowych, 30-krotnego tegoż czynszu od lokali mieszkalnych do dwóch ubikacji, zaś 40-krotnego tegoż czynszu od wszelkich innych lokali.

Stawki tę wchodzą w miejsce stawki podatku wodociągowego, przewidzianej w § 6 ustawy wodociągowej dla miasta Krakowa z 12 sierpnia 1899 r. Dz. U. kr. Nr. 94.

2) Zmieniając § 18 przepisów do ustawy wodociągowej postanawia się, iż powyższy podatek wodociągowy ma być ściągany w sposób, przewidziany w art. 25 ustawy z 17 grudnia 1921 Dz. U. Nr. 2, poz. 6 ex 1922, t. j. jak podatek od lokali.

Uchwalono. (L. 122/2 Z. W. 1923)

IV. Taryfa opłat za używanie wody.

Imieniem Komisji wodociągowej i Sekcji skarbowej, wiceprezydent m. inż. Sare wnosi:

Rada miasta uchwali:

A) Za używanie wody i świadczenia wodociągowe obowiązuje następująca taryfa:

I. Opłaty za wodę, pobieraną bez wodomierza:

1. Od sztuki konia 64.000 Mkp.

2. Od powozu lub wózka 64.000 Mkp.

3. Ogródki do 100 m^2 powierzchni są wolne od opłaty; ogrody większe płacą za każde 100 m^2 nadwyżki po 3200 Mkp. rocznie; powierzchnia większa, niż 25 m^2, nie dochodząca jednak do 100^2, liczoną będzie za całą 100 m^2.

4. Od metra kwadratowego zabudowanej wewnętrznej powierzchni oranżerji po 2000 Mkp.

II. Opłaty za wodę, pobieraną zapomocą wodomierzy:

1. Za wodę na potrzeby domowe w budynkach opłacających podatek gminny wodociągowy przekraczającą maksymalną ilość 50 litrow na głowę mieszkańca i dobę, za każdy m^3 nadwyżki 1600 Mkp.

2. Za wodę na potrzeby domowe w budynkach, do których się § 6 ustawy krajowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. U. i rozp. kraj. nie stosuje nieopłacających podatku wodociągowego, za każdy m^3 zużytej wody po 2400 Mkp.

3. Za wodę na cele przemysłowe, określone w § 6 przepisów wykonawczych za m^3 po 2000 Mkp., na cele przemysłu spożywczego po 2400 Mkp.

4. Za 1 m^3 wody, użytej do budowy po 2000 Mkp.

5. Za 1 m^3 wody, użytej do skrapiania ogrodów, oranżerji po 2400 Mkp.

6. Za 1 m^3 do prywatnych wodotrysków po 4000 Mkp.

III. Opłaty za nadobowiązkowe połączenia domowe, tudzież za nadobowiązkowe próby wewnętrznych instalacji:

1. Za nadobowiązkowe połączenie, otworzenie lub zamknięcie głównego miejskiego kurka przed realnością, za próby i rewizje wewnętrznej instalacji, pobierane będą opłaty w wysokości własnych kosztów z 200% dodatkiem na koszta administracyjne.

2. Za używanie miejskiego wodomierza, ustawionego w realnościach do którego się § 6 ust wodociągowej z 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. Ust. i rozp. kraj. nie stosuje, w zakładach przemysłowych, przy wodotryskach prywatnych itp., pobierać się będzie czynsz roczny w ratach kwartalnych z góry w miarę średnicy wodomierza, a to:

za wodom. o średnicy w świetle do	13 mm	92000 Mk
„ „ „ „ „	15 „	120000 „
„ „ „ „ „	20 „	160000 „
„ „ „ „ „	25 „	192000 „
„ „ „ „ „	30 „	224000 „
„ „ „ „ „	40 „	280000 „
„ „ „ „ „	50 „	440000 „
„ „ „ „ „	60 „	520000 „
„ „ „ „ „	80 „	680000 „
„ „ „ „ „	100 „	800000 „

3. Koszta wstawienia wodomierza i potrzebnych do niego zabezpieczeń, liczone będą według rzeczywistych wydatków.

B) Stawki powyższej taryfy obowiązują od dnia 1-go kwietnia 1923 r.

C) Na pokrycie kosztów dostarczania wody uiścić mają konsumenci wody przemysłowej, zbytkowej i nie opłacający podatku wodociągowego zaliczki, w wysokości jednorazowego, przeciętnego wymiaru należytości w roku, za 1 okres wymiarowy.

W celu ułatwienia właścicielom realności rozliczania opłat na poszczególnych lokatorów, będzie Zarząd wodociągu miejskiego wydawać właścicielom na ich żądanie za zwrotem własnych kosztów Zarządu, przed upływem kwartału, względnie roku, tymczasowe zestawienia taryfowych należytości za wodę, względnie świadczenia.

Opłaty, pobierane za wodę w budynkach opłacających podatek gminny wodociągowy mają być ściągane w sposób, przewidziany w art. 24 ust. z 17 grudnia 1921 Dz. U. Nr. 2 poz. 6 ex 1922 tj. w ten sam sposób, jak podatek od lokali.

Uchwalono. (L. 122/23 Z. W. 1923).

V. Opłaty za czynności miejskiego Urzędu mieszkaniowego.

Imieniem Sekcji I. i II. sekretarz Magtu Herget wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Rozporządzenie Magistratu z dnia 15 marca 1921 L. 2638/21 I b., wydane na podstawie uchwały

Rady miasta z dnia 14 marca 1921 w sprawie opłat za czynności miejskiego Urzędu rozjemczego dla spraw najmu zmienia się w tym kierunku, że wysokość tych opłat ustanowiona na 3% od komornego w §§ 2, 3, 4, tegoż rozporządzenia podwyższa się na 50% z tem, że opłata wynosić ma minimum 5000 Mp. (pięć tysięcy).

2. Paragraf zaś 6 tegoż rozporządzenia, w którym przewidziana jest opłata od wydawanych dokumentów 10 Mk od każdego arkusza, zmienia się jak następuje:

„Od wydawanych dokumentów opłatę wymierza się według każdoczesnej obowiązującej taryfy o należytościach gminnych stemplowych".

Uchwalono. (L. 3262/23 I b.)

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 10 w nocy.

Posiedzenie tajne (60 w kad. XVII.) w dniu 1 marca 1923 r.

I. Dodatek osobisty Asyst. prac. chem.

Imieniem Prezydenta miasta oraz Sekcji II i III Dyrektor Mgtu Wł. Grodyński wnosi:

Rada miasta uchwali:

P. **Marjanowi Knollowi**, asystentowi m. pracowni chemicznej w IX stopniu służbowym, przyznaje się na czas aż do osiągnięcia przez niego VIII stopnia służbowego od 1 stycznia 1923 niewliczalny do emerytury dodatek osobisty w wysokości wyrównującej jego pobory z poborami, jakieby mu przysługiwały w VIII stopniu służbowym z tem, że o ile do 31 grudnia 1924 r. nie wykaże się ze złożenia z dodatnim wynikiem egzaminu na dyplomowanego znawcę środków spożywczych, wypłata powyższego dodatku zostanie zamkniętą, a nadto czas od upływu tego terminu aż do złożenia egzaminu nie będzie mu liczony do biegu dodatku za wysługę lat i nie będzie mógł być posunięty do wyższego stopnia służbowego. (L. prez. 2183/922).

Uchwalono.

II. Imieniem Prezydenta m., Sekcji IV, wiceprezydent m. inż. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

Rada miasta nadaje prezentę na posadę kapelana cmentarnego w Krakowie **ks. Janowi Stokłosie,** urodz. w r. 1869 w Barwałdzie pod Wadowicami i tam zamieszkałemu. (L. 89/923/IV).

Uchwalono.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 9 wieczór.

Emerytura.

P. **Michał Buczak,** woźny prezydjalny Mgtu na zasadzie art. 6 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy stoł. król. m. Krakowa (uchwała Rady m. z 31 stycznia 1922 r.) z powodu przekroczenia 60 roku życia przeniesiony został z dniem 1 marca 1923 w stały stan spoczynku. (Lprez. 280/923).

Sprawozdanie z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady miasta.

Komisja administracyjna.

We wtorek dnia 6 marca odbyło się posiedzenie Komisji administracyjnej pod przewodnictwem Prezydenta m. Federowicza.

Naczelnik Administracji akcyzy Dr. Zawadzki przedłożył wnioski w sprawie budowy rzeźni sanitarnej oraz hal sekcyjnych przy zakładzie oprawcy m., które to budowle mają być kosztem około 240 miljonów marek jeszcze w bieżącym roku rozpoczęte i ukończone.

Po załatwieniu licznych spraw administracyjnych, kilku członków Komisji wniosło interpelacje z powodu dwóch artykułów „Kurjera Codziennego", dotyczących nadużyć w Krakowskiej kasie targowej i w związku z tą sprawą drożyzny mięsa.

Referent wyjaśnił, że w sprawie tej wydelegowana została Komisja, składająca się z urzędników Województwa i Magistratu, która przeprowadziła szkontrum i badanie ksiąg. Komisja ta prawie już ukończyła swoje czynności i nie natrafiła na żaden ślad nadużyć (obracanie kapitału obrotowego Kasy na inne cele prywatne kierującego kasą funkcjonarjusza). Oba zatem krzywdzące Kasę targową i kierującego z ramienia Banku Małopolskiego funkcjonarjusza artykuły, polegają na błędnej informacji, udzielonej „Kurjerowi". Cała sprawa streszcza się w tem, że Kasa targowa na obecne stosunki ma zbyt szczupły kapitał obrotowy i nie może podołać wypłatom w terminach krótkich kontraktem oznaczonych. Miasto poczyniło jednak starania, aby P. K. K. P. udzieliła specjalnego reeskontu na cele Kasy targowej do kwoty 200 miljonów Marek. Kwota została już przyznaną, co ułatwi Kasie targowej szybsze wypłaty.

Połączone Sekcje Ekonomiczna i Skarbowa.

W dniu 8 marca 1923 r. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta Sarego posiedzenie połączonych Sekcji I i II Rady miasta, na którem załatwiono sprawę nabywania gruntów przez Gminę pod regulację ulic, przyznano szereg kredytów dodatkowych dla rozmaitych działów budżetu z roku 1922 oraz załatwiono sprawę ubezpieczenia pensyjnego pomocników kancelaryjnych Gminy.

Sekcja Ekonomiczna, Skarbowa i Komisja Podgórska.

W dniu 8 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta Sarego posiedzenie Sekcji Ekonomicznej wspólnie z Sekcją Skarbową i Komisją Podgórską na którem uchwalono przedłożyć Radzie miasta wnioski w sprawie unormowania spraw nabywania przez Gminę gruntów pod regulację ulic, zatwierdzono linję regulacyjną dla części placu Lasoty oraz alei Dembowskiego w Podgórzu, linję regulacyjną dla gruntów koło starych bóżnic na placu Szerokim, linję regulacyjną dla narożnika ulic Urzędniczej i Płuczki w Dz. XV Nowa Wieś, linję regulacyjną dla części ulicy Dietlowskiej koło ulicy św. Agnieszki, w końcu uchwalono kilka kredytów do-

datkowych dla poszczególnych działów budżetu miejskiego.

Sekcja Skarbowa i Komisja administracyjna.

W dniu 12 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Federowicza posiedzenie Sekcji Skarbowej w połączeniu z Komisją administracyjną, na którem uchwalono przedstawić Radzie miasta wnioski na podwyższenie opłat akcyzowych od spirytusu do picia o 100% t. j. na 2000 Mk. od litra oraz opłat od piwa z 40 na 100 Mk. od litra. Równocześnie podwyższono kilkakrotnie stawki podatku od towarów przywożonych do Krakowa. W końcu wiceprezydent miasta Dr. Bobrowski przedstawił wniosek nagły o podwyższenie kredytu rządowego na aprowizację miasta do wysokości 3 miljardów Mk. jako funduszu obrotowego na prowadzenie piekarni, składu węgla i drzewa, oraz zakupno uzyskanego przydziału cukru, który to wniosek jednomyślnie uchwalono.

Komisja gruntowa.

Komisja gruntowa Rady m. pod przewodn. Prezydenta m. p. Federowicza na posiedzeniu w dniu 28 marca 1923 prócz kilku spraw natury formalnej w sprawie sprzedanych dawniej parcel z gruntów pofortecznych uchwaliła sprzedać Okręgowemu Związkowi Kas chorych parcele Nr. 13 i 14 z bloku gruntów pofortecznych Nr. XV. pod budowę trzech piętrowego domu dla pomieszczenia ambulatorjum, laboratorjum bakterjologiczne, instytut retgenologiczny, biur i mieszkań dla urzędników, oraz Zarządowi Powiatowej Kasy chorych parcele z gruntów pofortecznych Nr. 12 z bloku XV. pod budowę ambulatorjum, biur i mieszkań dla urzędników.

Zarówno uchwaliła wnioski Magtu, odnoszące się do złożonych ofert w myśl rozpisanej publicznej licytacji na sprzedaż parcel z gruntó w pofortecznych Nr. 12, 11 i 8 z bloku Nr. IX. za ul. Karmelicką.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.

Nr. 5 Kraków, dnia 31 maja 1923 r. Rocznik XLIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń", która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz Mkp. 3000, wraz z opłatą pocztową.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Dr. PIOTR WIELGUS,
wiceprezydent m. Krakowa.

Reforma finansów Państwa a skarbowość komunalna.

Przystępując obecnie do omówienia tez do tymczasowej ustawy, dotyczącej danin i dochodów komunalnych i ich znaczenia dla finansów miast, to ze stanowiska ogólnego:

1) tezy te stwierdzając, że w każdej z dzielnic są różne systemy podatkowe i odmiennie wprowadzane podatki i dążąc do ujednostajnienia we wszystkich dzielnicach systemu podatkowego, stanowią dalszy krok do zatarcia różnic dzielnicowych;

2) tezy te, po ich przedyskutowaniu stanowić mogą substrat do wydania tymczasowej ustawy podatkowej;

3) wnioskując z treści ich i biorąc pod uwagę obecny stan finansowy państwa, wykluczona jest możliwość odstąpienia poważniejszych źródeł podatkowych samorządowi do wyłącznej eksploatacji, bo źródła te muszą w pierwszym rzędzie zasilać finanse państwa. Zasadniczo mogą być podatki komunalne pobierane w formie dodatków do podatków państwowych lub też w formie udziałów we wpływach z podatków państwowych, a nadto mogą istnieć samoistne podatki komunalne, o ile nie obejmują dziedziny majątkowej przez państwo dla siebie wyłącznie rezerwowanej;

4) tezy rozróżniają w dziedzinie skarbowości samorządowej:

a) samorządy wojewódzkie,
b) „ niższej kategorji, do których należą trzy kat. tj. gromady, gminy i związki powiat.
c) miasta nie wydzielone z powiatu, traktowane o ile możności na równi ze związkami powiatowymi,
d) miasta o własnych statutach, o których tylko mimochodem wspominają.

Te ostatnie miasta wedle treści tez traktowane także jako samorządy niższego typu.

Otóż te właśnie samorządy zasadniczo korzystać mają z dochodów publiczno-prawnych, uprzystępnionych samorządowi, po potrąceniu rezerw zastrzeżonych dla samorządu wojewódzkiego (teza 8);

5) słabe miasta i związki powiatowe będą zasilane przez związki wojewódzkie ze specjalnych funduszów, z czego wynika, że na przyszłość miasta, a mowa tu zdaje się o miastach niewydzielonych z powiatów, za pośrednictwem Rządu nie będą mogły liczyć na pomoc finansową.

Następne tezy wyliczają szczegółowo dziedziny podatkowe, dostępne dla samorządu, a to:

1) podatek gruntowy i podatek od budynków poza obszarem gmin wiejskich,
2) podatek przemysłowy,
3) „ dochodowy,
4) „ od nieruchomości,
5) „ od lokali,
6) podatki konsumpcyjne,
7) „ obrotowe, a wreszcie
8) opłaty;

ad 1) podatki komunalne od gruntów i budynków poza obszarem gmin miejskich, mogą być pobierane tylko pod postacią dodatków do podatków państwowych. — Nie jest to nic nowego, jest to od dawna na terenie Małopolski praktykowana forma podatku gminnego. — Podatek gruntowy dla miast nie przedstawiał poważniejszych dochodów. — Uchwalone dodatki komunalne do tych podatków rozdzielać się mają w ten sposób, że

a) 10% otrzymuje samorząd wojewódzki,

b) z pozostałej części dodatków do podatku gruntowego $^1/_3$ część przyznaje się gminom wiejskim — przekroczenie tej normy jest możliwe, ale tylko w razie zatwierdzenia przez Wydział wojewódzki,

c) reszta z dodatków przypaść ma związkom powiatowym,

d) odnośnie do miast wydzielonych i niewydzielonych z powiatu, a więc i w miastach o własnych statutach, — bo w tezach w tym kierunku niema zróżniczkowania, dodatki do wspomnianych podatków przypadać mają w całości miastom, z potrąceniem jednak 10% dla samorządu wojewódzkiego.

Wobec projektowanych dodatków do podatku gruntowego — tezy przyjmują konieczność zniesienia i uchylenia na przyszłość wszelkich innych samoistnych podatków, stanowiących bezpośrednie obciążenie właścicieli nieruchomości, jak podatków od poręk leśnych, torfowisk, drzew owocowych, sadów, ogrodów, zwierząt domowych, psów po wsiach itd., a natomiast przewidują możność pobierania samoistnych podatków tylko od zbytkownych koni i psów, od zbytkownych wehikułów, samochodów, karet i t. d., które jednak nie przedstawiają znaczniejszego interesu finansowego dla miast.

ad 2) co do podatku przemysłowego, to wedle treści tez, przewidziany jest samorządowy dodatek do państwowej przedpłaty na podatek przemysłowy (patent).

Dodatek ten ma przypaść w całości miastom bez żadnych potrąceń na rzecz samorządów wojewódzkich. — Treść tez o ile dotyczy dodatku przemysłowego, stoi w pewnej sprzeczności z treścią nowego projektu ustawy o podatku przemysłowym, który przewiduje samoistny podatek komunalny w wysokości 0·5%, a nie dodatek do podatku. — Sposób ustalenia podatku przemysłowego, sposób jego wymiaru i ściągnięcia nie jest dla miast obojętny, bo pomijając, że miasta dla wymiaru tego podatku i jego ściągnięcia muszą stworzyć cały aparat kosztowny, to pozatem miasta, jako samorządowe instytucje ze względu na skład swych zarządów mogą się znaleść niejednokrotnie w dość trudnem położeniu przy samym wymiarze tego podatku. — Nie ulega wątpliwości, że dochody z tego źródła podatkowego mogą być dla miast wcale pokaźne, o ile również także państwowe przedsiębiorstwa i państwowe instytucje kredytowe nie będą od tego podatku uwolnione, jak to przewiduje art. 3 projektu ustawy w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego, inaczej bowiem podatek ten nie przedstawiałby dla miast poważniejszego dochodu.

ad 3) Odnośnie do podatku dochodowego, to tezy przewidują dodatek do tego podatku w wysokości określonej w ustawie o zasileniu finansów miejskich i cały ten dotychczasowy dodatek, względnie udział na rzecz samorządów przypada tymże samorządom bez potrąceń na rzecz wojewódzkich samorządów, czyli innymi słowy w dziale tego podatku nie są przewidziane zmiany.

Tu nadmienić należy, że jakkolwiek sposób wymiaru i ściągania tych podatków jest bardzo powolny, że podatki te wpływają dopiero w następnym roku po roku podatkowym i to wpływają kwoty zdewaluowane, to mimo to dodatki do tego podatku są dla miast źródłem dochodu.

Podatek ten zreformowany obecnie płacą wszystkie sfery robotnicze i urzędnicze, a dążyć należy, by miasta wszystkie z Warszawą zrównano i podwyższono stopę udziału czy dodatku do tego podatku z 30% na 50%.

ad 4) co do podatku od nieruchomości, to do końca roku 1923 podatek ten przekazany został samorządom. — Samorządy jednak w znacznej mierze z tego podatku nie korzystały, bo stawki tego podatku małe, a wymiar podatku stosunkowo kosztowny.

Podatek ten Rząd zamierza odebrać samorządom i wobec bliskiej zmiany ustawy o ochronie lokatorów spodziewa się znaleść w nim wydatne źródło dochodów. — W tym stanie rzeczy, jak obecnie, miasta z tego źródła ubytku dochodu, prawie że nie odczują.

Dla miasta zastrzeżone są dodatki do tego podatku, tezy przewidują jednakże również i możność nałożenia samodzielnego podatku od nieruchomości przez samorządy, o ile tego będą żądały, co jednak sprzeciwia się ogólnym zasadom, by u tych samych źródeł dochodu nie czerpano kilkakrotnie.

Co do rozdziału tego podatku względnie dodatków między miasta, a samorządy wojewódzkie — tezy nie podają żadnych zasad, wobec czego spodziewać by się należało, że całe te dodatki przypadną samorządom. — Rzecz naturalna, że z chwilą zmiany ustawy o ochronie lokatorów, z chwilą znacznego podwyższenia czynszów, wydajność tego podatku będzie bardzo pokaźna, gdyby wymiar tego podatku oprzeć miano na nowo ustalić się mających czynszach. — O tej właśnie podstawie wymiaru podatku od nieruchomości wspominają tezy. — P. Minister Grabski w swoim exposé wymiar tego podatku chce oprzeć przez czas, jak długo obowiązuje ustawa o ochronie lokatorów na zasadzie wymiaru podatku tego w wysokości nie przewyższającej 3% przedwojennych kwot najmu, obliczonych w złotych i pobieranych od użytkujących bezpośrednio, lub za pośrednictwem właścicieli nieruchomości. — Ma to więc być pewien drugi rodzaj podatku od lokatorów. — W jednym i drugim wypadku podatek ten przyniesie poważne sumy i jeśli obecnie podatek lokatorski, jako samodzielny miejski podatek pobierają miasta, to temsamem i ten podatek na podobnych oprzeć się mających zasadach należało miastom względnie samorządom pozostawić, a nie ograniczać samorządów tylko do dodatków do tych podatków, o ile wogóle wbrew zasadzie ne bis in idem czynsze z domów mają podlegać podwójnemu opodatkowaniu.

ad 5) podatki od lokali pozostać mają w niezmienionej formie, przyczem powinna być miastom pozostawiona możność wprowadzenia samodzielnych podatków od hoteli, od podnajmowanych zbędnych lokali itd. zwłaszcza, że podatek hotelowy już niektóre miasta pobierają.

ad 6) Minister Skarbu zastrzega w swych tezach, że państwo pobierać będzie do wszystkich

państwowych podatków konsumcyjnych dodatki komunalne w wysokości 10%. — Sprawa ta specjalnie interesuje miasta Lwów i Kraków. — W miejsce podatku spożywczego państwowego, który Gmina miasta Krakowa od Rządu dzierżawiła, a który z końcem roku 1921 został zniesiony, wprowadzono od początku 1922 r. podatek spożywczy miejski, który miał zastąpić dochód, płynący poprzednio z dodatku do podatku państwowego.

Wprowadzony podatek spożywczy miejski obejmuje prócz artykułów poprzednio opodatkowanych także nowe artykuły, jak tłuszcze i oleje, mydło i węgiel kamienny.

Prawo poboru wspomnianego podatku uregulowane zostało statutami miast, a w Krakowie statutem, uchwalonym przez Radę miasta 21 lipca 1921, zatwierdzonym przez Ministerstwo spraw wewnętrznych rozporządzeniem z 29 września 1921 N. S. M. 2416. Stopa podatku oznaczona jest procentowo w stosunku do wartości (ceny targowej) przedmiotu, wskutek tego podatek może być w miarę wzrostu ceny w krótkiej drodze regulowany.

Dochody z podatku spożywczego miejskiego są bardzo znaczne — podatek ten przyniesie w roku bieżącym w Krakowie przeszło 3 miljardy marek.

Zamierzona przez Rząd reforma nie dotyczy przedmiotów w taryfie krakowskiej wymienionych (z wyjątkiem węgla) i odnosi się do przedmiotów, od których Rząd podatek już pobiera tj. wina, piwa, spirytusu, węgla, cukru.

Jakkolwiek zastrzeżone zostało, że Gminy przez wprowadzenie 10% dodatku nie mogą być pokrzywdzone, to jednak o ile chodzi o Lwów i Kraków, pewniejszem dla tych miast jest mieć tę sprawę we własnych rękach, zarówno więc Lwów, jak Kraków, jako miasta zamknięte, mające aparat urzędowy do ściągania opłat, będą się usilnie starać o utrzymanie tych opłat w formie obecnej. — Co do innych miast, to dochód z dodatków do podatku konsumpcyjnego o ile stopa 10% zostanie odpowiednio podwyższona, będzie mógł w pewnych warunkach poważnie zasilać finanse miejskie.

ad 7) tezy p. Ministra Skarbu przewidują ponadto możność wprowadzenia samoistnego komunalnego podatku od towarów przywożonych drogami lądowemi, wodnemi lub powietrznemi, od zabaw, widowisk, od posiadania zbytkownych psów i koni, rowerów, karet, samochodów, bilardów, stolików do gry w karty, instrumentów muzycznych, od ogłoszeń itp. z tem, że podatki od ładunków kolejowych muszą mieć zatwierdzenie nietylko Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, ale i z Ministrem kolei. — Niektóre z tych podatków, jak od towarów przywożonych drogami lądowemi, wodnemi lub powietrznemi, od zabaw, widowisk, od posiadania zbytkownych psów — szereg miast Rzeczypospolitej już pobiera, przyczem stwierdzić należy, że w większych miastach podatek tzw. towarowy i od widowisk przedstawiają poważne rubryki dochodów.

Podatki od przeniesienia nieruchomości pod tytułem opłatnym, winny być pobierane na rzecz samorządów w pełnej wysokości — 4% od ceny kupna. Podatki te już wszystkie prawie miasta mają, w tym więc kierunku tezy nic nowego w omawianej dziedzinie nie przynoszą, jak tylko, że przyjmują stałą normę 4% a nie jak w dotychczasowej praktyce od 1 — 4%.

Pozatem przewidziane są dodatki do podatków od spadków i darowizn, co w tej chwili jest nowością w dotychczasowym komunalnym systemie podatkowym na terenie Małopolski. O ileby te dodatki przyznano ciałom samorządowym i to w wyższym procencie, to z tytułu dodatków do podatków od spadków i darowizn miasta mogłyby mieć również poważniejsze dochody.

Doniosłej wagi jest treść końcowych tez, że uchwały ciał samorządowych w przedmiocie wprowadzenia lub podwyższenia opłat za czynności lub poświadczenia urzędowe nie podlegają zatwierdzeniom, o ile nie przewyższają kosztów utrzymania odnośnej gałęzi administracji komunalnej, lub też nierównomiernie nie obciążają płatników.

Przyjęcie tego rodzaju zasady dać może miastom podstawy do nałożenia dla pokrycia kosztów administracji na strony takich opłat, by przynajmniej koszty te miasta opłacić mogły.

Wprawdzie w niektórych miastach już wprowadzono obok stempla miejskiego także opłaty za czynności urzędowe i opłaty manipulacyjne, atoli te opłaty są stosunkowo niskie i nie stoją w żadnym stosunku do wydatków z administracją miasta połączonych, dla tego opłaty te będą musiały miasta zrewidować i dostosować do wydatków.

ad 1 — 8). Obliczenie zasadniczej stopy dodatków do podatków na 10% jest stanowczo za niskie i nie wystarczające dla potrzeb miast, które muszą nietylko doprowadzić do równowagi budżety, ale sanować lata poprzedniej gospodarki deficytowej i uporządkować wreszcie stosunki gospodarcze we wszystkich dziedzinach samorządowej gospodarki miejskiej.

Streszczając zasady omawianych tez stwierdzić należy, że wszystkie źródła dochodów dla ciał samorządowych w tezach przewidziane, nie obejmują właściwie nic nowego, bo podatki te i opłaty istniały już jako samoistne podatki, jużto jako dodatki do podatków względnie jako udział ciał samorządowych w odnośnych podatkach jak np. podatku dochodowym, podkreślić należy jednak jedną bardzo zdrową myśl, a to, że finanse państwa i miast oprzeć się mają w zasadniczych podstawach na podatkach bezpośrednich.

Praktyczną jest również zasada ogólna wyrażona w tezach, że aż do ustalenia dodatków komunalnych za dany rok można pobierać zaliczkowo dodatki według normy ustalonej na rok poprzedni. W tym stanie rzeczy, względnie projektów i zamierzeń, najpraktyczniej i najkorzystniej będzie dla miast uzyskać dodatki do podatków gruntowych, przemysłowych, dochodowych, od nieruchomości, od lokali itp., które to dodatki państwowe władze skarbowe same by wymierzały i ściągały. Zasadniczo sprzeciwić się należy, aby w dziedzinie tego samego podatku funkcjonowały dwie władze wymiarowe t. j. państwowe i samorządowe, jak to jest zamierzonem przy podatku przemysłowym, od nieruchomości itd.

Należy więc przyjąć za zasadę stworzenie jednolitego całokształtu, obejmującego system podatków państwowych i samorządowych, tych ostatnich w formie dodatków do podatków państwowych, nie wyłączając przytem pod zastrzeżeniami poprzednio omówionemi możności nakładania w własnych dziedzinach skarbowych samodzielnych podatków i opłat przez miasta.

Cała akcja Ministerstwa Skarbu rozbudowy systemu podatkowego dla samorządów, to jednak praca obliczona jeśli nie na lata, to w każdym razie na długie miesiące, gdy tymczasem miastom dziś już grozi bankructwo, — miasta od szeregu miesięcy wypłacają pobory funkcjonarjuszy w kilku ratach, a najważniejsze działy gospodarki miejskiej leżą odłogiem. Miasta, w obecnem ich położeniu potrzebują doraźnej, natychmiastowej pomocy, a drogą jej — to upoważnienie p. Ministra Skarbu do udzielenia samorządom miejskim przez czas, aż do uregulowania skarbowości miejskiej w sposób umożliwiający zarządom miast pokrywanie z własnych dochodów potrzeb i wydatków administracji bieżącej, odpowiedniej bezprocentowej pomocy finansowej ze Skarbu państwa.

Powyższe zamierzenia finansowe o tyle będą jednak dla miast skuteczne, o ile Rząd przeprowadzi zapowiedzianą naprawę Rzeczypospolitej — przedewszystkiem przystąpi do reformy finansów państwa, reformy systemu podatkowego, reformy stosunków walutowych. Bez zasadniczej bowiem zmiany w systemie polityki gospodarczej państwa — o sanacji finansów miast, o poprawie gospodarki miejskiej mówić nie podobna.

Pod tymi ostatnimi zastrzeżeniami rzecz ujmując — problem sanacji skarbowości gmin miejskich dałby się ująć w następujące zasady:

A. Warunki ogólne.

1) sanacja stosunków finansowych w miastach da się osiągnąć tylko w ścisłej łączności z uzdrowieniem finansów państwa i gospodarstwa społecznego narodu.

2) zasadniczym warunkiem sanacji stanu gospodarczego państwa jest dążenie do najspieszniejszego osiągnięcia równowagi budżetu.

3) równowaga budżetu nie da się osiągnąć bez radykalnego przeprowadzenia najdalej idącej oszczędności w administracji państwowej i najrychlejszej reformy systemu administracyjnego z jednej strony, a gruntownej reformy systemu podatkowego z drugiej.

B. Warunki szczegółowe.

1) ustawa o zasileniu finansów miejskich z 17 grudnia 1921, jako zupełnie niewystarczająca, powinna być zupełnie zniesiona. O ile pewne źródła dochodów miejskich nią przewidziane, mają być nadal utrzymane, uchylony być musi przepis art. 29 tejże ustawy, wedle którego pewne kategorje obywateli zwolnione być mogą od podatków samodzielnych, przewidzianych w art. 28.

2) system skarbowości gmin miejskich oprzeć należy:

a) na samoistnych podatkach komunalnych,

b) na samoistnych opłatach miejskich, w typach opłat już obecnie przez miasta pobieranych,

c) na samoistnych podatkach spożywczych miejskich, o ile pewne miasta podatki te posiadają i pobierają,

d) na dodatkach do państwowych podatków opłat i należytości uchwalanych w sposób przewidziany w ustawach gminnych i statutach miejskich obowiązujących na terenie Małopolski, wymierzanych zaś i ściąganych przez państwowe władze skarbowe.

3) przepisy o skarbowości komunalnej miejskiej nie mogą oznaczać czasu trwania odnośnych postanowień podatkowych terminowo np. na jeden lub dwa lata, jak to miało miejsce w ustawie o zasileniu finansów miejskich z 17 grudnia 1921 i w innych rozporządzeniach Ministerstwa spraw wewnętrznych zatwierdzających pewne samoiste opłaty i podatki miejskie na pewien oznaczony czasokres przeważnie do końca 1923 r.

4) ze względu na ogromne zadłużenie się miast itd. pożyczkami krótkoterminowemi ze względu na wzmożone znaczne wydatki komunalne, stopa dodatków do podatków, opłat i należytości państwowych wynosić winna od 50% począwszy wzwyż. Stopa procentowa zasadnicza dodatków do podatków powinna być dla wszystkich miast ta sama.

5) miasta nie mogą zadowolić się przewidzianemi w projekcie o doraźnej pomocy dla zarządów komunalnych 10% dodatkami do podatków konsumpcyjnych od trunków i zmuszone są ze względu na liczne wydatki domagać się wyższego udziału w dochodzie z tego podatku i to proporcjonalnie wyższego udziału, a to w stosunku do ich zaludnienia i obowiązków społecznych i kulturalnych, mianowicie:

a) dla miast mających wyżej 100.000 mieszk. 50%
b) „ „ „ od 50 do 100.000 „ 40%
c) „ „ „ niżej 50.000 „ 30%
udziału w podatku konsumpcyjnym od trunków.

Miastom Lwowu i Krakowowi, posiadającym taryfę podatku spożywczego od różnych artykułów spożywczych i specjalny aparat poborowy pozostawia swobodę i wolność pobierania podatków od trunków pod nadzorem władz państwowych na podstawie obowiązujących tamże ustaw.

6) rząd przedłoży ciałom ustawodawczym Rzeczypospolitej projekt ustawy zezwalającej miastom na pobieranie z początkiem każdego roku administracyjnego na poczet uchwalonych dodatków do podatków zaliczkowo kwot z dodatków tych wedle preliminarza budżetowego wpłynąć mających z tem, że definitywne rozliczenie nastąpi po wymierzeniu i ściągnięciu dotyczących podatków i dodatków.

7) w tych wypadkach, gdzie postanowienia państwowych władz wymiarowych mają automatyczny wpływ na odpisanie, zniżenie lub odroczenie dodatków miejskich, załatwienie przez władze państwowe powinno następować w porozumieniu i na podstawie opinji władz samorządowych miejskich.

8) zaskarżenie wymienionych kar skarbowych w drodze administracyjnej lub sądowej nie może uwalniać od obowiązku zabezpieczenia kary przez zapłacenie jej bez względu na wniesiony środek prawny.

9) termin odpowiedzi władz nadzorczych w przypadkach zatwierdzenia uchwalonych przez miasto samoistnych podatków lub opłat komunalnych wynosić powinien najwyżej 30 dni z tem, że o ile w tym czasie zawiadomienie urzędowe nie przyjdzie, miasta mają prawo pobierać uchwalone podatki komunalne.

10) zatwierdzeniu nie podlegają uchwały organów miejskich, dotyczące unormowania względnie podwyższenia opłat za używanie przemysłowych zakładów i przedsiębiorstw i instytucji miejskich, jak elektrowni, rzeźni, gazowni, wodociągów miejskich, zakładów czyszczenia miasta, miejskich kolei elektrycznych, szkół przez miasta utrzymywanych, łaźni, łazienek, chłodni, targowic itp.

11) przepisy wykonawcze do wszelkich ustaw podatkowych wydawane i ogłaszane być winny równocześnie z samemi ustawami.

12) rozporządzenie wykonawcze do ustawy o opłatach od przeniesienia własności, jako niezgodne z brzmieniem ustawy, winno być zmienione w kierunku, aby na rzecz miast bez względu na ich wielkość i zaludnienie zarówno wydzielonych jak niewydzielonych z powiatów przypadało pełne 4% od tranzakcji dokonanych w ich okręgu administracyjnym, powiaty zaś autonomiczne pobierały 4% opłaty od aktów zawartych w gminach wiejskich.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

L. 5447/1923 I. b. Kraków, dnia 17 kwietnia 1923 r.

Przepisy o składaniu węgla na ulicach.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do wiadomości, że wejście w życie rozporządzenia z dnia 30 października 1913 L. 135867, dotyczącego składania węgla na ulicach i placach miasta Krakowa, odracza się z powodu obecnych stosunków i celem ułatwienia ludności należytego zaopatrzenia się w węgiel do dnia 30 kwietnia 1924 z tem jednak zastrzeżeniem, że węgla na ulicach asfaltowanych i na ulicach, przez które prowadzi tor kolei elektrycznej nie wolno składać, lecz należy go wprost z wozu znosić do piwnic za pomocą koszów, putni, worków itp. naczyń.

Niestosujący się do tego przepisu karani będą w myśl § 60 statutu dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. u. kraj. Nr. 108 i § 17 rozporządzenia Naczelnego Komisarza dla spraw walki z epidemjami z dnia 10 czerwca 1921 Dz. u. p. Nr. 55 na podstawie art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1920 Dz. u. p. Nr. 61 grzywną do wysokości 10.000 Mk., lub karą aresztu do 3 miesięcy, względnie grzywną i aresztem łącznie.

Z dniem 1 maja 1924 rozporządzenie powyższe z dnia 30 października 1913 L. 135867 nabywa w całej rozciągłości mocy obowiązującej.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 6211/1923 I b. Kraków, dnia 20 kwietnia 1923 r.

Regulamin utrzymania czystości i porządku.

ROZPORZĄDZENIE.

Magistrat przypomina przepisy obwieszczenia z dnia 15 kwietnia 1920 r. L. 4615/20/I. b., wydane na zasadzie postanowień regulaminu utrzymania czystości i porządku w mieście Krakowie z dnia 24-go sierpnia 1884 r. L. 5874 i regulaminu dla komunikacji w mieście Krakowie z dnia 9 lipca 1914 r. L. 100045/1914/I. b., a dotyczące ochrony plant i porządku, oraz komunikacji na nich i wzywa publiczność, aby nie tylko sama ich przestrzegała, ale również, aby wspierała władze w zapobieganiu szkodom przez czuwanie nad dziećmi i młodzieżą pod jej opieką pozostającą, oraz przez wstrzymywanie osób trzecich od wyrządzania szkód i przez bezwzględne oddawanie szkodników w ręce organów Magistratu i Policji Państwowej.

Postanowienia te brzmią:

1) Siadanie na poręczach i przechodzenie przez nie jest wzbronione. Nie wolno deptać trawników i kłaść się na nich. Psy należy prowadzić na smyczy. Wzbronione jest surowo łamanie gałęzi, zrywanie kwiatów lub roślin, zaśmiecanie ścieżek, rzucanie kamieniami, stawanie na ławkach, jeżdżenie wozami lub konno, granie w piłkę nożną, przenoszenie wielkich koszów, drzewa i t. p., nadto nalepianie względnie przybijanie na krzewach ogłoszeń, sprzedawanie gazet, papierosów i t. p., wogóle wszelkie uszkadzanie lub zanieczyszczanie plantacji i ogrodów miejskich.

2) Małe dzieci tylko pod dozorem osób dorosłych można wyprowadzać na plantacje. Wózki dziecinne nie mogą tamować komunikacji.

3) Służba plantacyjna obowiązana jest nie dopuszczać aby osoby nietrzeźwe rozpierały się lub rozkładały na ławkach.

4) Chodzić należy prawą stroną chodnika (ścieżki plantacyjnej), na środku chodnika zatrzymywać się nie wolno.

Wszelkie uszkodzenia plant oraz przekroczenia zakazów lub niestosowanie się do nakazów, objętych powyższemi postanowieniami o ile nie podpadają pod przepisy ogólnej ustawy karnej, będą surowo karane przez Magistrat, a nadto uszkadzający drzewa, krzewy lub urządzenia na plantacjach obowiązani będą po myśli § 9 rozporządzenia Ministerstwa robót publicznych z dnia 30 grudnia 1922 r. Dz. u. p. Nr. 8 poz. 51 niezależnie od kary wynagrodzić wyrządzoną szkodę.

Przekroczenia przepisów powyższych karane będą po myśli obowiązujących przepisów grzywnami do 100.000 Mkp. lub aresztem do 2 miesięcy.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 740/23 Fiz. Kraków, dnia 23 kwietnia 1923.

Przepisy w sprawie przewożenia zwłok i ekshumacji.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat przypomina art. 6 rozporządzenia Ministerstwa zdrowia publicznego w sprawie przewożenia i ekshumacji zwłok Dz. U. R. P. Nr. 42 z dnia 28 maja 1920 r. poz. 257: „Po przyjściu zwłok do stacji odbiorczej na cmentarz przeznaczenia władza administracyjna w osobie delegowanego urzędnika lub funkcjonarjusza Policji stwierdza na miejscu całość pieczęci, odbiera pozwolenie i przestrzega, aby zwłoki bez otwierania trumien były bezzwłocznie pochowane". Opierając się na tem rozporządzeniu będzie naczelny lekarz miejski w przyszłości odbierał zwłoki z reguły na cmentarzach.

Nadto wydaje Magistrat następujące postanowienia:

1. W razie przywozu zwłok do Krakowa, przedsiębiorca pogrzebowy względnie osoby zajmujące się pogrzebem mają wystarać się u fizyka miejskiego o pisemne zezwolenie wyładowania zwłok z wagonu w celu przewiezienia ich na cmentarz, względnie o zezwolenie przepuszczenia zwłok przez rogatkę miejską, następnie po przybyciu zwłok na odpowiedni cmentarz porozumieć się z fizykiem miejskim co do dnia i godziny urzędowego odbioru zwłok przez niego.

2. W razie ekshumacji, wywozu zwłok lub odbioru przywiezionych do Krakowa zwłok mają przedsiębiorcy pogrzebowi, względnie osoby zajmujące się pogrzebem nasamprzód porozumieć się z fizykiem miejskim co do dnia i godziny ekshumacji, względnie wywozu lub odbioru urzędowego zwłok i dopiero po tem porozumieniu mogą wyznaczyć dzień i godzinę pogrzebu.

3. Wszelkie ekshumacje, wywóz lub odbiór zwłok nie mogą odbywać się w niedziele i święta.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 4007/1923 I. b. Kraków, dnia 2 maja 1923.

Taryfa opłat za wywóz zmiotków.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2-go stycznia 1920 r. L. 193/20 ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat za wywóz popiołu i zmiotków domowych:

1) za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu . . . . . . Mk. 850

2) za wywóz jednego wozu popiołu „ 25.000

3) za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu lub wydobywania z dołów dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 4006/1923 I. b. Kraków, dnia 2 maja 1923 r.

Taryfa za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 r. L. 7912/918/I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta:

1) za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:

a) od 1 m³ w dzień . . . . Mk. 30.000

b) od 1 m³ w nocy . . . . „ 45.000

2) za wypompowanie wody z piwnic przez jedną godzinę . . . . „ 92.000

3) za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:

a) za jeden dzień pracy robotnika w dniu powszednim . . . . Mk. 18.500

b) za jedną noc pracy robotnika w dniu powszednim . . . . „ 28.000

c) za jeden dzień pracy robotnika w dniu świątecznym . . . . „ 37.000

d) za użycie narzędzi, światła — 25% kosztów robocizny;

e) za furmankę przez cały dzień „ 67.500

f) „ „ „ całą noc . „ 100.000

g) „ „ „ cały dzień świąteczny . . . . „ 135.000

h) za wiązkę siana lub słomy . . „ 4.000

i) za 100 klg. koksu . . . . . . „ 40.000

k) za użycie pieca koksowego . . . „ 6.250

4) za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L.M. 3573/23

II. a.

Kraków, dnia 2 maja 1923.

TARYFA

opłat od podań i załączników od podań wnoszonych do Magistratu, oraz świadectw urzędowych wystawionych przez Magistrat.

Poz.	Przedmiot	Wysokość opłaty Mk.	Uwaga:
1.	Podania:		1. Do pozycji 1 do 7. Stawki wymienione przy pozycjach 1 do 7 odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 3000 Mk. przy podaniach jednak, wymienionych punktach a) b) pozycji 6, opłata od arkuszy następnych wynosi po 500 Mk. Takiej samej opłacie po 3000 Mk względnie 500 Mk, podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach — jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesiony wraz z egzemplarzem oryginalnym. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm. Niecały arkusz liczy się za cały.
	a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I., II. lub III. kategorji podatku przemysłowego, albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I. lub II. .	250.000	
	b) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) o ile chodzi o przedsiębiorstwa, niewymienione w punkcie a) niniejszej pozycji lub o spółdzielnie	50.000	
	c) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie	—	2. Do pozycji 1. Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 1 załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy powołanej do załatwienia, nie uwalnia od opłaty (§ 4 punkt 5 statutu opłat gminnych od podań, oraz świadectw urzędowych) ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza załatwi podanie za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 7.
2.	Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu:		3. Do pozycji 2. Przepis, zawarty w poz. 2, nie zmienia obowiązujących przepisów w myśl których koszty oględzin mają być zwrócone Magistratowi.
	a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe należące do I., II. lub III. kategorji podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I. lub II. .	250.000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju	50.000	
3.	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej itp. .	35.000	
4.	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji) itp. mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi	1,000.000	
5.	Podania o zezwolenie na zmianę nazwiska	250.000	
6.	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty cła), jeśli suma sporna:		

Poz.	Przedmiot	Wysokość opłaty Mk.	Uwaga:
	a) nie przewyższa 100.000 Mk.	1.000	
	b) przewyższa 100.000 Mk.		
	c) nie przekracza 1,000.000 Mk. . . .	3.000	
	d) przewyższa 1,000.000 Mk.	15.000	
7.	Podania niewymienione pod pozycjami 1 do 6, z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stemplowej w myśl § 4 i 5a statutu o opłatach gminnych	15.000	
	Część druga załącznika do podań:		
8.	Załączniki do podań, polegających opłacie stemplowej		1. Opłatę od załącznika należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem, oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową. 2. Świadectwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania podlegającego opłacie stemplowej, zwolnione nie jest od opłaty, przewidzianej w pozycji 8.
	a) do podań wymienionych w punktach a, b, pozycji 6	500 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy	
	b) do podań innego rodzaju	3.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy	
9.	Świadectwa zawierające zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (dokumenty koncesyjne) .		3. Do pozycji 9. Od świadectwa zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego, lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty wymienionej w pozycji 9 niniejszej taryfy uiścić opłatę, przewidzianą w art. 5 ustawy z dnia 23 marca 1920 r. (Dz. u. R. P. Nr. 30 poz. 175) tj. 1% w złocie od kapitału zakładowego, a najmniej 1000 marek w złocie.
	a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe należące do I. II. lub III. kategorji podatku przemysłowego, albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I. lub II.	250.000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju lub o spółdzielnie	50.000	Jeśli do podania wymienionego w poz. 1, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty, przewidzianej w pozycji 9 (§ 5 b. punkt 9 statutu o opłatach gminnych) ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza wyda świadectwo za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 16.
10.	Świadectwa zawierające zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej itp.	35.000	
11.	Świadectwa zawierające zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji itp.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi . . .	5,000.000	
12.	Duplikat tj. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny	7.000 od każdej stronicy całej lub zaczętej	Do pozycji 12 do 14, oraz 16. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm. Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni, nie przewyższającej po jednej stronie 3500 cm. Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm. Stronicę nie w całości zapisaną liczy się za całą.
13.	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez urząd bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwopisem, czy nie	7.000 od każdej stron. całej lub zaczętej	
14.	Odpis lub wyciąg sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwopisem	3.000 od każdej stron. całej lub zaczętej	
15.	Poświadczenie własnoręczności podpisu:		
	a) zasadniczo	2.000 co do każdego podpisu	
	b) w razie równoczesnego poświadczenia własnoręczności więcej niż dwóch podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie	5.000 za wszystkie podpisy	
16.	Świadectwa, niewymienione pod pozycjami 6—14	15.000 od arkusza pierwszego i 3.000 od każdego arkusza następnego	

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

Załącznik do taryfy.

Do podań podlegających opłacie według poz. 1 *a)* taryfy, należą podania:

a) o koncesję na przedsiębiorstwo perjodycznego przewożenia osób;

b) o koncesję na przemysł zastawniczy;

c) o koncesję na przedsiębiorstwa wodociągowe, gazowe i elektryczne;

d) o koncesję na biura wywiadowcze o stosunkach kredytowych;

e) o koncesję na banki, kasy pożyczkowe, kantory wymiany;

f) o koncesję na teatry i kinoteatry;

g) o koncesję na biura pośrednictwa pracy z wyjątkiem biura stręczenia oficjalistów i służby domowej;

h) o zezwolenia składów, jako przedsiębiorstw do przechowywania obcych ładunków i towarów za specjalną opłatą;

i) o koncesję na hotele, pensjonaty i gospody, jeżeli liczba wynajmowanych pokoji przenosi dwadzieścia;

k) o zezwolenia na hurtowny handel i skład wódki, okowity lub innych napojów alkoholowych o zawartości wyżej 2·5% alkoholu;

l) o zezwolenie na zakłady hygieniczne i lecznicze;

m) o koncesję na przedsiębiorstwo gospodnioszynkarskie, jeśli komorne za lokal przedsiębiorstwa wynosi ponad 10.000 Mk. rocznie;

n) o koncesję na drukarnie, miedziorytnie, stalorytnie, kamieniorytnie i t. p., jeśli w tych przedsiębiorstwach ma być zajętych więcej, niż 200 robotników;

o) o koncesję na aptekę, jeśli czynsz za lokal wynosi ponad 10.000 Mk. rocznie;

p) o zezwolenie na składy skór surowych.

Do podań podlegających opłacie według poz. 2 *a)* taryfy należą podania:

1) o zezwolenie na zakłady przemysłowe z liczbą robotników powyżej stu:

a) fabryki towarów chemicznych,
b) garbarnie,
c) odlewarnie świec,
d) bielarnie kości,
e) fabryki kotłów,
f) zakłady do wytwarzania i przechowywania gazu do oświetlenia,
g) odlewarnie kruszców, huty i kuźnice,
h) fabryki maszyn,
i) fabryki oleju, pokostów i lakieru,
j) warzelnie smoły, asfaltu i smarów, gudronitu, parafiny, cerezyny,
k) fabryki kwasu solnego,
l) fabryki kwasu saletrzanego,
m) fabryki kwasu siarkowego,
n) fabryki salmiaku,
o) fabryki białka z krwi,
p) bielarnie pospieszne,
r) mydlarnie,
s) topiarnie łoju;

2) o zezwolenie na fabryki zapałek z liczbą robotników powyżej pięciuset;

3) o zezwolenie na młyny do mielenia mąki, jeśli ogólna długość średnicy wszystkich par żaren razem wynosi powyżej 51 m;

4) o zezwolenie na olejarnie parowe, jeśli liczba pras wynosi powyżej siedmiu;

5) o zezwolenie na fabryki drożdży prasowanych, wyrabiające ponad dwa tysiące czterdzieści siedm cetnarów metrycznych;

6) o zezwolenie na fabryki wódek, wyrabiających powyżej cztery tysiące trzysta pięć hektolitrów;

7) o zezwolenie na browary i warzelnie piwa i miodu, wyrabiające ponad 18.450 hektolitrów zacieru;

8) o zezwolenie na wszystkie inne zakłady przemysłowe z ogniskami, maszynami parowemi, motorami lub urządzeniami wodnemi, albo też dla zdrowia szkodliwych lub zagrażających bezpieczeństwu, jeśli ilość robotników w tych zakładach ma przenosić dwustu.

L. 2332/1923 Kraków, dnia 8 maja 1923 r.
I. a.

Zarządzenie przeciw zanieczyszczeniu młynówki Rudawy.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat przypominając swoje rozporządzenie z dnia 23 maja 1894 r. L. 4766/94 i powołując się na przepisy ustawy wodnej z dnia 19 października 1922 r. Nr. 102 Dz. ust. R. P. podaje do publicznej wiadomości, że wszelkie zanieczyszczanie młynówki Rudawy przez wprowadzanie do niej, tudzież wyrzucanie na jej brzegi śmieci, rumowiska, popiołu, nieczystości kloacznych, rozmaitych odpadków i t. p., dalej wszelkie uszkadzanie jej brzegów, ścinanie drzew, czynienie samowolnie wszelkiego rodzaju zmian w jej korycie, a wreszcie stawianie jakichkolwiek budowli, kładek i t. d. bez zezwolenia władzy jest wzbronione, a winni będą pociągani do surowej odpowiedzialności po myśli przepisów powołanej ustawy wodnej przez Magistrat względnie przez Sąd i ulegną karze do 150.000 Mkp., a nadto bez względu na poniesioną karę zniewoleni będą do wynagrodzenia szkody i do usunięcia na własny koszt zmian samowolnie w młynówce przedsięwziętych.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 5855/923. Kraków, dnia 11 maja 1923 r.
II a.

w sprawie spisu lokatorów dla wymiaru podatku wodociągowego za 2, 3 i 4 kwartał 1923 r.

OBWIESZCZENIE.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem z dnia 14 kwietnia 1923 L. S. M. 2345 zatwierdziło uchwałę

Rady miasta z 29 marca 1923 r., którą podwyższono podatek wodociągowy na rok 1923, począwszy od 1 kwietnia 1923 r. do wysokości 60-krotnego czynszu z roku 1914 od lokali handlowych i przemysłowych, 30-krotnego tegoż czynszu od lokali mieszkalnych do dwóch ubikacji i 40 krotnego tegoż czynszu od wszelkich innych lokali.

Podając to do wiadomości, Magistrat celem wymiaru powyższego podatku zarządza, co następuje:

W dniach 15 do 19 i 22 do 24 maja 1923 doręczy się właścicielom realności, podlegających podatkowi wodociągowemu, lub ich zastępcom formularze list lokatorów, każdemu w trzech egzemplarzach za potwierdzeniem odbioru. O ileby właściciel domu, względnie jego zastępca nie otrzymał w powyższym czasie rzeczonych formularzy, winien po odbiór tychże zgłosić się w Wydziale II, a Magistratu (Plac WW. Świętych L. 6. II. p.) w dniu 25 maja 1923 roku.

Każdy właściciel realności, podlegającej podatkowi wodociągowemu, względnie jego zastępca jest obowiązany wypełnić doręczone formularze list lokatorów, a to formularze **W** i **LW** w rubrykach 1 do 8, a formularz **O** w rubryce 1 do 9 zgodnie z prawdą dokładnie i czytelnie według stanu z dnia 1 kwietnia 1923 i ściśle podług wskazówek zawartych w pouczeniu na pierwszej stronie listy, a w szczególności winien podać w rubryce 7, względnie 8 formularza list W i LW czynsze, płacone za odnośne lokale w roku 1914, względnie wartość czynszową tychże z roku 1914, licząc jedną markę za jedną koronę.

Należycie wypełnione i podpisane listy lokatorów w trzech egzemplarzach należy złożyć w niżej wymienionych Komisarjatach obwodowych w dniach 28, 29 i 30 maja 1923 r. w czasie od godziny 8 rano do godziny 2 po południu, a mianowicie listy z domów położonych w dzielnicach:

I., II., III. i IV. — w Komisarjacie Obwodu I., plac WW Świętych L. 6, oficyna I. piętro;

V., VI. i VII. — w Komisarjacie Obwodu II., tamże;

VIII. — w Komisarjacie Obwodu III., główny gmach Magistratu, oficyna parter;

X. i XI. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic, przy ulicy Barskiej L. 31;

XII. i XIII. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic, przy ulicy Kościuszki L. 32;

XIV., XV. i XVI. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic, przy ulicy Nowowiejskiej L. 9;

XVII. i XVIII. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic, przy ulicy Mazowieckiej L. 50;

XIX. i XX. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic, przy ulicy Grzegórzeckiej L. 44;

XXI. — w Komisarjacie Magistratu dla tej dzielnicy, przy ulicy Płaszowskiej L. 59;

IX. i XXII. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic, przy ulicy Lwowskiej L. 2;

Lokatorów t. j. osoby, przedsiębiorstwa, zakłady lub instytucje, które osiedliły się względnie powstały w Krakowie po przedłożeniu powyższych list, należy dodatkowo zgłosić w Magistracie do trzech dni po zajęciu lokalu przez odnośnego lokatora.

Obowiązkowi spisu nie podlegają lokale w budynkach uwolnionych od podatku domowo-czynszowego w myśl austrjackich przepisów podatkowych t. j. kościoły, budynki państwowe, koszary wojskowe, szpitale, budynki parafjalne, budynki i części budynków służące na ubikacje urzędowe biskupów, budynki klasztorne zakonów żebraczych, budynki krajowe, budynki używane na pomieszczenie władz publicznych, budynki mytnicze, budynki przeznaczone na publiczne zakłady naukowe z wyjątkiem szkół założonych i utrzymywanych przez osoby prywatne, domy ubogich, zakłady dobroczynne, oraz domy służące na muzea narodowe.

Za zaniedbanie sporządzenia i przedłożenia Magistratowi list lokatorów lub dodatkowych zgłoszeń tychże, oraz za fałszywe zeznania w tych listach winni będą karani grzywną do miljona marek ewentualnie aresztem do trzech miesięcy.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 6898/923. Kraków, dnia 14 maja 1923 r.
II. a.

Opłaty za używanie wody i świadczenia wodociągowe.

OGŁOSZENIE.

Magistrat podaje do wiadomości, że tymczasowy Wydział samorządowy we Lwowie w porozumieniu z Województwem Krakowskiem reskryptem z dnia 4 maja 1923 L. 13858/I. zezwolił Gminie miasta Krakowa na pobór opłat za używanie wody i świadczenia wodociągowe według następującej taryfy ustanowionej uchwałą Rady miasta z dnia 21 lutego 1923 począwszy od dnia 1 stycznia 1923 r.:

TARYFA.

A) Za używanie wody i świadczenia wodociągowe;

I. Opłaty za wodę pobieraną bez wodomierza;

1) od sztuki konia 36.000 Mk rocznie;

2) od powozu lub wózka 24.000 Mk rocznie;

3) ogródki do 100 m^2 powierzchni są wolne od opłaty; ogrody większe płacą za każde 100 m^2 nadwyżki po 20.000 Mk rocznie; powierzchnia większa niż 25 m^2 niedochodząca jednak do 100 m^2 liczoną będzie za całą 100 m^2;

4) od metra kwadratowego zabudowanej wewnętrznej powierzchni oranżerji po 2.000 Mk rocznie.

II. Opłaty za wodę pobieraną za pomocą wodomierzy:

1) za wodę na potrzeby domowe opłacających podatek gminny wodociągowy przekraczającą maksymalną ilość 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę za każdy m^3 nadwyżki 300 Mk;

2) za wodę na potrzeby domowe w budynkach, do których się § 6 ustawy kraj. z dnia 12 sierpnia 1899 r., Nr. 94 Dz. u. kr. i rozp. kraj. nie stosuje (nie opłacających podatku wodociągowego) za każdy m^3 użytej wody po 600 Mk;

3) na cele przemysłowe określone w § 6 przep. wykonawczych za m³ po 400 Mk, na cele przemysłu spożywczego 600 Mk;

4) za 1 m³ wody użytej do budowy po 500 Mk;

5) za 1 m³ wody użytej do skrapiania ogrodów, oranżerji po 400 Mk;

6) za 1 m³ wody użytej do prywatnych wodotrysków po 1.000 Mk.

III. Opłaty za nadobowiązkowe połączenia domowe tudzież na nadobowiązkowe próby wewnętrznych instalacji:

1) za nadobowiązkowe połączenie, otworzenie lub zamknięcie głównego miejskiego kurka przed realnością, za próby i rewizje wewnętrznej instalacji, pobierane będą opłaty w wysokości własnych kosztów z 200% dodatkiem na koszta administracyjne;

2) za używanie miejskiego wodomierza, ustawionego w realnościach, których się § 6 ust. wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r., Nr. 94 Dz. ust. i rozp. kraj. nie stosuje, w zakładach przemysłowych przy wodotryskach prywatnych i t. p., pobierać się będzie czynsz roczny w ratach kwartalnych z góry, w miarę średnicy wodomierza, a to:

za wodom. o średn. w świetle do	13 mm.	10.000 Mk.
„ „ „ „ „ „ „	15 „	12.000 „
„ „ „ „ „ „ „	20 „	16.000 „
„ „ „ „ „ „ „	25 „	20.000 „
„ „ „ „ „ „ „	30 „	24.000 „
„ „ „ „ „ „ „	40 „	30.000 „
„ „ „ „ „ „ „	50 „	44.000 „
„ „ „ „ „ „ „	60 „	50.000 „
„ „ „ „ „ „ „	80 „	70.000 „
„ „ „ „ „ „ „	100 „	80.000 „

3) koszta wstawienia wodomierza i potrzebnych do niego zabezpieczeń liczone będą według rzeczywistych wydatków.

B) Stawki powyższej taryfy obowiązują od 1 stycznia 1923 r.

C) Radzie miasta przysługuje prawo zniżać stawki powyższej taryfy.

D) Na pokrycie kosztów dostarczania wody uiścić mają konsumenci wody przemysłowej, zbytkowej i nie opłacający podatku wodociągowego zaliczki, w wysokości jednorazowego przeciętnego wymiaru należytości w roku, za 1 okres wymiarowy.

W celu ułatwienia właścicielom realności rozliczania opłat na poszczególnych lokatorów, będzie Zarząd wodociągu miejskiego wydawać właścicielom na ich żądanie, za zwrotem własnych kosztów Zarządu, przed upływem kwartału względnie roku tymczasowe zestawienia taryfowych należytości za wodę, względnie świadczenia.

Powyższa taryfa obowiązuje przy wymiarze opłat za wodę zużytą względnie świadczenia wodociągowe wykonane w czasie od 1 stycznia 1923 do 31 marca 1923 roku.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 3373/23. akc. — Kraków, dnia 24 maja 1923.

Podwyższenie opłat na Centralnej targowicy na bydło.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że z powodu zwiększonych kosztów utrzymania Centralnej Targowicy bydlęcej, Komisja administracyjna Rady m. uchwaliła na posiedzeniu dnia 18-go maja 1923 r. podnieść opłaty, pobierane na targowicy miejskiej w następujący sposób:

1) opłatę targową od zwierząt wprowadzanych na targowicę miejską z 1 Mk. na 2 Mk. od każdego kilograma żywej wagi zwierzęcia;

2) opłatę stajenną z 200 Mk. na 400 Mk. od każdego zwierzęcia na dobę;

3) opłatę wagową ze 100 Mk. na 200 Mk. od każdego zwierzęcia.

Podwyższone opłaty wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 3478/923 akc. — Kraków, dnia 24 maja 1923

Podwyższenie opłat za używanie rzeźni, chłodni etc.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy uchwały Komisji administracyjnej Rady miasta z dnia 18 maja 1923 podnosi Magistrat pobierane dotychczas opłaty za używanie rzeźni miejskiej, chłodni miejskiej, za oględziny weterynarskie, za solarnię skór, oraz opłaty stajenne i wagowe w sposób następujący:

a) Opłaty za używanie rzeźni miejskiej:

1) od bydła rogatego nad 400 kg.	z	5.000	na	10.000 Mk.
2) „ „ „ 250	„	4.600	„	9.200 „
3) „ „ „ 50	„	3.000	„	6.000 „
4) „ „ „ do 50 kg. (cielęta)		2.000	„	4.000 „
5) od owiec, kóz, baranów	„	2.000	„	4.000 „
6) od nierogacizny	„	5.000	„	10.000 „

b) Opłaty za oględziny weterynarskie:

Od wszystkich bez względu na wagę z 500 na 1000 Mk.

c) Opłaty za użycie chłodni:

1) za użycie haka na dobę	z	500	na	1.500 Mk.
2) „ „ wózka	„ „ „	1.000	„	3.000 „
3) „ 1 m.² komory rocznie	„	350.000	„	750.000 „

4) za jedną ubikację do marynowania rocznie z 1,000.000 na 3,000.000 Mk.

d) Opłaty za solarnię skór:

Za użycie jednego przedziału na solenie skór z 500.000 na 1,500.000 marek rocznie.

e) Opłaty stajenne:

Od każdej sztuki zwierzęcia bez względu na wagę z 200 na 400 Mk. na dobę.

f) Opłaty wagowe:

1) za ważenie zwierząt żywych, bez względu na wagę ze 100 na 200 Mk. od sztuki;
2) za ważenie mięsa i innych produktów od każdych 50 kg. lub mniejszej ilości ze 100 na 200 Mk.

Podwyższone opłaty pod a) b) e) f), wchodzą w życie zaraz, opłaty pod c) d) od 1 lipca 1923.

O tem zawiadamia się strony interesowane.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

OGŁOSZENIE

L. 2668/923 I. a. Kraków, 30 maja 1923.

Podwyższania taryfy tramwajowej.

Uchwałą Rady miasta z dnia 29 maja 1923 r. została zatwierdzoną następująca taryfa jazdy na wszystkich linjach kolei elektrycznej, z dniem 6 go czerwca 1923 w życie wejść mająca, wedle której ceny biletów jazdy wynoszą:

1) dla osób dorosłych . . . . 700 Mk.
2) dla urzędników państwowych, robotników, żołnierzy i oficerów . . . . . 400 „
3) dla dzieci do lat 10 i młodzieży szkolnej . . . . 200 „
4) karty miesięczne . . . . 77.000 „
5) za pakunki . . . . 700 „
6) po godzinie 10 wieczór ceny podwójne.

W przedwstępnej sprzedaży będą bilety dla osób dorosłych w blokach po 50 sztuk sprzedawane z opustem 10 Mk. od biletu.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Wykaz konsensów budowlanych
za miesiąc maj 1923.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. I.				
Zgromadzenie OO. Dominikanów	wyburzenie parapetu ok. przerob. na drzwi sklep.	Dominikańska 1	Jan Kolesiński	1055/23
Dz. III.				
Józef i Cecylja Peisner	komórki w podwórzu	Podzamcze 22	S. Singer	917/23
Perlberger i Schenker	II. piętro oficyna	Retoryka 10	Tislowitz	332/23
Elektrownia miejska	stacja transformacyjna	Zwierzyniecka 42	—	1119/23
Dz. V.				
Zakład im. ks. Siemaszki	lokale sklepowe	róg Długiej a Słowiańskiej	Wojtyczko	893/23
Dz. VII.				
Dawid Landau	adaptacja kramu part. w podw.	Dietla 14	Liebling i Oberleder	951/23
Ludwika Marzowa Krzymińska	przerobienie lokalu sklepowego	Starowiślna 1	Zbigniew Odrzywolski	1170/23
Dz. VIII.				
Izaak Gross	oficyna dwupiętrowa	Kordeckiego	Zygmunt Prokesz	927/23
Abraham i Natalja Pfeffer	nadbud. I. p. nad part. mag.	Piekarska 3	Henryk Lamensdorf	788/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. VIII.				
Emanuel Teufel	murowane ogrodzenie	Miodowa 12	Weindling	1558/23
Zbór gminy izrael.	przebud. i ogrodzenie	Szeroka 24	Zygmunt Hendel	198/23
Nuss Leib Twerski	nadbud. II. p. i ofic.	Wolnica 9	Alfred Kramarski	634/23
Eljasz Fröhlich	dom czteropiętrowy	św. Stanisława	Liebling i Oberleder	948/23
Dz. X.				
Anzelma Fabiszowa	I.-piętrowy dom	Na Ustroniu 16	Józef Siwek	1017/23
Helena Russer	dom przyziemny	Mieszczańska 15	Jan Zarzycki	942/23
Jadwiga Siedlecka	przer. lok. na sklep part.	Krzywa 7	Franc. Chlipalski	1095/23
Dz. XI.				
Antoni Serafin	Madalińskiego 17	szopa na chlew	Artur Romanowski	1062/23
Janina Gajdowa	Różana 13	nadbudowa I. p.	Miecz. Sarnecki	1039/23
Dz. XII.				
Helena Pietruszkowa	parter, dom mieszkal. z poddaszem	Kasztelańska lk. 72, 74	Jan Orłowski	774/23
Dz. XIII.				
„Beton" przedsiębiorstwo żel. bet.	barak na skład materjałów budowlanych	Szpitalna 15	Ludwik Wojtyczko	588/23
Dz. XV.				
Aniela Zwarycz	dom parterowy	—	S. Singer	1285/23
Antoni Jędrzejczyk	Królewska 22	szopa	Konst. Smoliński	3517/22
Franciszek Strasik	Grunta pofortećzne	willa I.-piętrowa	S. Singer	1182/23Ba
Jan Troskiewicz	obok ul. Łęczyckiej	—	—	—
Dz. XVI.				
Karol Wołkowski	parc. lwh. 429	dom gospod. i mieszkanie dla stróża	Edward Skawiński	2202/22
Dz. XVII.				
Stanisław Nowakowski	—	oparkanienie parceli	—	943/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. XIX.		
Dr. S. A. Tilles	parc lk. 258 Giiniana	ogrodzenie części parceli	Liebling Oberleder	876/23
		Dz. XXI.		
Piotr Chwaja	stodoła	Golikówka	Piotr Kozłowski	630/23
		Dz. XXII.		
Aniela Zawistowska	Smolki lsp. 1526	nadbudowa II. p.	—	551/23
Franciszek Drzerga	Aleja Skrzyneckiego	oficyna mieszk. komórka i parkan	Józef Kaczmarczyk	837/23
Inż. Lilienthal	Nadwiślańska	oparkanienie	—	921/23
Mojżesz Freifeld	Wita Stwosza 3	przebudowa domu mieszkalnego	Artur Romanowski	1073/23
Mina Sterngast	Kalwaryjska 88	nadbudowa I. p.	Inż. S. Feldman	1098/23

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie jawne (zwycz.) **145** w kad. XVII. **z dnia 29 maja 1923.**

Obecni: *Przewodniczący*. Prezydent m. JK. Federowicz.

Wiceprezydent m.: Dr. Emil Bobrowski.
„ „ inż. K. Rolle.
„ „ inż. J. Sare.
„ „ Dr. P. Wielgus.
Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.

Początek posiedzenia o godz. $5^3/_4$ po południu. Ogólna liczba radców obecnych **75**.

Przed porządkiem dziennym.

Odczytanie zgłoszonych interpelacyj.

Sekretarz odczytał następujące interpelacje:

1) Rm. Adelmanna i tow. w sprawie sprzedaży mięsa na placu Słowiańskim.

2) Rm. Adelmanna i tow. w sprawie bezpieczeństwa publicznego w mieście.

3) Rm. Dr. Müllera i tow. w sprawie rozpisania konkursu na stanowisko naczelnika straży pożarnej.

4) Rm. Dr. Müllera i tow. w sprawie oddania budynków szkolnych przy ulicy Wąskiej na cele szkolne.

5) Rm. Schechtera w sprawie uiszczenia zaliczek na poczet opłat za ewent. nadwyżki użycia wody przez właścicieli realności.

6) Rm. Ziffera w sprawie zezwolenia na wywóz 20.000 świń z kraju za granicę.

Przewodniczący zgodnie z przepisem statutu oznajmił, że na zgłoszone interpelacje udzieli odpowiedzi przy końcu posiedzenia, względnie na najbliższem posiedzeniu Rady miejskiej.

(Interpelacje dołączono do protokołu).

Zgłoszone pismo do Rady miejskiej.

Sekretarz odczytał pismo Krak. Stow. kupców, w sprawie podatku wodociągowego od lokali handlowych.

Urlopy.

Rada miejska udzieliła dla poratowauia zdrowia urlopu: pp. wiceprez. m. inż. Rollemu 3 tygodnie, rm. Szatkowskiemu 8 tygodni.

Wnioski nagłe.

Sekretarz odczytał wnioski nagłe:

1) Rm. Adelmanna i tow. w sprawie zastanowienia ruchu na kolei wązkotorowej z Kocmyrzowa do Posądzy.

2) Rm. Matejki i tow. w sprawie zamachów dynamitowych w Krakowie.

(Oryginalne wnioski dołączono do protokołu).

Wnioski ad 1 i 2 uznała Rada miejska traktować jako nagłe.

Rm. Adelmann i Matejko uzasadniali nagłość wniosku, poczem Rada m. wnioski te uchwaliła.

Wniosek nagły w sprawie uiszczenia zaliczek na wodę przemysłową.

Imieniem Prezydjum miasta, Dyrektor wodociągu miejskiego inż. Jaszczurowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

Komisja wodociągowa może zwalniać właścicieli realności od uiszczenia zaliczek na wodę przemysłową.

Odpowiedzi na interpelacje.

Sekretarz odczytał odpowiedzi na poprzednio zgłoszone interpelacje:

1) Rm. Dr. Müllera w sprawie skonfiskowanych 15 wagonów cukru;

2) Rm. Dr. Müllera w sprawie żądań inwalidów, wdów i sierot po inwalidach wojskowych;

3) Rm. Dr. Rosenzweiga w sprawie czyszczenia miasta;

4) Rm. Dr. Müllera w sprawie rzekomego przedłużenia pozwolenia na przedstawienia cyrku „Olimpia";

5) Rm. Oplustila w sprawie otwarcia łaźni w Podgórzu;

6) Dr. Müllera w sprawie zabezpieczenia dla Gminy miasta Krakowa pożyczki na rozbudowę w Zakładzie kredyt. miast Małop. z fund. rządowych.

(Odpowiedzi dołączono do protokołu).

Porządek dzienny.

I. Podatek od lokali.

Imieniem Sekcyj II. i III., st. radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Reasumując uchwałę z 29 marca 1923 r. Rada miasta zmienia dotychczasową stopę podatku od lokali w ten sposób, iż począwszy od dnia 1 lipca 1923 r., Gmina miasta Krakowa pobierać będzie do końca roku 1923 podatek lokatorski, a to od lokali handlowych i przemysłowych w wysokości 3000%, a od innych lokali w wysokości 2000% faktycznego komornego ustalonego zgodnie z art. 2 i 3 ustawy o ochronie (Dz. ust. Nr. 4 r. 1921 poz. 19) lokatorów na podstawie czynszu lub wartości czynszowej z roku 1914. (L. 585/923 II. a).

Sprawozdanie drukowane dołączono do protokołu.

W głosowaniu wnioski Sekcyj II. i III. uchwalono.

Rm. Siemek zgłasza wniosek: Lokale służące dla celów przemysłowych, a także choćby i częściowo dla mieszkań, uznaje się za mieszkania.

Wniosek rm. Siemka odesłano do Sekcji III.

II. Opłaty od podań wnoszonych do Magistratu.

Imieniem Sekcyj II. i III. st. radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Celem zrównania opłat gminnych wnoszonych do Magistratu i świadectw wystawionych przez Magistrat z opłatami stemplowami od podań wnoszonych do władz i urzędów państwowych i od świadectw urzędowych wystawionych przez te władze i urzędy ustanawia się załączoną taryfę opłat od podań wnoszonych do Magistratu i świadectw urzędowych, która obowiązywać będzie w miejsce taryfy opłat uchwalonej przez Radę miejską w dniu 30-go czerwca 1922.

2) Upoważnia się Magistrat do poboru opłat w tej taryfie wymienionych od dnia 8 maja 1923 r.

3) Opłaty wymienione w załączonej taryfie ulegać będą od 3 kwartału 1923 podwyżce lub zniżce według wykładników podwyżki względnie zniżki ustalonych w myśl przepisów art. X. ustawy z dnia 24 marca 1923 Dz. u. R. P. Nr. 44 poz. 296. (L. 6823/923 IIa).

(Taryfę opłat drukowano w dziale rozporządzeń niniejszego numeru na str. 105).

III. Podatek od psów.

Imieniem Sekcji II i III, radca Mgtu Hajdukiewicz wnosi:

Rada miasta uchwali:

Ustanawia się po myśli § 1 ust. 23/12 1918 L. 1132/P. R. L. opłatę od psa w kwocie 100.000 mp. z tem, że równocześnie upoważnia Rada miasta Sekcję II i III do ustanawiania w ich zakresie działania opłaty od psów, a to wedle stosunków walutowych i stosownie do kosztów Gminy. (L. 986/923 III b).

W głosowaniu wniosek Sekcji II i III uchwalono.

IV. Opłaty targowe od konia i wozu na placu Groble.

Imieniem Sekcji II i III, radca Mgtu Hajdukiewicz wnosi:

Rada miasta uchwali:

Ustanawia się opłatę targową na placu Groble i innych placach od konia w kwocie 20.000 mp., od wozu w kwocie 2000 mp. z tem, że równocześnie upoważnia Rada miasta Sekcję II. i III. w ich zakresie działania do ustanawiania opłaty od konia i wozu na placu Groble i innych, a to wedle stosunków walutowych i stosownie do kosztów Gminy.

Uchwalono. (L. 3227/923 III b).

V. Podwyższenie taryfy tramwajowej.

Imieniem Komisji tramwajowej, wiceprezydent miasta inż. Sare wnosi:

Rada miasta uchwali:

Z dniem 6 czerwca 1923 podwyższa się ceny biletów jazdy tramwajem, a mianowicie:

1) dla osób dorosłych	700 mk.
2) dla urzędników państwowych, robotników, oficerów i żołnierzy	400 „
3) dla dzieci do lat 10 i młodzieży szkolnej	200 „
3) karty miesięczne	77.000 „
5) za pakunki	700 „

6) po godzinie 10 wieczór ceny podwójne.

W przedstępnej sprzedaży będą bilety dla osób dorosłych w blokach po 50 sztuk sprzedawane z opustem 10 mp. od biletu. (L. 2668/922 I a).

Uchwalono.

VI. Reasumcja uchwały Rady m. w sprawie zamiany gruntu z inż. Chmielewskim w Dz. XXII.

Imieniem Sekcji I i Komisji podgórskiej st. radca Mgtu Dr. Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

Reasumuje się uchwałę Rady miejskiej z dnia 30 czerwca 1922 w sprawie zamiany gruntu z inż. Chmielewskim i uchwala co następuje:

I. Odstąpić Towarzystwu przemysłu budowlanego „Unia" spółce akcyjnej w Krakowie część parcel gminnych l. kat. 695 i 706 lwh. 9 ks. grunt. Kraków Dz. XXII. Podgórze oznaczonych kolorem zielonym na planie Budownictwa miejskiego Oddział B. z dnia 30 grudnia 1922 o łącznej powierzchni 1460·25 metr. kw. czyli 406·07 sążni kw. w drodze zamiany za część parceli l. kat. 650/4 lwh., 822 ks. gr. Kraków Dz. XXII. Podgórze będącej własnością Towarzystwa przemysłu budowlanego „Unia" S. A.a o znaczonią liniami czarnemi i czerwonemi i nową l. kat. 650/6 na planie Budownictwa miejskiego Oddział B. z dnia 30 grudnia 1922 o powierzchni 1349·66 m. kw. czyli 375·18 sążni kw. pod następującymi warunkami:

1) Wartość zamienionych gruntów przyjmuje się na 70.000 marek polskich za 1 sążeń kw.

2) Towarzystwo przemysłu budowlanego „Unia" S. A. zapłaci Gminie m. Krakowa za nadwyżkę odstąpionego gruntu po 70.000 (siedmdziesiąt tysięcy) marek polskich za jeden sążeń kwadratowy.

3) Przez zamianę powyższych gruntów nie doznają żadnej zmiany warunki parcelacji ustalone uchwałą Rady miejskiej z dnia 14 marca 1921 tak, że w szczególności obowiązki z tej parcelacji wynikające mają być wykonane w ten sposób i przez te osoby t. j. Gminę m. Krakowa i Inż. Józefa Chmielewskiego względnie Towarzystwo przemysłu budowlanego „Unia" S. A. jak gdyby powyższa zamiana nie nastąpiła i w tym celu mają być poczynione zastrzeżenia hipoteczne.

4) Koszta kontraktu, intabulacji, stempli, manipulacji, pomiarów, planów i należytości skarbowych ponoszą obie strony kontraktujące po połowie.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. Radców miejskich Djonizego Matulę i Władysława Zawojskiego, a w razie przeszkody u któregokolwiek z nich PP. Radców m. Dra Ludwika Merca i Józefa Mitasińskiego. (L. 1700/23) 5 a).

Uchwalono.

VII. Upoważnienie Sekcji prawniczej do załatwiania sporów sądowych.

Imieniem Sekcji III st. radca Mgtu Dr. Reiner wnosi:

Rada m. uchwali:

Reasumuje się uchwałę Rady miejskiej z dnia 11 kwietnia 1922 i na podstawie § 82 statutu gm. dla miasta Krakowa:

1) Upoważnia się Sekcję prawniczą do załatwiania we własnym zakresie działania spraw dotyczących sporów sądowych do wysokości wartości względnie kwoty 80,000.000 (ośmdziesiąt milionów) marek polskich.

2) Upoważnia się P. Prezydenta miasta do załatwienia we własnym zakresie działania spraw dotyczących sporów sądowych jeżeli wartość względnie kwota nie przenosi 10,000.000 (dziesięć miljonów) marek polskich. (L. 1852/923 I a).

Uchwalono.

VIII. Koncesja na aptekę.

Imieniem Sekcji V, st. radca Mgtu Buczkowski wnosi:

Rada m. uchwali:

Odnośnie do wniesionego przez magistra farmacji Wolfa Marguljesa w dniu 22/12 1921 do l. III a 16151 podania o koncesję na nową aptekę publiczną w Krakowie ze stanowiskiem:

1) W dz VI przy ul. Kopernika l. or. 2 do 18 tj. do wylotu ul. Radziwiłłowskiej strona lewa, strona prawa do mostu kolejowego tj. do ul. Blich.

2) W dz. III przy ul. Zwierzynieckiej od l. 5 do 25 strona lewa, strona prawa od l. 4 do 22 włącznie.

3) W dz. I przy ul. Szpitalnej od l. 16 do 40 i od l. 17 do 21 włącznie.

4) W dz. III przy pl. Groble w całej jego rozciągłości.

5) W dz. IV przy ul. Studenckiej ze strony lewej i prawej do wylotu ul. Loretańskiej.

6) W dz. Prądnik czerwony od dawnej akcyzy w górę w całej rozciągłości.

7) W dz. IV przy ul. Dolnych Młynów w całej rozciągłości.

8) W dz. VIII. przy pl. Wolnica.

9) W dz. XXII Kraków-Podgórze przy ul. Lwowskiej od l. 2—50 strona prawa, strona lewa do l. 32.

Rada miasta oświadcza Magistratowi jako władzy politycznej I instancji, że zdaniem Rady miasta utworzenie nowej apteki publicznej na jednem z powyższych stanowisk ze względu na stosunki miejscowe i liczbę ludności nie jest pożądane i że przez otwarcie apteki na jednym z tych stanowisk egzystencja istniejących już sąsiednich aptek byłaby zagrożona. (L. 809/923 III a).

Wniosek Sekcji uchwalono.

IX. Delegowanie członka i zastępcy do wydawania orzeczeń wodno-prawnych.

Imieniem Sekcji prawniczej, st. radca Mgtu Dr. Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie art. 187 i 189 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Nr. 102 Dz. U. R. P. z dnia 27 listopada 1922 Rada miasta wybiera na okres pięcioletni jako członka obywatela Kolegjum, powołanego do wydawania orzeczeń wodno-prawnych w I instancji P. Radcę m. inż. Władysława Turskiego a jako zastępców P. P. Radców inż. Franciszka Drobniaka, inż. Jana Pelza.

Rm. ks. Kasprzyk proponuje aby w miejsce rm. Drobniaka, który z godności tej rezygnuje powołać rm. Dr. Mussila.

Wniosek Sekcji I z poprawką rm. ks. Kasprzyka uchwalono.

Na wniosek rm. Englischa następujące sprawy uchwaliła Rada miejska „en bloc“:

I. Regulamin rzeźni m. dotyczący kafilerji i jej rozbudowa.

Wnioski Komisji administracyjnej, Rada m. uchwali:

A) 1) Zakład kafilerji przy rzeźni m. uzupełnić przez dobudowanie według programu z r. 1914:

a) rzeźni sanitarnej;

b) oddziału sekcyjnego zpn. dla oprawcy miejskiego, a to według planów wykonanych przez Budownictwo m.

2) Wydatek około 120 miljonów marek pokryć pożyczką zaciągnąć się mającą w P. K. O.

3) P. Prezydenta m. upoważnia się do zrealizowania pożyczki.

B) 1) Obowiązujący regulamin rzeźni m uzupełnić następującymi przepisami, dotyczącymi kafilerji:

k) Kafilerja:

§ 61. Zwierzęta rzeźne lub ich części, uznane przez lekarzy weterynaryjnych Rzeźni m. za niezdatne do spożycia, dalej zwierzęta domowe, zabijane przez oprawcę m., wreszcie padlinę, pochodzącą z obrębu m. Krakowa niszczy się, względnie przerabia w kafilerji przy Rzeźni m., a to kosztem Gminy, która w zamian za to staje się właścicielką uzyskanych z przeróbki produktów.

§ 62. Na całym obszarze miasta Krakowa zakazuje się zakopywania padliny.

Małe i średnie zwierzęta j. t. drób, psy, koty, kozy, koźlęta, prosięta, przeznaczone na zniszczenie należy odstawić do oprawcy miejskiego, zaś o padnięciu zwierząt rosłych należy zawiadomić oprawcę, który je zabierze.

Przewóz padłych zwierząt rosłych odbywa się kosztem Gminy; tylko w tych wypadkach, gdy właściciel otrzymuje zapłatę za tłuszcz lub za skórę, względnie odbiera skórę w naturze, obowiązany jest pokryć koszta przewozu w wysokości, oznaczonej przez Magistrat ewentualnie potrącone zostaną z kwoty przypadającej właścicielowi do wypłaty.

§ 63. Za zwierzęta, o których mowa w § 61 Gmina miasta nie płaci żadnego wynagrodzenia.

Wyjątek od powyższego stanowią tłuszcze, pochodzące ze świń oddanych do kafilerji, za które Zarząd Rzeźni m. płaci kwotę, równającą się mniej więcej połowie ceny targowej tłuszczów do celów technicznych (np. do fabrykacji mydła).

Cenę oznacza na każdy miesiąc Magistrat lub w jego zastępstwie Administracja akcyzy.

Skórę ze zwierzęcia rosłego, o ile nie było dotknięte zaraźliwą chorobą może właściciel do 24 godzin zabrać, po uiszczeniu kosztów jej zdjęcia, oznaczonych przez Magistrat. O ile właściciel w powyższym terminie skóry nie odbierze, zakład sprzeda ją po cenie targowej, a gotówkę prześle właścicielowi na jego koszt.

2) Magistrat względnie Administracja akcyzy postara się o zatwierdzenie powyższych, dodatkowych przepisów, które stanowić mają §§ 61, 62 i 63. Przepisy rozdziału III i IV otrzymują liczbowanie od 64 w górę.

II. Zniżenie opłaty gm. od biletów w kinoteatrze „Opieka“.

Wniosek Sekcji II.

Rada m. uchwali:

Zniża się opłatę gminną od biletów wstępu na przedstawienia kinematograficzne w kinoteatrze „Opieka“ do połowy t. j. do 40% do końca grudnia 1923.

III. Linja regulacyjna w Dz. XIX.

Wniosek Sekcji I.

Rada m. uchwali:

1) Zatwierdza się linję regul. dla drogi prowadzącej przez Błonia miejskie, parcelę lk. 221/1 w Dz. XIX Grzegórzki, od ul. Pasterskiej ku ulicy Fabrycznej według linji oznaczonej na planie Budownictwa miejskiego Oddz. B z dnia 24 czerwca 1922 kolorem czerwonym i głoskami: a, b, która ma iść w prostem przedłużeniu frontu I piętrowego budynku stojącego na parceli sąsiadującej od wschodu z parcelą lk. 203/11.

IV. Zabudowanie bloku XII na gruntach pofortecz. w Dz. XV.

Wniosek Komisji gruntowej.

Rada m. uchwali:

1) Reasumując punkt V uchwały swej z dnia 4/XI 1919 L. 122330/1913/B. b. odnośnie do bloku XII gruntów pofortyfikacyjnych w dzielnicy XIV. przeznacza się powyższy blok na cele mieszkaniowe.

2) Zatwierdza się podział powyższego bloku według planu opracowanego przez Budownictwo miejskie Oddz. B. z dnia 8. V. 1913 na 8 parcel oznaczonych na powyższym planie liczbami 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24 i 25 przyczem warunki zabudowania tego bloku XII pozostają takie same, jakie Rada miejska uchwaliła dla bloku Nr. IX.

3) Zatwierdza się usytuowanie mających stanąć na powyższych parcelach domów na planie z uwzględnieniem poprawek według wskazówek Magistratu z dnia 9. V. 1923 tak, że parcele 21 i 23 mają być zabudowane grupą złączoną z dwóch domów.

(L. 1488/923 Bb).

V. Opłaty za utrzymanie w miejsk. Zakładach humanitarnych.

Wniosek Sekcji VI.

Rada m. uchwali:

A) 1) Zgodnie z postanowieniem § 60 ust. 9 statutu gminnego ustanawia się dla miejskich zakładów humanitarnych, a mianowicie 1) dla M. Domu kalek i nieuleczalnych, 2) dla M. Zakładu wychowawczego dla bezdomnych chłopców, 3) dla M. Zakładu wy-

chowawczego dla bezdomnych dziewcząt i 4) dla M. Żłóbka taksę dzienną za utrzymanie jednej osoby od 1 marca 1923 r.:

1) dla gmin przynależności 5200 Mk.;

2) dla osób prywatnych:

a) przynależnych do Krakowa 5300 Mk.;

b) nieprzynależnych do Krakowa 5400 Mk.

z tym dodatkiem, że gminy płacą 5200 Mk. tylko w wypadku § 28 ust. o przynależności, w innym wypadku jak osoby prywatne do gminy m. Krakowa nieprzynależne.

II. Gminy i osoby prywatne, które w przeciągu 14 dni po dniu doręczenia wezwania o zwrot kosztów utrzymania nie uiszczą tychże kosztów, obowiązane będą płacić odsetki zwłoki w wysokości 5% od sta (§ 1334 k. c.), a to licząc od dnia następującego po dniu doręczenia wezwania o zapłatę aż do dnia rzeczywistej zapłaty.

Wniosek Sekcji II i VI.

Rada miasta uchwali:

3) Rada miasta upoważnia Magistrat, aby pod wyższając ryczałty na żywność, ustanawiał taksę dzienną na utrzymanie w M. Zakładach humanitarnych we własnym zakresie działania i podawał każdorazowo ustanowioną taksę do wiadomości Sekcji II i VI. (L. 3044/923 VII).

B. Zgodnie z układem zawartym ze śp. Bratem Albertem podwyższa się ryczałt na żywność (w M. Domu kalek i nieuleczalnych, 2) w M. Zakładzie wychowawczym dla bezdomnych chłopców, 3) w M. Zakładzie wychowawczym dla bezdomnych dziewcząt i 4) w M. Żłóbku z kwoty 1300 na kwotę 2.800 Mk. na dzień i osobę począwszy od 1 marca 1923. (L. 2317/923 VII).

VI. Kredyty dodatkowe.

Wnioski Sekcyj II i III.

Rada m. uchwali:

A) 1) Kredyt dodatkowy w kwocie 98.000 mk. dla dz. III poz. 1 a, budżetu r. 1922 (marki dla psów. (L. 3670/922/III b.

2) Kredyt dodatkowy w kwocie 45.352 mk. dla dz. VIII poz. 5 f budżetu r. 1922 (wywóz nieczystości z placu targowego na Groblach). (L. 3816/922 III b).

3) Kredyt dodatkowy w kwocie 2,566.908 mk. dla dz. VIII wydatki nadzwyczajne poz. 2 budżetu e. 1922 (naprawa placu targowego na Groblach. (L. 417/923 III b).

B) Wniosek Sekcji II.

Rada m. uchwali:

Przyznaje się kredyt dodatkowy w wysokości 1,600.000 mk. dla budżetu miejskiego na rok 1923, dz. II, poz. I, wydatki nadzwyczajne (odgraniczenie gruntów miejskich). (L. 346/923 Bb).

C) Przyznaje się kredyt dodatkowy w wysokości 650.000 mk. dla budżetu miejskiego na r. 1923, dz. VI poz. 3 A wydatki nadzwyczajne (Wyposażenie biura). (L. 347/923 B b).

D) Przyznaje się kredyt dodatkowy w wysokości 400.000 mk. dla budżetu miejskiego na r. 1923, dział V poz. II wydatków nadzwyczajnych (na akcję powodziową). (L. 348/923 Bb).

Wniosek Sekcji I. i II.

Rada miasta uchwali:

Uchwala się kredyt dodatkowy dla Dz. X. poz. 5 lit. a. w kwocie 2,465.000 Mk. tytułem uzupełnienia udziałów Gminy miasta Krakowa w miejskim Towarzystwie budowy mniejszych mieszkań w Krakowie. (L. 2080/923 I. a).

VII. Sprzedaż cz. parceli w Dz. XV. p. Fr. Zielińskiemu.

1) Sprzedać p. Franciszkowi Zielińskiemu część parceli gm. l. kat. 425/1 o powierzchni około 45 m. kw., czyli około 12—51 sążni kw. wchodzącej w skład ciała hipotecznego L. 1 Dz. XV. oznaczonej na planie Bud. B. z 17 lutego 1923 r. kolorem niebieskim w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 40.000 Mk. za 1 sążeń kw.

2) Cenę kupna zapłaci kupujący do 8-miu dni licząc od dnia zawiadomienia go o uchwale Rady miejskiej, zezwalającej na sprzedaż tegoż skrawka gruntu.

3) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, oraz należytość przenośną poniesie strona kupująca.

4) Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy upoważnia się pp. Radców miejskich inż. Zygmunta Maywalda i inż. Władysława Turskiego, a w razie przeszkody u jednego z nich pp. radców miejskich Dr. Adama Müllera i Walentego Dudka.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 10 w nocy.

Nominacje

w etacie kancelistów Magistratu.

1) P. **Domnik Roman**, mianowany z dniem 1 maja 1923 r. kancelistą Magistratu dla Komisarjatu targowego w XI. st. służb. (Lprez. 253/923).

W zarządzie wodociągu miejskiego.

2) P. **Domagalski Władysław** mianowany maszynistą Zarządu wodociągu miejskiego w III. kategorji służb. miejsk. (Lprez. 437/923).

W straży pożarnej.

1) P. **Stefan Cząko** na zasadzie § 89 statutu m. mianowany został z dniem 27 listopada 1922 r. strażakiem m. Straży pożarnej z płacą 4 stopnia płacy. (Lprez. 67/923).

2) P. **Władysław Kloch** na zasadzie § 89 statutu m. mianowany został z dniem 15 marca 1923 r. strażakiem m. Straży pożarnej z płacą 4 stopnia płacy. (Lprez. 671/923).

Emerytury.

1) P. **Edmund Gajewski** radca techniczno-rachunkowy przeniesiony został na zasadzie art. 6 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy stoł. król. m. Krakowa (uchwała Rady m. z 31 stycznia 1922 r.) z powodu przekroczenia 60-go roku życia z dniem 1 czerwca 1923 w stały stan spoczynku. (Lprez. 707/922).

2) P. **Jakób Karwala** grabarz miejski, przeniesiony został na zasadzie art. 6 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy stoł. król. m. Krakowa (uchwała Rady miasta z 31 stycznia 1922) z powodu stwierdzonej przez lekarza miejskiego trwałej niezdolności do służby z dniem 1 maja 1923 w stały stan spoczynku. (Lprez. 752/1923).

3) P. **Marcin Pachowski**, sierżant m. Straży pożarnej, przeniesiony został na zasadzie art. 6 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy stoł. król. m. Krakowa (uchwała Rady m. z 31 stycznia 1922 r.) z dniem 1 maja 1923 w czasowy stan spoczynku. (Lprez. 664/923).

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady miasta.

Komisja administracyjna.

W piątek tj. 18 maja odbyło się posiedzenie Komisji administracyjnej pod przewodnictwem prezydenta m. Federowicza, na którem uchwalono regulację opłat w Rzeźni i Targowicy, oraz uporządkowanie torów jezdnych ul. Rzeźniczej pomiędzy powyższymi zakładami kosztem około 50 miljonów marek, wreszcie kilka spraw administracyjnych i osobistych.

Sekcja skarbowa i prawnicza.

W dniu 23 maja 1923 odbyło się pod przewodnictwem prezydenta miasta Federowicza posiedzenie połączonych Sekcyj II i III Rady miasta, na którem rozpatrywano sprawę uzyskania funduszów na konieczne inwestycje miejskie oraz uchwalono podwyżkę podatku od lokali od 1 lipca b. r.

Komisja przemysłów konces.

W dniu 24 maja br. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta m. Dr. Wielgusa posiedzenie Komisji dla przemysłów koncesjonowanych. Komisja wydała opinje co do szeregu podań wniesionych o koncesje przemysłowe.

Komisja gazowo-elektryczna.

W dniu 24 maja b. r. odbyło się posiedzenie Komisji gazowo-elektrycznej pod przewodnictwem prezydenta miasta Federowicza. Komisja gazowo-elektryczna zmuszoną była podnieść cenę prądu, a mianowicie:

Prywatni na Mp. 2.600·— za 1 kwg.
Motory na Mp. 2.300·— za 1 kwg.

Dalej Komisja gazowo-elektryczna podniosła 5-krotnie czynsze za najem gazomierzy, począwszy od okresu V.

Następnie załatwiono cały szereg spraw bież.

Komisja gospodnio-szynkarska.

W dniu 27 maja br. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta Dr. Wielgusa posiedzenie Komisji dla przemysłów gospodnio-szynkarskich. Komisja wydała opinje co do kilkunastu podań o udzielenie koncesji na podawanie potraw, kawy i herbaty.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.

Nr. 6. Kraków, dnia 30 czerwca 1923 r. Rocznik XLIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń“, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz Mkp. 5000, zaś z opłatą pocztową o 50 Mk. więcej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Rozporządzenia i Obwieszczenia.

L. 528/1923 wet. Kraków, dnia 16 kwietnia 1923 r.

Sprzedaż mięsa i t. p.

ROZPORZĄDZENIE.

Magistrat jako władza administracyjna I. instancji zabrania ze względów sanitarnych na obszarze gminy m. Krakowa sprzedaży w porze letniej to jest od 1 kwietnia do 1 października tzn. siekaniny czyli mięsa siekanego każdego gatunku (wołowego, wieprzowego, cielęcego, końskiego).

Sprzedaż tego artykułu dozwolona jest tylko w porze zimowej tj. od 1 października do 1 kwietnia pod warunkiem, że siekanina będzie świeżo zrobiona, pochodzić będzie z mięsa świeżego, zdrowego bez jakichkolwiek dodatków małowartościowych, ciężko strawnych i dla zdrowia szkodliwych, jak ścięgien, błon, flaków bydlęcych, jelit cielęcych i t. p.; dodatek wody, chociażby w najmniejszej ilości jest surowo wzbroniony.

Również w porze letniej wzbronioną jest sprzedaż kiszek i salcesonów krwawych na straganach, ławach, w jatkach i t. p.

Artykuły te mogą być sprzedawane w porze letniej tylko w sklepach konsentowanych masarń i wyrabiane tylko w tych masarniach.

Rozporządzenie to obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Niestosujących się do niniejszego rozporządzenia, o ile przekroczenie nie podpada pod kodeks karny Magistrat pociągnie do surowej odpowiedzialności administracyjno karnej.

Magistrat stoł. król miasta Krakowa.

L. 4291/23. VI. Kraków, dnia 16 maja 1923 r.

Dzieci nieślubne nadzór.

ROZPORZĄDZENIE.

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa, jako władzy politycznej I. instancji w przedmiocie warunków, pod jakimi osoby prywatne mogą przyjmować na wychowanie niemowlęta.

Na zasadzie rozporządzenia b. Namiestnictwa z dnia 8 kwietnia 1917 r. $\frac{\text{L. 1402/VII.}}{436}$ Magistrat zarządza co następuje:

Przyjmowanie na wychowanie niemowląt w mieście Krakowie zależy od uprzedniego zezwolenia Magistratu.

Wydział VI. Magistratu udzielać będzie zezwoleń terminowych jedynie osobom nieposzlakowanym, po uprzedniem zbadaniu warunków hygienicznych mieszkania, oraz sprawdzeniu nazwiska, wieku i przynależności niemowlęcia, tudzież adresu rodziców względnie matki nieślubnej.

Przyjmowanie względnie oddawanie, jakoteż wszelkiego rodzaju pośredniczenie w oddawaniu i przyjmowaniu niemowląt osobom nieposiadającym zezwolenia Magistratu, tudzież przekroczenie względnie niedotrzymanie warunków w każdym poszczególnym przypadku przez Magistrat przepisanych, karane będzie po myśli rozporządzenia z dnia 20 kwietnia 1854 r. Dz. u. p. Nr. 96 zależnie od uznania Magistratu grzywną pieniężną albo aresztem do dni 14.

Nad wykonaniem niniejszego rozporządzenia czuwać będą organa Magistratu i Dyrekcji Policji.

Rozgorządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą obwieszczenie Magistratu w tym samym przedmiocie z dnia 19 marca 1921 r. L. 1392/20. VII.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 3788/23 akc. Kraków, dnia 30 maja 1923 r.

Podwyższenie opłaty gm. od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem z dnia 20 kwietnia 1923 r. L. W. 13 049/I. zezwolił tymczasowy Wydział Samorządowy w porozumieniu z Województwem w myśl ustawy z dnia 28 września 1910 Nr. 208 Dz. u. kr. i na mocy rozp. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu z dnia 18 kwietnia 1923 N. S. M. 2470 gminie miasta Krakowa na pobór opłat gminych od trunków w wysokości uchwalonej przez Radę m. odnośnie do napojów spirytusowych i piwa w dniu 12 marca 1923, odnośnie do miodu w dniu 21 lutego 1923, a mianowicie:

1) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć alkoholometrem przy wprowadzeniu po 1000 Mk. (tysiąc) za litr;

2) od płynów spirytusowych tak przy wyrobie, jak przy wprowadzeniu w których zawartość alkoholu da się oznaczyć za pomocą 100 dzielnego alkoholometra przy temperaturze + 12 R. a zawierających:

1) nie więcej niż	30°	po	600	Mk. za litr
2) „ „ „	40°	„	800	„ „ „
3) „ „ „	50°	„	1000	„ „ „
4) „ „ „	70°	„	1400	„ „ „
5) „ „ „	90°	„	1800	„ „ „
6) więcej niż	90°	„	2000	„ „ „

Opłacie tej podlegają przy imporcie także inne płyny, w których spirytus stanowi główną część składową;

3) od piwa:

a) jakiegokolwiek gatunku tak przy wyrobie jak i przy imporcie z wyłączeniem porteru i piwa angielskiego po Mk. 100 (sto) od litra;

b) od porteru i piwa angielskiego po Mk. 200 (dwieście) od litra;

4) od napojów miodowych t. j. miodu, wiśniaku, lipniaku i dereniaku:

a) przy wprowadzeniu po Mk. 200 (dwieście) za litr;

b) przy wyrobie miodu do picia po Mk. 250 (dwieście pięćdziesiąt) za każdy kg. miodu praśnego (patoki) względnie cukru użytego do warzenia czyli wyrobu napojów.

O czem się strony interesowane zawiadamia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 3146/23 akc. Kraków, dnia 30 maja 1923 r.

Podwyższenie opłaty gm. od wina, moszczu winnego i owocowego.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem z dnia 21 kwietnia 1923 r. N. S. M. 2535 zatwierdziło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na podstawie ustawy z dnia 24 października 1919 Dz. U. N. 88 poz. 479 uchwałę Rady m. z dnia 21 lutego 1923 i zezwoliło Gminie m. Krakowa na pobieranie opłaty gm. od wina, moszczu winnego i owocowego w następującej wysokości:

a) od wina w beczkach	. po	1.000	Mk. od litra
b) od wina we flaszkach	. „	1.500	„ „ „
c) od wina musującego:			
1) krajowego	„	5.000	„ „ „
2) zagranicznego ...	„	10.000	„ „ „
d) od moszczu winnego ..	„	300	„ „ „
e) od moszczu owocowego	„ .	200	„ „ „

Od opłaty gm. zwolnione jest wino, które na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 listopada 1921 Dz. U. N. 105 poz. 764 zwolnione jest od podatku rządowego.

O czem się strony interesowane zawiadamia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 986/1923 III. b. Kraków, dnia 30 maja 1923 r.

Opłaty od psów.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie § 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1918 r. L. 1132/PKL. Rada miasta uchwałą z dnia 29 maja 1923 r. ustanowiła czas od 30 maja 1923 r. aż do odwołania opłatę od każdego psa w kwocie 100.000 Mk.

Powyższą uchwałę Rady miasta podaje się do publicznej wiadomości z tem, że przepisy rozporządzenia wykonawczego z dnia 28 grudnia 1918 roku L. 128397/18 III. b., dotyczącego opłat od psów, pozostają niezmienione.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 6994/23 I. b. Kraków, dnia 1 czerwca 1923 r.

Budowa ćwiczebnej kolejki wojskowej.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie przepisu § 90 rozporządzenia cesarskiego z dnia 16 listopada 1851 Dz. u. p. Nr. 1 ex 1852, Magistrat zakazuje niniejszem na żądanie Władzy wojskowej, jako prowadzącej budowę ćwiczebnej kolejki parowej — przechodu, przejazdu i przegonu bydła wzdłuż toru tejże kolejki parowej, jak też i przez ten tor, oraz wszelkiego uszkadzania urządzeń kolejki na przestrzeni od fortu wojskowego Nr. 9 u wylotu ul. Łokietka w obrębie miasta Krakowa położonego, aż do granic Wielkiego Krakowa i gruntów bronowickich.

Przechód, przejazd i pędzenie bydła odbywać się może jedynie drogami publicznemi, przecinającemi tę kolejkę.

Przekraczający niniejsze rozporządzenie, o ile czyn karygodny nie podpada pod powszechną ustawę karną ulegną w myśl § 101 powyższego rozporzą-

dzenia na zasadzie rozporządzenia z dnia 3 kwietnia 1855 r. Nr. 61 Dz. p. p. i z dnia 30 września 1857 r. Dz. p. p. surowym grzywnom, ewentualnie karom aresztu.

Nad przestrzeganiem niniejszego rozporządzenia czuwać będą organa kolejowe wojskowe, oraz organa Policji Państwowej.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 6347/23/II. a. Kraków, dnia 5 czerwca 1923.

Podatek od lokali.

OGŁOSZENIE.

Magistrat podaje do wiadomości, że Rada miasta na posiedzeniu w dniu 29 maja 1923 uchwaliła pobierać począwszy od dnia 1 lipca po koniec grudnia 1923 r., podatek lokatorski, a to od lokali handlowych i przemysłowych w wysokości 3000%, a od innych lokali w wysokości 2000% faktycznego komornego, obliczonego zgodnie z art. 2 i 3 ustawy o ochronie lokatorów Dz. u. R. P. Nr. 4 z roku 1921 poz. 19 na podstawie czynszu lub wartości czynszowej z roku 1914.

Zarządzenia w sprawie wymiaru i poboru podatku od lokali podwyższonego powyższą uchwałą Rady miasta będą później wydane.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 4358/923 akc. Kraków, dnia 19 czerwca 1923 r.

Podwyższenie opłat mytniczych.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na zasadzie ust. z dnia 24 października 1919 Dz. ustaw Nr. 88 poz. 479 rozporządzeniem z dnia 18 czerwca 1923 roku N. S. M. 3637 zatwierdziło uchwałę Komisji administracyjnej Rady miasta z dnia 18 maja 1923, dotyczącą podwyższenia opłat mytniczych, pobieranych w mieście Krakowie na mocy dekretu nadwornego z dnia 25 września 1800.

Według powyższej uchwały opłaty mytnicze wynosić będą, począwszy od dnia 24 czerwca br. za każde przekroczenie rogatki tak w kierunku do miasta, jak z miasta następujące kwoty:

1) od każdego zwierzęcia domowego w zaprzęgu . . . . 500 Mk.
2) od każdego zwierzęcia domowego idącego luzem . . . . 200 „
3) od automobilu osobowego . . . . . 2000 „
4) „ „ ciężarowego . . . . . 2000 „
5) „ wozów, doczepionych do automobilów ciężarowych od każdej doczepki 1500 „

Pobór wymienionych opłat odbywać się będzie w myśl obowiązujących przepisów tylko przy przekroczeniu rogatki w stronę miasta w podwójnej wysokości.

Przepisy, dotyczące uwolnienia od opłaty mytniczej pozostają niezmienione.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. VI. a 4227/23 Kraków, dnia 16 maja 1923.

Licytacje dobrowolne — podwyższenie procentu na fundusz ubogich.

OBWIESZCZENIE.

Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie, pismem z dnia 24 kwietnia b. r. LW. 12189 zawiadomił Magistrat, iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na podstawie ustawy z dnia 24 października 1919 r. Dz. u. p. Nr. 88, poz. 479, zezwala Gminie miasta Krakowa na podwyższenie opłaty gminnej na rzecz funduszu ubogich od ceny kupna przy dobrowolnych i spadkowych licytacjach z 1% na 5% (pięć procent) z zastrzeżeniem, że opłata ta pobieraną będzie tylko przy licytacjach rzeczy ruchomych.

STATYSTYKA WODOCIĄGOWA

za kwiecień 1923 r.

Miejscowość	Ilość mieszkańców	Ilość wypompowanej wody w m.³	Średnio dziennie m.³	Maximum m.³	Minimum m.³	Na głowę i dobę litrów	Wysokość pompowania w m.	Czas pracy maszyn. godzin	Praca maszyn w miljon. tm.	Praca maszyn w 1 g. w HP.	Zuż. węgl. w kg. ew. prądu elektrycz. w KW.	Na 100 m.³ wypompowanej wody	Praca w kgm. 1 kg. węgl. ew. 1 KW. prądu	Zużycie węgla ew. prądu na 1 HP/g.	Filtrowanie i czyszczenie wody
Kraków Zakłady: a) Bielany	200.000	533.620	17.787	18.913	15.345	104·4	67·14	1.439·08	34.391	88·5	451.739	88·2	76.130	3·55	Osadnik i 3 filtry naturalne
b) Zwierzyniec		69.002	2.300	3.441	1.309		63·—	720	4.347	22·4	31.148	45·1	139.560	1·93	Odżeleziacz syst. Overhoff nieczynny

STATYSTYKA WODOCIĄGOWA
za maj 1923 r.

Miejscowość	Ilość mieszkańców	Ilość wypompowanej wody w m.³	Średnio dziennie w m.³	Maximum m.³	Minimum m.³	Na głowę i dobę litrów	Wysokość pompowania w m.	Czas pracy maszyn. godzin	Praca maszyn w miljon. tm.	Praca maszyn w 1 g. w HP.	Zuż. węgl. w kg. ew. prądu elektryczn. w KW.	Na 100 m.³ wypompowanej wody	Praca w kgm. 1 kg. węgl. ew. 1 KW. prądu	Zużycie węgla ew. prądu na 1 HP/g.	Filtrowanie i czyszczenie wody
Kraków Zakłady: a) Bielany	200.000	564 667	18.215	18.935	16.179	103·4	67·17	1.481[15]	36.339	90·9	węgla 431.663	węgla 79·8	84.184	węgla 3·21	Osadnik i 3 filtry naturalne
b) Zwierzyniec		70.887	2.461	2.757	1.704		63·—	744	4.466	22·2	prądu 32.653	prądu 46·1	136.772	prądu 1·98	Odżeleziacz syst. Overhoff nieczynny

Wykaz konsensów budowlanych
za miesiąc czerwiec 1923.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. I.				
Antoni Pachoński	zamiana drzwi na okno	Sienna 3	Józef Siwek	1316/23
Wilhelm Grünwald i Helena Grünhut	schodki do piwnicy z podwórza	Mikołajska 9	Aleksan. Biborski	1226/23
Izrael i Regina Wassermann	izba w poddaszu	Grodzka 10	Inż. Zyg. Prokesz	1355/23
Berta Anis	wybicie okna w murze granicznym	Szewska 15	Mieczysł. Sarnecki	1602/23
Dz. III.				
Jetti Pelz	przebudowa portalu sklepowego	Zwierzyniecka 20	Józef Siwek	1278/23
Dz. IV.				
Marja Pietroniowa	portal sklepowy	Karmelicka 12	Inż. Zyg. Prokesz	1536/23
Okręgowy Związek Kas chorych	budowa Zakładu rentgenologicznego	Batorego 5	Inż. Roman Weindling	1471/23
Dz. V.				
Hugon Ripper	nadbudowa II. piętra	Długa 52	Edward Skawiński	1241/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgłu
		Dz. VI.		
I. Troskiewicz i Fr. Strasik	willa jednopiętrowa z poddaszem	Topolowa 48		
Stanisław Molicki	plany straganów prowiz.	Zygmunta Augusta	—	1511/23
		Dz. VII.		
Dawid Landau	przebudow. komórki pod schod. na lokal sklepowy	Dietla 44	Zygmunt Prokesz	1345/23
		Dz. VIII.		
Izaak Rosenfeld	nadbudowa IV. p. w ofic.	Estery 5	Edward Skawiński	952/23
Regina Hausman	łaźnia z klozetem w I. i II. piętrze	Starowiślna 53	Inż. Henryk Lamensdorf	1072/23
Józef Kaufman	przerobienie wychodka na mieszkanie stróża i ustawienie nowych	Warszauera 8	Łazarz Roek	1093/23
		Dz. X.		
Jan Kuźma	oficyna lewa, 2 izdebki	Twardowskiego	Koczurkiewicz	1206/23
Freida Neuhof	dobudowa izby	Mieszczańska 18	Józef Bujas	1286/23
		Dz. XI.		
Józefa Rutkowska	nadbudowa I. piętra	Wasilewskiego 9	Zygmunt Prokesz	1359/23
		Dz. XIII.		
Franciszek Wyroba	parter, wozownia i magazyn na węgle	Król. Jadwigi 48	Walenty Dudek	1034/23
Gustawa i Wojciech Wajdowie	parter, pracownia ślusarska, dół kloaczny i wychodek	Królowej Jadwigi lwh. 359	Trojanowski Józef	1296/23
Franciszek Sikora	przyziemny domek	X. Józefa	Inż. Tad. Gltński	1431/22
		Dz. XV.		
Władysław Zaborski	dom I-o piętrowy	Kazimierza W. 84	Wikt. Miarczyński	1053/23
Jadwiga Magierowa	dom I-o piętrowy	ul. Płuczki	Wikt. Miarczyński	299/23
Kazimierz Danek	dom III-ch piętrowy	ul. Wybickiego	Wacł. Trojanowski	753/23
Wanda Zubrzycka	oparkanienie parceli	Nowowiejska 33	Franciszek Peterek	1577/23
Albin Buczak	dobudowa szopy na narzędzia rolnicze	Kazimierza Wielkiego 98	Tomasz Bujas	1510/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. XVII.		
Związek spółdzielni jajczarskiej „Jajo“	dom II. piętr. na parc. lwh. 743	Łokietka	Wikt. Miarczyński	637/23
Jan i Franciszka Dymkowie	zbiornik na nawóz	Mazowiecka 65	—	886/23
		Dz. XVIII.		
Zgromadzenie Karmelitów Bosych	domek na pralnię, kuchnię i stajnię	Rakowicka	Inż. Zyg. Prokesz	1365/23
		Dz. XX.		
Stanisław Żuwała	nadbudowa I. piętra	Mogilska	Józef Galiszkiewicz	1416/23
		Dz. XXI.		
Jan Toman	dobud. stajni i chlewu	Płaszów	Koczurkiewicz	746/23
		Dz. XXII.		
Leon Miszczyński	dom III-ch piętrowy	Lwowska 9	I. Zarzecki	1057/23
Arnold Waldman	dom I o piętrowy	Wielicka 34	Tischlowitz	787/23
Teofil Starzewski	magazyn, spiżarka, komórka	Józefińska 21	Piotr Królikowski	961/23
Julja Nunberg	willa jednopiętrowa	Na Zbóju	Antoni Dostal	890/23
Aron i Feiga Zylberman	dwupiętr. dom mieszk.	Długosza	Aleksan. Biborski	1368/23
Izaak i Ada Kornowie	nadbudowa II. piętra i poddasza	Zamojskiego 46	Inż. Tad. Gliński	1473/23
Adolf Dębski	3 ch piętr. dom mieszk.	Kalwaryjska 34	Wyroba i Kaczmarczyk	1071/23

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Nominacje

P. **Józef Maniecki** mianowany z dniem 1 maja 1923 r. strażakiem miejskiej straży pożarnej. (L. prez. 1119/23).

Emerytury.

P. Dr. **Jan Nowicki** st. radca Magistratu przeniosiony został na zasadzie art. 6 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy stoł. król. m. Krakowa (uchwała Rady m. z 31 stycznia 1922 r.) z dniem 1 lipca 1923 r. w stały stan spoczynku. (L. prez. 870/23

P. **Maciej Gałdyna** fornal M. Straży pożarnej. W myśl art. 7 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy miasta Krakowa (uchwała Rady m. z dnia 31 stycznia 1922 r.) przeniesiony został z powodu stwierdzonej przez lekarza m. trwałej niezdolności do służby z dniem 1 stycznia 1923 r. w stały stan spoczynku. (L. prez. 3798/22).

P. **Franciszek Gauda** woźny Magistratu. W myśl art. 7 statutu emerytalnego dla pracownik. Gminy m. Krakowa (uchwała Rady m. z dnia 31 stycznia 1922 r. przeniesiony został z powodu stwierdzonej przez lekarza m. trwałej niezdolności do służby z dniem 1 stycznia 1923 r. w stały stan spoczynku. (L. prez. 3491/22).

P. **Walenty Mikołajczyk** palacz miejski. W myśl art. 7 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy m. Krakowa (uchwała Rady m. z dnia 31 stycznia 1922 r.) przeniesiony został z powodu stwierdzonej przez lekarza m. trwałej niezdolności do służby z dniem 1 stycznia 1923 r. w stały stan spoczynku. (L. prez. 3669/22).

P. **Stenisław Porębski** dozorca Starego Teatru. W myśl art. 7 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy miasta Krakowa (uchwała Rady miejskiej z dnia 31 stycznia 1922 r.) przeniesiony został z powodu stwierdzonej przez lekarza m. trwałej niezdolności do służby z dniem 1 czerwca 1923 r. w stały stan spoczynku. (L. prez. 1098/23).

P. **Szymon Stelmachowski** fornal Zakładu czyszczenia m. W myśl art. 7 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy m. Krakowa (uchwała Rady m. z dnia 31 stycznia 1922 r.) przeniesiony został z powodu stwierdzonej przez lekarza m. trwałej niezdolności do służby z dniem 1 czerwca 1923 r. w stały stan spoczynku. (L. prez. 1013/23).

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie jawne 147 w kad. XVII. **z dnia 12 czerwca 1923 r.**

Obecni: *Przewodniczący*. Prezydent m. JK. Federowicz.

Wiceprezydent m.: Dr. Emil Bobrowski.
„ „ inż. K. Rolle.
„ „ inż. J. Sare.
„ „ Dr. P. Wielgus.

Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.

Radców miejskich obecnych **63**.

Początek posiedzenia o godz. 5½ po południu.

Przed porządkiem dziennym.

Wspomnienie pośmiertne ś. p. rm. Beringera.

Przewodniczący Prezydent m. JK. Federowicz poświęcił zmarłemu przed kilku dniami radcy miejskiemu ś. p. Wandalinowi Beringerowi gorące słowa wspomnienia, podnosząc czyny i zasługi Zmarłego radcy miejskiego, który z górą 30 lat nieprzerwanie piastował godność radziecką.

Rada miejska przez powstanie z miejsc uczciła pamięć zmarłego.

Podwyższenie taryfy tramwajowej.

Imieniem Komisji tramwajowej, wiceprez. miasta inż. Józef Sare wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zatwierdza się następującą taryfę:

1) bilet jednorazowej jazdy dla dorosłych łącznie z podatkiem gminnym Mk. 800;

2) bilet jednorazowej jazdy dla dzieci poniżej lat 10-ciu i młodzieży szkolnej Mk. 300;

3) bilet jednorazowej jazdy dla robotników, urzędników państwowych, oficerów i żołnierzy, wraz z podatkiem gminnym Mk. 500.

Po godzinie 10-tej ceny podwójne.

4) karta miesięczna łącznie z podatkiem gminnym Mk. 88.000;

5) należytość za przewiezienie pakunku bez względu na porę dnia, wraz z podatkiem gminnym Mk. 800.

W przedwstępnej sprzedaży wydawane będą bilety normalne dla dorosłych w bloczkach po 50 sztuk z opustem po 10 marek od biletu.

6) Nowa taryfa jazdy wchodzi w życie od dnia 20 czerwca 1923 r.

Uchwalono.

Delegowanie członka Rady miasta do Rady opiekuńczej szkoły mierniczej.

Wiceprez. m. inż. Rolle po porozumieniu się z przewodniczącymi klubów radzieckich przedstawia propozycję powołania radcy m. inż. Jana Peltza do Rady opiekuńczej szkoły mierniczej. (L. 3634/23).

Uchwalono.

Wniosek nagły.

Sekretarz odczytał wniosek nagły rm. Müllera i tow. w sprawie podwyższenia cła na papier.

Nagłość i wniosek uchwalono.

(Wniosek oryginalny dołączono do protokołu).

Interpelacje.

Sekretarz odczytał następujące interpelacje:

1) Rm. Kluczki i tow. w sprawie uporządkowania ulicy Warszawskiej, dawniej Morgenszterna.

2) Rm. Kluczki i tow. w sprawie wybudowania szkoły dla Dz. „Warszawskie“.

3) Rm. Dr. Rosenzweiga i tow. w sprawie zmiany uchwały Komisji gazowo-elektr. w kierunku udzielania robotnikom wypoczynkowych urlopów.

4) Rm. Dr. Rosenzweiga i tow. w sprawie wypowiedzenia pracy kilkudziesięciu robotnikom w Zakładzie czyszczenia miasta.

5) Rm. Dr. Müllera w sprawie redukcji szynków w Krakowie.

6) Rm. Kęska w sprawie opłat akcyzowych od bydla w Płaszowie.

Przewodniczący Prezydent m. Federowicz oświadczył zgodnie z przepisami statutu miejskiego, że na zgłoszone interpelacje udzieli wyjaśnień na końcu posiedzenia.

Porządek dzienny.

Rm. Lang wnosi, aby sprawę Tow. „Osiedli“ przełożyć z porządku dziennego i obradować nad sprawą tą jako pierwszą.

Uchwalono.

I. Odstąpienie gruntów dla Tow. „Osiedli urzędniczych“.

Imieniem Sekcji II. i III. wiceprez. m. Dr. Wielgus wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. „W celu poparcia ogólnej działalności budowlano-mieszkaniowej, a w szczególności pragnąc przyspieszyć zakładanie kolonij mieszkalnych przez spółdzielnie mieszkaniowe, Gmina miasta Krakowa jako jedynie uprawniona do przymusowego wykupu gruntów leżących w obrębie jej sfery interesów zrzeka się niniejszem wyjątkowo, uwzględniając obecne stosunki, prawa korzystania z jakichkolwiek kroków prawnych majacych na celu przymusowy wykup czy to w całości czy też w części dóbr Olsza i Piaski lwh. 23 i 28 księgi tab. w zamian za to, że p. Antoni Potocki właściciel tych dóbr, zgodnie ze swem oświadczeniem odstąpi bezpłatnie Towarzystwu Osiedli urzędniczych spółdzielni z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie z powyższych dóbr kompleks gruntów o obszarze około 17 morgów obejmujący parcele l. kat. 27, 39/1, 36/3 i 41/1, 645/2 i część parceli l. kat. 36/4 a nadto pod następującymi dalszymi warunkami:

1) Odnośnie do p. Antoniego Potockiego:

a) zrzeczenie to dotyczy tylko przypadków przymusowego wykupu (wywłaszczenia) na podstawie ustawy o wykonaniu reformy rolnej z dnia 15 lipca 1920 r. Nr. 70 poz. 462 Dz. ust. Rzeczypospol. Polskiej i ustawy o Rozbudowie miast z dnia 26 września 1922 Nr. 89 poz. 811 Dz. p. Rzp. Pol. natomiast nie obejmuje przypadków wywłaszczenia na poszczególne cele użyteczności w myśl specjalnych ustaw, a mianowicie pod drogi, koleje, tramwaje, wodociągi, kanały itp;

b) zrzeczenie niniejsze odnosi się tylko do samego p. Antoniego Potockiego i jego najbliższej rodziny t. j. żony i wszystkich krewnych następnych (dzieci, wnuków i t. d.);

2) Odnośnie do Towarzystwa Osiedli urzędniczych i p. Antoniego Potockiego, Gmina miasta Krakowa uzależnia powyższe zrzeczenie się od następujących warunków:

a) odstąpione Tow. Osiedli grunta użyte będą jedynie na utworzenie osady mieszkaniowej dla urzędników, nie mających własnych domów;

b) plan parcelacji powyższego obszaru 17 morgów gruntu w Olszy i Piaskach musi uzyskać pisemną zgodę Gminy miasta Krakowa niezależnie od zatwierdzenia przez właściwe władze parcelacyjne.

Plan ten ma zawierać:

A. Sytuację 11.000 wraz ze zdjęciem terenowem.

B. Sposób komunikacji jezdnej i pieszej (plan regulacyjny).

C. Sprawę oświetlenia osady.

D. Sposób dostarczenia wody do picia.

E. Sposób usuwania wody opadowej i wody treści kloacznej.

F. Postać czyli kształt domu mieszkalnego.

G. Opis techniczny.

Parcelacja budowlana wspomnianych gruntów będzie zatwierdzona przez właściwe władze budowlane w myśl obowiązujących przepisów w szczególności w myśl § 15 ustawy z dnia 31 października 1899 r. L. 133 Dz. u. kr. gal. a Gmina miasta Krakowa będzie uznana jako strona interesowana przy wydawaniu odnośnego konsensu, przyczem już obecnie żąda się, a b y d z i a ł k i b u d o w l a n e w y n o s i ł y p r z y n a j m n i e j 500 m e t r. k w a d r., a n a j w y ż e j 1.400 m e t r. k w a d r.

c) po uzyskaniu zgody Gminy miasta Krakowa zostanie plan ten przedłożony Wydziałowi powiatowemu w Krakowie do wdrożenia postępowania i zatwierdzenia planu w myśl § 15 ustawy z dnia 13 października 1899 L. 133 Dz. u. kr. gal.

d) Towarzystwo Osiedli może przenieść własność powyższego obszaru na poszczególnych nabywców, dopiero po uzyskaniu zgody Gminy miasta Krakowa na plan parcelacyjny, dalej po zatwierdzeniu tegoż planu przez właściwe władze, wreszcie po jego wykonaniu i po wybudowaniu domów mieszkalnych;

e) Towarzystwo Osiedli urzędniczych zobowiązuje się najdalej do lat 5 (pięciu) przystąpić do budowy, ukończyć zabudowanie wszystkich parcel najdalej do lat 20 (dwudziestu) pod tym rygorem, że po bezskutecznym upływie tego terminu o ile Gmina tego terminu nie przedłuży, Tow. Osiedli urzędniczych przeniesie własność niezabudowanych parcel bezpłatnie na rzecz Gminy miasta Krakowa;

f) przeniesienie własności działek przez Towarzystwo Osiedli na nowonabywców nastąpi jedynie przy równoczesnem zastrzeżeniu zakazu pozbycia tej działki aktem między żyjącymi przez okres 25 (dwudziestu pięciu) lat od dnia podpisania dotyczącego kontraktu, a to na rzecz innej osoby, aniżeli Towarzystwo Osiedli urzędniczych, a w razie jego rozwiązania, na rzecz Gminy miasta Krakowa;

g) przy przeniesieniu własności działek na nowonabywców po upływie wspomnianych 25 lat, zastrzega się prawo pierwokupu tych działek na rzecz Towarzystwa Osiedli urzędniczych, a w razie rozwiązania tegoż, na rzecz Gminy stoł. król. miasta Krakowa;

h) powyższe zobowiązania jak i zakazy pozbycia wymienione pod a, d, e, f, i, g, mają być hipotecznie zabezpieczone;

j) wszelkie koszta prawne i należytości połączone z niniejszem zrzeczeniem się i wykonaniem zastrzeżeń poczynionych na rzecz Gminy miasta Krakowa, poniesie wyłącznie Towarzystwo Osiedli urzędniczych.

II. Do podpisania wszelkich imieniem Gminy miasta Krakowa aktów prawnych związanych z niniejszą uchwałą, upoważnia się obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy pp. radców miejskich Prof. Dra Fryderyka Zolla i Dra Józefa Muczkowskiego, a w razie przeszkody u któregokolwiek z nich pp. radców miejskich Florjana Popiela i Dra Samuela Tillesa.

Podając powyższą uchwałę do wiadomości Szanownemu Towarzystwu, prosi Prezydjum miasta o przesłanie projektu dotyczącego kontraktu, który ma być zawarty w sprawie powyższych gruntów.

Rm. Dr. M ü l l e r zgłosił wniosek:

„Wzywa się Prezydjum miasta, aby podjęło energiczne starania u Rządu w sprawie uzyskania przynajmniej 10 miljardów marek na cele mieszkaniowe.

Prezydjum miasta złoży sprawozdanie z tych starań na najbliższe posiedzenie Rady miejskiej“.

Rm. Kosobudzki zgłasza wniosek:

„Tow. „Osiedle“ stawia się jako warunek, aby do tegoż Tow. dopuściła także na członków rękodzielników i przemysłowców“.

Rm. Dr. Müller zgłosił wniosek:

„Wzywa się Prezydjum miasta, aby podjęło energiczne starania u Rządu w sprawie uzyskania przynajmniej 10 miljardów marek pol. na cele mieszkaniowe.

Prezydjum miasta złoży sprawozdanie z tych starań na najbliższem posiedzeniu Rady miejskiej“.

W głosowaniu wnioski Sekcji II. i III. uchwalono.

Wniosek rm. Dr. Müllera uchwalono.

Wniosek rm. Kosobudzkiego uchwalono.

II. Zakupno obrazów dla Muzeum Narodowego.

Imieniem Prezydenta miasta Sekcji II. i IV. wiceprez. m. inż. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

Celem zakupna dla Muzeum Narodowego od artysty malarza pana Stefana Filipkiewicza w myśl uchwały Wydziału Komitetu Muzeum Narodowego trzech obrazów olejnych w ramach, a mianowicie:

a) Dunajec w Szaflarach,

b) Szary dzień,

c) Białe róże, za łączną sumę 15 miljonów marek polskich, przyznaje się kredyt dodatkowy w sumie 15 miljonów marek polskich do działu XI. budżetu r. b. wydatki nadzwyczajne. (LM. 3243/923 IV.)

Rm. Dr. Schneider zgłasza wniosek:

„Wzywa się Prezydjum miasta by corocznie wstawiało do budżetu pewną większą kwotę (kilkudziesięciu miljonów marek) na zakupno dzieł sztuki dla Muzeum Narodowego“.

Wnioski Sekcji II. i IV. uchwalono.

Wniosek rm. Dr. Schneidra uchwalono traktować regulaminowo.

III. Sprawozdanie z działalności teatru im. Słowackiego.

Imieniem Prezydenta miasta, oraz Komisji teatralnej, wiceprez. m. inż. Rolle przedstawił bardzo wyczerpujące sprawozdanie teatralne za ubiegłe sezony r. 1920, 1921, 1922.

(Drukowane sprawozdanie dołączono do protokołu). (L 194/922 teatr m.)

Sprawozdanie przyjęła Rada m. do zatwierdzającej wiadomości.

IV. Projekt statutu organizacyjnego miejskiej szkoły gospodarstwa domowego.

Imieniem Sekcji IV., wiceprez. m. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

Uchwala się załączony projekt statutu organizacyjnego miejskiej szkoły gospodarstwa domowego i załączony pod 2), projekt planu naukowego tejże szkoły, a zarazem upoważnia się Magistrat do poczynienia kroków, celem uzyskania zatwierdzenia tych statutów przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. (L. 1420/922 IV.)

(Projekt załączono do protokołu).

Rm. Dr. Klimecki zgłasza wniosek:

„Opuszcza się w ustępie I. „słowa“ o stosunku kościoła do Państwa — zadania i obowiązki chrześcijańskiej pracy społecznej — Stowarzyszenia katolickie“.

Wniosek Sekcji IV. z poprawką rm. Klimeckiego uchwalono.

V. Rezygnacja wiceprez. m. Dr. Emila Bobrowskiego.

Imieniem Prezydenta miasta, oraz Sekcji III. wiceprez. m. Dr. Wielgus po dłuższem przemówieniu zgłasza wniosek:

Rada miasta uchwali:

1) Przyjmuje się rezygnację p. Dr. Emila Bobrowskiego z godności i urzędu wiceprezydenta miasta.

2) Wyraża się p. Dr. Emilowi Bobrowskiemu szczere uznanie i serdeczne podziękowanie za jego znakomitą i nader owocną dla dobra miasta Krakowa pracę. (L. prez. 1183/23).

Przewodnictwo obejmuje p. wiceprezydent m. Rolle.

Uchwalono.

VI. Opłaty od środków przewozowych.

Imieniem Sekcji II. i III. st. radca Magistratu Kubalski wznosi:

Rada m. uchwali:

Dotychczas obowiązującą taryfę opłat gminnych od środków przewozowych z dnia 15 grudnia 1921 r. L. III. a. 4948/23 podwyższa się w sposób następujący:

1) Od dorożki jednokonnej: z 6.000 Mkp. na 80.000 Mkp.

2) od dorożki dwukonnej: z 8.000 Mkp. na 96.000 Mkp.

3) od powozu prywatnego (od zaprzęgu):

a) jednokonnego . . . . . 250.000 Mkp.

b) dwukonnego . . . . . . 500.000 „

4) od dorożki automobilowej i od automobilu do jazdy wynajmowanego: z 12.000 Mkp. na 250.000 Mkp.

5) omnibusu konnego: z 6.000 Mkp. na 80.000 Mkp.

6) od omnibusu automobilowego: z 10 000 Mkp. na 250.000 Mkp.

7) automobilu prywatnego: o sile do 30 koni 250.000 Mkp.; o sile od 30 do 45 koni 500.000 Mkp.; o sile od 45 zwyż 1,000.000 Mkp.

8) od omnibusu automobilowego do perjodycznego przewozu osób między Krakowem a inną miejscowością od 1 wozu z kołami gumowemi: z 10.000 Mkp. na 250.000 Mkp.

9) motocykle 125.000 Mkp.

10) od wozu ciężarowego z 5.000 Mkp. na 100.000 Mkp.

11) od wozu meblowego z 10.000 Mkp. na 250.000 Mkp.

12) od automobilu ciężarowego z kołami gumowemi 500.000 Mkp., o pojemności do $1\frac{1}{2}$ tony 125.000 Mkp., od $1\frac{1}{2}$ do 3 ton 250.000 Mk., ponad 3 tony 500.000 Mkp.

13) od każdej przyczepki do automobilu ciężarowego z kołami gumowemi 150.000 Mkp.

Środki przewozowe, któremi poszczególni przemysłowcy rozwożą własne towary:

14) od wozu jednokonnego z 2.400 Mkp. na 50.000 Mkp.

15) od wozu dwukonnego z 3.600 Mkp. na 75.000 Mkp.

16) od wozu automobilowego z kołami gumowemi 250.000 Mk.

17) od każdej przyczepki do wozu automobilowego z kołami gumowemi 100.000 Mkp.

18) od wozu meblowego (obcego) używanego tylko chwilowo w mieście z 1.000 Mk. na 50.000 Mkp.

19) przewidzianą w artykule V. rozporządzenia niniejszego grzywnę w kwocie do 140 Mkp podwyższa się do kwoty 5,000.000 Mkp. (L. 3115/23 III. c.)

Uchwalono.

Na wniosek rm. Dr. Langa następujące sprawy uchwaliła Rada miasta „En bloc“.

I. Kredyt dodatkowy dla Tow. walki z gruźlicą.

Wniosek Sekcji II.

Rada miasta uchwali:

Rada miejska uchwali kredyt dodatkowy do Dz. IX. poz. 9 lit. d) 18,900.000 Mk., dla Towarzystwa walki z gruźlicą, i do lit. e) kwotę 9,300.000 Mk. dla Komitetu opieki nad matkami i oseskami w dzielnicy VI. (L. 965/23 fiz.)

II. Linja regulacyjna ulicy Słonecznej w Dz XII.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Nawiązując do swej uchwały z dnia 12 czerwca 1919 r. (L. 14418/1918 B. b.) w szczególności do punktu V. tej uchwały postanawiającego połączenie zachodnio północnych dzielnic miasta z dzielnicami zachodnio-południowemi, Rada miasta zatwierdza w myśl § 16 a) noweli z dnia 28 marca 1910 r. Nr. 89 Dz. u. kr. otwarcie z urzędu ulicy wzdłuż wschodniej granicy parceli lk. 1574 w dz. XII. na długości między ulicą Senatorską a pierwszą zatwierdzoną poprzednio przecznicą ulicy Słonecznej.

2) Zatwierdza się linie regulacyjne powyższej ulicy, oznaczone na planie Budownictwa miejskiego Oddział B. z dnia 12 kwietnia 1923 roku kolorem czerwonem i głoskami a—b—c od strony wschodniej, zaś głoskami d—e od strony zachodniej z odstępem 22 metrów oraz tylną linję budowlaną dla realności położonych po wschodniej stronie ulicy, oznaczoną głoskami f—g—h—i w odstępie 14 m. od linji regulacyjnej.

3) Zatwierdza się uporządkowanie powyższej ulicy w obrębie zatwierdzonych linji regulacyjnych w myśl powołanego wyżej § 16 a) noweli do ustawy krakowskiej. (L. 3334/23 Bb.)

III. Linji regulacyjnej Aleji pod Kopcem w Dz. XXII.

Wnioski Komisji Podgórskiej Sekcję I.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się linie regulacyjne Aleji pod Kopcem w Podgórzu Dz. XXII. według planu Budownictwa miejskiego Oddział B. z dnia wzdłuż linji czerwonych, oznaczonych literami:

a—b—c—d—e—f—f—h—i—j—f_2—f_3—; f_4—g

od strony połnocno wschodniej zaś literami: k—l—ł—m—n od strony południowo-zachodniej.

2) Zatwierdza się otwarcie na gruntach granicznych następujących ulic:

a) ulicy łączącej ul. Wielicką z Aleją pod Kopcem z liniami regulacyjnemi oznaczonemi na pow. planie literami: g—x—y—z od strony północno-zachodniej, zaś: z_1—z_2 od strony południowo-wschodniej,

b) uliczki wzdłuż przyszłego projektowanego podkopu ul. Wielickiej do trój placyku kątnego z południowo zachodnią linią regulacyjną oznaczoną na powyższym planie literami: z—α—β—γ—δ

c) placyku trójkątnego około starego pieca wapiennego z liniami regulacyjnemi:

zaś δ—ε od strony wschodniej
μ—δ od strony południowo-zachodniej,

d) uliczki łączącej powyższy placyk z Aleją pod Kopcem z liniami regulacyjnemi oznaczonemi na powyższym planie literami:

z—i—f_4 od strony południowo-wschodniej
zaś n—f_3 od strony północno zachodniej,

e) uliczki biegnące od placyka równolegle do Aleji pod Kopcem z liniami regulacyjnemi:

E—K—y od strony połnocno wschodniej
zaś Z—λ—x od strony południowo-zachodniej.

3) Zatwierdza się podział gruntów gminnych powyższą regulacją objętych według planu Budownictwa miejskiego Odd ział B. z dnia 3 kwietnia 1923 r. przyczem granicę południowych parcel stanowi linja oznaczona czerwono literami:

u'—o—p—s—r—s—T—u—v—w

4) Przeznacza się powstałe parcele na zabudowanie domami parterowymi, I. piętrowymi w zasadzie dla jednej rodziny na użytek, jak to oznaczono na planie w dotyczących grupach domaków.

5) Zatwierdza się usytuowanie poszczególnych domków odnośnie do odległości od powyżej ustalonych linji regulacyjnych oraz odnośnie do łączenia ich w grupy po 2 i 3 domy, ściśle według powyższego planu Budownictwa miejskiego Oddział B.

6) Upoważnia się Sekcję ekonomiczną wraz z Komisją podgórską i kom. gruntową z mocy § 83 statutu miejskiego do ustalenia warunków sprzedaży, ewentualnie na prawie budownictwa jakoteż samej sprzedaży parcel położonych przy Aleji pod Kopcem a po urządzeniu projektowanych uliczek i placów dalszych parcelek.

7) Z pod sprzedaży wyłącza się parcelki Nr. 36—37—38—39—40—41—42—55—56—57—58—59 i przeznacza się na cele gminne a na plantacje 1 do 11 i 14, 15, 16, 20, 21. (L. 581/23 Bb.)

IV. Zwolnienia ze służby miejskiej.

a) Wniosek Prezydenta m. i Sekcji III.

Rada miasta uchwali:

P. **Jana Bigaja**, geometrę miejskiego, zwalnia się na własną prośbę z zajmowanej tu posady z dniem 15 marca 1923 r. (L. prez. 609/23).

b) P. **Edwarda Poradowskiego,** oficjała Magistratu, zwalnia się na własną prośbę z zajmowanej posady z dniem 6 lipca 1922 r. (L. prez. 1099/23).

V. Veniam aetatis.

Wniosek Prezydenta m. i Sekcji III.

Rada m. uchwali:

A) Prowizorycznemu dozorcy kanałów **Szczepanowi Knadowi,** urodzonemu 26 grudnia 1869 r. a po-

zostającemu w służbie od 1900 r. udziela się veniam aetatis celem nadania temuż stałej posady.
(L. prez. 3872/23).

B) Celem nadania stałej posady **Janowi Pasierbowi,** urodzonemu w r. 1875 a służącemu w Gminie od 2 listopada 1917 r. udziela się veniam aetatis.
(L. prez. 678/23)

C) Celem udzielenia stałej posady maszynisty miejskiego **Józefowi Śliwie,** urodzonemu 1 czerwca 1877 r. a służącemu w Gminie od 11 kwietnia 1920 r. przyznaje się temuż veniam aetatis. (L. prez. 740/23).

VI. Fundusz emerytalny urzędników i sług Magistratu.

Wniosek Prezydenta m. oraz Sekcji II. i III
Rada miasta uchwali:

1) W częściowej reasumpcji uchwały Rady m. z dnia 6 kwietnia 1914 r. L.: 48065/14 prez. postanawia się co następuje:

a) przepis art. 2 ustęp d) postanowienie Rady miasta z dnia 3 lipca 1873 w sprawie utworzenia funduszu emerytalnego dla urzędników i sług Magistratu krakowskiego znosi się;

b) art 2 ustęp d) ma opiewać: „opłaty po 1% od pełnego uposażenia etatowych urzędników, kancelistów i sług miejskich, z wyłączeniem wszelkich dodatków funkcyjnych".

2) Uchwała powyższa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1923 roku. (L. prez. 47/23)

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 10 w nocy.

Posiedzenie tajne 61 w kad. XVII. z dnia 12 go czerwca 1923 roku.

II. Nominacja urzędników miejskich.

A) **W etacie urzędników koncept.** mianowano p. **Stanisława Hergeta** radcą Magistratu w VI. stopniu służbowym.

P. **Władysławowi Dziewońskiemu** nadano tytuł radcy Magistratu z pozostawieniem dotychczasowego stopnia służbowym.

B) **W etacie Budownictwa m.** nadano tytuł radcy Budownictwa m. p. **Bolesławowi Szarkowi** z pozostawieniem dotychczasowego stopnia służb.

Mianowano: p. **Henryka Antoniego** 2 imion **Wojciechowskiego** z dniem 1 maja 1923 r. nadet. st. geometrą m. w VII. stopniu służb.

Mianowano: p. **Józefa Jana** 2 imion **Brosia** nadet. st. geometrą m. w VII. stopniu służby. P. **Jana Misia** nadet. st. komisarzem budowy w VII. stopniu służb.

Przeniesiono w stały stan spoczynku przewodnika Administracji akcyzy **Franciszka Rysia.**

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj.

Komisja sanitarna.

W dniu 6 czerwca 1923 odbyło się posiedzenie Komisji sanitarnej miejskiej, na której Naczelny Lekarz miejski złożył sprawozdanie za rok 1922.

Sprawozdanie przyjęto do wiadomości wraz z szeregiem postawionych wniosków.

Po załatwieniu szeregu spraw administracyjnych, Komisja poparła podanie Koła Krakowskiego Towarzystwa walki z gruźlicą o subwencję ze strony Gminy, uznała za wskazane przeprowadzenie do końca pertratakcji z Kasą chorych w sprawie reaktywowania Sanatorjum gruźliczego w Prądniku Białym.

Dalej oświadczyła się za koniecznością wniesienia przez Rząd do Sejmu osobnej ustawy przeciwgruźliczej, rozgraniczającej zakres działania i obowiązki Rządu, samorządu i Instytucji społecznych w tej sprawie.

Oświadczyła się za energicznem popieraniem półkolonji i dalszem utrzymywaniem opiekunek szkolnych, których działalność okazała się bardzo skuteczną.

W końcu wobec utworzenia Państwowego Instytutu dentystycznego w Warszawie zastanawiała się nad uregulowaniem sprawy techników dentystycznych.

Połączone Sekcje skarbowa i prawnicza.

W dniu 8 czerwca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Federowicza posiedzenie połączonych Sekcji II. i III. Rady miasta, na którem uchwalono nową taryfę opłat gminnych od środków przewozowych, upoważniono pewną liczbę radców miejskich do zastępstwa Gminy przy rozprawach komisyjnych, wywłaszczeniowych, kolejowych, wodnych, w sprawach sprostowania hipoteki i t. p. Nadto przyznano kredyt dodatkowy w łącznej kwocie 28,000.000 Mk. dla Towarzystwa walki z gruźlicą, oraz załatwiono sprawę ubezpieczenia emerytalnego pomocników kancelaryjnych Gminy miasta Krakowa. W końcu rozpatrywano sprawę pretensji Gminy zahipotekowanej na Grand-hotelu oraz wniesioną do Magistratu prośbę Towarzystwa „Osiedli", nie powziąwszy jednak żadnej uchwały.

Komisja plantacyjna.

Z powodu pojawiających się dość często w ostatnim czasie w prasie miejscowej uwag i krytyk pod adresem zarządu plantacji i ogrodów miejskich na temat niszczenia plant krakowskich przez wycinanie i obcinanie drzew itp. — Prezydjum miasta zwołało na sobotę dnia 9 b. m. posiedzenie Komisji plantacyjnej, na które zaprosiło jako znawców pp.: prof. U. J. Brzezińskiego i Dra Szafera.

Na posiedzeniu tem, odbytem pod przewodnictwem wiceprez. miasta inż. Sarego, przy współudziale licznego grona radców miejskich, obecnym był również zaproszony przez Prezydjum miasta p. prof. Feliks Teodorowicz, jako autor wspomnianych artykułów, w prasie podawanych.

Na wszystkie zarzuty, podniesione przez p. Teodorowicza odpowiedział rzeczowo w dłuższym, wyczerpującym wywodzie inspektor plantacji i ogrodów miejskich Gauze.

W dyskusji, jaka się potem wywiązała, zabierali głos, oprócz członków Komisji plantacyjnej, panowie profetorowie Dr. Brzeziński i Dr. Szafer, którzy w swych przemówieniach stwierdzili, że zarzuty

p. Teodorowicza — ze stanowiska nauki — są nieuzasadnione, że zatem gospodarka zarządu plantacji i ogrodów miejskich, wobec istniejących warunków wegetacyjnych roślinności w mieście Krakowie — jest fachowo i prawidłowo prowadzoną i inną być nie może. Po wyczerpaniu przedmiotu, przewodniczący wiceprezd. inż. Sare, zamykając o godz. 8^{45} posiedzenie, wyraził podziękowanie p. prof. Dr. J. Brzezińskiemu i Dr. Szaferowi za przybycie na posiedzenie komisji plantacyjnej i wzięcie w nim udziału, oraz za pomoc, którą okazali jako znawcy dla Zarządu miasta, przez oświetlenie naukowe tej ważnej sprawy.

Przyczynić to się powinno do uspokojenia opinji publicznej, zaniepokojonej wskutek wspomnianych na wstępie krytyk — o stan i los plant krakowskich.

Połączone Sekcje skarbowa i prawnicza.

W dniu 11 czerwca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Federowicza posiedzenie połączonych Sekcji II. i III. Rady miasta, na którem po dłuższej dyskusji uchwalono przedłożyć Radzie miejskiej wnioski Magistratu w sprawie gruntów w Olszy, proponowanych przez hr. Potockiego Towarzystwu osiedli urzędniczych.

Subkomitet Sekcji ekonomicznej.

W dniu 13 czerwca b. r. pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Sarego odbyło się posiedzenie Subkomitetu Sekcji Ekonomicznej Rady miasta, na którem rozpatrywano projekt ustawy komasacji gruntów budowlanych w mieście Krakowie.

Po wyczerpującym referacie Radcy miej. Dra Muczkowskiego Subkomitet na wniosek referenta uchwalił projekt ustawy, jako odpowiadający wymogom miasta przedłożyć do zatwierdzenia Sekcji I. (Ekonomicznej) i III. (prawniczej), a następnie Radzie miasta.

Sekcja ekonomiczna.

W dniu 14 czerwca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Sarego posiedzenie Sekcji Ekonomicznej Rady m., na którem uchwalono przedstawić Radzie m. wnioski w sprawie sprzedaży gruntu m. pod budowę domu mieszkalnego Janowi Piwowarczykowi w Płaszowie — uchwalono ustanowić komisję kolejową z grona Radców m. dla spraw Gminy miasta Krakowa oraz wybrać delegata Gminy do Rady zawiadowczej Spółki „Kolej lokalna Kraków-Kocmyrzów". Uchwalono dalej wydzierżawić część gruntu miejskiego, zajmowanego dotychczas w Dębnikach pod stacją radjotelegraficzną na tensam cel Skarbowi Rzeczypospolitej Polskiej zastąpionemu przez Dyrekcję poczt i telegrafów w Krakowie oraz przyznano kilka kredytów dodatkowych dla poszczególnych działów budżetu.

W końcu uchwalono przedstawić Radzie m. definitywne wnioski w sprawie rozszerzenia parku Dra Jordana.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.

Nr. 7. Kraków, dnia 31 lipca 1923 r. Rocznik XLIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń", która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz Mkp. 15000, zaś z opłatą pocztową o 3000 Mk. więcej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Rozporządzenia i Obwieszczenia.

L. 9592/23 Kraków, dnia 26 czerwca 1923 r.
I. b.

Nalepianie afiszów.

ROZPORZĄDZENIE.

Stwierdzono, że tablice przeznaczone na nalepianie afiszów w mieście, utrzymywane są w stanie nader zaniedbanym.

Tablice te są brudne, prawie zupełnie obecnie zniszczone, afisze zaś niedokładnie nalepiane na tablicach, łatwo odpadają a roznoszone następnie wiatrem zaśmiecają ulice.

Nadto afisze lepi się również i poza tablicami na ten cel przeznaczonemi, mianowicie na murach domów, murach parkanowych, słupach, kolumnach, drzewach plantacyjnych, kioskach i t. p., co w wysokim stopniu szpeci miasto i sprzeczne jest z obowiązującemi przepisami.

Przypominając przeto przepis § 42 regulaminu utrzymania czystości i porządku dla miasta Krakowa z dnia 24 sierpnia 1884 r. L. 5874, oraz rozporządzenia z dnia 26 listopada 1915 r. L. 91801/15, z dnia 12 lipca 1917 r. L. 22840/17 i z dnia 13 sierpnia 1917 r. L. 85209/17, Magistrat wydaje następujące zarządzenia.

1. Rozlepianie plakatów dozwolone jest tylko w miejscach przez Magistrat wyznaczonych.

2. Wszystkie tablice w mieście, służące do nalepiania afiszów, należy w terminie do dni 14 dokładnie oczyścić, gruntownie naprawić i utrzymywać odtąd stale w należytym stanie i czystości, przyczem nalepianie afiszów odbywać się może jedynie na tych tablicach.

3. Zakazuje się jaknajsurowiej nalepiania afiszów i wszystkich ogłoszeń na murach domów, kościołów, murach parkanowych, słupach, kolumnach, kioskach, budkach transformatorowych i t. p.

4. Zakazuje się nalepianie ogłoszeń reklamowych większych niż t. zw. półimperjałowe (mniej więcej 63/95 cm.). Zakaz niniejszy nie odnosi się do reklamowanych obrazów kinematograficznych, umieszczanych przed lokalami danego przedsiębiorstwa.

5. Wszystkie zanieczyszczone dotychczas mury realności, parkany, kolumny, kioski i t. p., należy w terminie do dni 14 odczyścić z reklam i niedopuszczać do nalepiania na nich ogłoszeń.

6. Na tablicach urzędowych, umieszczonych na budynkach gminnych, rządowych i wojskowych nie wolno nalepiać innych ogłoszeń reklamowych.

Niestosujący się do przepisów niniejszego rozporządzenia, karani będą surowemi grzywnami ewentualnie karą aresztu po myśli obowiązujących przepisów, a nadto Magistrat zarządzi po bezskutecznym upływie zakreślonego terminu usunięcie tablic nieoczyszczonych i nienaprawionych, jak również nalepionych na miejscach zabronionych afiszów reklamowych z urzędu na koszt i niebezpieczeństwo winnych.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 10184/23 Kraków, dnia 5 lipca 1923 r.
I. b.

Opłaty za służbę bezpieczeństwa ogniowego.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie przepisu § 64 Regulaminu ogniowego dla miasta Krakowa, normuje Magistrat w na-

stępujący sposób wysokość należytości, opłacanych przez przedsiębiorców za służbę bezpieczeństwa ogniowego, pełnioną przez Miejską Straż pożarną w lokalach widowiskowych, zabawowych, salach koncertowych i t. p.

Właściciele tych lokali spłacać mają mianowicie aż do dalszego zarządzenia:

A) w dni powszednie:

1) za sierżanta względnie, ogniomistrza (komendanta) za każdą godzinę . . . Mk. 1600
2) za pompiera za każdą godzinę . . . „ 1200
3) za urzędnika za każde przedstawienie „ 2000

B) w niedziele i święta:

1) za sierżanta względnie ogniomistrza (komendanta) za każdą godzinę . . . Mk. 2000
2) za pompiera za każdą godzinę . . . „ 1600
3) za urzędnika za każde przedstawienie „ 4000

Jeżeli przedstawienie trwa poza godzinę 12 tą w nocy, należytości powyższe liczy się podwójnie.

Należytości opłacać należy w Komendzie Miejskiej Straży pożarnej codziennie przed przedstawieniem.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 7 lipca 1923 r.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 5786/23 Kraków, dnia 19 lipca 1923 r.
I. b.

Opłaty za składanie materjałów budowlanych.

ROZPORZĄDZENIE.

Na zasadzie postanowienia § 15 ustawy budowniczej dla miasta Krakowa z dnia 16 lipca 1883 r. Dz. u. i rozp. kraj. L. 63, Magistrat podwyższa w myśl uchwały Rady miasta z dnia 6 maja 1921 r. opłaty za składanie materjałów budowlanych na ulicach i placach miasta następująco:

Za zajęcie 1 m^2 powierzchni placu lub ulicy opłacać należy:
a) za każdy tydzień w dzielnicach I. do VIII. Mk. 120
b) „ „ „ w gminach przyłączonych Mk. 60

Inne postanowienia rozporządzenia Magistratu z dnia 29 kwietnia 1889 r. L. 4048 pozostają nadal w mocy.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. VI. b. 57/23 Kraków, dnia 20 czerwca 1923 r.

Dozwolone miejsca do kąpieli w Wiśle.

OBWIESZCZENIE.

Po komisyjnem zbadaniu głębokości wody, Magistrat oznacza następujące miejsca do kąpieli, względnie do pławienia koni na Wiśle w r. 1923:

Po prawym brzegu Wisły w Dz. XI. (Dębniki) dla mężczyzn:

1) od willi hr. Łosia do realności Smidowicza;
2) od ul. Szwedzkiej do mostu żelaznego dla kobiet i dzieci;
3) od mostu żelaznego do willi Rożnowskiej;
4) u wylotu ul. Dietla.

W innych miejscach bezwarunkowo nie wolno się kąpać.

Do pławienia koni:

Po prawym brzegu Wisły na Ludwinowie,

po lewym brzegu Wisły: a) obok folwarku PP. Norbertanek, b) przy ujściu Rudawy, c) przy placu Groble.

Miejsca, w których kąpiel wyznaczono, zostały oznaczone tablicami, ustawionemi nad brzegiem Wisły z odpowiedniemi napisami.

W miejscach tych umieszczono również przepisy z rysunkami wskazującymi sposoby ratowania tonących, i udzielania im pierwszej pomocy.

Kąpiel dozwolona jest jedynie od godziny 6-tej rano do godziny 9-tej wieczór.

Ze względu na przyzwoitość, zakazuje Magistrat kąpać się bez ubrania kąpielowego.

Niestosujący się do powyższego przepisu, ulegną grzywnie względnie karze aresztu.

Dla ratowania tonących i czuwania aby dzieci bez nadzoru i opieki, wogóle nikt bez należytego ubrania kąpielowego na otwartej Wiśle się nie kąpał, oraz aby między kąpiących się nikt na łodzi nie płynął przeznaczono na czas od 21 czerwca do 15 września 1923 r. 4-ch strażników, którzy czuwać mają na przestrzeniach do kąpieli wyznaczonych.

Strażnikom tym używającym odznak służby miejskiej, przysługują też prawa tejże służby.

Łodzie przeznaczone do ratowania tonących, zaopatrzone są w przyrządy do ratowania.

W celu zapewnienia kąpiącym się spokoju bezpieczeństwa, w celu przestrzegania przyzwoitości, jakoteż pilnowania, aby w miejscach zakazanych się nie kąpano, czuwać będzie nad brzegami Wisły oprócz strażników także Policja Państwowa.

Magistrat wzywa P. T. Publiczność, aby do niniejszego obwieszczenia ściśle się stosowała.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 9591/1923 Kraków, dnia 22 czerwca 1923 r.
I. b.

Przepisy o ruchu po ulicach miasta.

OBWIESZCZENIE.

W myśl postanowień art. 4 ustawy z dnia 7 października 1921 Dz. u. Rzp. Nr. 89 poz. 656 o prze-

pisach porządkowych na drogach publicznych — drogi publiczne przeznaczone są dla ruchu pieszego, jeżdżenia i pędzenia zwierząt.

Ruchu na drogach publicznych nie wolno tamować lub utrudniać z wyjątkiem wypadków prawem przewidzianych.

Każda przeszkoda lub utrudnienie w ruchu z rozmysłu, z braku ostrożności lub niedbalstwa stanowi przekroczenie tej ustawy.

Na podstawie przytoczonych wyżej przepisów Magistrat zakazuje wszystkiego, co wywołać może przeszkodę w komunikacji ulicznej, a w szczególności zatrzymywania się, wystawania i gromadzenia się na ulicach, placach i plantacjach miejskich.

Przekraczający te przepisy karani będą po myśli art. 21 i 22 ustawy z dnia 7 października 1921 r. Dz. u. Rzp. Nr. 89 poz. 656, oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 maja 1923 Dz. u. Rzp. Nr. 54 poz. 378 grzywnami **do miljona marek polskich, lub aresztem do 2 miesięcy.**

Oprócz tego winni obowiązani będą wynagrodzić wyrządzoną przez przekroczenie powyższych przepisów szkodę.

Nad przestrzeganiem postanowień zawartych w niniejszem obwieszczeniu czuwać będą organa Magistratu i Policji Państwowej.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 9345/1923
I. b.

Kraków, dnia 26 czerwca 1923.

Przejazd przez stary most na Wiśle.

OBWIESZCZENIE.

Państwowy Zarząd drogowy reskryptem z dnia 28 czerwca 1922 r. L. 475/22, zamknął stary most na Wiśle u wylotu ulicy Mostowej położony dla ruchu ciężarowego wozów konnych i automobilowych z pozostawieniem jedynie ruchu osobowego kołowego (lekkie wozy osobowe) i pieszego, a to z uwagi na słabą konstrukcję mostu.

Podając reskrypt powyższy do publicznej wiadomości, Magistrat zakazuje niniejszem przejazdu przez most ten wozami i automobilami ciężarowymi.

Niestosujący się karani będą na podstawie postanowień ustawy z dnia 7 października 1921 r. Dz. u. Rz. p. Nr. 89 poz. 656 o przepisach porządkowych na drogach publicznych w myśl § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 11 maja 1923 r. Dz. u. Rz. p. Nr. 54 poz. 378, grzywnami do miljona marek polskich lub karą aresztu do 2 miesięcy.

Nad przestrzeganiem niniejszego obwieszczenia czuwać będą organa drogowe i Policji Państwowej.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

LM. 8831/123
II. a.

Kraków, 30 czerwca 1923 r.

TARYFA

opłat od podań i załączników, podań wnoszonych do Magistratu, oraz świadectw urzędowych wystawianych przez Magistrat.

Poz.	Przedmiot	Wysokość opłaty Mk.
1.	Podania:	
	a) o zezwolenie na przeprowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I., II. lub III. kategorji o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I. lub II.	500.000
	b) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) o ile chodzi o przedsiębiorstwa, niewymienione w punkcie a) niniejszej pozycji lub o spółdzielnie	100.000
	c) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie.	
2.	Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu: *a)* o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I., II. lub III. kategorji podatku przemysł. albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I. lub II.	500.000
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju	100.000
3.	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej itp. . .	70.000
4.	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji itp.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi	2,000.000
5.	Podania o zezwolenie na zmianę nazwiska	500.000

Uwaga: 1. Do poz. 1 do 7.

Stawki, wymienione przy poz. 1 do 7 odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 6.000 Mkp. — Przy podaniach jednak wymienionych w punktach a), b) pozycji 6 opłat od arkuszy następnych wynosi po 1000 Mkp. Ta samej opłacie po 6000 względnie po 1000 Mkp. po każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach — jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm. Niecały arkusz liczy się za cały.

Poz.	Przedmiot	Wysokość opłaty Mk.
6.	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzyj, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty cła) jeśli suma sporna:	
	a) nie przewyższa 200.000 Mkp. .	2.000
	b) przewyższa 200.000 Mkp., a nie przekracza 2,000.000 Mk. . . .	6.000
	c) przewyższa 2,000.000 Mk. . .	30.000
7.	Podania wymienione pod poz. 1 do 6 z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stemplowej w myśl § 4 i 5 a) statutu o opłatach gminnych . .	30.000

Część druga. — Załączniki do podań.

Poz.	Przedmiot	Wysokość opłaty Mk.
8.	Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej	
	a) od podań wymienionych w punktach a, b, pozycji 6;	1.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.
	b) od podań innego rodzaju . .	6.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.
9.	Świadectwa zawierające zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (dokumenty koncesyjne) *a*) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe należące do I., II. lub III. kategorji podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I. lub II.	500.000
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju lub o spółdzielnie	100.000
10.	Świadectwa zawierające zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych np. urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej itp.	70.000
11.	Świadectwa zawierające zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji ttp.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi	10,000.000
12.	Duplikat tj. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny	14.000 od każdej stronicy całej lub zaczętej.
13.	Odpis lub wyciąg sporządzony przez stronę, urząd, bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwopisem czy nie	14.000 od każdej stronicy całej lub zaczętej.
14.	Odpis lub wyciąg sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwopisem	6.000 od każdej stronicy całej lub zaczętej.
15.	Poświadczenie własnoręczności podpisu:	
	a) zasadniczo	4.000 od do każdego podpisu
	b) w razie równoczesnego poświadczenia własnoręczności więcej niż dwóch podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie	10.000 za wszystkie podpisy.
16.	Świadectwa, niewymienione pod pozycjami 9—14	30.000 od arkusza pierwszego i 6000 od każdego arkusza następnego.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7858/23 akc. Kraków, dnia 5 lipca 1923 r.

Podwyższenie opłat za przybijanie galarów do brzegów Wisły.

OBWIESZCZENIE.

Decyzją Prezydjum miasta z dnia 27 czerwca 1923 r. podwyższono opłatę gminną za przybijanie do brzegów Wisły galarów, berlinek, łodzi motorowych i innych statków, służących do przewozu towarów lnb osób z 14-dniowym postojem z kwoty 200 Mk, na 1000 Mk.

Zmianę miejsca przez galar, berlinkę, łódź motorową lub statek uważa się za nowe przybicie do brzegów Wisły, pociągające za sobą obowiązek ponownego uiszczenia opłaty.

Powyższą opłatę gminną pobiera się za przybijanie do brzegów jedynie na tej przestrzeni Wisły, gdzie nie wykonano jeszcze murów bulwarowych.

Galary i statki rządowe wolne są od powyższej opłaty.

O tem zawiadamia się strony interesowane z wezwaniem, aby każde przybicie do brzegów Wisły galaru, berlinki, łodzi motorowej etc. zgłaszały w najbliższym urzędzie akcyzowym, a mianowicie:

1) Przybijający do lewego brzegu Wisły na przestrzeni dzielnicy Piaski-Grzegórzki, aż do mostu kolejowego — w urzędzie akcyz. Nr. 12 przy stacji kolejowej Kraków-Grzegórzki;

2) Przybijający do obydwóch brzegów Wisły na przestrzeni:

a) od wspomnianego mostu kolejowego aż do klasztoru na Skałce, w Ekspozyturze urzędu wodnego przy starym moście podgórskim, ul. Mostowa;

b) od klasztoru na Skałce, aż do klasztoru PP. Norbertanek na Zwierzyńcu, w urzędzie akcyz. wodnym przy moście Dębnickim na Wiśle.

3) Przybijający do lewego brzegu Wisły od klasztoru PP. Norbertanek w górę rzeki aż do urzędu zwierzynieckiego Nr. 1 (obok placu ćwiczeń Żeglugi wojskowej) w tymże urzędzie;

4) Przybijający do prawego brzegu Wisły na przestrzeni od klasztoru PP. Norbertanek aż do urzędu akcyz. Nr. 19 (Pychowice) — w tymże urzędzie,

5) Przybijający do prawego brzegu Wisły na przestrzeni od mostu kolejowego na Zabłociu w dół

rzeki aż do granic Krakowa Płaszowa w Ekspozyturze urzędu akcyz, przy stacji kolejowej, Podgórze-Wisła.

Równocześnie ze zgłoszeniem przybicia do brzegu uiścić należy w dotyczącym urzędzie oznaczoną wyżej należytość.

Odnośnie do galarów, berlinek etc., które mają na temsamem miejscu dłużej niż 14 dni pozostać, złożyć należy przed upływem dnia 14 w tymsamym urzędzie podobne zgłoszenie i opłatę uiścić.

Niestosowanie się do powyższych zarządzeń, karane będzie w myśl rozp. Min. z 30 września 1857 Nr. 198, Dz. u. p.

Podwyższona opłata wchodzi w życie zaraz.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 6511/23 — Kraków, dnia 6 lipca 1923 r.
III. a.

Taryfa opłat za czynności kominiarskie.

OBWIESZCZENIE.

Województwo krakowskie reskryptem z dnia 28 czerwca 1923 r. L. VI. 5297/1923 na podstawie opinii reprezentacji miasta Krakowa, Izby handlowej i przemysłowej, tudzież właściwych stowarzyszeń, zezwoliło w myśl § 51 ustawy przemysłowej, na podwyższenie dla wszystkich dzielnic miasta Krakowa obowiązującej obecnie taryfy opłat za czynności kominiarskie o 150%.

Podwyższenie to wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1923 r., z którym to dniem traci moc obowiązującą taryfa zatwierdzona reskryptem z dnia 25-go marca 1923 r. L. VI. 2606/1923.

Powyższe zarządzenie Województwa krakowskiego podaje się niniejszem do publicznej wiadomości.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 4877/23 — Kraków, dnia 10 lipca 1923 r.
III. b.

Przepisy ujawnienia cen przedmiotów powszedniego użytku.

OBWIESZCZENIE.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1923 r. Nr. S. A. 1684, oraz reskryptu Województwa Krakowskiego z dnia 30 czerwca 1923 r. L. III. 5991/23, wydaje Magistrat, jako Władza polityczna I. Instancji, w wykonaniu rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 139, w sprawie obowiązku ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, oraz sporządzenia faktur przy zawieraniu interesów i przedstawienia ich na żądanie Władz — szczegółowe zarządzenie i przepisy co do sposobu i formy uwidaczniania cen na przedmiotach przeznaczonych do sprzedaży, jak i co do sposobu i formy sporządzania cenników, oraz przypomina ważniejsze postanowienia cytowanego powyżej rozporządzenia.

I. Posiadacze składów, sklepów, handlów, restauracji, cukierni i wogóle wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku, obowiązani są wywiesić w lokalach tych przedsiębiorstw cenniki na wszelkie bez wyjątku przedmioty powszedniego użytku, przeznaczone na sprzedaż, według poniżej podanego spisu, a nadto ujawnić ceny bezpośrednio na odnośnych przedmiotach.

II. Cenniki formatu jednolitego o wielkości najmniej arkusza papieru, wypełnione drukiem lub czytelnem pismem atramentowem, winny być wywieszone względnie umieszczone na widocznem, łatwo w oko wpadającem i dostępnem dla nabywcy miejscu i zawierać oprócz wyszczególnienia towarów i cen jednostkowych także u góry cennika firmę lub nazwisko i adres właściciela przedsiębiorstwa, względnie jego odpowiedzialnego zastępcy, oraz datę sporządzenia cennika.

Wewnątrz lokalu należy umieścić etykiety z cenami wszystkich artykułów żywnościowych, natomiast na sztukach materjałów odzieży i obuwia należy umieszczać ceny na każdej sztuce lub pudełku.

W razie niemożności podania jednolitej ceny można przy artykułach **odzieżowych, galanteryjnych, gospodarstwa domowego, przyborach szkolnych, i materjałach piśmiennych** podawać od — do.

III. Na wystawach przedsiębiorstw sprzedaży muszą być ujawnione ceny na wszystkich wystawionych przedmiotach powszedniego użytku.

Ceny ujawnione na wystawach mogą nie być uwidocznione bezpośrednio na towarach wewnątrz lokalu.

IV. W jatkach mięsnych należy wywieszać cenniki z wyszczególnieniem gatunków mięsa. W oknach wystawowych jatek, cen można nie uwidaczniać.

V. Na straganach mają być umieszczone cenniki z firmą i adresem właściciela, zawierające spis artykułów posiadanych na straganie.

Na poszczególnych artykułach na straganach ceny mogą być nie umieszczone.

VI. Zwraca się uwagę, że ceny ujawnione na przedmiotach powszedniego użytku, muszą być zgodne z cenami istotnie pobieranemi (§ 3 rozp. Min. Spr. Wewn. z dnia 20 lutego 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 139).

VII. Posiadacze przedsiębiorstw spzedaży winni posiadać oryginalne faktury na wszelkie przez nich na sprzedaż nabyte przedmioty powszedniego użytku, oraz przedstawić takowe na żądanie władz, również obowiązani są zatrudnieni w przedsiębiorstwach pracownicy wydawać kupującym na ich żądania rachunki na sprzedawane towary i przedmioty. W rachunkach winna być wskazana firma i nazwisko właściciela, adres, data sprzedaży, jakość i ilość towaru, oraz cena za którą towar był sprzedany (§ 5 i 6 cytowanego rozporządzenia):

VIII. Winni przekroczenia cytowanego powyżej rozporządzenia względnie niewykonania powyżej wymienionych zarządzeń, karani będą administracyjnie w myśl art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 67, poz 449, w brzmieniu ustawy z dnia

5-go sierpnia 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 618, aresztem do 3 miesięcy i grzywną do 1,000.000 Mk. lub jedną z tych kar.

Podając powyższe zarządzenia do publicznej wiadomości, Magistrat zwraca się z usilnem wezwaniem do mieszkańców miasta Krakowa, aby zarówno we własnym jak i publicznym interesie donosiła ustnie lub pisemnie Magistratowi o każdem przekroczeniu przepisów powyższego zarządzenia, a zwłaszcza przekraczania cen maksymalnych, a to w celu pociągnięcia winnych do surowej odpowiedzialności karnej. Doniesienia w tych sprawach przyjmuje Wydział III. B. Magistratu (gmach główny Magistratu, oficyny II. p., drzwi 27) oraz Komisarjat Targowy w tymże samym gmachu na parterze.

Zarazem podaje magistrat do wiadomości, interesowanych spis artykułów powszedniego użytku na które ceny muszą być bezwzględnie ujawnione.

Wobec powyższego obwieszczenia tracą moc tutejsze rozporządzenia z dnia 6 września 1922 r. L. 4250/922 r. III. B. i z dnia 15 grndnia 1922 r. L. 6305/922 r. III. B.

Spis artykułów powszedniego użytku podlegających ujawnieniu cen:

A) **Ziemiopłody i ich przetwory:** 1) żyto, 2) pszenica, 3) jęczmień, 4) owies, 5) mąka żytnia i pszenna, 6) pieczywo (wszelkie), 7) kasze (wszelkie) i t. d.

B) **Jarzyny:** (wszelkie) 1) ziemniaki, 2) kapusta, 3) buraki, 4) groch, 5) fasola, 6) kalafjor, 7) brukiew, 8) szparagi, 9) szpinak i t. d.

C) **Nabiał i jaja:** 1) masło, 2) mleko (wszelkie) zbierane, niezbierane, kwaśne, sterelizowane, skondensowane, 3) śmietana, 4) śmietanka, 5) sery krajowe, 6) jaja.

D) **Ryby:** Ryby żywe, ryby śnięte, ryby wędzone.

E) **Potrawy i napoje:** w restauracjach, z wyjątkiem win i wódek.

F) **Owoce:** Krajowe, suszone, cytryny.

G) **Mięso,** wędliny, drób i tłuszcze jadalne. Bydło żywa waga, nierogacizna, mięso, wędliny, drób, słonina, smalec, łój jadalny, tłuszcze roślinne.

H) **Artykuły kolonialne i inne:** 1) herbata, 2) kawa, 3) kakao, 4) ryż, 5) cukier, 6) cykorja, 7) marmolada, 8) powidła, 9) sól, 10) ocet, 11) oliwa, 12) śledzie, 13) zapałki, 14) drożdże, 15) pieprz, 16) proszki do pieczywa, 17) miód, 18) grzyby, 19) oleje jadalne.

I) **Artykuły odzieżowe** i galanteryjne: 1) materjały wełniane, 2) materjały bawełniane, 3) półwełniane, 4) odzież (gotowe ubrania), 5) bielizna, 6) wyroby trykotowe, wełniane i bawełniane, 7) kapelusze i czapki, 8) obuwie, 9) galanterja nie opłacająca podatku od zbytku.

K) **Artykuły** opałowe: 1) kąpiel, 2) koks, 3) drzewo, 4) torf, 5) brykiety.

L) **Artykuły** oświetleniowe: 1) nafta, 2) spirytus, 3) świece, 4) elektryczność, 5) gaz, 6) artykuły do instalacji elektryczności i gazu.

M) **Pasza:** 1) siano 2) słoma, 3) owies, 4) otręby, 5) makucha (pasza treściwa).

N) **Artykuły** budowlane: 1) cegła, 2) wapno, 3) cement, 4) drzewo, 5) żelazo do budowy, 6) gwoździe, 7) szkło do szyb.

O) **Artykuły** gospodarstwa domowego: 1) naczynia żelazne, 2) emaljowane, 3) blaszane, 4) gliniane, 5) szklanki, 6) fajans, 7) porcelana gładka niemalowana, 8) łyżki, noże, widelce, (z wyjątkiem srebrnych i złotych, 9) łańcuchy, 10) sznur, 11) nici, 12) pasta do obuwia, 13) mydło do prania, 14) szczotki, 15) pasta do podłóg, 16) soda.

P) **Skóry:** 1) skóry niewyprawione, 2) wyprawione.

R) **Przybory** szkolne i materjały piśmienne: 1) papier, 2) pióra, 3) ołówki, 4) gumy, 5) atrament, 6) bibułka, 7) kajety i t. d.

S) **Artykuły** apteczne: 1) środki opatrunkowe, 2) desynfekcyjne, 3) bandaże, gaza, wata.

Najniezbędniejsze artykuły codziennej hygjeny, jak: 4) szczoteczki, 5) proszki i pasty do zębów, 6) terpentyna, 7) benzyna, 8) wosk i t. d.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7225/923 II. a. Kraków, dnia 16 lipca 1923 r.

Podwyższenie podatku od pokoji w hotelach.

OGŁOSZENIE

Magistrat podaje niniejszem do wiadomości, iż w myśl uchwały Rady miasta z dnia 13 lipca 1923, Gmina miasta Krakowa pobierać będzie począwszy od dnia 14 lipca 1923 r., podatek od pokoji wynajmowanych w hotelach, pensjonatach i domach noclegowych obcokrajowym w tej samej wysokości, co od pokoji wynajmowanych tutejszokrajowym t. j. w wysokości 30% ceny pokoji.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7376 923 / I. b. Kraków, dnia 18 lipca 1923 r.

Taryfa kosztów komisyjnych dochodzeń w sprawach parcelacyjnych.

OBWIESZCZENIE.

Rada miasta uchwałą z dnia 13 lipca 1923 r. ustanowiła na zasadzie postanowienia § 16 K. ustawy z dnia 28 marca 1910 Nr. 89 Dz. ust. i rozp. kraj. następującą taryfę kosztów komisyjnych dochodzeń, w sprawach parcelacyjnych.

1) Jako należytość za dochodzenia komisyjne pobierać się będzie:

a) na podanie o zezwolenie na parcelację, względnie otwarcie ulicy (§ 16 f. ustawy budowniczej) po 500 Mk. od każdego metra kwadratowego całej powierzchni podanej parcelacji,

b) na podanie o objęcie ulicy na rzecz Gminy (§ 16 g. ustawy budowniczej) po 5000 Mk. od metra bieżącego urządzonej, względnie uregulowanie przez parcelującego ulicy.

2) Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia obwieszczenia i będzie miała także zastosowanie do podań wniesionych przed wejściem

w życie niniejszego obwieszczenia, lecz dotychczas nie załatwionych.

Inne postanowienia uchwały Rady miejskiej, z dnia 28 listopada 1910 L. 45141/910 I. b. pozostają nadal w mocy.

Postanowienia te brzmią:

3) Co do podwód mają zastosowanie ogólne w tej mierze obowiązujące przepisy.

4) Opłat gminnych pobieranych od podań wnoszonych w sprawach parcelacyjnych nie wlicza się do unormowanych niniejszą taryfą kosztów komisyjnych dochodzeń.

5) Jeżeliby obok technicznych i lekarskich organów Magistratu należało przybrać do komisji także innych rzeczoznawców, to koszta tych ostatnich poniesie wyłącznie parcelujący.

6) Koszta komisyjnych dochodzeń należy złożyć w Kasie miejskiej przed odbyciem komisji.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 8133/23 I. b. Kraków, dnia 20 lipca 1923 r.

Taryfa należytości za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 L. 7912 918 I. b., ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta:

1) Za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:
a) od 1 m^3 w dzień . . . . . . Mkp. 60.000
b) od 1 m^3 w nocy . . . . . . „ 90.000

2) Za wypompowanie wody z piwnic przez jedną godzinę . . . . . . „ 175.000

3) Za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:
a) za jeden dzień pracy robotnika w dniu powszednim . . . . Mkp 30.000
b) za jedną noc pracy robotnika w dniu powszednim . . . . „ 45.000
c) za jeden dzień pracy robotnika w dniu świątecznym . . . . „ 60.000
d) za użycie narzędzi, światła — 35% kosztów robocizny;
e) za furmankę przez cały dzień „ 130.000
f) „ „ „ całą noc . „ 195.000
g) „ „ „ cały dzień świąteczny . . . . „ 260.000
h) za wiązkę siana, lub słomy . „ 6.000
i) „ 100 klg. koksu . . . . . . „ 60.000
k) „ użycie pieca koksowego . „ 10.000

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 8132/1923 I. b. Kraków, dnia 20 lipca 1923 r.

Taryfa opłat za wywóz popiołu i zmiotków.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2-go stycznia 1920 r. L. 193/920 I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat, za wywóz popiołu i zmiotków domowych.

1) za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu . . . . Mk. 1.500
2) za wywóz jednego wozu popiołu „ 45.000
3) za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu, lub wydobywanie z dołów dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Nowa Taryfa tramwajowa.

Z dniem 11 lipca 1923 wchodzi w życie następująca:

1) Bilet jednorazowej jazdy dla dorosłych, łącznie z podatkiem gminnym Mk. 1.500.

2) Bilet jednorazowej jazdy dla dzieci poniżej lat 10 ciu i młodzieży szkolnej Mk. 500.

3) Bilet jednorazowej jazdy na legitymacje dla robotników, urzędników państwowych, oficerów i żołnierzy — wraz z podatkiem gminnym 1.000 Mk.

Po godzinie 10-tej wieczór ceny podwójne.

4) Karta miesięczna łącznie z podatkiem gminnym 110.000 Mk.

5) Należytość za przewiezienie pakunku bez względu na porę dnia 1.500 Mk.

W przedwstępnej sprzedaży wydawane będą bilety normalne dla dorosłych w bloczkach po 50 sztuk.

Posiadacze bloczków bez legitymacji oraz na legitymacje szkolne **a ostemplowane literą K,** mogą od dnia wejścia w życie powyższej taryfy dopłacać różnicę w wozie u konduktora tj. do biletu bez legitymacji **Mk. 700** — do szkolnych **Mk. 200.**

Posiadacze bloczków na legitymacje urzędnicze i robotnicze **ostemplowane literą K,** uiszczać będą 2 bilety za przejazd.

Wszystkie inne dawniejsze bilety zakupione przed ogłoszeniem niniejszej taryfy, **a nieostemplowane literą K,** winne być w myśl § 3 regulaminu jazdy złożone do dnia 10 lipca br. w Dyrekcji Tramwaju, gdzie po uiszczeniu dopłaty różnicy ceny kupna nastąpi ich ostemplowanie.

Osoby, któreby dopłaty tej nie chciały uskutecznić, mogą w powyższym terminie za złożeniem posiadanych jeszcze biletów otrzymać zwrot zapłaconej za nie gotówki.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 2642/923 I. a. Kraków, dnia 1 czerwca 1923.

Instrukcja dla miejskiego przedsiębiorstwa upiększania cmentarza Rakowickiego.

Rozp. Prezydenta m. z dnia 1 czerwca 1923 L. 2642/23. I. a.

Art. I.

Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 22 lipca 1909 r. (obwieszczenie Magistratu z dnia 4/VIII. 1909 r. L. 5248/909 I., zaprowadziła Gmina m. Krakowa własne przedsiębiorstwo przyozdabiania mogił, grobowców i sali przedpogrzebowej na cmentarzu miejskim roślinami kwitnącemi i dekoracyjnemi, oraz przedsiębiorstwo darniowania i śluzowania mogił.

Art. II.

Do zadań tego przedsiębiorstwa należy oprócz powyższych czynności:

a) utrzymywanie porządku na cmentarzu, (art. XXVIII.);

b) pielęgnowanie grobów i pomników ludzi zasłużonych (art. XXX.);

c) roztaczanie dozoru nad całym cmentarzem pod względem ogrodowym (art. XXXI.).

Art. III.

Naczelne kierownictwo przedsiębiorstwa sprawuje Inspektor ogrodów miejskich.

Z tego tytułu ma prawo kontroli przedsiębiorstwa. — O zauważonych brakach, względnie niedomaganiach, winien zawiadomić kierownika administracyjnego przedsiębiorstwa (art. IV. a), który ma wydać bezzwłocznie zarządzenia, celem ich usunięcia.

Art. IV.

Personal przedsiębiorstwa stanowią:

a) kierownik administracyjny przedsiębiorstwa,

b) siły pomocnicze kancelaryjne, dodane w miarę potrzeby,

c) służba ogrodnicza,

d) dozorcy,

e) robotnicy dzienni.

Art. V.

Odpowiedzialnym za prowadzenie całego przedsiębiorstwa jest kierownik administracyjny.

Art. VI.

Do zakresu działania kierownika adm. należy:

a) prowadzenie kancelarji przedsiębiorstwa,

b) wydawanie poleceń i zarządzeń całemu personalowi, oraz bezpośredni nadzór nad personalem i kontrola tegoż,

c) zakupno wszelkich materjałów potrzebnych do prowadzenia przedsiębiorstwa.

Art. VII.

Do obowiązków kierownika przedsiębiorstwa, jako prowadzącego kancelarję należy:

a) przyjmowanie zamówień na wykonanie robót wchodzących w zakres przedsiębiorstwa,

b) pobieranie za roboty te należytości według obowiązującej taryfy,

c) prowadzenie kasy przedsiębiorstwa,

d) prowadzenie ksiąg ewidencyjnych.

VIII.

Przedsiębiorstwo przyjmuje zlecenia na wykonanie następujących robót:

a) obsługę jednorazową, polegającą na jednorazowym oczyszczeniu mogiły, względnie grobowca, jakoteż gruntu przy grobie i obsypaniu piaskiem,

b) obsługę stałą, polegającą na perjodycznem oczyszczaniu mogiły, względnie grobowca i obsypywaniu piaskiem,

c) ożużlowanie, względnie odarniowanie mogiły,

d) jednorazową, ewentualnie sezonową dekorację mogiły, względnie grobowca kwiatami,

e) dekorację kwiatową sali przedpogrzebowej.

Art. IX.

Zamówienia na powyższe roboty, przyjmuje kancelarja przedsiębiorstwa codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych w godz. od 10 do 12-tej przed południem i od 4 do 6-tej po południu.

Art. X.

Roboty wchodzące w zakres ogrodnictwa, prowadzi przydzielony przez Prezydjum miasta ogrodnik miejski przy pomocy personalu ogrodniczego, wszystkie zaś inne roboty robotnicy dzienni, przyjmowani i oddaleni stosownie do potrzeby przez przedsiębiorstwo.

Art. XI.

Przydział i zmiany w składzie personalu ogrodniczego następują na wniosek Insp. ogrod. miejskich powzięty w porozumieniu z kierownikiem adm. przedsiębiorstwa.

Art. XII.

Płace robotników dziennych są identyczne z płacami robotników najmowanych przez Ekonomat miej.

Art. XIII.

Przedsiębiorstwo winno zawiadomić codziennie Budownictwo miej. A. o stanie robót na cmentarzu, oraz o ilości zatrudnionych robotników.

Art. XIV.

Przyjmowanie zleceń na roboty uskutecznia się przy pomocy książki dyspozycyjnej, w której każde poszczególne zlecenie notuje się dwukrotnie (przez kalkę).

Oryginał pozostaje w książce, odbitkę zaś otrzymuje ogrodnik z poleceniem wykonania zamówionej roboty, po wykonaniu której, zwraca tę odbitkę, stwierdzając podpisem, że pracę wykończono.

Art. XV.

Kierownik przedsiębiorstwa powinien prowadzić osobno szczegółowo księgę wszystkich wydatków i dochodów przedsiębiorstwa. W księdze tej zwanej księgą główną, winny być w rozchodach notowane

wszystkie wydatki, związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa, a więc koszt utrzymywania personalu, koszt lokalu, wydatki na robociznę, materjał i t. d. Księga ta ma być prowadzona w ten sposób, ażeby każdej chwili dawała dokładny obraz stanu majątkowego przedsiębiorstwa.

Art. XVI.

Ogrodnik odpowiedzialny jest za prowadzenie szklarni, które winien utrzymywać umiejętnie pod względem fachowym, oraz w należytej czystości i porządku. — W szczególności dbać winien o to, ażeby potrzebne do prowadzenia przedsiębiorstwa rośliny i kwiaty były w odpowiednim czasie i w należyty sposób wyprodukowane.

Art. XVII.

Wysokość należytości za roboty wykonać się mające, ustala kierownik przedsiębiorstwa, sporządzając w porozumieniu z inspektorem ogrodów miejskich cenniki, które przedkłada do zatwierdzenia Prezydjum miasta. Przy układaniu cennika powinien kierownik, zwracać uwagę na to, ażeby należytości te z jednej strony odpowiadały rzeczywistym kosztom wykonać się mającego zlecenia, z drugiej zaś strony nie były wyższe od cen rynkowych.

Art. XVIII.

Wszelkie wypłacane przez strony należytości przyjmuje kierownik za pośrednictwem kwitarjusza kasowego, otrzymanego z miejskiej Izby obrachunkowej, przyczem kwit oryginalny pozostaje w kwitarjuszu, a odcinek otrzymuje strona płacąca.

Art. XIX.

Zebraną gotówkę odprowadza kierownik co tydzień do głównej Kasy miejskiej za pośrednictwem księgi kasowej, do której wpisuje wszystkie pozycje z całego tygodnia, zawierające liczby kwitów i pobrane kwoty. Kasa po skontrolowaniu kwitarjusza i stwierdzeniu zgodności kwitów z księgą kasową, potwierdza odbiór kwoty.

Art. XX.

Strona zamawiająca daną robotę ma przy uskutecznieniu zamówienia uiścić całą przypadającą należytość, względnie złożyć odpowiednią kaucję. Wykonanie zamówień na kredyt jest niedopuszczalne.

Art. XXI.

Kierownik kancelarji ma prowadzić wszystkie księgi ewidencyjne i księgi kasowe w jaknajwiększym porządku, a za ewentualny personal pomocniczy jest on bezpośrednio odpowiedzialny.

Art. XXII.

W załatwieniach spraw z interesantami powinien kierownik zachowywać odpowiedni takt, odnosić się do nich uprzejmie i wszystkie żądania w miarę możności wykonywać.

Art. XXIII.

Na zewnątrz jest kierownik upoważniony do podpisywania korespondencji, wygotowania poświadczeń itd.

Art. XXIV.

Personal przedsiębiorstwa ma we wszystkich sprawach tak urzędowych jak i personalnych zwracać się do kierownika przedsiębiorstwa jako swojego bezpośredniego przełożonego i do jego poleceń i zarządzeń bezwzględnie się stosować.

Art. XXV.

Kierownik przedsiębiorstwa ma zbadać na miejscu, czy zamówiona robota została w sposób właściwy wykonana, a ewentualne braki powinien bezzwłocznie wskazać ogrodnikowi i zarządzić ich usunięcie.

Art. XXVI.

Przedsiębiorstwo powinno kierować się zasadą samowystarczalności. — Wszelkie roboty należy z reguły wykonywać własnemi siłami bez używania pomocy z poza przedsiębiorstwa.

Art. XXVII.

Wyprodukowanych kwiatów i roślin w szklarniach przedsiębiorstwa nie wolno używać na inny cel jak tylko do zdobienia grobów. — Zbędny materjał może być sprzedawany osobom prywatnym według istniejącej taryfy sposobem przewidzianym w art. XIV.

Art. XXVIII.

Do obowiązku przedsiębiorstwa należy również utrzymywanie porządku na cmentarzu, przez co się rozumie stałe czyszczenie ścieżek, utrzymywanie trawników i usuwanie śmieci z pasów i kwater.

Art. XXIX.

Raz w rok winno być zarządzane czyszczenie i usuwanie śmieci z środka kwater i pasów. Śmieci te należy usuwać poza obręb cmentarza.

Art. XXX.

Groby zasłużonych i weteranów z roku 1831, 1848 i 1865 winny być szczególnie troskliwie pielęgnowane. W porze letniej należy groby te ozdabiać zielenią i kwiatami.

Art. XXXI.

Wykonanie dozoru nad cmentarzem należy do portjera i dozorców.

Art. XXXII.

Do obowiązku portjera należy:

a) otwieranie i zamykanie bramy wchodowej w czasie przeznaczonym na zwiedzanie cmentarza,

b) zwracanie uwagi, ażeby na cmentarz nie dostawały się osoby, któreby w jakikolwiek sposób zakłócały spokój.

c) nie wpuszczanie na cmentarz psów,

d) baczenie na to, ażeby nie wynoszono z cmentarza kwiatów, doniczek, ani żadnych przedmiotów bez wiedzy i zgody zarządu przedsiębiorstwa,

e) informowanie stron.

Art. XXXIII.

Wjeżdżanie na cmentarz wozami nie mającemi przepisanej szerokości kół lub zbyt obładowanych ciężarami jest wzbronione.

Art. XXXIV.

W razie konieczności oddalenia się portjera zgłosić się w Zarządzie celem wyznaczenia zastępstwa.

Art. XXXV.

Dozorcy cmentarza mają zwracać uwagę, ażeby osoby, odwiedzające cmentarz, nie wyrządzały żadnych szkód, a w szczególności nie uszkadzały pomników i nie wyrywały kwiatów.

W razie przychwycenia danego osobnika winni dozorcy oddać go najbliższemu posterunkowi policyjnemu, względnie doprowadzić go do kancelarji przedsiębiorstwa celem zanotowania nazwiska. — Oprócz tego winni dozorcy codziennie przed godziną 9-tą rano zamiatać ścieżki i usuwać śmieci na nich się znajdujące.

Art. XXXVI.

W porze zimowej obowiązani są dozorcy zmiatać śnieg z głównych aleji i posypywać je piaskiem. O wszelkich zauważonych nadużyciach mają bezzwłocznie zawiadomić kierownika przedsiębiorstwa.

Art. XXXVII.

Zejście ze stanowiska bez wiedzy kierownika przedsiębiorstwa jest zakazane.

Art. XXXVIII.

Zarządcy cmentarza miejskiego, grabarzom nie wolno przyjmować zamówień na żadne roboty, mające związek z upiększeniem i utrzymaniem porządku mogił i grobowców.

Art. XXXIX.

Instrukcja ta wchodzi w życie bezzwłocznie.

Art. XL.

Wydział ekonomiczny Magistratu czuwać ma nad ścisłem stosowaniem się do niniejszej instrukcji.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Wykaz konsensów budowlanych
wydanych w lipcu 1923.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. I.				
Roman Gawlikowski	nadbud. II piętra	św. Krzyża 1	inż. S. Manber	1337/23
Marja Goebel, Tuszowski przemysł leśny	prowizoryczna szopa	Smoleńsk 1	inż. Zygmunt Prokesz	1710/23
Gusta Sprung	podwyższenie gzemsu głównego	Grodzka 6	B. Torbe	1748/23
Wilhelm Grünwald, Helena Grünhut,	przebud. i nadbudowa II. i III. piętra	Mikołajska 9	Aleksander Biborski	1578/23
Marja Schulz	szopa na skład tytoniu	Jagiellońska 5	Tomasz Bujas	1822/23
Dz. III.				
Wolf Schreiber	parterowy magazyn	Straszewskiego 5	inż. R. Weindling	1361/23
Dz. IV.				
Komitet opieki nad dziewczętami	nadbudowa III. piętra	Siemiradzkiego 31	Stryjeński, Mączyński	1299/23
Katarzyna Glatzel	dobud. i przebud. realn.	Czysta 10	Marj. Łobodziński	1506/23
Towarzystwo wzajemnej pomocy	przebud. part., klatki schod. i na szyld,	Jabłonowskich 10	prof. Józef Pokutyński	1474/23
Bolesław Trzetrzewiński i J. Targowski	śmietnik	Karmelicka 46	arch. Stefan Żeliński	1620/23
Marja Fränkel	prowiz. magaz. na paki	Dunajewskiego 7	inż. R. Weindling	945/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. V.				
Firma Hartwig T. A. oddział krakowski	szopa otwarta	Długa 72	Wojtyczko	1363/23
Helena Gólska	przeróbka lokalu par. na sklep	Basztowa 16	Jan Orłowski	1720/23
Aleksandra Mackiewicz	kram przy murze koło Zakładu Helzlów	Długa i Kamienna	Józef Mitasiński	1458/23
Dz. VI.				
Maurycy Fragner	wykończenie budowy	Wielopole 3	inż. Rudolf Hand	1448/23
Wiktor Gold	garaż	Lubicz 2–6	H. Lamensdorf	1440/23
Dz. VIII.				
Dyrekcja Elektrowni miejskiej	mur, bud., na pomieszcz. stacji transformat.	Dietla		1479/23
Rafał Pfeffer	izba poddaszna	Sebastjana 33	inż. Zygm. Prokesz	1630/23
Mojżesz Henig	drewniany kiosk tymczasowy	zbieg ul. Wawrzyńca i Bożego Ciała	Edward Skawiński	1789/23
Izrael Kohn	dobud. kloz. i wykon. mieszk. mansard.	Szeroka 7	inżynier Ludwik Gutmann	505/23
Izaak Badner	bud. tymcz. I-piętrowej szopy w podwórzu	Plac Bawoł 8	Ludwik Strusik	1143/23
Sina Herzog	dobud. i nadb. III. piętr.	Berka Joselewicza	Tislowitz	1618/23
Saul Spira	wybicie drzwi	św. Katarzyny 5	Jan Kolesiński	1687/23
Jakób Goldschneider	dobud. part. w podwórzu	Ciemna 13	Zygmunt Prokesz	1552/23
Stefan Korngold	magazyn na żelazo	Bocheńska 8	S. Jonkler	1582/23
A. I. Eintracht	tylny lokal sklepikowy przy schod.	Dietla 51	Ludwik Gutman	1735/23
Emanuel Teufl	I-piętrow. oficyna	Starowiślna 52	inż. Ludwik Gutman	1653/23
H. Gesang	przeróbka żelaz. drzwi sklepowych	Dietlowska 88	inż. R. Weindling	1743/23
Natan Münz	budowa kiosku	Dietlowska	Józ. Galiszkiewicz	1862/23
Dz. IX.				
Piotr Nowak	spłukiwane klozety	Wilga 18	Jan Kolesiński	1324/23
Dz. X.				
Michał Kozłowiecki	nadbudowa na oficynie pięterka	Mieszczańska 76	inż. Zygm. Prokesz	1583/23
Franciszek Wilk	dobud. i przebud. przyziem domu ustęp i szopę	Mieszczańska 38	Franciszek Krzyżanowski	1551/23
Dz. XI.				
Józef Gebauer	przyziem. drew. ofic. prop.	boczna od Tynieckiej	Stefan Ostrowski	1765/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. XII.		
Tow. bud. mniejszych mieszk. sp. z ogr. por.	dom III-piętrowy	Słoneczna		1342/23
Paweł i Anastazja Podgórscy	dom II-piętrowy	Tatarska 1	Józef Wilczyński	1362/23
Kazimiera i Karol Sroczyńscy	wychodek murowany	Królewska 45	Jan Kolesiński	1663/23
Firma „Beton" Akc. Ska bud.	plany opark realn.	Kazimierza Wielkiego 19	Ludwik Wojżyczko	1540/23
		Dz. XVII.		
Karol i Helena Uznańscy	rozszerzenie chlewu i zbiornik na nawóz	Mazowiecka 50	Winc. Wilczyński	1585/23
		Dz. XVIII.		
Józef Mitka	dom parterowy z mansardem	Czerwona	Józef Mitka	1586/23
		Dz. XXII.		
Michał Sosenko	willa parterowa	Dębowskiego	Tislowitz	786/23
H. Dawid Engländer	skład i mieszkanie dla stróża	Kalwaryjska 94	Antoni Dostal	1418/23
Wincenty Wieczorek	nadbud. I-go piętra	Rękawka 4	H. Tislowitz	1553/23
Stanisław Hausner	skład na materyały budowlane i ustępy	Dąbrówki 3	Antoni Dostal	1588/23
Pol. Wytwórnia chleba zdrowia „Ziarno"	waga pomostowa i budka kolejowa	Zabłocie	Antoni Dostal	711/23
Emanuel i Henryk Wachsowie	nadbud. II. piętra i bud. piwnic w podwórzu	Salinarna 1	inż. S. Feldman	1721/23
Józef Kalman Anisfeld	dobudowa kuchni i łazienek w part.	Czarnieckiego 10	Łazarz Rok	1621/23
Maurycy Krautwirth	częściowa nadbud. mieszkalnego poddasza	Lwowska 42	Spójnia budowlana	1761/23

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

STATYSTYKA WODOCIĄGOWA — za czerwiec 1923.

Miejscowość	Ilość mieszkańców	Ilość wypompowanej wody w m.³	Średnio dziennie m.³	Maximum m.³	Minimum m.³	Na głowę i dobę litrów	Wysokość pompowania w m.	Czas pracy maszyn. godzin	Praca maszyn w miljon. tm.	Praca maszyn w 1 g. w HP.	Zuż. węgl. w kg. ew. prądu elektrycz. w KW.	Na 100 m.³ wypompowanej wody	Praca w kgm. 1 kg. węgl. ew. 1 KW. prądu	Zużycie węgla ew. prądu na 1 HP/g.	Filtrowanie i czyszczenie wody
Kraków Zakłady: *a)* Bielany	200.000	597.600	19.920	21.269	18.146	112	67	1.439[15]	38.627	99·4	429.384	74·5	89.959	3·—	Osadnik i 4 filtry naturalne
b) Zwierzyniec		74.712	2.490	2.982	2.150		63	720	4.707	24·2	31.984	42·8	147.167	1·84	Osadnik syst. Overhoff nieczynny

STATYSTYKA WODOCIĄGOWA
za lipiec 1923 r.

Miejscowość	Ilość mieszkańców	Ilość wypompowanej wody w m.³	Średnio dziennie w m.³	Maximum m.³	Minimum m.³	Na głowę i dobę litrów	Wysokość pompowania w m.	Czas pracy maszyn. godzin	Praca maszyn w miljon. tm.	Praca maszyn w 1 g. w HP.	Zuż. węgl. w kg. ew. prądu elektryczn. w KW.	Na 100 m.³ wypompowanej wody	Praca w kgm. 1 kg. węgl. ew. 1 KW. prądu	Zużycie węgla ew. prądu na 1 HP/g.	Filtrowanie i czyszczenie wody
Kraków Zakłady: a) Bielany	200.000	580 140	18.714	20 166	15.729	105	66·89	1.483	37.201	92·9	441.570	79·4	84 247	3·21	Osadnik i 4 filtry naturalne
b) Zwierzyniec		71.790	2.316	2.828	1.313		63·—	744	4.525	22 5	32.102	44·7	140.957	1·92	Odżelaziacz syst. Overhoff nieczynny

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie jawne 148 w kad. XVII z dnia 13 lipca 1923 r.

Obecni: *Przewodniczący:* Prezydent m. JK. Federowicz.
Wiceprezydent m.: inż. Karol Rolle.
„ „ inż. Józef Sare.
„ „ Dr. Piotr Wielgus.
Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.
Radców miejskich obecnych **65**.
Początek posiedzenia o godzinie $6^1/_2$ wieczór.

Przed porządkiem dziennym.

Wspomnienie żałobne.

Prezydent miasta JK. Federowicz poświęcił wspomnienie pośmiertne ś. p. Dr. **Wacława Damskiego**, długoletniego radcy miejskiego. Zmarły zajmował wybitne stanowiska w życiu publicznem i społecznem, zajmując godności prezesa Tow. lekarskiego, Izby lekarskiej, Tow. rybackiego i t. p.

Przez powstanie z miejsc Członków Rady, uczczono pamięć Zmarłego.

Urlopy.

Rada miejska udzieliła dla poratowania zdrowia urlopów radcom m.:
Dr. Karolowi Krzetuskiemu 4 tygodnie.
Ks. Janowi Masnemu 4 tygodnie.
Stanisławowi Szarkowi 8 tygodni.
Wacławowi Potuczkowi 8 tygodni.
Dr. Marjanowi Langowi 8 tygodni.
Inż. Władysławowi Turskiemu 4 tygodnie.
Wiceprezydent. m. Dr. Piotrowi Wielgusowi 6 tygodni.

Wnioski nagłe.

Sekretarz odczytał wniosek nagły rm. Dr. Rosenzweiga w sprawie podwyżki ceny prądu elektrycznego, który brzmi:

„Na dzisiejszem posiedzeniu komisji gazowo-elektrycznej podniesiono cenę prądu elektrycznego dla osób prywatnych z 4.500 Mk. na 7.500 Mk., a więc o 70%, dla lokali podwyższono cenę prądu na 11.000 Mk.

Większość komisji, złożona z przedstawicieli wielkiego przemysłu, uznała jednak za usprawiedliwione podwyższyć cenę prądu dla motorów z 2.800 Mk. na 4.500 Mk., a więc tylko o 60%.

Podwyżka cen prądu dla prywatnych urzędników i robotników do kwoty 7.500 Mk. za 1 kw. jest podrażaniem budżetu gospodarstw prywatnych.

Wobec tego wnosimy:

Rada miejska znosi uchwałę Komisji gazowo-elektrycznej dla prywatnych i przywraca dawną cenę 4500 Mk. za 1 kw."

Nagłość wniosku Rada m. uchwaliła.

Wniosek nagły w sprawie ochrony przed powodzią.

Imieniem Sekcji I., wiceprezydent m. inż. Sare wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Wzywa się p. Prezydenta, by bezzwłocznie zwrócił się do władz centralnych, by udzieliły większych kredytów na roboty, mające na celu ubezpieczenie miasta od powodzi.

2) Uprasza się pp. Posłów m. Krakowa i Senatorów, by jak najusilniej poparli powyższe żądanie.

Rm. Miedniak porusza sprawę przyspieszenia prac około usklepienia Rudawy.

Wyjaśnia wiceprezydent Sare.

Wniosek Sekcji I. jednomyślnie uchwalono.

Interpelacje.

Sekretarz odczytał następujące interpelacje:

Rm. Kęska w sprawie wycinania drzew w Dzielnicy Płaszów.

(Interpelację dołącza się do protokołu).

Rm. Jaroszewskiego w sprawie niewypłacenia dodatku 28% funkcjonarjuszom Straży pożarnej.

Porządek dzienny.

I. Sanacja finansów gminy.

Prezydent miasta JK. Federowicz, jako referent Sekcji skarbowej, przedstawił w bardzo wyczerpujących słowach stan finansowy Gminy miasta Krakowa, jego program, wpływ dewaluacji marki polskiej na budżet miejski, środki zmierzające do naprawy finansów miejskich, poczem zgłasza wnioski:

Rada miasta uchwali:

Upoważnia się Pana Prezydenta miasta:

1) o poczynienie starań, celem wyjednania u Rządu pożyczki w kwocie 11 miljardów, jako zaliczki na uchwalić się mające nowe podatki komunalne, wypłacać się mające Gminie m. Krakowa w ratach miesięcznych, począwszy od 1 sierpnia 1923 r. z tem, że rata w dniu 1 sierpnia Gminie wypłacić się mająca wynosić będzie kwotę 3 miljardy, zaś następne raty w dniu pierwszego następnych miesięcy do końca roku 1923 wynosić będą kwoty po 2 miljardy;

2) aby w porozumieniu ze Sekcją skarbową pozbył część papierów wartościowych, stanowiących własność Gminy do kwoty 15 miljardów, na pokrycie wydatków za roboty uchwalone lub w przyszłości uchwalić się mające.

Drukowane sprawozdanie Prezydenta Federowicza dołączono do protokołu.

II. Podatek przemysłowy.

Imieniem Sekcji skarbowej, radca Magistratu Latacz zgłasza wniosek:

Rada m. uchwali:

Na zasadzie art. 119 ust. z 14 maja 1923 r. Dz. u. Nr. 58 poz. 412 o państwowym podatku przemysłowym, Gmina miasta Krakowa pobierać będzie na rok 1923 gminny podatek przemysłowy w wysokości 0·5% od ustalonych przez państwowe władze skarbowe sum obrotów od przedsiębiorstw i zajęć podlegających państwowemu podatkowi przemysłowemu, oraz od przedsiębiorstw wymienionych w art. 3 ustęp 1, 2, 8, 9 powyższej ustawy — a od przedsiębiorstw wymienionych w art. 8 tejże ustawy w wysokości 25% ceny świadectw przemysłowych nabywanych przez odnośne przedsiębiorstwa i osoby.

Wzywa się Magistrat o wyjednanie zatwierdzenia powyższych stawek podatkowych przez władze nadzorcze, oraz o poczynienie w razie potrzeby odpowiednich kroków, aby gminny podatek przemysłowy był pobierany wraz z państwowym podatkiem przemysłowym i następnie Gminie przekazywany.

Uchwalono. (L. 8980/923 II. a).

III. Zmiana stopy podatku hotelowego.

Imieniem Sekcji skarbowej, radca Magistratu Latacz wnosi:

Rada m. uchwali:

Zmienia się stopę podatku hotelowego ustanowioną uchwałą Rady miasta z dnia 22 listopada 1922 w ten sposób, iż od pokoji wynajmowanych w hotelach, pensjonatach i domach noclegowych obcokrajowcom, pobierać będzie Gmina miasta Krakowa podatek w wysokości ustanowionej powyższą uchwałą Rady miasta od wynajmu pokoji w tychże przedsiębiorstwach dla tutejszokrajowych t. j. w wysokości 30% ceny pokoju.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie od dnia powzięcia uchwały Rady miasta. (L. 7225/923 II. a).

Uchwalono.

IV. Podwyższenie opłat od płynów spirytusowych.

Imieniem Komisji administracyjnej st. radca Magistratu Dr. Zawadzki wnosi:

Rada m. uchwali:

I. Pobierane obecnie na podstawie § 1 ustęp 1 a i b) ustawy z dnia 15 kwietnia 1910 r. Nr. 122 Dz. u. Kr. i uchwały Rady miasta z dnia 12 marca 1923 r. opłaty od napojów spirytusowych podwyższa się do wysokości 50% każdoczesnego państwowego podatku akcyzowego, które to opłaty mają być pobrane w sposób przewidziany w ustępie 1 a i b) § 1, co dopiero wspomnianej ustawy.

II. Podwyższonej opłacie podlegają wszystkie zapasy wymienionych trunków, dlatego posiadający te zapasy winni zgłosić je w Administracji Akcyzy, celem wymiaru podatkowej opłaty.

III. Poleca się Administracji Akcyzy, aby postarała się o zatwierdzenie powyższej uchwały przez Wydział samorządowy. (L. 4384/923 Akc.).

Uchwalono.

V. Regulamin dla targów na bydło.

Imieniem Komisji administracyjnej st. radca Magistratu Dr. Zawadzki wnosi:

Rada miasta uchwali:

W regulaminie dla targów na bydło rogate, owce, kozy i nierogaciznę w mieście Krakowie, wydanym na podstawie ustawy z dnia 29 lutego 1880 N. 35 Dz. u. p., względnie ustawy z dnia 6 sierpnia 1909 r. N. 177 Dz. u. p., a zatwierdzonym przez b. c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 8 listopada 1905 l. 70.384 i reskryptem z dnia 16 grudnia 1911 l. 6289/3 uchwala się następujące zmiany:

1) § 24 ma brzmieć:

Przed wyprowadzeniem zwierzęcia z Targowicy miejskiej, ma wprowadzający uiścić w odnośnym Urzędzie poborowym na Targowicy miejskiej opłatę wagową w wysokości 500 Mk od sztuki i opłatę targową po 5 Mk. od każdego kilograma żywej wagi.

W razie potrzeby wystawienia paszportu uiścić ma wyprowadzający przy bydle po 1000 Mk. za oględziny weterynarskie i po 100 Mk. za paszport; przy cielętach i świniach po 500 Mk. za oględziny weterynarskie i po 100 Mk. za paszport.

Opłata za użycie stajni na Targowicy miejskiej wynosi 500 Mk. od sztuki na dobę.

Dochód z powyższych opłat przeznaczony jest przedewszystkiem na pokrycie wydatków połączonych z urządzeniem, utrzymaniem i nadzorowaniem Targowicy stosownie do obowiązujących w tej mierze przepisów.

2) § 59 ma brzmieć:

Krakowska Kasa targowa pobierać może najwyżej:

a) od kwot wypłaconych komitetom jako cena kupna na zwierzęta sprzedane na Targowicy (§ 50) należytość sprzedażną czyli skonto w wysokości $1^1/_2\%$ od sta;

b) od kwot kredytowanych kupującym zwierzęta na Targowicy, t. j. rzeźnikom, masarzom, restauratorom i t. p. (§ 52) procent po 30 od sta rocznie, za pierwsze 14 dni licząc od dnia następnego po wypłacie; za następne 14 dni $^1/_2\%$ więcej, a za każde dalsze 20 dni znowu $^1/_2\%$ więcej.

II. Ze względu na często zachodzącą potrzebę zmiany wysokości opłat targowych, wagowych i stajennych, pobieranych przez Gminę, oraz procentów i prowizji i skonta kasowego, pobieranych przez Kasę targową, upoważnia się na czas aż do odwołania Komisję administracyjną Rady miasta do czynienia zmian odnośnie do opłat gminnych i procentów Kasy targowej.

Zarazem uchwala się upraszać Województwo obok zatwierdzenia wprowadzonych zmian regulaminu o uwolnienie na przyszłość od przedkładania uchwalonych zmian do zatwierdzenia, a przedkładanie ich tylko do zatwierdzającej wiadomości, a to aż do powrotu normalnych stosunków, względnie na pewien ograniczony czas.

Uchwalono.

I. Taryfa kosztów komisyjnych za dochodzenia w sprawach parcelacyjnych ustawy budowlanej.

Wniosek Sekcji I. i II.

Rada m. uchwali:

I. 1) Podwyższa się taryfę kosztów komisyjnych za dochodzenia w sprawach parcelacyjnych (§ 16 k. ust. budowl.):

a) za podanie o zezwolenie na parcelację względnie otwarcie ulicy (§ 16 ust. budowl.) od każdego $m.^2$ powierzchni z 1 Mk. na 500 Mk.;

b) za podanie o objęcie ulicy na rzecz Gminy (§ 16 g. ust. budowl.) od metra bieżącego z 10 Mk. na 5000 Mk.

2) Taryfa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i będzie miała zastosowanie do podań dotychczas niezałatwionych.

II. Upoważnia się Magistrat do podwyższania względnie obniżania taryfy powyższej w miarę zachodzących okoliczności. (L. 4917/923 I. b).

II. Rozszerzenie parku Dra Jordana.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Rada miasta nawiązując do swej uchwały z dnia 12 czerwca 1919 r. punkt IV. (L. Magistratu 14418/918 B. b. powziętej w przedstanowczem załatwieniu sprawy regulacji gruntów miejskich u wylotu ulicy Wolskiej położonych, zatwierdza rozszerzenie parku Dr. Jordana w stronę dawnego toru wyścigowego, do powierzchni około 36 morgów 1480 sążni kwad. według planu Budownictwa miejskiego Oddz. B, z dnia 3 kwietnia 1923 r.

2) W myśl wyżej cytowanej uchwały Rady miejskiej w szczególności punktu III-go tejże uchwały, zatwierdza się otwarcie z urzędu dalszego przedłużenia ul. Czystej na gruntach miejskich, na długości między gruntem zarezerwowanym dla Akademji Górniczej, a wylotem ul. Miechowskiej Dz. XIV.

3) Zatwierdza się linje regulacyjne powyższej ulicy, oznaczone na planie Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 3 kwietnia 1923 kolorem czerwonym i głoskami: a-b-c-d-e-f-g-h-i od północy, zaś głoskami j k-l m-n od południa.

4) Część gruntu miejskiego położoną po stronie północnej powyżej opisanego przedłużenia ulicy Czystej, przeznacza się na zabudowanie otwarte tj. willami w ogrodach. Poleca się Magistratowi przedłożyć do zatwierdzenia projekt podziału powyższych gruntów, skoro inwestycje drogowe i kanałowe przedłużenia ulicy Czystej będą na ukończeniu.

5) W myśl punktu V. wyż cytowanej uchwały Rady miasta, zatwierdza się otwarcie z urzędu ulicy mającej iść wzdłuż zachodniej granicy rozszerzonego parku Dra Jordana prostopadle do Alei 3 Maja, na długości między tą ostatnią a wylotem ulicy Miechowskiej.

6) Zatwierdza się linje regulacyjne tej ulicy, oznaczone na powyższym planie Budownictwa miejskiego Oddz. B. kolorem czerwonym i głoskami o-j i-p od strony zachodniej, zaś głoskami r-s od strony wschodniej.

III. Virement w Dz. X.

Wniosek Sekcji II. i VI.

Rada miasta uchwali:

Celem pokrycia przekroczeń w niektórych pozycjach Dz. X. wydatków zwyczajnych i nadzwyczajnych budżetu na r. 1922 oszczędnościami w innych pozycjach zezwala się na przerzut (virement) w całym Dz. X. wydatków zwyczajnych i nadzwyczajnych i przyznaje się dla tego działu kredyt dodatkowy w kwocie 5,948.767 Mk. 21 fenigów.

(L. 1360/923 VI. a).

IV. Upoważnienie członków Rady m. i urzędników m. do zawierania ugód przy rozprawach Komisyj.

Wniosek Sekcji III.:

Rada miasta uchwali:

I. Upoważnia się pp. r. m.: Dra Jakóba Aronsohna, inż. Franciszka Drobniaka, prof. Dra Wiktora Kuźniara, inż. Wacława Potuczka, inż. Władysława Turskiego i st. r. Budownictwa miejskiego inż. Andrzeja Kłeczka, a w razie przeszkody u jednego z nich, pp. r. m.: Walentego Dudka, Dra Franciszka Mussila, Dyonizego Matulę, Jana Oplustila, inż. Jana Peltza i inż. Mieczysława Fedorskiego, radcę Budownictwa miejskiego, do składania imieniem Gminy miasta Krakowa oświadczeń i do zawierania ugód, a to tak przy rozprawach komisyjnych, rozpisanych przez władze administracyjne w sprawach wywłaszczenia nieruchomości, w sprawach kolejowych, wodnych, budowlanych, jak również przy rozprawach sądowych, dotyczących sprostowania stanu hipotecznego względnie intabulacji nieruchomości na rzecz Gminy miasta Krakowa. Oświadczenia, których przedmiotem są zobowiązania Gminę wiążące, mają

być w drodze statutowej zatwierdzane przez Radę miejską.

II. Upoważnia się p. Prezydenta miasta do wyznaczenia w każdej poszczególnej sprawie, potrzebnej ilości członków i zastępców z pośród wyżej wymienionych pp. Radców miejskich. (L. 3151/923 I. a).

V. Wydzierżawienie Skarbowi państwa gruntu pod stację radioteiegraficzną.

Wniosek Sekcji I.:
Rada miasta uchwali:

I. Wydzierżawić Skarbowi Rzeczypospolitej Polskiej, zastąpionemu przez Dyrekcję poczt i telegrafów w Krakowie grunt zajmowany pod stację radiotelegraficzną w dotychczasowym obszarze, t. j. część parceli gminnej l. kat. 183/2 w obszarze około 40 arów czyli 1.111 sążni kw. i część parceli gminnej l. kat. 213/1 o obszarze około 3 ha 33 arów a 50 m² czyli 9264 sążni kw. w Dz. XI. Dębniki, t. j. grunt oznaczony w kształcie koła linją niebieską i kolorem czerwonym na dołączonym planie, a to na cele stacji radjotelegraficznej pod następującymi warunkami:

1) Czasokres dzierżawy ma trwać 15 (piętnaście) lat.

2) Gmina miasta Krakowa zrzeka się prawa wypowiedzenia dzierżawy przed upływem powyższych 15 lat, natomiast Skarb Rzeczypospolitej Polskiej będzie mógł wypowiedzieć tę dzierżawę każdej chwili.

3) Czynsz dzierżawny ma wynosić za rok 1923 kwotę 20 (dwudziestu) złotych za jeden mórg. Za używanie wspomnianego gruntu przed rokiem 1923 zapłaci Skarb Rzeczypospolitej Polskiej po 5 (pięć) złotych za jeden mórg. Na następne lata będzie ustalony czynsz dzierżawny w drodze każdorazowego porozumienia z końcem roku kalendarzowego na następny rok kalendarzowy. Czynsz dzierżawny ma być płatny rocznie z góry w ciągu pierwszego miesiąca dotyczącego roku kalendarzowego. W razie zwłoki zapłaci Skarb Rzeczypospolitej Polskiej odsetki zwłoki po 10% (dziesięć od sta), licząc od ostatniego dnia, w którym zapłata miała nastąpić do dnia rzeczywistej zapłaty.

4) Wszelkie nowe budowy lub przebudowy i inne istotne zmiany w istniejących budynkach na powyższym gruncie jak niemniej usunięcie takich budynków może nastąpić jedynie za pisemnem zezwoleniem Gminy miasta Krakowa niezależnie od konsensu budowlanego. Gmina zastrzega jednak, że na powyższym gruncie mogą być wybudowane tylko budynki przeznaczone dla urzędowych celów stacji radjotelegraficznej.

5) Po zgaśnięciu dzierżawy przypadają wszelkie budynki na powyższym gruncie na własność Gminy miasta Krakowa bez żadnego wynagrodzenia z wyjątkiem jednak urządzeń radjotelegraficznych jak masztów, aparatów i t. p. Pozatem grunt dzierżawny ma być oddany w takim stanie w jakim odebrano go przy zawarciu dzierżawy.

6) Skarb Rzeczypospolitej Polskiej poniesie koszta kontraktu, stempli, należytości i wogóle wszelkie koszta związane z niniejszą dzierżawą.

II. 1) Upoważnia się Prezydjum miasta do oznaczenia czynszu dzierżawnego na lata 1924 i następne i do określenia ewentualnych dalszych szczegółowych warunków kontraktu.

2) Do podpisania kontraktu upoważnia się oprócz p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy pp. Radców miejskich: inż Wacława Krzepowskiego i inż. Władysława Turskiego, a w razie przeszkody u któregokolwiek z nich pp. Radców miejskich: Dra Ludwika Merza i Dra Franciszka Mussila.

III. Wzywa się Budownictwo miejskie, aby powyższą sprawę uwzględniło przy opracowaniu planu regulacyjnego dla dotyczącej części dzielnicy XI Dębniki. (L. 1938/923, I. a).

VI. Sprzedaż cz. parceli gm. w Dz. XXI.

Wniosek Sekcji I.:
Rada miasta uchwali:

1) Sprzedać p. Janowi Piwowarczykowi część parceli gminnej l. k. 360/1 o powierzchni około 585 m², czyli około 246 sążni kw., wchodzącej w skład ciała hipotecznego l. wh. 1. Dz XXI. Płaszów, oznaczoną na planie sytuacyjnym Budownictwa miejskiego B. z dnia 15 marca 1923 r. kolorem niebieskim w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 3 złp. za 1 sążeń kw., przyjmując złoty polski jako sześcio-procentowy złoty bon skarbowy w myśl ustawy z dnia 22 marca 1923 r. Nr. 33, poz. 215 Dz. u. R. P.

2) Całą cenę kupna zapłaci kupujący do 8 dni, licząc od dnia zawiadomienia go o uchwale Rady miejskiej, zezwalającej na sprzedaż powyższego gruntu. Cena może być zapłacona albo w bonach złotych, albo też w markach polskich po kursie w dniu zapłaty.

3) Koszta kontraktu, mapek, stempli, intabulacji oraz należytość od przeniesienia własności poniesie strona kupująca.

4) Do podpisania kontraktu obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy upoważnia się pp. Radców miejskich: Dra Ehrenpreisa Zygmunta i Kęska Jana, a w razie przeszkody jednego z nich pp. Radców miejskich: Walentego Dudka i Karola Breuera (L. 1441/922 I. a).

VII. Kredyty dodatkowe.

a) Wniosek Sekcji I.
Rada m. uchwali:
Na koszta skanalizowania bezpośredniego otoczenia 5-ciu miejskich wychodków publicznych na plantach przyznaje się dla Dz. IX. poz. 10 lit. c. naprawy wychodków publicznych kredyt dodatkowy w wysokości 10,000.000 marek.

(L. 510/923 I. a).

b) Wniosek Sekcji I. i II.
Rada m. uchwali:
Przyznaje się kredyt dodatkowy dla Dz. XIV. poz. 8 nadzw. w kwocie 349.000 Mk.

(L. 490/923 Urz. m.).

c) Wniosek Sekcji I. i II.
Rada m. uchwali:

„Przyznaje się kredyt dodatkowy dla Dz. IX. w kwocie 169,044.053 Mk. 93 f. z tem, że dla reszty wykazanego przekroczenia w kwocie 9,608.520 Mk. 18 f. uchwala się dla odnośnych pozycyj Dz. IX. 7 „Virement“ z oszczędności uzyskanych w poszczególnych pozycjach tegoż działu“. (L. 1175/923 I. b.).

d) Wniosek Sekcji II. i VI.

Rada miasta uchwali:

Przyznaje się następujące kredyty dla Dz. X. budżetu na rok 1923.

Wydatki zwyczajne:

poz. 5 lit. a) utrzymanie osieroconych lub opuszczonych dzieci przynależnych do Krakowa w zakładach wychowawczych i u osób prywatnych 170,000.000 Mk;

„ 8 lit. a) 1) ryczałt dla 12 sióstr Albertanek 2,160.000 Mk.;

„ 8 lit. a) 2) ryczałt dla 6 mamek 1,620.000 Mk;

„ 9 lit. a) 1) ryczałt dla 4-ch Braci Albertynów 480.000 Mk.;

„ 9 lit. a) 2) ryczałt na płace 2 dozorców i stróża 630.000 Mk.;

„ 10 lit. a) 1) ryczałt dla 6 Sióstr Albertanek 840.000 Mk.;

„ 10 lit. a) 2) ryczałt na płacę furtyanki 180.000 Mk.;

„ 11 ryczałt na utrzymanie kolonii letniej dla wychowanków miejskich zakładów dobroczynnych 10,000.000 Mk.;

„ 12 lit. a) 1) ryczałt dla 12 Sióstr Albertanek 2,160.000 Mk.;

„ 12 lit. a) 1) ryczałt na płace dozorcy i dozorczyni dla umysłowo chorych 360.000 Mk.;

„ 12 lit. a) 7 stróż domu 450.000 Mk.

Wydatki nadzwyczajne:

„ 1 b) płaca dla 13 sług 2,340.000 Mk.;

„ 2 lit. b) płaca dla 14 sług 2,520.000 Mk.

C) Wnioski Sekcji II.

Rada m. uchwali:

1) na koszta statystyki hipotecznej, przyznaje się dla Dz. I. poz. 5 g. budżetu m. na r. 1923 wyd. zwyczajnych, kredyt dodat. w kwocie 1,380.000 Mk. (L. 355/923 B. st.)

2) na koszta statystycznego opracowania wyborów sejmowych w 1919 r. i wyborów do Sejmu i Senatu w 1921 r. przyznaje się kredyty dodatkowe:

I. w kwocie 2,508.510 Mk. dla Dz. XIV. poz. 19 wyd. nadzwycz. budżetu m. na rok 1922, oraz

II. w kwocie łącznej 10,940.943 Mk. dla Działu XIV. poz. 13 wyd. nadzw. budżetu na r. 1923. (L. 348/923 B. st.)

3) I. upoważnia się miej. Biuro statystyczne do sprawienia na pomieszczenie indeksów zgłoszeń aktów metrykalnych 15 pudełek tekturowych, zwykłych, po cenie jednostkowej 22.000 Mk.;

II. na pokrycie kosztów tego zamówienia, wstawia się do Działu I. poz. 5 h. wyd. zwycz. budżetu miej. na rok bież. (Potrzeby rzeczowe) kredyt dodatkowy 330.000 Mk. (L. 337/923 B. st.)

4) na koszta wykończenia druku wydawnictwa, obejmującego ogólne wyniki spisu ludności, przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 2,750.000 Mk. dla Działu XIV. wyd. nadzw. budżetu miej. na rok 1923 dla stworzyć się mającej podpozycji pt. Publikacja ogolnych wyników spisu ludności w Krakowie z 30 września 1921 r. (L. 356/923 B. st.)

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 11 w nocy.

Posiedzenie tajne 62 w kad. XVII. **z dnia 12-go lipca 1923 r.**

Rada miejska mianowała:

A) **W etacie urzędników konceptowych**: z dniem 1 lipca 1923 r. p. **Marjana Leona** 2 imion **Ćwiertniewicza**, dotychczasowego wicesekretarza Magistratu w VIII. stopniu służbowym, sekretarzem Magistratu w VII. stopniu służbowym z poborami do tego stopnia przywiązanemi.

B) **W etacie urzędników kancelaryjnych**: z dniem 1 stycznia 1923 r. p. **Władysława Banacha**, dotychczasowego oficjała Magistratu w IX. stopniu służbowym, nadetatowym adjunktem Magistratu w VIII. stopniu słnżbowym z poborami do tego stopnia przywiązanemi.

C) **W etacie urzędników weterynaryjnych**: z dniem 1 czerwca 1923 r. p. **Zygmunta** recte **Samuela Hoffmana**, dotychczasowego prowizorycznego miejskiego lekarza weterynaryjnego w IX. stopniu służbowym, starszym miejskim lekarzem weterenaryjnym w VIII. stopniu służbowym z poborami do tego stopnia przywiązanemi.

Sprawy osobiste.

Pan **Władysław Domagalski**, prowizoryczny maszynista Zarządu Wodociągu miejskiego, na zasadzie § 89 statutu dla miasta Krakowa mianowany z dniem 1 stycznia 1923 r. maszynistą Zarządu Wodociągu miejskiego w III. kategorji służby wodoc. w IV. stopniu płacy. (L. prez. 437/923).

Pan **Roman Franciszek** 2 imion **Domnik**, pomocnik kancelaryjny Magistratu, na zasadzie § 89 statutu dla miasta Krakowa, mianowany z dniem 1 maja 1923 r. kancelistą Magistratu dla Komisarjatu targowego Magistratu w XI. stopniu służbowym. (L. prez. 253/923).

Pan **Jakób Semeńka**, strażak ogniowy, przeniesiony został na zasadzie art. 6 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy stoł. król. miasta Krakowa (uchwała Rady m. z 31 stycznia 1922) z powodu stwierdzonej przez lekarza miejskiego czasowej niezdolności do służby z dniem 1-go sierpnia 1923 r. w czasowy stan spoczynku. (L. prez. 1007/923).

Pan Dr. **Kazimierz Służewski**, lekarz okręgowy miejski, w myśl art. 7 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy miasta Krakowa (uchwała Rady m. z dnia 31 stycznia 1922 r.) przeniesiony został z powodu stwierdzonej przez lekarza miejskiego czasowej niezdolności do służby z dniem 1 sierpnia 1923 r. w czasowy stan spoczynku. (L. prez. 1503/923).

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj.

Sekcja ekonomiczna z Komisją podgórską.

Dnia 15 lipca 1923 pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Sarego odbyło się posiedzenie Sekcji ekonomicznej wspólnie z Komisją podgórską, na którem obradowano nad sprawą sprzedaży gruntu na Zabłociu, oraz sprawę nowej ulicy w Dz. XXII. na gruntach przemysłowych.

W dalszym ciągu uchwalono przedstawić Radzie miejskiej wnioski w sprawie budowy nowego miejskiego domu mieszkalnego przy Alei Słowackiego na gruntach pofortecznych przy Alei Mickiewicza, oraz parcelację gruntów wojskowych na rzecz Osiedla oficerskiego.

Wspólne posiedzenie Sekcji II. i VI.

W dniu 5 lipca br. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Federowicza wspólne posiedzenie Sekcji II. i VI.. Rady miasta. Na posiedzeniu Sekcji V. załatwiono szereg przyjęć do gminy miasta Krakowa.

Na posiedzeniu Sekcji II. i VI. zatwierdzono ryczałt na żywność, oraz taksę za utrzymanie w miejskich Zakładach humanitarnych i uchwalono wnioski w sprawie kredytów dodatkowych dla Dz. X. budżetu tegorocznego.

W końcu uchwaliła Sekcja II. przedstawić Radzie miasta wnioski w sprawie dodatku gminnego do państwowego podatku obrotowego.

Komisja administracyjna.

W piątek dnia 29 lipca odbyło się posiedzenie Komisji administracyjnej pod przewodnictwem Prezydenta miasta Federowicza.

Komisja przyjęła do wiadomości sprawozdanie naczelnika Administracji akcyzy Dr. Zawadzkiego z dochodów i rozchodów funduszu akcyzowego, rzeźni, chłodni, fabryki lodu, oraz targowicy za I. półrocze b. r., dalej uchwaliła podwyższenie opłat od trunków spirytusowych i inne sprawy związane z administracją rzeźni i targowicy.

Połączone Sekcje I., II. i VI.

W dniu 31 lipca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Sarego posiedzedzenie połączonych Sekcji I. II. i VI. Rady miasta, na którem uchwalono kredyt na adaptację i dobudówkę w miejskim Zakładzie wychowawczym dla bezdomnych chłopców w Dz. XII., tudzież ustanowiono stopę procentową dodatków samorządowych do państwowego podatku gruntowego na rok 1923.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.

Nr. 8. Kraków, dnia 31 sierpnia 1923 r. Rocznik XLIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń", która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz Mkp. 15000, zaś z opłatą pocztową o 3000 Mk. więcej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Rozporządzenia i obwieszczenia.

Regulamin ogniowy dla miasta Krakowa.

L. 12439/1923 Kraków, dnia 17 sierpnia 1923.
I. b.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie przepisu § 64 regulaminu ogniowego dla miasta Krakowa, normuje Magistrat w następujący sposób wysokość należytości, opłacanych przez przedsiębiorców za służbę bezpieczeństwa ogniowego, pełnioną przez miejską straż pożarną w lokalach widowiskowych, zabawowych, salach koncertowych itp.

Właściciele tych lokali opłacać mają mianowicie aż do dalszego zarządzenia:

A) w dni powszednie:

1) za sierżanta, względnie ogniomistrza (komendanta) za każdą godzinę . .	Mk.	3.200
2) za pompiera za każdą godzinę . . .	„	2.400
3) za urzędnika za każde przedstawienie	„	4.000

B) w niedziele i święta:

1) za sierżanta, względnie ogniomistrza (komendanta) za każdą godzinę . .	„	4.000
2) za pompiera za każdą godzinę . . .	„	3.200
3) za urzędnika za przedstawienie . .	„	8.000

Jeżeli przedstawienie trwa poza godzinę 12-tą w nocy należytości powyższe liczy się podwójnie.

Należytości opłacać należy w Komendzie miejskiej straży pożarnej codziennie przed przedstawieniem.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 sierpnia 1923 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 9939/23 II. a. Kraków, dnia 2 sierpnia 1923.

Podatek od lokali handlowych i przemysłowych.

OGŁOSZENIE.

W myśl uchwały Rady miasta z 29 maja 1923, zatwierdzonej przez Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu reskryptem z 14 kwietnia 1923 r. S. M. 2346, będzie wymierzony podatek od lokali za III. i IV. kwartał 1923, a mianowicie od lokali handlowych i przemysłowych w wysokości 3000%, a od innych lokali w wysokości 2000% faktycznego komornego ustalonego zgodnie z art. 2 i 3 ustawy o ochronie lokatorów według czynszu względnie wartości czynszowej z roku 1914 na podstawie list lokatorów złożonych dla wymiaru podatku wodociągowego za II., III. i IV. kwartał 1923.

Ponieważ z realności uwolnionych od podatku wodociągowego list lokatorów nie złożono, przeto celem wymiaru rzeczonego wyżej podatku lokatorskiego z tych realności, Magistrat zarządza dodatkowe doręczenie formularzy list lokatorów właścicielom realności uwolnionych od podatku wodociągowego względnie ich zastępcom i wzywa ich, aby doręczone listy wypełniali zgodnie z prawdą, dokładnie i czytelnie w rubrykach 1 do 8 ściśle według wskazówek zawartych w pouczeniu na pierwszej stronie listy według stanu z dnia 1 lipca 1923,

a w szczególności w rubrykach 7 względnie 8 podali czynsze płacone za dane lokale w roku 1914, względnie wartość czynszową odnośnych lokali z roku 1914, licząc 1 markę za 1 koronę.

Należycie wypełnione i podpisane listy winni właściciele realności względnie ich zastępcy złożyć w Wydziale II. a Magistratu (plac WW. Świętych L. 6 II. p. Nr. drzwi 6), w dniach 9, 10 i 11 sierpnia 1923 r. w godzinach od 8 rano do 2 popołudniu, pod rygorem skutków karnych przewidzianych w art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 Dz. u. Nr. 2, poz. 6 z roku 1922.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7011/923 III. c. Kraków, 8 sierpnia 1923.

Ustawa przemysłowa dla stolarzy i bednarzy.

OBWIESZCZENIE.

Województwo krakowskie reskryptem z dnia 11 lipca 1923 r. L. VI. 5517/ex 1923, na podstawie §§ 111 i 109 ustawy przemysłowej z dnia 5 lutego 1907 r. Dz. u. p. N. 26 postanowiło po zasięgnięciu opinji Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, oraz Izby stowarzyszeń rękodzielniczych i przemysłowych w Krakowie, aby ze stowarzyszenia przemysłowego stolarzy i bednarzy w Krakowie istniejącego na podstawie statutu zatwierdzonego reskryptem b. Namiestnictwa z dnia 17 maja 1912 r. L. XV. b. 2183/1 wyłączono rekodzielników wykonujących przemysł stolarski w VII. i VIII. dzielnicy miasta Krakowa i utworzono dla nich odrębne stowarzyszenie przemysłowe obejmujące okręg terytorjalny VII. i VIII. dzielnicy miasta Krakowa.

To nowo utworzone Stowarzyszenie oparte będzie na postanowieniach VII. rozdziału ustawy przemysłowej, z tem jednak zastrzeżeniem, że członkowie jednego lub drugiego stowarzyszenia przemysłowego, przenosząc się w obrębie miasta Krakowa do okręgu innego stowarzyszenia, zatrzymują nadal przynależność członka do dawnego stowarzyszenia, o ile będą wykonywali przemysł na podstawie tej samej karty przemysłowej.

Powyższą decyzję Województwa krakowskiego podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, z nadmienieniem, że od tej decyzji wolno interesowanym wnieść rekurs do Ministerstwa przemysłu i handlu w Warszawie, który podać należy do Województwa w Krakowie w ciągu 4-ch tygodni, licząc od dnia następującego po przybiciu niniejszego obwieszczenia na tablicy urzędowych ogłoszeń Magistratu.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 5762/23 III. B. Kraków, 21 sierpnia 1923.

Opłaty targowe od koni i wozów.

OBWIESZCZENIE.

Województwo krakowskie reskryptem z dnia 3 sierpnia 1923 L. VI. 5813/23 zatwierdziło po myśli § 70 ust. przemysł. z dnia 15 lutego 1907 Dz. u. p. Nr. 26 zmianę § 14 regulaminu targowego na konie w Krakowie, według której opłata od każdego konia przyprowadzonego na targ będzie wynosiła odtąd po 10.000 Mk., zaś od każdego wozu ustawionego na targowicy miejskiej na Groblach 1.000 Mk., zamiast dotychczasowych opłat w kwocie 5.500 Mk.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 3770/1923 Kraków, dnia 22 sierpnia 1923.
I. a.

Cmentarz miejski rakowicki przekopanie kwater.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat zawiadamia interesowanych, że w najbliższym czasie będą przekopane na miejskim cmentarzu rakowickim kwatery XVII. (dziecinna), S (dziecinna), U (dziecinna), Ł (dziecinna) XX., J i Rb. a wszystkie nagrobki na tych kwaterach będą usunięte.

Zamieszczając poniżej wykaz pomników i krzyżów znajdujących się na powyższych kwaterach, wzywa się strony interesowane, aby do dni 14, zgłosiły w Magistracie prośbę o pozostawienie w nienaruszalnym stanie odnośnego grobu na dalszy przeciąg lat i uiściły przepisaną należytość względnie, o ileby zamierzały wydobyć szczątki zmarłych i na inne stałe miejsce je przenieść, aby w powyższym terminie wniosły do Magistratu podanie o zakupno gruntu na groby stałe i o ekshumację zwłok.

Po upływie zakreślonego terminu pomniki i krzyże będą bezwarunkowo usunięte, a groby przekopane.

Kwatera XVII. (dziecinna).

Lp.	Imię i nazwisko	Rok	Bliższe określ.
1.	Janina Keyha	1905	krzyż żelazny
2.	Miecz. i Marja Stefaniuk	„	„ drewniany
3.	Marcynja Przylipska	1886	pomnik kamienny
4.	Sawina Grzegorczyk	1903	krzyż drewniany
5.	Józef Sumera	1905	„ „
6.	Franciszek Barwiniome	„	„ żelazny
7.	Jadwiga Olszowska	„	„ drewniany
8.	N. Filomowski	1911	„ „
9.	Czesław Misiorowski	1909	„ „
10.	Marja Grzegorzecka	1904	„ „
11.	Stefan Wajdziński	„	„ „

Kwatera S. (dziecinna).

	Imię i nazwisko	Rok	Bliższe określ.
12.	Wiktorja Owca	1912	krzyż drewniany
13.	Stefanja Urban	„	tabliczka drewn.
14.	Tadeusz Siemiński	„	pulpit kamienny
15.	Kazimierz Lempart	„	krzyż drewniany
16.	Józeta Późniczek	„	obram. betonowe
17.	Juljusz Hebenstreit	„	pomnik kam. z an.

Kwatera U. (dziecinna).

Lp.	Imię i nazwisko	Rok	Bliższe określ.
18.	Ola Kłosowska	1911	obram. betonowe
19.	N. Rusin	„	krzyż drewniany
20.	Karol Hlobil	„	tabliczka drewn.
21.	Irena Sikorska	„	krzyż drewniany
22.	Stan. Bandułka	„	„ „
23.	Tadeusz Gajdziński	„	„ „
24.	Włodzimierz Pawlik	„	„ „
25.	Marja Mróz	„	obr. bet. i krzyż dr.
26.	Janina Zduleczna	„	krzyż drewniany
27.	N. Dorczyńska	„	„ „
28.	O. Dębicki	1912	pomn. kam. z an.
29.	Marja Góra	1911	krzyż drewniany
30.	Józef Potgajny	„	„ „
31.	Marja Paster	1897	pomnik kamienny
32.	N. Egon	1912	„ „

Kwatera Ł. (dziecinna).

Lp.	Imię i nazwisko	Rok	Bliższe określ.
33.	Tomasz Szypulski	1910	krzyż drewniany
34.	Wład. i Sabina Lepuccy	1910-912	obram. beton.
35.	Józef Gawłowski	1910	krzyż drewniany
36.	Józef Słomka	„	„ „
37.	Włodzimierz Chudzik	1909	„ „
38.	Wł. i Wanda Marszałkowie	1910	obram. betonowe
39.	Elfryda Lippert	„	„ „
40.	Franciszek Zbik	„	„ „
41.	Tomasz Brodowicz	„	pom. kam. z anioł.
42.	Andrzej Bąkowski	„	krzyż drewniany
43.	N. Christ	„	„ „
44.	Zofja Hilka	„	„ „
45.	Aleks. Kuczyński	1896	„ żelazny
46.	Kazimierz Strzępek	1911	„ drewniany
47.	Aleks. i Marja Pałanyk	„	„ „
48.	Ludw. Pantak	1910	„ „
49.	N. Tryciński	„	„ „
50.	Miecz. Mensik	„	„ „
51.	Anna Lewko	1911	„ żelazny
52.	Stefanja Pazurkiewicz	„	„ drewniany
53.	Stefanja Kruszyna	„	„ „
54.	Stef. Opaliński	„	„ „
55.	Aleksandra Piszczkiewicz	„	„ „
56.	Stan. Skuciński	„	„ „
57.	Hel. Baszko	„	„ „
58.	Ludwik Struszyński	„	obram. beton.
59.	Józef Gawłowski	1910	krzyż drewniany
60.	Janina Tyrała	1911	„ „
61.	Janina Mameczka	1910	„ „
62.	Kazimierz Banach	1909	„ „

Kwatera XX. (dla dorosłych).

Lp.	Imię i nazwisko	Rok	Bliższe określ.
63.	Marja Jasińska	1909	krzyż drewniany
64.	Berta Senft	„	pomn. kamienny
65.	Małgorzata Roman	„	krzyż drewniany
66.	Jan Grzegorczyk	„	„ „
67.	Kat. Stefańczyk	„	płyta kamienna
68.	Bożena Schindler	„	pomn. kamienny
69.	Marja Hołubowicz	„	sarkofag kam.
70.	Wojc. Bronioski	„	obramienie kam.

Kwatera XX. (dla dorosłych).

Lp.	Imię i nazwisko	Rok	Bliższe określ.
71.	Franc. Kumela	1909	pomn. kamienny
72.	Bron. Filipska	„	sarkofag kam.
73.	Stan. Dobosz	„	„ „
74.	Stan. Wilczyński	„	płyta kamienna
75.	Aniela Przyhocka	„	krzyż drewniany
76.	Stan. Sulma	„	pomn. kamienny
77.	Aniela Brykalska	„	„ „
78.	Emil Rybacki	„	krzyż drewniany
79.	Petronela Janas	„	„ „
80.	Konst. Rodzeń	„	obramienie beton.
81.	Włodzimierz Kiełbasa	„	sarkofag kam.
82.	Wład. Dahlke	„	płyta kamienna
83.	Marja Mróz	„	krzyż drewniany
84.	Alojzy Baner	„	pomn. kamienny
85.	Michał Nikliński	„	krzyż drewniany
86.	Maciej Kula	„	„ „
87.	Marja Benker	„	pomnik kam z an.
88.	Marja Czadowska	„	tablica kamienna
89.	Jan Minar	„	pomnik kam.
90.	Tad. Broniowski	„	tablica kamienna
91.	Emilja Salabura	„	obramienie beton.
92.	Józef i Marja Kustoń	„	pomnik kam.
93.	Tad. Polany	„	„ „
94.	Jan Żurek	„	tablica kamienna
95.	Marja Seichter	„	pomnik kam.
96.	Mik. i Felicja Gołębiowscy	„	„ „
97.	Anna Sturm	„	krzyż żelazny
98.	Bran. Kołomłocka	„	„ drewniany
99.	Stanisława Kuta	„	„ „
100.	Marja Macek	„	„ „
101.	Ewa Montkiewicz	„	„ „
102.	Jan Łabuda	„	pomnik beton
103.	Juljan Gawęcki	„	„ kamienny
104.	Zofja Kubik	„	krzyż drewniany
105.	Józef Opacki	„	pomnik kam.
106.	Józef Ender	„	„ „
107.	Józefa Pietruszka	„	„ betonowy
108.	Józef Czerwiński	„	„ kamienny
109.	Józef Bukowski	„	„ „
110.	Wład. Wiśniowski	„	„ kam. z figurą
111.	Marja Gibek	„	krzyż drewniany
112.	Marja Gołąb	„	„ „
113.	Wincenty Krzan	„	„ „
114.	Jan Sitko	„	„ „
115.	Antoni Kuciewicz	„	pomnik beton.
116.	Jacenta Zwierzuchowska	„	krzyż drewniany
117.	Antoni Sasowski	„	pomnik betonowy
118.	Marja Szufalska	„	krzyż drewniany
119.	Katarzyna Piszczek	„	pomnik kam.
120.	Weronika Woźniak	„	krzyż drewniany
121.	Izydor Lasik	„	pomnik beton.
122.	Zofja Kłosowska	1910	obramienie kam.
123.	Regina Orkisz	„	pomnik beton.
124.	Julja Szrener	„	„ kamienny
125.	Jan Podworski	„	krzyż drewniany
126.	Marjan Kuliszkiewicz	„	„ „
127.	Józef Zając	„	„ żelazny
128.	Elżbieta Schyndelarz	„	„ drewniany
129.	Zofja Pokrzywnicka	„	pomnik kam.
130.	Jan Roler	1893	„ „
131.	Karolina Matyaszek	1910	krzyż żelazny

Kwatera XX. (dla dorosłych).

Lp.	Imię i nazwisko	Rok	Bliższe określ.
132.	Stan. Dudacki	1910	krzyż drewniany
133.	Teodor Tuchniak	„	„ „
134.	Barbara Tomasiewicz	1909	„ „
135.	Józef Kuklicz	1910	„ „
136.	Filip Tkaczuk	„	sarkofag kam.
137.	Marcin Dyga	„	pomnik beton.
138.	Józefa Klepka	„	„ kamienny
139.	Jan Soja	„	krzyż drewniany
140.	Józef Zegarłowski	„	pomnik beton.
141.	Agnieszka Łękawska	„	krzyż drewniany
142.	Roman Jenner	1894	„ „
143.	Józef Miniur	1910	„ „
144.	Helena Darocka	„	„ „
145.	N. Redyk	„	„ „
146.	Jan Steciwko	„	pomnik kam.
147.	Karolina Kuconowicz	„	sarkofag kam.
148.	Wiktorja Mizewska	1909	krzyż drewniany
149.	Ks. Antoni Piekarczyk	1910	pomnik kam.

Kwatera J. (dla dorosłych).

Lp.	Imię i nazwisko	Rok	Bliższe określ.
150.	Ludwik Berwaldt	1892	pomnik kam.
151.	Edward Gönz	1910	krzyż drewniany
152.	Jan Otahalik	„	pomnik kam.
153.	M. Przybyszewska	1890	płyta kamienna
154.	Franciszek Wójcicki	1898	pomnik kam.
155.	Alojzy Martin	1910	krzyż drewniany
156.	Antoni Adamczyk	„	„ „
157.	Sebastjan Jędrzejczyk	„	pomnik kam.
158.	Stefan Czesankiewicz	„	tablica kamienna
159.	Wacław Brzezina	„	„ „
160.	Adam Sikora	„	krzyż drewniany
161.	Franciszek Filipiński	„	płyta kamienna
162.	Andrzej Wojas	1890	tablica kam.
163.	Ignacy Fałdziński	1895	pomnik kam.
164.	Mateusz Sławczykowski	1910	krzyż drewniany
165.	Marja Kostaś	„	„ „
166.	Helena Babor	1898	pomnik kam.
167.	Aleks. Morawski	„	płyta kamienna
168.	Ignacy Papierz	1910	krzyż drewniany
169.	Józef Kwiatkowski	„	„ „
170.	N. Gorajski	„	„ „
171.	Paweł Sznajdrowicz	„	„ „
172.	Grzegorz Zbroja	„	„ „
173.	Józef Gutowski	1891	pomnik kam.
174.	Ludwik Ganczarski	1910	krzyż drewniany
175.	Józef Kulczycki	„	„ „
176.	Franciszek Turlik	„	pomnik kam.
177.	Józef Rosenbaum	1890	płyta kamienna
178.	Alojzy Moskalik	1910	krzyż drewniany
179.	Rozalja Rappaport	„	sarkofag kam.
180.	Eustachy Fekerpataky	„	pomnik kam.
181.	Tomasz Dzierwa	„	„ betonowy
182.	Małgorzata Samborska	„	krzyż drewniany
183.	Włodzimierz Kubicki	„	„ „
184.	Jan i Marja Śliwińscy	1891-1911	„ „
185.	Marja Klocek	1910	„ żelazny
186.	Józef Czajkowski	„	„ drewniany
187.	Edward Niewiadomski	1909	„ „

Kwatera J. (dla dorosłych).

Lp.	Imię i nazwisko	Rok	Bliższe określ.
188.	Antoni Wiliński	1910	pomnik beton.
189.	Tomasz Bochniak	„	„ kamienny
190.	Marja Wilczyńska	1907	„ „
191.	Roman Ekier	1910	płyta kamienna
192.	Marja Misiorowska	1890	tabliczka kam.
193.	Stanisław Bieda	1910	krzyż drewniany
194.	Walerjan Schünke	„	„ „
195.	Gabryel Jordan	1893	„ „
196.	Karolina Zdybalska	1908	„ „
197.	Ks. Bazyli Czekanowski	1891	płyta kamienna
198.	Julja Glinicka	1910	„ „
199.	Karolina Szpaczek	1891	„ „
200.	Marcin Białkowski	1910	krzyż drewniany
201.	Julja Kapuśnik	„	„ „
202.	Izydor Jurkiewicz	1891	„ „
203.	Franciszek Kapusta	„	„ „
204.	Aleksander Stegman	1910	tabliczka kam.
205.	Adam Makonacki	„	krzyż drewniany
206.	Tekla Sembrat	„	„ „
207.	Michał Binik	1871	płyta kamienna
208.	Józef Wilk	1910	„ „
209.	Julja Czarnek	1890	„ „
210.	Emma Hubista	1891	tabliczka kam.
211.	Franciszka Ciepła	1910	„ „
212.	Sebastjan Kapera	„	krzyż drewniany
213.	Wojciech Laszkiewicz	1891	pomnik kam.
214.	N. Norbitzer	1910	„ „
215.	Józef Cyranowicz	„	„ „
216.	Marja Janasz	1891	krzyż drewniany
217.	Stef. Ciupka	1910	nagrobek kam.
218.	N. Borkowski	„	pomnik kam.
219.	Marcin Mleczko	1916	krzyż drewniany
220.	Antoni Sabat	„	„ „
221.	Stan. Śmieszkiewicz	„	„ „
222.	Janina Rybak	„	„ „
223.	Adam Woch	1891	pomnik kam.
224.	Tomasz Fliśnik	1910	krzyż żelazny
225.	Józef Skrzyński	„	tablica kamienna
226.	Anastazja Tęcza	1891	płyta kamienna
227.	Marja Zawicka	1911	pomnik kam.
228.	Franciszek Krzywanek	1910	krzyż drewniany
229.	Ludwik Zakrzewski	1891	pomnik marowy
230.	Władysław Klewar	1910	krzyż żelazny
231.	Adam Markiewicz	1891	pomnik kam.
232.	Franciszek Szeurich	„	płyta kamienna
233.	Szymon Dudek	1910	krzyż drewniany
234.	Kazimierz Szotkiewicz	„	płyta kamienna
235.	Władysław Sarnowicz	1870	„ „
236.	Błażej Józefiak	1910	krzyż drewniany
237.	Marja Spyrlak	„	„ żelazny
238.	Jadwiga Leszner	„	pomnik kam.
239.	Marja Budzińska	„	„ „
240.	Anna Strycharska	1891	„ „
241.	Franciszka Kurdziel	1910	krzyż drewniany
242.	Bogusław Zarzycki	1870	płyta kamienna
243.	Michał Gdowski	1910	pomnik kam.
244.	Ant. Kania	„	krzyż drewniany
245.	Franciszka Boba	„	„ „
246.	Antoni Leśniak	„	płyta kamienna
247.	Wiktor i Maciej Gołdowie	1910	krzyż blaszany

Kwatera J. (dla dorosłych).

Lp.	Imię i nazwisko	Rok	Bliższe określ.
248.	Anna Grochal	1910	pomnik betonowy
249.	Elżbieta Ekielska	1903	płyta kamienna
250.	Napoleon Ekielski	1891	„ „
251.	Maciej Mroczkowski	1911	tablica kamienna
252.	Izydor Ozmian	1891	pomnik kam.
253.	Marta Saczuk	1910	krzyż drewniany
254.	Józef Ptaszyński	1891	pom. kam. z anioł.
255.	Antoni Kobierzyński	1870	„ „ „
256.	Jan Stus	1910	tablica blaszana
257.	Eleonora Knisch	„	pomnik kam.
258.	Karol Hackniller	„	„ „
259.	Roman Stąpalski	1870	„ „
260.	Michał Boksa	1910	krzyż drewniany
261.	N. Wojciechowski	1914	„ „
262.	Józefa Dwuraźna	1891	pomnik kam.
263.	Marja Brzozowska	1910	krzyż drewniany
264.	Stanisław Piwowarski	„	„ „
265.	Aniela Balawender	„	obramienie beton.
266.	Rozalja Betlej	„	krzyż drewniany
267.	Stanisław Zaremba	„	płyta kamienna
268.	Wład. Kozaczyńska	1891	pomnik kam.
269.	Jan Lasner	1871	płyta kamienna
270.	Jakób Węglowski	1892	krzyż drewniany
271.	Jan Szkop	1910	pomnik kam.
272.	Jan Kawecki	„	krzyż drewniany
273.	Zuzanna Szarek	1892	„ „
274.	Antoni Handel	„	„ „
275.	Michał Szymański	1910	pomnik beton.
276.	Rozalja Krasoń	„	krzyż drewniany
277.	Tadeusz Danowski	„	płyta kamienna
278.	Józef Tatar	1892	pomnik kam.
279.	Antoni Kozłowski	1910	krzyż drewniany
280.	Ks. Jan Rospond	„	pomnik kam.
281.	Zofja Chutek	„	krzyż żelazny
282.	Kat. Skowiniak	„	pomnik kam.
283.	Magdalena Białota	„	krzyż drewniany
284.	Marcin Zieliński	„	„ „
285.	Jadwiga i Antoni Miszek	1910/12	„ „
286.	Marja Przeniosło	1910	„ „
287.	Edward Mazurkiewicz	„	obramienie beton.
288.	Józef Mazur	„	krzyż drewniany
289.	Władysław Messner	„	pomnik betonowy
290.	Emilja Bigajska	„	krzyż drewniany
291.	Feliks Cengler	1912	„ „
292.	Marja Domzal	1892	„ kamienny
293.	Zuzanna Zaręba	1910	„ drewniany
294.	Stanisław Uznański	„	„ „
295.	Józefa Łuszczewska	„	„ „
296.	Jan Hebenstreit	„	pomnik kamienny
297.	Elżbieta Majewska	„	tablica kamienna
298.	Maurycy Stankiewicz	1892	płyta kamienna
299.	Antoni Drzewicki	1910	„ „
300.	Wojciech Przybyło	„	„ żelazny
301.	Teresa Petroń	„	„ drewniany
302.	Emilja Dembska	„	„ „
303.	N. Pawulska	1912	„ „
304.	Marja Woźniakowska	1892	„ „
305.	Jan Fischer	1910	pomnik kam.
206.	Helena Dobrowolska	„	„ „
307.	Helena Jolicka	1892	„ „

Kwatera Rb. (dla dorosłych).

Lp.	Imię i nazwisko	Rok	Bliższe określ.
308.	Józefa Karczowska	1910	pomnik kam.
309.	Magdalena Goryl	1884	„ „
310.	Magdalena Salustowicz	1910	„ „
311.	Jakób Rojewski	„	krzyż drewniany
312.	Hermina Ryszkiewicz	„	pomnik kam.
313.	Franciszek Płocha	„	krzyż drewniany
314.	Wiktorja Kozłowska	„	pomnik kam.
315.	Marjan Wodzicki	„	krzyż drewniany
316.	Ksawera Gawłowicz	„	pomnik kam.
317.	Franciszek Rudnik	„	krzyż drewniany
318.	Emilja Koczela	„	„ „
319.	Ignacy Suski	„	pomnik kam.
320.	Józef Krępa	„	„ „
321.	Wojciech Augustynek	1910	pomnik kam.
322.	Franc. Dzioba	„	krzyż drewniany
323.	Zofja Maciejowska	„	pomnik marmur.
324.	Stanisław Tasiecki	„	krzyż drewniany
325.	Marja Turbas	„	„ „
326.	Julja Worytkiewicz	„	„ „
327.	Władysław Marcinek	„	„ „
328.	Marja Ziembińska	„	„ „
329.	Józefa Reim	1913	„ „
330.	Apolonja Ciężkowska	1910	„ „
331.	Albin Wikłacz	„	pomnik kam.
332.	Jan Bronikowski	1884	„ „
333.	Jan Müller	1910	krzyż drewniany
334	Anast. Wykurz	„	„ „
335.	Marja Porębska	„	„ „
336.	Tadeusz Grünberg	„	„ „
337.	Edward Hell	„	„ „
338.	Józefa Glonczyk	1913	pomnik kam.
339.	Apolonja Paś	1910	krzyż drewniany
340.	Magdalena Tomkiel	„	tablica kamienna
341.	Józef Hönig	„	krzyż drewniany
342.	Amalja Nowak	„	„ „
343.	Marja Lisowska	„	płyta kamienna
344.	Ludwika Straszyńska	„	„ „
345.	Franc. Obstarczyk	„	pomnik kam.
346.	Marja Kasprzycka	„	krzyż drewniany
347.	Woj. Butwiański	„	„ „
348.	Marja Jędryś	„	„ „
349.	Michał Maliński	„	pomnik betonowy
350.	Karol Staśko	„	krzyż drewniany
351.	Rudolf Kreiset	„	pomnik kam.
352.	Łucja Halik	„	krzyż drewniany
353.	Róża Suder	1911	„ „
354.	Magdalena Samulska	„	„ „
355.	Marja Kwaśniewska	1910	„ „
356.	Marcin Żółty	„	„ „
357.	Tomasz Paszkiewicz	„	pomnik kam.
358.	Stanisław Maślak	1911	krzyż drewniany
359.	Ignacy Flis	„	pomnik beton.
360.	Józef Siemieński	1910	krzyż drewniany
361.	Antonina Ryniewicz	1911	„ „
362.	N. Kowall	1910	„ „
363.	Rozalja Hendzlik	1911	„ „
364.	Apolonja Wołek	„	„ „
365.	Zdzisław Olas	„	pomnik kam.
366.	Józefa Frasińska	„	krzyż drewniany
367.	Marja Sus	„	„ „

Kwatera Rb. (dla dorosłych).

Lp.	Imię i nazwisko	Rok	Bliższe określ.
368.	Jan Man	1911	pomnik kam.
369.	Marjan Görz	1910	" "
370.	Antoni Boba	"	" "
371.	Tadeusz Gutkowski	"	" "
372.	Konrad Lorczyk	1911	obram. betonowe

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 5912/1923 akc. Kraków, dnia 23 sierpnia 1923.

Podwyższenie opłaty gm. od napojów spirytusowych.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem z dnia 6-go sierpnia 1923 r. L: L. W. 23.140/I. zezwolił Tymczasowy Wydział Samorządowy — na podstawie upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1923 N. S. M. 4402 i na podstawie porozumienia z Województwem krakowskiem Gminie miasta Krakowa na podwyższenie opłat gminnych od trunków alkoholowych do wysokości 30% akcyzy rządowej.

Podwyższone opłaty wynoszą:

a) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu da się oznaczyć zapomocą studzielnego alkoholomierza przy temperaturze + 12° R, a zawierających:

1) nie więcej niż 30° po . . . 1.800 Mk. od litra
2) " " " 40° " . . . . 2.400 " " "
3) " " " 50° " . . . . 3.000 " " "
4) " " " 70° " . . . . 4.200 " " "
5) " " " 90° " . . . . 5.400 " " "
6) więcej " 90° " . . . . 6.000 " " "

b) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się przepisanym alkoholomierzem oznaczyć po 3.000 Mk. od litra, bez względu na zawartość alkoholu.

O czem się strony interesowane zawiadamia.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 5922/923 akc. Kraków, dnia 24 sierpnia 1923.

Podwyższenie opłaty gminnej od trunków.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1923 N. S. M. 4402 i w porozumieniu z Województwem krakowskiem zezwolił Tymczasowy Wydział Samorządowy reskryptem z dnia 6 sierpnia 1923 L. W. 23.140/I. Gminie miasta Krakowa na podwyższenie opłat gminnych od trunków alkoholowych do wysokości 30% akcyzy rządowej. Na mocy powyższego rozporządzenia podwyższa Magistrat opłaty gminne od napojów spirytusowych w stosunku wyżej oznaczonym i będzie je od dnia 28 sierpnia 1923 r. pobierał w następującej wysokości:

a) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu da się oznaczyć zapomocą studzielnego alkoholomierza przy temperaturze + 12° R., a zawierających:

1) nie więcej niż 30° po . . . . 3.150 Mk. od litra
2) " " " 40° " . . . . 4.200 " " "
3) " " " 50° " . . . . 5.250 " " "
4) " " " 70° " . . . . 7.350 " " "
5) " " " 90° " . . . . 9.450 " " "
6) więcej " 90° " . . . . 10.500 " " "

b) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się przepisanym alkoholomierzem oznaczyć po 5.250 Mk. od litra, bez względu na zawartość alkoholu.

Podwyższonej opłacie podlegają zapasy napojów spirytusowych, dlatego wszystkie osoby, które w dniu 28 sierpnia 1923 posiadać będą jakiekolwiek zapasy wymienionych napojów, obowiązane będą donieść o tem pisemnie w terminie dni 3 Administracji akcyzy, ul. Kopernika L. 1, podając ich ilość i miejsce przechowania, a to celem przeprowadzenia kontroli przez organa akcyzowe, którym należy dozwolić wstępu do odnośnego lokalu i udzielić potrzebnej pomocy przy badaniu.

Od zgłoszonych i sprawdzonych zapasów wymierzy Administracja akcyzy dodatkową opłatę, którą uiścić należy w Kasie Administracji akcyzy w terminie dni 8. Potrzebnych do zgłoszenia druków dostarczy Administracja akcyzy. Zaniedbanie zgłoszenia lub podanie fałszywych dat pociągnie za sobą karę, przewidzianą w ustawie z dnia 15 kwietnia 1910 r. N. 122 Dz. u. kr. przedłużonej uchwałą P. K. L. z dnia 16 grudnia 1918.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 12883/923 I. b. Kraków, dnia 28 sierpnia 1923.

Koszta asystencji miejskiej straży pożarnej.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie przepisu § 33 ustęp 2 regulaminu ogniowego dla miasta Krakowa, oznacza Magistrat wysokość kosztów asystencji miejskiej straży pożarnej przy wypalaniu kominów w sposób następujący:

Właściciele realności, względnie majster kominiarski opłacać mają z tego tytułu za ogniomistrza (komendanta) . . . . Mk. 4.000
za trzech strażaków po Mk. 3.000 . . . " 9.000

czyli razem . . Mk. 13.000

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1923 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 12082/923 Kraków, dnia 29 sierpnia 1923.
I. b.

Taryfa opłat za wywóz popiołu itp.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2-go stycznia 1920 r. L. 193/920 I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat za wywóz popiołu i zmiotków domowych.

1) za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu . . . . 3.000 Mk.

2) za wywóz jednego wozu popiołu 90.000 „

3) za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu, lub wydobywania z dołów dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 września 1923 i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 12083/1923 Kraków, dnia 29 sierpnia 1923.
I. b.

Taryfa za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 L. 7912/918 I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczanie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta:

1) za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:
a) od 1 m.³ w dzień . . . . 120.000 Mk.
b) od 1 m.³ w nocy . . . . 180.000 „

2) za wypompowanie wody z piwnic przez jedną godzinę . . . . 320.000 „

3) za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz kanałów i innych pracach:
a) za jeden dzień pracy robotnika w dniu powszednim . . . . 60.000 „
b) za jedną noc pracy robotnika w dniu powszednim . . . . 90.000 „
c) za jeden dzień pracy robotnika w dniu świątecznym . . . . 120.000 „
d) za użycie narzędzi, światła, 25% kosztów robocizny.
e) za furmankę przez cały dzień 210.000 „
f) „ „ „ całą noc . 315.000 „
g) „ „ „ cały dzień świąteczny . . . . 420.000 „
h) za wiązkę siana lub słomy . . 9.000 „
i) za 100 klg. koksu . . . . . . 180.000 „
k) za użycie pieca koksowego . . 20.000 „

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 września 1923 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 3995/23 Kraków, dnia 22 sierpnia 1923.
I. a.

Zmiana taryfy opłat cmentarnych.

Na mocy upoważnienia Rady miasta z dnia 14 listopada 1921 r. Magistrat na posiedzeniu w dniu 22 sierpnia br. uchwalił co następuje:

I. Ustanowioną uchwałą Magistratu z dnia 4 kwietnia 1923 r. L. 1750/23 I. a. taryfę należytości opłat pogrzebowych:

W Kasie miejskiej należy uiszczać:

A) Należytości, które od każdego pogrzebu przypadają:

1) Pokładne od osób zmarłych w Krakowie:
a) od dzieci do lat 10 . . . . 1 złp.
b) „ osób ponad 10 lat . . . . . . 3 „

2) Pokładne od osób, nie mieszkających stale w Krakowie, a zmarłych poza Krakowem, bez względu na wiek (o ile zmarli w miejscowości należącej do jednej z parafji krakowskich) . . . . 10 „

3) Kopanie grobu dla dzieci do lat 10 2 „

4) Kopanie grobu dla osób ponad lat 10 3 „

B) Należytości za pozostawienie w nienaruszonym stanie grobu na następujący okres po przekopaniu grobów . . . . . 10 „

C) Należytość za pojedyncze groby ziemne trwałe, najwyżej 2 m. długie, a 80 cm. szerokie:

1) Za użycie gruntu pod grób ziemny trwały o zwyczajnych wymiarach na czas przeznaczenia cmentarza, względnie części cmentarza, na grzebanie zmarłych:
a) dla zmarłych w Krakowie lub poza Krakowem, lecz do Krakowa przynależnych, ryczałtowo . . . . 50 „
b) dla zmarłych poza Krakowem i do Krakowa nie przynależnych, ryczałtowo . . 100 „

2) Za każdy metr kwadrat. żądanej powierzchni gruntu ponad zwyczajny wymiar grobu ziemnego trwałego . . . . 25 „

3) Przy budowie pomnika na grobie ziemnym trwałym, jednorazowo na utrzymanie dróg cmentarnych . . . . 5 „

D) Należytości za groby murowane:

1) Za użycie gruntu pod grób murowany na czas przeznaczenia cmentarza względnie części cmentarza na grzebanie zmarłych:
a) dla zmarłych w Krakowie lub poza Krakowem, lecz do Krakowa przynależnych za 1 metr kwadrat. gruntu . . . . 50 „
b) dla zmarłych poza Krakowem i nie przynależnych do Krakowa za 1 metr kw. gruntu . . . . 150 „

2) Przy budowie grobu murowanego jednorazowo na utrzymanie dróg cmentarnych . . . . 20 złp.

3) Za otwarcie grobowca . . . . . . 2 „

Uwaga do przepisów w ustępach C. i D. Z grobów stałych nie wolno wyjmować zwłok dla pogrzebania w grobach, murowanych chować więcej zwłok osób, niż na ile grób według zatwierdzonego planu wykonano.

E) Należytości za czynności specjalne:

1) Opłaty sanitarne gminne przy wywozie zwłok . . . . 2 złp.

2) Opłaty sanitarne gminne przy przywozie zwłok . . . . 2 „

3) Opłaty sanitarne gminne przy ekshumacji jednych zwłok z jednego grobu . . 10 złp.

4) Opłaty sanitarne gminne przy ekshumacji równoczesnej każdych następnych zwłok z tego samego grobu . . . . . . 2 „

5) Za oznaczenie i wymierzenie gruntu pod grób . . . . 5 „

6) Za kolaudację wymurowanego grobu 2 „

7) Za dzwonienie w kaplicy przy wyprowadzaniu zwłok na cmentarz (o ile zmarły) nie należy do tych osób, którym na mocy listu fundacyjnego z dnia 9 grudnia 1876 r. bezpłatnie dzwonić należy . . . . $^1/_2$ „

Powyższa taryfa wchodzi w życie z dniem 25 sierpnia 1923 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Wykaz konsensów budowlanych

wydanych w sierpniu 1923 r.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. I.		
Towarzystwo dobrych dążności	nadbud. III. p. przebud. i dobud. 3-ch p.	Szpitalna 24	Henryk Lamensdorf	1914/23
		Dz. III.		
S. Lewkowicz	garaż i mur. parkan	Retoryka 147	Wacław Krzyżanowski	1593/23
		Dz. IV.		
Jan Mikołajtys	szopa na postój autom.	Studencka 4	Stanisław Walz	1792/23
Zofja Pochwalska	przebudowa domu	Wenecja	Jan Meyer	1662/23
		Dz. V.		
Adam Piasecki	budynek administrac.	Szlak 26.	Franc. Mączyński	1608/23
Marcin Noga	part. ofic. z przeznacz. na kancelar.	Rynek Kleparski 8	Henryk Lamensdorf	2031/23
Zakład im. ks. Siemaszki	parterowe sklepy	ul. Słowiańska	Ludwik Wojtyczko	1849/23
		Dz. VII.		
Saul Stieglitz	nadbud. II. p. w ofic.	Sebastjana 5	Inż. R. Weindling	1830/23
Dawid Leib Tobiasz	dom 3-ch piętrowy	Koletek 9	Łazarz Rok	1774/23
Mendel Abeles i M. Poser	nadbud. III. p. i part. magazynu w podw.	św. Agnieszki 9	Łazarz Rok	1542/23
Dawid Landaus	balkon kryty w narożniku II. piętra	Dietlowska 44	Inż. Piotr Kozłowski	1344/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. VIII.		
Regina Lerner	przebud. part. pustki	Józefa 44	Inż. Z. Hausner	1417/23
Anna Kohn	dom IV.-piętrowy	Starowiślna 65	S. Singer	1420/23
Regina Laska	skład z piwnicy	Dietlowska 59	Józef Mitka	2084/23
Jachweta Niener i M. Nienerstein	przedziel. ścianką part. sklepu z ofic.	Bożego Ciała 12	Henryk Lamensdorf	1804/23
Maks Tänser	nadbudowa III. piętra	Starowiślna 44	Inż. S. Feldman	1964/23
		Dz. X.		
Józef Kuczmierczyk	stajnia	Dworska 7—5	Walenty Dudek	2132/23
		Dz. XI.		
Józef Gawędziński	przyziemny dom	Wasilewskiego	Ludwik Warth	1816/23
Jakób Hodur	nadbudowa II. piętra	Madalińskiego 7	Roman Bandurski	2008/23
Feliks Mikeska	szopa prowizoryczna	Barska 32	Feliks Mikeska	2040/23
Maurycy Nass	nadbud. i izba poddaszna	Zamkowa 3	Arch. B Torbe	2046/13
		Dz. XII.		
Stanisław Czechowicz	I-piętrowa oficyna	Syrokomli	Stan. Czechowicz	1856/23
		Dz. XV.		
Janina Ohly	dom II-piętrowy	Kujawska 7	Arch. Władysław Warczewski	1763/23
Helena Gecowa	dobudowa	Kazim. Wielk. 89	Inż Warczewski	1841/23
		Dz. XVII.		
Karol Hechter	szopa	Łokietka 5	Inż. Wacław Krzyżanowski	1329/23
Rympel i Ska	I-piętrowy dom mieszkalny ze składem na beczki	Obożna	Arch. S. Jonkler	1808/23
Edward Jirak	przebudowa portalu sklepowego	Wrocławska	Franc. Chlipalski	2022/23
		Dz. XIX.		
Klasztor św. Andrzeja, Dr. Karol Nikel	part. mag. i podcienie na skład materjał. stolarskich	Grzegórzecka 24	S. Jonkler	1335/23
		Dz. XXII.		
Wiktorja Żurowa	nadbudowa II-piętra	Krasickiego 3	Antoni Dostal	1519/23
Izrael Salomon Lieblich	kiosk murowany	Wielicka	Koczurkiewicz	1312/23
Matylda z Lipskich Horodeńska	mieszkania strychowe	Krasickiego 26	Henryk Tislowitz	1834/23

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

STATYSTYKA WODOCIĄGOWA

za sierpień 1923 r.

Miejscowość	Ilość mieszkańców	Ilość wypompowanej wody w m.³	Średnio dziennie w m.³	Maximum m.³	Minimum m.³	Na głowę i dobę litrów	Wysokość pompowania w m	Czas pracy maszyn. godzin	Praca maszyn w miljon. tm.	Praca maszyn w 1 g. w HP.	Zuż. węgl. w kg. ew. prądu elektryczn. w KW.	Na 100 m.³ wypompowanej wody	Praca w kgm. 1 kg. węgl. ew. 1 KW. prądu	Zużycie węgla ew. prądu na 1 HP/g.	Filtrowanie i czyszczenie wody
Kraków Zakłady: a) Bielany	200.000	590 498	19.048	19.897	16.037	108	67·08	1.482³⁰	38.041	95 0	478.307	84·3	79 533	3·4	Osadnik i 4 filtry naturalne
b) Zwierzyniec		77.784	2.509	3.365	1.415		63·—	744	4.900	24·4	32.371	41·6	151.370	1·8	Odżeleziacz syst. Overhoff nieczynny

Sprawy osobiste.

P. **Jan Król,** ogniomistrz miejskiej Straży pożarnej, przeniesiony został na zasadzie artykułu 6 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy stoł. król. miasta Krakowa (uchwała Rady miej. z 31 stycznia 1922) z dniem 1 września 1923 w stały stan spoczynku. (Lprez, 1387/923.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj.

Komisja wodociągowa.

Dnia 13 sierpnia odbyło się pod przewodnictwem Pana Wiceprezydenta S a r e g o posiedzenie K o m i s j i wodociągowej, na którem po sprawozdaniu z ruchu wodociągowego, uchwaliła Komisja warunki przedłużenia rurociągu do koszar we Woli Justowskiej i omawiana była sprawa budowy rafinerji w Skawinie, ze względu na zanieczyszczenie wody odpadkami rafinerji. Nadto przyznała Komisja ulgi w opłatach taryfowych.

Sekcja ekonomiczna z Komisją podgórską.

Dnia 23 sierpnia br. pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta S a r e g o odbyło się posiedzenie Sekcji ekonomicznej wspólnie z Komisją podgórską, na którem obradowano nad sprawą sprzedaży gruntu na Zabłociu, oraz sprawą nowej ulicy w Dz. XXII. na gruntach przemysłowych.

W dalszym ciągu uchwalono przedstawić Radzie miasta wnioski w sprawie budowy nowego miej. domu mieszkalnego przy ul. Słowackiego na gruntach pofortecznych, zatwierdzono regulację gruntów pofortecznych przy ul. Mickiewicza, oraz parcelację gruntów wojskowych na rzecz Osiedla oficerskiego.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.

Nr. 9. Kraków, dnia 30 września 1923 r. Rocznik XLIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń", która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz Mkp. 15000, zaś z opłatą pocztową o 3000 Mk. więcej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Rozporządzenia i Obwieszczenia.

L. 12081/1923 Kraków, dnia 17 września 1923.
I. b.

Opłaty za składanie materjałów budowlanych.

ROZPORZĄDZENIE

Na zasadzie postanowień § 15 ustawy budowniczej dla miasta Krakowa z dnia 18 lipca 1883 r. Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 63, Magistrat podwyższa w myśl uchwały Rady miasta z dnia 6 maja 1921 r. opłaty za składanie materjałów budowlanych w ulicach i na placach miasta następujące:

Za zajęcie 1 m.^{2} powierzchni placu, lub ulicy opłacać należy:

a) za każdy tydzień w dzielnicach I. do VIII. . . . . 6 groszy

b) za każdy tydzień w gminach przyłączonych . . . . 3 „

Wyszczególnione opłaty pobierać się będzie w markach polskich wedle kursu ustanowionego dla dla bonów złotych po myśli ustawy z dnia 22 marca 1923 Dz. ust. Rzp. Nr. 33 poz. 215.

Inne postanowienia rozporządzenia Magistratu z dnia 29 kwietnia 1889 L. 4048, pozostają nadal w mocy.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 14361/23 Kraków, dnia 27 września 1923 r.
I. b.

Opłaty za służbę bezpieczeństwa publicznego.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie przepisu § 64 Regulaminu ogniowego dla miasta Krakowa, normuje Magistrat w następujący sposób wysokość należytości, opłacanych przez przedsiębiorców za służbę bezpieczeństwa ogniowego, pełnioną przez Miejską Straż pożarną w lokalach widowiskowych, zabawowych, salach koncertowych i t. p.

Właściciele tych lokali spłacać mają mianowicie aż do dalszego zarządzenia:

A) w dni powszednie:

1) za sierżanta względnie ogniomistrza (komendanta) za każdą godzinę . . . 23 grosze
2) za pompiera za każdą godzinę . . . 17 „
3) za urzędnika za każde przedstawienie 27 „

B) w niedziele i święta:

1) za sierżanta względnie ogniomistrza (komendanta) za każdą godzinę . . . 27 grosze
2) za pompiera za każdą godzinę . . . 23 „
3) za urzędnika za każde przedstawienie 54 „

Jeżeli przedstawienie trwa poza godzinę 12-tą w nocy, należytości powyższe liczy się podwójnie.

Należytości powyższe opłacać należy w markach polskich, wedle kursu ustanowionego dla bonów złotych, po myśli ustawy z dnia 22 marca 1923 r. Dz. u. p. Nr. 33 poz 215 w Komendzie Miejskiej Straży pożarnej codziennie przed przedstawieniem.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1923 r.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 6555/1923 akc. Kraków, dnia 27 września 1923 r.

Podwyższenie opłat mytniczych.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, na zasadzie ustawy z dnia 24 października 1919 Dz. ustaw Nr. 88 poz. 479 rozporządzeniem z dnia 25 września 1923 r. N. S. M. 5405 zatwierdziło uchwałę Komisji administracyjnej Rady m. z dnia 11 września 1923, dotyczącą podwyższenia opłat mytniczych, pobieranych w mieście Krakowie na mocy dekretu nadwornego z dnia 25 września 1800.

Według powyższej uchwały opłaty mytnicze wynosić będą, począwszy od dnia 30 września 1923 za każde przekroczenie rogatki tak w kierunku do miasta jak z miasta następujące kwoty:

1) od każdego zwierzęcia domowego w zaprzęgu . . . . 2.500 Mk
2) od każdego zwierzęcia idącego luzem . 1.500 „
3) od automobilu osobowego . . . . . . 5.000 „
4) „ „ ciężarowego . . . . . 5.000 „
5) „ wozów, doczepionych do automobilów ciężarowych po . . . . 3.000 „ od każdej doczepki.

Pobór wymienionych opłat odbywać się będzie w myśl obowiązujących przepisów tylko przy przekroczeniu rogatki w stronę miasta, w podwójnej wysokości.

Przepisy, dotyczące uwolnienia od opłaty mytniczej pozostają niezmienione.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7824/923 III. c. Kraków, dnia 5 września 1923.

Taryfa kominiarska.

OBWIESZCZENIE.

Województwo krakowskie po wysłuchaniu opinji Reprezentacji miasta Krakowa, Izby handlowej i przemysłowej, oraz interesowanych Stowarzyszeń, reskryptem z dnia 31 sierpnia 1923 L. VI/6519 ex 1923 zezwoliło na zasadzie § 51 ustawy przemysłowej na podwyższenie z dniem 1 września 1923 r. obowiązującej dotychczas w poszczególnych dzielnicach miasta Krakowa, taryfy opłat za czynności kominiarskie, zatwierdzonej reskryptem Województwa z dnia 28 czerwca 1923 r. L. VI. (5297/23 o dalsze 150%.

Powyższe zarządzenie Województwa krakowskiego podaje się niniejszem do publicznej wiadomości.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 6012/1923. akc. Kraków, dnia 13 września 1923.

Podwyższenie opłat za użycie rzeźni, chłodni etc.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy uchwały Komisji administracyjnej Rady miasta z dnia 11 września 1923 r. podnosi Magistrat pobierane dotychczas opłaty za używanie rzeźni miejskiej, chłodni, za oględziny weterynarskie, za solarnię skór, oraz opłaty stajenne i wagowe w następujący sposób:

a) Opłaty za używanie rzeźni miejskiej:

1) od bydła rogatego nad 400 kg. z 10,000 na 40.000 Mk.
2) „ „ „ „ 250 „ „ 9.200 „ 35.000 „
3) „ „ „ „ 50 „ „ 6.000 „ 30.000 „
4) „ „ „ do 50 „ (cielęta) „ 4.000 „ 15.000 „
5) „ owiec, kóz, baranów . . „ 4.000 „ 15.000 „
6) „ nierogacizny do 60 kg. . „ 10.000 „ 30.000 „
7) „ „ „ 150 „ „ 10.000 „ 40.000 „
8) „ „ nad 150 „ „ 10.000 „ 50.000 „

b) Opłaty za oględziny weterynarskie:

od każdego zwierzęcia bez względu na wagę z 1.000 na 3.000 Mk.

c) Opłaty za użycie chłodni:

1) za użycie haka na dobę . z 1.500 na 5.000 Mk.
2) „ „ wózka „ „ . . „ 3.000 „ 10.000 „
3) „ „ 1 m.^{2} komory rocznie z 750.000 Mk. na 2.500.000 Mk;
4) „ jedną ubikację do marynowania rocznie z 3,000.000 na 10,000.000 Mk.;

d) Opłaty za solarnię skór:

Za użycie jednego przedziału na solenie skór z 1.500.000 na 5,000.000 Mk. rocznie;

e) Opłaty stajenne:

Od każdej sztuki zwierzęcia, bez względu na wagę z 400 na 1.000 Mk. na dobę;

f) Opłaty wagowe:

1) Za ważenie zwierząt żywych bez względu na wagę z 200 na 1.000 Mk. od sztuki;
2) Za ważenie mięsa i innych produktów od każdych 50 kg. lub mniejszej ilości z 200 na 1.000 Mk.

Podwyższone opłaty wchodzą w życie od dnia 16 września 1923.

O tem zawiadamia się strony interesowane.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 12371/23 V. Kraków, dnia 30 sierpnia 1923 r.

OBWIESZCZENIE.

A. Wykaz rzeczy znalezionych za miesiąc maj, czerwiec, lipiec i sierpień 1923 r.

Art. 555/23 — piłka gumowa,
„ 66/23 — sanki,
„ 90/23 — legitymacja tramwaj. Róży Traulman,
„ 96/23 — portfel z legitymacją Leona Hubera,
„ 113/23 — kosz z książkami i szmatami,
„ 118/23 — 2 piłki i sztaba żelazna,
„ 132/23 — damska czarna portmonetka,

Art. 135/23 — legitymacja tramwaj. Zofji Nawrot,
„ 145/23 — portfel z 4.000 Mkp.,
„ 146/23 — 181 Mkp.,
„ 152/23 — 1 dolar,
„ 153/23 — 57 koron czeskich i 13 Mk niem.,
„ 154/23 — portfel z 13.503 Mkp.,
„ 167/23 — toporek,
„ 168/23 — cwikier,
„ 172/23 — 1 para pantofli,
„ 170/23 — piłka nożna,
„ 178/23 — piłka gumowa,
„ 180/23 — kapelusz męski,
„ 189/23 — pugilares damski,
„ 190/23 — 10 kluczy,
„ 192/23 — pugilaresik na zegarek,
„ 193/23 — 3 piłki dziecine,
„ 194/23 — portfel z pieniądzmi E. Turczyńskiego,
„ 196/23 — portfel Zofji Biłaczyńskiej,
„ 197/23 — kapelusz dziecinny,
„ 198/23 — parasol,
„ 201/23 — portfel z pieniądzmi,
„ 202/23 — portfel,
„ 203/23 — waliza z rzeczami,
„ 204/23 — damska skórzana torebka,
„ 206/23 — portfel z pieniądzmi,
„ 207/23 — portfel Stanisława Robka,
„ 212/23 — pugilaresik z pieniądzmi,
„ 213/23 — bańka na mleko,
„ 214/23 — damska parasolka,
„ 216/23 — portfel,
„ 218/23 — 500 marek niemieckich,
„ 312/23 — 15.000 Mkp. L. Magistratn 8092/23,
„ 426/23 — kapelusz,
„ 427/23 — bransoleta,
„ 428/23 — damska skórzana torebka,
„ 429/23 — okładki z notesu z kartkami,
„ 430/23 — portfel Franciszka Rodaka,
„ 431/23 — waliza z rzeczami,
„ 432/23 — damska płócienna torebka,
„ 433/23 — torebka z legitymacją tramwajową,
„ 437/23 — 2 klucze,
„ 438/23 — książka kolejowa,
„ 441/23 — 15 ciężarków,
„ 443/23 — damska skórzana torebka,
„ 444/23 — tabliczka automobilowa,
„ 346/23 — spodnie nowe,
„ 448/23 — piłka szmaciana,
„ 450/23 — chusteczka,
„ 451/23 — pierścionki metalowe,
„ 453/23 — torebka damska,
„ 454/23 — portfel ceratowy,
„ 455/23 — kapelusz filcowy,
„ 456/23 — stary płaszcz damski,
„ 457/23 — torebka damska z pieniądzmi,
„ 458/23 — damska skórzana torebka,
„ 535/23 — piłka gumowa,
„ 536/23 — piłka ręczna,
„ 538/23 — damska bluzka,
„ 541/23 — damski złoty zegarek,
„ 542/23 — srebrna duża sylwetka,
„ 543/23 — broszka,
„ 544/23 — pasek skórkowy,
„ 545/23 — złota bransoletka damska,

Art. 546/23 — torba skórzana,
„ 547/23 — ubranie męskie, 1 koszula, kalesony, kapelusz, spodnie i 1 para trzewików,
„ 548/23 — damska torebka,
„ 550/23 — plecak, laska i portfel z pieniądzmi,
„ 551/23 — portfel z pieniądzmi,
„ 552/23 — chusteczka z 5.000 Mkp,
„ 553/23 — portfel skórzany,
„ 555/23 — pęk kluczy,
„ 557/23 — klucz,
„ 558/23 — torebka skórzana z pieniądzmi,
„ 559/23 — portfel skórzany z pieniądzmi,
„ 560/23 — książka Związku spożywczego urzędn. Wandy Królikowskiej,
„ 561/23 — 2 książki naukowe,
„ 563/23 — portfel z pieniądzmi,
„ 564/23 — papierośnica skórzana,
„ 565/23 — parasol,
„ 567/23 — 1 para trzewików,
„ 573/23 — srebrny damski zegarek,
„ 574/23 — 2 kluczyki,
„ 575/23 — 3 klucze,
„ 576/23 — pompka do roweru,
„ 581/23 — książka ustaw cywilnych,
„ 586/33 — miedziana obrączka,
„ 591/23 — 1.500 Mkp.,
„ 592/23 — portfel skórzany z pieniądzmi,
„ 593/23 — rama do piłki,
„ 594/23 — portfel Zygmunta Jamroza,
„ 595/23 — piłka gumowa,
„ 597/23 — woreczek z pieniądzmi,
„ 598/23 — portfel Wasyla Dobosza,
„ 599/23 — 130.000 Mkp.,
„ 601/23 — książka szkolna,
„ 602/23 — 10.000 Mkp.,
„ 610/23 — ręczna waliza płócienna,
„ 612/23 — pęcherz gumowy do piłki nożnej,
„ 613/23 — koszyk pręciany z prześcieradłem,
„ 614/23 — duża chustka,
„ 615/23 — pierścionek double,
„ 616/23 — pugilares damski Franc. Broskowej,
„ 617/23 — zapalniczka,
„ 618/23 — papierośnica,
„ 621/23 — 3 klucze,
„ 621/23 — kosz pręciany z rzeczami,
„ 707/23 — łyżwa,
„ 3848/23 — 1.000 Mkp.,
„ 4784/23 — 5.000 Mkp.,
„ 5747/23 — 1.105 Mkp.,
„ 5781/23 — 1.757 Mkp.,
„ 5822/23 — 2.100 Mkp.,
„ 5913/23 — 10.000 Mkp,
„ 5952/23 — 86.400 Mkp.,
„ 6056/23 — 10.000 Mkp.,
„ 6200/23 — 12.000 Mkp.,
„ 6436/23 — 5.000 Mkp.,
„ 6895/23 — 16.500 Mkp.,
„ 6894/23 — 2.700 Mkp.,
„ 7008/23 — 5.750 Mkp.

B. Przedmioty pozostawione u znalazców.

1) pies maści szarej,
2) pies legawiec.

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby o ile mogą dowieść ich prawa własności, zechcieli się zgłosić po odbiór tychże do biura Wydziału V. Magistratu (oficyny I. p. Nr. drzwi 16) w godzinach urzędowych między 8 a 10 rano, codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

W razie przeciwnym przedmioty te wydane będą znalazcom i po upływie trzech lat przejdą na ich wyłączną własność lub też sprzedane będą w drodze licytacji w tym samym terminie, zaś przedmioty, ulegające łatwo zniszczeniu jak np. części ubioru, zostaną sprzedane w trzy miesiące po niniejszem ogłoszeniu.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Do LM. 11478/23 II. a. Kraków, 27 września 1923.

TARYFA

opłat od podań i załączników podań wnoszonych do Magistratu, oraz świadectw urzędowych wystawianych przez Magistrat, obowiązująca od dnia 1 października 1923 r.

Poz.	Przedmiot	Wysokość opłaty Mk.
1.	Podania:	
	a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję), o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II. lub III. kategorji albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I. lub II. . .	2,000.000
	b) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) o ile chodzi o przedsiębiorstwo niewym. w punkcie a) niniejszej pozycji lub o spółdzielnie	400.000
	c) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenia przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie	
2.	Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego, jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu:	
	a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe należące do I, II, lub III. kategorji podatku przemysłowego, albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I, lub II.	2,000.000
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju	400.000
3.	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych n. p. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej itp.	280.000
4.	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego restauracji itp. mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi	8,000.000
5.	Podania o zezwolenie na zmianę nazwiska	2,000.000
6.	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzyj, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła) jeśli suma sporna .	
	a) nie przewyższa 800 000 Mk. .	8.000
	b) przewyższa 800.000 Mk., a nie przekracza 8,000.000 Mk. . . .	24.000
	c) przewyższa 8,000.000 Mk. . .	120.000
7.	Podania niewymienione pod poz. 1 do 6 z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stemplowej w myśl § 4 i 5 a) statutu o opłatach gminnych	120.000
	Część druga: Załączniki do podań.	
8.	Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej . . .	
	a) do podań wymienionych w punktach a, b, pozycyj 6,	4.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.
	b) do podań innego rodzaju . .	24 000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.
	Część trzecia: Świadectwa urzędowe.	
9.	Świadectwa zawierające zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (dokumenty koncesyjne):	
	a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe należące do I, II. lub III. kategorji podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I. lub II.	2,000.000
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju lub o spółdzielnię	400.000
10.	Świadectwa zawierające zezwolenia na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych n. p. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej itp.	280.000

Uwaga: 1. Do poz. 1 do 7. Stawki wymienione przy poz. 1 do 7 odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 24.000 Mk., przy podaniach jednak wymienionych w punktach a), b), pozycji 6, opłata od arkuszy następnych wynosi po 4.000 Mkp. Takiej samej opłacie po 24 090 względnie 4.000 Mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach, jak również każdy arkusz odpisów podania wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym. Za jeden arkusz, uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm. Niecały arkusz liczy się za cały.

Poz.	Przedmiot	Wysokość opłaty Mk.
11.	Świadectwa zawierające zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi .	40,000.000
12	Duplikat t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy równobrzmiący z egzemplarzem, pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny	56.000 od każdej stronicy całej lub zaczętej
13	Odpis lub wyciąg sporządzony przez urząd bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwopisem czy nie	56.000 od każdej stronicy całej lub zaczętej

Poz.	Przedmiot	Wysokość opłaty Mk.
14	Odpis lub wyciąg sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwopisem	24.000 od każdej stronicy całej lub zaczętej
15.	Poświadczenie własnoręczności podpisu:	
	a) zasadniczo	16.000 co do każdego podpisu
	b) w razie równoczesnego poświadczenia własnoręczności więcej niż dwóch podpisów umieszczonych na tym samym dokumencie	40.000 za wszystkie podpisy
16.	Świadectwa, nie wymieniono pod poz. 9—14	120.000 od arkusza pierwszego i 24.000 od każdego arkusza następnego

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Wykaz konsensów budowlanych
wydanych we wrześniu 1923.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. I.				
Wiktor Wawreczka, A. Haber, Hugon Ripper	Rynek główny 33	nadbud. IV. piętra przeb. schod ust.	Edward Skawiński	1854/23
Dz. III.				
Gustaw Szaszkiewicz	Wolska 6	nadb. i dob. III. p.	Janusz Zarzecki	1922/23
Juljusz Luft	Retoryka 84	doprowadz. światła do łaz. i zm. linji regul. III. p.	Biborski	1383/23 1778/23
Dr. Władysław Medyński	Plac Kossaka 8	nadbud. II. p. pokoi podstrych. dla służby bocznej klatki sch.	Henryk Lamensdorf	1980/23
Józef i Cecylja Peisnerowie	Podzamcze 22	nadbud. III. p.	Samuel Singer	1945/23
Dz. IV.				
Zdzisław de Laveaux	Wolska 17	nadbudowa II. p.	Arch. Józef Pokutyński	2000/23
Prof. Dr. Artur Benis	Podwale 2	roboty adapt. w mieszk. I. p.	Jerzy Struszkiewicz	1976/23
Adolf Haber	Siemiradzkiego 9	nadbud. III. p. oraz dobud. łazienek	Edward Skawiński	1982/23
Eljasz Teichler	Rajska 20	szopa	Tomasz Bujas	1734/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. VI.				
Dr. Ignacy Basler	Lubicz 2	pawilon part. przeznacz. na biuro linii okrętowej	Liebling Oberleder	2224/23
Dz. VII.				
Księża Misjonarze	Stradom 8	przeb. port. sklep.	Arch. M. Sarnecki	2182/23
Dr. Juda Peiper	Gertrudy 28	klozet w II p.	Inż. L. Gutman	2288/23
Dawid Leib Tobias	Koletek 9	parkan w dziedz.	Łazarz Rock	1870/23
Janusz Zarzecki	Starowiślna 17	dom czynsz. III. p.	Janusz Zarzecki	2361/23
Adolf i Henryka Meisels	Jasna 6	nadbud. ofic. I. p. i mansardu	Ludwik Gutman	2252/23
Izaak Borgenicht	Jasna 2	nadbud. III. p. i dobud. 3c-h ofic.	Łazarz Rock	2346/23
Dz. VIII.				
Żydowskie Tow. szk. lud.	Brzozowa 5	mansard	Łazarz Rock	1886/23
Abraham Wachstok	Józefa 25	I-piętr. oficyna	Inż. Zygm. Prokesz	1939/23
Józef Steif	Krakowska 35	I. p. ofic. z mansard. i mieszk. na I. p.	Inż. Zygm. Prokesz	1794/23
Natan Katzner i Synowie	Krakowska 32	umieszcz. stróża na III. piętrze	Łazarz Rock	2394/23
Dz. IX.				
Józef Kuczmierczyk	Dworska 75	stajnia	Walenty Dudek	2132/23
Helena Staniszewska	Twardowskiego parc. 62/2	przyziemny domek	Walenty Dudek	2284/23
Dz. XI.				
Stefan i Zofja Rychterowie	Barska 49	willa przyziemna z poddaszem	Michał Jelewski	2170/23
Dz. XII.				
Dr. M. Kannenberg i Landy	róg Al. Krasińskiego i Smoleńsk	dom IV-piętrowy	Rudolf Hand	1614/23
Kazim. Lewandowski	Słoneczna i Kraszewskiego	I-piętrowa willa	Arch. Ludwik Wojtyczko	2076/23
Dz. XIII.				
Ludwik Jasiński	Ks. Józefa 47	mieszkanie na poddaszu	Jacek Kalita	2074/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. XV.				
Aleks. Markiewicz	Królewska 45	dom I-piętrowy	Tomasz Bujas	1815/23
Ant. i Julja Stypułowie	Chocimska 14	komórki	Konst. Smoliński	1941/23
Barbara Seifertowa	Racławicka 134	ubik. na poddaszu	Edm. Oraczewski	1998/23
Dz. XVII.				
Janusz i Marja Dymkowie	Kremerowska 10	willa parterowa	Aleks. Karwat	1961/23
Ignacy Garde i Spółka	Świętokrzyska 8	I piętrowa oficyna i part. magazyny	S. Singer	2403/23
Dz. XVIII.				
Helena Bobakowa	Warszawskie lwh. 56	ogrodz. realności	inż. Wktor Skołyszewski	1913/23
Dz. XIX.				
Karol i Florentyna Orleccy	Piaski	dobud. I. p. willi i part. ofic. z wozownią komórk. gnojown. i wych.	Piotr Kozłowski	1609/23
Dz. XXII.				
Towarzystwo Domu robotniczego	narożnik Kalwaryjskiej i Smolki	oparkanienie parceli	—	1828/23
Józefa Doleżal	Łagiewnicka 17	przeróbka okna na drzwi sklep. ścianka dzieląca	Aleksander Sołtys	2210/23
Benjamin Geishals	Wita	dom II-piętrowy	Antoni Dostal	2088/23
S. Beigelman	Józefińska 1	mag. zboż. z miesz. dla stróża	Piotr Kozłowski	1832/23
Jan Mycoń	Cmentarna 6	I-piętr. oficyna	Henryk Tislowitz	2099/23

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

STATYSTYKA WODOCIĄGOWA — za wrzesień 1923.

Miejscowość	Ilość mieszkańców	Ilość wypompowanej wody w m.^{3}	Średnio dziennie m.^{3}	Maximum m.^{3}	Minimum m.^{3}	Na głowę i dobę litrów	Wysokość pompowania w m.	Czas pracy maszyn. godzin	Praca maszyn w miljon. tm.	Praca maszyn w 1 g. w HP.	Zuż. węgl. w kg. ew. prądu elektryczn. w KW.	Na 100 m.^{3} wypompowanej wody	Praca w kgm. 1 kg. węgl. ew. 1 KW. prądu	Zużycie węgla ew. prądu na 1 HP/g.	Filtrowanie i czyszczenie wody
Kraków Zakłady: *a)* Bielany	200.000	575.894	19.196	20.550	17.549	108·6	67.09	1.432^{25}	36.980	95·6	493.905 węgla	89·6 węgla	74.873	3·6 węgla	Osadnik i 4 filtry naturalne
b) Zwierzyniec		75.500	2.517	2.928	2.098		63.—	720^{00}	4.757	24·5	31.052 prądu	41·1 prądu	153.195	1·8 prądu	Odżeleziacz syst. Overhoff nieczynny

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Nominacje.

A) W etacie Zarządu wodociągu miejskiego.

Z dniem 1-go czerwca 1923 roku, mianowano p. **Stefanję Ząbierzewską** kancelistką Zarządu wodociągu miejskiego w XI. stopniu służb. Lpr. 1848/23.

B) W miejskiej Straży pożarnej.

1) z dniem 6 lipca 1923, mianowano p. **Michała Szewczyka** strażakiem miejskiej Straży pożarnej.
Lprez. 1511/923.

2) z dniem 1 lipca 1923 r., mianowano p. **Wawrzyńca Świdera** strażakiem miejsk. Straży pożarnej.
Lprez. 1513/923.

3) z dniem 1 lipca 1923, mianowano p. **Józefa Syrka** strażakiem miejskiej Straży pożarnej.
Lprez. 1512/923.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj.

Komisja dla przemysłu konces.

W dniu 7 września b. r. odbyło się posiedzenie Komisji dla przemysłów koncesjonowanych pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra Wielgusa. Komisja wydała opinje co do szeregu wniesionych podań o koncesje przemysłowe.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.

Nr. 10. Kraków, dnia 31 października 1923 r. Rocznik XLIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń“, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz Mkp. 300.000, z opłatą pocztową o 50.000 Mk. więcej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Obwieszczenia i Rozporządzenia.

L. 14583 923
I. b. Kraków, dnia 1 października 1923 r.

Taryfa za wywóz popiołu etc.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2 stycznia 1920 r. L. 193/920 ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat za wywóz popiołu i zmiotków domowych:

1) za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu . . — złp. 10 gr.
2) za wywóz jednego wozu popiołu 3 złp. —
3) za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu, lub wydobywania z dołów, dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Należytości powyższe opłacać należy w markach polskich według każdorazowego kursu ustanowionego dla bonów złotych po myśli ustawy z dnia 22 marca 1923 Dz. ust. Rzp. Nr. 33 poz. 215.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 6646/23
akc. Kraków, dnia 1 października 1923 r.

Podwyższenie opłaty gminnej od trunków.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1923 N. S. M. 4402 i w porozumieniu z Województwem krakowskiem zezwolił Tymczasowy Wydział Samorządowy reskryptem z dnia 6 sierpnia 1923 L. W. 23 140/I. gminie miasta Krakowa na podwyższenie opłat gm. od trunków alkoholowych do wysokości 30% akcyzy rządowej. Na mocy powyższego rozporządzenia podwyższa Magistrat opłaty gminne od napojów spirytusowych w stosunku wyżej oznaczonym i będzie je pobierał, począwszy od dnia 4 października 1923 w następującej wysokości:

a) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu da się oznaczyć zapomocą studzielnego alkoholomierza, przy temperaturze + 12° R, a zawierających:

1)	nie więcej niż	30°	po	5.400	Mk od litra
2)	„ „ „	40°	„	7.200	„ „ „
3)	„ „ „	50°	„	9.000	„ „ „
4)	„ „ „	70°	„	12.600	„ „ „
5)	„ „ „	90°	„	16.200	„ „ „
6)	więcej niż	90°	„	18.000	„ „ „

b) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się przepisanym alkolomierzem oznaczyć do 9.000 Mk. od litra, bez względu na zawartość alkoholu. Podwyższonej opłacie podlegają wszystkie zapasy napojów spirytusowych, dlatego wszystkie osoby, które w dniu 4 października 1023 posiadać będą jakiekolwiek zapasy wymienionych napojów, obowiązane będą donieść o tem pisemnie w terminie dni 3 Administracji akcyzy, ul. Kopernika 1, podając ich ilość i miejsce przechowania, a to celem przeprowadzenia kontroli przez organa akcyzowe, którym należy dozwolić wstępu do odnośnego lokalu i udzielić potrzebnej pomocy przy badaniu. Od zgłoszonych i sprawdzonych zapasów wymierzy Administracja akcyzy dodatkową opłatę, którą uiścić należy w Kasie Administracji akcyzy w terminie dni 8. Potrzebnych do zgłoszenia druków dostarczy Administracja akcyzy.

Zaniedbanie zgłoszenia lub podanie fałszywych dat pociągnie za sobą karę, przewidzianą w ustawie z dnia 15 kwietnia 1910 r. N. 122 Dz. u. kr. przedłużonej uchwałą P. K. L. z dnia 16 grudnia 1918 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 14582/23 Kraków, dnia 1 października 1923 r.
I. b.

Taryfa za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 L. 7912/918 I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowania wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta.

1. Za wypompowanie wody i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:

a) od 1 m³ w dzień	4 złp.	— gr.
b) od 1 m³ w nocy	6 „	— „

2. Za wypompowanie wody z piwnic przez jedną godzinę 12 złp.

3. Za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:

a) za jeden dzień pracy robotnika w dniu powszednim	2 złp.	50 gr.
b) za jedną noc pracy robotnika w dniu powszednim	3 „	75 „
c) za jeden dzień pracy robotnika w dniu świątecznym	5 „	— „
d) za użycie narzędzi, światła 25% kosztów robocizny		
e) za furmankę przez cały dzień . .	6 „	50 „
f) „ „ „ całą noc . . .	9 „	75 „
g) za furmankę przez cały dzień świąteczny	13 „	— „
h) za wiązkę siana lub słomy . . .	— „	30 „
i) za 100 kg. koksu	8 „	— „
k) za użycie pieca koksowego . . .	— „	80 „

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Należytości powyższe opłacać należy w markach polskich według każdorazowego kursu ustanowionego dla bonów złotych, po myśli ustawy z dnia 22 marca 1923 Dz. ust. Rzp. Nr. 33 poz. 215.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 14937/1923 Kraków, dnia 6 października 1923.
I. b.

ROZPORZĄDZENIE.

Władze kolejowe stwierdziły, że na szlaku kolejowym między mostem nad ul. Kopernika, a mostem na Wiśle wchodzą niepowołani tłumnie na tory kolejowe, niszcząc szkarpy i urządzenia kolejowe i narażając się przytem na niebezpieczeństwo przejechania, lnb okaleczenia.

Wobec powyższego Magistrat przypomina na podstawie przepisu § 90 rozporządzenia cesarskiego z dnia 16 listopada 1851 Nr. 1 ex. 1852 Dz. u. p. zakaz objęty postanowieniem § 96 cytowanego rozporządzenia i zakazuje jak najsurowiej wchodzenia i przechodzenia przez tory kolejowe, wchodzenia na miejsca do koleji należące, mianowicie szkarpy, rowy i t. p.

Przekraczający niniejsze rozporządzenie, o ile czyn karygodny nie podpada pod powszechną ustawę karną ulegną w myśl § 101 powyższego rozporządzenia na zasadzie rozporządzenia z dnia 3 kwietnia 1855 r. Nr. 61 Dz. u. p. i z dnia 30 września 1857 r. Dz. u. p. surowym grzywnom ewentualnie karom aresztu.

Nad przestrzeganiem niniejszego rozporządzenia czuwać będą organa kolejowe, oraz organa Policji Państwowej.

Magistrat stoł król. miasta Krakowa.

L. 6847/23 Kraków, dnia 8 października 1923 r.
akc.

Podwyższenie opłaty gminnej od trunków.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie upoważuienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1923 N. S. M. 4402 i w porozumieniu z Województwem krakowskiem zezwolił Tymczasowy Wydział Samorządowy reskryptem z dnia 6 sierpnia 1923 L. W. 23 140/I. gminie miasta Krakowa na podwyższenie opłat gm. od trunków alkoholowych do wysokości 30% akcyzy rządowej. Na mocy powyższego rozporządzenia podwyższa Magistrat opłaty gm. od napojów spirytusowych w stosunku wyżej oznaczonym i będzie je pobierał, począwszy od dnia 8 października 1923 r. w następującej wysokości:

a) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu da się oznaczyć zapomocą studzielnego alkoholomierza, przy temperaturze + 12° R, a zawierających:

1) nie więcej niż	30°	po	9.000 Mk od litra
2) „ „ „	40°	„	12000 „ „ „
3) „ „ „	50°	„	15.000 „ „ „
4) „ „ „	70°	„	21.000 „ „ „
5) „ „ „	90°	„	27.000 „ „ „
6) więcej niż	90°	„	30.000 „ „ „

b) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się przepisanym alkoholomierzem oznaczyć po 15.000 Mk. od litra, bez względu na zawartość alkoholu. Podwyższonej opłacie podlegają wszystkie zapasy napojów spirytusowych, dlatego wszystkie osoby, które w dniu 8 października 1923 posiadać będą jakiekolwiek zapasy wymienionych napojów, obowiązane będą donieść o tem pisemnie w terminie dni 3 Administracji akcyzy ul. Kopernika 1, podając ich ilość i miejsce przechowania, a to celem przeprowadzenia kontroli przez organa

akcyzowe, którym należy dozwolić wstępu do odnośnego lokalu i udzielić potrzebnej pomocy przy badaniu.

Od zgłoszonych i sprawdzonych zapasów wymierzy Administracja akcyzy dodatkową opłatę, którą uiścić należy w kasie Administracji akcyzy w terminie dni 8. Potrzebnych do zgłoszenia druków dostarczy Administracja akcyzy. Zaniedbanie zgłoszenia lub podanie fałszywych dat pociągnie za sobą karę, przewidzianą w ustawie z dnia 15 kwietnia 1910 r. N. 122 Dz. u. kr. przedłużonej uchwałą P. K. L. z dnia 16 grudnia 1918 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7142/23 akc. Kraków, dnia 19 października 1923 r.

Podwyższenie opłaty gminnej od trunków.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1923 r. N. S. M. 4402 i w porozumieniu z Województwem krakowskiem zezwolił Tymczasowy Wydział Samorządowy reskryptem z dnia 6 sierpnia 1923 L. W. 23 140/I. gminie miasta Krakowa na podwyższenie opłat gm. od trunków alkoholowych do wysokości 30% akcyzy rządowej. Na mocy powyższego rozporządzenia podwyższa Magistrat opłaty gminne od napojów spirytusowych w stosunku wyżej oznaczonym i będzie je pobierał, począwszy od dnia 24 października 1923 w następującej wysokości:

a) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu da się oznaczyć zapomocą studzielnego alkoholomierza, przy temperaturze $+ 12^0$ R, a zawierających:

1) nie więcej niż	30^0 po	18.000 Mk od litra
2) „ „ „	40^0 „	24.000 „ „ „
3) „ „ „	50^0 „	30.000 „ „ „
4) „ „ „	70^0 „	42.000 „ „ „
5) „ „ „	90^0 „	54.000 „ „ „
6) więcej niż	90^0 „	60.000 „ „ „

b) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się przepisanym alkoholomierzem oznaczyć po 30.000 Mk od litra, bez względu na zawartość alkoholu. Podwyższonej opłacie podlegają wszystkie osoby, które w dniu 24 października 1923 posiadać będą jakiekolwiek zapasy wymienionych napojów, obowiązane będą donieść o tem pisemnie w terminie dni 3 Administracji akcyzy, ul. Kopernika 1, podając ich ilość, stopniowość i miejsce przechowania, a to celem przeprowadzenia kontroli przez organa akcyzowe, którym należy dozwolić wstępu do odnośnego lokalu i udzielić potrzebnej pomocy przy badaniu.

Od zgłoszonych i sprawdzonych zapasów wymierzy Administracja akcyzy dodatkową opłatę, którą uiścić należy w kasie Administracji akcyzy w terminie dni 8. Potrzebnych do zgłoszenia druków dostarczy Administracja akcyzy. Zaniedbanie zgłoszenia lub podanie fałszywych dat pociągnie za sobą karę, przewidzianą w ustawie z dnia 15 kwietnia 1910 r. N. 122 Dz. u. kr. przedłużonej uchwałą P. K. L. z dnia 16 grudnia 1918 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 14359/923 I. b Kraków, dnia 20 października 1923 r.

Taryfa za składanie materjałów budowlanych.

ROZPORZĄDZENIE.

Na zasadzie postanowień § 15 ustawy budowniczej dla miasta Krakowa z dnia 18 lipca 1883 r. Dz. ust. i rzp. kraj. Nr. 63, Magistrat normuje w myśl uchwały Rady miasta z dnia 6 maja 1921 r. opłaty za składanie materjałów budowlanych na ulicach i placach miasta następująco:

Za zajęcie 1 m^2 powierzchni placu, lub ulicy opłacać należy:

a) za każdy tydzień w dzielnicach I. do VIII. 6 gr.
b) „ „ „ „ „ przyłączonych . . . . 3 „

Wyszczególnione opłaty pobierać będzie w markach polskich, wedle kursu ustanowionego dla należytości miejskich.

Inne postanowienia rozporządzenia Magistatu z dnia 29 kwietuia 1889 r. L. 4048 pozostają nadal w mocy.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 15750/23 I. b. Kraków, dnia 20 października 1923 r.

Taryfa opłat za wywoz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 L. 7912/918 I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta.

1. Za wypompowanie wody i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:

a) od 1 m^3 w dzień . . . . 4 złp. — gr.
b) od 1 m^3 w nocy . . . . 6 „ — „

2. Za wypompowanie wody z piwnic przez jedną godzinię 12 złp.

3. Za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:

a) za jeden dzień pracy robotnika w dniu powszednim . . . . 2 złp. 50 gr.
b) za jedną noc pracy robotnika w dniu powszednim . . . . 3 „ 75 „

c) za jeden dzień pracy robotnika w dniu świątecznym . . . . 5 złp. — gr.
d) za użycie narzędzi, światła, 25% kosztów robocizny . . . . . .
e) za furmankę przez cały dzień . . 6 „ 50 „
f) „ „ „ całą noc . . . 9 „ 75 „
g) za furmankę przez cały dzień świąteczny . . . . 13 „ — „
h) za wiązkę siana lub słomy . . . — „ 30 „
i) za 100 kg. koksu . . . . 8 „ — „
k) za użycie pieca koksowego . . . — „ 80 „

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Należytości powyższe opłacać należy w markach polskich według każdorazowego kursu złotego ustanawianego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 września 1922 r. Dz. u. Rz. P. Nr. 83 poz. 740.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 9063/23
III. c.
Kraków, dnia 20 października 1923 r.

Taryfa opłat kominiarskich.

OBWIESZCZENIE.

Województwo krakowskie po wysłuchaniu opinji Reprezentacji miasta Krakowa, Izby handlowej i przemysłowej oraz interesowanych Stowarzyszeń, reskryptem z dnia 14 pańdziernika 1923 L. 7567/VI./92 zezwoliło na zasadzie § 51 ustawy przemysłowej na podwyższenie z dniem 15 października 1923 r. obowiązującej dotychczas w poszczególnych dzielnicach miasta Krakowa taryfy opłat za czynności kominiarskie, zatwierdzonej reskryptem Województwa z 31 sierpnia 1923 L. VI, 6519/23 o dalsze 200%.

Powyższe zarządzenie Województwa krakowskiego podaje się niniejszem do publicznej wiadomości.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 3775/23
I. a.
Kraków, dnia 20 października 1923.

Obowiązek budowy domów przez instytucje finansowe.

OGŁOSZENIE.

Według art. 5 ustawy z dnia 26 września 1922 Nr. 89 poz. 811 Dz. u. Rz. P. o rozbudowie miast obowiązane są banki i instytucje finansowe względnie ich oddziały, przedsiębiorstwa do zabaw, oraz kinoteatry, które powstały względnie rozpoczęły swoją działalność po 1 stycznia 1918 r. — rozpocząć najdalej do 2 (dwóch) lat i w przeciągu dalszych 2 (dwóch) lat ukończyć budowę conajmniej jednego domu mieszkalnego w takich rozmiarach, w jakich zajmują pomieszczenie na biuro względnie przedsiębiorstwo w danej miejscowości.

Gdy ilość zajętych przez wspomniane instytucje i przedsiębiorstwa ubikacji jest tak mała, że ze względów finansowo-technicznych nie opłaci się budować osobnego domu mieszkalnego, mogą się dwie czy więcej tego rodzaju instytucje albo przedsiębiorstwa złączyć dla budowy wspólnego domu mieszkalnego o przestrzeni zgodnej z przepisem ustępu 1.

O ile wspomniane instytucje w terminie w ustępie 1 podanym t. j. do 20 października 1924 r. do budowy domu nie przystąpią lub do 20 października 1926 r. budowy nie ukończą, Magistrat uprawniony będzie tym instytucjom podwyższyć przewidziane w art. 19 powołanej ustawy opłaty komorniane aż do 100-krotnej wysokości.

Przepis ten nie dotyczy tych banków i przedsiębiorstw, które w okresie od 1 stycznia 1918 roku wybudowały pomieszczenie na swe potrzeby.

Powyższe postanowienie ustawowe podaje Magistrat niniejszem do publicznej wiadomości celem ścisłego zastosowania się do nich, gdyż po bezskutecznym upływie oznaczonego wyżej terminu Magistrat bezwzględnie skorzysta z przysługującego mu prawa poboru podwyższonej opłaty komornianej od wspomnianych instytucji i przedsiębiorstw.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 15741/923
I. b.
Kraków, dnia 20 października 1923.

Taryfa za wywóz popiołu itp.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2-go stycznia 1920 r. L. 193/20 I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat, za wywóz popiołu i zmiotków domowych.

1) za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu . . . . — złp. 10 gr.
2) za wywóz jednego wozu popiołu . 3 „ — „
3) za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu, lub wydobywanie z dołów dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Należytości powyższe opłacać należy w markach polskich, według każdorazowego kursu złotego polskiego ustanawianego zgodnie z przepisami ustawy z 26 września 1922 r. Dz. u. Rz. P. Nr. 83 poz. 740.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 9165/23
III. c.
Kraków, dnia 25 października 1923.

Opłaty od środków przewozowych.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje niniejszem do publicznej wiadomości następujące rozporządzenie w sprawie opłat w mieście Krakowie od środków przewozowych, uchwalone przez

Radę miasta Krakowa dnia 12 czerwca 1923 r., a zatwierdzone przez Ministerstwo Spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu rozporządzenia z 25 września 1923 r. Nr. S. M. 5497.

Dotychczas obowiązującą taryfę opłat gminnych od środków przewozowych z dnia 18 października 1922 r. L. III. a. 4948/22 podwyższa się w sposób następujący:

1) od dorożki jednokonnej z 6.000 Mk. na	80.000 Mk.
2) „ „ dwukonnej z 8.000 „ „	96.000 „
3) „ powozu pryw. (od zaprzęgu):	
a) jednokonnego	250.000 „
b) dwukonnego	500.000 „
4) od dorożki automobilowej i od automobilu do jazdy wynajmowanego z 12.000 Mk. na	250.000 „
5) od omnibusu konnego z 6.000 Mk. na	80.000 „
6) „ „ autom. z 10.000 „ „	250.000 „
7) „ automobilu prywatnego:	
o sile do 30 koni	250.000 „
„ „ od 30—45 koni	500.000 „
„ „ 45 w zwyż.	1,000.000 „
8) od omnibusu automobil. do perjodycznego przewozu osób między Krakowem, a inną miejscowością od 1 wozu z kołami gumowemi z 10.000 Mk. na	250.000 „
9) motocykle na	125.000 „
10) od wozu ciężarowego z 5.000 na .	100 000 „
11) „ „ meblowego z 10.000 na .	250.000 „
12) „ automobilu ciężarowego z kołami gum. o pojemności do $1^1/_2$ tony .	125.000 „
od $1^1/_2$—3 ton	250.000 „
ponad 3 tony	500.000 „
13) od każdej przyczepki do automobilu ciężarowego z kołami gumowemi	150.000 „

Środki przewozowe, którymi poszczególni przemysłowcy rozwożą własne towary:

14) od wozu jednokonnego z 2.400 Mk. na	50.000 Mk.
15) „ „ dwukonnego „ 3.600 „ „	75 000 „
16) „ „ automobl. z kołami gum. .	250.000 „
17) „ każdej przyczepki do wozu automobilowego z kołami gumowemi	100.000 „
18) od wozu meblowego (obcego) używanego tylko chwilowo w mieście z 1.000 Mk. na	50.000 „

Ponieważ niniejsze rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 lipca b. r., przeto Magistrat zarządza co następuje:

Wzywa się wszystkich właścicieli środków przewozowych od 1—18 wymienionych, którzy dotychczas nie zgłosili swych środków przewozowych do wymiaru opłaty gminnej, aby w nieprzekraczalnym terminie do dnia 25 listopada 1923 r. włącznie, zgłosili pisemnie w Magistracie swoje środki przewozowe celem wymiaru opłaty.

Zgłoszenie winno nastąpić w formie podania (bez stempla), w którem należy wyszczególnić ilość środków przewozowych, ich rodzaj i dokładny adres właściciela środka przewozowego.

Do zgłoszenia środków przewozowych obowiązani są również ci właściciele tychże, którzy zgłosili już swe środki przewozowe i uścili należną opłatę według dotychczas obowiązującego wymiaru, a to celem wymierzenia im dodatkowej opłaty według wymiaru ustanowionego obecnem rozporządzeniem.

Jednocześnie Magistrat oznajmia, że należytości za wydanie książeczki kontrolnej opłaty gminnej od środków przewozowych, względnie należytości za druk i oprawę tejże książeczki, oraz za wydanie tabliczki porządkowej dla każdego środka przewozowego, — będą również odpowiednio podwyższone, a do uiszczenia tak podwyższonych należytości (względnie nadwyżek już uiszczonych należytości z tego tytułu) będą obowiązani także wszyscy ci właściciele środków przewozowych, którym wydano już książeczki kontrolne i tabliczki porządkowe.

Książeczki kontrolne obejmować będą tesame rubryki, jak wyszczególnione w poprzedniem tut. rozporządzeniu z dnia 21 czerwca 1921 L. 8162/III. a. tj. imię i nazwisko posiadacza środka przewozowego, jego adres, rodzaj środka przewozowego, numer tegoż, wysokość rocznej opłaty, rok i półrocze, za które przypada opłata i poświadczenie Kasy miejskiej za uiszczenie opłaty

Książeczkę kontrolną winien zawsze mieć przy sobie woźnica, względnie szofer lub ciągnący wózek ręczny i na każde wezwanie organu Magistratu lub Policji ją okazać.

Tabliczkę zawierającą numer porządkowy i oznaczenie środka przewozowego wyda posiadaczowi Kasa miejska przy uiszczeniu należnej opłaty.

Sposób oznaczenia tych tabliczek podano już w powołanem wyżej tut. rozporządzeniu.

Równocześnie tracą moc prawną przepisy rozporządzenia z 18 października 1922 r. L. 4948/922 III. a.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7204/1923 akc. Kraków, dnia 29 października 1923.

Podwyższenie opłat na Cetralnej Targowicy na bydło.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że z powodu zwiększenia kosztów utrzymania Centralnej Targowicy bydlęcej Komisja administracyjna Rady miasta uchwaliła na posiedzeniu dnia 26 października 1923 r. podnieść opłaty pobierane na Targowicy miejskiej w następujący sposób:

1) opłatę targową od zwierząt, wprowadzonych na Targowicę miejską z 2 Mk. na 20 Mk. od każdego kilograma żywej wagi zwierzęcia;

2) opłatę stajenną z 400 na 3.000 Mk. od sztuki na dobę;

3) opłatę wagową z 200 na 3.000 Mk. od każdego zwierzęcia.

Podwyższone opłaty wchodzą w życie dnia 1 listopada 1923 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 6648/23 akc. Kraków, dnia 29 października 1923.

Podwyższenie opłat za użycie rzeźni, chłodni etc.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy uchwały Komisji administracyjnej Rady miasta z dnia 26 października 1923 r. podnosi Magistrat pobierane dotychczas opłaty za używanie rzeźnni miejskiej, chłodni, za oględziny weterynarskie, za solarnię skór, oraz opłaty stajenne i wagowe w następujący sposób:

a) Opłaty rzezalniane:

1) od bydła rogatego nad 400 kg.	z 40.000	na 100.000	Mk.
2) od bydła rogatego nad 250 kg.	„ 35.000	„ 80.000	„
3) od bydła rogatego nad 50 kg.	„ 30.000	„ 70.000	„
4) od bydła rogatego do 50 kg.	„ 15.000	„ 40.000	„
5) od owiec, kóz, baranów	„ 15.000	„ 40.000	„
6) od nierogacizny:			
a) do 60 kg. . . .	„ 30.000	„ 80.000	„
b) „ 150 „ . . .	„ 40.000	„ 100.000	„
c) nad 150 „ . . .	„ 50.000	„ 150.000	„

b) Opłaty za oględziny weterynarskie:

Od wszystkich zwierząt bez względu na wagę z 3.000 na 7.000 Mk.

c) Opłaty za użycie chłodni:

1) za użycie haka na dobę	z 5.000	na 12.000	Mk.
2) za użycie wózka na dobę . . .	„ 10.000	„ 25.000	„
3) za użycie 1 m^2 komory rocznie	„ 2,500.000	„ 6,000.000	„
4) za 1 ubikację do marynowania rocznie . . .	„ 10,000.000	„ 25.000.000	„

d) Opłaty za solarnię skór:

Za użycie jednego przedziału na solenie skór z 5,000.000 na 12,000 000 Mk. rocznie.

e) Opłaty stajenne:

Od każdej sztuki zwierzęcia bez względu na wagę z 1.000 na 3.000 Mk. za dobę.

f) Opłaty wagowe:

1) za ważenie zwierząt żywych bez względu na wagę z 1.000 na 3.000 Mk. dd sztuki;
2) za ważenie mięsa i innych produktów od każdych 50 kg. lub mniejszej ilości z 1.000 na 3.000 Mk.

Podwyższone opłaty wchodzą w życie dnia 1 listopada 1923 r.

O tem zawiadamia się strony interesowane.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 15226/923 I. b. Kraków, 31 października 1923 r.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 21 kwietnia 1923 r. Dz. ust. Rzp. Nr. 49 poz. 346, oraz uchwały Rady miejskiej z dnia 5 października 1923 r. Magistrat ogłasza niniejszem przepisy dotyczące **ulg budowlanych w mieście Krakowie.**

§ 1.

Budynki parterowe mogą być wznoszone przy wszystkich ulicach z wyjątkiem dzielnicy I-szej.

Również przy wszystkich ulicach mogą być wznoszone budynki o 2-óch kondygnacjach (parter i I p.).

Wysokość domu nie może przekraczać szerokości ulicy z wyjątkami wymienionymi w następnym ustępie.

W dzielnicach I. do VIII. wolno bez względu na szerokość ulicy budować domy na 17 m wysokie. Przy ulicach okalających planty miejskie od strony zewnętrznej, może Magistrat bez względu na szerokość ulicy zezwolić na budynki dochodzące do 25 m wysokości.

Najwyższa wysokość domu może wynosić w dzielnicy I-szej 22 m, w innych dzielnicach zaś 25 m.

Na narożniku dwóch ulic wolno budować domy o wysokości, odpowiadającej szerszej ulicy, atoli długość takiego narożnego budynku w ulicy węższej nie może w zasadzie przenosić półtorakrotnej szerokości tej węższej ulicy.

Jeżeli domy cofnięte są w myśl § 17. ustawy budowniczej dla miasta Krakowa, a parcela nie jest wyższa od 25 m, można zwiększyć ich wysokość w miarę szerokości odstępu, pod tym jednak warunkiem, że graniczne mury sąsiedniej realności będą zakryte skrzydłami nowego budynku dochodzącymi do linji regulacyjnej. Wysokość tych skrzydeł stosować się ma jednak do postanowień ustępu 3 i 4 niniejszego paragrafu.

Przy oznaczeniu wysokości budynków oficynowych od strony i w obrębie podwórza, oraz skrzydeł podwórzowych budynku frontowego, należy uwzględnić stosunki miejscowe, wielkość i kształt podwórza, położenie budynku od słońca i zamierzony sposób używania tychże. Uwzględnić należy również wymogi sanitarne, aby wszystkie ubikacje służące na pobyt dla ludzi, pomieszczone w projektowanym budynku oficynowym. jak i również w przypierających, względnie sąsiednich budynkach, posiadały dostateczną ilość światła i powietrza. W żadnym razie wysokość budynków oficynowych nie może być większa jak dopuszczalna wysokość budynku frontowego, ani też nie może przenosić półtorakrotnej szerokości, względnie głębokości podwórza.

Gdy budynek usytuowany jest przy wolnym placu, lub w głębi posiadłości, władza budowlana II. instancji może zezwolić na przekroczenie przepisanej wysokości odnośnego budynku tak od strony ulicy jak i od podwórza.

Wysokość budynku mierzy się od górnej krawędzi gzemsu wieńczącego do najwyższego punktu przyległego terenu.

§ 2.

Przy użyciu cegły palonej normalnych wymiarów grubość ścian zewnętrznych pomieszczeń mieszkalnych nie może być mniejsza od $1\frac{1}{2}$ cegły.

Grubość ścian winna jednak czynić zadość wymaganiom konstrukcyjnym (statycznym) i termicznym, odpowiednio do materjałów zużytych do budowy.

§ 3.

Wiązania dachu mogą być oparte na belkowaniach stropowych. Żadne drewniane części konstrukcji dachów nie mogą jednak być wpuszczane w mur ogniochronny.

§ 4.

W murowanych, względnie ogniotrwałych domach jednorodzinnych zezwala się na urządzenie schodów i przykrycie klatki schodowej z materjału nieogniotrwałego.

§ 5.

W domach jednorodzinnych, wznoszonych w miastach na obszarze Województw krakowskiego, lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego piwnice pod budynkami mogą być niesklepione i mogą posiadać drzwi leżące, prowadzące bezpośrednio z pomieszczeń przyziemia.

§ 6.

Zezwala się na częściowe, lub całkowite przykrycie szklanym dachem podwórza w parterze, o ile przystęp światła i powietrza do lokali mieszkalnych w podwórzu nie będzie uszczuplony i względy bezpieczeństwa ogniowego nie będą stały na przeszkodzie.

§ 7.

Zezwala się na urządzenie lokali mieszkalnych w suterenach, gdy naturalna spadzistość terenu, wymaga budowy suteren, wzniesionych znacznie ponad poziom.

Na terenach zalewowych Wisły i jej dopływów, oraz tych części miasta, gdzie stan wody gruntowej jest wysoki, podłogi parterowych mieszkań mają leżeć 30 cm ponad poziomem przylegającego chodnika ulicy. Na tychże terenach mieszkań suterenowych tak w starych jak i w nowych budujących się domach w żadnym wypadku urządzać nie wolno. W innych częściach miasta Magistrat może wyjątkowo zezwolić na urządzenie suteren pod warunkiem, że:

1) podłoga mieszkań parterowych położonych nad suterenami jest wzniesiona conajmniej 2 metry ponad poziom przylegającej ulicy;

2) okna mają przynajmniej 1 m wysokości;
3) mury są wykonane z cegły mocno palonej;

4) zewnątrz murów okalających suteryny jest urządzony odpowiedni system osuszenia gruntu.

§ 8.

Zezwala się na urządzenie mieszkań w poddaszach, przy zachowaniu jednak niezbędnych ostrożności na wypadek pożaru. Jeżeli takie poddasze będzie urządzone powyżej dopuszczalnej wysokości domów, nachylenie dachu nie może przekraczać 60^0, suma zaś szerokości występów okiennych poddaszy nie może przekraczać połowy długości odnośnego frontu budynku.

§ 9.

Zezwala się, aż do odwołania na wznoszenie budowli drewnianych w dzielnicach przeznaczonych pod budowle murowane względnie pod budowle ogniotrwałe. Takie budowle drewniane jednak nie mogą mieć więcej niż 2 kondygnacje, winny być pokryte ogniotrwale i winny posiadać kominy murowane od fundamentów. Inne przepisy przeciwogniowe winny być zachowane.

§ 10.

W dzielnicach I. i II. jako posiadających charakter zabytkowy możność korzystania z ulg budowlanych, przewidzianych w § 1. uzależnia się od zgody władzy konserwatorskiej.

W tym celu starający się o zezwolenie na budowę w tych dzielnicach, o ile chcą korzystać z ulg dotyczących wysokości, mają uprzednio uzyskać na to zgodę Województwa krakowskiego, jako władzy konserwatorskiej i zezwolenie to dołączyć do podania wniesionego o udzielenie konsensu budowlanego.

Przepisy zawarte w §§ 1, 7, 9 i 10 wchodzą w życie z dniem ogłoszonia, reszta zaś przepisów zawartych w niniejszym obwieszczeniu obowiązuje od dnia 11 maja 1923 r. t. j. od dnia ogłoszenia rozporządzenia Ministra Robót publicznych z dnia 21 kwietnia 1923 r. o ulgach budowlanych w miastach w Dzienniku ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Z chwilą wejścia w życie powyższych przepisów tracą równocześnie moc obowiązującą przepisy §§ 18, 33 ustęp 4, oraz działy A. i B. ustawy budowlanej dla miasta Krakowa z dnia 18 lipca 1883 w brzmieniu ustawy z dnia 28 marca 1905 r. Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 57, oraz § 42 ustawy budowlanej z dnia 18 lipca 1883 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 15226/23 Kraków, dnia 31 października 1923 r.
I. b.

Taryfa kosztów komisyjnych w spr. parcelacyjnych.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 13 lipca 1923, Magistrat oznacza następującą taryfę kosztów komisyjnych dochodzeń w sprawach parcelacyjnych.

1) Jako należytość za dochodzenia komisyjne pobierać się będzie:

a) na podanie o zezwolenie na parcelację, względnie otwarcie ulicy (§ 16 f ustawy budowlanej dla miasta Krakowa) po 3.500 Mk. od każdego metra kwadr. całej powierzchni podanej parcelacji;

b) na podanie o objęcie ulicy na rzecz gminy (§ 16 g ustawy budowlanej) po 35.000 Mk. od metra bieżącego urządzonej, względnie uregulowanej przez parcelującego ulicy.

2) Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i będzie miała także zastosowanie do podań wniesionych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, lecz dotychczas ostatecznie nie załatwionych.

Inne postanowienia zawarte w rozporządzeniu Magistratu z dnia 18 lipca 1923 L. 7376/923 pozostają nadal w mocy.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Emerytury.

Pan **Teodor Kosiński** st. radca Magistratu przeniesiony został na zasadzie art. 6 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy stoł. król. miasta Krakowa (uchwała Rady miasta z 31 stycznia 1922) z powodu przekroczenia 60 roku życia i wysłużenia 38 lat służby z dniem 1 listopada 1923 w stały stan spoczynku. L. prez. 1875/923.

Pan **Franciszek Bandt** stróż Sukiennic przeniesiony został na zasadzie art. 6 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy stoł. król. miasta Krakowa (uchwała Rady miasta z 31 stycznia 1922 r.) z powodu przekroczenia 60 roku życia i wysłużenia 43 lat służby z dniem 1 listopada 1923 r. w stały stan spoczynku. L. prez. 2187/923.

Pan **Maciej Chełmecki** woźny prezydjalny przeniesiony został na zasadzie art. 6 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy stoł. król. miasta Krakowa (uchwała Rady miasta z 31 stycznia 1922) z powodu przekroczenia 60 roku życia i wysłużenia 44 lat służby z dniem 1 listopada 1923 r. w stały stan spoczynku. L. prez. 2186/923.

Pan **Wojciech Kociołek** obsługacz maszyn Zakładu czyszczenia miasta przeniesiony został z powodu przekroczenia 60 roku życia i uzyskania prawa do pełnego uposażenia emerytalnego z dniem 1 października 1923 w stały stan spoczynku. L. prez. 1649/23.

Nominacje służby miejskiej.

Pan **Józef Maniecki**. Na zasadzie § 89 statutu m. mianowany został z dniem 1 maja 1923 strażakiem Miejskiej Straży pożarnej z płacą 4-go stopnia płacy L. prez. 1119/923.

Pan **Michał Nakielny**, prowiz. szofer Miejskiej Straży pożarnej. Na zasadzie § 89 statutu dla miasta Krakowa mianowany został z dniem 1 sierpnia 1923 r. szoferem Miejskiej Straży pożarnej w 7-mym stopniu płacy L. prez. 1419/923.

Pan **Józef Syrek**. Na zasadzie § 89 statutu m. mianowany został z dniem 1 lipca 1923 r. strażakiem Miejskiej Straży pożarnej z płacą 4 go stopnia płacy L. prez. 1512/923.

Pan **Michał Szewczyk**. Na zasadzie § 89 statutu m. mianowany został z dniem 6 lipca 1923 r. strażakiem Miejskiej Straży pożarnej z płacą 4-go stopnia płacy L. 1511/923.

Pan **Wawrzyniec Świderek**. Na zasadzie § 89 statutu m. mianowany został z dniem 1 lipca 1923 r. strażakiem Miejskiej Straży pożarnej z płacą 4 go stopnia płacy L. 1513/923.

Pan **Teofil Tontor**. Na zasadzie § 89 statutu m. mianowany został z dniem 1 sierpnia 1923 r. strażakiem Miejskiej Straży pożarnej z płacą 4 go stopnia płacy L. prez. 1701/923.

Pan **Edward Żółciński**, prowiz. szofer Miejskiej Straży pożarnej. Na zasadzie § 89 statutu dla miasta Krakowa mianowany został z dniem 1 sierpnia 1923 r. szoferem Miejskiej Straży pożarnej w 7-mym stopniu płacy L. prez. 1408/923.

Wykaz konsensów budowlanych
wydanych w październiku 1923.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. I.				
Kierownictwo rejonu inż. saperskiego	przebudowa na biura stajnie	Podzamcze 2	—	2531/23
Dyrekcja Robót publicznych	dom dwupiętrowy	Jagiellońska 4	Kazim. Wyczyński	2322/23
Leitner Maurycy	okiennice żel. w portalu	Rynek główny 34	Eward Skawiński	2665/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. III.				
Inż. Maksym Urabin	nadbudowa III piętra	Podzamcze 26	Arch. Jan Orłowski	2505/23
Dz. IV.				
Adolf Bajrach	ścianka w mieszk. na I. piętrze oficyny	Karmelicka 56	Inż. Henryk Lamensdorf	2338/23
Stanisław Nowakowski	I. piętrowa willa	Lenartowicza 3	Janusz Zarzecki	2047/23
Symforjan Kaszycki	nadbudowa I. piętra	Mickiewicza 23	Arch. Bol. Tatarczuk	2381/23
Okręgowy Związek Kas chorych	dom II. piętrowy	Batorego 5	Inż. Roman Weindling	2477/23
Dz. V.				
Marcin Noga	budynek I. piętrowy	Rynek Kleparski	Inż. Henryk Lamensdorf	2444/23
Katarzyna Walterowa	zewn. zamk. ochron. portali sklepow.	Rynek Kleparski 9	Edward Skawiński	2539/23
Dz. VI.				
Kierownictwo budowy domów mieszkalnych P. K. O.	domy mieszkalne	Zbieg ul. Zyblikiewicza i Librowszczyzna	Szyszko Bohusz	1861/23
Henryk Appel	ogrodzenie	—	—	2572/23
Feliks Orchowski	kiosk parter. na grun. Gminy m. Krakowa	—	Piotr Kozłowski	2589/23
Dyrekcja Kolei Państw.	stocznia i schody	w magazynie kolejowym	—	2456/23
Dz. VIII.				
Joachim Mandelbaum	tymczasowy kiosk	wyl. ul. Orzeszkowej	—	2348/23
Pinkus Sokerer	przeb. piwnic na magaz.	Starowiślna	Inż. Jan Orłowski	2061/23
Marjan Szyf	oparkanienie tymczasowej parceli	Starowiślna	—	2030/23
Karolina Spanlang	zadaszenie	Jakóba 7	Inż. Ludwik Gutman	2153/23
Chiel i Róża Zucker, Sara i Markus Hirschfeld	balkon na II. p.	Brzozowa 12	Inż. Feldman	1358/23
Józef Salomon Rosenzweig	magazyn pod schod.	Jakóba 13	Jan Kolesiński	2478/23
Ozjasz Weinfeld, Marja Lipsker	4-ro piętr. dom z I-o piętr. skrzydłem front	Miodowa 14	Inż. Zygm. Prokesz	2204/23
Mojżesz Brauner	nadbudowa I. piętra w oficynie	Miodowa 3	S. Singer	2213/23
Dz. X.				
Marja Janosz	dobudowa drewnianej izby i przebudowa domku	Kapelanka	Piotr Królikowski	1948/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. XII.				
Aleksander Okrutniewicz	parterowy magazyn	Syrokomli 4	Jan Kolesiński	2412/23
Dz. XIII.				
Stanisław i Anna Konik	parterowy dom czynszowy	Księcia Józefa	Inż. Tad. Gliński	2136/23
Szczepan Łojek	mieszkania na podd.	Król. Jadwigi 29	Jan Orłowski	2276/23
Dz. XIV.				
Józef Szeliński	garaż automobilowy	Płuczki	Inż. Roman Weindling	2226/23
Dz. XV.				
Łukasz i Teresa Łysiakowie	mieszkanie dla stróża przebudowa szopy	Racławicka 2	Tomasz Bujas	2461/23
Dz. XVI.				
Stanisław Walz	oparkanienie parceli	—	Inż. Stan. Walz	2169/23
Dz. XVII.				
Grzegorz Hrydowy	oparkanienie parceli	Mazowiecka 97	Inż. Kramarski	1790/23
Kazimierz i Józefa Dymkowie	stajnia	Wrocławska 213	Edm. Oraczewski	1999/23
Tadeusz Bohdanowicz	adapt. i nadbud. I. p.	Łokietka	Franc. Mączyński	1909/23
Dz. XIX.				
Przemysłowy Zakład tartaczny	I-piętrowy budynek mieszkalny	przecznica ulicy Mogilskiej	Łazarz Rok	2218/23
Paweł Berski	nadbudowa I. piętra w oficynie	Grzegórzecka 306	Wiktor Miarczyński	2217/23
Eugenja Singer	stajnia, wozownia, izba mieszkalna, szopa na narzędzia	Masarska	S. Singer	1965/23
Władysław Bieniarz	part. willa mieszkalna	Wiślisko	Arch. Józef Pokutyński	1779/23
Dz. XX.				
M. Gutman	dobudowa parterowych dwóch izb mieszkalnych	Dąbie	Herman Gutman	2359/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. XXII.		
Piotr Królikowski	oparkanienie parceli bud. lk. 960/11	Aleja Dembowskiego	Piotr Królikowski	2001/23
Edward Soja	dom I-piętrowy	Podskale 11	H. Tislowitz	2407/23
Nuchem Seiden	przeróbka lokalu, sklep ze sieni	Lwowska 22	Ludwik Strusik	1851/23
Stefan i Karolina Waliccy	dom I-piętrowy	Krasickiego lk. 1526/3	Tislowitz	1781/23
Stefan i Karolina Waliccy	mieszkanie podstrychowe	Krasickiego	Tislowitz	2421/23

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

STATYSTYKA WODOCIĄGOWA — za październik 1923.

Miejscowość	Ilość mieszkańców	Ilość wypompowanej wody w m.³	Średnio dziennie m.³	Maximum m.³	Minimum m.³	Na głowę i dobę litrów	Wysokość pompowania w m.	Czas pracy maszyn. godzin	Praca maszyn w miljon. tm.	Praca maszyn w 1 g. w HP.	Zuż. węgl. w kg. ew. prądu elektryczn. w KW.	Na 100 m.³ wypompowanej wody	Praca w kgm. 1 kg. węgl. ew. 1 KW. prądu	Zużycie węgla ew. prądu na 1 HP/g.	Filtrowanie i czyszczenie wody
Kraków Zakłady: a) Bielany	200.000	593.606	19.149	20.213	17.122	110·8	66.89	1.486^{10}	38.186	95·2	452.238 węgla	79·2 węgla	84.438	3·2 węgla	Osadnik i 4 filtry naturalne
b) Zwierzyniec		92.775	2.993	4.409	7.621		63.—	741·—	5.845	29·2	32.622 prądu	35·2 prądu	179.174	1·5 prądu	Odżeleziacz syst. Overhoff nieczynny

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie jawne 149 w kad. XVII **z dnia 4 października 1923 r.**

Obecni: *Przewodniczący:* Prezydent m. JK. Federowicz.

Wiceprezydent m.: inż. Karol Rolle.
„ „ inż. Józef Sare.
„ „ Dr. Piotr Wielgus.

Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.

Radców miejskich obecnych **73.**

Początek posiedzenia o godzinie 6 popołudniu.

Przed porządkiem dziennym.

Pisma.

Sekretarz odczytał pismo grona rodzicielskiego i Tow. szkoły ludowej w sprawie wyznaczenia przez Gminę miasta Krakowa pomieszczenia dla seminarjum naucz. żeńskiego im. Fr. Preisendanza w szkole miejsk. przy ul. Wawrzyńca. (L. /923 IV.)

Rada miasta przekazała powyższą sprawę Sekoji szkolnej do rozpatrzenia.

Wnioski nagłe.

Sekretarz odczytał wnioski nagłe w sprawie drożyzny r. m. ks. Masnego i Dra Bobrowskiego.

Wnioski oryginalne dołączono do protokołu.

W głosowaniu wnioski rm. ks. Masnego i Dra Bobrowskiego jednomyślnie uchwalono.

Interpelacja.

Sekretarz odczytał interpelację radcy m. inż. Adelmanna w sprawie przeniesienia agentury handlowej francuskiej z Krakowa.

W odpowiedzi Prezyd. m. Federowicz zaznaczył, że w sprawie tej interweniował u konsula francuskiego w Katowicach, który oznajmił, że w Krakowie w najbliższym czasie ma być utworzony wicekonsulat.

Prowadzenie Kasy targowej na targowicy miejskiej.

Imieniem Komisji administracyjnej st. radca Dr. Zawadzki wnosi:

Rada miasta uchwali:

Celem ułatwienia Bankowi małopolskiemu prowadzenia Kasy targowej na miejskiej centralnej Targowicy na bydło rzeźne, Gmina miasta Krakowa obok miejskiej Kasy oszczędności udziela swego podpisu na wekslach Kasy targowej przedstawionych w Polskiej Krajowej Kasie pożyczkowej do reeskontu do wysokości 2 miljardów marek.

Uchwalono. (L. /923 Adm. akc.)

Porządek dzienny.

Nowa taryfa tramwajowa.

Imieniem Komisji tramwajowej wiceprez. m. inż. Sare wnosi:

Rada miasta uchwali:

Z dniem 6 października 1923 wchodzi w życie następująca taryfa tramwajowa:

1. Bilet jednoraz. jazdy dla dorosłych łącznie z podatkiem gminnym 7000 Mk.
2. Bilet jednoraz. jazdy dla dzieci poniżej lat 10 i młodzieży szkolnej 2000 Mk.
3. Bilet jednoraz. jazdy dla robotników, urzędn. państw., oficerów (na legit.) i żołnierzy (bez legit.) wraz podatkiem gminnym 5000 Mk.
4. Karta miesięczna łącznie z podatk. gminnym 500.000 Mk.
5. Należyt. za przewiezienie pakunku 7000 Mk.

W przedwstępnej sprzedaży wydawane będą bilety normalne dla dorosłych w bloczkach po 50 sztuk z opustem 10%, t. j. w cenie po 315.000 za bloczek.

Posiadacze bloczków i kart abonamentowych, zakupionych przed ogłoszeniem niniejszej taryfy, winni w myśl § 3 regulaminu jazdy, dopłacić różnicę ceny kupna, a mianowicie posiadacze bloczków za nieużyte jeszcze bilety, posiadacze zaś kart abonamentowych za czas pozostający jeszcze do korzystania z tychże.

Do biletów zakupionych po cenach ostatniej taryfy, tudzież takich, których cenę wedle ostatniej taryfy uzupełniono, można dopłacić różnicę w wozach u konduktorów. Wyjątek stanowią tylko bilety szkolne, co do których należy dopłatę uskutecznić w Dyrekcji tramwaju.

Wszystkie dawniej zakupione bilety i karty abonamentowe należy do dnia 8 go października 1923 włącznie złożyć w Dyrekcji tramwaju, gdzie po złożeniu należnej dopłaty nastąpi ich ostemplowanie. Do dnia 8 października br. włącznie bilety te i karty abonamentowe zachowują swą ważność.

Posiadacze bloczków i kart abonamentowych, któryby dopłaty nie chcieli uiścić, mogą w powyższym terminie otrzymać zwrot pieniędzy, a mianowicie odnośnie do bloczków za bilety nieużyte, a odnośnie do kart abonamentowych za czas pozostający do korzystania z tychże.

6. Rada miejska upoważnia, aż do odwołania Komisję tramwajową do zatwierdzania imieniem Rady m. każdoczesnej taryfy z zastrzeżeniem, że uchwała Komisji tramwajowej ma zapaść jednomyślnie.

Uchwalono.

Dalsze obrady nad budżetem r. 1922 i 1923.

Cały Budżet na rok 1922 uchwalono.

Imieniem Sekcji II. i Prezydjum miasta, Dyr. M. J. O. Krzyżanowski przedkłada następujące bilanse poszczególnych działów budżetu r. 1923.

Dział I. Zarząd główny:

Wydatki zwyczajne	Mk. 2.432,735.062		
„ nadzwycz.	„ 16,984.890	Mk. 2.420,219.952	
Dochody zwyczajne	Mk. 344,437.890		
„ nadzwycz.	„ —	„ 344.437.890	
Niedobór		Mk. 2.075,782.062	

Uchwalono.

Dział II. Zarząd majątku miejsk.

Wydatki zwyczajne	Mk. 105,318.140	
„ nadzwycz.	„ 30,150.000	Mk. 135,468.140
Dochody zwyczajne	Mk. 171,657.320	
„ nadzwycz.	„ 300,500.000	„ 472.157.320
Nadwyżka pokrycia . .		Mk. 336,689.180

Uchwalono.

Dział III. Opodatkowanie i opłaty gminne.

Wydatki zwyczajne	Mk. 600.000	
„ nadzwycz.	„ 11,500.000	Mk. 12,100.000
Dochody zwyczajne	Mk. 5.049,552.100	
„ nadzwycz.	„ 6.000.000	„ 5.055,552.100
Nadwyżka pokrycia . .		Mk. 5.043,452.100

Uchwalono.

Dział IV. Zarząd długu miejsk.

Wydatki zwyczajne	Mk. 143,091.872	
„ nadzwycz.	„ 660.000	Mk. 143,751.872
Dochody zwyczajne	Mk. 8,354.747	
„ nadzwycz.	„ —	„ 8,354.747
		Mk. 135,397.125

Uchwalono.

Dział V. Bezpieczeństwo publiczne.

Wydatki zwyczajne	Mk. 654,446.800	
„ nadzwycz.	„ 39,169.800	Mk. 693,616.600
Dochody zwyczajne	Mk. 170.000	
„ nadzwycz.	„ —	„ 170.000
Niedobór . .		Mk. 693,446.600

Uchwalono.

Dz. VI. Budowy i roboty publiczne.

Wydatki zwyczajne	Mk.	352,872.850		
„ nadzwycz.	„	902 030	Mk.	353,774.880
Dochody zwyczajne	Mk.	54,640.400		
„ nadzwycz.	„	—	„	54,640 400
Niedobór . .			Mk.	299,134.480

Dz. VI. uchwalono.

Dz. VII. Upiększenie miasta.

Wydatki zwyczajne	Mk.	233,362.086		
„ nadzwycz.	„	23,531 210	Mk.	256,893.296
Dochody zwyczajne	Mk.	4 836,600		
„ nadzwycz.	„	325.000	„	5,161.600
Niedobór . .			Mk.	251,731.696

Uchwalono.

Dz. VIII. Zarząd targowy.

Wydatki zwyczajne	Mk.	85,167.650		
„ nadzwycz.	„	1,214.000	Mk.	86,381.650
Dochody zwyczajne	Mk.	195,816.000		
„ nadzwycz.	„	—	„	195.816.000
Nadwyżka pokrycia			Mk.	109,434.350

Uchwalono.

Dz. IX. Zdrowotność miasta.

Wydatki zwyczajne	Mk.	1.750,285.130		
„ nadzwycz.	„	368,535.000	Mk.	2.118,820.130
Dochody zwyczajne	Mk.	1.230,495.204		
„ nadzwycz.	„	3,610.000	„	1.234.105.204
Niedobór . .			Mk.	884,714.926

Uchwalono.

Dz. X. Dobroczynność. — Opieka społecz.

Wydatki zwyczajne	Mk.	424,615.474		
„ nadzwycz.	„	61,415.700	Mk.	486,031.174
Dochody zwyczajne	Mk.	22,421.457		
„ nadzwycz.	„	11,000.000	„	33,421.457
Niedobór . .			Mk.	452,609.717

Uchwalono.

Dz. XI. Sztuka i zabytki historyczne.

Wydatki zwyczajne	Mk.	370,747.590		
„ nadzwycz.	„	69,200.940	Mk.	439,948.530
Dochody zwyczajne	Mk.	246,931.000		
„ nadzwycz.	„	900.000	„	247.831.000
Niedobór . .			Mk.	192,117.530

Uchwalono.

Dz. XII. Oświata i wyznanie.

Wydatki zwyczajne	Mk.	512,306.330		
„ nadzwycz.	„	53 781.569	Mk.	566,087 899
Dochody zwyczajne	Mk.	84 871.966		
„ nadzwycz.	„	3,000.770	„	87,872.736
Niedobór . .			Mk.	478,215.163

Uchwalono.

Dz. XIII. Sprawy wojskowe.

Wydatki zwyczajne	Mk.	152.000		
„ nadzwycz.	„	100.000	Mk.	252.000
Dochody zwyczajne	Mk.	—		
„ nadzwycz.	„	—	„	—
Niedobór . .			Mk.	252.000

Uchwalono.

Dz. XIV. Różne.

Wydatki zwyczajne	Mk.	12,446.450		
„ nadzwycz.	„	26,225.836	Mk.	38,672.286
Dochody zwyczajne	Mk.	2,511.000		
„ nadzwycz.	„	10,047.000	„	12,558.000
Niedobór . .			Mk.	26,114.286

R. m. Dr. Rosenzweig wnosi aby w poz. 9 wstawić kwotę 200,000.000 Mk.

Dział XIV. z poprawką r. m. Rosenzweiga uchwalono.

Budżet Zarządu Wodociągu miejskiego.

Wydatki zwyczajne	Mk.	840,795.042		
„ nadzwycz.	„	170,709.384	Mk.	1.011,504.426
Dochody zwyczajne	Mk.	913,017.415		
„ nadzwycz.	„	101,418.715	„	1.014,436.130
Nadwyżka .			Mk.	2,931.704

Uchwalono.

Budżet Gazowni miejskiej.

Dochody	Mk.	1.926,000.000
Wydatki	„	1 926,000.000

Uchwalono.

Budżet Elektrowni miejskiej.

Dochody	Mk.	2.720,000.000
Wydatki	„	2.720,000.000

Uchwalono.

Budżet miejskich Zakładów ceramicznych.

Dochody	Mk.	639,000.000
Wydatki	„	635,000.000
Nadwyżka pokrycia	Mk.	4,000.000

Uchwalono.

Budżet miejskich Zakładów aprowizacyjnych.

Dochody	Mk.	227,000.000
Wydatki	„	215.136.000
Nadwyżka	Mk.	11,864.000

Uchwalono.

Budżet miejskich Kuchen wojennych.

Dochody	Mk.	14,444.558
Wydatki	„	14,444.558

Uchwalono.

Uchwała co do Virement

do Liczby prez. 3182/921.

Rada miasta na posiedzeniu w dniu 17 listopada 1921 przyjęła następujący wniosek Komisji budżetowej:

1) Zezwala się na poczynienie wszystkich wydatków budżetem przewidzianych i upoważnia się Pana Prezydenta miasta do ich asygnowania, o ile chodzi o wydatki nie przekraczające 1000 marek, nie naruszając w niczem postanowień § 94 *b*, *c*, statutu miejskiego; o ileby zaś wydatek przewyższał 1000 marek, przyzwolenie nastąpi po wysłuchaniu opinji dotyczących Sekcji lub Komisji.

W wypadkach, w którychby Sekcja lub Komisja oświadczyła się przeciw wydatkowi, zastrzega się decyzję Radzie miasta.

2) Jeżeli pewna kwota, do budżetu w dziale „Wydatki zwyczajne" wstawiona, okaże się w ciągu roku na pokrycie danego wydatku nie wystarczająca, a w funduszu miejskim w danym dziale są oszczędności, pozostające do dyspozycji z powodu nie zachodzącej potrzeby ich użycia, wolno Panu Prezydentowi na mocy uchwały właściwej Sekcji lub Komisji pokryć brak funduszu na dany wydatek zapomocą tzw. virement

Zastrzega się atoli, że takie virement dopuszczalne jest jedynie między podpozycjami tej samej pozycji budżetowej, o ile w tym kierunku Rada miasta pewnych zastrzeżeń nie uczyni.

Uchwalono.

Budżet na rok 1922 i 1923 dołącza się do protokołu.

W ten sposób cały budżet za rok 1922 i 1923 został przez Radę miejską zatwierdzony.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 10 w nocy.

Posiedzenie jawne 150 w kad. XVII. **z dnia 5 października 1923 r.**

Obecni: *Przewodniczący*: Prezydent m. JK. Federowicz.

Wiceprezydent m.: Inż. Karol Rolle.
„ „ Inż. Józef Sare.
„ „ Dr. Piotr Wielgus.

Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.

Radców miejskich obecnych **51**.

Początek posiedzenia o godzinie $6^1/_2$ wieczór.

Porządek dzienny.

I. Upoważnienie Prezydenta m. do zaciągnięcia pożyczki 5 miljardów mkp. w P. K. O.

Imieniem Prezydjum miasta i Sekcji II. wiceprezydent m. Dr. Wielgus wnosi:

Rada miasta uchwali:

Postanawia się i aprobuje zaciągnięcie w Pocztowej Kasie Oszczędności w Warszawie pożyczki wekslowej na rzecz gminy miasta Krakowa w wysokości 5,000.000.000 Mkp. spłacalnej w 10 równych ratach miesięcznych pod dalszymi warunkami, wymienionymi w piśmie Dyrekcji Pocztowej Kasy Oszczędności w Warszawie z dnia 3 września 1923 L. 24024 Dyr./2125 r. f. Do podpisania dokumentów pożyczkowych upoważnia się Prezydjum miasta.

(L. 11210/23 II. a.)

W głosowaniu wnioski Prezydjum i S. II. uchwalono.

II. Ustanowienie stóp procent. dodatków samorząd. do państw. podatku grunt. na rok 1923 i 1924.

Imieniem Sekcji II. i III. st. radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) na mocy art. 14 ust. z 15 czerwca 1923 r. Dz. u. Nr. 65 poz. 505 i zgodnie z przepisem art. 4 ust. 7 ustawy z 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. Nr. 94 poz. 747 ustanawia się na rok 1924 stopę dodatku gminnego do państwowego podatku gruntowego przypisanego w mieście Krakowie w wysokości 135% tego podatku;

2) Magistrat uzyska przepisane zatwierdzenie powyższej stopy procentowej ze strony Rządu.

3) na rok 1923 stopa dodatku do podatku gruntowego wynosi 90% podatku państwowego.

(L. 10243/23 II. a.)

W głosowaniu wniosek rm. Rosenzweiga upadł.

Wnioski Sekcji II. i III. odnośnie do podatku za rok 1923 uchwalono, zaś za rok 1924 odesłano do Sekcji II. i III.

III. Miejsce dla kościoła parafjalnego w Płaszowie.

Imieniem Sekcji I., wiceprezes m. inż. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) zarezerwować pod budowę kościoła parajalnego i zabudowań plebańskich w Dz. XXI. Płaszów część parceli gminnej lk. 538/1 Dz. XXI. oznaczoną na szkicu sytuacyjnym Budownictwa miejskiego B. z dnia 23 kwietnia 1923 kolorem zielonym o obszarze około $2^1/_2$ morga;

2) warunki i sposób odstąpienia tego gruntu zostaną ustalone w chwili przystąpienia do budowy kościoła. (L. 3332/923 I. a.)

Uchwalono.

IV. Przepisy o ulgach budowlanych.

Imieniem Sekcji I. i III. radca Magistratu Herget wnosi:

Rada miasta uchwali:

Po myśli przepisu § 11 rozporządzenia Ministra Robót publicznych z dnia 25 kwietnia 1922 Dz. ust. Rzp. Nr. 49 poz. 346 o ulgach budowlanych w miastach, postanawia Rada miejska obok przepisów o ulgach budowlanych zawartych w tem rozporządzeniu wprowadzić następujące przepisy ulgowe.

1. Budynki parterowe mogą być wznoszone przy wszystkich ulicach z wyjątkiem Dzielnicy I.

Również przy wszystkich ulicach mogą być wznoszone budynki o 2 kondygnacjach (parter i I. piętro).

Wysokość domu nie może przekraczać szerokości ulicy, z wyjątkami wymienionymi w następnym ustępie.

W dzielnicach I. do VIII. wolno bez względu na szerokość ulicy budować domy na 17 m. wysokie. Przy ulicach okalających planty miejskie od strony zewnętrznej, może Magistrat bez względu na szerokość ulicy, zezwolić na budynki dochodzące do 25 m. wysokości.

Najwyższa wysokość domu może wynosić w dzielnicy I. 22 m., w innych dzielnicach zaś 25 m.

Na narożniku 2 ulic wolno budować domy o wysokości odpowiadającej szerszej ulicy, atoli długość takiego narożnego budynku w ulicy węższej nie może w zasadzie przenosić półtorakrotnej szerokości węższej ulicy.

Jeżeli domy cofnięte są w myśl § 17 ust. bud. dla miasta Krakowa, a parcela nie jest węższa od 25 m., można zwiększyć ich wysokość w miarę szerokości odstępu, pod tym jednak warunkiem, że graniczne mury sąsiedniej realności będą zakryte skrzydłami nowego budynku dochodzącemi do linji regulacyjnej. Wysokość tych skrzydeł stosować się ma jednak do postanowień ust. 3 i 4.

Przy oznaczaniu wysokości budynków oficynowych od strony i w obrębie podwórza, oraz skrzydeł podwórzowych budynku frontowego, należy uwzględnić stosunki miejscowe, wielkość i kształt podwórza, położenie budynku od słońca i zamierzony sposób używania tychże. Uwzględnić należy również wymogi sanitarne, aby wszystkie ubikacje służące na pobyt dla ludzi, pomieszczone w projektowanym budynku oficynowym jak i również w przypierających względnie sąsiednich budynkach, posiadały dostateczną ilość światła i powietrza. W żadnym razie wysokość budynków oficynowych nie może być większa jak dopuszczalna wysokość budynku frontowego ani też nie może przenosić półtorakrotnej szerokości, względnie głębokości podwórza.

Gdy budynek usytuowany jest przy wolnym placu, w głębi posiadłości, władza budowlana II. instancji może zezwolić na przekroczenie przepisanej wysokości odnośnego budynku, tak od strony ulicy jak i od podwórza.

Wysokość budynku mierzy się od górnej krawędzi gzemsu wieńczącego do najwyższego punktu przyległego terenu.

2. Na terenach zalewowych Wisły i jej dopływów, oraz tych części miasta, gdzie stan wody gruntowej jest wysoki, podłogi parterowych mieszkań mają leżeć 30 cm. ponad poziomem przylegającego chodnika ulicy. Na tychże terenach mieszkań suterenowych tak w starych, jak i w nowo budujących się domach w żadnym wypadku urządzać nie wolno. W innych częściach miasta urządzanie suteren jest dopuszczalne, pod następującymi warunkami:

a) podłoga mieszkań parterowych, położonych nad suterenami ma być wzniesiona conajmniej 2 m. ponad poziom przylegającej ulicy;

b) okna mają posiadać przynajmniej 1 m. wysokości;

c) mury mają być wykonane z cegły mocno palonej;

d) zewnątrz murów okalających sutereny ma być urządzony odpowiedni system obsuszenia gruntu.

3. Zezwala się aż do odwołania na wznoszenie budowli drewnianych w dzielnicach przeznaczonych pod budowle murowane, względnie budowle ogniotrwałe. Takie budowle drewniane jednak nie mogą mieć więcej jak 2 kondygnacje, powinny być pokryte ogniotwale, oraz posiadać murowane kominy od fundamentów. Inne przepisy przeciwogniowe powinny być zachowane.

II. Rada miejska jako władza budowlana II. instancji przekazuje po myśli § 82 ustęp 1 statutu dla gminy m. Krakowa możność udzielania zezwoleń na przekroczenie przepisanej wysokości odnośnie do budynku tak od strony ulicy, jak i od podwórza, w przypadkach gdy budynek usytowany jest przy wolnym placu, lub w głębi posiadłości Komisji rekursowej Rady miejskiej. (L. 8998/23 I. b.)

Wnioski Sekcji I. i III. uchwalono z tem, że ustęp I. 1 ma brzmieć: „Budynki parterowe mogą być wznoszone przy wszystkich ulicach z wyjątkiem Dzielnicy I.“, zaś ustęp 2 wiersz 6 ma brzmieć: „w innych częściach miasta Magistrat może wyjątkowo zezwolić na urządzenie suteren“ dalej bez zmiany.

V. Opłata za umieszczenie szyldów, gablotek i t. p.

Imieniem Sekcji I. i III. radca Magistratu Herget wnosi:

Rada miasta uchwali:

Opłaty ustanowione § 4 rozporządz. Magistratu z dnia 30 września 1918, L. 72709/I. b. za zezwolenia na umieszczenie szyldów, gablotek, portali itp., o ile są wysunięte na chodnik, lub wchodzą w słup powietrza ponad ulicę, podwyższa się w sposób następujący:

Za umieszczenie:

I. 1) Poprzecznych tablic firmowych, szyldów, szyldów transparentowych lub świetlnych, godeł i innych oznak kupieckich itp., występujących w ulicę co najwyżej 80 cm.

a) w dzieln. I. do VIII. i XXII. . . 20.000 Mk
b) w dzieln. IX. do XXI. . . . . 10.000 „
c) poprzecznych godeł rękodzielniczych, których właściciele nie posiadają wystawy ani gablotki 10.000 „

2) Od gablotek w wymiarze normalnym, przewidzianym § 117 regulaminu 1884 roku (15 cm. głębokości):

a) w dzieln. I. do VIII. i XXII. . . 50.000 Mk
b) w dzieln. IX. do XXI. . . . . 25.000 „

3) Od portali (wystaw sklepowych) w wymiarze normalnym, oznaczonym § 20 ust. budowl. (25 cm.) a najwyżej 4 m. długości:

a) w dzieln. I. do VIII. i XXII. . . 200 000 Mk
b) w dzieln. IX. do XXI. . . . . 100.000 „

4) Od balkonów:

a) w dzieln. I. do VIII. i XXII. . . 200.000 „
b) w dzieln. IX. do XXI. . . . . 100.000 „

Opłaty za portale w dzielnicy I. i w głównych ulicach innych dzielnic wymierzać należy w połowie oznaczonej wyżej wysokości.

II. Upoważnia się Magistrat do podwyższania, względnie obniżania powyższych opłat stosownie do zachodzących warunków.

(L. 6551/23 I. b.)

W głosowaniu sprawę całą odesłano do Sekcji I. i III. celem ponownego rozpatrzenia.

Na wniosek rm. Lieblinga następujące sprawy uchwaliła Rada miejska **„en bloc“**.

I. Nabycie parceli w Dz. XI.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

I. Nabyć od p. Pawła **Czuja** na cele regulacji i urządzenia ulicy Skwerowej w Dz. XI. Dębniki część parceli l. kat. 140/5 Dz. XI. w kształcie pasa o szerokości 10 (dziesięciu) metrów, a przylegającą bezpośrednio do obecnej drogi mającej być zamienionej na ulicę Skwerową, o powierzchni około 660 m. kw. czyli 183:5 sążni kw. zupełnie bezpłatnie, a pozostałą resztę parceli l. kat. 140/5 i całą parcelę l. kat. 140/8 Dz. XI. o łącznej powierzchni około 1132 mtr. kwadrat., czyli 315 sążni kwadrat. za cenę po $1^1/_2$ (półtora) złotego polskiego za jeden metr kwadrat. przyjmując za tenże złoty sześcioprocentowy złoty bon skarbowy w myśl ustawy z 22-go marca 1923 Nr. 33, poz. 215 Dz. u. Rz. P. pod następującymi warunkami:

1) Cena kupna ma być wypłacona przy podpisaniu kontraktu i może być wypłacona, albo w bonach złotych skarbowych, albo też w markach polskich po kursie w dniu zapłaty.

2) Pan Paweł Czuj odstępuje powyższy grunt w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów.

3) Koszta kontraktu, intabulacji, planów, pomiarów i manipulacji oraz należytość przenośną poniesie Gmina miasta Krakowa.

II. Powyższy wydatek należy pokryć z funduszu regulacyjnego. W tym celu uchwala się potrzebny kredyt dodatkowy.

III. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta, względnie jego zastępcy PP. rm. inż. Wacława Krzepowskiego i Piotra Czubryta a w razie przeszkody u któregokolwiek z nich, PP. rm. Walentego Dudka i Dra Ludwika Merza.

(L. 1860/923 I a).

Sprzedaż parceli Żyd. Tow. gimnastycznemu.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1. Sprzedać Żydowskiemu Towarzystwu gimnastycznemu część parceli gm. l. kat. 18 na tzw. Birnbaumówce w Dz. VIII. oznaczoną kolor. niebieskim na planie Budownictwa miejsk. B z dn. 11 stycznia 1922 (przy akcie L. M. 2828/21/I a) o powierzchni około 449 metr. kwadr., czyli około 124.8 sążni kw. a to za cenę licząc po 60 złot. polsk. za jeden sążeń kwadrat. pod następującymi warunkami:

a) cała cena kupna ma być zapłaconą w ciągu 8 dni, licząc od dnia, następującego po dniu zawiadomienia kupującego Towarzystwa o niniejszej uchwale Rady miejskiej w sześcioprocentowych bonach złotych lub w markach polskich według kursu w dniu zapłaty.

b) budowa domu na powyższym grucie ma być rozpoczęta w ciągu jednego roku od dnia podpisania kontraktu, a ukończona w ciągu trzech lat od tegoż dnia, gdyż w przeciwnym razie przysługiwać będzie Gminie miasta Krakowa prawo rozwiązania umowy, za zwrotem ceny kupna bez policzenia procentów a w razie rozpoczęcia i nie ukończenia budowy również za zwrotem wartości uskutecznionej budowy według oszacowania Budownictwa miejsk., a prawo to ma być hipotecznie zabezpieczone,

c) kupujące Towarzystwo poniesie koszta budowy chodników, natomiast koszta kanalizacji ulicznej, rur wodociągowych, gazowych, ewent. kabli elektrycznych i ulicy, krawężników i torów jezdnych ponosi Gmina miasta Krakowa,

d) Gmina miasta Krakowa nie zobowiązuje się wykonać natychmiast ani budowy kanału w ulicy, ani nawierzchni ulicznej wraz z krawężnikami, które to jednak roboty będzie się starała wykonać w miarę możności jak najprędzej,

e) grunt powyższy odstępuje Gmina miasta Krakowa w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów,

f) kupujące Towarzystwo i jego prawonastępcy nie będą mogli pozbyć powyższego gruntu aktem między żyjącymi przed uzyskaniem konsensu na zamieszkanie względnie używanie wystawionego na tym gruncie domu a prawo to ma być hipotecznie zabezpieczone,

g) koszta kontraktu, stempli, intabulacji, manipulacji, pomiarów, planów, wykonania prawa rozwiązania umowy, ekstabulacji i należytość skarbową poniesie kupujące Towarzystwo.

2. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. r. m. Dra Stanisława Rowińskiego i Dra Ludwika Schneidra, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich PP. Dra Ludwika Merza i inż. Władysława Turskiego.

3. Uzyskaną cenę kupna przelać na dochód funduszu regulacyjnego pod utworzyć się mającą pozycję „Inwest. na Birnbaumówce“ wynikłe z uchwały Rady m. z dnia 24 stycznia 1921. (L. 2117/923 I a).

III. Sprzedaż parcel na budowę II-go domu akademick.

Wniosek Komisji gruntowej na Radę miasta.

Rada miasta uchwali:

Komisja gruntowa w dniu 28 września 1923 r. uchwaliła sprzedać Uniwersytetowi Jagiellońskiemu pod budowę II-go domu akademickiego części parcel gminnych lk. 74/1 i lk. 75 lwh. 2 Dz. XIV. o obszarze około 1045 sążni kw., za cenę kupna po 120 złot. polsk. za jeden sążeń kwadrat.

Ze względu na przeznaczenie powyższego gruntu Rada miasta przyznaje niniejszem Uniwersytetowi Jagiellońskiemu subwencję w postaci 50% (pięćdziesięcio-procentowej) bonifikacji całej ceny kupna.

Wydatek pokryć należy z funduszu gruntowego.

(L. 4689/923 I a).

IV. Wybór do Komisji kolejowej.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

I. Ustanawia się Komisję kolejową dla spraw kolejowych Gminy miasta Krakowa.

II. Do Komisji kolejowej powołuje się pp. radców miejskich, którzy są czynnymi lub emerytowanymi funkcjonarjuszami kolejowymi lub członkami Rad kolejowych. (L. 2780/923 I. a.)

V. Wybór delegata gm. miasta Krakowa do krajowego Związku turystycznego.

Rada miejska wybrała do Wydziału polskiego Związku turystycznego rm. Wacława Potuczka.

VI. Linje regulacyjne.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1. Zatwierdza się południowo-zachodnią linję regulacyjną ulicy Wiślisko według linji czerwonej na planie Budownictwa m. b. z dnia 12 VI. 1923 r. oznaczonej literami a—b—c—d—e
oraz linję budowlaną: a'—b'—c'—d'—e'
zatwierdzając zarazem przyszłe wykształcenie tej ulicy jako ulicy skweralnej.

2. Przyjmuje się utworzenie nowej realności lwh. 629/VIII. do zatwierdzającej wiadomości.

3. Punkta 1 i 2 powyższej uchwały nabierają mocy prawnej, skoro właściciele przyległych gruntów, po myśli § 16 g. ustawy budowlanej miasta Krakowa odstąpią na własność Gminy m. Krakowa w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów grunta do wykształcenia linji regulacyjnej potrzebne, z tem, że wartość tego gruntu oszacowana przez Magistrat policzona będzie przy rozliczeniu kosztów przyszłego rozliczenia ulicy według § 16 a.

4. Należy wezwać Zgromadzenie OO. Augustjanów jako właścicieli lwh. 173 do przedłożenia planu parcelacyjnego względnie planu zagospodarowania pow. realności. (L. 704/923 Bb.)

VII. Wnioski Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1. Zatwierdza się linję regulacyjną dla dalszego ciągu otwierającego się z urzędu w myśl p. 1 uchwały Rady miasta z dnia 3 sierpnia 1921 do L. 1322/21 B. b. przedłużenia ulicy Zamkniętej do stacji Podgórze-Miasto na gruntach miejskich według wkreśleń z dnia 25 marca 1923 na planie Budownictwa miejskiego B. z dnia 3 września 1921 wzdłuż linji czerwonych oznaczonych literami: c—m—n
z linją budowlaną wzdłuż linji c'—'m—n'
a dalej literami h—i do projektowanego placu przy stacji Podgórze-Miasto.

2. Zatwierdza się otwarcie placu przy stacji Podgórze-Miasto z linją regulacyjną na gruntach gminnych, na powyższym planie oznaczoną linją czerwoną wzdłuż liter i—k—l.

3. Zatwierdza się otwarcie z urzędu na podstawie § 16 a. noweli do ust. bud. m. Krakowa przedłużenie ulicy Robotniczej do koleji z linjami regulacyjnemi oznaczonemi na pow. planie Budownictwa b. z dnia 3 września 1921 literami: n—o
od strony południowo-wschodniej, zaś g—h
od strony północno zachodniej.

4. Zatwierdza się parcelację grutów gminnych według planu Budownictwa miejskiego B. z dnia 3 września 1921 r.

5. Przeznacza się powyżej powstałe parcele budowlane na gruntach gminnych pod budowę miejskich domów czynszowych.

6. Oznacza się dla powyższych parcel budowlanych sposób zabudowania zwarty domami trzech piętrowymi bez skrzydeł i suteren. (L. 1545/23 Bb.)

VIII. Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

Zatwierdza się regulację gruntów pofortecznych przy Aleji Mickiewicza między Aleją 3 Maja a przedłużeniem ul. Krupniczej do parku Jordana w dzielnicy XIV. według planu Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 28 czerwca 1923 w szczególności zatwierdza się:

1. Linję regulacyjną zachodniej strony Aleji Mickiewicza na długości między gruntem Muzeum Narodowego a gruntem Bibljoteki Jagiellońskiej oznaczoną na powyższym planie kolorem czerwonym i głoskami a—b—c.

2. Linję regulacyjną północnej strony ulicy powstać mającej na zasypanem łożysku Rudawy na długości między Aleją Mickiewicza a parkiem Jordana oznaczoną j. w. głoskami c—d—e—f—g oraz h—i.

3. Linję regulacyjną wschodniej strony nowopowstać mającej ulicy wzdłuż wschodniej granicy parku Dr. Jordana na długości między zasypanem łożyskiem Rudawy a wylotem przedłużenia ul. Krupniczej do parku według głosek i—j—k—l.

4. Linję regulacyjną południowej strony przedłużenia ul. Krupniczej na przestrzeni między gruntem Bibljoteki Jagiellońskiej a parkiem według głosek l—m—n—o.

5. Linję regulacyjną zachodniej strony ulicy powstać mającej wzdłuż zachodniej granicy gruntu Bibljoteki Jagiellońskiej, oraz przedłużenia tejże ulicy do Aleji 3 Maja według głosek o—p—h
oraz linję regulacyjną południowo-wschodniej strony tejże ulicy na długości między zasypanem łożyskiem Rudawy a narożnikiem gruntu Bibljoteki Jagiellońskiej według głosek r—g.

6. Zatwierdza się linje regulacyjne ulicy powstać mającej na tyłach przyszłych budynków Muzeum Narodowego, w przedłużeniu ulicy Syrokomli na przestrzeni między zasypanem łożyskiem Rudawy, a gruntem Bibljoteki Jagiellońskiej a to według głosek e—f
dla zachodniej strony, zaś głosek u—v—d
dla południowej strony ulicy.

7. Dla ulicy powstać mającej wzdłuż południowej granicy gruntu Bibljoteki Jagiellońskiej zatwierdza się linję regulacyjną od strony południowej według głosek v—s—t—u—a. (1568/923 Bb).

IX. Projekt ulic na gruntach Gazowni miejskiej w Dąbiu.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się projekt ulic na gruntach Gazowni miejskiej w Dąbiu na t. zw. Nalepówce i gruncie po Puchale dla mającej tam stanąć kolonji robotniczej, według planu Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 15 października 1920 r.

2) Zatwierdza się otwarcie ulicy projektowanej w północnej części gruntu oznaczonej na powyższym planie głoską „A“ na długości między zachodnią granicą gruntu miejskiego, a wałem ochronnym Białuchy, o przeciętnej szerokości 12 m.

3) Zatwierdza się linje regulacyjne powyższej ulicy oznaczone na powyższym planie kolorem czerwonym i głoskami: a—b

od strony północnej, zaś głoskami: c—d—e—f

od strony południowej, oraz linję budowlaną z południowej strony ulicy według głosek:

g—h—i—j—k—l—m—n.

4) Zatwierdza się otwarcie ulicy „B“ w południowej części gruntu, na długości między zachodnią granicą gruntu miejskiego a wałem ochronnym Białuchy, o przeciętnej szerokości 14 m.

5) Zatwierdza się linje regulacyjne tej ulicy oznaczone na planie kolorem czerwonym i głoskami:

o—p—r—s—t—u

od strony północnej, zaś głoskami: w—z—a'—b'
od strony południowej, oraz linję budowlaną z północnej strony ulicy według głosek:

c'—d'—e'—f'—g'—h'—i'—j'—k'.

6) Zatwierdza się otwarcie ulicy „C“ wzdłuż wału ochronnego Białuchy na długości między ulicami „A“ i „B“ o przeciętnej szerokości 12 m, licząc tę szerokość od wschodniej granicy gruntu miejskiego.

7) Zatwierdza się linję regulacyjną z zachodniej strony powyższej ulicy oznaczoną głoskami:

n—l'—m'—f,

oraz linję budowlaną według głosek:

K'—n'—o'—p'—r'—n.

8) Przestrzenie zawarte między linjami regulacyjnemi a linjami budowlanemi powyższych ulic, mają być użyte na ogródki frontowe.

9) Zatwierdza się rozparcelowanie środkowego bloku zawartego między ulicami „A“ „C“ „B“ i zachodnią granicą gruntu miejskiego, według projektu Budownictwa miejskiego Oddz. B. przedstawionego na powyższym planie z dnia 15 października 1920 r.

10) Celem utworzenia dostępu do parcel projektowanych w zachodniej części bloku, poleca się Magistratowi przeprowadzić pertrakcje ze Skarbem Państwa, o wyrównanie granicy między gruntem miejskim, a gruntami zajmowanymi obecnie przez Składy Ministerstwa dla przemysłu i handlu, według linji oznaczonej na planie kolorem niebieskim i głoskami: s'—t'—u'—w'—z
i otwarcie ulicy z urzędu. (L. 872/923 Bb).

X. Parcelacja gruntów w Dzielnicy XVI.

Wnioski Rady artystycznej i Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

Zatwierdza się parcelację gruntów położonych z południowej strony ulicy Królewskiej w Dzielnicy XVI. Łobzów stanowiących dwa odrębne ciała hipoteczne, jedno lwh. 277 własność Macieja Prus Biesiadeckiego, drugie lwh. 505 własność Rady Zjazdu Przemysłowców górniczych w Dąbrowie Górniczej, według planu Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 1 czerwca 1923 pod następującemi zastrzeżeniami:

1) Po myśli § 16 d—e—f—g noweli do ustawy budowlanej miasta Krakowa z dnia 28 marca 1910 zostaną otwarte następujące ulice:

a) Ulica oznaczona na planie głoską „A“ położona częściowo na obu gruntach, łącząca ulicę Królewską z przyszłem przedłużeniem ulicy Kawiory z linjami regulacyjnemi oznaczonemi na powyższym planie Budownictwa miejskiego B. czerwono i głoskami: a—b—c—d—e—f—g—h—i

od strony zachodniej, zaś głoskami:

j—k—l—m—n—o—p—r—s

od strony wschodniej, oraz linją budowlaną od strony zachodniej oznaczoną głoskami:

$a'—b'—c'—d'—e'—f^1—f^2—f^3—f^4—g^5—g^4—g^3—g^2—g^1—h'—i'$

z tem, że przestrzenie zawarte między linją regulacyjną a budowlaną, będą urządzone jako ogródki i obsadzone drzewami wzdłuż linji regulacyjnej.

b) Ulica „B“ stanowiąca przedłużenie ulicy projektowanej wzdłuż istniejącej drogi polnej l. k. 800/2 z linjami regulacyjnemi oznaczonemi głoskami:

t—u—v—w—z

od strony północnej, zaś głoskami:

x—y—m—α—β

od strony południowej, oraz linję budowlaną z północnej strony w obrębie gruntów lwh. 277 oznaczoną głoskami: z'—w'—v' z przeznaczeniem przestrzeni między linją budowlaną a linją regulacyjną na ogródki z drzewkami.

c) Ulica „C“ projektowana równolegle do przyszłego przedłużenia ulicy Kawiory wzdłuż najdalej na południe wysuniętej granicy gruntów lwh. 277 i 505 z linjami regulacyjnemi oznaczonemi na powyższym planie Budownictwa m. Oddz. czerwono i głoskami: A—B—C—D

od strony północnej zaś głoskami: E—F—G—H
od strony południowej, oraz linją budowlaną z północnej strony według głosek: A'—B'—C'—D z przeznaczeniem przestrzeni między linją budowlaną, a regulacyjną, w sposób (określony w punkcie 1 *a*).

2) Dla uregulowania ulicy Królewskiej w obrębie gruntów parcelantów, zatwierdza się linję regulacyjną z południowej strony tejże ulicy, oznaczoną w powyższym planie Budownictwa czerwono i głoskami: I—J—j—K.

3) Dla przyszłego przedłużenia ulicy Kawiory do ulicy Piastowskiej zatwierdza się linję regulacyjną w obrębie gruntów parcelantów według głosek:

L—M—N—O

oraz linję budowlaną według głosek:

L'—M'—N'—'O.

3 *a)* Licząc się z ewentualnością powstania ulicy wzdłuż wschodniej granicy gruntów lwh. 277 i 505, na długości między ulicami „B“ i “C“, ogranicza się zabudowanie od strony tej granicy do tylnej linji budowlanej oznaczonej na powyższym planie głoskami: X—P—R—D.

4) Pan Maciej Biesiadecki jako właściciel gruntu lwh. 277, zaś Rada Zjazdu Przemysłowców górniczych w D. G. jako właścicielka gruntu lwh. 505, oddadzą ze swych gruntów zaraz na własność Gminy miasta Krakowa w myśl § 16*g* noweli do ustawy budowlanej m. Krakowa bezpłatnie i w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych, części przypadające pod wszystkie trzy w punkcie 1) wymienione ulice, a to do ustalonych powyżej linji regulacyjnych, nadto do linji regulacyjnej ulicy Królewskiej i przyszłego przedłużenia ulicy Kawiory oraz złożą zdolną do intabulacji deklarację bezpłatnego odstąpienia swych gruntów do linji budowlanej X—P—R—D' w razie otwarcia ulicy w punkcie 3*a* wymienionej.

5) Parcelujący poniosą solidarnie w myśl § 16*g* noweli do ustawy budowlanej Krakowa z dnia 28 marca 1910 całkowite koszta urządzenia t. j. robót ziemnych i torów jezdnych z krawężnikami, powyżej w punkcie 1) wymienionych ulic „A“ “B“ i „C“ leżących w całości na gruntach parcelantów.

6) Niweletę ulic ustala się w wysokościach oznaczonych na planie Budownictwa miejskiego liczbami czerwonemi (Koty wysokości ponad poziom morza).

Na skrzyżowaniu przedłużonej ulicy Kawiory i projektowanej ulicy na południe od strony Królewskiej teren ma być podniesiony do koty 206.

7) Sposób urządzenia ulic, jakoteż materjał z którego ulice będą wykonane, oznaczy Komisja drogowo-kanałowa po wysłuchaniu interesowanych.

8) Do wykonania robót odnośnie do punktu 1) przystąpią parcelanci w terminie najdalej 3 lat od chwili prawomocności orzeczenia, jednak pod dozorem i według wskazówek Budownictwa miejskiego Oddz. B. a koszta dozoru zwrócą Gminie m. Krakowa według rzeczywistych wydatków.

9) Gmina miasta Krakowa obejmie utrzymanie wykonać się mających przez parcelantów ulic „A“ „B“ i „C“ w chwili gdy 50% długości frontów będzie zabudowane. Do tej zaś chwili utrzymanie tychże wraz z czyszczeniem i oświetleniem będzie należeć do parcelantów.

10) Ponieważ obecnie wykonanie kanałów ulicznych jest nie możliwe, parcelujący zaprowadzą urządzenia do odprowadzenia wód gospodarczych i nieczystości kloacznych w sposób przez Magistrat określić się mający.

Po wybudowaniu kanałów ulicznych będą właściciele realności obowiązani te prowizoryczne urządzenia znieść, wykonać kanał domowy i połączyć własnym kosztem z kanałem ulicznym, nadto poniosą przypadające na nich w myśl § 16*a* noweli do ustawy budowlanej krakowskiej, koszta kanału ulicznego.

Ze względu na bardzo płytki stan wody zaskórnej oraz moczarowaty charakter części gruntu poddanego parcelacji winno nastąpić jak najszybsze odwodnienie terenu.

11) Niweleta ulic ma być miarodajną przy udzieleniu konsensu na budowę domów stawianych bezpośrednio w linji regulacyjnej, a poniżej tej niwelety nie wolno wykonywać w budynku żadnych otworów.

Konsens na budowę domów może być udzielony dopiero po definitywnem urządzeniu przez parcelantów potrzebnego dojazdu od ulicy Królewskiej.

12) Podział powstałych bloków na gruntach parcelantów zaznaczony na planie Budownictwa miejskiego przyjmuje się jako dyrektywę podziału tychże przez parcelujących. Definitywne zaś zatwierdzenie granic podziału tychże gruntów pozostawia się Magistratowi przed udzieleniem konsensu na budowy.

13) Zatwierdza się przeznaczenie powstałych bloków na gruntach parcelantów w granicach oznaczonych linjami regulacyjnemi względnie budowlanemi na zabudowanie willami lub domami wolno stojącemi. (L. 3429/923 I b.

XI. Kredyt dodatkowy.

Wniosek Sekcji II.

Rada miasta uchwali:

Przyznaje się kredyt dodatkowy dla Dz. II. poz. 3 b. budżetu z 1922 r. (służba prowizoryczna) w kwocie 3,174.246 Mkp. (L. 3944/923 I. a).

I. Połączenie koleją elektryczną Krakowa z Katowicami.

Imieniem Sekcji I., II. i III. radca m. Potuczek w długiem, rzeczowem przedstawieniu sprawy, przedkłada następujące wnioski:

Rada miasta uchwali:

I. Gmina miasta Krakowa przystępuje do zakładanego przez Towarzystwo Przemysłu węglowego w Polsce Sp. akc. wspólnie z Bankiem dla elektryfikacji Polski „Elektr.-bankiem“ „Towarzystwa kolei elektrycznych w Polsce Sp. akc.“ w charakterze współzałożyciela pod następującymi warunkami:

1) Gmina miasta Krakowa dołączy swój podpis na statucie wymienionego Towarzystwa.

2) Gmina miasta Krakowa uzyskuje wobec obu głównych założycieli Towarzystw kolei elektrycznych w Polsce prawo delegowania swego przedstawiciela do Zarządu tegoż Towarzystwa, a obie wymienione instytucje obowiązują się poprzeć jego wybór przez Walne zebranie.

3) Gmina miasta Krakowa nie przyjmuje na siebie żadnego obowiązku jakichkolwiek świadczeń finansowych na rzecz Towarzystwa kolei elektrycznych i pozostawia sprawę tych świadczeń ewentualnie własnej inicjatywie.

4) Towarzystwo Przemysłu węglowego w Polsce i „Elektrobank“, przeprowadzą własnym kosztem i bez obowiązkowego przyczynienia się Gminy m. Krakowa

studja nad połączeniem koleją elektryczną Krakowa z zagłębiem węglowem specjalnie zaś z Górnym Śląskiem w terminie najdalej do końca października 1924 (tysiąc dziewięćset dwudziestego czwartego roku) i przystąpi do realizacji tego projektu najdalej do końca 1930 (tysiąc dziewięćset trzydziestego) roku.

5) Przy spełnieniu tego zadania uwzględnione zostaną postulaty Gminy miasta Krakowa i Gmina zastrzega sobie ewentualne wydelegowanie dwóch przedstawicieli do współpracy nad projektem względnie do wydania o nim opinji, a mianowicie przedstawiciela technicznego i dwóch radców miejskich. Wybór tych delegatów nastąpi po porozumieniu się z Towarzystwem Przemysłu węglowego w Polsce i „Elektrobankiem".

6) Gmina miasta Krakowa zobowiązuje się użyczyć Towarzystwu koleji elektrycznych w obrębie swych kompetencji wszelkiego poparcia i ułatwień w działaniu, jak również popierać jego staranie wobec władz i czynników postronnych.

7) O ile Towarzystwo Przemysłu węglowego w Polsce i „Elektrobank" przestrzegać będą wykonania powyższych warunków, Gmina miasta Krakowa nie udzieli poparcia żadnemu innemu przedsiębiorstwu, mającemu cele zbliżone do programu Towarzystwa koleji elektrycznych w Polsce.

8) W razie niedotrzymania któregokolwiek z powyższych warunków przez Towarzystwo Przemysłu węglowego w Polsce i „Elektrobank" zwłaszcza zaś powyższych terminów studjów i realizacji projektu kolei elektrycznej, będzie Gmina miasta Krakowa, miała prawo odstąpić od umowy i cofnąć swoje oświadczenie, że jest założycielką Towarzystwa koleji elektrycznych w Polsce.

II. Wnieść do Ministerstwa Handlu i Przemysłu w Warszawie, za pośrednictwem Towarzystwa przemysłu węglowego w Polsce podanie, o następującej zasadniczej treści:

„Gmina miasta Krakowa oświadcza niniejszem, że przystępuje do grona założycieli „Towarzystwa koleji elektrycznych w Polsce Sp. akc." według statutu tejże spółki wniesionego do Wysokiego Ministerstwa Przemysłu węglowego w Polsce Sp. akc. w Warszawie, oraz Bank dla elektryfikacji Polski „Elektrobank" Sp. akc. w Warszawie.

III. Upoważnia się Prezydjum miasta do delegowania według swego uznania wszelkich przedstawicieli Gminy miasta Krakowa czy to w sprawie studjów nad projektowaną koleją czy też do Władz (Zarządu, Walnego Zgromadzenia itp.) Towarzystwa koleji elektrycznych w Polsce Sp. Akc. a to z pośród radców miejskich i z pośród urzędników Magistratu.

IV. Do podpisywania wszelkich dokumentów złączoną z powyższą sprawą upoważnia się stale p. Prezydenta m. względnie jego zastępcy pp. radców m. inż. Aleksandra Adelmana i inż. Wacława Potuczka a w razie przeszkody któregokolwiek z nich pp. radców m. Dra Karola Krzetuskiego i Dra Wiktora Kuźniara.

V. Upoważnia się Prezydjum miasta do asygnowania niniejszych wydatków związanych z udziałem Gminy m. Krakowa w studjach nad wspomnianą Koleją elektryczną i przestrzeganiem zastrzeżonych praw Gminy w stosunku do powyższych Towarzystw.

(L. 4653/23 I. a.)

Wnioski Sekcji I., II. i III. jednomyślnie uchwalono.

II. Ubezpieczenie funkcjonar. Podgórskiej Kasy Oszcz. w Zakładzie pensyjnym we Lwowie.

Imieniem Sekcji III. wiceprez. m. Dr. Piotr Wielgus wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zatwierdza się oświadczenie Podgórskiej Kasy Oszczędności w Krakowie z dnia 21 lipca 1922 r. następującej osnowy:

Gdyby stały funkcjonarjusz, pozostający w służbie Podgórskiej Kasy Oszczędności w Krakowie, w czasie późniejszym, bez poprzedniego przejścia w stan spoczynku, objął posadę uzasadniającą obowiązek ubezpieczenia pensyjnego, Podgórska Kasa Oszczędności w Krakowie zobowiązaną będzie po myśli art. 2 ust. z dn. 10 czerwca 1921 Dz. u. Rz. P. Nr. 59 poz. 370 oraz ustawy z dnia 22 września 1922 Dz. u. Rz. P. Nr. 89 poz. 803 przekazać Zakładowi Pensyjnemu we Lwowie, względnie Zakładowi zastępczemu, w którym funkcjonarjusz taki będzie ubezpieczony, kwotę odpowiadającą tej rezerwie premjowej, jaka powinnaby była już być dla tego funkcjonarjusza zebraną w Zakładzie Pensyjnym, gdyby był tamże ubezpieczony przez cały czas zatrudnienia w powyższej Kasie. (L. 2995/923 VI. b.)

W głosowaniu Rada m. uchwaliła sprawę tą przekazać Sekcji III. celem ponownego rozpatrzenia.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie wpół do 10 w nocy.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj.

Sekcja szkolna.

Dnia 11 października br. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta Rollego posiedzenie Sekcji szkolnej Rady m., na którem uchwalono wejść z Rządem w pertraktacje co do ewent. oddania budynku szkoły im. Zbigniewa Oleśnickiego przy placu Rynek Kleparski na pomieszczenie Seminarjum im. Preisendanza i połączonej z niem szkoły ćwiczeń. W sprawie kursów im. Baranieckiego uchwalono w bieżącym roku szkolnym prowadzić jedynie wykłady z dziedziny historyczno-literackiej jako dalszy ciąg wykładów z tej dziedziny w roku poprzednim a zarazem polecono Magistratowi opracować wnioski co do dalszych losów tego zakładu. Wreszcie załatwiono kilka spraw dotyczących miejskiej szkoły gospodarstwa domowego.

Komisja dla przemysłów koncesjonowanych.

W dniu 20 b. m. odbyło się posiedzenie komisji dla przemysłów koncesjonowanych pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta Dr. Wielgusa. Komisja wydała opinje co do szeregu wniesionych podań o udzielenie koncesji przemysłowych.

Połączona Sekcja I., II. i III. z Komisją administracyjną.

W piątek dnia 26 października odbyło się posiedzenie połączonych Sekcji administracyjnej, prawniczej i skarbowej wraz z Komisją administracyjną pod przewodnictwem prezydenta m. Federowicza.

Rozpatrywano sprawę podatków spożywczych miejskich i innych pośrednich, na podstawie referatu naczelnika administracji akcyzy Dr. Zawadzkiego i przeprowadzono dyskusję ogólną, poczem wybrano Subkomitet do rozpatrzenia szczegółów referatu i traktowania go łącznie z przedłożeniami, dotyczącymi miejskich podatków bezpośrednich.

Sprawy te są w związku z ogłoszoną w dniu 26 września br. ustawą o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, która w § 75 poleca miastom uzgodnienie statutów podatkowych z postanowieniami co dopiero wspomnianej ustawy.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.

Nr. 11. Kraków, dnia 30 listopada 1923 r. Rocznik XLIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń", która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz Mkp. 300.000, z opłatą pocztową o 50.000 Mk. więcej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Obwieszczenia i Rozporządzenia.

L. 16333/923 Kraków, dnia 3 listopada 1923
I. b.

Taryfa opłat za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 r. L. 7912/918 I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczanie robotników i furmanek przez Zakł. czyszcz. miasta.

1) Za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:
   a) od 1 m^3 w dzień . . . . . . 1,000.000 Mk
   b) od 1 m^3 w nocy . . . . . . 1,500.000 „
2) za wypompowanie wody z piwnic przez jedną godzinę . . . . . . 3,000.000 „
3) za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:
   a) za jeden dzień pracy robotnika w dniu powszednim . . . . 600.000 „
   b) za jedną noc pracy robotnika w dniu powszednim . . . . 900.000 „
   c) za jeden dzień pracy robotnika w dniu świątecznym . . . . 1,200.000 „
   d) za użycie narzędzi, światła, 25% kosztów robocizny
   e) za furmankę przez cały dzień 1,100.000 „
   f) za „ „ całą noc . 1,600.000 „
   g) za „ „ cały dzień świąteczny . . . . 2,200.000 „
   h) za wiązkę siana lub słomy . 50.000 „
   i) za 100 klg koksu . . . . . . 1,100.000 „
   k) za użycie pieca koksowego . 100.000 „

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7134/1923 Kraków, dnia 6 listopada 1923.
akc.

Opłaty za przybijanie galarów itp. do brzegu Wisły.

OBWIESZCZENIE.

Prezydjum miasta decyzją z d. 26 października 1923 podwyższyło opłatę za przybijanie do brzegów Wisły galarów, berlinek, łodzi motorowych i innych statków, służących do przewozu towarów lub osób z 14-dniowym postojem z kwoty 1000 na 10.000 Mk. Zmianę miejsca przez galar, berlinkę, łódź motorową lub statek uważa się za nowe przybicie do brzegów Wisły, pociągające za sobą obowiązek ponownego uiszczenia opłaty. Powyższą opłatę gminną pobiera się za przybijanie do brzegów jedynie na tej przestrzeni Wisły, gdzie nie wykonano jeszcze murów bulwarowych. Galary i statki rządowe wolne są od powyższej opłaty.

O tem zawiadamia się strony interesowane z wezwaniem, aby każde przybicie do brzegów Wisły galaru, berlinki, łodzi motorowej etc. zgłaszały w najbliższym Urzędzie akcyzowym, a mianowicie:

1. Przybijający do lewego brzegu Wisły na przestrzeni dzielnicy Piaski-Grzegórzki aż do mostu kolejowego w Urzędzie akcyzowym Nr. 12 (przy stacji kolej. Kraków-Grzegórzki).

2. Przybijający do obydwóch brzegów Wisły na przestrzeni:

a) od wspomnianego mostu kolejowego aż do klasztoru na Skałce w Ekspozyturze Urzędu wodnego przy starym moście podgórskim, ul. ul. Mostowa;

b) od klasztoru na Skałce aż do klasztoru pp. Norbertanek na Zwierzyńcu w Urzędzie akcyzowym wodnym przy moście dębnickim na Wiśle.

3. Przybijający do lewego brzegu Wisły od klasztoru pp. Norbertanek w górę rzeki aż do Urzędu zwierzynieckiego Nr. 1 (obok placu ćwiczeń Żeglugi wojskowej) w tymże urzędzie.

4. Przybijający do prawego brzegu Wisły na przestrzeni od klaszt pp. Norbertanek aż do Urzędu akcyzowego Nr. 19 (Pychowice) w tymże Urzędzie, wreszcie

5. Przybijający do prawego brzegu Wisły na przestrzeni od mostu kolejowego na Zabłociu w dół rzeki aż do granic Krakowa Płaszowa w Ekspozyturze Urzędu akcyz. przy stacji kolejowej Podgórze-Wisła. Równocześnie ze zgłoszeniem przybicia do brzegu uiścić należy w dotyczącym Urzędzie oznaczoną wyżej należytość.

Odnośnie do galarów, berlinek etc., które mają na tym samym miejscu dłużej aniżeli 14 dni pozostać, złożyć należy przed upływem dnia czternastego w tym samym urzędzie podobne zgłoszenie i opłatę uiścić.

Niestosowanie się do powyższych zarządzeń karane będzie w myśl rozporządzenia ministerjalnego z 30 września 1857, Nr. 198 Dz. p. p.

Podwyższona opłata wchodzi w życie zaraz.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 16334/1923 Kraków, dnia 5 listopada 1923.
I. b.

Taryfa opłat za wywóz popiołu i t. p.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dn. 2 go stycznia 1920 r. L. 193/920 I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat za wywóz popiołu i zmiotków domowych.

1) Za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu 20.000 Mk.

2) za wywóz jednego wozu popiołu 600.000 Mk

3) za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu, lub wydobywania z dołów dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 16903/23 Kraków, dnia 7 listopada 1923.
V.

Wykaz rzeczy znalezionych.

OBWIESZCZENIE.

A. Wykaz rzeczy znalezionych za miesiąc wrzesień i październik 1923 r.:

Art. 623 — torebka damska z pieniądzmi,
„ 624 — portfel z pieniądzmi,
„ 628 — obrączka metalowa,
„ 629 — torebka z pieniądzmi i drobiazgami,
„ 631 — klucz,
„ 633 — piłka nożna,
„ 634 — książka służbowa Kat. Chynar,
„ 635 — parasol,
„ 637 — zarzutka,
„ 642 — karty,
„ 649 — 40 mkp., nóż i pasek,
„ 650 — torebka damska,
„ 651 — trzewik,
„ 652 — 2 książki służbowe i scyzoryk,
„ 653 — 2 klucze,
„ 654 — kawałek łańcuszka,
„ 655 — kapelusz,
„ 656 — 3 kluczyki,
„ 658 — 2 klucze,
„ 659 — torebka metalowa,
„ 660 — 1000 rubli carskich,
„ 661 — parasolka,
„ 662 — 57 rubli carskich,
„ 663 — 100 koron austr.,
„ 664 — klucz wertheimowski,
„ 665 — torebka damska,
„ 666 — torebka damska,
„ 670 — stemple,
„ 671 — rzemień,
„ 672 — raszpla,
„ 673 — worek,
„ 675 — pierścionek,
„ 676 — książeczka z „Zespołu“,
„ 678 — fartuszek,
„ 681 — 4 klucze,
„ 682 — piłka gumowa,
„ 683 — bańka na mleko,
„ 684 — bokser,
„ 685 — książka „arytmetyka“,
„ 686 — dwa klucze,
„ 688 — klucz,
„ 689 — torebka damska,
„ 690 — trzewiki,
„ 691 — balonik gumowy,
„ 693 — koperta z chusteczką,
„ 694 — zeszyt nutowy,
„ 695 — szczudło,
„ 696 — portfel z pieniądzmi,
„ 702 — torebka damska,
„ 703 — torebka damska,
„ 706 — 2 i pół m. płótna,
„ 707 — 1 dolar,
„ 708 — torebka damska,
„ 709 — 1000 rubli Denikinowskich
„ 710 — para trzewików,

Art. 711 — kawałek skóry podeszwowej,
„ 712 — kalesony, 2 koszule etc.,
„ 713 — pół m. koronki,
„ 714 — 2 książki francuskie,
„ 718 — klucz wertheimowski,
„ 720 — wieszadło,
„ 721 — torebka damska,
„ 723 — koszula męska,
„ 724 — woreczek z pieniądzmi,
„ 726 — czapka,
„ 727 — naszyjnik na konia,
„ 728 — lornetka,
„ 730 — kapelusz dziecinny,
„ 734 — 2 ramki,
„ 737 — 1 para rękawiczek,
„ 738 — 2 kluczyki,
„ 7368 — 10.000 Mkp.,
„ 7708 — 34.000 „
„ 7772 — 585 „
„ 7773 — 8.500 „
„ 7774 — 3.230 „
„ 7777 — 1.950 „
„ 7830 — 105.120 „
„ 8058 — 120.600 „
„ 8066 — 53 335 „
„ 8226 — 50 000 „
„ 8385 — 40.000 „
„ 8386 — 42.000 „
„ 8732 — 15 000 „
„ 8874 — 5.500 „
„ 9175 — 87.000 „
„ 9205 — 1.000 „
„ 9206 — 100 „
„ 9474 — 42.400 „
„ 9602 — 18.700 „

B. Przedmioty pozostawione u znalazców:

1) wózek ręczny,
2) koza,
3) młot kowalski,
4) wózek ręczny,
5) krowa,

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby o ile mogą dowieść ich prawa własności, zechcieli się zgłosić po odbiór tychże do biura Wydziału V. Magistratu (oficyny I. p. Nr. drzwi 27) w godzinach urzędowych między 8 a 10 rano, codziennie z wyjątkiem świąt i niedziel.

W razie przeciwnym przedmioty te wydane będą znalazcom i po upływie trzech lat przejdą na ich wyłączną własność lub też sprzedane będą w drodze licytacji w tym samym terminie, zaś przedmioty ulegające łatwo zniszczeniu jak n. p. części ubioru, zostaną sprzedane w trzy miesiące po niniejszem ogłoszeniu.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 10661/23 II. a. Kraków, dnia 8 stycznia 1923.

Zaliczki na podatek majątkowy.

OGŁOSZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do publicznej wiadomości, że w myśl przepisu § 7 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 8 października 1923 Dz. u. p. Nr. 105 tudzież okólnika Izby skarbowej z dnia 17 października 1923 L 9491/II. wyłożono do przeglądu w Wydz. II. Magistratu (skarbowym) pl. WW. Świętych L. 6, II p. pokój drzwi Nr. 3, cztery listy płatników zaliczki na podatek majątkowy obliczony na podstawie podatku przemysłowego, tudzież jedną listę płatników zaliczki na poczet podatku majątkowego obliczonej na podstawie podatku gruntowego z okręgu I. Inspektoratu skarbowego obejmującego Dz.: I, III, IV, V, XII, XIII, XIV. XV, XVI, XVII i XVIII. Zaznacza się równocześnie, że wzmiankowane listy można przeglądać w czasie od 10 listopada do 10 grudnia b. r. w godzinach urzędowych od 8 rano do 2 popołudniu.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 7538/1923 akc. Kraków, dnia 8 listopada 1923.

Podwyższenie opłat mytniczych.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje do publicznej wiadomości, że na mocy art. 27 ustęp 3 ustawy z dnia 26 września 1923 r, Nr. 94 Dz. U. Rz. P. Gmina miasta Krakowa pobierać będzie, począwszy od dnia 10 listopada 1923 opłaty mytnicze w wysokości, uchwalonej przez Komisję administracyjną, działającą z upoważnienia Rady miasta na posiedzeniu w dniu 26 października 1923 r., a mianowicie:

1) od każdego zwierzęcia domowego w zaprzęgu po . . . . 5.000 Mk.
2) od każdego zwierzęcia domowego idącego luzem . . . . 2.000 „
3) od automobilu osobowego lub ciężarowego po . . . . 25.000 „
4) od wozów, doczepionych do automobilów ciężarowych po . . . . . . 25.000 „

od każdej doczepki a to za każde przekroczenie rogatki tak w kierunku do miasta jak z miasta.

Pobór wymienionych opłat odbywać się będzie w myśl obowiązujących przepisów tylko przy przekroczeniu rogatki w stronę miasta, w podwójnej wysokości.

Przepisy, dotyczące uwolnienia od opłaty mytniczej pozostają niezmienione.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7784/23 akc. Kraków, dnia 13 listopada 1923.

Podwyższenie opłat gminnych od trunków.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1923 N. S. M. 4402 i w porozumieniu z Województwem krakowskiem zezwolił Tymczasowy Wydział Samorządowy reskryptem z dnia 6 sierpnia 1923 r. L. W. 23140/I. Gminie miasta Krakowa na podwyższenie opłat gm. od trunków alkoholowych do wysokości 30% akcyzy rządowej. Na mocy powyższego rozporządzenia podwyższa Magistrat opłaty gminne od napojów spirytusowych w stosunku wyżej oznaczonym i będzie je pobierał począwszy od dnia 16 listopada b. r. w następującej wysokości:

a) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu da się oznaczyć zapomocą studzielnego alkoholomierza przy temperaturze + 12 R, a zawierających:

1) nie więcej niż 30° po	54.000	Mk.
2) „ „ „ 40° „	72.000	„
3) „ „ „ 50° „	90 000	„
4) „ „ „ 70° „	126.000	„
5) „ „ „ 90° „	162 000	„
6) więcej niż 90° „	180.000	„

b) od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się przepisanem alkoholomierzem oznaczyć po 90.000 Mk. od litra, bez względu na zawartość alkoholu. Podwyższonej opłacie podlegają wszystkie zapasy napojów spirytusowych, dlatego wszystkie osoby, które w dniu 16 listopada br. posiadać będą jakiekolwiek zapasy wymienionych napojów, obowiązane będą donieść o tem pisemnie w terminie dni 3 Administracji akcyzy, ul. Kopernika 1, podając ich ilość, stopniowość i miejsce przechowania, a to celem przeprowadzenia kontroli przez organa akcyzowe, którym należy dozwolić wstępu do odnośnych lokali i udzielić potrzebnej pomocy przy badaniu.

Od zgłoszonych i sprawdzonych zapasów wymierzy Administracja akcyzy dodatkową opłatę, którą niścić należy w kasie Administracji akcyzy w terminie dni 8.

Potrzebnych do zgłoszenia druków dostarczy Administracja akcyzy.

Zaniedbanie zgłoszenia lub podanie fałszywych dat pociągnie za sobą karę, przewidzianą w ustawie z dnia 15 kwietnia 1910 N. 122 Dz. u. kr. przedłużonej uchwałą P. K. L. z dnia 16 grudnia 1918 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7107/923 III. B. Kraków, 17 listopada 1923.

Taryfa opłat placowych dla miasta Krakowa.

OBWIESZCZENIE.

Połączone Sekcje II. i III. działające imieniem Rady miasta, na mocy upoważnienia tejże Rady z dnia 22 listopada 1922 L. 4984/922 III. B. uchwaliły na zasadzie art. 27 ustawy dnia 11 sierpnia 1923 o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych Dz. U. R. Nr. 94 poz. 747 następującą taryfę opłat placowych dla miasta Krakowa:

1. Od stanowisk niestałych na placach targowych za każdy 1 metr kwadratowy dziennie	15.000	Mk.
2. *a)* Od stanowisk dla sprzedaży wędlin, mięsa, drobiu bitego	50.000	„
b) sprzedaży ryb do 4 m. przestrzeni zajętej za każdy następny dzień	400.000	„
za każdy następny metr	100.000	„
3. Od stanowisk dla sprzedaży kramarszczyzny i wyrobów cukierniczych, na drzewko oraz strucli przed Bożem Narodzeniem do 4 m. przestrzeni zajętej za cały okres	400.000	„
za każdy następny metr	100.000	„
4. Od stanowiska dla sprzedaży choinek, przed Bożem Narodzeniem do 30 m. zajętej przestrzeni za cały okres	1,000.000	„
za każdy następny metr	50.000	„
5. Od stanowiska kramarzy w czasie odpustów i świąt przy kościołach i pod murem cmentarnym za każdy metr kwadratowy dziennie	20.000	„
6. *a)* Od stołów miejskich i ław dla sprzedaży nabiału, jarzyn i pieczywa dziennie	30.000	„
b) jeżeli stołu używa jednocześnie dwie lub więcej osób każda opłaca po	15.000	„
7) Od stołów obitych blachą dla sprzedaży mięsa, drobiu bitego dziennie	60.000	„

W powyższych opłatach od stołów miejskich mieszczą się już opłaty placowe.

8. Od postoju wozów dziennie	40.000	„
9. Od drobiu dziennie:		
a) od kury, koguta, kaczki, panterki, pary kurcząt i pary gołąbków	10.000	„
b) od gęsi, kapłona	20.000	„
c) od indyka	40.000	„
10. Od jagód, owoców i grzybów od 1 kg. wagi	3 000	„

Opłat pod 9 i 10 nie opłacają producenci rolni o ile sprzedają artykuły własnego gospodarstwa.

11. Od dziczyzny:		
a) od 1 zająca	30.000	„
b) „ 1 sztuki dzikiego ptactwa	15.000	„
c) „ królika i ptaka żywego	5.000	„
12. Od każdej sztuki konia przyprowadzonego na sprzedaż na pl. Groble po	200.000	„

Taryfa ta wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Stawki wymienione pod 1 do 12 będą co kwartał począwszy od 1 kwartału 1924 ulegać zwyżce lub zniżce stosownie do przepisu art. 68 ustęp 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Dz. U. R. Nr. 94 poz. 747 i art. 10 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. Dz. U. R. Nr. 44.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 5848/23 I. a. Kraków, 17 listopada 1923 r.

Sprawa wnoszenia podań i wpisanie do księgi wodnej uprawnień wodnych.

OBWIESZCZENIE.

Wedłng postanowienia art. 253 ust. 1 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 102 poz. 936 prawa użytkowania wód płynących w jeden ze sposobów wymienionych w art. 45 powołanej ustawy, ntrzymane w mocy przez art. 252 tejże ustawy wygasają po upływie lat pięciu po wejściu jej w życie, jeżeli przedtem nie wniesiono podania o wpisanie tych uprawnień do księgi wodnej.

Przepis ten nie ma zastosowania do praw wpisanych do księgi hipotecznej (gruntowej).

Powołując się na ustęp 2 art. 253 wspomnianej ustawy wodnej Magistrat jako władza wodna I. instancji podaje na podstawie rozporządzenia Województwa krakowskiego z dnia 13 listopada 1923 r. L. II. 9048 ex 1923 powyższy przepis do powszechnej wiadomości z ostrzeżeniem, że z dniem 27 listopada 1927 r. wygasają wyszczególnione wyżej prawa, o ile interesowani nie wniosą potrzebnych podań.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 16930/923 I. b. Kraków, dnia 19 października 1923.

Taryfa za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 r. L. 7912/918 ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta.

1) Za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:

a)	od 1 m^3 w dzień	1,500.000 Mk.
b)	od 1 m^3 w nocy	2,250.000 „
2)	Za wypompowanie wody z piwnic przez jedną godzinę .	4,500.000 „
3)	Za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:	
a)	za jeden dzień pracy robotnika w dniu powszednim	700.000 „
b)	za jedną noc pracy robotnika w dniu powszednim	1,050.000 „
c)	za jeden dzień pracy robotnika w dniu świątecznym	1,400.000 „
d)	za użycie narzędzi, światła 25% kosztów robocizny.	
e)	za furmankę przez cały dzień .	1,500.000 Mk.
f)	za furmankę przez całą noc .	2,250.000 „
g)	za furmankę przez cały dzień świąteczny	3,000.000 „
h)	za wiązkę siana, lub słomy . .	90.000 „
i)	za 100 kg koksu	1,100.000 „
k)	za użycie pieca koksowego . .	100.000 „

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 16929/923 I. b. Kraków, dnia 19 listopada 1923.

Taryfa opłat za wywóz popiołu itp.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2 stycynia 1920 r. L. 193/920/I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat za wywóz popiołu i zmiotków domowych:

1) za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu 25.000 Mk.

2) za wywóz jednego wozu popiołu 750.000 Mk.

3) za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu, lub wydobywania z dołów dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 16910/923 I. b. Kraków, dnia 21 listopada 1923.

Regulamin utrzymania czystości i porządku.

ROZPORZĄDZENIE.

Magistrat przypomina przepisy §§ 5, 9 do 24 Regulaminu utrzymania czystości i porządku dla miasta Krakowa z dnia 24 sierpnia 1884 L. 5874, oraz rozporządzenia z dnia 22 października 1918 r. L. 87627/918/I. b. dotyczące uprzątania śniegu, lodu i błota z chodników, posypywania piaskiem chodników w czasie gołoledzi, zrzucania śniegu z dachów i zastawiania chodników, koziołkami tak na czas zrzucania, jakoteż zsuwania się śniegu z dachów.

Mianowicie po myśli przepisów powyższych należy:

1) W czasie od 1 października do końca marca oczyszczać chodniki ze śniegu, lodu i błota o godzinie 7 mej rano, tak, aby wozy przeznaczone do uprzątania błota i śniegu nie były narażone na stratę czasu. Uprzątanie to winno odbywać się w razie potrzeby i kilka razy na dzień;

2) Śnieg, lód i błoto, zmiecione z chodników należy ułożyć w kupki na połowie szerokości ścieku od strony ulicy. W ulicach przez które prowadzi tor kolei elektrycznej, śnieg, lód i błoto należy składać w połowie ścieku po tej stronie ulicy, gdzie niema toru tramwajowego;

3) W razie gołoledzi należy ślizkie miejsca wzdłuż realności posypać piaskiem, lub przesianym popiołem. Zamiatanie chodników asfaltowych odbywać się winno po każdym śniegu. W razie utworzenia się skorupy lodu, należy chodniki te posypywać piaskiem lub przesianym popiołem. Lód z chodników asfaltowych należy podczas odwilży uprzątać drewnianemi łopatami. Używania do tego celu drągów żelaznych, siekier, rydli itp. narzędzi zabrania się surowo;

4) Śnieg z dachów należy zrzucać na podworzec i zaraz go wywozić na miejsca przeznaczone rozporządzeniem Magistratu z dnia 22 października 1918 r. L. 87627/918/I. b. Zrzucanie śniegu z dachów na chodniki nastąpić może tylko w takim przypadku, jeżeli położenie dachu nie dozwala zrzucania śniegu na podwórze. Zrzucanie śniegu na chodnik odbywać się winno na każdej stronie osobno całym rzędem domów, a nie pojedynczo i to o jednym czasie. Snieg zrzucony na ulicę, przez które nie prowadzi tor tramwajowy, ma być natychmiast zebrany na jedno miejsce w połowie ścieku od strony ulicy; śnieg zaś zrzucony na podwórzec nie może być składany na ulicy, lecz ma być wywieziony kosztem właściciela domu na miejsce przez Magistrat wyznaczone, w ulicach, przez które prowadzi tor tramwajowy, zrzucanie śniegu z dachów odbywać się ma ze wszystkich domow równocześnie w dniu przez Magistrat wyznaczonym;

5) W czasie zrzucania śniegu z dachów na ulice obowiązani są właściciele realności ustawić na chodniku przed swymi domami koziołki drewniane, zamykające ten chodnik;

6) Za wszelkie uszkodzenia chodników powstałe ze złego czyszczenia odpowiada właściciel realności, a naprawa uszkodzonych chodników zostanie zarządzoną na koszt właściciela domu.

Podając treść powyższych przepisów do wiadomości, Magistrat wzywa o ich ścisłe przestrzeganie. Winni przekroczeń powyższych przepisów będą surowo karani.

Nad przestrzeganiem tego rozporządzenia czuwać będą organa Policji Państwowej i Magistratu.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7957/923 akc. — Kraków, duia 28 listopada 1923.

Podwyższenie opłat mytniozych.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na mocy art. 27 ustęp 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Nr. 94 Dz. U. R. P. Gmina miasta Krakowa pobierać będzie, począwszy od dnia 1 grudnia 1923 opłaty mytnicze w wysokości, uchwalonej przez Komisję administracyjną, działającą z upoważnienia Rady miasta na posiedzeniu w dniu 26 listopada 1923, a mianowicie:

1) Od każdego zwierzęcia domowego w zaprzęgu po 10 000 Mk.

2) Od każdego zwierzęcia domowego idącego luzem po 5 000 Mk.

3) Od automobilu osobowego lub ciężarowego, tudzież od wozów, doczepionych do automobilów ciężarowych po 50.000 Mk. a to za każde przekroczenie rogatki tak w kierunku do miasta jak z miasta.

Pobór wymienionych opłat odbywać się będzie w myśl obowiązujących przepisów tylko przy przekroczeniu rogatki w stronę miasta w podwójnej wysokości.

Przepisy dotyczące uwolnienia od opłaty mytniczej pozostają niezmienione.

Magistrat stoł. król. miasta Krąkowa.

L. 8077/23. III. B. — Kraków, dnia 28 listopada 1923.

Obowiązek ujawnienia cen.

OBWIESZCZENIE.

W uzupełnieniu tutejszego obwieszczenia z dnia 10 lipca 1923 L. 4877/23/III. B., wydanego wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca b. r. Nr. S. A. 1684, w sprawie obowiązku ujawnienia cen na przedmiotach powszedniego użytku, oraz sporządzenia faktu przy zawieraniu interesów i przedstawienia ich na żądanie władz, wydaje Magistrat jako władza polityczna I. instancji, na podstawie § 2 rozporządzenia M. S. W. z dnia 20 lutego 1923 r. Dz. u. R. P. Nr. 22 poz. 139 następujące dodatkowe zarządzenia:

1) Ponieważ stwierdzono, że kupcy tutejsi nie przestrzegają ściśle przepisów cytowanego rozporządzenia o ujawnianiu cen, Magistrat przypomina, że wszyscy posiadacze składów, sklepów, restauracji, cukierni i wogóle wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku, obowiązani są wywiesić w lokalach tych przedsiębiorstw cenniki na wszelkie bez wyjątku przedmioty powszedniego użytku, przeznaczone na sprzedaż, a nadto ujawnić ceny bezpośrednio na odnośnych przedmiotach.

2) Cenniki, oraz ceny wystawione na towarach winny być wypełnione drukiem lub czytelnem pismem atramentowem i mają opiewać tylko w markach polskich.

Zakazuje się natomiast oznaczania cen w jakikolwiek inny sposób, jak np. przez oznaczenie towarów numerami zbiorowego cennika, wypisywania cen kredą na tablicach i t. p.

Zarazem przypomina Magistrat, że cenniki mają być formatu jednolitego, o wielkości najmniej arkusza papieru i winny być wywieszone na widocznem, łatwo w oko wpadającem i dostępnem dla nabywcy miejscu, nadto winny zawierać oprócz wyszczególnienia towarów i cen jednostkowych, także firmę lub

nazwisko właściciela przedsiębiorstwa, względnie jego odpowiedzialnego zastępcy, oraz datę sporządzenia cennika.

3) Na wystawach sklepowych mają być wszystkie wystawione przedmioty powszedniego użytku, oznaczone cenami w markach polskich.

Wewnątrz lokalu należy umieścić etykiety z cenami wszystkich artykułów żywnościowych, natomiast na sztukach materjałów, odzieży i obuwia, należy umieścić ceny na każdej sztuce lub pudełku.

4) Również stwierdzono, że w miarę zwyżki kursu obcych walut pełnowartościowych, większość kupców ustawicznie podwyższa ceny towarów, natomiast przy zniżce kursu tychże walut, podwyższonych poprzednio cen nigdy nie obniża — Magistrat przestrzega zatem kupców, że podobne postępowanie jako wysoce karygodne i nieobywatelskie będzie odtąd na drodze karnej bezwzględnie ścigane. Równocześnie Magistrat zarządza, że na wypadek sporządzenia przez kupca nowego cennika, należy wszystkie poprzednie cenniki przechowywać w porządku chronologicznym i okazać na żądanie organów kontrolnych.

5) Zarządzenie powyższe wchodzi natychmiast w życie.

6) Winni przekroczenia powyższych rozporządzeń, względnie niewykonania powyżej wymienionych zarządzeń, karani będą administracyjnie po myśli art. 4 ust. z dnia 2 lipca 1920. Dz. u. R. P Nr. 67, poz. 449 w brzmieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 Dz. u. R. P. Nr. 69 poz. 618 i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 października 1923 Dz. u. R. P. Nr. 109 poz. 858 aresztem do 3 miesięcy i grzywną do dwustu milj. Mk. lub jedną z tych kar.

Podając powyższe zarządzenie do publicznej wiadomości, Magistrat zwraca się z usilnem wezwaniem do mieszkańców miasta Krakowa, aby zarówno we własnym jak i publicznym interesie donosili ustnie lub pisemnie Magistratowi, o każdem przekroczeniu powyższego zarządzenia, a to w celu pociągnięcia winnych do surowej odpowiedzialności karnej.

Doniesienia w tych sprawach przyjmuje Wydział III. b. Magistratu (gmach główny oficyny II. p. drzwi Nr. 27), oraz Komisarjat targowy w tymże samym gmachu na parterze.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa

L. 7822/23. akc. Kraków, dnia 28 listopada 1923

Podwyższenie opłat za użycie rzeźni miej. etc.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy uchwały Komisji administracyjnej Rady miasta z dnia 26 listopada 1923 r., podnosi Magistrat pobierane dotychczas opłaty za używanie rzeźni miej., za oględziny weterynarskie, opłaty stajenne i wagowe w następujący sposób:

a) opłaty rzezalniane:

1)	od bydła rog. nad 400 kg.	ze 100.000	na 300 000 Mk
2)	„ „ „ „ 250 „	„ 80.000	„ 250.000 „
3)	„ „ „ „ 50 „	„ 70 000	„ 200.000 „
4)	„ „ „ do 50 „	„ 40.000	„ 120.000 „
5)	„ owiec, kóz, baranów	„ 40.000	„ 120.000 „
6)	„ nierogacizny:		
	a) do 60 kg.	„ 80.000	„ 250.000 „
	b) „ 150 „	„ 100.000	„ 300.000 „
	c) nad 150 „	„ 150.000	„ 450.000 „

b) opłaty za oględziny weterynarskie:

Od wszystkich zwierząt bez względu na wagę z 7.000 na 20.000 Mk.

c) opłaty stajenne:

Od każdej sztuki zwierzęcia bez względu na wagę z 3.000 na 10.000 Mk.

d) opłaty wagowe:

1) za ważenie zwierząt żywych bez względu na wagę z 3.000 na 10.000 Mk. od sztuki;
2) za ważenie mięsa i innych produktów od każdych 50 kg. lub mniejszej ilości z 3.000 na 10.000 Mk.

Podwyższone opłaty wchodzą w życie dnia 1-go grudnia 1923.

O tem zawiadamia się strony interesowane.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7941/23. akc. Kraków, dnia 29 listopada 1923.

Podwyższenie opłat na Centralnej targowicy na bydło.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że z powodu zwiększenia kosztów utrzymania Centralnej Targowicy bydlęcej, Komisja administracyjna Rady miasta uchwaliła na posiedzeniu dnia 26 listopada 1923 podnieść opłaty pobierane na Targowicy miejskiej w następujący sposób:

1) opłatę targową z 20 Mk. na 100 Mk. od każdego kilograma żywej wagi zwierzęcia, wprowadzonego na Targowicę miejską;
2) opłatę stajenną z 3.000 Mk. na 10.000 Mk. od sztuki na dobę;
3) opłatę wagową z 3.000 Mk. na 10.000 Mk. od każdego zwierzęcia.

Podwyższone opłaty wchodzą w życie dnia 1-go grudnia 1923.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 9991/23. Kraków, dnia 29 listopada 1923.
III. c.

Okręgowe Stowarzyszenie „Gremjum ajentów handl."

OBWIESZCZENIE.

Województwo Krakowskie reskryptem z dnia 5 listopada 1923 L 8041/VI. ex 1923 na podstawie §§ 109 i 112 ustawy przemysłowej z dnia 5 lutego 1907 r. Dz. u. p. Nr. 26, po wysłuchaniu Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, rozszerzyło okręg stowarzyszenia przemysłowego „Gremjum ajentów handlowych" w Krakowie, istniejącego na podstawie statutu, zatwierdzonego reskryptem b. Namiestnictwa z dnia 15 stycznia 1913 r. L. XV. b. 78/13, a rozciągającego się obecnie na miasto Kraków i powiaty polityczne: Kraków-Podgórze na resztę powiatów, należących do okręgu Województwa krakowskiego, w których osoby wykonujące powyższy przemysł nie należą do żadnego stowarzyszenia przemysłowego i postanowiło, że wszyscy ajenci handlowi, wykonujący swój przemysł w powiatach politycznych Biała, Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Dąbrowa, Gorlice, Grybów, Jasło, Limanowa, Mielec, Myślenice, Nowy Sącz, Nowy Targ, Oświęcim, Pilzno, Ropczyce, Tarnów, Wadowice, Wieliczka, Żywiec mają należeć do stowarzyszenia przemysłowego „Gremjum ajentów handlowych" w Krakowie.

Przeciw tej decyzji Województwa krakowskiego wolno wnieść rekurs do Ministerstwa przemysłu i handlu w Warszawie za pośrednictwem Województwa w ciągu dni 14 licząc od dnia następującego po dniu zawiadomienia stron interesowanych o treści powyższej decyzji przez przybicie niniejszego obwieszczenia na tablicy urzędowej w gmachu Magistratu.

Powyższą decyzję Województwa krakowskiego podaje się niniejszem do publicznej wiadomości.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Ochrona czystości w urzędach itp.

Nr. HSP. 36564/923 Warszawa, d. 7 września 1923 r.
5478

Do

PP. Wojewodów (Wojewódzkich Urzędów Zdrowia) P. Komisarza Rządu) (Urząd Zdrowia Publicznego) na m. st. Warszawę i Pana Delegata Rządu Wydział Zdrowia Publicznego) w Wilnie.

OKÓLNIK.

W myśl rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 25 lipca 1923 L. HSP. 27721/4583 w przedmiocie ochrony czystości powietrza w urzędach, biurach, sklepach, magazynach i wszelkich innych pomieszczeniach publicznych (Dz. ust. Nr. 84 p. 653 z 1923 r. poleca się wprowadzić we wszystkich państwowych urzędach zdrowia najpóźniej do dnia 25 października rb i rozciągnąć kontrolę nad jego wykonywaniem we wszelkich pomieszczeniach publicznych od tego terminu.

W tym celu należy wprowadzić następujące urządzenia:

1) Wycieraczkę do obuwia przed drzwiami, a w miejscowościach ze złemi chodnikami i jezdnią również (skrobaczkę) nóż nieruchomy w podłodze, nad niemi napis ścienny: „Wycierać obuwie przed wejściem".

2) Szatnię wspólną dla pracowników z oddzielnym kołkiem dla każdego, osłoniętą od styczności z przechodniami (barjera, kąta, drzwi zamykane itp); w braku pomieszczenia mogą być wprowadzone w poszczególnych pokojach (wieszadła) w miejscu ustronnem, lub (szafy), kalosze i mokre parasole powinny być przechowywane oddzielnie.

3) Szatnię dla publiczności, lub przynajmniej (wieszadła) w przedpokoju albo w korytarzu w pomieszczeniach, nieoddzielonych od interesantów (ścianą z okiennkami, ladą, barjerą itp.).

4) Przynajmniej jedną spluwaczkę w każdym pokoju, nie większym niż trzyokienny. Spluwaczka dowolnego kształtu powinna być napełniona do połowy płynem odkażającym (Lysol 10%) i posiadać ruchomą pokrywę lejowatą, pozwalającą plwocinie ściekać do wnętrza i jednocześnie nie być rozlaną. Zawartość spluwaczki powinna być co rano wylewana do ustępu, a spluwaczka utrzymywana czysto.

5) Pouczenie ścienne nad spluwaczką będzie ono dostarczone przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego za zwrotem kosztów; należy więc nadesłać niezwłocznie wykaz liczby potrzebnych egzemplarzy.

6) Umywalnię, choćby najprostszą, pozwalającą pracownikom umywać ręce przed jedzeniem i opuszczaniem pomieszczenia. Pożądane jest nad umywalnią ścienne pouczenie o szkodliwości jedzenia brudnemi rękami. Mydło i ręcznik powinny być przy umywalce, prócz tego, pożądanem jest, aby każdy pracownik miał (ręcznik własny) Interesanci nie mają prawa korzystać z umywalni dla pracowników.

7) Urządzenia w biurach, osłaniające księgi, papiery, wykazy, tablice i inne przedmioty, zwłaszcza puszyste, od kurzu i pyłu. Powinny być one schowane poza rzeczywistą potrzebą w szafach, kartotekach, na półkach i osłonięte obowiązkowo podczas zamiatania i sprzątania. Niepożądane jest również, aby w urzędach i biurach były sprzęty wyścielane tkaninami pyłochłonnemi, portjery miękkie, dywany itp.

8) Napisy ścienne w pomieszczeniach, przeznaczonych dla niepalących, że w danem pomieszczeniu palić nie wolno.

Utrzymanie pomieszczenia w należytym porządku i zaopatrzenie go we wskazane przedmioty i urządzenia stanowi obowiązek jego zarządcy, który powinien czuwać nad wypełnieniem wskazań, podanych w paragr. 4 rozporządzenia. W razie ujawnienią nie-

porządku, spowodowanego przez pracownika lub interesanta, zarządca lub wyznaczony przez niego wykonawca, wzywa wykraczającego aby usunął te zanieczyszczenia. W razie sprzeciwu ze strony winnego, należy sporządzić protokół i skierować sprawę do właściwej władzy administracyjnej, względnie sądowej.

Władze I. instancji obowiązane są czuwać nad wykonywaniem rozporządzenia i nadsyłać kwartalnie sprawozdania o zauważonych wykroczeniach, wdrożonem postępowaniu karnem i jego wynikach.

Za Kierownika Ministerstwa

Podpis

Dyrektor Departamentu Hygieny.

Emerytury.

Pan **Andrzej Moskal,** rachmistrz M. I. O. przeniesiony został na zasadzie art. 6 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy stoł. król. miasta Krakowa (uchwała Rady m. z 31 stycznia 1922) z powodu wysłużenia pełnych lat służby z dniem 1 grudnia 1923 w stały stan spoczynku (L. prez. 2181/923).

Pan **Władysław Banach,** adjunkt Magistr. W myśl art. 7 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy miasta Krakowa (uchwała Rady m. z dnia 31 stycznia 1922 (przeniesiony został z powodu stwierdzonej przez lekarza m. niezdolności do służby z dniem 1 grudnia 1923 w czasowy stan spoczynku (L. prez. 2152/923).

Pani **Henryka Dahlke,** kancelistka Magistr. W myśl art. 7 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy miasta Krakowa (uchwała Rady m. z dnia 31 stycznia 1922 przeniesiona została z powodu stwierdzonej przez lekarza m. niezdolności do służby z dniem 1 grudnia 1923 r. w czasowy stan spoczynku (L. prez. 2352/923.

Pan **Józef Rudnik,** polowy m. W myśl art. 7 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy miasta Krakowa (uchwała Rady miasta z dnia 31 stycznia 1922) przeniesiony został z powodu stwierdzonej przez lekarza m. trwałej niezdolności do służby z dniem 1 grudnia 1923 r. w stały stan spoczynku (L. prez. 2352/923.

Wykaz konsensów budowlanych
wydanych w listopadzie 1923 r.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. I.		
Zenon Skalski	kram	Rynek główny 17	Sylwester Zabłocki	2596/23
Jan Brennenstuhl	lokal w sieni	Grodzka 60	—	2632/23
Dr. Bernard i Ignacy Laner	przebud. port. sklep.	Grodzka 37	M. Guzikowski	2600/23
Roman Gawlikowski, Marja Goebel	nadbudowa II. piętra zmiana sieni	św. Krzyża 1	Manber	2751/23
Aleksander Wetstein	portal sklep.	Szpitalna 5	S. Singer	2721/23
Józefa Ellenberg	prowizoryczne kramy sklep w podwórzu	Szewska 4	Ludwik Gutman	2710/23
		Dz. III.		
Marja Goldman	jednopiętrowa oficyna	Tarłowska 8	Józef Bereta	2519/23
		Dz. IV.		
Okręg. Związek Kas chorych	nadbud. III. piętra	Batorego 5	Roman Weindling	2168/23
Towarzystwo wzajemn. Pomocy	pow. piwn. urz. szybu na węgiel	Jabłonowskich 12	Edm. Oraczewski	2248/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. IV.				
Okręg. Związek Kas chorych	poddasze w oficynie	Batorego 5	Roman Weindling	2082/23
Jan i Emilja Budkiewicz	nadbudowa III. p.	Czysta 8	Henr. Lamensdorf	2097/23
Marja, Rozalja Saniszewska	wychodki i pralnia	Jan Burzyński	Krowoderska 4	2591/23
Dz. V.				
Dyr. Spółdzielni pracowników kol.	nadbudowa mansardu	plac Matejki 8	Roman Weindling	2548/23
Ks. Jan Lorek	nadbudowa I. p.	Długa 42	—	2558/23
Dz. VI.				
Józef Hammerlak	rozszerz. okna sklep.	Radziwiłłowska 24	Ritterman	2636/23
Ascher Spira	dom trzechpiętrowy	Bonerowska 3	Zygm. Prokesz	2452/23
Franciszka Kornreich	garaż i mur. ogrodz. parc.	Sołtyka	Jan Orłowski	2451/23
Dz. VII.				
S. Kempler	przebud. wychodków na spłukiwanie	Dietlowska 48	S. Jonkler	2671/23
Dz. VIII.				
Edmund i Karolina Glaser	I-piętr. ofic. i parterowa dobudówka	Bożego Ciała 13	Łazarz Rok	1328/23
Leon Schneider	III-piętr. ofic. i nadbud. II. i III. piętra bud. front	Dietlowska 105	Łazarz Rok	2345/23
A. J. Eintracht	rozszerz. lokalu part.	Dietla 51	Jan Kolesiński	2590/23
Marjan Szyf	dom part. z mieszkaniem w mansardzie	Starowiślna	Mehl	2520/23
Aleksander Landau	drzwi piwniczne	Józefa 5	Feliks Zwoźniak	2789/23
Zofja Wessely	part. drew. mag. tymcz.	Dietla 93	Peterek	2764/23
Zygmunt Schrager	nadb. III. p. i mansardu nad frontem	Augustjańska, Skawińska 31	Roman Weindling	2518/23
Loebel Unger	II-piętr. dom front.	Plac Nowy 8	Liebling i Oberleder	2174/23
Franciszka Rakower	nadb. IV. p. na fron. bud. trzechpiętr.	Berka Joselewicza 5	Antoni Dostal	2401/23
Wolf i Estera Friedman	czteropiętr. dom	Ks. Kordeckiego	Liebling, Oberleder	2014/23
Izrael i Rachela Nattel	nadbud. IV. piętra	Paulińska 22	Henr. Lamensdorf	2674/23
Dz. X.				
Jan Wierzba	przyziemny dom	Twardowskiego 5	—	2230/23
Dz. XI.				
Eugenja Leonhard	nadbud. I. piętra	Madalińskiego 2	Cyankiewicz	2473/23
Ludomir Sawicki	skład na książki	Barska 41	Tad. Tembiński	2541/23
Jakób Kadłuczka	nadbud. I. piętra	Rybacka 22	Józef Bujas	2424/23

Właściciel budynku	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektodawca	Liczba Mgtu
Dz. XV.				
Leon Fass	prow. szopa	Racławicka lwh. 108/13	Konstanty Smoliński	334/23
Bronisław Stankiewicz	dom I. piętrowy	Kujawska 17	Fran. Stankiewicz	2408/23
Dz. XVI.				
Stanisław Raz wski	szopa tymcz. opark. parc.	Gnieźnieńska 14	Leopold Karolla	1546/23
Albin Jura	dobudowa	—	—	2562/23
Dz. XVII.				
Ludwik Sowa	szopa	Wawrzyńca 241	Wład. Warczeski	2695/23
Marja Krupińska	komórki	Mazowiecka 53	Tomasz Bujas	2581/23
Henryk Lamensdorf	prow. szopa opark.	—	Henr. Lamensdorf	836/23
Marja Krupińska	szopa	Mazowiecka 10	Aleks. Karwat	2546/23
Fabryka farb Iskra Karmański	poddasze	Cieszyńska 4	Jan Burzyński	2522/23
Major i Rozalja Kanarkowie	magazyn I. piętro	Mazowiecka 35	S. Singer	2696/23
Dz. XXI.				
Marja Mazurek	part. dom murowany	parc. gr. lk. 4151	Ludwik Struzik	2467/23
Dz. XXII.				
Leon Mieszczyński	nadb. II. p. na of. I. p.	Lwowska 9	Antoni Dostal	2517/23
Jan Czuraj	oparkanienie parceli	Dembowskiego	—	2420/23
Leon Szenker	nadb. III. p. na oficynie	Lwowska 4	Henryk Rittermen	2523/23
Arnold Waldman	częściowa budowa II. p.	Józefińska 45	H. Tislowitz	2628/23
Wincenty Wieczorek	II. piętro	Rękawka 4	H. Tislowitz	2625/23
Jadwiga Pieniążkówna	parterowa oficyna	Salinarna 3	Antoni Dostal	2856/23

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

STATYSTYKA WODOCIĄGOWA — za listopad 1923.

Miejscowość	Ilość mieszkańców	Ilość wypompowanej wody w m.³	Średnio dziennie w m.³	Maximum m.³	Minimum m.³	Na głowę i dobę litrów	Wysokość pompowania w m.	Czas pracy maszyn. godzin	Praca maszyn w miljon. tm.	Praca maszyn w 1 g. w HP.	Zuż. węgl. w kg. ew. prądu elektryczn. w KW.	Na 100 m.³ wypompowanej wody	Praca w kgm. 1 kg. węgl. ew. 1 KW. prądu	Zużycie węgla ew. prądu na 1 HP/g.	Filtrowanie i czyszczenie wody
Kraków Zakłady: *a)* Bielany	200.000	519 248	17.308	18.158	15.433	100·9	71·09	1.354²⁵	35.488	97·0	węgla 450.791	węgla 90·3	78 724	węgla 3·4	Osadnik i 4 filtry naturalne
b) Zwierzyniec		86.089	3.075	3.639	2.550		63 —	657¹⁰	5.424	30 6	prądu 29.158	prądu 33·9	186.021	prądu 1·5	Odżeleziacz syst. Overhoff nieczynny

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Protokoły obrad Rady miasta.

Posiedzenie nadzwycz. żałobne 151 w kad. XVII. **z dnia 13 listopada 1923** r. **z powodu zajść ulicznych w dniu 6 listopada br. w Krakowie.**

Przemówienie Prezydenta miasta JK. Federowicza:

Świetna Rado! Tydzień temu na ulicach naszego miasta rozegrała się tragedja, która przerażenie i zgrozę wywołała na całym obszarze naszego państwa, tragedja, której wynikiem byli zabici i ranni.

Wśród ulicznych rozruchów, będących jednym z momentów rozgrywającego się generalnego strejku, z broni kierowanej przez bratnią rękę, żołnierze i oficerowie spełniając posłusznie i karnie rozkaz przełożonej władzy ofiarnie złożyli życie, zrosili ulice miasta obficie krwią.

Ból i rozpacz były pierwszym objawem uczuć u mieszkańców naszego miasta, za tem poszło współczucie dla ofiar katastrofy i ich najbliższych.

Nie naszą rzeczą szukać czy wskazywać winnych, inne czynniki są do tego powołane.

Możemy to jednak z całą słusznością stwierdzić, że w owym smutnym dniu na ulicach miasta podeptano prawo i że wszystkich nas usilnem staraniem musi być poczucie prawa w szerokich masach odbudowane, bo bez tego poczucia u obywateli żadne państwo ostać się nie może.

Panowie! Czyniąc zadość uczuciu, które w chwilach przeżywanych obecnie przepełnia zbolałe serca nasze, proszę Was byście wyrazili jako Rada miasta i imieniem całego Krakowa pamięci zabitych Oficerów i Żołnierzy cześć, a rodzinom ich i rannym gorące współczucie.

Zgłoszoną na moje ręce rezolucję polecam odczytać p. sekretarzowi:

Sekretarz odczytał następującą rezolucję:

„Klub radziecki Polskiej Partji Socjalistycznej, przyłączając się do manifestacji żałobnej Rady miasta wyraża żal z powodu tragicznego zgonu kilkunastu cywilnych mieszkańców miasta i przesyła ich rodzinom, oraz rannym wyrazy najgłębszego współczucia".

Przemówienia Prezydenta miasta Rada miasta wysłuchała stojąc.

Poczem na znak żałoby, Prezydent miasta posiedzenie zamknął.

Posiedzenie jawne 152 w kad. XVII. **z dnia 30 listopada 1923 r.**

Obecni:

Przewodniczący: Prezydent miasta JK. Federowicz.

Wiceprezydent m.: Inż. Karol Rolle.
„ „ Inż. Jozef Sare

Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.

Radców miejskich obecnych **74.**

Początek posiedzenia o godzinie wpół do 6-tej po południu.

Przed porządkiem dziennym.

Interpelacje.

Sekretarz odczytał następujące interpelacje:

Rm. Chwastka w sprawie przeniesienia oprawcy miejskiego Bilińskiego na emeryturę.

Rm. Chwastka w sprawie budowy kolejki wąskotorowej w Dz. XVII.

Rm. Jaroszewskiego i tow. w sprawie zaopatrzenia miasta w środki aprowizacyjne.

Rm. Rosenzweiga i tow. w sprawie rzekomego rozwiązania Rady miejskiej.

Rm. Rosenzweiga i tow. w sprawie zniesienia bonów elektrycznych i gazowych.

Rm. Rosenzweiga i tow. w sprawie stosunków panujących w miejskiej straży pożarnej.

Przewodniczący Prezydent Federowicz zgodnie z statutem obrad Rady miasta zawiadomił Radę miasta, że na zgłoszone interpelacje udzieli na końcu posiedzenia odpowiednich wyjaśnień.

Wnioski nagłe

I. Opłaty od napojów spirytusowych.

Imieniem Komisji administracyjnej st. radca Magistratu Dr. Zawadzki wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Na mocy ustawy z dnia 15 kwietnia 1910 r. Nr. 122 Dz. u. kr. (b. Galicji) i okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 listopada 1923, Nr. 128 Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w sposób dotychczasowy opłatę gminną od trunków t. j. od napojów spirytusowych, wina, piwa i miodu w wysokości 30% każdoczesnego podatku państwowego.

Wysokość opłaty w markach ustalać będzie Administr. akcyzy przy spirytuozach i piwie w miarę zmiany podatku państwowego, przy winie i miodzie także przy zmianie ceny tych trunków, jednak w okresach nie częstszych niż 2 tygodnie, na podstawie średniej ceny tychże trunków z trzech dni ostatnich tygodnia poprzedzającego podwyższenie.

2. Opłacie dodatkowej podlegają wszystkie zapasy wymienionych trunków, dlatego posiadający te zapasy winni zgłosić je przy każdej podwyżce w Administracji akcyzy celem dokonania wymiaru opłaty dodatkowej.

3. Do poboru powyższych opłat mają mieć zastosowanie przepisy wykonawcze b. ck. Namiestnictwa z dnia 21. grudnia 1910 Nr. 242 Dz. u. kr. do ustawy z dnia 15 kwietnia 1910 Nr. 122 Dz. u. kr. o poprawie poboru samoistnych opłat gminnych od pędzonych napojów alkoholowych, wina, piwa i miodu.

Uchwalono.

II. Pożyczka trzech miljardów mkp. w P. K. O. dla teatru miejsk. im. Słowackiego.

Imieniem Prezydjum miasta oraz Sekcji skarbowej wiceprezydent m. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Upoważnia się Prezydenta m. do zaciągnięcia pożyczki 3 miljardów w P. K. O. na rzecz teatru miejsk. im. J. Słowackiego na warunkach możliwie najkorzystniejszych.

2. Teatr miejski ze swych wpływów spłacać będzie przypadające raty wraz z procentami w sposób z Miejską Izbą obrachunkową bliżej oznaczyć się mający.

3. Do podpisania odnośnych dokumentów dłużnych upoważnia się obok Prezydenta m. względnie jego zastępcy rm. Wacława Potuczka i Emila Haeckera, lub w razie niemożności którego z nich wiceprezydenta m. Dra Wielgusa.

(L. 266/23 T. M.)

Rm. Jasiński zgłasza rezolucję:

Rada miejska wzywa Prezydjum miasta do interwencji u Rządu w sprawie udzielenia subwencji rządowej dla teatru oraz zapłaty za lożę wojewody.

Wniosek Prezydjum miasta i Sekcji II uchwalono.

Rezolucję rm. Jasińskiego odesłano do Prezydjum.

Porządek dzienny.

I. Podatek gruntowy.

Imieniem Sekcji skarbowej, st. radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na mocy Art. 14 ustawy z 15 czerwca 1923 r. Dz. u. Nr. 65, poz. 505 i zgodnie z przepisem art. 4 ustawy z 11 sierpnia 1923 Dz. u. Nr. 94, poz. 747 ustanawia się na rok 1924 stopę procentową dodatku gminnego do państw. podatku gruntowego w mieście Krakowie w wysokości 135% tego podatku.

Magistrat uzyska przepisane zatwierdzenie powyższej stopy procentowej.

(L. 12329/923 II. a)

Wniosek Sekcji skarbowej uchwalono.

II. Podatek gminny do państwowego podatku przemysłowego.

Imieniem Sekcji skarbowej, st. radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Na zasadzie przepisów art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923, Dz. u. Nr. 94, poz. 747 i art. 119 ustawy z dnia 14 maja 1923, Dz. u. Nr. 58, poz. 412 Gmina m. Krakowa pobierać będzie od roku 1924 dodatek gminny do państwowego podatku przemysłowego w wysokości 25% tego podatku, czyli w wysokości 0·5% od obrotów ustalonych dla wymiaru państwowego podatku przemysłowego, a o ile chodzi o przedsiębiorstwa i osoby wyszczególnione w art. 8 powyższej ustawy z 14 maja 1923 r., w wysokości 25% ceny świadectw przemysłowych nabywanych przez odnośne przedsiębiorstwa i osoby.

2. Powyższa stopa podatkowa ma zastosowanie także do przedsiębiorstw wymienionych w art. 3 ustep 1, 2, 8 i 9 powołanej wyżej ustawy z 14 maja 1923 r. Dz. u. Nr. 58, poz. 412.

(L. 10565/923 II. a).

Wniosek Sekcji II. uchwalono.

III. Podatek spożywczy i towarowy.

Imieniem Komisji administr. i Sekcji skarbowej, st. radca Magistratu Dr. Zawadzki wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Zmienia się nazwę Administracji akcyzy, jako urzędu, który zajmuje się podatkami spożywczemi i innemi do niego zbliżonemi na Administrację podatków spożywczych.

II. Uchwala się do niniejszego sprawozdania pod 1), 2) i 3) dołączone projekty statutów, upoważniających Gminę miasta Krakowa do poboru:

1) podatków spożywczych od tych artykułów, które państwowym podatkiem nie zostały obciążone;

2) podatku od towarów;

3) opłat mytniczych.

III. Uchwala się pobieranie:

a) 100% dodatku do opłat państwowych od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych;

b) 200% dodatku do opłat państwowych od patentów na sprzedaż powyższych trunków i przetworów.

Znosi się z dniem 31 grudnia b. r. pobór miejskich opłat szynkarskich, zaprowadzonych statutem, zatwierdzonym przez Ministerstwo spraw wewnętrznych i Ministerstwo skarbu, reskryptem z dnia 21 sierpnia 1921. N. S. M. 1789.

IV. Poleca się Administracji podatków spożywczych poczynienie potrzebnych kroków, aby powyższe statuty i uchwały uzyskały zatwierdzenie ze strony kompetentnych władz państwowych.

Drukowane sprawozdanie oraz wnioski dołączono do protokołu.

Wnioski Komisji admin. oraz Sekcji I., II. i III w brzmieniu jak w drukowanem sprawozdaniu w całości uchwalono

IV. Budowa hal i uporządkowanie placów targowych.

Imieniem Komisji administr. Sekcji I., II. i III. st. radca Magistratu Dr. Zawadzki wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Uważa się za konieczne przeprowadzenie następujących inwestycji:

1. Budowy dwóch hal targowych.

2. Uporządkowania, zabrukowania i odwodnienia placów targowych, oraz w związku z powyższemi placami, będących dróg i chodników.

3. Rozszerzenie chłodni przy rzeźni miejskiej.

II. Poleca się Magistratowi, Budownictwu miejskiemu i Administracji podatków spożywczych, przygotowanie szczegółowych programów powyższych inwestycji i przedłożenie ich do zatwierdzenia Radzie miasta.

III. Na pokrycie kosztów, związanych ze studjami, programem i wykonaniem powyższych inwestycji, uchwala się po myśli postanowienia ustępu 2 art. 21 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923, Nr. 94 Dz. U. Rz. P. pobór samoistnych opłat od trunków t. j. od spirytusu, wyrobów ze spirytusu, wina, piwa i miodu w wysokości 15% każdoczesnego podatku państwowego.

Również uchwala się załączony 1) statut tych opłat, które mają być pobierane, aż do ukończenia wspomnianych inwestycji.

Drukowane sprawozdanie oraz wnioski dołączono do protokołu.

R. m. Ostrowski zgłasza następującą rezolucję:

Że względu na znaczenie Rynku Krakowskiego jako serca Krakowa i historyczne wspomnienia, jakie się z nim łączą, zachodzi potrzeba jaknajrychlejszego jego uporządkowania przez położenie nowych bruków i chodników, co wymaga znacznego nakładu.

Wzywa się Prezydjum miasta, aby odniosło się do Banków i Instytucyj finansowych, oraz wielkich Przedsiębiorstw, mających w Krakowie siedzibę, aby do kosztów zamierzonego uporządkowania Rynku się przyczyniły i dały przez to wyraz łączności z miastem.

Wniosek Komisji administr. oraz Sekcji I. II. i III. uchwalono.

V. Samoistny podatek spożywczy.

Imieniem Komisji administracyjnej st. radca Mgtu Dr. Zawadzki wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. W myśl § 3, 4 i 5 statutu o samoistnym podatku spożywczym Rada miasta uchwala:

1) Znosi się linję akcyzową;

2) Istniejące na tej linji urzędy akcyzowe przekształca się na urzędy poboru i kontroli podatku spożywczego.

Kontrola dotyczyć ma nietylko artykułów do opłaty zgłoszonych, ale także artykułów, które bez zgłoszenia w obręb miasta wprowadzono lub z pominięciem Urzędu bez opłaty wprowadzić usiłowano.

3) Zresztą aż do wydania osobnych przepisów wykonawczych mają do powyższego statutu mięć zastosowanie przepisy wykonawcze, wydane przez byłą c. k. Kraj. Dyrekcję Skarbu rozp. z dnia 1 lipca 1911 Nr. 93 Dz. u. kr. do ustawy o zmianie linjowego podatku spożywczego z dnia 22 grudnia 1910 Nr. 121 Dz. u. p. ex 1911, o ile z postanowieniami statutu nie zostają w sprzeczności.

I. *a)* W myśl § 3 statutu o samoistnych opłatach gminnych od trunków Rada miasta uchwala, że aż do wydania nowych przepisów wykonawczych mają do powyższego statutu mieć zastosowanie przepisy wykonawcze, wydane przez byłe c. k. Namiestnictwo rozporządzeniem z dnia 21 grudnia 1910 Nr. 242 Dz. ust. kr. do ustawy z dnia 15 kwietnia 1910 Nr. 122 Dz. ust. kr. o prawie poboru samoistnych opłat gminnych od pędzonych napojów alkoholowych, wina piwa i miodu, o ile z postanowieniami statutu nie zostają w sprzeczności.

b) Po wprowadzeniu powyższych samoistnych opłat gminnych od trunków i po każdej ich podwyżce gmina miasta Krakowa pobierać będzie dodatkową opłatę od zapasów trunków, znajdujących się w mieście. Dlatego wszystkie osoby, posiadające jakiekolwiek zapasy trunków w chwili wprowadzenia, względnie podwyższenia opłat obowiązane są donieść o tem pisemnie w terminie dni 3 Administracji Akcyzy, podając ich ilość, stopniowość i miejsce przechowania, a to celem przeprowadzenia kontroli przez organa akcyzowe.

Wymierzoną przez Administrację Akcyzy dodatkową opłatę uiścić należy w kasie Administracji Akcyzy w terminie dni 14.

Wniosek Komisji administracyjnej uchwalono.

VI. Podatek od protestów wekslowych.

Imieniem Sekcji II. i III. st. radca Mgtu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na zasadzie art. 14 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747 wprowadza się na rzecz Gminy miasta Krakowa począwszy od roku 1924 podatek od weksli przedstawionych do protestu w obrębie Gminy miasta Krakowa w wysokości $^1/_2{}^0/_0$ sumy wekslowej.

Powyższy podatek winni pobierać od stron przedstawiających weksle do protestu notarjusze przy sporządzaniu protestów łącznie z opłatą państwową od protestów wekslowych i wnosić do Głównej Kasy miejskiej oraz odpowiadają Gminie za należyty pobór tego podatku (L. 12963/923 II. a).

Wniosek Sekcji II. i III. uchwalono.

Przewodnictwo obejmuje wiceprezydent miasta inż. Sare.

VII. Podatek od spadków i darowizn.

Imieniem Sekcji skarbowej st. radca Mgtu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na zasadzie przepisów art 16 ustawy z 11 sierpnia 1923 Dz. Ust. Nr. 94 poz 747 Gmina miasta Krakowa pobierać będzie podatek gminny od spadków i darowizn, położonych w obrębie miasta Krakowa w wysokości $10^0/_0$ państwowego podatku od spadków i darowizn, jako dodatek gminny do tego podatku

Wzywa się Magistrat, aby uzyskał zezwolenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na przypis i pobór powyższego podatku w formie dodatku do państwowego podatku od spadku i darowizn, oraz wyjednał wydanie potrzebnych w tej sprawie zarządzeń.

Uchwała niniejsza obowiązywać będzie od roku 1924 (L. 12328/923 II. a).

Uchwalono.

VIII. Podatek tramwajowy.

Imieniem Sekcji skarbowej st. radca Mgtu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Gmina miasta Krakowa pobierać będzie począwszy od roku 1924 podatek od biletów jazdy kolejami drogowemi w obrębie miasta Krakowa według załączonego statutu.

Wzywa się Magistrat o uzyskanie zatwierdzenia niniejszej uchwały w myśl art. 16 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747 (L. 12602/923 II. a).

(Statut dołączono do protokołu).

Wniosek Sekcji II. uchwalono.

IX. Podatek od pokojów wynajmowanych w hotelach itp.

Imieniem Sekcji skarbowej st. radca Mgtu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Rada miasta uchwala załączony statut o podatku od pokoji wynajmowanych w hotelach, pensjonatach, domach noclegowych itd. i wzywa Magistrat o przedłożenie tego statutu do zatwierdzenia Ministerstwu spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (L. 12385/923 II a).

(Statut dołączono do protokołu).

R. m. Rosenzweig wnosi:

Kto mieszka w Krakowie dłużej jak miesiąc w hotelu lub pensjonacie nie mając innego mieszkania dla celów zarobkowych lub zawodowych, o ile jest niezamożnym, płaci tylko podatek lokatorski, a nie hotelowy.

W głosowaniu wniosek r. m. Rosenzweiga uchwalono.

Wniosek Sekcji II. uchwalono.

X. Podatek gminny od widowisk.

Imieniem Sekcji skarbowej st. radca Mgtu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Począwszy od roku 1924 Gmina miasta Krakowa pobierać będzie podatek od publicznych zabaw i widowisk na podstawie przyległego statutu o tym podatku.

Magistrat wyjedna przepisane art. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747 zatwierdzenie tego statutu (L. 12384/923 II. a).

(Statut dołączono do protokołu).

R. m. Ostrowski zgłasza poprawki:

ad § 5 punkt 2 statutu:

„odrębne przedstawienia o charakterze naukowym dla młodzieży szkolnej".

ad § 6 ustęp drugi statutu po słowach „i filmów krajowych...." ma być: „oraz naukowych wyświetlanych przez Towarzystwa Oświatowe".

Wniosek Sekcji skarbowej z poprawką r. m. Ostrowskiego uchwalono.

XI. Pobór 4% opłaty gminnej od przeniesienia własności nieruchomości.

Imieniem Sekcji I., II. i III. st. radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

W myśl art. 13 ustawy z dnia 11 sierpnią 1923 Dz. u. Nr. 94, poz. 747 i przepisów ustawy z dnia 21 września 1922 Dz. u. Nr. 88, poz. 785 Gmina m. Krakowa pobierać będzie nadal opłatę od umów o przeniesienie prawa własności nieruchomości w mieście Krakowie w wysokości 4% sumy stanowiącej podstawę wymiaru opłaty państwowej od tych umów.

Powyższa opłata przypisaną i pobieraną będzie przez urzędy skarbowe łącznie z państwową opłatą od umów o przeniesieniu własności nieruchomości i przekazywaną w terminach przepisanych Gminie miasta Krakowa.

Uchwalono. (L. 13690/23 II. a)

XII. Opłaty od psów.

Imieniem Sekcji II. i III. radca Magistratu Hajdukiewicz wnosi:

Rada miasta uchwali:

Uchwala się załączony statut dla poboru opłat od psów. (L. 7632/923 III. b).

(Statut dołączono do protokołu).

Wnioski Sekcji II. i III. uchwalono.

XIII. Opłaty za trzymanie otworem przedsiębiorstw gosp. szynkarskich poza godziną policyjną.

Imieniem Sekcji II., radca Magistratu Dusza wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Uchwala się załączony projekt statutu w przedmiocie opłat gminnych za trzymanie otworem przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich poza godziną policyjną w Krakowie.

2. Poleca się Magistratowi, aby dla uchwalonego projektu statutu uzyskał zatwierdzenie rządowe. (L. 9457/923 VI. a).

(Statut dołączono do protokołu).

Wniosek Sekcji II. uchwalono.

XIV. Opłaty od środków przewozowych.

Imieniem Sekcji I., II. i III., st. radca Magistratu Kubalski wnosi:

Rada miasta uchwali:

Uchwala się załączony statut w przedmiocie opłat gminnych od środków przewozowych w mieście Krakowie.

(Statut dołączono do protokołu).

Wniosek Sekcji I., II. i III. uchwalono.

Po porozumieniu się przewodniczących klubów Rada m. uchwaliła, aby sprawa będąca na porządku dziennym w przedmiocie wyboru członków Rady do Komisji szacunkowych podatku dochodowego — z powodu spóźnionej pory została przekazaną komisjom parlamentarnym klubów radzieckich. (L. 11219/923 II. b).

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 9½ w nocy.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj.

Komisja wodociągowa.

Dnia 3 listopada 1923 odbyło się posiedzenie Komisji wodociągowej pod przewodnictwem Prezydenta Federowicza, na którem uchwalono z powodu ciągłego wzrostu cen za węgiel, materjały i robociznę, przedłożyć Radzie miasta wniosek o podniesienie podatku i opłat wodociągowych.

Poczem załatwiono kilka spraw administracyjnych i przyznano ulgi w opłatach wodociągowych.

Sekcja ekonomiczne.

W dniu 7 listopada 1923 odbyło się pod przewodnictwem senatora rm. inż. Adelmanna, posiedze-

nie Sekcji ekonomicznej wspólnie z Komisją kolejową podgórską i gruntową, na którem uchwalono przedłożyć Radzie miasta wnioski w sprawie torów przemysłowych, położonych na gruntach gminnych w Podgórzu, dotąd użytkowanych przez wojsko oraz wnioski w sprawie użycia na cele przemysłowe gruntów państwowych w Płaszowie i Podgórzu.

W dalszym ciągu zatwierdzono regulację toru wyścigowego, przeznaczając go częściowo na bloki willowe, częściowo na cele sportowe, w końcu zatwierdzono linję regulacyjną dla drogi nadbrzeżnej w Półwsiu Zwierzynieckim oraz warunki sprzedaży gruntów gminnych pod kopcem Krakusa w Dz. XXII.

Sekcje ekonomiczna, skarbowa i prawnicza.

W dniu 16 listopada 1923 odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta m. Federowicza posiedzenie połączonych Sekcji ekonomicznej, skarbowej i prawniczej oraz Komisji administrac. Rady miasta, na którem przyjęto sprawozdanie Subkomitetu w sprawie przedłożeń finansowych i źródeł dochodów gminnych, wynikających z nowej ustawy o zasileniu finansów komunalnych. Przedłożenia te będą przedmiotem obrad na najbliższem posiedzeniu pełnej Rady miasta.

Sekcja skarbowa.

W dniu 30 listopada 1923 odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta m. Federowicza posiedzenie Sekcji skarbowej Rady miasta, na którem uchwalono przedłożyć Radzie miasta wniosek o zaciągnięcie przez Teatr miejski im. Słowackiego pożyczki w kwocie 3 miljardów mkp. w P. K. O. na umożliwienie wystawienia cenniejszych sztuk dramatycznych.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.

Nr. 12. Kraków, dnia 31 grudnia 1923 r. Rocznik XLIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń", która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz Mkp. 300.000, z opłatą pocztową o 50.000 Mk. więcej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Obwieszczenia i Rozporządzenia.

L. 8084/923 akc. Kraków, dnia 1 grudnia 1923.

Podwyższenie opłaty gminnej od piwa, wina i miodu.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy uchwały Rady miasta z dnia 30 listopada 1923 gmina miasta Krakowa pobierać będzie począwszy od dnia 3 grudnia 1923 opłatę gminną od piwa, wina i miodu w wysokości 30% podatku państwowego, a mianowicie.

a) opłatę gminną od piwa w wysokości 5.000 Mk. od litra;

b) od wina 50.000 od litra;

c) od miodu 10.000 od litra.

Wymienionej, podwyższonej opłacie podlegają wszystkie zapasy w mowie będących trunków, dlatego wszystkie osoby, które w dniu 3 grudnia 1923 posiadać będą jakiekolwiek zapasy wspomnianych napojów, obowiązane są donieść o tem pisemnie w terminie dni 3 Administracji Akcyzy, ul. Kopernika 1, podając ich ilość i miejsce przechowania, a to celem przeprowadzenia kontroli przez organa akcyzowe, którym należy dozwolić wstępu do odnośnych lokali i udzielić potrzebnej pomocy przy badaniu.

Od zgłoszonych i sprawdzonych zapasów wymierzy Administracja Akcyzy dodatkową opłatę, którą uiścić należy w Kasie Administracji Akcyzy w terminie dni 8.

Potrzebnych do zgłoszenia druków dostarczy Administracja Akcyzy.

Zaniedbanie zgłoszenia lub podanie fałszywych dat pociągnie za sobą karę przewidzianą w art. 62 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Nr. 94 Dz. Ust. Rzecz. Poso.

Magistrat stoł. król. Miasta Krakowa.

L. 17006/923 I. b. Kraków, dnia 1 grudnia 1923.

Taryfa opłat za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 r. L. 7912/918/I b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miastą.

1) Za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:

a)	od 1 m^3 w dzień	2,000.000 Mk.
b)	od 1 m^3 w nocy	3,000.000 „
	2) Za wypompowanie wody z piwnic przez jedną godzinę .	6,000.000 „
	3) Za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:	
a)	za jeden dzień pracy robotnika w dniu powszednim	900.000 „
b)	za jedną noc pracy robotnika w dniu powszednim	1,200.000 „
c)	za jeden dzień pracy robotnika w dniu świątecznym	1,800.000 „

d) za użycie narzędzi, światła 25% kosztów robocizny,
e) za furmankę przez cały dzień . 2 250.000 Mk.
f) za furmankę przez całą noc . 3.375.000 „
g) za furmankę przez cały dzień świąteczny . . . . 4.500 000 „
h) za wiązkę siana lub słomy . . 110.000 „
i) za 100 kg koksu . . . . . . 2,800.000 „
k) za użycie pieca koksowego . . 200.000 „

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 18007/923 Kraków, dnia 1 grudnia 1922.
I. b.

Taryfa opłat za wywóz popiołu itp.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2 stycznia 1920 r. L. 193/920I/b., ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat za wywóz popiołu i zmiotków domowych:

1) Za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu 40.000 Mk.

2) Za wywóz jednego wozu popiołu 1,200.000 Mk.

3) Za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu, lub wydobywania z dołów dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 8046/923 Kraków, dnia 1 grudnia 1923.
akc.

Regulacja opłat gminnych od trunków.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Nr. 94 Dz. Ust. Rzecz. Posp. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, oraz na mocy okólnika Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11 listopada 1923 Nr. 128 uchwaliła Rada miejska na posiedzeniu w dniu 11 listopada 1923 pobierać w sposób dotychczasowy aż do odwołania opłatę gminną od trunków t. j. od napojów spirytusowych, wina, piwa i miodu w wysokości 30% każdoczesnego podatku państwowego. Wysokość opłaty w markach ustalać ma Administracja Akcyzy w stosunku do wysokości podatku państwowego przy napojach spirytusowych i przy piwie w stosunku do tego podatku i ceny targowej przy winie i miodzie.

Zmiana opłaty odnosnie do wina i miodu nastąpić może w okresach nie częstszych niż 2 tygodnie, a przeprowadzona będzie na podstawie średniej ceny wymienionych trunków z ostatnich trzech dni tygodnia, poprzedzającego zmianę.

Dodatkowej opłacie podlegają wszystkie zapasy wymienionych trunków, dlatego posiadający te zapasy winni zgłosić je przy każdej podwyżce w Administracji Akcyzy celem dokonania wymiaru opłaty dodatkowej.

Do poboru powyższych opłat mają zastosowanie przepisy wykonawcze, wydane przez byłe c. k. Namiestnictwo z dnia 21 grudnia 1910 Nr. 242 Dz. ust. kr. do ustawy z dnia 15 kwietnia 1910 Nr. 122 Dz. ust. kr. o prawie poboru samoistnych opłat gminnych od pędzonych napojów alkoholowych. wina, piwa i miodu.

O czem się strony interesowano zawiadamia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 8084/923 Kraków, dnia 1 grudnia 1923.
akc.

Podwyższenie opłaty gminnej od piwa, wina i miodu.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy uchwały Rady miasta z dnia 30 listopada 1923 gmina miasta Krakowa pobierać będzie począwszy od dnia 3 grudnia 1923 opłatę gminną od piwa, wina i miodu w wysokości 30% podatku państwowego, a mianowicie:

a) od piwa jakiegokolwiek gatunku z wyłączeniem porteru i piwa angielskiego po 5.000 Mk. od litra;

b) od porteru i piwa angielskiego po 15.000 Mk. od litra;

c) od wina w beczkach i we flaszkach po 50.000 Mk. od litra;

d) od wina musującego krajowego po 300.000 Mk. od litra;

e) od wina musującego zagranicznego po 500,000 Mk od litra;

f) od wina owocowego po 6.000 Mk. od litra;

g) od miodu do picia przy wprowadzeniu po 10.000 Mk. od litra;

h) od miodu przy produkcji po 25.000 Mk. od 1 kg miodu praśnego lub cukru, użytego do produkcji.

Wymienionej, podwyższonej opłacie podlegają wszystkie zapasy w mowie będących trunków, dlatego wszystkie osoby, które w dniu 3 grudnia 1923 posiadać będą jakiekolwiek zapasy wspomnianych napojów obowiązane są donieść o tem pisemnie w terminie dni 3 Administracji Akcyzy, ul. Kopernika 1, podając ich ilość i miejsce przechowania, a to celem przeprowadzenia kontroli przez organa Akcyzowe, którym należy dozwolić wstępu do odnośnych lokali i udzielić potrzebnej pomocy przy badaniu. Od zgłoszonych i sprawdzonych zapasów wymierzy Adminitsracja Akcyzy dodatkową opłatę, którą uiścić należy w kasie Administracji Akcyzy w terminie dni 8.

Potrzebnych do zgłoszenia druków dostarczy Administracja Akcyzy.

Zaniedbanie zgłoszenia lub podanie fałszywych dat, pociągnie za sobą karę przewidzianą w art. 62 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Nr. 94 Dz. Ust. Rzecz. Posp.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Krakow, dnia 5 grudnia 1923.

Taryfa opłat od psów.

ROZPORZĄDZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa jako Władza polityczna I. instancji ustanawia zgodnie z przepisem § 42 ustawy z dnia 6 sierpnia 1909 r. Dz. u. p. następujące należytości za marki dla psów:

1) Za pierwszą markę . . 40 groszy złotych
2) Za duplikat marki . . 80 „ „
3) Za markę przechodnią 80 groszy złotych.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Ł. 9847/923 VI. a. Kraków, dnia 11 grudnia 1923

STATUT

w przedmiocie opłat gminnych za trzymanie otworem przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich poza godziną policyjną w Krakowie.

Art. I.

Gmina miasta Krakowa jest uprawnioną na podstawie art. 20, ust. z 14 sierpnia 1923 r. Dz. u. R. P. Nr. 94 pobierać od przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich w Krakowie, które na podstawie pozwolenia Dyrekcji policji trzymają otworem lokale poza godziną policyjną następujące opłaty na rzecz Gminy:

a) za każdą godzinę po godzinie policyjnej po 1,000.000 (jeden milion) marek polsk. dziennie.

b) za każdą godzinę po godzinie policyjnej w nocy, z dnia 31 grudnia na 1 stycznia każdego roku po 3,000.000 (trzy miliony) marek polsk.

Godziną policyjną w Krakowie jest, według rozporządzenia Prezydenta kraju z dnia 28 kwietnia 1857 Dz. u. kr. Nr. 6, godzina 12 w nocy.

O ileby władze powołane do oznaczenia godziny policyjnej w Krakowie ustaliły inną godzinę, opłaty obowiązują, poczynając od nowo ustałonej godziny policyjnej.

Art. II.

Przedsiębiorstwa gospodnio-szynkarskie obowiązane do uiszczenia opłat (art. I.), które przed wejściem w życie niniejszego statutu otrzymały pozwolenie na trzymanie otworem lokali poza godziną policyjną, mają w terminie dni trzech po wejściu w życie statutu, inne przedsiębiorstwa w terminie dni trzech po otrzymaniu z Dyrekcji Policji pozwolenia zgłosić to w Magistracie ustnie lub pisemnie, celem wymierzenia opłat.

Art. III.

Opłaty (art. I.) wymierza Magistrat, na podstawie osobistych lub pisemnych zgłoszeń, przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich, zawiadamiając każdego płatnika indywidualnie przez doręczenie orzeczenia wymiarowego.

Art. IV.

Płatnicy obowiązani są wymierzone opłaty (art. III.) złożyć w Głównej Kasie miejskiej w terminie dni trzech, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia orzeczenia wymiarowego.

Przy pozwoleniu na trzymanie otworem lokali poza godziną policyjną na okres dłuższy niż miesięczny, uiszcza płatnik opłaty miesięcznie z góry, przy okresie krótszym od miesiąca jednorazowo z góry.

Art. V.

Przeciw orzeczeniu wymiarowemu służy płatnikowi prawo wniesienia odwołania w ciągu dni 14-tu do władz nadzorczych za pośrednictwem Magistratu.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłat w terminie przepisanym (art. IV.)

Art. VI.

Nieuiszczenie w terminie (art. IV.) opłaty ściąga Magistrat w drodze egzegucji, przyczem jest uprawniony pobierać odsetki i kary za zwłokę oraz koszta egzekucyjne według przepisów zawartych w ustawie z 24 października 1923 r. Dz. u. R. P. Nr. 112 poz. 891.

Art. VII.

Magistrat ma do opłat wymienionych w art. I. stosować wykładnik podwyżki, względnie zniżki zgodnie z art. 10. ustawy z 24 marca 1923 r. Dz. u. R. P. Nr. 44, poz. 296.

Art. VIII.

Przekroczenia przepisów niniejszego statutu a w szczególności niezgłoszenie w terminie otrzymanego z Dyrekcji Policji pozwolenie na trzymanie otworem lokali poza godziną policyjną (art. II.) karane będą przez Magistrat grzywną porządkową do wysokości 10,000.000 mkp.

Art. IX.

Statut niniejszy ma moc obowiązującą od dnia uchwalenia go przez Radę miejską.

Jednocześnie tracą moc poprzednio w tej sprawie wydane rozporządzenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Województwo krakowskie.
L. II/3 7074 ex 1923. Kraków, 11 grudnia 1923.

Przebudowa ujęcia wody na lewym brzegu Wisły dla stacji pomp w Krakowie.

OBWIESZCZENIE.

Województwo w Krakowie podaje do wiadomości, że dnia 20 lutego 1924 r. o godzinie 10 rano odbędzie się pod przewodnictwem delegata Woje-

województwa dochodzenie wodno-prawne w XIX. i XX. dzielnicy miasta Krakowa w sprawie projektowanej przebudowy ujęcia wody na lewym brzegu Wisły dla stacji pomp w Krakowie w km. 79.100 regulacji Wisły.

Komisja zbierze się w wyznaczonej godzinie przy stacji pomp kolejowych obok 3-go mostu na Wiśle na Grzegórzkach.

Plany projektowanej przebudowy stacji pomp wyłożone będą w myśl art. 195 ustawy wodnej z 19 września 1922 Dz. u. R. P. Nr. 102, poz. 936 w Magistracie stoł. król. m. Krakowa do przejrzenia dla ogółu przez 4 tygodnie, począwszy od dnia 15 stycznia 1924 r.

Zarzuty przeciw projektowi można wnieść w ciągu powyższych 4 tygodni na ręce Magistratu w Krakowie lub podczas rozprawy komisyjnej na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione a interesowani byliby uważani za zgadzających się z projektowaną przebudową.

Za p. o. Wojewody: Podpis nieczytelny.

L. 6426/923 I. a.

Podając powyższe obwieszczenie do wiadomości Magistrat zawiadamia, że plany projektowanej przebudowy stacji pomp są wyłożone do przejrzenia dla ogółu w Magistracie w Budownictwie m. Oddział B (główny gmach, kierownictwo kanalizacji m. III. p. ofic., drzwi Nr. 12) w czasie od 15 stycznia do 11 lutego 1924 r. włącznie w godzinach urzędowych od 9—1 popołudniu.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 10385/923 III. c. — Kraków, dnia 12 grudnia 1923.

Taryfa opłat za czynności kominiarskie.

OBWIESZCZENIE.

Województwo Krakowskie po wysłuchaniu opinji Reprezentacji m. Krakowa, Izby handlowej i przemysłowej oraz interesowanych Stowarzyszeń, reskryptem z dnia 3 grudnia 1923 r. L. VI. 8662 ex 1923, zezwoliło na podstawie § 51 ustawy przemysłowej na podwyższenie z dniem 1 grudnia 1923 r. obowiązującej po ostatni czas w poszczególnych dzielnicach miasta Krakowa taryfy opłat za czynności kominiarskie, zatwierdzonej reskryptem Województwa z 14 października 1923 L. VI. 7567/23 — o 200%.

Powyższe zarządzenie Województwa Krakowskiego podaje się niniejszem do publicznej wiadomości.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 10425/923 III. c. — Kraków, dnia 14 grudnia 1923.

Przepisy dla osób wykonujących przemysł kaletniczy.

OBWIESZCZENIE.

Celem zaprowadzenia związku wspólności wśród osób wykonujących przemysł kaletniczy w Krakowie, Magistrat jako Władza przemysłowa I. instancji po wysłuchaniu Izby handlowej i przemysłowej, tudzież Izby stowarzyszeń rękodzielniczych i przemysłowych w Krakowie, na podstawie § 106 ustawy przemysłowej postanawia utworzyć Stowarzyszenie przemysłowe kaletników w Krakowie, do którego należeć mają wszystkie osoby wykonujące obecnie na podstawie wydanych im kart przemysłowych, przemysł kaletniczy w Krakowie, a w szczególności osoby wykonujące wyrób torb skórzanych, pugilaresów, kufrów i przedmiotów skórzanych w Krakowie, jakoteż te osoby, które w przyszłości trudnić się będą na podstawie kart przemysłowych wymienionymi rodzajami przemysłu rękodzielniczego (kaletnictwem) w Krakowie, a to bądź jako właściciele, bądź jako dzierżawcy przemysłu, a którzy należeć mają do tego stowarzyszenia w charakterze członków oraz pomocnicy i uczniowie zatrudnieni u każdego z samodzielnych przemysłowców będących członkami stowarzyszenia przemysłowego kaletników w Krakowie, w charakterze uczestników tegoż stowarzyszenia.

O tem zawiadamia się osoby interesowane, podając zarazem niniejsze orzeczenie organizacyjne do wiadomości publicznej z nadmienieniem, że przeciw temu orzeczeniu wolno wnieść rekurs do Województwa Krakowskiego, który podać należy do Magistratu w terminie 14 tu dni, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia niniejszego orzeczenia stronom interesowanym, względnie od dnia następującego po dniu przybicia niniejszego obwieszczenia na tablicy ogłoszeń urzędowych w gmachu Magistratu.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 18479/923 I. b. — Kraków, dnia 15 grudnia 1923.

Taryfa opłat za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 L. 7912/918 I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta:

1. Za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:
   a) od 1 m^3 w dzień . . . . 2,500.000 Mk
   b) od 1 m^3 w nocy . . . . . . 3,750.000 „

2. Za wypompowanie wody z piwnic za jedną godzinę . . . . 7.500.000 „

3. Za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:
   a) za jeden dzień pracy robotnika w dniu powszednim . . . . 1,200.000 Mk
   b) za jedną noc pracy robotnika w dniu powszednim . . . . . 1,800.000 „
   c) za jeden dzień pracy robotnika w dniu świątecznym . . . . 2,400.000 „
   d) za użycie narzędzi, światła — 25% kosztów robocizny.

e) za furmankę przez cały dzień 3,400.000 Mk.
f) za „ „ całą noc . 5,100.000 „
g) za „ „ cały dzień świąteczny . . . . 6.800.000 „
h) za wiązkę siana lub słomy . 150.000 „
i) za 100 klgr. koksu . . . . . 3,500 000 „
k) za użycie pieca koksowego . 250.000 „

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 18480/923 Kraków, dnia 15 grudnia 1923.
I. b.

Taryfa opłat za wywóz popiołu itp.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2-go stycznia 1920 r. L 193/20 I. b., ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat za wywóz popiołu i zmiotków domowych:

1) za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu 50 000 Mk,

2) za wywóz jednego wozu popiołu 1,500 000 Mk,

3) za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu, lub wydobywania z dołów dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 8376/923 Kraków, dnia 16 grudnia 1923.
akc.

Podwyższenie opłaty gminnej od napojów spirytusowych.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 listopada 1923 r. Nr. 128 i na mocy uchwały Rady m. z dnia 30 listopada 1923 podwyższa Magistrat opłaty gminne od napojów spirytusowych w stosuku do podwyżki podatku państwowego i będzie je od dnia 17 grudnia 1923 pobierał w następującej wysokości:

a) Od płynow spirytusowych, w których zawartość alkoholu da się oznaczyć zapomocą studzielnego alkoholomierza, przy temperaturze + 12 R., a zawierających:

1) nie więcej niż	30° po .	108.000	Mk od litra
2) „ „ „	40° „ .	144.000	„ „ „
3) „ „ „	50° „ .	180.009	„ „ „
4) „ „ „	70° „ .	252.000	„ „ „
5) „ „ „	90° „ .	324.000	„ „ „
6) więcej niż	90° „ .	360.000	„ „ „

b) Od płynów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się przepisanym alkoholomierzem oznaczyć po 180.000 Mk od litra, bez względu na zawartość alkoholu. Podwyższonej opłacie podlegają wszystkie zapasy napojów spirytusowych, dlatego wszystkie osoby, które w dniu 17 grudnia 1923 posiadać będą jakiekolwiek zapasy wymienionych napojów, obowiązane są donieść o tem pisemnie w terminie dni trzech Administracji akcyzy, ul. Kopernika 1, podając ich ilość, stopniowość i miejsce przechowania, a to celem przeprowadzenia kontroli przez organa akcyzowe, którym należy dozwolić wstępu do odnośnych lokali i udzielić potrzebnej pomocy przy badaniu.

Od zgłoszonych i sprawdzonych zapasów wymierzy Administracja akcyzy dodatkową opłatę, którą uiścić należy w kasie Administracji akcyzy w terminie dni 8.

Potrzebnych do zgłoszenia druków dostarczy Administracja akcyzy.

Zaniedbanie zgłoszenia lub podanie fałszywych dat, pociągnie za sobą karę, przewidzianą w art. 62 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Nr. 94 Dz. u. R. P.

Magistrat stoł. krol. miasta Krakowa.

L. 6412/923 Kraków, dnia 21 grudnia 1923.
I. a.

Przepisy o nadanie ziemi.

OBWIESZCZENIE.

W ostatnich czasach otrzymuje Ministerstwo reform rolnych wielką iłość podań małorolnych i bezrolnych mieszkańców wsi o nadanie im ziemi, co z jednej strony uniemożliwia pracę Ministerstwa, a z drugiej strony naraża petentów na niepotrzebne wydatki.

Wobec tego na skutek reskryptu Województwa w Krakowie z dnia 11 grudnia 1923 r. L. VII. 2/8099 ex 1923 podaje Magistrat niniejszem do publicznej wiadomości: 1) że podanie o nadanie ziemi należy wnosić dopiero po urzędowem ogłoszeniu o parcelacji pewnego majątku, 2) że podania takie należy wnosić bezpośrednio do powiatowych urzędów ziemskich, 3) że wnoszenie takich podań przed ogłoszeniem o parcelacji, względnie wnoszenie podań o nadanie ziemi z majątkow nieprzeznaczonych do parcelacji, albo też nadsyłanie ich bezpośrednio do Ministerstwa reform rolnych jest bezcelowe.

Magistrat z całym naciskiem zaznacza, że przestrzeganie powyższego postępowania leży w interesie petentow, którzy w przeciwnym razie będą narażeni na niepotrzebne koszta.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 8377/33 Kraków, dnia 21 grudnia 1923 r.
akc.

Reforma podatku towarowego.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na zasadzie

ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Nr. 94 Dz. U. Rz. P. o tymczasowem uregulowan u finansów komunalnych zatwierdziło uchwalony przez Radę miasta dnia 30 listopada 1923 r. Statut podatku towarowego w następującej osnowie:

„§ 1. Gminie Kraków przysługuje prawo poboru podatku od towarów, przywożonnych do miasta kolejami i drogami wodnemi, z wyłączeniem artykułów, podlegających państwowym podatkom od spożycia, zużycia, względnie produkcji, a to w następującej wysokości:

poz. a) 2.000 Mk. od 100 kg. surowców o wielkim ciężarze gatunkowym, jako to: od cegły, gipsu, metali w stanie surowym, rudy, wapna i t. p.;

poz. b) 4.000 Mk. od 100 kg. surowców o mniejszym ciężarze gatunkowym, jako to: od desek, drzewa opałowego i budulcowego, koksu i t. p.;

poz. c) 30.000 Mk. od 100 kg. półfabrykatów i towarów, wyrobionych z materjałów o wielkim ciężarze gatunkowym, jako to: od asbestu, bawełny, drutu, flaszek, farb glinkowych, papieru, szkła, wyrobów z żelaza nie mających charakteru wyrobów galanteryjnych lub artystycznych i t. p.;

poz. d) 100.000 Mk. od 100 kg. towarów gotowych, nie podpadających pod poz. a), b) i c), jako to: od artykułów aptekarskich, dzieł sztuki, farb artystycznych, materjałów ubraniowych, mebli nowych, wyrobów szklannych, fajansowych i porcelanowych, towarów galanteryjnych.

Oznaczony powyżej podatek ulega w myśl art. 68 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych podwyżce lub zniżce stosownie do przepisu, zawartego w art. 10 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. Dz. U. Nr. 44 poz. 296.

§ 2. Od powyższego podatku wolne są pakunki pasażerskie, przesyłki pocztowe, tudzież przedmioty, będące własnością skarbu państwowego i kolejowego, oraz skarbu miejskiego.

§ 3. Poborem podatku od towarów z ramienia Gminy m. Krakowa zajmuje się Administracja podatków spożywczych, jako odrębny organ dla podatków spożywczych i poboru podatku od towarów ustanowiony.

§ 4. Każdy, kto wprowadza do Krakowa towary, dowiezione koleją żelazną, winien przed wyprowadzeniem ich z dworca do miasta podać pisemnie lub ustnie dotyczącemu urzędowi Administracji podatków spożyczych jakość i wagę towaru, dołączyć list przewozowy, oraz uiścić przepisany podatek, ewentualnie wykazać, że są od podatku wolne.

Właściciele zakładów przemysłowych, połączonych torem przemysłowym, winni otrzymane towary zgłosić do opodatkowania w podobny sposób, jak powyżej i uiścić podatek przed wprowadzeniem przedmiotów na tor przemysłowy.

Towary, dowożone do Krakowa Wisłą, należy zgłosić ustnie lub pisemnie przy podaniu jakości i wagi, oraz opłacić w odnośnym Urzędzie poborowym przed wyładowaniem na brzeg.

Podstawą do wymiaru opłaty jest w zasadzie waga, podana w liście kolejowym lub liście ładunkowym.

W razie wątpliwości, czy waga podana w liście zgadza się z rzeczywistą wagą towaru, lub w razie braku listu, organa poborowe zarządzą przeważenie.

Przy towarach przychodzących w opakowaniu, podstawą wymiaru opłaty jast waga brutto tj. z opakowaniem łącznie.

Niezapłacenie w terminie podatku pociąga za sobą doliczenie odsetek i kar za zwłokę oraz kosztów ekzekucyjnych według postanowienia art. 56 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Nr. 94 Dz. U. Rz. P. poz. 747 i według art. ustawy z dnia 24 października 1923 r. Nr. 112 poz. 891 Dz. U. Rz. P.

§ 5. *a)* Kto w zamiarze uchylenia się od obowiązku płacenia podatku od towarów składa wobec miejskiego organu Administracji podatków spożywczych nieprawdziwe lub niezupełne zeznania, albo w tym samym zamiarze odmawia odpowiedzi na określone pytania, albo usuwa lub ukrywa towary, podlegające podatkowi od towarów, albo towarów takich nie zgłasza do opodatkowania, podlega karza pieniężnej do wysokości 20 krotniej sumy podatku od towarów, utraconej lub na utratę narażonej;

b) kara nie uwalnia podatnika od obowiązku zapłacenia podatku od towarów;

c) współwinny podlega karze na równi ze sprawcą;

d) kto wezwany w charakterze świadka albo znawcy, w zamiarze uwolnienia innej osoby od obowiązku płacenia podatku towarowego, wobec miejskiego organu Administracji podatków spożywczych odmawia złożenia zeznania, lub składa fałszywe zeznania, podlega karze pieniężnej do wysokości 30 miljonów marek.

§ 6. Kary pieniężne za czyny wymienione w § 5 wymierza Administracja podatków spożywczych.

Na pokrycie kary pieniężnej może byc zatrzymany cały ładunek, który zamierzano usunąć z pod opodatkowania albo część tegoż.

Jeżeli strona w ciągu 14 dni po doręczeniu zawiadomienia o karze nie zgłosi ustnie lub pisemnie żądania rozpatrzenia sprawy w drodze sądowej, kara ulega wykonaniu. W razie przeciwnym Administracja podatków spożywczych winna sprawę skierować do Sądu powiatowego w Krakowie, który wdroży postępowanie karne w myśl ogólnych przepisów.

Kary pieniężne wpływają do Kasy Administracji podatków spożywczych.

§ 7. Kary pieniężne, wymierzone przez Administrację podatków spożywczych, zamienia Sąd powiatowy w razie niemożności ściągnięcia na karę pozbawienia wolności na czas do 3 miesięcy.

§ 8. Odwołanie w sprawach, niniejszym statutem objętych wnosić należy w czasie i trybie przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Nr. 94 Dz. U. Rz. P. poz. 747.

§ 9. Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Administracja podatków spożywczych.

§ 10. Niniejszy statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Ministra spraw wewnętrznych z dniem ogłoszenia go w mieście Krakowie w sposób tam przyjęty“.

Na mocy powyższego rozporządzenia Gmina miasta Krakowa pobierać będzie wspomniany podatak, począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 10739/23 III. c. Kraków, dnia 27 grudnia 1923 r.

Okręg Stow. Gremium drukarzy i litografów.

OBWIESZCZENIE.

I. Województwo krakowskie na podstawie §§ 109 i 112 ustawy przemysłowej po zasięgnięciu zdania Izby handlowej i przemysłowej oraz Izby Stowarzyszeń rękodzielniczych i przemysłowych w Krakowie jako Związku stowarzyszeń przemysłowych, reskryptem z dnia 1 grudnia 1923 r. L. VI. 8379 ex 1923 r. rozszerzyło okręg Stowarzyszenia przemysłowego „Gremium drukarzy i litografów w Krakowie“ istniejącego na podstawie statutu, zatwierdzonego reskryptem b. Namiestnictwa z dnia 17 maja 1911 roku L. XV. b. 2182/1 i z 6 lipca 1914 L. XV. b. 4941/10 a rozciągającego się obecnie na m. Kraków oraz powiaty polityczne Krakowski i Podgórski na resztę powiatów, wchodzących w skład Województwa krakowskiego, w których osoby wykonywające powyższe przemysły nie należą statutowo do żadnego stowarzyszenia przemysłowego, i postanowiło, że wszyscy drukarze, względnie litografowie wykonywający swój przemysł w powiatach politycznych: Biała, Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Dąbrowa, Gorlice, Grybów, Jasło, Limanowa, Mielec, Myślenice, Nowy Sącz, Nowy Targ, Oświęcim, Pilzno, Ropczyce, Tarnów, Wadowice, Wieliczka, Żywiec mają należeć do stowarzyszenia przemysłowego „Gremium drukarzy i litografów„ w Krakowie.

II. Województwo postanowiło równocześnie na podstawie §§ 111 i 111 a. ustawy przemysłowej, że drukarze i litografowie, należący do stowarzyszenia przemysłowego dla mieszanych przemysłów w Białej stowarzyszenia przemysłowego rękodzielników w Jaworznie, stowarzyszenia przemysłowego rękodzielników i przemysłowców w Nowym Targu, stowarzyszenia przemysłowego połączonych rękodzielników-budowlanych w Oświęcimiu, stowarzyszenia zbiorowego w Żywcu, zostają z tych stowarzyszeń wyłączeni.

III. Województwo postanowiło w końcu na podstawie § 112 ustawy przemysłowej, że wszystkie osoby, wykonywujące przemysł chemigraficzny w powiatach wchodzących w skład Województwa krakowskiego, zostają przydzielone do Stowarzyszenia przemysłowego „Gremium drukarzy i litografów“ w Krakowie.

Powyższe zarządzenie Województwa krakowskiego podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, z nadmienieniem, że od decyzji, objętych tem zarządzeniem wolno wnieść odwołanie do Ministerstwa przemysłu i handlu w Warszawie, które należy do Województwa w Krakowie w ciągu dni 14, licząc od dnia następującego po dniu przybicia niniejszego obwieszczenia na tablicy ogłoszeń urzędowych w gmachu Magistratu.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 8466/23 akc. Kraków, dnia 27 grudnia 1923 r.

Regulacja opłat na Centralnej Targowicy na bydło.

OBWIESZCZENIE.

Uchwała z dnia 26 listopada 1923 postanowiła Komisja administracyjna Rady miasta uregulować opłaty gminne, pobierane na Centralnej Targowicy miejskiej w złotych frankach szwajcarskich, mianowicie oznaczyła:

a) opłatę targową na 0.0005 zł. fr. od każdego kilograma żywej wagi zwierzęcia;

b) opłatę stajenną na 0.1 zł fr. od sztuki na dobę;

c) opłatę wagową na 0.1 zł. fr. od każdego zwierzęcia.

Na tej podstawie Administracja akcyzy pobierać będzie wspomniane opłaty, począwszy od dnia 1 stycznia 1924 aż do dalszego zarządzenia w następującej wysokości:

1) opłatę targową po 500 Mk. od każdego kilograma żywej wagi zwierzęcia, wprowadzonego na Targowicę miejską;

2) opłatę stajenną po 100.000 Mk. od sztuki na dobę;

3) opłatę wagową po 100.000 Mk. od każdego zwierzęcia.

O czem się strony interesowane zawiadamia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 8494/23 akc. Kraków, dnia 27 grudnia 1923 r.

Regulacja opłat za użycie rzeźni, chłodni etc.

OBWIESZCZENIE.

Uchwałą z dnia 26 listopada 1923 r. postanowiła Komisja administracyjna Rady miasta uregulować opłaty, pobierane w rzeźni miejskiej w złotych frankach szwajcarskich i oznaczyła ich wysokość w sposób następujący:

a) Opłaty rzezalniane:

1) od bydła rogatego	nad	400 kg.	1.5	zł. fr.	szwajc.
2) „ „	„	250 „	1.	„ „	„
3) „ „	„	50 „	0.8	„ „	„
4) „ „	do	50 „	0.5	„ „	„
5) „ owiec, kóz, baranów	. . .		0.5	„ „	„
6) „ nierogacizny:					
a) do		60 kg.	0.8	„ „	„
b) do		150 „	1	„ „	„
c) nad		150 „	1.5	„ „	„

b) należytości za użycie chłodni miejskiej:

1) za użycie haka na dobę . 0.05 zł. fr. szwajc.
2) „ „ wózka na dobę . 0.1 „ „ „
3) „ „ 1 m² komory rocznie . . . . 30.— „ „ „
4) „ 1 ubikację do marynowania rocznie . . . . . 200.— „ „ „

c) należytości za użycie wagi:

1) za ważenie zwierząt żywych bez względu na wagę od sztuki . . . . 0.1 zł. fr. szwajc.
2) za ważenie mięsa i innych produktów od każdych 50 kilogramów lub mniejszej ilości . . . . 0.1 „ „ „

d) należytości za oględziny weterynarskie:

od wszystkich zwierząt bez względu na wagę . . . . . . 0.1 zł. fr. szwajc.

e) należytości za użycie stajni na dobę:

od sztuki . . . . 0.1 zł. fr. szwajc.
od każdego zwierzęcia bez względu na wagę . . . . . . 0.1 „ „ „

f) należytości za solarnię skór:

za użycie jednego przedziału na solenie skór rocznie . . 100.— zł. fr. szwajc.

g) należytości za storylizację mięsa:

1) od świń dotkniętych węgrzycą od każdej sztuki nierogacizny . . . . 1.— zł. fr. szwajc.
2) zwierząt dotkniętych gruźlicą od każdej sztuki . . . . 1.50 „ „ „

h) należytość za użycie wolnej jatki:

do sprzedaży mięsa sterylizowanego z bydła lub nierogacizny od każdej sztuki . 0.5 zł. fr. szwajc.

i) należytość za użycie rzeźni poza godzinami:

1) przy biciu do 50 sztuk ryczałt. 3.— zł. fr. szwajc.
2) przy biciu nad 50 sztuk od sztnki . . . . 0.05 „ „ „

Na mocy powyższej uchwały pobierać będzie Magistrat, począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r. aż do dalszego zarządzenia opłaty rzezalniane, oględzinowe etc. w następującej wysokości:

a) opłaty rzezalniane:

1) od bydła rogatego nad 400 kg. 1.700 000 Mk.
2) „ „ „ „ 250 „ 1.100.000 „
3) „ „ „ „ 50 „ 900.000 „
4) „ „ „ do 50 „ 570.000 „
5) „ owiec, kóz, baranów . . . 570.000 „
6) nierogacizny:
a) do 60 kg. 900.000 „
b) „ 150 „ 1.100.000 „
c) nad 150 „ 1.700.000 „

b) należytości za użycie chłodni miejskiej:

1) za użycie haka na dobę . . . (57.500) Mk.
2) „ „ wózka na dobę . . (115.000) „
3) „ „ 1 m² komory rocznie (34.500.000) „
4) „ „ 1 ubikacji do marynowania mięsa rocznie . . (230.000.000) „

c) należytości za użycie wagi:

1) za ważenie zwierząt żywych bez względu na wagę od sztuki 100.000 Mk.
2) za ważenie mięsa i innych produktów od każdych 50 kg. lub mniejszej ilości . . . . . . 100.000 „

d) należytości za oględziny weterynarskie:

od wszystkich zwierząt bez względu na wagę od sztuki . . . . 100.000 Mk.

e) należytości za użycie stajni:

od każdego zwierzęcia bez względu na wagę od doby . . . . 100.000 Mk.

f) należytości za solarnię skór:

za użycie jednego przedziału na solenie skór rocznie . . . (115.000.000) Mk.

g) należytości za storylizację mięsa:

1) świń, dotkniętych węgrzycą od kadej sztuki nierogacizny . 1,000.000 Mk.
2) zwierząt, dotkniętych gruźlicą od każdej sztuki . . . . . 1,600.000 Mk.

h) należytości za użycie wolnej jatki:

do sprzedaży mięsa sterylizowanego z bydła lub nierogacizny od sztuki . . . . . . 500.000 Mk.

i) należytości za użycie rzeźni poza godzinami:

1) przy biciu do 50 sztuk . . . 3,000.000 Mk.
2) przy biciu nad 50 sztuk od sztuki . . . . 50.000 Mk.

O tem zawiadamia się strony interesowane z nadmienieniem, że cyfry objęte nawiasem oznaczone zostaną według kursu złotego franka w dniu zapłaty.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 19572/923 Kraków, dnia 29 grudnia 1923.
V.

Doręczanie wezwań na ćwiczenia wojskowe.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5 grudnia 1923 r. L. A. W. 2478 Województwo Krakowskie reskrpyptem z dnia 15 grudnia 1923 r. L. 16279/pr./3 poleciło ogłosić:

Dotychczasowe doświadczenie wykazało, że wysyłane pocztą wojskową karty powołania (na ćwiczenia, zebrania kontrolne, do przeglądu itp.) często

i w dużej ilości zwracane są przez organa pocztowe jako niedoręczone z powodu nieobecności adresata.

Oprócz wypadków faktycznej zmiany miejsca zamieszkania względnie pobytu nasuwa się wobec wielkiej ilości kart niedoręczonych przypuszczenie, że osoby chcące się uchylić od spełnienia obowiązku wojskowego, do którego są właśnie wzywane, rozmyślnie się też uchylają od doręczenia im odnośnych kart powołania, informując mylnie organa pocztowe przez swych członków rodziny, dozorców domowych itp. o swej rzekomej nieobecności.

Ażeby temu zapobiec jakoteż ułatwić Władzom wojskowym wyszukanie adresata i doręczenie mu karty powołania, Ministerstwo spraw wewnętrznych czyniąc zadość zadaniu Ministerstwa spraw wojskowych zarządza, ażeby we wszystkich tych miejscowościach, gdzie istnieje Instytucja prowadzących meldunki w domach, ci ostatni na przedkładanych im w myśl wydać się mającej instrukcji Min. Poczt i Telegr. przez organa pocztowe kartach powołania, które nie mogły być adresatom doręczone, umieszczali adnotacje o wymeldowaniu się względnie niewymeldowaniu się danej osoby, własnoręcznie tę adnotację podpisując.

Przy adnotacji „wymeldowany“ winien prowadzący meldunki podać dokąd adresat jest wymeldowany „przy adnotacji“ „niewymeldowany“ winien zaznaczyć, co mu wiadomo o obecnym miejscu pobytu adresata.

Gdyby w poszczególnym wypadku prowadzący meldunki wzbraniał się umieścić stosowną adnotację na karcie powołania, organ pocztowy obowiązany będzie w myśl wspomnianej instrukcji Min. Poczt i Telegr. donieść o tem swej Władzy służbowej, która odniesie się o interwencję do właściwej Władzy administracyjnej I. Instancji.

W tych wypadkach gdy pomimo udzielonych przez prowadzącego meldunki informacji, ustalenie miejsca pobytu adresata względnie doręczenia mu karty powołania jest niemożliwem, urząd pocztowy winien odnośną kartę powołania skierować do właściwej komendy policji, której zadaniem będzie miejsce pobytu wyśledzić i kartę powołania doręczyć.

W miejscowościach, w których instytucja prowadzących meldunki nie jest znaną, obowiązek powyższy prowadzących meldunki, spoczywa analogicznie na właścicielach domów, zarządcach domowych względnie dozorcach domowych, a w gminach wiejskich na zarządach gminnych.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 8676/923
akc.

Kraków, dnia 31 grudnia 1923.

Podwyższenie opłat mytniczych.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na mocy art. 27 ustęp 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Nr. 94 Dz. Urz. Rzecz. Posp. Gmina miasta Krakowa pobierać będzie począwszy od dnia 4 stycznia 1924 opłaty mytnicze w wysokości, uchwalonej przez Komisję administracyjną, działającą z upoważnienia Rady miasta na posiedzeniu w dniu 28 grudnia 1923, a mianowicie:

1) od każdego zwierzęcia domowego idącego luzem 20.000 Mk.

2) od każdego zwierzęcia domowego w zaprzęgu 50.000 Mk.

3) od automobilu osobowego lub ciężarowego, tudzież od wozu doczepionego do automobilu 250.000 Mk.

Opłaty w podanej wysokości pobierane będą tylko przy wjeździe do miasta.

Przepisy, dotyczące uwolnienia od opłaty mytniczej pozostają niezmienione.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 19196/923
I. b.

Kraków, dnia 31 grudnia 1923.

Taryfa opłat za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 L. 7912/918/I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta.

1) Za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:

a)	od 1 m^3 w dzień	4,500.000 Mk.
b)	od 1 m^3 w nocy	6,750.000 „
	2) Za wypompowanie wody z piwnic za jedną godzinę . .	13,500.000 „
	3) Za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:	
a)	za jeden dzień pracy robotnika w dniu powszednim	2,000.000 „
b)	za jedną noc pracy robotnika w dniu powszednim	3,000.000 „
c)	za jeden dzień pracy robotnika w dniu świątecznym	4,000.000 „
d)	za użycie narzędzi światła 25% kosztów robocizny.	
e)	za furmankę przez cały dzień	8.500.000 „
f)	za furmankę przez całą noc .	12,750.000 „
g)	za furmankę przez cały dzień świąteczny	17,000.000 „
h)	za wiązkę siana lub słomy .	180 000 „
i)	za 100 kg koksu	4,800.000 „
k)	za użycie pieca koksowego .	500.000 „

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 19197/923 I. b. — Kraków, dnia 31 grudnia 1923.

Taryfa opłat za wywóz popiołu itp.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2 stycznia 1920 L. 193/920/I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat za wywóz popiołu i zmiotków domowych:

1) Za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu 100.000 Mk.

2) Za wywóz jednego wozu popiołu 3 000.000 Mk.

3) Za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu, lub wyd.bywania z dołów, dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 8614/923 akc. — Kraków, dnia 31 grudnia 1923.

Podwyższenie opłat gminnych od trunków.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy okólnika Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11 listopada 1923 Nr. 128 i na mocy uchwały Rady miasta z dnia 30 listopada 1923 oraz uchwały Komisji administracyjnej Rady miasta z dnia 28 grudnia 1923 podwyższa Magistrat 30% opłatę gminną od napojów spirytusowych w stosunku do podwyżki podatku państwowego i pobierać ją będzie począwszy od dnia 4 stycznia 1924 przy napojach, dających się stopniować po 0·66 złotego franka (płatnego w markach polskich po kursie dnia) od każdego stopnia czystego alkoholu, zawartego w jednym litrze płynu; przy napojach, niedających się stopniować jak od spirytusu 40°.

Podwyższonej opłacie podlegają wszystkie zapasy napojów spirytusowych, dlatego wszystkie osoby, które w dniu 4 stycznia 1924 posiadać będą jakiekolwiek zapasy wymienionych napojów, obowiązane są donieść o tem pisemnie w terminie dni 3 Administracji Akcyzy, ul. Kopernika 1, podając ich ilość, stopniowość i miejsce przechowania, a to celem przeprowadzenia kontroli przez organa akcyzowe, którym należy dozwolić wstępu do odnośnych lokali i udzielić potrzebnej pomocy przy badaniu.

Od zgłoszonych i sprawdzonych zapasów wymierzy Administracja Akcyzy dodatkową opłatę, którą uiścić należy w kasie Administracji Akcyzy w terminie dni 8.

Potrzebnych do zgłoszenia druków dostarczy Administracja Akcyzy.

Zaniedbanie zgłoszenia lub podanie fałszywych dat, pociągnie za sobą karę, przewidzianą w art. 62 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Nr. 94 Dz. Ust. Rzecz. Posp.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Wykaz konsensów budowlanych

wydanych w grudniu 1923 r.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektodawca	Liczba Mgtu
Dz. I.				
Markus Tigner	magazyn futer	Grodzka 30	Aleksander Sołtys	2875/23
Dz. IV.				
Michalina Filippi	ogrodzenie realności	Łobzowska 49	Biuro architekt. Struszkiewicz Filipkiewicz	2815/23
Dz. VIII.				
M. H. Fröhlich	wyciąg osob. z popędem elektrycznym	św. Stanisława	Liebling i Oberleder	2836/23
Leon Goldberger	dom mieszkalny czteropiętrowy	Kupa 12	Zygmunt Prokesz	2717/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. VIII.				
Jakób Leblowitz	dobudowa parterówki w oficynie	Berka Joselewicza 18	Łazarz Rok	2863/23
Leiser Propper	tymcz. nadb. I piętrow. nad part ofic.	S. Singer	Miodowa 5	2826/23
Dz. IX.				
Edward i Eugenja Pieczonkowie	przyziemny	Turecka 47	Jan Kolesiński	2597/23
Dz. X.				
Anna Morawowa	domek przyziemny	Dworska, Twardowskiego	Jan Kolesiński	2679/23
Dz. XI.				
Franc Pietraszewski	prowizoryczna szopa	Rynek, Dębniki 2	Edward Skawiński	2952/23
Dz. XII.				
Stanisław Ścigalski	parterowy budynek mieszkalny	Filarecka	Warczewski	2846/23
Dz. XV.				
Feliks Wiliński	dom I-piętrowy	parcela 18, koło Młynówki	Struszkiewicz	2752/23
Dz. XVI.				
Ignacy Pulchny	magazyn	Królewska 35	Henryk Ritterman	2249/23
Dz. XVI. *c. d.*				
Stanisław Razowski	dom parterowy	Gnieźnieńska 15	Ludwik Lisowski	2757/23
Dz. XVII.				
Gmina miasta Krakowa (Wydz. I. a. Magistratu)	dom trzechpiętrowy	parcel. gruntowa pofort. 67	Jan Rzymkowski	2672/23
Dz. XIX.				
Bronisław i Kazimiera Kaizerowie	kiosk	Grzegórzecka	Józef Galiszkiewicz	2934/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. XX.				
Jan Nalepa	szopa prowizoryczna	Miedziana 38	Franc. Peterek	2702/23
Dz. XXII.				
Fischel Redlich	nadbud. II-piętra	Czarneckiego 4	Antoni Dostal	2809/23
Jan Czuraj	parter. willa z poddasz.	Zamojskiego 40	Ignacy Tislowitz	2423/23
Czesława Silberstein	mieszk. poddasz. w ofic.	Kalwaryjska 4	Alfred Kramarski	2716/23
Firma „Krakus“ Zjednoczenie fabryk przetworów wyskokowych	dom mieszk. 1-piętr. dla rob. part. stróżówki i ogr. mur.	Zabłocie	Ignacy Tislowitz	2509/23
Jakób Beigel	nadbudowa II. piętra	Lwowska 7	Antoni Dostal	2765/23
Dr. Bron. Zawistowski	nadbudowa I. piętra	Wita Stwosza 24	Ignacy Tislowitz	2906 23
Szymon Gross	szopa i ogrodz. parc.	parcel. lk. 1599	Antoni Dostal	2797/23
Leon Miszczyński	nadbudowa IV. piętra	Lwowska 9	Antoni Dostal	2933/23

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

STATYSTYKA WODOCIĄGOWA — za grudzień 1923.

Miejscowość	Ilość mieszkańców	Ilość wypompowanej wody w m^3	Średnio dziennie m^3	Maximum m^3	Minimum m^3	Na głowę i dobę litrów	Wysokość pompowania w m.	Czas pracy maszyn. godzin	Praca maszyn w miljon. tm.	Praca maszyn w 1 g. w HP.	Zuż. węgl. w kg. ew. prądu elektryczn. w KW	Na 100 m^3 wypompowanej wody	Praca w kgm. 1 kg. węgl. ew. 1 KW. prądu	Zużycie węgla ew. prądu na 1 HP/g.	Filtrowanie i czyszczenie wody
Kraków Zakłady: *a)* Bielany	200.000	586.779	18.928	20.007	15.578	110·4	67.12	1.487[30]	37.889	94·3	452.822 węgla	79·6 węgla	83.673	3·2 węgla	Osadnik i 4 filtry naturalne
b) Zwierzyniec		97.960	3.160	3.835	1.923		63.—	744·—	6.171	30·7	32.335 prądu	33·— prądu	190.846	1·4 prądu	Odżeleziacz syst. Overhoff nieczynny

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie jawne **153** w kadencji XVII. z dnia 14 grudnia 1923.

Obecni:

Przewodniczący: Prezydent miasta: Jan Kanty Federowicz.

Wiceprezydent miasta: inż. Karol Rolle.

„ „ Dr. Piotr Wielgus.

Sekretarz Rady miejskiej: Franciszek Strasik.

Radców miejskich obecnych **68**.

Początek posiedzenia o godzinie 5½ popołudniu.

Przed porządkiem dziennym.

Interpelacja.

Sekretarz odczytał następujące interpelacje:

1) Rm. Ks. Kasprzyka i tow. w sprawie zwoływania Rady miejskiej we czwartki.

2) Rm. Dr. Müllera i tow. w sprawie stosunków aprowizacyjnych w Krakowie.

3) Rm. Dr. Rosenzweiga i tow. w sprawie procesu Gminy miasta Krakowa z Bankiem szwajcarskim.

4) Rm. Dr. Rosenzweiga w sprawie katastrofy aprowizacyjnej.

5) Rm. Dr. Rosenzweiga w sprawie nowej emisji akcyj Tow. akc. „Jaworzno".

Interpelacje dołączono do protokołu.

Wnioski nagłe.

Sekretarz odczytał następujące wnioski nagłe:

1) Rm. Ks. Kasprzyka i tow. w sprawie zniesienia bonów elektrycznych i gazowych.

2) Rm. Adelmanna i tow. w sprawie budowy siły wodnej w Myczkowcach.

3) Rm. Dr. Rosenzweiga w sprawie zniesienia bonów elektrycznych i gazowych.

4) Rm. Dr. Rosenzweiga w sprawie rozwiązania obecnej Rady miejskiej i rozpisania nowych wyborów do Rady miejskiej.

(Oryginalne wnioski dołączono do protokołu).

Pisma.

Sekretarz odczytał zaproszenie wystosowane do Rady miejskiej przez Wydział Rady robotniczej PPS. na akademję ku czci śp. Prezydenta Rzeczypospolitej Narutowicza.

W odpowiedzi na interpelację w sprawie procesu z Bankiem szwajcarskim prezydent Federowicz wyjaśnił, że proces taki został faktycznie wdrożony oraz wyjaśnił sprawę nowych akcyj kopalni węgla „Jaworzno".

Rm. Dr. Rosenzweig oraz rm. Rowiński postawili wniosek o tajność obrad nad odpowiedzią prezydenta Federowicza w sprawie „Jaworzna" co Rada miasta uchwaliła.

Przewodniczący zamyka posiedzenie jawne i zarządza tajne.

Po odbyciu tajnego posiedzenia przystąpiono do dyskusji nad sprawą zniesienia bonów elektrycznych i gazowych. — Sprawę tę przekazano do rozpatrzenia Komisji gazowo elektrycznej.

Udział Gminy miasta Krakowa w Zakładzie Kredytowym miast małopolskich.

Imieniem Sekcji skarbowej, wiceprezydent miasta inż. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

Gmina miasta Krakowa subskrybuje kwotę 350,000.000 Mk, jako dalszy udział w Zakładzie kredytowym miast małopolskich w Krakowie, płatny w dwu równych ratach miesięcznych po sobie następujących.

Wydatek ten należy pokryć z funduszu miejskiego jako lokację gotówki. (L. 12087/23 II. a).

Uchwalono.

Porządek dzienny.

I. Sprawa Towarzystwa Osiedli urzędniczych.

Imieniem Sekcji prawniczej wiceprezydent miasta m. Dr. Wielgus wnosi:

Rada miasta uchwali:

Rada miejska zgodnie z opinją Sekcji prawniczej stwierdza, że uchwała Rady miejskiej z dnia 12 czerwca 1923 do L. 2810/923/I. a dotycząca darowizny gruntów przez Pana Antoniego Potockiego na rzecz Towarzystwa Osiedli urzędniczych z posiadłości podmiejskiej Olsza Piaski o łącznym obszarze około 67 ha miała obejmować wedle intencji Rady miejskiej także grunty w Rakowicach l. wh. 44, 66 i 156, jakkolwiek w uchwale Rady miejskiej tych ostatnich gruntów wyraźnie nie wymieniono (L. 4934/923 I. a).

Uchwalono.

II. Otwarcie ulicy w Dzielnicy XXII. koło fabryki Śmiechowskiego.

Imieniem Sekcji I. i Komisji gruntowej rm. inż. Adelmann wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Odracza się wykonanie uchwały Rady miejskiej z dnia 12 kwietnia 1917 w sprawie otwarcia z urzędu nowej ulicy w prostym kierunku po wschodniej stronie fabryki Śmiechowskiego, w położeniu częścią na gruncie gminnym miasta Krakowa, oznaczonym lk. 547 lwh. 1 częścią na gruncie prywatnym oznaczonym lk. 456 lwh. 325.

2) Upoważnia się Magistrat do wydzierżawienia gruntu gminnego przeznaczonego pod tę ulicę firmom: „Krakus" Zjednoczone fabryki przetworów wyskokowych i owocowych Tow. akc. „Ziarno" Polska wytwórnia chleba zdrowia i młyn parowy Ska akc. i krak. fabryce mydła „C. Śmiechowski Ska z ogr. odpow." na lat 15.

3) Upoważnia się Prezydjum miasta do ustalenia szczegółowych warunków dzierżawy, przyczem w kontrakcie dzierżawy należy umieścić zastrzeżenie tej treści, że na części ulicy projektowanej, która ma być wydzierżawioną — w razie jej zamknięcia, mają być umieszczone bramy wjazdowe i wyjazdowe i że ulica ta ma być oświetloną, a wody na niej stojące odprowadzone do kanału (L. 4095/923 I. a) i na ulicy tej nie wolno budować ani prowizorycznych ani stałych budynków.

Uchwalono.

III. Wybór delegata gminy miasta Krakowa jako Członka Rady zawiadowczej Spółki akc. „Kolej lokalna Kraków-Kocmyrzów".

Rada miejska wybrała na Członka rm. inż. Zygmunta Maywalta. (L. 5984.923 I. a).

IV. Wybór Członków i Zastępców członków do Komisji szacunkowej podatku dochodowego.

Wybór członków do Komisji szacunkowej podatku dochodowego przekazała Rada miejska Komisjom parlamentarnym Rady miejskiej do załatwienia. (L. 11219/923 II. b).

V. Podatek wodociągowy.

Imieniem Komisji wodociągowej, Dyrektor wodociągów miejsk. inż. Jaszczurowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie przepisów ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. Dz. u. Nr. 94, poz. 747 z roku 1923 art. 27, 28, 29, 30 i 68. Gmina miasta Krakowa pobierać będzie podatek wodociągowy w wysokości:

a) 1080-krotnego czynszu z r. 1914 od lokali handlowych i przemysłowych,

b) 540-krotnego czynszu z roku 1914 od lokali mieszkalnych do dwóch ubikacji,

c) zaś 720-krotnego czynszu z r. 1914 od wszelkich innych lokali.

Stawki te wchodzą w miejsce stawek podatku wodociągowego, ustanowionych uchwałą Rady miasta z dnia 29 marca 1923.

Powyższy podatek wodociągowy ma być ściągany w sposób przewidziany przepisami ustawy o podatku od lokali w art. 24 ust. z 17 grudnia 1021 r. Dz. u. Nr. 2, poz. 6.

Podatek wodociągowy ulegać będzie zwyżce, względnie zniżce, zgodnie z przepisami art. 68 ust. 2 z 11 sierpnia 1923 r. Dz. u. Nr. 94, poz. 747 i art. 10 ust. z 24 marca 1923 r. Dz. u. Nr. 44, poz. 296.

Od kwot zaległego podatku liczyć się będzie odsetki zwłoki według przepisów ustawy z 24 października 1923 Dz. u. Nr. 112, poz. 891.

Winnych przekroczenia przepisów o podatku wodociągowym karać będzie Magistrat według postanowień art. 62 i 63 ust. z 11 sierpnia 1923 Dz. u. Nr. 94, poz. 747, o ile ich czyny będą miały charakter wykroczeń z tych artykułów; poza tem karę porządkową do 10,000000 Mk.

Dotychczas obowiązujące postanowienie w przedmiocie podatku wodociągowego sprzeczne z postanowieniami niniejszej uchwały przestają obowiązywać z chwilą wejścia w życie niniejszej uchwały.

Uchwalono.

Opłaty za używanie wody.

Imieniem Komisji wodociągowej, Dyrektor Zarządu wodociągowego miejsk. inż. Jaszczurowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie przepisów ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 Dz. u. Nr. 94, poz. 747 art. 27, 28, 29, 30 i 68. Gmina miasta Krakowa pobierać będzie następujące opłaty taryfowe:

A. Za używanie wody i świadczenia wodociągowe obowiązują następujące zmiany w taryfie z 29 marca 1923 r.

I. Opłaty pobierane za wodę bez wodomierza:

1) od sztuki konia . . . . . . 3,000 000 Mk
2) od powozu lub wózka . . . 3,000.000 „
3) ogrody większe nad 100 m^2 powierzchni, za każde 100 m^2 nadwyżki po 100.000 „
4) od 1 m^2 zabudowanej wewnętrznej powierzchni oranżerji . . . . 100.000 „

II. Opłaty za wodę pobieraną zapomocą wodomierzy:

1) za wodę na potrzeby domowe w budynkach opłacających podatek gminny wodociągowy, za każdy m^3 nadwyżki nad 50 litr. na głowę i dobę 15.000 Mk
2) za wodę na potrzeby domowe w budynkach nie opłacających podatku wodociągowego za każdy m^3 zużytej wody . . . . 80.000 „
3) za wodę na cele przemysłowe za m^3 . . . . 50.000 „
na cele przemysłu spożywczego . . 100.000 „
4) za 1 m^3 wody zużytej do budowy po . . . . 50.000 Mk
5) za 1 m^3 wody zużytej do skrapiania ogrodów i oranżerji . . . . . 100.000 „
6) za 1 m^3 wody zużytej do prywatnych wodotrysków . . . . . . 100.000 „

III. Opłaty za nadobowiązkowe połączenie domowe, tudzież za nadobowiązkowe próby wewnętrznych instalacji:

1. Za nadobowiązkowe połączenie, otworzenie, lub zamknięcie głównego miejskiego kurka przed realnością, za próby i rewizje wewnętrznej instalacji pobierane będą opłaty w wysokości własnych kosztów z 200% **dodatkiem** za koszta administracyjne.

2. Za używanie miejskiego wodomierza, ustawionego w realnościach, do których § 6 ustawy wodociągowej z 12 sierpnia 1899 Nr. 94, Dz. u. i rozp. kraj. nie stosuje się, w zakładach przemysłowych, przy wodotryskach prywatnych itp. pobierać się będzie czynsz roczny w ratach kwartalnych z góry zależnie od średnicy wodomierza, a to:

Za wodomierz o średnicy	13 mm	2,000.000	Mk
„ „ „	15 „	2,500 000	„
„ „ „	20 „	3,000,000	„
„ „ „	25 „	3 500.000	„
„ „ „	30 „	4,000.000	„
„ „ „	40 „	6,000.000	„
„ „ „	50 „	8,000 000	„
„ „ „	60 „	10,000 000	„
„ „ „	80 „	12,000.000	„
„ „ „	100 „	14,000.000	„

3. Koszta wstawienia wodomierza i potrzebnych do niego zabezpieczeń, liczone będą według rzeczywistych wydatków.

B. Wymienione stawki zaliczane będą w rachunkach wystawianych za okresy poboru, poczynając od IV. kwartału 1923 r.

C. Na pokrycie kosztów dostarczania wody uiścić mają konsumenci wody przemysłowej, zbytkowej i nie opłacający podatku wodociągowego za iczki, w wysokości jednorazowego przeciętnego wymiaru należytości w roku, za 1 okres wymiarowy.

D. Opłaty wodociągowe ulegać będą zwyżce, względnie zniżce zgodnie z przepisami art. 68. ust. z 11 sierpnia 1923 Dz. u. Nr. 94, poz. 747 i art. 10 ust. z 24 marca 1923 Dz. u. Nr. 4, poz. 296.

Od kwot zaległych opłat liczyć się będzie odsetki zwłoki według przepisów ustawy z 24 października 1923 Dz. u. Nr. 112, poz. 891.

Opłaty pobierane za wodę w budynkach opłacających podatek gminny wodociągowy, mają być ściągane w sposób przewidziany w art. 24, ustawy z 17 grudnia 1921 Dz. u. Nr. 2, poz. 6 ex 1922 t. j. w ten sam sposób jak podatek od lokali.

Winnych przekroczenia przepisów o opłatach wodociągowych, karać będzie Magistrat według postanowień art. 62 i 63 ust. z 11 sierpnia 1923 Dz u. Nr. 94, poz. 747, o ile ich czyny będą miały charakter wykroczeń z tych artykułów; poza tem karą porządkową do 10,000.000 Mk.

Dotychczas obowiązujące postanowienia w przedmiocie opłat wodociągowych, sprzeczne z postanowieniami niniejszej uchwały, przestają obowiązywać z chwilą wejścia w życie niniejszej uchwały.

W celu ułatwiania właścicielom realności rozliczania opłat na poszczególnych lokatorów, będzie Zarząd wodociągu miejskiego wydawać właścicielom realności na ich żądanie, przed upływem kwartału, względnie roku, tymczasowe zestawienia taryfowych należytości za wodę, względnie świadczenia.

Uchwalono. (L. 122/16/923 wodoc.)

VI. Opłaty za przynależność do Gminy m. Krakowa.

Imieniem Sekcji V. i II., st. radca Magistratu Błotnicki wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Na zasadzie § 8 statutu miasta Krakowa, pobierać będzie Gmina m. Krakowa, począwszy od 1-go stycznia 1924 r. opłaty za przyjęcia do Gminy w wysokości od 6,000.000 do 180.000 000 Mk.

2. Opłaty te ulegać będą zwyżce lub zniżce, stosownie do przepisów art. 68 ust. II. ustawy z 11 sierpnia 1923 Dz. u. R. P. Nr. 94, poz. 747 i art. 10 ustawy z 24-go marca 1923 r. Dz. u. R. P. Nr. 44, poz. 296.

3. W wypadkach zasługujących na uwzględnienie może Sekcja V. Rady miejskiej obniżyć zasadniczą taksę.

Uchwalono. (L. 14589/923 V. b.)

Na wniosek rm. Miedniaka następujące sprawy uchwaliła Rada miasta **„en bloc"**.

I. Wydzierżawienie Skarbowi Państwa parcel w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I. i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

Wydzierżawić Skarbowi Państwa zastąpionemu przez Kierownictwo rejonu inżynieryjno saperskiego w Krakowie:

A) na skład materjałów opałowych, pędnych i świetlnych części parcel gruntowych l. kat. 568/1, 568/2 i 548 Dz. XXII. Podgórze oznaczone kolorem czerwonym na planie Budownictwa miej. Oddział B. z dnia 27 września 1923 o łącznym obszarze 1 ha 65 a 68 m. kw. czyli 2 morgów 1406 sążni kw.

B) na skład materjałów „mob" (mobilizacyjnych) część parceli gminnej l. kat. 576 lwh. 8 Dz. XXII. Podgórze oznaczoną kolorem niebieskim na planie Budownictwa miejskiego B. z dnia 27 września 1923 o powierzchni 1 h. 31 ar. 82 m. kw. czyli 2 morgów 465 sążni kw. oraz część parceli gminnej l. kat. 218/1 lwh. 23. Piaski Grzegórzki oznaczona kolorem czerwonym na drugim planie Budownictwa miejskiego B. z dnia 27 września 1923 o powierzchni około 1 h. 42 a. 80 m. kw. czyli 2 morgów 770 sążni kw.

Powyższe grunta wydzierżawia się pod następującymi warunkami:

1) wydziarżawia się te grunta na czas 5 (pięciu) lat;

2) czynsz ma wynosić 25 (dwadzieścia pięć) złotych polskich rocznie płatny za każdy rok kalendarzowy z góry w ciągu pierwszego miesiąca tegoż roku. W razie zwłoki zapłaci Skarb Państwa po 6% (sześć od sta) procentów zwłoki od dnia płatności do dnia rzeczywistej zapłaty;

3) przez złoty polski należy rozumieć monetę określoną w ustawie z dnia 26 września 1922 roku Nr. 83 poz. 740 Dz. u. R. P. aż do rzeczywistego wprowadzenia tej monety w obieg, wartość jej w markach polskich obliczać się będzie pomocniczo w ten sposób, że za wartość złotego polskiego przyjmować się będzie wartość złotego franka;

4) za używanie powyższych gruntów względnie ich części za czas przed zawarciem kontraktu zapłaci Skarb Państwa również po 25 (dwadzieścia pięć) złotych polskich przy uwzględnieniu postanowień punktu 3);

5) na powyższych gruntach mogą być budowane jedynie budynki prowizoryczne, łatwo rozbieralne i usuwalne;

6) po wygaśnięciu dzierżawy na powyższych gruntach względnie ich części (ograniczenie dzierżawy) zastrzega sobie Gmina miasta Krakowa prawo pierwszeństwa w nabyciu wszelkich budynków na powyższych gruntach. Wynagrodzenie zapłacone będzie wedle ówczesnej zwyczajnej wartości ustalonej na podstawie porozumienia kontrahentów a w braku tegoż na podstawie oceny sądowej;

7) Skarb Państwa poniesie wszelkie ciężary i daniny publiczne, jakieby Gmina miasta Krakowa musiała ponosić z tytułu własności tych gruntów;

8) Skarb Państwa poniesie koszta kontraktu i należytości i wogóle wszelkie koszta połączone z zawarciem, zgaśnięciem względnie ograniczeniem dzierżawy;

9) sprawa używania torów kolejowych będzie przedmiotem osobnej umowy. (LM. 5728/23 I. a.)

II. Linja regulacyjna ulicy Modrzewiowej.

Wniosek Sekcji I

Rada miasta uchwali:

1. W łączności z ustaleniem granic przyszłego cmentarza nowego zatwierdza się linie regulacyjne ul. Modrzewiowej według planu Budownictwa miejskiego Oddział B z dnia 2 sierpnia 1923 wzdłuż linji czerwonych oznaczonych literami

a—b od strony północno-wschodniej,

zaś od strony południowo-zachodniej c—d

przyjmując kierunki powyższych linnji zgodnie z licami istniejących murów cmentarnych.

2. W łączności z ustaleniem granic przyszłego cmentarza zatwierdza się linję regulacyjną wschodniej strony ulicy Warszawskiej (w odległości 19 metrów od osi tejże ulicy Warszawskiej ustalonej już liniami regulacyjnemi na przestrzeni „Celarowskie" w szerokości 30 m.) według linji czerwonej na powyższym planie Budownictwa miejskiego Oddział B. oznaczonej literami a—e

w łączności z ustaleniem granic nowego cmentarza.

3. Zatwierdza się otwarcie przedłużenia ulicy Rakowickiej według planu Budownictwa miejskiego Oddział B. na przestrzeni nowego cmentarza o szerokości 27 m. z linją regulacyjną dla strony północno-zachodniej oznaczoną literami b—f

4. W łączności wreszcie z ustaleniem granicy cmentarza nowego od strony północno-wschodniej zatwierdza się otwarcie ulicy z urzędu w myśl noweli do ustawy bud. Nr. 89 z dnia 28 marca 1910 r. z linjami regulacyjnemi oznaczonemi na planie Budownictwa miejskiego Oddział B. literami
e—f od strony cmentarza
zaś g—h od strony gruntów prywatnych.
(L. 1754/923 Bb.)

III. Linja regulacyjna ulicy Bulwarowej nad Wisłą.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

Zatwierdza się:

1) linję regulacyjną przyszłej ulicy bulwarowej nad Wisłą w Dz. XII. Półwsie, na długości między ulicą Jaskółczą a parcelą lk. 2008 oznaczoną czerwono i literami na planie Budownictwa miejskiego Oddział B. a—b—c—d—e

2) linję regulacyjną zachodniej strony ulicy mającej powstać na granicy parceli b. lk. 203 i parceli lk. 2002, która ma łączyć ulicę bulwarową z ulicą Tadeusza Kościuszki oznaczoną na powyższym planie czerwono literami e—f

3) Wysokość progów dla budynków mających stanąć przy przyszłej ulicy bulwarowej oznacza się w wysokości 1 m. poniżej korony wykonanego muru ochronnego Wisły, a nadto w konsensach budowlanych należy każdorazowo zastrzedz, że mury frontowe tychże budynków mają być obliczone na parcie ziemi przyszłej ulicy i poniżej projektowanej niwelety nie będą mieć żadnych otworów od strony ulicy. (L. 2655/923 Bb.)

IV. Regulacja gruntów u wylotu ulicy Wolskiej.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

Rada miasta nawiązując do swych uchwał z dnia 12 czerwca 1919 r. L. 14418/918 B. b. powziętych w przedstanowczem załatwieniu sprawy regulacji gruntów miejskich u wylotu ul. Wolskiej zatwierdza:

1) linję regulacyjną z północnej strony Alei 3 Maja, w obrębie toru powyścigowego w Dz. XIV. oznaczoną na planie Budownictwa miejskiego Oddział B. z dnia 27 września 1923 r., kolorem czerwonym i głoskami a—b—c—d—e—f—g

2) linję regulacyjną zachodniej strony ulicy mającej przyjść wzdłuż zatwierdzonej zachodniej granicy rozszerzonego Parku Dra Jordana oznaczoną na powyższym planie głoskami p—r—s—t—u—a od strony południowej, zaś głoskami v—w—z—x—y od strony północnej, oraz linję budowlaną v'—z w odstępie 5 metrów od linji regulacyjnej północnej strony ulicy;

3) linje regulacyjne ulicy projektowanej wzdłuż istniejącej drogi lk. 395 jako dalsze przedłużenie ulicy Czystej, według powyższego planu i linji czerwonych oznaczonych głoskami m—n—o—p

4) linję regulacyjną z wschodniej strony ulicy projektowanej wzdłuż zachodniej granicy toru powyścigowego, oznaczoną na powyższym planie czerwono i głoskami g—h—i—j—k—l

5) zatwierdza się rozkład bloków i zarys ulic wewnątrz toru powyścigowego według planu Budownictwa miejskiego Oddział B. z dnia 27 września 1923 r., oraz przeznaczenie poszczególnych bloków w sposób na tymże planie uwidoczniony.
(L. 849/923 Bb.)

V. Linja regulacyjne ul. Nadwiślańskiej.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się linię regulacyjną dla południowej strony ul. Nadwiślańskiej od narożnika ulicy Józefińskiej do ulicy Młynarskiej wzdłuż linji czerwonej, oznaczonej na planie Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 14 marca 1923 r. i wkreśleń z dnia 6 października 1923 literami:
$a—a_1—b_1—c_1—d_1$; $g_1—h_1—x$.

2) Zatwierdza się otwarcie z urzędu na podstawie § 16 a. ulicy łączącej ul. Nadwiślańską z ulicą Józefińską o ul. Wita-Stwosza z linjami regulacyjnemi na powyższym planie oznaczonemi literami
$c—c_2—d_1$— od strony zachodniej zaś literami
$e_1—f_1—g_1$— od strony wschodniej. (L. 1819/23 Bb.)

VI. Linja regulacyjna ul. Sandomierskiej.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się linję regulacyjną ul. Sandomierskiej w Dz. XI., oraz narożnika tej ul. M. Konopnickiej, według linji czerwonej oznaczonej na planie Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 18 września 1923 głoskami: a—b—c—d od strony południowej, zaś głoskami f—g— od strony północnej.

2) Dla parceli lk. 55/7 zatwierdza się linję regulacyjną od strony przyszłej ul. bulwarowej według linji czerwonej, oznaczonej na powyższym planie głoskami d—e. (L. 2033/923 Bb.)

VII. Linja regulacyjna ul. Bulwarowej.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

Zatwierdza się:

1) Linję regulacyjną przyszłej ulicy Bulwarowej nad Wisłą w Dz. XII. i Połwsie, na długości między ulicą Jaskółczą, a parcelą lkat. 2008, oznaczoną na planie Budownictwa miejskiego z dnia 16 października 1923, czerwono i literami a—b—c—d—e.

2) Linję regulacyjną zachodniej strony ulicy, mającej powstać na granicy parc. b. lk. 203 i parc. lk. 2002, która ma łączyć ulicę Bulwarową z ulicą Tadeusza Kościuszki, oznaczoną na powyższym planie czerwono literami e—f.

Wysokość progów dla budynków mających stanąć przy przyszłej ulicy Bulwarowej, oznacza się w wysokości 1 m. poniżej korony wykonanego muru ochronnego Wisły, a nadto w konsensach budowlanych należy każdorazowo zastrzedz, że mury frontowe tychże budynków mają być obliczone na parcie ziemi przyszłej ulicy i poniżej projektowanej niwelety nie będą mieć żadnych otworów od strony ulicy.
(L. 2655/923 Bb.)

VIII. Plan regulacyjny ul. Mogilskiej.

Wniosek Komisji artystycznej i Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

Celem zajęcia odpowiedniego stanowiska przez delegatów Gminy przy dochodzeniu komisyjnym w myśl § 16 f. punkt b, noweli do ustawy budowlanej z dnia 28 marca 1910 Nr. 89, zatwierdza się plan generalny Budownictwa miejskiego Oddz. B, z dnia 4 grudnia 1923 r. w skali 1:2880 terytorjów w granicach ulicy Mogilskiej projektowanej aleji w miejsce dzisiejszej ulicy Piaski i ulicy Glinianej ulicy Grzegórzeckiej i ul. Okopy. (L. 3649/923 Bb.)

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie $7^3/_4$ wieczór.

Posiedzenie tajne 63 z dnia 14 grudnia 1923 r.

Rada miasta nadała na tem posiedzeniu prezentę na posadę w szkole im. św. Szczepana p. Kazimierzowi **Zimowskiemu**.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj.

Połączone Sekcje I. i II.

W dniu 13 grudnia b. r. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta Rollego posiedzenie połączonych sekcji I. i II. Rady miasta, na którem uchwalono przedłożyć Radzie miejskiej do zatwierdzenia wnioski Magistratu w sprawie:

1) opłat gminnych od szyldów, gablotek i portali;

2) upoważnienia Prezydjum miasta do przyjmowania imieniem Gminy pożyczek udzielanych przez Państwo lub Zakład Kredytowy miast Małopolskich;

3) podwyższenie udziału Gminy w Zakładzie Kredytowym miast Małopolskich w Krakowie do wysokości 350,000.000 Mk. t. j. 2.000 Mk. na głowę mieszkańca.

Sekcja ekonomiczna.

W dniu 13 grudnia b. r. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta inż. Rollego posiedzenie Sekcji ekonomicznej Rady miejskiej do zatwierdzenia szeregu wniosków Budownictwa miejskiego w sprawie regulacji i rozbudowy miasta.

Następnie odbyło się wspólnie ze Sekcją I. ekonomiczną posiedzenie Sekcji II. skarbowej Rady miasta, na którem uchwalono przedłożyć Radzie miejskiej do zatwierdzenia wnioski:

1) o podwyższenie opłat za szyldy, portale, gablotki itp. urządzenia;

2) w sprawie upoważnienia Prezydjum miasta do przyjmowania imieniem Gminy pożyczek udzielanych przez Państwo lub Zakład Kredytowy miast Małopolskich;

3) o podwyższenie udziału Gminy w Zakładzie Kredytowym miast Małopolskich w Krakowie do wysokości 350,000.000 Mk. t. j. 2.000 Mk. na głowę mieszkańca.

Komisja administracyjna.

21 grudnia 1923 odbyło się posiedzenie Komisji administracyjnej pod przewodnictwem prezydenta Federowicza, na którem załatwiono sprawy, związane z wprowadzeniem w życie ustawy o zasileniu finansów komunalnych i inne administracyjne.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.